

Ο ΜΗΡΟΣ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΘΕΙΣ, ΣΧΟΛΙΑΣΘΕΙΣ ΤΕ,

ΚΑΙ ΕΚΔΟΘΕΙΣ

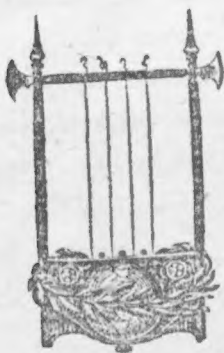
ὑπὸ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΛ.

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΕΞ.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ ΕΚΤΟΣ

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΛ.

1835.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Τ.

Ἀπελθόντων τῶν μνηστήρων οἴκαδε ἀναπαυσομένων, ἐκτίθησιν Ὀδυσσεὺς τὰ ὄπλα ἐκ τοῦ δώματος σὺν Τηλεμάχῳ· εἴτ' ἐλθὼν εἰς Πηνελόπην, ὑποχρῆνεται εἶναι Κῆρς, καὶ Ὀδυσσέα παρ' ἐαυτῷ καταλύσαντα δέξασθαι, ἐκ τῶν ἱματίων, ὧν ἔφερε τηρικαῦτα, πιστούμενος τοῦτ' αὐτῇ· καὶ ὅτι οὐκ ἐς μακρὰν ἐπαρήξει· ἡδέως δ' ἐκ τούτων διατεθείσα ἡ Πηνελόπη, ἐκέλευσε τὰς θεραπαινίδας πλῦναι τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὀδυσσεὺς δὲ τῶν μὲν νεωτέρων τὴν θεραπείαν ἀποποιεῖται· δέχεται δὲ τοῦτο παρὰ τῆς Εὐρυκλείας τῆς ἀναθρεψάσης αὐτόν· ἢ ἐν τῷ πλύνειν ἀναγρωρίζει αὐτόν ἐξ οὐλῆς τιρος· ἀλλ' εὐθὺς προστάττεται σὺν ἀπειλῇ ἀπόρρητον τοῦτο φυλάττειν· ὃ δὲ ποιητὴς ἐκτελεῖται κατὰ παρέκκασιν, διεξιὼν, ὅπως ἐν τῷ Παρρασσῷ κυρηγετῶν, ἐπλήρη ὑπὸ σὺνδ ἀγρίου.

ΤΟΥΤΟ ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο διὸς Ὀδυσσεύς,
 μνηστῆρεςσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων·
 Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεια πτερόμεντα προσηύδα·
 Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' Ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
 Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 μαρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντας·
 Ἐκ κηπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐφίκει,
 οἷά ποτε Τροίηνδε κιών, κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 Ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πύρρος ἔκετ' αὐτμή·
 Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἐμβάλε δαίμων, ἰο
 Μὴ πως οἴνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
 Ἀλλήλους τρώσῃτε, καταισχύνητέ τε δαῖτα
 Καὶ μνηστῶν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεο πατρί·
 Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 Μαιῖ, ἄγε δὴ μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
 Ὅφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
 Κηλὰ, τὰ μοι κητὰ οἶκον ἀκηδέα κηπὸς ἀμέρδει.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ.

Ο μὲν οὖν Ὀδυσσεύς, ὑπολειφθεὶς ἐν τῷ δώματι, ἐβυσ-
σοδόμευς σὺν τῇ Ἀθηνᾷ τὴν τῶν μνηστῆρων ἀπώλειαν· καί
φησι πρὸς Τηλέμαχον, δεῦρο δὴ, τέκνον, ἐκθώμεθα τὰ ὄπλα
ὅσα πάρεστιν ὧδε, ἐς τὸ ἐνδότατόν πη τῆς οἰκίας· ἐπειδὴν δ'
οἱ μνηστῆρες αὖριον ἔρωνταί σε, ὅ,τι ποτε γέγονε, μέμνησο
εἰπεῖν πρὸς αὐτοὺς, ὅσον οἶόν τ', ἀτρέμας, ἐκτιθέναι ταῦτα, ὥς
διαφθειρόμενα ὑπὸ τοῦ εὐρύτου καὶ τοῦ καπνοῦ· εἵτις γὰρ
εἶδε ταῦθ' οἶα ἦν ἐπὶ Ὀδυσσεώς, νῦν ἰδὼν αὖθις, οὐκ ἂν
διαγνοίη, εἰ ταῦτ' ἐκείνᾳ ἐστίν· ἔπειτα κᾷκεῖνό μοι παρέστησεν ὁ
θεὸς, μή τι ὑμεῖς ποτὲ οἰνωθέντες, ἔλθητε εἰς χεῖρας, ἔριδος
πρὸς ἀλλήλους ὑμῖν ἐμπεσούσης, κᾷντεῦθεν πράξῃτε ἀνάξιόν
τι τῆς τ' εὐωχίας καὶ τῆς μνηστείας· τὰ γὰρ ὄπλ' αὐτὰ πρὸς
ταῦτα ἔλκει.

Ταῦτα δ' αὐτῷ εἰπόντι ὑπακούσας Τηλέμαχος, φωνήσας
τὴν Εὐρύκλειαν, ἔφη πρὸς αὐτήν· Μαῖα, ἴθι νῦν ἀπόκλεισον
πάσας τὰς γυναῖκας ἐντὸς τῶν δωματίων, μέχρις ἂν ἀρά-
μενος τὰ ὄπλα ταυτὶ, μεταθῶ εἰς τὸν θάλαμον ἄνω· διέφθαρ-

5. Παρφάσθαι] ἴδε ταῦτα ἀνωτέρω ἐν τῷ Π. στίχ. 285. Καὶ ἐξῆς. 16.
Ἐρυζεν] κώλυσον, κατακλείσχα. 18. Ἀμείρδαι] ἐλαττει. 22. Ἐπιφραδῶς·

Πατρός ἀποιοχόμενοι· ἐγὼ δ' ἐτι νήπιος ἦα·
 Νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἕξῃ αὐτμή. 20.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 Αἶ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιо
 Οἴκου κήδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
 Ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα ματοιοχόμενη φάος οἶσει;
 Ἀμώας δ' οὐκ εἶας προβλωσκέμεν, αἶ κεν ἔφαινον. 25.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 Ζεῖνος ὁδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
 Χοίνικος ἄπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθῶς.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 Κληῖσεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων. 30.

Τῷ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσσεύς καὶ φαίδιμος υἱός,
 Ἑσφόρεον κόρυθ' αὖ καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας,
 Ἐγχεά τ' ὀξυόεντα· πάσαι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Χρύσσειον λόγχον ἔχουσα, φάος περικαλλές· ἐποίει.

Ἀὖ τότε Τηλέμαχος προτεφώνεεν, ὃν πατέρ' αἶψα· 35.

Ἢ πάτερ, ἥ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι·

Ἐμπης μοι τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμαι,

Εἰλκτιναί τε δοκοί, καὶ κίονες ὑφός' ἔχοντες,

Φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὥσεί πυρὸς αἰσθημένοιο.

Ἢ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν. 40.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Σῆγε, καὶ κατὰ σὴν νόον ἴσχανε, μᾶδ' ἐρέεινε·

Αὐτὴ τοι δῶκε ἔσσι θεῶν, οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν.

Ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,

Ὅφρα κ' ἐτι θυμὸς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίσω. 45.

Ἢ δὲ μ' ὀδυρομένη, εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.

και γὰρ, ἐξ οὗ πατὴρ οὐμὸς ὥχετ' ἀπὼν ἐπὶ Τροίαν, ἔμοῦ
κομιδῇ νέου ὄντος· ἐκεῖ δὲ καπνὸς αὐτῶν οὐκέτ' ἂν ἄψαιτο.

Εὐρύκλεια πρὸς ταῦτα, εἶθε, φίλον τέκνον, τῷ αὐτῷ
φρονήματι καὶ παντὸς τοῦ οἴκου τὴν αὐτὴν εἴης ποιούμενος
πρόνοιαν· ἀλλά τις ἂν προσεγγέκοι φῶς πρὸς ταῦτα, ἐπεὶ
κατακλείειν κελεύεις τὰς θεραπαινίδας;

Τηλέμαχος δὲ ὑπαλαβὼν, αὐτος, ἔφη, ὁ ξένος· οὐ γὰρ
ἀνασχετὸν ἔμοιγ' ἀργὸν οὕτω παρ' ἐμαυτῷ διαμένειν, ὅς ἂν
τῆς ἐμῆς ἀπολαύῃ τροπέζης, καὶ πόρρωθεν τύχῃ οὕτως ἐλθὼν.

Ὁ μὲν οὐκ ἔφη ταῦτ' εἰπὼν, καὶ ἡ Εὐρύκλεια ἀπιούσα,
κατέκλεισε τὰς θεραπαινίδας ἐν τοῖς δώμασιν μηδεμίαν αὐ-
ταῖς ἐάσασα ἔξοδον· τότε οὖν αὐτοὶ ἀνεκρόμιζον περικεφα-
λαίας, ἀσπίδας τε, καὶ δόρατα ὀξέα, τῆς Ἀθηνᾶς προΐσους
ἐν λύχνῳ χρυσῷ, καὶ φαίνουσας αὐτοῖς ἀφανῶς· ἐφ' ᾧ Τη-
λέμαχος ἐκπλαγείς, φησὶ τῷ πατρί. Πάτερ, μέγα τι θαῦμα
δοκῶ μοι ὄραν αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς· οὔτε γὰρ τοῖχοι ἅπαντες
τῶν δωματῶν, αἶτε μισσόμεναι αὐται, αἶτε δοκοὶ αἶδε, καὶ
κίονες ὑψηλοὶ, πάντα σελαγίζεται ἀδήλω φωτί· τί οὖν ἂν
εἴη τοῦτ', εἰ μὴ τινος θεοῦ ἄνωθεν παρουσία;

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· ἔχ' ἀτρέμας σύ γ', ὦ τέκνον,
μηδὲν πολυπραγμονῶν περὶ τούτου· δίκη γάρ ἐστι θεῶν τῶν
τὸν οὐρανὸν κατοικούντων· ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἔθι νῦν καθευδή-
σων· ἐγὼ δ' ἀπολειφθεὶς μόνος ὦδε, τὰς τε θεραπαίνας ἔτι
πειράσσομαι ἐρεθίσαι, καὶ τὴν σὴν μητέρα οὐχ ἥττογ, ἐφ' ᾧ
ὀδυρομένην πυθέσθαι μου, ὅσα οἶδα πεπονθὼς ἐν τῇ πλάνῃ.

προβλυσάμεν] οὐ συγχωρεῖς προΐναι. 27. Ἀργόν] ἄργον, ἀργόν. 28. Χαί-
νικος] τροφῆς, ἐκ τοῦ μέτρου καὶ τοῦ μετρούμενου. 29. Ἄπτερος] οὐ κενὸς
ἐλεγχος ἐβρέθη. 30. Ναιετάοντων] ἀντὶ τοῦ παθητικῆς ναίεσθαι μένον. 31.
Ἐμπης πάντως, ὅλως. — Μισσόμεναι] τὸ μεταξὺ τῶν κίωνων διάστημα. 32.

ὧς φάτο· Τηλέμαχος δέδι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει
 Κεῖων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων,
 ἔνθα πάρος κοιμᾶτο, ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·
 ἔνθ' ἄρα καὶ τότε' ἔλεκτο, καὶ Ἡῶ δι' ἄν' ἔμιμνεν. 50
 Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο διὸς Ὀδυσσεύς,
 Μνηστῆρεςι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
 Ἡ δ' ἔεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια
 Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἥε χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.
 Τῇ παρὰ μὲν κλισίῃν πυρὶ κάτθεσαν, ἐνθ' ἄρ' ἔφικεν, 55
 Δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἦν ποτε τέκτων
 Παῖς' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ Θρῆνυν ποσὶν ἦκεν,
 Προσφύε' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶα·
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
 ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο. 60
 Αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἤρεον, ἠδὲ τραπέζας
 Καὶ δέπα, ἐνθ' ἔνθ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἐπινον·
 Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλλον· ἄλλα δ' ἐπὶ αὐτῶν
 Νήησαν ξύλα πολλὰ, φῶς ἔμεν, ἠδὲ θέρεσθαι,
 Ἡ δ' Ὀδυσσῆ' ἐνένιπτε Μελανθῷ δευτέρων αὐτίς. 65
 Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήτεις διὰ νύκτα
 Αἰνεύων κατὰ οἶκον, ὀπιπτεύσεις δὲ γυναῖκας;
 Ἀλλ' ἐξέλθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
 Ἡ τάχα καὶ δαυλῷ βεβλημένος εἰσθα θύραζε.
 Τὴν δ' ἄρ' ὑπὶ δρᾶ ἰδὼν, προσέφη παλῦμνις Ὀδυσσεύς·
 Δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεκοτητόι θυμῷ;
 Ἡ ὅτι δὴ ρυπώ, κακὰ δὲ χροῖ εἴματα εἶμαι,
 Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
 Τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλγήμενες ἄνδρες ἔασιν.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔβαιον
 Ὀλβίος ἀρνεῖόν καὶ πῶλόν κ' ἀνέκον ἀλήτη

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, ἐξήει Τηλέμαχος κοιμησόμενος
 εἰς τὸν θάλαμον, δαδῶν ἔτι ὑπολαμπουσῶν, ἐνθ' αὐτῷ ἔθος
 ἦν κοιμᾶσθαι, ὁπότε νυστάζοι· τοῦ δὲ Ὀδυσσεὺς ὑποτολυ-
 πεύοντος σὺν τῇ Ἀθηνᾷ τοῖς μνηστῆρσι τὸν ὄλεθρον, κατῆει
 Πηνελόπη ἄνωθεν ὁμοία Ἀρτέμιδι καὶ τῇ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 ὑπὸ γυναικῶν περιεστοιχισμένη· ὥς δὲ ἐτέθη θρόνος αὐτῇ
 δινωτὸς παρὰ τῷ πυρὶ, ἐνθ' αἰώθει καθέζεσθαι, ἐλέφαντι
 ὅλως καὶ ἀργύρῳ κατεσκευασμένος, ἔργον τοῦτο ἱκμαλίου
 τοῦ δημιουργοῦ, καὶ θρῆνυς αὐτῷ προσφυῆς, κωδίου ἐπιβε-
 βλημένου, ἐκάθισεν ἡ βασιλὶς ἐπ' αὐτοῦ, τῶν δὲ θεραπεινῶν
 ἄλλαι ἄλλη ὑπηρετοῦν σπουδῇ, τά τε σῖτα ἀναίρουσαι, τρά-
 πεζάζετε, καὶ ἐκπώματα, ἐνθ' οἱ ἀλαζόνες ἐκείναι καθήμενοι,
 εὐωχοῦντο· καὶ τὸ πῦρ ἐκσείσασαι τῶν λαμπτήρων, καὶ
 ἕτερα ξύλα ἐπιτιθεῖσαι, ἐφ' ᾧ φῶς θ' ἅμα καὶ θερμὴν γενέ-
 σθαι· Μελανθῶ δὲ μόνῃ ἐνέπιπτεν αὖθις μόνῃ τῷ Ὀδυσσεῖ,
 ξένη, λέγουσα, ἔτι καὶ νῦν διακμένεις ἐνταῦθα, περιῶν ἐν
 νυκτὶ, καὶ πολυπραγμονῶν περὶ τῶν γυναικῶν ὅτι καὶ δρῶεν;
 οὐκ ἀπαλλάξῃ τὴν ταχίστην, ἀγαπῶν, οἷς τυγχάνεις ἐμφα-
 γῶν ἐνταυθοῖ; ἢ ἐθέλεις ἐξιέναι, κατεαγῶς τὸ κρανίον τῷ
 δαυλῷ ἐκεινωτῇ;

Ὀδυσσεὺς δ' ἐμβλέψας ὑπόδρα, δαιμονία, ἔφη, τί ποτε
 πλῆθοῦσα μαίνῃ αὖ ἐπ' ἐμέ; ἢ ὅτι οὐχ ὄρας με νεώτερον ὄντα
 καὶ πιμελέστερον, φλαῦρα θ' οὕτως ἡμφιεσμένον, καὶ προ-
 σαιτοῦντα, ὃ πτωχοῖς τε καὶ πλανήταις ἐπιτηδεύειν ἀνάγκη;
 ἀλλ' ἴσθι, ὅτι ἦν ὅτε καὶ γὰρ ἦν πλούσιος ἐν ἀνθρώποις, ἀγύρ-
 ταις, οὗτο ποτέ τις τυγχάνεις δεόμενος, πᾶσι μεταδιδούς·

Δινωτὴν] τετορνευμένην. 61. Ἀπό. ἤρεον] ἀνῆρεον. 62. Δίπα] τὰ δάπατα
 ποτήρια. 64. Θέρεσθαι] θέρμην ποιεῖν. 68. Δαιτὸς ὄνησις] ἀγάπα, οἷς ἐφα-
 γαί. 69. Εἴσθαι] ἀπελάσθαι· εἶμαι, εἶς, καὶ εἴσθαι, εἷσι. 72. Ρυπίῳ] ρυπαρῷ

Τοίφ, ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
 Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
 Οἷσιν τ' εὖ ζῶουσι, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων (ἤθελε γάρ που) 80
 Τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσης
 Ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμῳῇσι κέκασσαι·
 Μὴ πῶς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνη,
 Ἡ Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ· ἐπὶ γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
 Εἰ δ' ὁ μὲν ὧς ἀπόλωλε, καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν, 85
 Ἄλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκητι,
 Τηλέμαχος· τὸν δ' οὔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 Ληθεὶ ἀτασθάλλους· ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.
 ὧς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια·
 Ἀμφίπολον δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν 90
 Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδεῖς, οὔτι με λήθεις
 ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σὴ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
 Πάντα γὰρ εὖ ᾔδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,
 ὧς τὸν ξεῖνον ἐμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
 Ἀμφὶ πόσει εἶρεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι. 95
 Ἡ ῥα καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 ὅφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἡδ' ἐπακούσῃ
 Ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
 ὧς ἔφαθ'· ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατήθηκε φέρουσα 100
 Δίφρον ἐὺξεστον, καὶ ἐπ' αὐτῇ κῶας ἐβάλλεν·
 ἔνθα καθέζετ' ἐπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε περίφρων Πηνελόπεια·

εἶμι· διὰ τὴν αἰσθητικὴν. 82. Ἀγλαΐην] τὸ ἐπὶ κεφαλῇ σῆμα.

οἰκετῶν δὲ πλῆθος καταλέγειν, καὶ τᾶλλα, ἐφ' οἷς ἀγλαΐζο-
μενοι, εὐδαιμονοῦσιν οἱ ἄνθρωποι, ἐπιλείψει με ὁ χρόνος
ἀπαριθμοῦντα· ἀλλὰ Ζεὺς πικρῶς ἐμπесὼν, κατέστρεψε
πάντα· χρὴ τοίνυν καί σε δεδιέναι, μή ποθ' ἡ δέσποινα, χαλε-
πήνασα ἐφ' ὅτῳ δήποτε, ἀφέλῃ σε τὸ ἀξίωμα τοῦτο, φ'
αὐχεῖς τῶν ἄλλων γυναικῶν ὑπερφέρειν· ἢ μᾶλλον εἰπεῖν,
αὐτὸν Ὀδυσσεά, μή ποθεν ἔλθῃ αἴφνης· οὐ γὰρ πάμπαν
αὐτῷ ἡ νόστος ἀπέγνωσται· εἰ δὲ καὶ θοῖμεν πᾶσιν ἀρθῆναι
ἐλπίδα τοῦ ἐκεῖνον ἀφίξεσθαι, ἀλλὰ Τηλέμαχος γε αὐτὸς
πάρεστιν ὅμοιος τῷ πατρὶ δι' Ἀπόλλωνα· ὃν μηκέτι νήπιον
ἤδη ὄντα, οὐδ' ἂν μία τῶν γυναικῶν λάθοι, ἀτάσθαλα
πράττουσα.

Ἀκούσασα δὲ ταῦτα ἡ Πηνελόπη, ἐπετίμησεν ἰσχυρῶς τῇ
θεραπαινίδι, κύον ἀναίσχυντε, λέγουσα, οἷα δρᾷς· οὐ γὰρ
ἂν με λάθοις, κατὰ σκοπὰ πράττουσα· εἰδοῦσα γάρ, ὥς
ἐμοῦ αὐτῆς ἐπακούσασα τοῦτο, ὥς ἔμελλον ξυμβαλοῦσα τῷ
ξένῳ, πεύσεσθαι παρ' αὐτοῦ, εἴ τι εἰ δεῖν περὶ Ὀδυσσεώς,
οὐ τῷ πόθῳ τήκομαι τὸν ἅπαντα χρόνον, ἔσπευσας ἐπικα-
ταβῆναι· ἀλλ' ἴσθι ὅτι τῷ ἰδίῳ αἵματι ἔσθ' τοῦτο ἀπομεμα-
γυῖα. Εἴτα φωνήσασα Εὐρυνόμην, ἴθι σύγ', ἔφη, ἄρασα δίφ-
ρον τινὰ ἐπιβεβλημένον κωδίῳ, θές ᾧδε τῷ ξένῳ ἐπικαθεσ-
θῆναι· βούλομαι γὰρ εἰπεῖν τε, καὶ ἀκοῦσαι πολλὰ παρ' αὐτοῦ.

Ταῦτα δ' εἰπούσης αὐτῆς, σπεύσασα ἡ ἀμφίπολος πηρέ-
θηκε αὐτῷ δίφρῳ, καὶ κώδιον ἐπ' αὐτοῦ ἐπέβαλεν ἐνεγκοῦ-
σα, ἐφ' οὗ καθῆστο ὁ θεῖος Ὀδυσσεύς· πρὸς δὲ ἡ Πηνελόπη
ἤρξε λόγου τοιοῦδε· ξέγε· τοῦτο γὰρ δεῖ σε πρῶτον ἐρῆσθαι·

γωμα. — Κέκασσαι] χειρόσμησαι, ἢ προῦχες. 86. Ἀπόλλωνος ἔκπτι] διὰ
τὸ κευροτρόφον εἶναι τὸν θεόν. 92. ἀναμάξεις] ἀπομόρξεις, ἀποπλύνεις.

Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
 Τίς; πῶθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς; 105

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἰὼ γύναι, οὐκ ἔν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 Νεικέοι· ἧ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει·
 ἵστα τευ ἧ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅστε θεοῦδης
 Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰσθίμοισιν ἀνάσσειν, 110
 Εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
 Πυροῦς καὶ κριθᾶς, βρίθῃσι δὲ δένδρα καρπῶ,
 Τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς,
 Ἐξ εὐηγεσείης· ἀρετῷσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.

Τῷ ἐπεὶ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετέλλα σῶ ἐνὶ οἴκῳ· 115
 Μηδ' ἐμὸν ἐξέρεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
 Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνῶν,
 Μνησάμεν'· μάλα δ' εἰσι πολύστονος· οὐδὲ τί με χρῆ
 Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γούωντά τε, μυρόμενόν τε
 Ἰῆσθαι· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεῖ· 120
 Μή τις μοι δμῶν νεμεσῆσεται, ἧς σύγ' αὐτή,
 Φῆ δὲ δακρυπλώειν, βεδερνήτα με φρένας οἶνον.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 Ξεῖν', ἥτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, εἰδὼς τε, δέμας τε
 ἴλεσαν ἀθάνητοι, ὅτε Ἴλιον εἰσκατέβαινον 125
 Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμῇ; πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς·
 Εἰ καῖνός γ' ἐλθὼν, τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει,
 Μείζον καὶ κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὔτω.
 Νῦν δ, ἔχωμαι· τίς γάρ μοι ἐπίσσειεν κακὰ δαίμων.
 Ὅσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 130

πρόλεγει δ' αὐτῇ, ὃ ἡμεῖς πιστεῖσθαι. 108 Νεικέοι] φρονιμότης καὶ δίκη
 καὶ ἀρετὴ· ἡ ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ κακολογεῖν. 109. ἵστα τευ ἧ βασιλῆος] ὅστις

ἄγε δὴ εἰπέ μοι, τίς; πάθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἧδ' ἐ
τοκῆες;

Ὀδυσσεύς δὲ πρὸς ταῦτα· γύναι, οὐκ ἐσθ' ὅς τις τῶν
ἀπάντων ἀνθρώπων οὐκ ἂν ἐπ' ἀρετῇ σε θαυμάσειε· σοῦ γὰρ
ἡ δόξα καὶ τὸ κλέος ἀρικνεῖται, μέγρις οὐρανοῦ ἀσερόεντος,
ὥς περ καὶ τὸ βασιλείως, ὅς πολλῶν ἄρχων, φυλάττει τοῖς
ὑπηκόοις τὰ δίκαια· φέρεי δὲ ἡ γῆ ἐπ' αὐτοῦ σῖτον πολὺν
καὶ κριθάς· βρούει δὲ τὰ φυτὰ τῷ καρπῷ· αὖξονται δὲ τῇ
γεννήσει τὰ ποίμνια· θάλασσα δὲ ἀρθύνους παρέχει ἰχθύς·
καὶ πάντ' ἐπιβρεῖ, ὥς ἀπὸ τοῦ κέρως τῆς Ἀμαλθείας· ἐκ τῆς
εὐνομίας, ὥστε πάντας ἀνθρώπους εὐδαιμονεῖν· διὸ σε τὰ
μὲν ἄλλα ἐρέσθαι με οὐδὲν ἂν κωλύοι· τοῦτο δὲ μόνον φύ-
λαξαι, ἐμοὶ κεχρησμένα ποιῶσα, γένους τοῦμοῦ μὴ μνη-
σθῆναι· οὐ γὰρ μικρὸν τραῦμα· ἀναξανεῖς ἐν ἐμοὶ ἐκείνου
μνησθεῖσα πρός με, καὶ τὰ δάκρυα ἔτοιμά ἐσι τῶν ὑφ' ἀλμῶν
ἐκρυσῆναι· τί οὖν δεῖ με ξένον γε ὄντα ἐν εἴκῳ τῷ σῷ ὧδ'
εὐδρεσθαι; ἔπειτα καὶ ἄλλως αἰσχρὸν εἰς φαίνεσθαι ὑπη-
στένοντα· δέος γὰρ μή τις τῶν θεοπαϊνῶν, ἧ καὶ σύγ' αὐτὴ
μειψαμένη μαι, οὐχ, ὅπερ ἐστὶ, τῷ πάθει, ἀλλὰ τῷ οἴνῳ
μᾶλλον ἀποδῶτε τὰ δάκρυα.

Πηνελόπεια δὲ πρὸς ταῦτα· ξένε, τὴν ἐμὴν τοῦ σώματος ἀρε-
τὴν ἀρεῖλιν ὁ Ζεὺς, ἐξ οὗτοι οἱ Ἕλληνες, μετ' οὖν καὶ ὁ θεὸς
Ὀδυσσεύς, ἔπλευσαν ἐπὶ Τροίαν· εἰ δέ ποτ' αὖτις ἐκεῖνος ἐλ-
θὼν, διακυβερνήσει μοι τὸν βίον, τοῦτ' ἐμοὶ γε κλέος ἀλη-
θές τε καὶ κάλλιον πάντως ἔσται· νῦν δὲ πολλῶν μοι καὶ χι-
λεπῶν συμβάντων κακῶν, τήκομαι σφόδρα· οἱ γὰρ ἀπὸ Δου-

Βασιλείως τινὸς· οὗτο δὴ παρὶται ὁ γ. 111. Εὐδαίνας Ἀνέχχοι] εὐπραγίας
καὶ δικαιοσύνης φυλάττει. 114. Ἐξ εὐνομίας] εὐσεβείας, παρὰ τὴν εὐ
ἀρετήν. — Ἀρετῶσι] ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγουσι. 121. Νηυσίστηται] μεμψιγάζει.
122. Δακρυπτόμεν] δακρύων πλησύνειν, εἴωθε μεδωμένον. 134. Τροίαν·

Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὕλθεντι Ζακύνθῳ,
 Οἳ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδαίειλον ἀμφινέμονται,
 Οἳ μ' ἀεκαζομένην μυνόνται, τρύγουςι δὲ οἶκον.
 Τῷ οὔτε κείνων ἐμπάζομαι, οὔθ' ἱκετάων,
 Οὔτε τι κηρύκων, οἳ δῆμιοι ἐγὼ ἔασιν. 135
 Ἀλλ' Ὀδυσσῆ' πεθέουσα φίλον, κατατήκομαι ἦτορ.
 Οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
 Φᾶρος μὲν μοι πρῶτόν ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων,
 Στῆσθαι μὲν μέγαν ἱστὸν, ἐνὶ μεγάρῳσιν ὑφαίνειν,
 Λεπτὸν καὶ περίμετρον ἄραρ δ' αὐτοῖς μετέειπον. 140
 Κοῦροι, ἐμὲ μνηστῆρας, ἐπεὶ ἴσθι δῖος Ὀδυσσεύς,
 Μύμνετ' ἐπαυγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσάκε φᾶρος
 Ἐκτελέσω, μὴ μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται,
 Λαέρτη ἥρωϊ ταρφέιον, εἰς ὅτε κέν μιν
 Μοῖρ' ὀλοή· καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο. 145
 Μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νειμεσήσῃ,
 Αἷ κεν ἔτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.
 Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπαίθετο θυμὸς ἀγῆνων.
 Ἦνθα καὶ ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
 Κύνες δ' ἀλλύεσκον, ἐπὲν δαΐδας παρθεύμην. 150
 Ὡς τρέετε μὲν ἔλθου ἐγὼ, καὶ ἔπειθον Ἀχαιοῦς·
 Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,
 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματᾶ πολλὰ ἐτελέσθη,
 Καὶ τότε δὴ με, διὰ δμῶας κύνες οὐκ ἀλεγούσας,
 Εἶλον ἐπελθόντες, καὶ ὑρόκλῃσαν ἐπέεσσιν. 155
 Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα, καὶ οὐκ ἐθέλεις, ὑπ' ἀνάγκης·
 Νῦν δ' οὗτ' ἀπαργίην δέδομαι γάμον, οὔτε τιν' ἄλλην

[μα] φρονέω, επιστρέφω. 137. Δῆμιοι ἐγὼ] οἱ τοῖς δῆμοις διὰ τὸν πό-
 λιν. 147. Σπείρου] ἐκταφίως σπείρας. 151. οἱ ταῦτα κῆν τῷ B. στίχ. 150.

λυγρῶς, Σάκεν τε, καὶ Ζακύνθου, καὶ αὐτῆς τῆς Ἰθάκης ἰσχυ-
 ρότατοι, ἄκουσάν με καὶ ἀποστορεομένην τὸν γάμον ἔλθόν-
 τες μνηστεύονταν καὶ τὸν οἶκον διατρίβουσι δαπανῶντες·
 ἀνθ' ὧν οὔτε ζώνων καὶ ἱκετῶν ἐπάϊω, οὔτε κηρύκων, τού-
 των δὲ τῶν δημοσίων φροντίζω ὑπηρετῶν ὅ,τι δρῶεν, τῷ
 πόθῳ τοῦ ἑμαυτῆς ἀνδρὸς φεί τεκομένη, καὶ ἐκπύεται ὑπερ-
 τιθεμένη ἐκείνους· θεῶν γάρ τις, ὡς εἴκειν, ἐξ εὐνοίας, ἐνέ-
 θηκέ μοι εἰς νοῦν, ἱπτὸν ἐν τῷ οἴλῳ με στησαμένην, μέγα
 φᾶρος ἱφάναι· εἶθ' οὕτω προσελθούσα ἐκείνους, μνηστῆ-
 ρες, ἔρην, ἐμοὶ, Ὀδυσσεῶς ἤδη ἀπολωλότος, ἔχει· ἀτρέ-
 μας, πάνυ γε δέομαι, παυσάμενοι μικρὸν τὸν ἐμὸν κατασπύ-
 δοντες γάμον, τῶς ἂν τὸν ἴσον ἐξυφάνω, ἐντάρσιον τοῦτο Λαερ-
 τίῳ τῷ γεγηρακῆτι, ἐπειδὴν τῷ χροῖον λαιουργήσῃ, ἐσόμενον,
 ἵνα μήτε νήματα τάμν' ἀπόληται μάτην, μήτε τῶν ἱλλανίδων
 τις γυναικῶν, ἰδούσα Λαέρτην, ἄνδρα τοιοῦτον ἐν πλουσιω-
 τάτοις γεγενημένον, κείμενον ἄνευ σπείρου, καταμέμφη-
 ταί με. Τοιούτοις σὺν μοι λόγοις ὑπερτιθεμένη αὐτοῖς τὸν
 γάμον, ἐπείθοντο· ἐγὼ δ' ἐν τούτῳ, ὅσον τοῦ φέρους ἐξαι-
 ραζόμεν' τὴν ἡμέραν, τοῦτο νυκτὸς διακλύουσα, εἰς τρίτον
 ἔτος ἐγενόμην, οὕτω διαβουλεύουσα ἐκείνους· ὡς δὲ τοῦ το-
 τάρτου ἐπέβημεν, τῶν ἡμερῶν φέει παρελχόμενων, προδουσῶν
 μὲ τῶν θεραπαίνων, ἐφωράθη τὸ πρᾶγμα, ὅπως ἔσχε γε-
 νόμενον· καὶ μοι ἐπελθόντες, πολλοὺς λόγους καθήψαντό μου
 ἐπιτηρήσαντές· οὕτως σὺν ἐλεῦσ' ἀέκουσα τότε μὲν ἐπέβηκα
 τέλος τῷ ἔργῳ καὶ νῦν ἀμύχανος ὅλως γεγενημένη, οὐτ'
 ἀπάτην εὐπρόσωπον ἔτι πρὸς ἀναβολὴν ἐξουρίσκει, τῶν τε

Καὶ ἐξῆς. — Πολλὰ κτεατίσας·] καίπερ πολλὰ κτεαίμενος. 149. Ἡρακλῆς]
 τὴν ἡμέραν·] 150. Ἀλκίον·] ἀνέλευν. 154. Κύναι·] ἀνάσχυόντους, κατέ-
 μιν φροντίδα ἐμοῦ πεισμένης. 155. Ἐβην·] ἐφώρσεν. 156. Γενόμην·]

Μῆτιν ἔθ' εὐρίσκω μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
 Γήμασθ' ἀσχαλάα δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,
 Γιγνώσκων ἥδη γὰρ ἀνὴρ αἴς τε μάλιστα 160
 Οἴκου κηδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῆδος ὀπάξει.
 Ἀλλὰ καὶ ὧς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὅππῃθεν ἔσσι·
 Οὐ γὰρ ἀπὸ θροῦς ἔσσι Παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἢ γόνυ αἰδέει Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος, 165
 Οὐδέ μ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον, ἐξερέουσα;
 Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, ἧ μὲν μ' ἀχέεσσι γεδῶσαις
 Πλείεσιν, ἧ ἔχομαι, ἧ γὰρ δίκη, ὅππότε πάτερης
 Ἦς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅτεον ἐγὼ νῦν;
 Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστα' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων 170
 Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἡδὲ μεταλλάξ·
 Κρήτη τις γὰρ ἔστι, μέσφ' ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 Καλὴ καὶ πείρα, περὶ ῥύτος· ἐν δ' ἀνθρωπότητι
 Πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόλεις·
 Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσαι μεμιγμένῃ· ἐν μὲν Λαχίῳ, 175
 Ἴν δ' Ἐτεόκριτες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κυθήνες,
 Δωριεὲς τε τριχᾶϊκες, δῖοι τε Πελασγοί·
 Τῆσι δ' ἐνὶ Κνωσῷ, μεγάλη πόλις· ἔνθ' αὖτε Μίνως
 Ἐννέωρος βασιλεὺς Διὸς μεγάλου θαριστής,
 Πατὴρ ἐμοῖο πατὴρ, μεγθύμου Δευκαλίωνος, 180
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίει καὶ ἰδομένην ἄνακτα·
 Ἀλλ' ὅ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω

καὶ γὰρ ἡδὲ. 163. Παλαιφάτου] τῆς πάλαι μεθεωρούμενης· ἐν γὰρ τῷ ἀρχαίῳ
 εἰς τῶν ἀνθρώπων αἱ γυναῖκες ἔπαιον ἐν σπηλαίοις καὶ τοῖς τῶν θένων
 κυλίσμασι εὐδᾶσαι τοῖνον λέγειν, ὅτι ἀπὸ θροῦς ἢ πέτρας το ταχὺ ἔστι.
 ὁ ἔστιν ἀγενεαλόγητον. 163. Ἢ γὰρ δίκη] αὐτὴ γὰρ μετὰ ἔστι τοῖς

γρηναμένων παροτρυνόντων, καὶ τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου, ἐφ' οἷς ὅρα τὸν οἶκον φθειρόμενον, τηχόμενον τῇ λύπῃ· καὶ γε εἰκότως· ὁ γὰρ νέος ἤδη φρονεῖ, καὶ οἷός ἐστιν οἴκου ποιήσασθαι πρόνοιαν· διόη ταῖνον αὐτῷ ὁ Ζεὺς ἄξιον ἄρασθαι κλέος. Ἀλλὰ σύγε νῦν καὶ τούτων οὕτως ἐχόντων, ἄγε μοι λέγε ἐν μέρει, τὸ σαυτοῦ ἐξηγούμενος γένος· σὺ γὰρ ἀπὸ δρυὸς, οὐδ' ἀπὸ πέτρης, τὸ δὲ λεγόμενον, τυγχάνεις γεγεννημένος.

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα, σεβασμῖα, ἐξη γυνὴ Ὀδυσσεώς οὐκέτι παύσεσθαι μοι θακῆς, τοῦμόν ἀνακρίνουσα γένος· ἐγὼ μὲν οὖν ἐρῶ σοι τοῦτο· τί γὰρ θν καὶ πάθοι τις, ὅποτε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; ἀλλ' ἴσθι σύγε πολλῶ μοι μεῖζον ἐντεύθεν τὸ πάθος ἐγγενησόμενον· εἴμαρται γὰρ τοῖς πολὺν οὕτω χρόνον τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀποπλανημένοις, καὶ ἐκ πόλεως πόλιν ἀμειβομένοις πολλὰ δὲ ταιχῆτα πάσχειν· ἀλλὰ καὶ ὡς ἔγωγε οὐκ ἄν σου γενοίμην παρήκρος· σὺ δὲ σύντεινόν μοι τὸ οὖς. Πατρὶς μὲν οὖν ἔμοιγς Κρήτη αὐτὴ ἐστὶ νῆπος μεγὰλη καὶ εὐγείως καὶ πολυάνθρωπος ἐς τὰ μάλιστα· ἐν ἧ πόλει μὲν εἰσὶν ἐννεηκόντα· γλῶσσαι δὲ αὐτῶν ἄλλων ἄλλη, τῶν μὲν, Ἀχαιῶν ὄντων· τῶν δὲ, Κρητῶν ἰθαγενῶν· τῶν δὲ, Κυθίωνων· τῶν δὲ, Δωριέων, τριγῇ τούτων διαιρουμένων, καὶ τῶν Πελασγῶν· μεγίστη δ' ἐν τούτοις πόλις, καὶ τῶν ἄλλων πρωτεύουσα, ἣ Κνωσὸς κλειῖται εἶναι· ἐν ἧ Μίνως λέγεται βασιλεῦσαι, ἀνὴρ, ὃς ἐννέα ἔτη αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἐτύγχανεν ἐπαῖων τὰ δίκαια, πατὴρ οὗτος τοῦ ἐμοῦ πατρὸς Λευκονόωνος· σὺ ἐχόνετο ἰδομενεὺς· ἀλλ' οὗτος μὲν ὄψετο σὺν ταῖς

τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ἀποπλανημένοις. 173. Πίστρα] λιπαρά. 174. Ἐτεοκρίτες] εἰ αὐτόχθονες. 177. Τυχάνεις] τριγῇ διαμερόνεις. εἰ μὲν ἰδομένην κατοικήσαντες, εἰ δὲ Πελοπόννησον, εἰ δὲ Κρήτην. 179. Πίστρα] λέγεται γὰρ Μίνως ὁ Διὸς καὶ Εὐρώπης δι' ἐναντίας ἀμεινίσθαι πρὸς τὸν πατέρα παιδευθεῖσιν, ὡς παρὰ Σοφοκλῆ τὸ δίκαιον. 180. Ἰδομενεὺς

ἤγεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
 Ὀπλοτέρως γινεῖ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
 ἔνθ' Ὀδυσσεύς ἐγὼν ἰδόμεν καὶ ξείνιζ δῶκα. 185
 Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἱς ἀνέμοιοι,
 ἱέμενον Τροίηνδε, παρὰ πλάγχθ' αἶσα Μαλειῶν·
 Στῆσε δ' ἐν Ἀμνησῶ, ὅθι τε σπείος· Εἰλειθυΐης,
 ἐν λιμέσιν χαλεποῖσιν· μόγις δ' ὑπάλυσεν ἀέλλας.
 Αὐτίκα δ' ἰδομένηα μετὰ λλα, ἄστυδ' ἀνελθόν· 190
 εἶνον γάρ οἱ ἔφρασκε, φίλον τ' ἔμετ', αἰδοῖόν τε·
 Τῷ δ' ἦδη δεκάτῃ, ἧ ἑνδεκάτῃ πέλεν ἡώς
 οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
 Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων, εὐ ἐξείνισσα,
 ἑνδοχέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων· 195
 καὶ οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἐτέρους, εἰ ἅμ' αὐτῷ ἔποντο,
 Δαρμόθεν ἄλκιρα δῶκα καὶ αἶθρα οἶνον ἀγέρας,
 καὶ βοῦς ἱευσσάσθαι· ἵνα πλησαίητο θυμόν.
 ἔνθα δωδεκα μὲν μένον ἦμαρτα δῖος Ἀχαιοί·
 εἶλε γὰρ βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ 200
 εἶα ἵστασθαι· χαλεπὸς δέ τις ὄρορε δαίμων·
 τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέπει τοὶ δ' ἀνάγοντο·
 ἴσχε ψεύδεα πολλὰ λέγων, ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρῶς.
 ὣς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλεισιν ὄρεσσι, 205
 ἵππ' ἑὸς κατέτηξεν, ἐπὶ δὲ Ζέφυρος καταχευή·
 Τηχομένης δ' ἄρα τῆς, ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
 ὣς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,
 κλειούσης· ἐν ἄνδρα παρήμονον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Συμῷ μὲν γούρῳσάν· ἐλν ἐλέαιρε γυναικίκα, 210

ναυσὶν ἐπὶ Ἴλιον, αἰπὼν ἅμα τοῖς Ἀτρεΐδαις, πρεσβυτέροστε
καὶ ἀρείων πολλῷ ἐμοῦ ὦν· ἐγὼ δὲ, ὃ Αἴθων ἐστί μοι ὄνο-
μα, ὡς νεώτερος ὑπολείμμαι οἴκοι· ἐνθα ξενίσας Ὀδυσ-
σεύ, καὶ δῶρα ἐπέδωκα· τὸ γὰρ πνεῦμα ἐναντίον ἐπιγενό-
μενον, παραγαγὼν αὐτὸν τῆς Μαιάδας, κατήνεγκεν εἰς τὴν
Κρήτην ἐν λιμένι χαλεπῷ παρὰ Λήμνησφι πρὸς τὸ ἄντρον
τῆς Λίλειθυιάς· ἅμα γὰρ ἀπαλλαγείς τοῦ χειμῶνος, ἀνελ-
θὼν εἰς τὴν πόλιν, ἐξήκει Ἰδομενέα, ξένον αὐτὸν καὶ φίλον
καλῶν ἐν τοῖς μάλιστα· ὁ δὲ, ἐνδεκάτῃ, ἣ δωδεκάτῃ ἡδὴ
ἡμέρᾳ ἐφθάκει ἀπάρας σὺν ταῖς ναυσὶν ἐπὶ Τρῳάν· τοῦτον
οὖν αὐτὸς ἐπιτηδῶς δεξάμενος, παρ' ἐμαυτοῖ κατὰλυσαντα,
αὐτὸν τ' ἐξένησε φιλοφρόνως, πολλῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων,
καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ σῖτόν τε καὶ οἶνον, οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ
βοῦς ἀπὸ κοινοῦ συναγείρας, ἐπέδωκα, ὅπως ἐν λύσαντες
ἄφρονα ἔχειν ἐς κόρον· ἐκ δὴ τούτου βορέου κατέχοντος ἐν
χειμῶνι χαλεπῷ, ὡς μῆδ' ἐπὶ γῆς ἂν στήναι βέλτερος, ἔμει-
ναν αὐτοῦ ἡμέρας δυοκαίδεκα· τῇ δὲ ὑστερία κατὰστροφί-
σαντος τοῦ ἀνέμου, ἀνελθόντες, ὤχοντο εἰς τὸ πῆλαγος.

Οὕτως οὖν Ὀδυσσεὺς ἐμκαλεσθῆ ψευδόμενος ἔλαβεν· ἡ δὲ
καταφρομένη ἐν τῷ ἀκούειν ταῦτα τοῖς δάκρυσι, κατετήκετο
τὸ πρόσωπον, ὥσπερ ἡ χιὼν πολλὴ ἐπισωρευθεῖσα ἐν ὄρει, Πό-
του ἢ Ζεφύρου ἐπιπνέοντος ὑπερῶν· ἐξ οὗ ποταμοὶ ἐξῆς πλη-
μυροῦντες, κατεξάνίστανται τῶν ὄχθων ἐπὶ τὰ πεδία· Ὀδυσ-
σεὺς δ' ὄρων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα λυγμένην τοῖς δάκρυσι, συνέ-
πασχε μὲν τάνδον, καὶ συνήλγει τὰ μάλιστα· ἐπέμενε δὲ
ἐπὶ τοῦ σχήματος ἰσχυρῶς, ὡς σιδηροῦς, κατέχων τοὺς ὀρ-

πεπλανήσασα αὐτὸν ἅμα κἀμφαντα τὸν Μαίλιον. ἀκρωτήριον δὲ τοῦτο· (το-
χατον Πελοποννήσου. 197. Αἰολίδην) ἀπὸ τοῦ κοινοῦ. 200. Πῆλα] περί-
νεον, ἑτεροχώρα. 203. Ἴσικον] ἰσχυρῶς, ἰσχυρότερον. 209. Πῆλα

Ὀφθαλμοὶ δ' ὥστε κέρα ἔστασαν, καὶ σίδηρος,
 Ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὄγῃ δάκρυα κεύθεν.

Ἢ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφῃη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 Ἐχῷτις μιν ἔπεσιν ἀμειβομένη, προσέειπεν·
 Νῦν μὲν δὴ σευ, ξῆνέ γ', αἶω πειρήσεσθαι, 215
 Εἰ ἴτερόν δὲ καῖθι σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 Εἰνίσκας ἐν μεγάροισιν ἐχὼν πύσιν, ὥς ἀγορεύεις.

Εἰπέ μοι, ὅπποτ' ἄσσα περὶ χροῖ ἔμματα ἔστο·
 Αὐτός θ' ὅς ἐστιν, καὶ ἐταίρους, οἳ οἱ ἔποντο.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 220

Ἢ γύναι, ἀργαλέον, τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἰόντα,
 Εἰπέμεν· ἥδη γάρ οἱ εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν,
 Ἐξ οὗ καῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, ὥς μοι ἰνδάλλεται ἥτορ.
 Χλαῖναν πορφυρέην οὐλκην ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς, 225

Διπλὴν· αὐτὰρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
 Αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
 Ἢ προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐκλὸν,
 Ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμαζέσκον ἅπαντες,
 ὥς οἱ χρύσει ἦτορ, ὃ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων, 230
 Αὐτὰρ ὃ ἐκφυγείν μεμαῶς ἥσπαιρε πόδεσσιν.

Τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῖ σιγαλόεντα,
 Οἷόν τε κρομόσιο λοπρὸν κάτ' ἰσχυλίσιο·
 Τῶς μὲν ἦν μαλακός· λαμπρὸς δ' ἦν ἡέλιος ὥς·
 Ἢ μὲν πολλάι γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες. 135

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Οὐκ αἶδ', εἰ τὰδ' ἔστι περὶ χροῖ γῆκοθ' Ὀδυσσεύς,

θαλμούς ἀπαθείς· οὕτω προσποιήσῃ τὸ δακρύνοντα φανῆναι
διέφυγε.

Πηνελόπεια δὲ, ἐπειδὴ αὐτῇ ἄλλῃς δακρύνων ἦν, ἤρξατο αὖθις
λόγου τοιοῦδε. Νῦν μὲν, ὦ ξένε, βουλοίμην ἂν καὶ πείρα μοι
δείξαι, εἰ ἀληθῶς, ὥς ὁ σὸς λόγος, ἐξένισας Ὀδυσσεά, καὶ
τούς αὐτοῦ ἐταίρους· ἄγε τοίνυν εἰπέ μοι πρῶτον, ὅποι' ἄττα
ἡμφίστο· ἐπειθ' οἷος αὐτός τε ἦν, καὶ οἱ αὐτῷ εἶποντο· ταῦτα
μάλιστα βουλοίμην ἂν παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι.

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς τοῦτα, τοῦτο μὲν, ὦ γύναι, χαλεπὸν μοι
ἤδη ἐστὶν εἰκοστῷ ἔτει ἀκριβῶς πάντ' ἀπομνημονεύσαι· ὅσα δ'
ἂν ἐξῇ ἐν τοσούτῳ γε χρόνῳ ἀναπολῆσαι, ταῦτ' ἐρῶ· τὸ δὲ ἐπι-
σημότερον, ὦν διαμνημονεύω ἐκεῖνον φέροντα, γλαῖνα ἦν δι-
πλῆ, πορφυρᾶ, ἀπκλῆ, περόνην ἔχουσα χρυσῇν, ραβδότην,
ποικίλην τοῦ μικροσθεν μέρος· τὸ δ' ἕτερον, κύων ἦν, ἐλάφου
νεβρὸν ποικίλον ὑπὸ ποσὶ κατέχων ἀσπαίροντα· ὁ εἰς θυῖμα
ἔγχε τούς θεωμένους, ὅτι χρυσῶν αὐτοῖν ὄντων ὁ μὲν ἀπῆλ-
χε προσφύς· ὁ δὲ ἥσπαιρε, πειρώμενος ἐκφυγεῖν· ὑπὸ δ' αὖ
τὴν γλαῖναν χιτῶνα ἔφερε λεπτὸν μὲν, ὅσον καὶ ὑμὴν κρο-
μίου· λαμπρὸν δὲ καὶ λευκόν, ὥς ὁ ἥλιος· ὃν πολλὰι τῶν
Κρητῶν ἰδοῦσαι, ἐθαύμασαν. Ταῦτα δ' οὖν οὐκ οἶδ' εἴτε
οἴκοθεν ἐκπλεύσας ἐκεῖνος ἔφερεν, εἴτε καὶ κατὰ τὸν πλοῦν

ρίμενον] παρακαθήμενον· 213. Τάρφθη] ἐτέρφθη, ἐκορέσθη. 215. ὅτῳ πειρή-
σισθαι] βούλομαι πείραν τῶν εἰρημένων λαβεῖν παρὰ σοῦ, εἰ ἀληθῆς εἰρητά-
ς. 221. ἡμφίς ἐόντα] ἀποχωρησθέντα ἐκείνου. 227. Αὐλοῖται] θυσι ράβδοις
εὐθεταῖς, εἰς ἃς κατακλείονται αἱ περόναι. 228. Ἐλλόν] νεβρὸν ἐλάφου. 230.
Λάων] λαβὼν· ἐξ οὗ τὸ λέγω, λαμβάνω. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ ἐπεμνεῖν· ὁ μὲν
λαβὼν νεβρὸν ἀπάγχων. 233. Λεπὸν] λεπύρον. — Ἰσχλῆς] ἰσχυρῷ. ἔχευε,
234. Τῶς] Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ ὡς, οὕτως. 237. Οἴκοθεν] ἐντεῦθεν ἀπὸ τοῦ

ἢ τις ἱταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
 ἢ τίς που καὶ ξείνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεύς
 ἦεν φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι. 240.
 Καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα
 Καλὴν, πορφυρέην, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
 Αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον εὖσσέλμου ἐπὶ νηός.
 Καὶ μὲν οἱ κήρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
 Εἵπετο· καὶ τ' ὅν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ. 245
 Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος·
 Εὐρυδάτης δ' ὄνομ' ἔσκει· τίαν δέ μιν ἐξοχὸν ἄλλων
 Ἦν ἐτάρων Ὀδυσσεύς, ὅτι· οἱ φρεσὶν ἄρτια ἤθη.
 ὣς φάτο· τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὕψ' ἤμερον ὥρσε γόοιο,
 Σήματ' ἀναγνούς, τὰ οἱ ἔμπροσθεν ἔφαθ' Ὀδυσσεύς. 250
 Ἢ δ' ἐπεὶ οὖν τάρρῃη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 Καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη, προσέειπεν·
 Νῦν μὲν δὴ μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἔλειπός·
 Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι, φίλος τ' ἔσῃ, αἰδοῖός τε·
 Αὐτὴ γὰρ τάδε εἶματ' ἐγὼ πάρος, αἰ' ἀγορεύεις, 255
 Πτύξας' ἐκ θαλάμου, περόνην τ' ἐπέθηνκα φαεινὴν,
 Κεῖνω ἄγαλμα' ἔμεναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς,
 Οἶκαδε νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Τῷ ἔα κελὴ αἴση κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς·
 ὦχεν, ἐπαυόμενος Κανόβιον οὐκ ὀνομαστήν. 260.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἢ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδῃω Ὀδυσσεύς,
 Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδὲ τι θυμὸν
 Τῆχέ, πάρος γε δύωσαι· νηυσὶσσι γαίης μεν αὐτὴν·
 Καὶ γὰρ τίς τ' ἄλλοιόν οὐδέ τίς κεῖνος ἐλόσσασθαι 265

240. [ἐκ] τῆς 241. Δίπλακα] διπλάκον, ὁμοῖον, ἀντίστοιχον. 242. ἢ τίς που καὶ ξείνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεύς

τῶν ἐταίρων τις, ἢ τῶν ξένων ἔδωκεν ὕστερον, πολλῶν,
ὥς πολὺ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων προσφέροντι, φίλων αὐτῷ.
ὑπαρχόντων· καὶ γὰρ καὶ γὰρ οὐδ' αὐτὸς εἶφος τε χαλκοῦν, καὶ
χλαῖναν καλὴν, πορφυράν, καὶ χιτῶνα δέδωκε ἐφαρμύζοντα·
οὕτως ἔγωγ' αἰδούμενος μάλιστα, ἔπειψα αὐτὸν εἰς τὴν ναῦν·
εἶπετο δ' αὐτῷ κήρυξ πρεσβύτερος αὐτοῦ, ὥς ἐδόκει, ὃ ἦν
ὄνημα Εὐρυβάτης, κυρτὸς τοὺς ὤμους, μελὰ γχροῦς, οὐλόθριξ·
ὅς, ἅτε δὴ φρονήσει διαφέρων τῶν ἄλλων, ἐτιμᾶτο μᾶλλον
ὑπὸ Ὀδυσσεώς.

Ταῦτα δ' εἰπόντος αὐτοῦ, ἔτε μᾶλλον τὸ πάθος αὐτῇ κενί-
νεται, ἀναμνηθεῖσθαι τὰ σημεῖα ἐκεῖνα, ἀ ἀληθῶς κατεῖρκε,
αὐτῇ Ὀδυσσεὺς ὥς δ' ἀπείρκε κλαίονσα, ἔρη πρὸς αὐτὸν· μέ-
χρι μὲν δεῦρ', ὦ ξένη, ἐλκεῖνός μοι ἦς μόνον· νῦν δὲ καὶ φίλος
ἔσῃ, καὶ τιμώμενος ὑπ' ἑμοῦ τὰ εἰκότα· αὐτὰ γὰρ ταῦθ', ἂν
κατέλεξας ἰδεῖν Ὀδυσσεώς, ἐγὼ αὐτῇ ἐκ βολόμου πτόξασα
εὔ, δέδωκά ποτ' ἐκείνῳ, τήν τε περόνην ἐπέθηκα ἄγαλμα
αὐτῷ ἐσθρμένην· ἀλλὰ νῦν γ' οὐκέτι μοι ἐλπίς νοστήσαντα
αὐτόν ποτε ὑποδέξεσθαι· δαίμων γὰρ ἀλγίστος, ὥς εἴκειν,
ἀπήγαγεν αὐτὸν, τὴν κακόπολιν πόλιν ἐκείνην ὀψύσσον.

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· σεβασμὶα γυνὴ τοῦ Ὀδυσσεώς,
μηκέτι στύγναζε, τὸ σαυτῆς οὕτω διαφείρουσα κίλλος
τοῦς δάκρυσι, καὶ τὴν καρδίαν τήκουσα θυδόν· καὶ οὐ μεμ-
φόμενος ταῦτα λέγει· εἰ γὰρ καὶ κακόν τις ποτ' ἀπολέσασα

ἀρμοστὴν μέχρι τέρματος, μέχρι τῶν ἐσχάτων. 246. Γυρῆς] στερεότητος, ἢ
κυρτός. 257. Ἀγαλμα] κόσμος, ἐφ' ᾧ ἀγάλλαισ' ἄντι. 260. Κακὸν πολεῖν] ἀπε-
χθίας· τοῦτο σημεῖον πρὸς τὴν Τροίαν· ὅτι οὐδὲ τοῦνομα ἀνέχεται προτέρως,
διὸ οὐκ ἐνομασθῆναι αὐτὴν εἶρηκε, 263. Ἐναίρειο] κατὰφθαίρει. 264. Νιμφοῖς
ἐπίμοι] μέμφομαι. 265. Ἀλλοῖον] ἄλλοιός, ἑτέρου ἀξίον. 267. Οὐκ ἐπὶ τῇ

Κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκη φιλότῃτι μιγαῖσα,
 Ἡ Ὀδυσῆ', ὃν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
 Ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μύθον·
 Νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὣς ἥδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα, 270
 Ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πτόνι δῆμῳ,
 Ζωοῦ· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ,
 Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἐρίφρας ἐταίρους
 ἔλλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 Θερνακίης ἀπο νήσου ἰὼν· οἴσσαντο γὰρ αὐτῷ 275
 Ζεὺς τε καὶ Ἥλιος· τοῦ γὰρ βόας ἕκταν ἐταῖροι.
 Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
 Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρώπῃσι νεὺς ἔλθαλε κῆρ· ἐπὶ χέρσῳ,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
 Οἱ δὲ μιν πέρι κῆρι θεὸν ὦς τιμήσαντο, 280
 Καὶ οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
 Οἴκαδ' ἀπῆμαίον· καὶ κεν πάλα ἐνὶ κῆρ' Ὀδυσσεύς
 Ἦεν· ἀλλ' ἄρα οἱ τόγῃ κέρδιον εἶσατο θυμῷ
 Χρήματ' ἀγυρτάζειν, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
 ὣς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων 285
 Οἶδ' Ὀδυσσεύς· οὐδ' ἂν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 ὣς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μύθεσθε Φειδίων·
 ἔμμενε δὲ πρὶς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ.
 Νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν' ἐταίρους,
 Οἱ δὲ μιν πέμπουσιν φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν. 290
 Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχῃσε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπορον.
 Καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ζῶνχαίρετ' Ὀδυσσεύς
 Καὶ νόκεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἑταίρων· ἔτι βόσκει
 Τόσσα οἱ ἐν μεγάρῳ κειμήλια καὶ τὸ ἀνάκτορος. 295

ἄνδρα, ὅρ' ὃ ἔτακε, οὐκ ὀλίγον ὠδύρατο, ἥπου γε Ὀδυσσεὺς
 αὐτῷ, ὃν φασὶν ὅμοιον τοῖς θεοῖς γεγενῆσθαι, διπλᾶ χρηζέει
 δάκρυα· ἀλλὰ γε παυσαμένη τῶν γῶν, πείθου μοι, ὃ μέλ-
 λω νῦν ἐρεῖν μάλιστα· ἀληθές· ἐγὼ γὰρ ἐν Θεσπρωτοῖς πρῶτον
 γεγενημένος ἤκουσα λεγόντων ὡς παρόντος περὶ αὐτοῦ, καὶ
 πολλὰ κειμήλια ἄγοντος, ἃ ἔχει λαβὼν, παρ' οἷς ἂν κα-
 ταλῦοι γενόμενος· τοὺς μέντοι ἐταίρους ναυαγῆσας, ἀπώλε-
 σεν ἅπαντας, ἀπὸ Θρηνακίας τῆς νήσου ἐπανιών, Διὸς καὶ
 Ἥλιου, οὗ τὰς βοῦς ἔσφαζαν ἐκεῖνοι, αὐτῷ ὀργισθέντων· ἀνθ'
 ὧν ἐκεῖνοι μὲν ἀπώλοντο ἅπαντες σὺν τῇ νηϊ ἐν ταῖς ὕδασιν,
 αὐτὸς δὲ μόνος τῆς τρόπιος ἐπιθᾶς, ἐξέφυγε πλέων εἰς τὴν
 γῆν τῶν Ἰσθίων Φαιάκων· παρ' οἷς τετίμηται μεγαλοπρεπῶς,
 ὡς θεός, δῶρά τε πολλὰ λαβὼν, καὶ πομπῆς παρ' αὐτῶν
 τυχὼν ἀσφαλούς· καὶ πάλαι ἂν ᾧδ' ἦν, εἰ μὴ ἄμεινον αὐτῷ ἡ-
 γεῖτο εἶναι, πολλὴν ἐκπεριελθὼν γῆν, συλλέγεσθαι χρη-
 ματα, ὡς ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ πάντων ἀνθρώπων σοφίᾳ τε καὶ
 συνέσει ὑπερανεστηχώς· καὶ ταῦτ' οἶδ' ἀκούσας παρὰ Φεί-
 δωνος τοῦ τῶν Θεσπρωτῶν βασιλέως· ὃς καὶ ὅμοσέ μοι ἐπ'
 αὐτῶν τῶν σπονδῶν, παρσκευασμένην τὴν ναὺν ὄρμαϊν ἐπὶ
 τοῦ λιμένος καὶ τοὺς ναύτας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος πορμύ-
 νειν τὸν Ὀδυσσεά, ἐρ' ὃ ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς φίλην πατρίδα
 γαῖαν· ἐμὲ δὲ τυχεύσης νεὼς ἐτοίμη· ἀνάγεσθαι εἰς Δουλί-
 χιον, προὔπεμψεν ἐπ' ἐκείνης· ἔδειξέ δέ μοι καὶ τὰ κτήματα
 πάνθ', ὅσα Ὀδυσσεὺς ἤκεν ἄγων, ἱκανὰ ὄνθ', ὡς γ' εἰκάσαι,
 καὶ ἕτερον ὀντινοῦν ἐς δεκάτην ἀπὸ ταύτης θρέψαι γενεάν·
 τότε δὲ τυγχάνειν ἔφη ἀπάραντα ἐς Δωδώνην χρησόμενον

ἴδε ταῦτα ἐν τῇ Ε. στίχ. 316. καὶ ἐξῆς 328· Μινυοθήδιαι ὠκύμοροι, καὶ οἱ
 ταῦτα φερέουσιν· εἰς ποιεῖν, ἵνα κλέος ᾖ αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἐστῆμένους. 303

Τὸν δ' ἐς Δωδώνην ῥάτο βήμεναι, ὅρρα θεῶν
 Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλήν ἐπακούσαι,
 Ὅππως νοστήσεις φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἰδὼν δὴν ἀπείων, ἢ ἀμφοδόν, ἢ κρυφιδόν.
 ὧς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σῶς καὶ ἐλεύσεται ἤδη 300
 Ἀγχι μάλ' οὐδ' ἐτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 Ληρὸν ἀπισσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὄρκια δώσω.
 Ἰστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 Ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω·
 Ἢ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὥς ἀγορεύω. 305
 Τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
 Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἰσταμένοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Ἀῖ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
 Τῷ καὶ τέμν' ἡ γυνὴς φιλοτιμή τέ, πολλὰ τε δῶρα 310
 Ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε συναντῶμενος μαχηρίζῃ.
 Ἀλλὰ μοι ὦδ' ἀνὰ θυμὸν ὀέσται, ὥς ἔσεται περ.
 Οὐτ' Ὀδυσσεὺς ἐπι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
 Ταύξῃ· ἐπεὶ οὐ τοιοῖσι σημάτωνρές εἰς ἐνὶ οἴκῳ,
 Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔτκε μετ' ἀνδράσιν, εἴποι' ἔην γε, 315
 Ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν, ἡδὲ δέχεσθαι.
 Ἀλλὰ μιν, ἀμείβομαι, ἀπαντήσας, κατέχευε δ' εἴνην,
 Δέμνια καὶ χλαῖνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
 ὧς κ' εὐ θαλπιδίων χρυσόθρονον Ἥῳ ἵκηται.
 Ἠῶλεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε, χεῖσαι τε, 320
 ὧς κ' ἐνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δειπνοιο μέδεται,
 Ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
 Τοῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος· οὐδέ τι ἔργον
 Ἐνθάδ' ἐτι πηΐξει, μᾶλα περ κεχλωμένος αἰνῶς.
 Πῶς γὰρ ἐμεῦ σὺ, ξεῖνε, δαήσεται, εἴ τι γυναικῶν 325
 Ἀλλόων περίεμ· νόον καὶ ἐπίφρονα μένιν,
 Εἴ κεν αὖσταλός, κακὰ εἰμένος, εὐ μεμάρνησιν
 Δανυῆς; ὠφθαλμοὶ δὲ μινυθάδιοι τελέουσιν.
 ὧς μὲν ἀπηνῆς αὐτὸς ἔειπ', καὶ ἀπηνῆς εἰδὼς,
 Τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγος ὀπίσσω 330

ἐκ Δρυὸς τῷ Διὶ, ὁποτέρως γὰρ ἐκ τοσαύτης ἀποδημίας, φανερώς, ἢ ἀραχνῶς οἴκαδ' ἐπανελθεῖν· ὥς οὖν ζῶντος αὐτοῦ καὶ μονοῦ παρόντος, καὶ σε ἐλπόντος, καὶ προσφγγομένου, οὕτω γνώρης ἔχε· καὶ εἰ βούλει, αὐτίκα καὶ ἄρκα σε πιστώσασθαι βούλομαι· ἴστω τοίνυν Ζεὺς πρῶτος, θεῶν ἀπάντων ὁ ὑπατος, ἐστὶν τε ἡδὲ ἢ Ὀδυσσεύς, εἰς ἣν νῦν τογχνῶν ἐλθὼν, ἢ μὴν ταυθ', ὥς εἴρηται, ἔσεσθαι πάντα, καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐν ἔνῃ καὶ νύκτ' ἀφίξασθαι Ὀδυσσεά.

Πηνελόπη δὲ πρὸς ταῦτα· Εἴη μοι ταυτ' ἀληθές, ὦ ξένε, καὶ εἴη ἐπειθ' οἴά σοι παρ' ἑμοῦ ἔσται δῶρα· καὶ ταυτ' ἐν φιλικῇ πολλῇ, ὥστε σε περιβλέπεσθαι ὑπὸ πάντων· ἀλλ' ἔμοιγ' οὕτ' Ὀδυσσεύς, ὡς γ' εἰκάσαι, δοκεῖ ποτε ἀπονιστήσιν; οὔτε σῦγε τεύξεσθαι πομπῆς παρ' ἡμῶν· οἱ γὰρ νῦν ἐπιτάττοντες οὐχ' ὅμοιοι εἰσὶν Ὀδυσσεῖ· ὅς προθύμως τοὺς ξένους δεχόμενος ἔπειπε. Νῦν δ' ὑμεῖς αἱ ἀμείψιλοι, ἀπονίψατε τοὺς πόδας τοῦ ξένου, καὶ ὑποστράψατε αὐτῷ δέρματά τε καὶ χλαίνας, ἐφ' ὧν ἀνεπαύσεται θαλπόμενος μέχρις ἂν ἴδῃ τὴν χρυσόθρονον Πηνελόπεια· ἅμα δὲ ἔω λούσατε αὐτοῖς, καὶ χρίσατ' ἐλαίῳ, ὅπως ἂν ἐνδον δειπνήῃ μετὰ Τηλεμάχου, καθήμενος οἴκῳ. Πιόνντις αὐτὴν ἐυελήσεις λυπήσαι ἐφ' ὅτῳ δέποτε, οὗτος οἰμόξας, τῆς ὑπαρχούσης αὐτῇ λειτουργείας ἀποκλεισθήσεται· πῶς γὰρ ἂν ἄλλως, ὦ ξένε, εἰδείης, ὅσον ἔγωγ' ὑπερέχω τῶν ἄλλων συνέσει, μέχρις ἂν οὕτω πιναρὰ περιεσταλμένος, σιωπῇ παρ' ἡμῖν; οἶσθ' ἄν ποῦ αὐτὸς ὡς τῶν ἀνθρώπων ὠκυμέρων ὄντων ἀπάντων, ὅς μὲν ἂν αὐτῶν ἀπηνής ἦ καὶ σκληρὸς, καὶ ζῶν ἔτι, πολλῶν πρὸς ὀλεθρον ἴδιον ἐπισπᾶται κατάρας· καὶ τεύχεώς, τὴν τῶν

Ζωῶν· ἀτὰρ τεθνεῶσι γ' ἐφεψίδωνται ἅπαντες.

Ὅς δ' ἂν ἀμύμον σὺτος ἐσὶ καὶ ἀμύμονα σιδῆ,
τοῦ μὲν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσιν
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ τέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 335

ἦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσσεῖ,

ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα

ἦχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα

Νοσφισάμην, ἐπὶ γῆς ἰὼν, δολιχηρέτμοιο.

Κεῖω δ', ὡς τὸ πάρος περ αὐπνοῦς νύκτας ἴαυον.

340

Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικέλιον ἐνὶ κοίτῃ

Ἄσσα καί τι ἀνέμεινα ἐὺθρονον Ἠῶ δῖαν.

Οὐδέ τί μοι ποδάμπρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ

Γίγνεται· οὐδέ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέροιο

Τάων, αἵ τοι δῶμα κατὰ δρήστευσι ἔασιν,

345

Εἰ μή τις γρη῏ς ἐστὶ παλαιή, κέδν' εἰδυῖα,

ἦτις δὴ τέτληκε τόσσα φρέσιν, ὅσσα τ' ἐγὼ πέρι·

Τήνδε δ' ἂν οὐ φθονέοιμι ποδῶν ἄψασθαι ἐμεῖο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπειά·

εἶπε φίλ'· οὐ γὰρ πῶς τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε

350

εἶνων τηλεδαπῶν φίλιων ἐμὸν ἔκατό δῶμα·

ὦς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντα ἀγορεύεις·

ἔστι δέ μοι γρη῏ς, πυχινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,

ἦ καὶ νῦν δύστηνον ἐν τέρπει, ἧδ' αἰτίτληεν,

Δεξιὰ μὲν χεῖρες, ὅτε μιν πρῶτον τέλε μήτηρ,

355

ἦ σε πόδας νύφει, ὀλιγηπέλευσά περ ἔρπης.

Ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, περίφρων Εὐρύκλεια,

Νέφον σοῖο ἀνακτος ἀμύμονα καὶ πρὸς Ὀδυσσεύς·

ἦ δὴ τοῖός δ' ἐστὶ πόδας, τοῖός δέ τε χεῖρας·

Δίψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρησάσκουσιν.

360

πάντων κατάμεμψιν ἐπιρέεσται· ὅς δ' αὖ φιλόανθρωπος ὢν
καὶ ἐπισυλῆς, εὖ ποιεῖ, τούτου πολλὸς λόγος· ἔσται ἐπ' ἀρετῇ
καὶ μακαρισμὸς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· σέβασμιά γυνὴ Ὀδυσσέως, ἐ-
μοὶ μὲν γλαῖναι τε καὶ ῥήγεα σιγαλόνετα, ἀποσέσειται πάλ-
λαι, ἐξ οὗ καταλιπὼν τῆς Κρήτης τὰ ὄρη, ἐπέβην νεῶς· ἄφες
τοίνυν κοιμηθῆναί με, ὥσπερ ἔθος ἐμοί· πολλάκις γάρ μοι
συνέβη αὐτὸν διανοκτερεῦσαι, τὴν χρυσόθρονον Πάριον μέ-
νοντα· καὶ τὰ ποδάνιπτρα οὐ πάνυ μοι ἠδομένω· ἂν εἴη δεξα-
σθαι ὑπὸ τουτωνί· οὐ γὰρ ἄν τις αὐτῶν τῶν ποδῶν μου τούτων
αἴλαι· οὐδεμία, εἰ μή τις γραῦς· εἴη, πολυπαθὴς μὲν καὶ
αὐτὴ ὁμοίως ἐμοί, σεμνὴ δ' ἄλλως καὶ εὖ φρονοῦσα· τοιαύ-
τη γὰρ οὕση ἠδέως ἂν τοὺς πόδας ἐκτείνειαι μί.

Πηνελόπη δὲ πρὸς ταῦτα· φίλε ξένη, οὐκ ἔσθ' ὅστιν' ἐγώ γε
τῶν ξένων μέμνημαι τοιοῦτον ἐλθόντι· ὡς ἡμᾶς, αἷος αὐτὸς
τυγχάνεις, πάντα λόγῳ καὶ μέτρῳ· πράττων· ἔστι τοίνυν
ᾧ δέ μοι γραῦς, εὖ φρονοῦσα καὶ πιστοχρῆνη· ἥ καὶ Ὀδυσσεά
αὐτὸν, ἀπὸ τῆς γεννήσεώς ἐν ταῖς ἑαυτῆς δεξαμένη ὕλαιναις,
ἀνέθρεψεν· αὕτη δὴ νίψει καί σοι τοὺς πόδας, καί τοι ἅπ-
τε ἐλαγίστης, οἷα· εἰκὸς γεραίαν εὖσεν, ὀρμυμένη δυνάμειος·
Εὐρύκλεια, σέ καλῶ· ἄγε δὴ σὺ νῦν ἀναστῆσα, νίψον τῷ ξένῳ
τοὺς πόδας, ὅς τῇ θ' ἡλικίᾳ, τὰς τε χεῖρας καὶ πόδας ἔοικεν
ὄλῳ· τῷ σὺ δεσπότη· εἰκάζω γὰρ τοιοῦτον γεγενῆσθαι κα-
κῆτον, ταχέως ὑπὸ τῶν κακῶν ταῖς βροτοῖς ἐπιγυγνομένου
τοῦ γήρωος.

ἐπιλιπὼν. 342. Ἄισα] ἐλαμμένη, ἀνέπνευστα. 343. ἐπὶ τῶν ὄρει·
343. Φθενίῳ] καλῶ. 356. Ὀλιγχεμένησα] ἀσθενῆς καὶ ἐλιγδύνατος, ὡς

ὣς ἄρ' ἔφη γρηῦς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
 Λάκρυα δ' ἔκβαλε θεομῆ, ἔπος δ' ὀλοφυρόνων εἶπεν·
 ἦ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος ἦ σε περὶ Ζεὺς
 Ἀνθρώπων ἤχθηρε θεοῦδ' ἄνθρωπον ἔχοντα.

Οὐ γὰρ πῶ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ 365

Πίονα μηρί' ἔκη', οὐδ' ἱξάίτους ἱκατόμβας,

Ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀρώμενος ἕως ἴκοιο

Γῆρας τε λιπαρόν, θρέψαιό τε φαίδιμόν υἱόν·

Νῦν δέ τοι οἶον πάντῃσι ἀφείλετο νόστιμον ἡμῶν.

Οὕτω που καὶ κείνῳ ἐφεισύνοντο γυναῖκες 370

Ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δόμῳ μὲν ἴκοιτο,

ὣς σέθεν αἱ κύνες αἶδε καθεψύωνται ἄψασαι,

Τάων νῦν λώβην τε καὶ αἵσχεα πόλλ' ἄλεξιων,

Οὐκ ἑάσας νίζειν· ἐμέ δ' οὐκ ἀέκουσταν ἄνωγεν

Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπειά. 375

Τῷ σε πόδας νίψω ἄμα τ' αὐτῆς Πηνελόπειης

Καὶ σέθεν εἵνεκ'· ἐπεὶ μοι ὀρώρεται ἐνδοθὶ θυμῷ

Κηδεσιν· ἄλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅτε κεν εἵπω·

Πολλοὶ δ' ἤ ξεῖνοι ταλαπεῖρισι ἐνθάδ' ἴκοντο,

Ἀλλ' οὕτω πινά φημι εὐκλότῃ ὥς ἰδέσθαι, 380

ὣς σὺ δέμας, φωνήν τε, πόδας τ' Ὀδυσσῆϊ ἔοικας.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ἢ γρηῦ, οὕτω φασίν, ὅσοι ἴδον ὀρθοχλμοῖσιν

Ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοισιν

Ἑμμεναί· ὥς σὺ περ αὐτῇ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις. 385

ὣς ἄρ' ἔφη γρηῦς δὲ λέβηθ' ἔλε παμκρανύοντα,

Τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχέοντο πολὺν

Ψυχρόν· ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπέχρυσεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

ἴξεν ἐπ' ἐσχάροφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·

Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν οἶσατο, μή εἰ λαβοῦσα 390

Ταῦτα δ' εἰπούσης αὐτῆς, προβαλομένη τοῦ προσώπου
 τὰς χεῖρας ἢ Εὐρύκλεια, ᾧδύρετο λέγουσα οἱμοὶ τῇ δυστή-
 νῳ, οἷα πάσχω, σοῦ, τέκνον φίλον, ἀποστερουμένη! ἤπου
 γ' ἀπεχθίσθαι τι εἶναι, πρὸς τὸν Δία, καίτοι ἐπεικὴς καὶ
 θεοειδὴς ἀνὴρ ὢν τυγχάνεις; τίς γὰρ τίνα εἶώρακε πώποτε
 τοσαῦτα Διὶ τερπικραυνῷ ὀλοκαυτώσαντα, καὶ τελείας ἐλα-
 τίμιας προσενεγκόντα, ὅσα σύγ', ὦ τέκνον, εὐχόμενος αὐτῷ
 ἐς βαλὺ γῆρας ἤκειν, καὶ τὸν σαυτοῦ ἀναγνέψασθαι παῖδα;
 ἀλλ' ἴδ', ὅπως ἐκείνος πάμπαν σε τῆς εὐχῆς ἀπιστέρησεν,
 ἀφελὼν σε τῆς νόστου. Ἄρ' οὔτως, ὦ φίλε ξέne, κἀκείνῳ
 ἐλοιδοροῦνθ' αἱ γυναῖκες, ἐπ' ἡ' ὁμοίως σοι κἀκείνος κατέ-
 λυε παρὰ ξένους, οἷά περ αἱ κύνες σοι αἶδε παρ' ἡμῖν ᾤδε
 πᾶσαι, ὧν τοὺς προπηλακισμοὺς καὶ τὰς ὕβρεις ἐκφύγων,
 οὐκ ἰδέξω ποδῶνιπτρα παρ' αὐτῶν; ἀλλὰ τῆς δεσποίνης με
 κελυσάσης, ἐγὼ σοι νύφω τοὺς πόδας, οὐ μᾶλλον ἐκείνης ἔνε-
 κα, ἢ καὶ σοῦγε· λίαν γὰρ τετάραιμαι, τὸν φίλον Ὀδυσσεᾶ
 ἐν σοὶ δοκῶσα ἔρξαι πολλὰ· γὰρ τῶν ξένων ὧς ἡμῶς τυγ-
 χάνουσιν ἀριγμένοι, ἀλλ' οὐδέν' ἐκείνων οὐδέποτε εἶώρακα
 οὕτω τήν τε φωνὴν καὶ τὸ σῶμα βροχότα ἐκείνῳ.

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα τοῦτ', ὦ γράυς, ἤκουσα καὶ
 παρ' ἄλλων, ὅσαι γ' ἔτυχον ἰδόντες τὸν Ὀδυσσεᾶ, πολλὴν
 ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους ὁμοιότητα εἶναι· καὶ ταῦτα μὲν οὕτως
 ἐλέγχοντο. Ἢ δὲ γράυς λαβούσῃ λέβητα, ἐνέχει αὐτῷ ὕδωρ
 ψυχρὸν πολὺν· ἔπειτ' ἔριξεν αὐτῷ καὶ θερμόν. Ὀδυσσεὺς δὲ
 καθισθεὶς παρὰ τῇ ἐστίῃ, ὅπισθεν ἑαυτοῦ, ὥς οἷόν τε τῇ,
 ἐποιεῖτο τὸ πρῶτον. Ἦν καὶ μὴ ἡ γράυς, ἰδούσα τὴν οὐλήν, ἀνακα-

363. Ἀμύχανος] πρὸς τὸν Δία τοῦτ' ἔρηται εἶναι, ἀμύχανος καὶ σφέλιος
 ἔστιν ἡ Ζεὺς ὡς οὐ περιέχεται. 366. [ξένους] [ἐκείνους]. 369. Ἐκέρουσι]
 ἐπὶ νύφωσιν ἔπειτα.

Οὐλὴν ἀμράσσαιτο, καὶ ἀμραδὰ ἔργα γένοιτο.
 Νίξε δ' ἄρ' ἄσσην ἰούσα ἄναχθ' ἰόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
 Οὐλὴν, τὴν ποτὲ μὲν σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
 Παρνησόνδ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας,
 Μητρός· ἔης πατὴρ' ἐσθλόν, ὡς ἀνθρώπους ἐκέκαστο 395
 Κλεπτοσύνη θ', ὄρκω τε· θεὸς δὲ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν,
 Ἑρμείας· τῇ γὰρ κεχάρισμένα μῆριζα καῖεν
 Ἀρῶν, ἡδ' ἐρίφων· ὃ δὲ οἱ πρόφρων ἄμ' ὀπήδει.
 Αὐτόλυκος δ' ἐλθὼν ἰθάκης εἰς πῖνα δῆμον,
 Παῖδα νέον γεγαῶτα κυχῆτατο θυγατέρου· ἥς 400
 Τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνατι θῆκεν,
 Παισμένῳ δόρυποι, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὖρεο, ὅττι κε θεῖης
 Παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυχέρτος δὲ τοί ἐστιν.

Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε 405
 Γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ', ὅττι κεν εἴπω·
 Πολλαῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσεάμενος, τόδ' ἰκάνω,
 Ἀνδράσιν ἡδὲ γυναῖξιν ἀνὰ χθίνα πολυδοῦτεραν·
 Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,
 Ὀππότε ἂν ἔβησας, μητρῴων εἰς μέγα δῶμα 410
 ἔλθῃ Παρνησόνδ', ὅλι πύ μαι κτήματ' ἔασιν,
 Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καὶ μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.

Τῷ ἐνεκ' ἔλθῃ Ὀδυσσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.

Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκος τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
 Χερσὶν τ' ἡσπάχοντο, ἔπεισσι τε μελιχρίοισιν· 415
 Μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρός, περιρῶσ' Ὀδυσσῆι,
 Κύσσε' ἄρα μιν κεφαλὴν τε, καὶ ἄμφορ φάρα καλὰ.
 Αὐτόλυκος δ' υἱόισιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισιν
 Δείπνον ἐροπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντες ἄκουσαν·
 Αὐτίκα δ' εἰσάχαροι βεῖν ἄρσενα πενταέτηρον 420

λύφῃ σ' αὐτῷ τὴν προσποίησιν, καὶ γένηται σὺτω ῥητὰ τὰ ἀπύρρητα. Τέως δ' οὖν ἄμ' ἀρξαμένη ἐκείνη νίπτειν, ἐπέγνω τὴν οὐλὴν, ἣν ἔσχευ ἐπὶ τοῦ ποδὸς, δηγθεὶς ὑπὸ σοῦς ἐν τῷ Παρνασῷ, ἥνίκα ποτ' ἀφίκετο ὡς Λυτόλυκον τὸν ἐαυτοῦ μητροπάτορα· ὅς ἐτύγγανεν ἀπάντων ἀνθρώπων φρονήσας καὶ πίστει πολλῷ ὑπερέχων, δῶρον τοῦτ' ἀνθ' ὧν ἔθευ καχαισμένα, εὐράμενος παρὰ τοῦ ἱέρους· ὃς παρίστατο αὐτῷ πανταρχῇ· ἐλθόντι γὰρ αὐτῷ ποτὲ εἰς Ἰθάκην, τῆς Ἀντικλείας ἀρτίως τεκούσης, ἀνλαβροῦσα τὸ νήπιον ἢ Εὐρύκλειαν, ἐπέθηκεν αὐτῷ ἐπὶ τῶν γονάτων, Λυτόλυκε, λέγουσα, ἴδε παῖς παιδὸς τῆς σῆς σὺτοςίν, εὐχῆς σοι δῶρον δότην παρὰ τῶν θεῶν· θεὸς οὖν αὐτῷ ὄνομα, ὃ ἂν βούλῃ.

Λυτόλυκος δὲ πρὸς ταῦτα, γαμβρὸς, ἔφη, σὺ μὲς καὶ ἡ θυγάτηρ ἔττωσαν ὄνομα τῷ παιδί τοῦθ', ὅπερ ἐγὼ μέλλω αὐτῷ θῆσιν· ἐπεὶ γὰρ ἔγωγε παρὰ πάντα τὸν βίον διετέλεσα ὀδυρόμενος, τοῖς ἐμυτοῦ πολεμίοις, παρὰ τοῦτο ἔσω αὐτὰ ὄνομα Ὀδυσσεύς· καῖπειδ' ἀν' ἡβήσας, ἀφίκηται μὲς τὸ μητρῶν ἐδαφος ὡς ἡμᾶς ἐν τῷ Παρνασῷ, ὅπου μοι ἡ κτῆσις τυγχάνει οὖσα, ταύτης μετὰ τοῦ αὐτῷ ὁτιδήποτε, ἀποπέμψω οἴκαδε χαίροντα.

Τούτου οὖν ἐνεκὰ ἐλθόντ' Ὀδυσσεύς ἐς τὸν Παρνασσόν, τὰ ὑπεσχημένα ληψόμενον, Λυτόλυκος τε καὶ οἱ παῖδες ἀσπασάμενοι, ὑπεδέξαντο φιλοφρόνως· ἡ δὲ μήτηρ τῆς μητρὸς Ἀμφιθέα περιφῶσα, κατεψίλει αὐτὸν τὴν τε κεφαλὴν καὶ ὤμους καλὰ· οἱ δὲ παῖδες, προσταχθέν αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς, παρεσχευάζοντο δεῖπνον, ταῦρον σφάζαντες πενταέ-

391. Ἀμφιθέα] ἀναμνησθεῖν. 392. Ἀναχθ' ἐν] τὸν ἐκείνη· ἀνακτά· 395. ἐκείνη] ἐκείνη· ἡ ἐκείνη φρονήσας καὶ πίστει πάντων ἢ μάλιστα, κλυτὰν ἐς κακὸν ἐρεῖ 412. Σχέλιον. 407. ὀδυρόμενος] ἀπομυρόμενος.

Τὸν δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, καί μιν διόχουιν ὄπαντα·
 Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πείραν τ' ὀβελόσιν
 ἰπτῆσάν τε, περιφραδέως, δάσσαντό τε μοίρας.
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης· 425
 Ἥμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 Ἀὐτὸς τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Βάν ῥ' ἔμην ἐς θήρην, ἡμὲν κύνες, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 γίγες· Αὐτολόκου· μετὰ ταῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς 430
 ἦεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβην κατακειμένον ὕλη
 Παρνησοῦ· τάχα δ' ἱκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.

Ἡέλιός μιν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
 Ἐξ ἀκαλαρρέϊταιο βαιθυρρόου ὠκεανοῖο.
 Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἱκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν 435

Ἰχνί' ἐρευνῶντες κύνες ἦσαν· αὐτὰρ ὕπιαθεν
 γίγες· Αὐτολόκου· μετὰ ταῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
 ἦεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δοιχόσκιον ἔγχος.
 Ἐνθα δ' ἄρ' ἐν λόγμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·

Τὴν μὲν ἄρ' οὗτ' ἀνέμων διὰ κεί μένος ὕγρην ἀέντων, 440

Οὐτ' ἄρα μιν Ἡέλιος φρέθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν,

Οὐτ' ἄρα θυμὸς περὶ χάρσας διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνὴ

Ἦεν· ἀτὰρ φύλλων ἐνέην γῆσις ἦλιθα πολλή.

Τὴν δ' ἀνδρῶν τε, κυνῶν τε περὶ κτύπος ἥλκε ποδοῖν,

Ὡς ἐπύχοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ζυλόχου, 445

Φρίξας εὐ λοφίην, πῦρ δ' ἄρα λαμβοῖσι διδοῦράς,

Στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόν· ὁ δ' ἄρα πρόστιτος Ὀδυσσεύς,

Ἰσσοῦτ', ἀνασχόμενος δοιχὴν δόρυ χειρὶ παχείῃ,

Οὐτάμεναι μεμασῆς· ὁ δὲ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς·

την· ὃν δαίρκντες πρότον, εἴθ' οὕτω διατεμνόμεναι, καὶ πε-
ριπείραντες ὁδοῖσι, ὥπτησαν· ἔπειτα διελόμενοι, εὐωχόμε-
το μέχρι θυομένου ἡλίου ἐν πᾶσιν ἀφύων· καὶ περὶ δὲ οὐφίπα-
τε συσκοτᾶσθαι, ἐτράποντο πάντες εἰς ὕπνον.

ὣς δὲ ἡ χρυσόθρονος Ἰώδ' ἤρξατο ἐκχεῖν τὰς ἐκείνης χρυ-
σοθύρου ἀκτῖνας ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος, οἱ τοῦ Αὐτολύκου παῖδες
σὺν Ὀδυσσεῖ, ἐπαχόμενοι τὰς κύνας, ἐξήσαν ἐπὶ θύραν·
καὶ προσθάντες διὰ τῶν συσκίων καὶ δασυτάτων ἐς τὸν
Παρνασσόν, ὑπερέβαλον τὰς κορυφὰς ἅμα ἡλίου ἀνιόντι ἀπὸ
τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ προσθύνοντι τὰς ἀκτῖνας ἐπὶ τὰς ἀρούρας·
ὥς δὲ οἱ θερεταὶ κατέδυσαν εἰς βῆσσόν τινα, προανιχνεύου-
σῶν τῶν κυνῶν, εἶποντο ἐγγύθεν καὶ οἱ παῖδες τοῦ Αὐτολύ-
κου, ἡγουμένου τοῦ Ὀδυσσεῶς· εὐθὺς μετὰ τούτοις κύνας, καὶ
τὸ δόρυ κραδαίνοντες· ἔν τούτῳ τῶντων σὺς χρημάτι δεινὸν
ἐν ὕλῃ πη πυκνῇ καὶ βαθείᾳ, ἐνθ' οὗτ' ἀνέμων διέλθοι ποσσὶ,
οὔτ' ὄμβρος ποτὲ, οὐδ' ἥλιος ἂν ταῖς ἀκτῖσιν εἰσδύοι, ἐν
φυλλοῖς ἀθύροις διακαχυμένους ἐκεί κατακείμενος, ὥς ἤθετο
κύνας τε καὶ ἀνθρώπους ἐπιόντας, ἐξῶν καὶ ἀναρριζᾶς τὴν
λοφίην, ἐτράπετο πρὸς ἀλήην, πρὸς μόνον βλέπων· ἐπὶ τοῦ
τον τῶντων ὁ Ὀδυσσεὺς ὁμίσε' ἦν ὡς ἀποκτενῶν· ὁ δὲ, ἀν-

421. Ἀμφὶ θ' ἔπον] περιέβαλλον, ἡναγκαζόμεντοι περὶ αὐτόν.—ἀπύχον] ἔπλεον
τῆ σπινθήρα χαμαὶ καὶ διετρεμν. 431. Κατακείμενος] ἐνδεδυμένος, κατέ-
σκειν, παρὰ τὸ ἐννυμαι (32. Παρνασσῷ] Φινολίς ἢ τοῦ Δαιδαλίωνος, οἰκοῦσα ἐν
τῇ Παρνασσῷ, συνήλθεν Ἑρμῇ καὶ Ἀπόλλωνι· καὶ ἐκ μὲν τοῦ Ἀπόλλωνος γί-
νεται αὐτῇ φιλάμμων ἀνὴρ σοφιστής· ἐκ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ, Αὐτολύκος, δευτέρων
τὸν Παρνασσόν, πλείστα κλέπτων, εὐποσύριζεν· εἶχε γάρ ταύτην τὴν τέχνην
πρὸς τοῦ πατρὸς, ὥστε κλέπτων λαμβάνειν τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰ θρέμ-
ματα τῆς λείας ἀλλοιοῦν εἰς ὅ,τι ἐθέλοι μορφῆς· ὥστε πλείστης αὐτὸν δα-
πτότην γινέσθαι λείας. 434. Ἀκαλάρρειπτος] τοῦ ἡσυχῆς ῥέοντος. 435. Βῆ-
σσ] προσδύον, ἡ κοιλία τοῦ ὕδατος. — Ἐκαταίρει] κατακτείνει. — Ἰνὸν] ἐν
ἔργῳ, διεπύρην. 443. Ἰνὸν] ἐνὶ ὄνῳ. — Ἠέλη] ὁ ἥλιος. 450. Ἰ] καὶ ἐπὶ

Γυυνός ὑπερὶ πολλὸν δὲ διήρυσσε σαρκὸς ὀδόντι 450
 Λιχριφὺς αἰζῆας, οὐδ' ὀστέον ἔχετο φώτός.
 Τὸν δ' Ὀδυσσεύς αὖτ' ἔσπευε τοχὼν κατὰ δεξιὸν ὤμων,
 Ἀντικρὺ δὲ διήλθε φαινοῦς δούρης ἀκροκῆ.
 Καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίεσσι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκοιο παῖδες φίλοι ἀμπεπέοντο· 455
 Ὡκυλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος; ἀντιθέοιο;
 Δῆσαν ἐπιστάμενός; ἱπαοῖδ' αἶμα κελευνὸν
 ἔσχεθον· αἶψα δ' ἔκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
 Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκος τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο.
 Εὐ ἐσάμενοι, ἤδ' ἀγλαὰ δῶρα ποδύοντες, 460
 Καρπαλίμως χαίροντα φίλον χαίροντες, ἔπεμπον
 εἰς Ἰθάκην· τῷ μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Χαῖρόν νοστήσαντι, καὶ ἐξερρέεινόν ἕκαστα,
 Οὐλοῦν ὅτι πάθου· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
 ὥς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι, 465
 Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱᾶσιν Αὐτολύκοιο.
 Τὴν γρη῏ς χεῖρεςσι καταπρήνέσσι λαβοῦσα,
 Γυνὼ ῥ' ἐπιμασσαμένη, πύθα δὲ προέθηκε γέρεσθαι·
 Ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκός,
 Ἀψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλήθη· τὴ δ' ἐπὶ χροῖός ἐξέρυσ' ὕδωρ. 470
 Τὴν δ' ἄμα χόρμα καὶ ἄλγος ἔδε φρένα· τῷ δὲ οἱ ὄσσοι
 Δακρυόφι πλησθὲν· θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Ἀψαμένη δὲ γενείου, Ὀδυσσεῖα προσέειπεν,
 Ἥ μάλ' Ὀδυσσεύς ἴσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
 Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ὅμιον ἀμπαυράσθαι. 475
 Ἥ καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,

ταπεινῶν, ἐφ' ἣν πλήξας αὐτῷ τὴν ἐπιγονίδην, ἐγκαρσίως
 τῷ ὀδόντι ἔλασας· εὐ μέντοι ἤψατο τοῦ ὀστέου· ἐθ' οὕτω
 βαλὼν ἐρέωμένως ἐν μίρῃ καὶ Ὀδυσσεύς ἐς τὸν ἴωμον τὸν
 δεξιὸν, διήλασε τῷ δεξιῷ διαμπάξ· καὶ οὕτω καταταπεινῶν
 ὁ θῆρ, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ κύνει· τῶν δὲ οἱ μὲν ἀράμενοι τὸ
 θυρίον, ἀπεκόμεζον· οἱ δὲ περιδῆσαντες τὸ τραῦμα εὐ τοῦ
 τοῦ Ὀδυσσεώς, καὶ τὸ αἷμα ἐπ' ὁδαῖς τισιν ἐπισχόντες, ἀνε-
 χώρησαν σύμπαντες οἴκαδε· Αὐτόλυκος δὲ δεξιόμενος φιλο-
 ρρόνως, καὶ τὸ τραῦμα αὐτῷ θεραπεύσας, καὶ δῶρα λαμ-
 πρόνους, ἀπέπειμ' ἐν αὐτὸν εὖθις χαίροντα χαίρων πρὸς
 τοὺς ἑαυτοῦ· οἱ δὲ δεξιόμενοι ἀνηρώτων, ὅπως ὁ ἕκαστα
 αὐτῷ συνέβη γενέσθαι τὰ περὶ τὸ τραῦμα· ὁ δὲ διεῖχε αὐ-
 τοῖς, ὥς ἕκαστα διεπράχθη.

Τῇδε τοίνυν τῇ οὐλῇ περιπεσοῦσα ἡ γραῦς ταῖς χερσὶ,
 καὶ πρὸς ὀλίγον τὸν νοῦν ἐπιστήσασα, ἐπέγνω τὸν ἄνδρα,
 ὅστις ἦν· ἐκπλαγεῖσα δὲ πρὸς τὸ παράδοξον, προῆκε τὸν
 πόδα χαλαρότερον ἀπὸ τῶν χειρῶν κατὰ τοῦ ὑποκειμένου
 λέβητος· τοῦ δὲ ἀνατραπέντος σὺν κρύτῳ, ἐξέχυθη τὸ ὕδωρ·
 κἀνταῦθα χαρῆ καὶ λύπη ἄμ' ἀσχεθεῖσα ἡ γραῦς, ἐπλήσθη
 μὲν δακρύων τὰ ὄμματα, ἐσχέθη δὲ καὶ ἡ φωνή· τέλος
 δ' ὀψέποτ' ἀναλαβούσα ἑαυτήν, καὶ ἀψαμένη αὐτοῦ τοῦ γον-
 νεῖου, ὦ Ζεῦ ἔφη, σὺ εἰ Ὀδυσσεύς, φίλον τέκνον, ἐγὼ δ' ἡ
 δειλαία οὐκ ἔγνωσ' ἔριν ἢ καὶ χειρὶ τοῦ ἑμαυτῆς ἀνάκτος
 ἀψασθαι καὶ ἄμα λέγουσα ἐπέδραμε τῇ θύκῃ πρὸς τὴν Πη-
 νελόπην εἰπεῖν αὐτῇ τοῦδ', ὅπερ ἑώρα αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς·

ψ. 451. Λικριώδης] πλάγιος. 455. Ἀμφιπέοντες] ἀποσπασθέντες ὅμοι. 457.
 Ἐπαιδῶν] ἢ διότι τοιούτων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐπ' ὁδαῖς τιτι θεραπεύον·
 ὅθεν καὶ τὸ παράδοξον, εὐ πρὸς ἑαυτοῦ σαρκοῦ ἑαυτῆς ἐπ' ὁδῶν. 460. Τῷ
 γραῦς] ταύτην τὴν οὐλὴν ἔλασας ἡ γραῦς. 463. Περιπεσοῦσα] ἡ γραῦς.

Περσάδεϊν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἐνδον ἔοντα.
 Ἢ δ' οὕτ' ἀθρήσαι δύνατ' ἀντίη, οὔτε νοῆσαι.
 Τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Χείρ' ἐπιμασσάμενος, φάρυγος λάβας δεξιτερήφιν, 480
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ἔθεν ἄσπον ἐρύσσατο, φώνησέν τε·
 Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτῇ.
 Τῷ σὺ ἐπὶ μαχῶ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
 Ἥλυθον εἰκοσάτῳ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἐμβαλε θυμῷ, 485
 Σίγα, μή τις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
 Ἦδη γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Εἴ χ' ὑπ' ἐμοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,
 Οὐδὲ τροφὸς οὔσης σεῦ ἀφίξομαι· ἐπὶ δ' ἂν ἄλλας
 Δρυῶς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείναιμι γυναῖκας. 490

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
 Τέκνον ἐμὸν, οἶόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδύων.
 Οἶσθα μὲν οἶον ἐμὸν μῖνος ἔμπεδον, οὐδ' ἐπιεικτόν·
 Ἔξω δ', ὥς ὅτε τις στερεὴ λίθος, ἢ σείδηρος.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐλ' φρεσὶ βέβηλο σῆσιν. 495
 Εἴ χ' ὑπὸ σοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,
 Ἀῖ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
 Αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλιταῖς εἰσίν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Μαῖα, τίη δέ σὺ τὰς μυθήσασαι; οὐδέ τί σε γρή. 500
 Εὐ νο καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομ' ἐκάστην·
 Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.

ὣς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 Οἶσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἐκχυτο πάγχυτος.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ νύξεν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ, 505

ἐκείνη δὲ μήτ' ἰδεῖν ἤδη, μήτε νοῦσαί τι τῶν πραττομένων
 ἠδύνατο, τῆς Ἀθηναῖς πρεψάσης αὐτὴν ἀμφὶ ἕτερα ἔχειν τὸν
 νοῦν· καὶν τούτῳ ἐπιπηδήσας αὐτῇ Ὀδυσσεύς, τῇ μὲν τῶν
 χειρῶν ἐπέβυσεν αὐτῇ τὸ στήθε', ὥς μὴ δύνασθαι φθάσασθαι·
 τῇ δ' ἐτέρῳ προσαγόμενος ἐγγυτέρῳ, Μαῖα, ἔφη, αὐτῇ πρὸς
 τὸ οὖς, τί τοῦτο δοῖς; ἀπολέσαι με θέλεις; οὐ σύγ' αὐτῇ
 εἰ ἢ τὸν σὺν μοι παρασχούσα μαστίν; νῦν δὲ πολλὰ παθὼν,
 εἰκοσθ' ὀλίγῃ ἔτι ἐπεῖθον τὴν φίλην πατρίδα. Ἐπειδὴ τοίνυν
 ἀνέγνωσ με, ὅστις εἰμὶ, σὶγ' ἔχε, μή τις ἄλλος τῶν οἴκοι πύ-
 θηται τοῦτο· εἰ δὲ μὴ, ἴσθι, ὥς εἴ μοι γένοιτο τῶν ἀλαζόνων
 κρατῆσαι μνηστήριον, οὐδὲ σοῦ γ' αὐτῆς ἂν φεισαιμην, καὶ
 πέρ μοι τρυφεῦ ὑπαρχούσης, ὅπως τὰς ἄλλας ἀπακτείναιμι
 θεραπαίνας.

Εὐρύκλεια πρὸς ταῦτα, τέκνον, ἔφη, ἐμὸν ποῦν σε ἔπος
 τοῦτ' ἐξέφυγε τοὺς ὀδόντας; οὐκ οἶσθαι με φέει σοι πιστὴν,
 καὶ ὥς λίθον τινὰ, ἢ σίδηρον, ἀμετέλεπτον ἐσμένον; ὥς
 οὖν μηδὲν μηδενὶ ἐκφανούσης μου, οὕτω σε χρὴ γινώσκειν·
 νῦν δὲ κακῆσθ' ἐμὸν ἄκουστον, εἰ θεῶν ἀρωγῇ ἐπεξίῃς τοῖς
 ὑπερβιάλοις μνηστῆρσιν, ἐρῶ σοι δείξω τὰς τ' ἐξυβρίζουσας
 τῶν θεραπειῶν, καὶ τὰς μὴ.

Ὀδυσσεύς δὲ πρὸς ταῦτα· ἔκ ταῦτα νῦν ἐγὼ γὰρ αὐτὸς
 εἶσθαι ἐν ὀλίγῳ ὅ,τι πολ' ἐκάστη πράττοι· οὐδὲ σὶγ' ἔχου-
 σα, ὅσον δύνη, εὐχου τοῖς θεοῖς· εὐ μοι γενέσθαι πάντα.

Τούτων δ' οὕτως εἰρημένων, ἀπῆει ἡ γράυς, ἕτερα πο-
 δάνηπτρα εἰσκαρμίσσουσα, ἐκχυδέντων αὐτῇ τῶν πρώτων. ὣς
 δ' οὖν ἐνέψεν αὐτὸν, καὶ ἔλειψεν ἑλπίφ, ἀναστὰς Ὀδυσσεύς

φῶσα. 481. [ἔθην ἄσσαν] πλησίον ἑαυτοῦ εἰλκυσεν αὐτήν. 493. οὐκ ἐπισ-
 τήν] ὑπῆκου, ἀκατάστατον, μαλακτόν. 498. Σχηματῆς] ἀναμάρτητος.

Αὐτίς ἄρ' ἀσσοτέρῳ πυρὸς ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς
 Θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ βακίεσσι κάλυψεν.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Ἥηνελόπεια·
 Σείνε, τὸ μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ·
 Καὶ γὰρ δὴ καίτοι τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὥρη, 510
 ὄντινά γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερός, καὶ κηδόμενόν περ.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πύρε δαίμων·
 ἦματα μὲν γὰρ τέρπον· ὀδυρομένη, γόσῳ τε,
 ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρώσῃ καὶ ἀμυρόλων ἐνὶ στήθεσσι.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νύξ' ἔλθῃ, ἔλθοι τε καὶ τὸς ἅπαντας, 515
 κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἄρ' ἀδινὴν κῆρ
 Ὀξείηαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
 ὣς δ, ὅτε Πανδάρου κόρυς, χλωρεὶς Ἀηδῶν,
 Καλὸν αἰδέσθην, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,
 Διυδρέων ἐν πετάλοισι κατέχρυσμένη πολυταΐσιν, 520
 ἦτε θαμὰ τρώπῳ τε χεῖ πολυχρῆα φωνῇ,
 Παῖδ' ὀλοφρομένη Ἴτυλον φίλον, ὅποτε χαλκῷ
 Κτεῖνε δι' ἀφραδίας; κοῦρον Ζηῆδοιο ἄνακτος;
 ὣς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἐνθα καὶ ἐνθα,
 ἦε μέτω παρὰ πικρῇ, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω, 525
 Κτήσιν ἐρῶν, ὕμνῳ τε, καὶ ὑπερεῖς μέγα σῶμα,
 Εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσις, δῆμισί τε φήμιν·
 ἦ ἤδη ἄμ' ἔπωμαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος
 Μνηστὰς ἐν μεγάροισι, πόρην ὑπερείστα ἔειπεν·
 Παῖς δ' ἐμὸς, ἔως μὲν ἔην ἐτι νήπιος, τὸ δὲ χοῦρος, 530
 Γήματθ' οὐ μ' εἶα, πόσις κατὰ δόμον ὑπὸ πύλαι·
 Νῦν δ' ἔτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἥθεος μέτρον ἰκάνει,
 Καὶ δὴ μ' ἀρᾷται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
 Κτήσις ἀσφαλίων, τὴν οἱ κατέδυσεν Ἀχαιῶν / γλ

προσῆγγισε τῷ πυρὶ θερμανούμενος, ἐπιμελῶς· τὴν οὐλὴν συγ-
κρύψας τοῖς ῥάκασιν, καὶ τούτῳ ἡ Πηνελόπεια ἤρξεν αὐθις
τοιούτου λόγου· ξένη φίλε, βουλαίμην ἄν σε ἔτι μίκρ' αἵτ' ἐρέσ-
θαι, ἐπειδὴ καιρὸς ἤδη λαμβάνει ἀναπαύσασθαι, εἴτιν' ἄλλον
πάσχοντα ὕπνος ἔλοι· ἐμὲ γὰρ οὐκ ἂν ῥᾷδίως, ὑποβρύχιον οὐ-
σαν λύπῃ· τὰς μὲν γὰρ ἡμέρας, ὀδυρομένη, ἐνασχολοῦμαι ἀμρὶ
τὰ ἔργα τὰ τ' ἐμαυτῆς καὶ τῶν ἀμφιπύλων· τὰς δὲ νύκτας,
ἐπειδὴν ὕπνος τοὺς ἄλλους ἔχῃ, καί μενέη ἐπὶ τῆς κλίνης, ἄλ-
λαις ἄλλοτε τρώχῃμαι τεῦ· φροντίσιν, ὥς ἄλλη τις ἀηδὼν ἢ
κόρη ποτὲ Πηνελόου· ἡ ἄρ' ἔρι καταδύσσει πῃ ἐν ταῖς φυλλοῖς
τῶν δένδρων, καὶ πολύτερον φωνὴν ἀρμίσσει, ὁλοφύρεται
Ἴτυλον τὸν τοῦ Ζηφύρου καὶ ἑαυτῆς φίλον παῖδα· ὃν αὐτὴ ἀγ-
νοία ἀπέκτεινεν· οὕτω καὶ μοὶ νῦν πολύτερος γίνεται νόσος,
πότερον παραμείναισα τῷ παιδί, τάτε κτήματα καὶ δόματα
ταῦτα καὶ τὰς θυμῶς φυλάττουσα, τὴν τε τοῦ ἑαυτοῦ ἀν-
δρὸς εὐνὴν αἰδομένη, καὶ τὴν τῶν πολλῶν ἐρ' ἐκάτερα φή-
μην πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομεῖν· ἢ ὀμιλήσω δευτέρῳ ἀν-
δρὶ, ὃ ἂν ὑπολάβω τῶν μνηστῆρων στίσιτι ὄντι, καὶ πλείω
ἔδνα διδόντι· ὁ γὰρ παῖς ὡμὴς, τέως μὲν νεώτερός ἦν, οὐκ
εἶα με γήμασθαι· νῦν δ' ἡβήσας, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ὀνείαν ὀ-
ρῶν φθειρομένην ὑπὸ τῶν μνηστῆρων, ἔλοιτ' ἂν μάλλον ἄ-

507. Θερμαίνων· θαλψόμενος. 518. Χλωρὸς ἀειδὼν· Ἀειδὼν ἢ Πανόρην
Ζηφύρ· εἰς γάμον ἔλθοῦσα, παιδί μιν· Διὸς· Ἀμφίονος δ' ἀδελφῶ, Ἴτυλον
εἶπε· φθονήσασα δι' τῇ συννώμφῳ Νικίτῃ τῇ Τωνάλλου ἐπὶ εὐτανίᾳ· ἐπι-
θυμῶσι· Ἀμφιέα ἀνελὼν τὸν πρεσβυτέρον τε καὶ κρείττον τῶν ἄλλων· ἐπιθε-
μένη τοίνυν αὐτῷ νόκτωρ ἐν ὕπνῳ· ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν Ἀμφιέα, ἔλαθεν
ἐν τῷ σκότῳ ἀνελῶσα Ἴτυλον τὸν ἑαυτῆς συγκαταβύδοντα· μὴ εὖ δυνάμεται
υποφέρειν τὸ πάθος, κῆρυκε τοῖς θεοῖς τὴν φύσιν ἀμείψασθαι· διὰ μεταλλάξαι
εἰς τὸ ἐμώμενον ἔρπον. — Χλωρὸς δὲ λέγεται, ἃ ὅτι ἐν χλωρῷ διατρέχει·
ἢ εἰτι ὅρα ἢ ἐν γένει γένεσσι. 519. Καὶ τὴν ἑαυτοῦ ὀνείαν ὀρῶν·

Ἄλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριται, καὶ ἄκουσον· 535
 Χῆνές μοι κατὰ οἶκον εἵκασσι πυρὸν ἔδουσιν
 ἔξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἱαίνονται εἰσορόωσα·
 ἔλθων δ' ἐξ ἔριος μέγας αἰετὸς ἀγκυλομήτης,
 Πᾶσι κατ' αὐγένας ἦξε, καὶ ἔταναν· οἱ δ' ἐκέχοντο 540
 Ἀθήρσι ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἐξ αἰθέρα δῖαν ἀέρη.
 Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον, καὶ ἐκώκυον ἐν περ ὄνειρον·
 Ἀμφὶ δ' οἱ ἀγερθέντο εὐπλοκαυίδες Ἀχαιοί,
 Οἷκτ' ὀλοφυρομένην, ὅ μοι αἰετὸς ἔτανε χῆνας.
 Ἀψ' δ' ἐλθὼν, κατ' ἄρ' ἔβη· ἐπὶ προύχοντι μελαέφρῳ· 545
 Φωνῇ δὲ βροτῆς κατερήγε, ρώησέν τε·
 Θάρσει, Ἰχάρειοι κούρη τηλεκλειτεῖο·
 Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπνῳ ἐσθλὸν, ὅ τοι τέτλεσκένο' ἔσται.
 Χῆνες μὲν μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ἔριος·
 Ἦα πάρος, νῦν αὖτε τοῖς πότις εἰληλόυθα, 550
 ὅς περ μνηστῆρσιν ἀεικέα νόστιμα ἐρέτω.
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὺς ὕπνός ἀνῆκεν.
 Παπτήνασα δὲ, χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα,
 Πυρὸν ἐροπτομένης παρὰ πύλον, ἦγχι πάρος περ.
 Τὴν δ' ἀπαρχειόμενος προτέρη πόλινκτις 'Οδυσσεύς· 555
 ὦ γύναι, οὔπως ἔστιν ὑποκρίεσθαι ὄνειρον,
 Ἄλλῃ ἀπαμύνηναι· ἐπεὶ ἔχ' τοι αὐτὸς 'Οδυσσεύς
 Πέρρηνδ', ὅπως τέλειον μνηστῆρσι δὲ φαίνεται ὀλέθρος
 Πᾶσι μάλ'· οὐδέ τί τις θύνατον καὶ Κῆρας ἀνύσει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πανελόπειος· 560
 εἰδὼν, ἥτοι μὲν ὄνειροι ἀμύχαναι ἀκριτέροισιν
 Γίγροντ', οὐδέ τι πάντα τελίσται ἀνθρώποισιν.
 Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμνηνῶν εἰσὶν ὄνειρων·

πελθεῖν με ἐπεθεύεν· Ἄλλ' ἄγ' αὐτὸς ἐξηγοῦμαι νῦν τὸν ὄνει-
ρον τουτονί, ὃν τῇ προτεραίᾳ ἐώρακα· χῆνές μοι εἰσὶν οὔκοι
εἴκοσιν· οὗς ἤδομαι ὀρώσκα ἐν τῇ αὐτῇ τρεφομένους· ἐδοῶ
οὖν ὀρεῖ ἀστὴν ἀνωθεν ἐκ τοῦ ὄρους ἀΐξαντα, ἀνελεῖν ἅπαν-
τας, κατεῖξαντα τὸν αὐχένα ἐκάστου· εἴτ' ἀποπνέαντ' οἴχεσ-
θαι εἰς τὰ νέφη· ἐγὼ δ' ἐπὶ τούτοις ὠλαρυρόμην, καὶ τῶν
ἰθακισίων γυναικῶν ἄλλαις ἄλλοθεν συνέρρεον ἀμφ' ἐμὲ πα-
ραμυθησόμεναι, ὡς τὰς ὄρνις ὀδυρομένην καὶ τούτῳ αὖ ἀνα-
βλέψασα, ὅρῳ τὸν αὐτὸν ἀστὴν κατήγμενον ἐπὶ τοῦ ἀετώματος
τοῦ ὑψηλοτέρου τῶν δομάτων ἀπάντων· ὃς ἀνθρωπίνως
ῥηγεῖσθαι, θάρσει, ἔφη πρὸς ἐμὲ, κόρη Ἰθακίου· σὺ γὰρ
ἄναρ, ἀλλ' ὕπαρ αἴσιον τοῦτ' εἶναι· ὅπερ οὐκ ἀτέλεστον ἔσται·
οἱ μὲν γὰρ χῆνες οὗταί σοι εἰσιν οἱ μνηστῆρες· ἐγὼ δ' αὐ-
τὸς ἀστὴς μὲν πρότερον, νῦν δ' ὁ σὸς ἀνὴρ ἦκον, ὄλεθρον
τοῖς μνηστῆρσιν ἐπαίσιον· καὶ τούτοις διῶπνισθῆῖσα, ἔσπευσα
πρὸς τὴν αὐτὴν ὀφρομένη, ὅτι μοι συμβαίη περὶ τοὺς χῆνας·
οἱ δὲ εἰσιτοῦντο συνήθως παρὰ τῇ πυλῶν.

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· ταῦτα μὲν, ὦ γύναι, ἄλλως
ἢ ὡς αὐτὸς διερμήνευσεν Ὀδυσσεὺς, οὐκ ὅστι παραγγέλλαντ'
εἰπεῖν· ὁ γὰρ θάνατος τῶν μνηστῆρων ἀριδῆλως ἐξήγηται
καὶ οὐκ ἔσθ' ὅστις ἂν αὐτῶν ἐκφευζοῖτο.

Πηνελόπη δ' αὖ πρὸς ταῦτα· ἀλλ' ὦ ξένη, οἶσθα καὶ
τὸς τάχ' ἐκείνῳ· ὡς τῶν ὀνείρων ἴσμεν οὐς μὲν τινὰς αὐτῶν
ἀκρίτους τε καὶ ἀπράκτους γεγεννημένους ἀνθρώποις· ὡς δ'
ἐνίοτε καὶ συμβάντας· διττὰς γὰρ εἶναι θύρας τῆς ἐξόδου

κριναι] ἐξήγησαι. 537. Ἐξ ὕδατος] βεβρεγμέναι ἐν ὕδατι, ἢ ἐξω, ἀνευ ὕδα-
τος. - Ἰαίνεμαι] ἰδομαι. 543. Ὅσοι] διότι σοι. 543. Παρὰ πύλινον] διὰ
μενῆν, ἢ σκάφην, ἐνθα τυχὸν ἔθρεγον τὰς κριθὰς· ἢ ἐνθα εἰ χῆνες ἐμβόηται
ἐλεύοντο. 560. Ἀμύχαναι] ἀπαρσι, οὐκ ἐύλογοι, ἀδικήριτα μυθεύοντες. 560.

Αἵ μὲν γὰρ κεράεσσι τέτυχάται, αἱ δ' ἐλέφαντι
 τῶν αἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
 οἱ δ' ἐλεράρονται, ἐπεὶ ἀκράντα φέροντες. 565
 οἱ δὲ διὰ ξιστῶν κερῶν ἔλθωσι θύραζε,
 οἱ δ' ἔτομα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κινῇ τις ἴδῃται.
 Ἄλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν οἴομαι αἰνὸν ὄνειρον
 ἔλθμεν· ἢ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐλθέσσι βάλλας σῇσιν· 570
 ἦδε δὴ γῶς εἴσι δυσώνυμος, ἢ μ' Ὀδυσῆος
 οἴκου ἀποσχέσει· νῦν γὰρ καταβήσω ἄεθλον,
 τοὺς πελέκεας, τοὺς κείνος ἐνὶ μεγάροισιν εἴσιν
 ἴστασθ' ἐξείης δρυόχους ὡς δώδεκα πάντας·
 Στάς δ' ὅγε πολλὸν ἀνευθε, διαρρίπτισκεν ὀϊστόν. 575
 Νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐρήσω·
 ὅς κε ρηῖτατ' ἐντανύσῃ βίον ἐν παλῆμῃσιν,
 καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην, νοσφισσαμένη τῷδε δῶμα
 Κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνὶ πλείον βιότῳ. 580
 τοῦ ποτὲ μεμνησέσθαι οἴομαι, ἐν περ ὄνειρόν.
 Τὸν δ' ἀπὸ κλειθέμενος, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 μή κετι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τοῦτον ἄεθλον·
 Πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλαύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς, 585
 Πρὶν τοῦτους τάδε τάξον εὖζων ἀμφαφρώνωνται
 Νευρὴν τ' ἐντανύσαι, διοϊστεῦσαί τε σιδήρου
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

[Ἀμεινων] ἀψύχων, ἀδυνάτων, κούφων. 565. Ἐλεφάντων] ἐλφ. 563. Πελέκεας] εὐ πάντο δῆλον ὅτι ποτ' ἴσαν ταῦτα, (πῶς αὖτε κινῇ τις ἴδῃται) καὶ ἐλθόντων ἐλθόντων· ἢ ἀπὸ τῶν σιδήρων κερῶν, ἢ ἀπὸ τῶν σιδήρων

αὐτοῖς· τὰς μὲν, κερατίνας· τὰς δὲ, ἐλεφαντίνας· οἱ μὲν οὖν
 ἂν αὐτῶν διὰ τῶν ἐλεφαντίνων ἐξέλθωσιν· οἷχονται φροῦδες,
 ἀτέλεστα βλῶντες· οἱ δὲ διὰ τῶν κερατίνων, ἀληθῆ καὶ
 σύμφωνα τοῖς ἀνθρώποις ἀγγέλουσιν· ἀλλ' ἔγωγ' οὐκ οἶδ'
 ὅπως οὐ πείθωμαι διὰ τούτων τὸν ἑμαυτοῦ ὄνειρον ἐξελθεῖν·
 ἢ γὰρ εὐχῆς τοῦτ' ἔμοιγε εἴη καὶ τῷ παιδί Τηλεμάχῳ· Νῦν
 δὲ κἀκεῖνό μοι πρόσχες τὸν νοῦν· ἴσθι γὰρ τὴν ἐπιούσταν ἡ-
 μέραν δυσώνυμον ἔμοιγε ἐσημένην· ἢ με τῆς τοῦ Ὀδυσσεύος
 ἀποστῆσαι οἰκίας· βούλωμαι γὰρ προβαίνειν τοὺς πελέκεις ἀ-
 γωνίσασθαι τοῖς μνηστῆρσιν· οὗς ἐκεῖνος ἰστών· ἐν ἰσοπέδῳ
 πῇ ὀρίζοντίως ὡς δρυόχους, δυωκαίδεκα ἐρεξῆς, εἴδ' αὖτως
 ἀποστάς οὐ μικρόν, ἡρήν δὲ αὐτῶν μελέτης χόριν τὸ τέλος
 εὐστύχως· τοῦτον δὲ τὸν ἄθλον βούλωμαι τοῖς μνηστῆρσι
 προβαίνειν· ὅς δ' ἂν αὐτῶν ῥῶον τὸ τοῦ Ὀδυσσεύος τόξον ἐν-
 τεῖνῃ, διὰ τε τῶν πελέκειων πάντων διοῖστέυσῃ, οὗτος ἄξι-
 ται με οἶκαδε παρ' αὐτοῦ· αὖτως σοι ἢ δούστην· ἔγωγε κατα-
 λείψω αἶκον τουτονὶ τηλικούτην· οὐδ' ἐπέοτ' οὐδ' ἐν ὕπνοις
 παύσομαι μεμνημένη.

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· ὦ σθεσμία γυνὴ τοῦ Ὀδυσ-
 σεύος, ὡς σοφῶς σοι μεμνημένηται ταῦτα· ἀλλὰ μηκέτ' ἀνα-
 τίθου τὸ πρῶγμα· ἥξει γάρ σοι ἐκεῖνος πολλῶ πρότερον, πρὶν
 ἂν ἐκεῖνοι τὸ τόξον μεταχειρισάμενοι τοῦτο, δυνηθῶσιν ἐν-
 τεῖναι τε, καὶ ἀφεῖναι διὰ τοῦ σιδήρου·

Πηνελόπη δὲ πρὸς ταῦτα· ἔγωγε μὲν, ὦ ξένη, βουλομένη ἂν

574. Δρυόχους ὡς] δρυόχες μὲν τὰ μεγάλα ξύλα τοῦ πλείου τὰ ἐκατέρω-
 θιν ἐπὶ τῆς τρύποις ἐπιστοιρίζοντα· ἐνταῦθα δὲ ἐν τῇ παιδείᾳ σκύλοις κατὰ
 διαστήματα ἐτίθεντο ἔρθιοι ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς, ἐφ' ὧν ἐτίθεντο οἱ πε-
 λέκεις αὖτως ἐπὶ οἰκίας, ὥστε τοὺς πάντας ἐπὶ φαίνεσθαι. 580. Κοῦρ· ἴσθι
 εἰ, ὃ ἔγινετο νόημα. 585. Πρὶν γὰρ τοῖς πρότεροις γὰρ τοῖς 586. Ἀμφαρ· ἀνα-
 ται] ψηλαρῶνται. 537. Νευρὴν ἐντανύσαι] τὸ τόξον τεῖναι. — Διοῖστέυσθαι

Εἴ κ' ἐθέλοις μαι, ξείνος, παρήμενος ἐν μεγάροισιν
 Τέρπειν, οὐδέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη. 590
 Ἀλλ' οὐ γάρ πως ἔστιν αὐπνους ἔμμεναι αἰεὶ
 Ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἐκάστω μοῖραν ἔθηκαν
 Ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
 Ἀλλ' ἦται μὲν ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναδᾶσα,
 Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται, 595
 Λιεὶ δ' ἄλγος' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 ὦχετ', ἐποφύμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
 ἔνθα κε λείξιμην· σὺ δὲ λείξο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 ἢ χαμάδις στορέσας, ἦτοι κατὰ δέμνια θέντων.
 ὣς εἰποῦς' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγχιλόεντα, 600
 Οὐκ οἶη' ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
 Ἔς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶτα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσεῖα, φίλον πάσιν· ὄφρα σὶ ὕπνου
 Ἰδὼν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ἢ καὶ τῶν σιδηρῶν τὴν ἑστὴν ἀφαινοί. 590. Μοῖραν] μέρος τοῦ ὑπνώσκειν καὶ

εἰ καί σοι βουλομένη ἦν, καὶ εἰς ἔω πρὸς σέ διαλέγεσθαι· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ἔστι πάμπαν διαγενέσθαι τοὺς ἀνθρώπους ἀύπνους, οὕτω τῶν θεῶν διατασσάντων ἡμᾶς ἐπ' ἀμρότερα, ἐγὼ μὲν ἄπειμι καλυπδύλουσα ἐν εὐνῇ, ἦν οὐκ ἐπαυσάμην ἡδὲ στεναγμοῖς τε σφύρουσα, καὶ δάκρυσι καταβρέχουσα, ἐξ οὗ μοι ὁ θεὸς Ὀδυσσεύς, ὅχρε' ἀπιδὼν ἐπὶ τὴν κατάρατον πόλιν, ἣν οὐδ' ὀνομάζειν μοι ἀνεκτόν· σὺ δὲ μένων ἔδδε κατακλίνου ἡσυχώς, ἢ χαμαὶ σφώσας, ἢ κλίνης ὑποτεθειμένης.

Ταῦτα δ' εἰπούσα, ἀνέβαινεν ἐς τὸ ὑπερῷον σὺν ταῖς γυναιξί· καὶ καταβαλοῦσα ἑαυτὴν κατὰ τῆς εὐνῆς, ἔκλαιεν ἀπνοαμυθήτως τὸν φίλον ἑαυτῆς πόσιν, μέχρις οὗ ἐνῆκεν αὐτῇ Ἀθηνᾶ τοῖς βλεφάροις νήδυμον ὕπνον.

ἰγρηγρέναι. 599. Κατὰ δέμνια] τὸ μὲν θίντων, ἀντὶ τοῦ καταθέτωσαν· τὸ δὲ δέμνια δοκεῖ εἰληφθαι ἀντὶ τῆς κλίνης ἀπλῶς· ἢ χρημάτις στορέσας· ἢ παραφραστὴν παρέξει τοιοῦτον νοῦν· εἶεν κοιμήθῃ ἐν τῇ εἰκῇ ἢ αὐτὴς στορέσας, χαμαί, ἢ αἱ θεράπαιναι ὑποθέτωσαν κάτωθεν καὶ κλίνην.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ κοιμώμενος ἐν τῷ προδόμῳ, βλέπει τὰς
τῶν θεῶν ταινίδων ἅσπερ θαλάσσης. Ἀθροῦ δ' ἐλήλυθε αὐτῷ ἕπ-
ρον ἰδόν· Πηνελόπεια δ' ἐβίβασα τὸν ταυτὴς γάμον πρῶσιόντα,
δυσσαρεστεῖται, καὶ ζητεῖ πρὸ τοῦτον τὸν θάνατον. ἄγου-
σι δὲ καὶ οἱ ποιμένες τὰ ἱερεῖα, καὶ Μελέανθιος καθίστα-

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Υ.

Αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
καὶ μὲν ἀδέψηκτον βοέην στόρεσ', αὐτὰρ ὑπὸ πύλῳ
Κόεα πόλλ' οἶων, τοὺς ἱερεύεσκον Ἀχαιοί·
Εὐρυνόμῃ δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖνῃν βάλε κοιμηθέντι.
Ἐνθ' Ὀδυσσεύς μνηστῆρσι κακὰ ρρονέων ἐνὶ θυμῷ 5
Χεῖρ' ἐργηγοράων· ταῖ δ' ἐκ μεγάρῳ γυναιῆς
ἦϊσαν, αἱ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
Ἀλλήλησι γέλω τε καὶ εὐρρυσύνῃν παρέχουσαι.
Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σφύλοισιν·
Πολλὰ δὲ μερμηκίζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, 10
Ἦέ μεταίχας θάνατον τεύξειεν ἐκάστη,

ΤΟΥ Υ.

ταυ αὐθις τοῦ Ὀδυσσεώς· φαίνεται δὲ καὶ τοῖς μνηστήρσι σημεῖον οὐκ αἴσιον· γίνεται ἐδωχία, τῶν Ἰθακησίων, καὶ αὐτῶν θυνόντων· ἔξω τῆς πόλεως πάνδημεν ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος Τεμένει· Τηλέμαχος δὲ προσηλαχίεται λόγοις παρὰ τῶν μνηστήρων· Θεοκλήμενος οὖν ἰδὼν σημεῖον, προλέγει κατὰ τοῦ μνηστήρου

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Υ.

Ο πόλεμος Ὀδυσσεὺς κλονήσῃ αὐτοῦ ἐν τῷ προδόμῳ, ἀνέρο-
μαχον ὑποσφάττει βοείῳ, εἴτα δὲ καὶ κλέβει πολλὰ ἐπιβελόντων
τῶν κατ' ἐκαστὴν σφακτομένων ἱερείων· ἡ δ' Εὐρύνομη ἐπέ-
θεκεν αὐτῷ κατακεκλημένῳ καὶ γλαῖναν· ἀλλ' ἐκεῖνος ἠγρύ-
πνει, ὅπως ἐν αὐτῷ σφραγίσῃ καὶ τὴν παρῆντα, διασκαπτέ-
μενος· καὶ τότε, αἱ τῶν γυναικῶν ἐμίσηγοντο λάθρα τοῖς
μνηστήρσιν, ἔχουσιν οὖν μέλει πολλῷ τῆς οἰκίας, ἰσχυρῶς
πρὸς ἀλλήλους ἐνασμενίζουσαι· ὁ δὲ, παροξυνθεὶς, διαρίετο
καὶ ἑαυτοῦ, πίνοντι ἑκαπείδην, ἡ δὲ οὐτάς πεύκας, ἡ

ἢ ἔτ' ἐφ' μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
 ἴστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἐνδὸν ὑλάσκει·
 ὧς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
 ἄνδρ' ἀγνοίησας ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι· 15
 ὧς ῥα τοῦ ἐνδὸν ὑλάσκει ἀγαιόμενου κακὰ ἔργα·
 Στήθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
 Τέτλαθι δὴ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης,
 ἦματι τῷ, ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἦσθις Κύκλωψ
 Ἰφθίμους ἐτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις. 20
 Ἐξάγαγ' ἐξ ἀντροῖό, διόμενον θανέεσθαι.

ὧς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
 Τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
 Νωλεμέως· αὐτὰρ αὐτὸς ἐλίσσετο ἐνθα καὶ ἐνθα.
 ὧς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο, 25
 ἔμπλειν κνίσσης τε καὶ αἵματος, ἐνθά καὶ ἐνθα
 Λιόλλῃ, μάλα δ' ὄκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι·
 ἦρ ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίσσετο, μερμηρίζων,
 Ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆσει,
 Μοῦνος ἰὼν πολέσι· σχεδόνθιν δὲ οἱ ἔλθιν Αθήνη, 30
 Οὐρανόνθιν καταβᾶτα· δέμας δ' ἔλκτο γυναικί·
 Στῇ δ' ἄρα ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Τίπτ' αὖτ' ἐγρήσσεις, πάντων περὶ κόμμορε φωτῶν,
 Οἶκος μὲν τοι ὅδ' ἐστί, γυνὴ δέ τοι ἡδὲ τέκνον·
 Καὶ παῖς, οἷόν ποῦ τις εἰλθέται ἔρμεναι υἷα. 35

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Νεὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεῶν, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 Ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆσω,

ἰάσαι τὸ ὕστατον ἤδη τοῖς ὑπερφιάλοις συγγενέσθαι μνη-
στῆσιν· ἡ γὰρ καρδίᾳ ὕλακται σφαδάζουσα ἐνδοθεν οὐχ
ἦττον, ἢ καὶ κύων, ὑπομαζύου σκύλακας ἔχουσα, ἐπειδὴν
ἰδὼν τῶν ἀγνῶτων τινὰ προσιόντα· τέως δ' οὖν ἐπέσχευ,
ἐκτῖνος ὑπείπων αὐτὸς ἐκυτῷ. Τέτλαθι δὲ κραδίη, καὶ
κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης, ὅτε σοι Κύκλωψ κατέτρωγε τοῦς
ἐταίρους ἐν τῷ σπηλαίῳ· σὺ δὲ, χρησαμένη φρονήσει, ὑπε-
ξήλθες ἐκείθεν, σοφίᾳ ἐκφυγοῦσα τὸν κίνδυνον.

Τοιούτοις λόγοις Ὀδυσσεὺς τῆς ἐκυτῷ κατεκράτει καρ-
δίᾳς, συνεχῶς παλλομένης· ἄλλως δ' οὐκ ἐπαύετο ἐλίσσόμενος
ἐφ' ἐκάτερα ἐν τῇ κλίνῃ· καθάπερ γὰρ, εἴτις γαστέρα πιπε-
λῆς τε καὶ αἵματος οὔσων πλήρη, ἐπὶ ἀφρόνου πυρὸς συνεχῶς
περιστρέφει, ἐπιθυμῶν τάχυν ὑπαιθέσθαι· οὕτως ἐκείνος πε-
ριστρέφετο καίμενος, παντοίως τολυπούων τὸ ἐπιχειρεῖν
τοῖς ὑπερφάνοις μνηστῆρσιν, εἰς αὐτὸς πολλοῖς ἐκείνοις
μελειῶν τὴν ἐπίθεσιν. Ἀμφὶ ταῦτα τοίνυν τὸν νοῦν περι-
στρέφοντι, ἐπέστη αὐτῷ Ἀθηναῖα, ἄνωθεν κατελθοῦσα ἐν
εἴδει γυναικός· καὶ σταῖσα αὐτῷ ὑπὲρ κεφαλῆς, ἔφη ταῦτα.
Τί ποτ' οὕτω διατελεῖς γρηγορόν, ὦ πάντων ἀνθρώπων κα-
κομορώτατε σύγε; οἶκος οὕτος, ὅδε ὁ περιχάλλης σός ἐστιν,
ἥτε γυνὴ πιστὴ ἐνδον, καὶ παῖς αὐτὸς, ὅσον ἂν πατὴρ ἐκυ-
τῷ εὖζαιτο εἶναι.

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα. Ταῦτα μὲν, ὦ θεῖα, κατὰ λόγον
σοι ἐστὶν εἰρημένα· ἀλλ' ἐμεῖνο περιαιμύττει μου μάλιστα τὴν
διάνοιαν, ὅπως ἂν ῥῆον τοῖς μνηστῆρσι καὶ τούτοις πολλοῖς,

δίκην. 14. Ἀμαλῆσι] ἀπαλαῖς νεογνοῖς, — Βεβῶσα] ἐστῶσα. 15. Ἀγνοῦ-
σασα] ἀγνοῦστον ὕλακται. 16. Ἀγαιόμενος] ἐκπλαττομένου καὶ ἀγαναιεῶντος
17. Ἐνίπασι] παρῇσι, ἔλεγε. 22. Καταπτόμενος] καταστέλλον. 23. Ἐν τῷ
σπ] ἐν σπηλαίῳ 27. Αἰὶλλαι] περιστρέφει. 33. Ἐγρήσει] ἔγρηται.

Μοῦνος ἰδὼν· οἱ δ' αἰὲν ἀλλήλους ἐνδον ἔχουσιν· 40
 Πρὶς δ' ἔτι καὶ τόδε μαῖζον ἐνὶ στήθεσσι μεμνηγίζω·
 Εἴπερ γὰρ κτείναιμι Διὸς τε σέθεν τε ἔκκῃ,
 Πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὰ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερσίνι πείθεθ' ἐταίρω, 45
 Ὅσπερ ὀνητός τ' ἐστί, καὶ οὐ τόσα μείδεα οἶδεν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερές ἦ σε φυλάσσω
 ἔνι πάντεσσι πόνοις· ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
 Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων,
 Νῶϊ περισταῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες Ἄρηϊ, 50
 Καὶ κεν τῶν ἐλάχιστο βόας καὶ ἵρια μῆλα.
 Ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
 Πάννυχον ἐγρήσσοντα· κακῶν δ' ὑποδύσει ἥδη.

Ὡς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχρυσεν·
 Αὐτὴ δ' αὔψ' ἐς Ὀλύμπον ἀρίκετο δῖα θεάων, 55
 Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 Λυσιμαλῆς· ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·
 Κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίοντα, κορέσσατο ὃν κατὰ θυμόν,
 Ἀρτέμιδι πρῶτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν· 60
 Ἄρτεμι, πότνια θεά, θύγατερ Διός, αἴψα μοι ᾗδῃ
 Ἴον ἐνὶ στήθεσσι βάλουσ' ἐκ θυμὸν ἔλπει
 Αὐτίκα νῦν· ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπῆξας θύελλα
 Οἷχeto προσέρουσα κατ' ἡερόεντα κέλευθα,
 Ἐν προχρῆς δὲ θέλλει ἀψογέουσι Ὠκεανόεσσι. 65
 Ὡς δ' ὅτε Πανδάρου κόρυς ἀνέλοντο θύελλαι·

42. ἔκκῃ] ἐκείσῃ ἢ διὰ σοῦ καὶ τοῦ Διός. 53. Κακῶν] αὐτῶν καὶ τῶν
 πάντων κακῶν ἵση, ἐγρηγώσας. 66. Πανδάρως] Μηδίσσης ἵση· τοῦ δὲ Πανδάρου

εἰς ὃν αὐτὸς, δυνάμην ἐπιθέσθαι ἀθρόοις· δεύτερον δέ, ὃ καὶ μεῖζον, εἰ κρατήσω σὺν σοὶ καὶ Διὶ, ποῦ ἂν καταρύγοιμι, εἴγε οἱ οἰκῆναι αὐτῶν ἔπειτα πολλοὶ πολλαχόθεν ἀγειρόμενοι, ἐπέθουεν ἐπ' ἐμέ; τοῦτο γὰρ ἄξιόν παρὰ σοῦ διδάσθηναι.

Λήηνά δὲ πρὶς ταῦτα, σθένει, οἷος αὐτὸς τυγχάνεις ὃν δυσπειθής! τάχα γὰρ ἄν τις καὶ χεῖρον ἐκυτοῦ φρονοῦντι ἐτέρω πεισθείη· σὺ δ' οὐδ' ἐμοὶ θεῶν γ' οὔσης, καί σου πανταίως πρωτοστάμην· ἀλλ' ἴσθι ἐκείνο, μακρόν δὲ σαρῶς πέπεισο, ὥς εἰ καὶ πεντήκοντα λόχοι πολεμίων ἡμᾶς περιστήσων, ἐθέλοντες ἀνελθεῖν, τούτους οὐχ ὅπως νικήσεις πάντας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρχάς αὐτῶν ἐλέσας, πειρήσῃ λαόν· ὕπαγε τοίνυν νόστιμα τῷ ὕπνῳ τὰ βλεφάρων· τὸ μὲν γὰρ πανούργιον ἀγρυπνεῖν μέγας πόνος τοῖς ἀνθρώποις ἐγγίγνεται· ὕπνος δὲ λύσει πάντα τὰ κακά. Ταῦτα δὲ εἰπὼσαν, αὐτὴ μὲν ἀπέπτη εἰς τὸν οὐρανόν· ὃ δὲ ἀνεπαύσατο καθευδήσας.

Πηνελόπη δ' αὖ πάλιν ἔκειτο καὶ αὐτὴ ἐν τῇ εὐνῇ γρηγορούσα καὶ κλαίοντα κῆρυκός τε καὶ αὐτὴ ἄλκις εἰς πότε δακρύον, ἀπαύξαστο τῇ Ἀριάδῃ ταῦτα. Ἄρτι μοι θεοστάτη, Λιδά βρύχαι, ἡσυχίαι παρέστω ὅστις εἰς τὸ στῆθος, ὥς με αὐτίκα μάλα θάνατον ἢ βλάβή τι· ἀναρπάσσα διὰ τοῦ αἵματος, βλάβη με φέρουσα εἰς τὴν μέγαν οἰκάνην, ὥσπερ τὰς τοῦ Πανδάρεος θυγατέρας· τούτων γὰρ τοῖς τοκέας ἀπολέ-

εἰς Ἀρμαδὸν τῆς τοῦ Ἀμφιδάμαντος, Ἀλδόν, Κλεοθήραν, καὶ Μερσπὴν· 2· ἀνέθρεψαν Ἀρρεδίτην, Ἀθηνᾶ, καὶ Ἥραν· Πανδάρεος δὲ παραγενόμενος εἰς Κρήτην, κλέπτει τὸν τοῦ Διὸς κῆρυκ· καὶ κατατίθεται αὐτὸν παρὰ Ταντάλῳ εἰς Φρυγίαν, ἐκ Φωνίκης φέσας αὐτὸν ἀγορεύειν Ἑρμῆς· δὲ ζητεῖ τὸν κῆρυκ ἀποσπῆσαι τοῦ Διὸς παντοῦρα, καὶ ὅσα περιέχεται καὶ ποιεῖ· Τάχα μοι εἰ δὲ ὅτι· τοῖς μοι εἰ δὲ μοι, ἐκ τῆς τοῦ Ἀλδὸν τῆς τοῦ Ἑρμῆος ἀποσπῆσαι τὸν κῆρυκ, φέρει ἐκ τῆς τοῦ Διὸς ἀποσπῆσαι καὶ τοῖς θυγατέρας, ὅπως τὸν κῆρυκ εἰς Ἀθήνας, καὶ Ἑρμῆς, Σπάρτην, καὶ Ἑρμῆς ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς ἀποσπῆσαι τὸν κῆρυκ.

Τῆσι τοκῆας μὲν φθίσαν θεοί· αἱ δ' ἐλίποντο
 Ὀρσαναί ἐν μεγάροισι, κόμισε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
 Τυρῶ καὶ μέλιτι γλυκερῶ καὶ ἡδέϊ οἴνῳ·
 ἦρ᾽ αὐτῆσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν 70.
 Εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπαρ' Ἄρτεμις ἀγνή,
 ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδασε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
 Εὖτ' Ἀφροδίτη δῖα προσέειπε μακρὸν Ὀλύμπῳ,
 Κούρης αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
 ἔς Δία τερπικέρανον (ὁ γὰρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα, 75
 Μοῖρ᾽ ἄν τ', ἄμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων)
 Τόφρα δὲ τὰς κόρας Ἄρπυιαι ἀνηρεύκνυτο,
 Καὶ ῥ' ἔδωσαν στογερῆσιν ἑρινύσιν ἀμφιπολεῦειν·
 ὣς ἔμ' αἰστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Ἢ ἔρ' εὐπλόκαμος βάλει Ἄρτεμις, ἔρ' Ὀδυσσεα 80
 Ὀσσομένη καὶ γαῖαν ὑποστηγερὴν ἀφικοίμην,
 Μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὅππότε κέν τις
 ἦματ' ἀνὰ κλαίῃ, πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
 Νύκτας δ' ὕπνος ἔρχῃσιν (ὁ γὰρ τ' ἐπέκλησεν ἀπάντων, 85
 ἑσθλῶν ἡδὲ κακῶν, ἐπὶ δ' αὖτ' ἔρ' ἀνὰ κλέψιν)
 Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ οὐδέποτε ἐπέσσειεν κακὰ δαίμων.
 Τῆδε γὰρ αὖ μοι νύκτι παρεδίδωκεν Ἰάκχος αὐτῷ,
 Τοῖος ἐὼν, οἷς ἦεν ἅμα στρατῶ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 Χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐρεμνὸν ὤπασθαι, σὺ δ' ἔσθ' ὅστις 90,
 ὣς ἔρατ'· αὐτίκα δὲ χροσδύμενος ἦεν δὲν Πῶς.
 Τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὅπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόλησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
 Ἥδην γινώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῇσιν.

σαντες οἱ θεοὶ, κατέλιπον ὄρφανός ἐν τῷ οἴκῳ· αἱ δὲ μεγά-
λαι τῶν θεῶν πολλὴν αὐτῶν τῆς ἀνατροφῆς ἐποιήσαντο
πρόνοιαν, Ἀφροδίτῃ μὲν γάλακτι, μέλιτι τε γλυκερῷ, καὶ
οἶνῳ ἡδεῖ αὐτὰς ἀνὰ βρέφασα, Ἥρα δὲ κάλλος αὐταῖς καὶ
φρόνησιν χορηγήσασα, φῶν δὲ παρσχοῦσα καὶ ἀνάστημα
σώματος Ἄρτεμις, Ἀθηνᾶ δὲ καλὰ διδάξασα ἔργα. ὧς οὖν
ἡ Ἀφροδίτῃ ἀνῆκε ποτὲ εἰς τὸν οὐρανὸν πρὸς τὸν Δία, αἰτή-
σασα ὁρίσκει αὐταῖς τὸν γάμον (ἐκείνος γὰρ μόνος ἐπίσταται
τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν καὶ κακοδαιμονίαν τῶν ἀνθρώπων) τότε
δὴ Ἄρπυιαι ἀναρπάσασαι, παρέδωκαν αὐτὰς Ἑρινύσι. Τοῦτο
οὖν τὸ πάθος εἶη νῦν κἄμοι γενέσθαι παρὰ τῶν θεῶν· ἢ βόλει
αὐτῷ παρὰ τῆς Ἀρτέμιδος ἀπολοίμην, ἵνα βῆσσόν γενομένη
εἰς Ἄδου, ἰδοιμί πῃ τὸν θεῖον Ὀδυσσεά· μή δ' εἰς δεύτερον
ἤκουσα γάμον, χείρονος ἀνδρὸς πεῖραν λάβοιμι· τὸ μὲν γὰρ
διηγεκέες τῶν δακρύων, κακὸν μὲν καὶ τοῦτο, ἀλλὰ γένοιτ'
ἂν ἀνεκτὸν, ἐπότε τις κλαίων τῆς ἡμέρας, ἀναπαύεται
νύκτωρ, εἰς ὕπνον τραπούμενος· ὃς τῶν τε καλῶν καὶ κακῶν,
ἅμ' ἐλθὼν, λήθην ἀνθρώποις φέρει· ἐγὼ δ' οὐδ' οὗτος ἐπι-
κάθηται ποτὲ τοῖς βλεφάροις· εἰ δέ ποτέ πῃ καὶ μικρὸν αὐτοῦ
μεταλάβοιμι, πάρεσιν οἱ ὄνειροι, ἄλλος ἄλλοθεν κατιόντες,
οὐκ εἶδ' ὅτου τῶν θεῶν ἐπιπέμποντος, τὸ πάθος ἀνερύ-
ζοντες· αὐτίκα γὰρ ἄρτιος ἐδίδεκεν Ὀδυσσεύς, ὅπως ἦν,
ἡγήσα συνεστρατεύσεν ἐπὶ Τροίαν· ἐγὼ δ' ἡ δεικνύα ἔλαιον
εἰκῇ, ὕπαρ τὸ ὄναρ ὑπολαμβάνονσα εἶναι.

Ταῦτα δ' ὀδυρομένης αὐτῆς ἅμα ὑποφαυνομένη ἡμέρᾳ,
Ὀδυσσεὺς ἀκούσας βρηνύσας τινος, συνέβηεν, ἥ τις αἶψ'
καὶ δὴ ὑποπτεύσας, μή τι ἐπιγνοῦσα, ἔλθαι πρὸς αὐτόν,

ἀνελόμεναι, παραδιδάσκειν Ἑρινύσι δουλεύειν· ἡ δὲ ποικίλῃ ἐμ. πρὸς τὴν
θάνατον τῶν τοκέων τὴν ἀνατροφὴν ταῖς θεαῖς ἀνατρέχει. 57. Ἐπειδὴ
λήθην ἔνεγκε, παρὰ τὴν λήθην, 105. Ἀλετριῶν ἀλήθους ἐντο. π. 6. 7. 8.

- Κλαῖνταν μὲν συνελὼν καὶ κόωεα, τοῖσιν ἐγεῦδεν, 95
 Ἔς μίγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου· ἐκ δὲ βοεῖην
 Θῆκε θύραζε φέρων· Διὶ δ' εὐζατο, χεῖρας ἀνασχών·
 Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερήν τει καὶ ὑγρὴν
 ἦγαι' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ὅπει μ' ἐκκώσατε λίην,
 Φήμην τίς μοι φάσθαι ἐγειρομένων ἀνθρώπων 100
 Ἐνδοθεν ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἐκλυε· μητίετα Ζεὺς·
 Λύτεια δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλαέντος Ὀλύμπου,
 Ἰψόθεν ἐκ νεφέων γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
 Φήμην δ' ἐξ οἴκου γυνὴ προέηκεν ἀλεστῆς 105
 Πηλεσίον, ἐν δ' ἄρα οἱ μῦλαι εἴατο ποιμένα λαοῖν·
 Τῆσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπὶ βρόχοντο γυναικες,
 Ἄλκιτα τεύχουσιν καὶ ἀκόντεσσι, μύλῳ ἀνδρόων·
 Αἰ μὲν ἄρ' ἔλθαι εἶδον ἐπὶ κατὰ πύλιν ἄνιστον·
 Ἢ δὲ μὲ' οὐπω πικρὸν ἀρκαροτόχη σ' ἐτίετοχτο 110
 Ἢ ἔκ μιν ἀπὸ πύλου ἐκείνου σάρα ἔειπεν·
 Ζεῦ πάτερ, ὅσπερ θεῶσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
 Ἢ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Οὐδέ ποτε νέφεος ἐστί· τέρας νύ τει τόδε ραίνεις.
 Κρῆνον νῦν καὶ ἐμὲ δαιδῆ ἔπος, ὅττι κεν εἴπω· 115
 Μνηστῆρες, πύματόν τε καὶ ὕστατον ἥματι τῷδε
 Ἐν Μειγάρῳ· Ὀδυσσεὺς ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν·
 Οἱ δὲ μοι καμάρῳ θυγαλγῆϊ γούνατ' ἔλυσαν,
 Ἄλκιτα τεύχουσιν νῦν ὕστατα δαιπνήσειαν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κλειδόνι δῖος Ὀδυσσεύς 120
 Τηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίτασθαι ἀλείτας.
 Αἰ δ' ἄλλαι δμῶα κατὰ δώματα καὶ Ὀδυσσεὺς
 Ἀγρόμενοι, ἀλέκων ἐπ' αἰσχάρῃ ἀκέρματον πῦρ.

συμπύκνωσεν τὴν στρωμνὴν, τὴν μὲν γλαύσαν καὶ τὰ κώδικα,
ἐν οἷς ἐκοιμᾶτο, κατέθηκεν ἄρας ἐντὸς ἐπὶ θρόνου· τὴν δὲ
βύρσαν ἐξέβαλε φέρον ἔξω εἰς τὴν οἴκην· εἰς οὕτως ἀνασχόν
τῆς χειρὸς, Ζεῦ πάτερ, ἔφη, καὶ οἱ ἄλλοι θεοί; εἰ μὲν,
εὐνέτων ὑμῶν καὶ θυομένηων· ἔκον δὲ το θύλατόν τις μακρῆς
καὶ ἡπίρου εἰς φίλην πατρίδα γαῖαν, πολλὰ μεταξὺ ὑφ'
ὑμῶν κακωθεῖς, γένοιτό μοι νῦν φήμη μὲν οἴκαθεν παρ' ἀν-
θρώπων, σημεῖον δὲ ἔξωθεν παρ' ὑμῶν.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εὐχόμενου, ἐθρόντισεν οὐρανόθεν ὁ Ζεὺς
παραχρηῖμα· ὁ δὲ ἥσθη ἀκούσας τοῦτο· εἰς οὕτως ἐξηνέχθη
αὐτῷ καὶ ἡ φήμη οἴκῳ ἐν ὑπὸ ἀλητρίδης, ἐνθαί μύλαι
ἦσαν Ὀδυσσεὺ· δυωκαίδεκα γὰρ γυναικῶν ἀληθούσων ἐν
αὐταῖς, αἱ μὲν ἄλλαι, ἐπειδὴ τάχιστα αὐταῖς ἀλκήεστο
πάντα, ἀνεπαύοντο εἰς ὕπνον τραπόμεναι· μίαν δέ τις αὐτῶν,
ὧς οὕτω πέπλυτ' ἀλήθουσα δι' ἄδυναμίαν, στήσασα τὴν
μύλην, τῆς βροντῆς γενομένης, κῦματο ταῦτα πρὸς φήμην·
τῷ ἐκρυπτοῦ δεσπότῃ· Ζεῦ πάτερ, ὁ θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἀ-
πάντων ἄρχων, τί τοῦτο μέγ' ἡμῖν παρὰ σοῦ οὐρανόθεν
σημεῖον, μηδενὸς νέφους ὑφίσταμένου; τί τοῦτο προφαίνεις;
γένειτό μοι, ὦ Ζεῦ, παρὰ σοῦ τῇ θυστήνῳ πάντας ἀπολει-
θῆναι μνηστῆρας, ὅσων νῦν ἐν τῇσι τοῦ Ὀδυσσεύος δαιτυφ-
ληντας· οἱ πολλὸν μοι καὶ ὀπίσσω κερμένον γήρουνται αἵ-
τιοι, καὶ ἡμέραν ἀλχέειν με βιάζόμενοι.

Ἢ μὲν ταῦτ' κῦματο Ὀδυσσεὺ δὲ πολλὰ τὴν ἡδονὴν ἀμφο-
τέρωθεν ἔλατο τίς βροντῆς καὶ τῆς φήμης, πρὸς μὲν μαλὶς
ἐνδοκίχοντι παρὰ τοῦ δούλου λησέσθαι παρὰ τῶν ἐνδοκίχων
εἰς αὐτόν. Αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῆς ὑπεκρίναντο ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν
τῇ δώματι, ἀνέκατον πορ' ἐπὶ τῆς ἐστίας· ὅτε δὲ καὶ Τηλέ-
μαχος

ἦσαν 107. Ἐπεφύωνες] ἐφφωμένοι ἐνέφρων. 108. Ἀλγιστα μὲν τὰ ἐν τῇ
ἑστίᾳ· ἀλγίστα δὲ τὰ ἐκ τῶν πυρῶν, 114. Τίφ] τμή. 121. Ἀλγίστα]

Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο, ἰσθθεὸς φῶς,
Εἵματα ἐταχμένους, περὶ δὲ ἕρως ὄξυ' θέτ' ὤμων· 125

Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπκροῦσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἐκχυμένον ὀξεί' χαλκῷ·
Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' αὐθόνην ἰόν, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν εἶπεν·

Μαῖα φίλη, τὸν ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ·
Εὐνῇ καὶ σίτῳ, ἥ αὐτῷ καίτται ἀκηδής; 130

Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτὴ περ ἐοῦσα·
Ἐμπλήρῃδην ἑτερόν γε τίσι μερόπων ἀνθρώπων
Χείρονα, τὸν δέτ' ἀρείον' ἀτιμήσας ἀποπέμψει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίρρων Εὐρύκλεια·
Οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιύσῃ. 135

Οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καὶ ἄλλοι, καὶ ἐγὼ καὶ αὐτός·
Σίτην δ' οὐδέ τις περὶ πόλιν ἀνθρώπων φρονεῖ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ σιτὴν καὶ ἄλλ' ἀνὰ πόλιν ἀνέσθῃ,

Ἡ μὲν δέμναι ἀναγκαῖον ὑποστοιγέει δμῶσιν·
Λύττω δ' ἄρ', ὥς τις πέμπων ὀξυρὴς καὶ ἄπυρρος, 140

Οὐκ ἔτι δ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν βήρεσσι καθεύδειν,
Ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βροθή καὶ κώσει οἶων

Ἐδράθ' ἐνὶ προὔδμῳ· γλυκύναν δ' ἐπιέστικεν ἡμεῖς.

Ὡς φάτο. Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάρων βεβήκει,
ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο. 145

Βῆ δ' ἵμεν εἰς ἀγορὴν μετ' εὐκνήμιδας Λαχαιοῖς.

Ἡ δ' αὖτε δμῶσιν ἐκέλετο διὰ γυναικῶν,

Εὐρύκλει', ὧπος θυγάτηρ Πειτηνορίδαο·

Ἀγρεύ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποινύσασαι,

Ῥάσσατέ τ', ἐν τε θερόνσι εὐπυνήτοισι τάπητας 150

Βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπύργοισι τραπέζας·

Πάσας ἀμφιμάσαθε, καθήρατε δὲ κρατῆρας·

Καὶ δέπας ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μελέ' ὅσας

ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θάσσον ἰοῦσαι.

μᾶλ' ἀναστὰς, ἐνεδύσατο· καὶ ὑποδησάμενος πέδιλα καλὰ,
τότε, ξίφος ἀναρτήσας τῶν ὤμων, καὶ τὸ δόρυ λαβὼν ἐν
χειρὶ, ἔστη ἐπὶ τῷ οὐδῷ· καί φησι πρὸς Εὐρύκλειαν, Μαῖα
φίλη, ἄγ' εἰπέ μοι, ποίας θεραπείας ἔτυχεν ὁ ξένος παρ' ὑμῶν
ταύτῃ τῇ νυκτί; ἔσθ' ὅπῃ δειπνοποιησάμενος, ἔτυχεν εὐνῆς,
ἢ ἀτιμέλους ὁλοῦς, καί ται ἱππῃ ἐν γωνίᾳ; σύνθεες γὰρ τοῦτο
πολλάκις γίγνεται τῇ ἐμῇ μητρὶ, καί πορ' εὖ φρονούσῃ τὰ
ἄλλα, τοὺς μὲν χεῖρους τιμῶν· τὸν δ' ἄριστον ἀτιμέλῃτων
ἀποπέμπειν.

Εὐρύκλεια δὲ πρὸς ταῦτα· οὐκ ἂν ἔχῃς, ὦ φίλον τέκος,
ἐγκαλέσαι οὐδὲν τῇ μητρὶ περὶ τούτου· ἥ τις ἤρετο οὐτὸν
ὅτι βέλοιο· ὁ δὲ φαγεῖν μὲν οὐκ ἤθελεν, οἶνον δὲ ἐπειδ' ὀδῶν·
ὡς δὲ καὶ καιρὸς καθέσθαι ἐλάμβανε, καὶ οὐκ ἔμελλε τῆς μη-
τρὸς τὰς θεραπείδας ὑποστρώσαι αὐτῷ δέμνιά τε καὶ
ρήγη, ὁ δὲ οὐκ ἤϊωσε καθευθῆσαι οὕτως ἐπὶ λυγρῶν· ἐπὶ
βύρσας δὲ καὶ κωδῖων καταγλιθόντι, χλαῖναν ἄνωθεν αὐτῷ
ἡμεῖς ἐπεβάλομεν.

Ταῦτα δὲ εἰπούσης αὐτῆς, Τηλέμαχος μὲν φέρων δόρυ
ἐν χερσίν, ἔρχει πρὸς τὴν ἀγορὰν εἰς τὸν σὺλλογον τῶν ἑλ-
λῆνων, ἀκολουθούντων αὐτῷ καὶ κυνῶν· ἡ δὲ Εὐρύκλεια
καλέσασα τὰς θεραπαίνidas, ἔφη πρὸς αὐτάς· γυναῖκες, σπει-
σασθ' ὑμεῖς γε νῦν σαρῶσαι τὸ δῶμα, καὶ βρῆναι, ὡς τὸ εἰκόσ·
καὶ τᾶλλα εὖ θέσθαι πάντα, τοὺς τε τάπητας ἐπιβαλοῦσαι
τῶν θρόνων, καὶ τὰς τραπέζας ἀπομάξασαι σπύργους, καὶ
τοὺς κρατῆρας σὺν τοῖς ἐκπόμεσι προκαθάρασαι· αἱ δέ τινες,
εἰς τὴν κρήνην ἰῶσαι, καθαίσατε ὕδωρ ἐκείθεν τ' ἕλῃς· οἱ γὰρ

αὐτὸν ἀμαρτάντας. 132. ἐμπλήροισιν] ἐμπληκτικῶς, ἄνευ λόγου, ὡς Πηνελόπειαν
149 Παικίσσαντι, [καταστὰς] σπουδαίως ἐντολίζουσα, καὶ ἀπομαρξάσατο. 150

Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπίσσονται μαγάρου, 155

Ἀλλὰ μάλ' ἤρ'ι νέονται· ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.

ὣς ἔραθ'· αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλόν, ἡδ' ἐπίθοντο.

Αἱ μὲν εἰκόσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον·

Αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.

Ἔς δ' ἤλθον ὀρηστῆρες Ἀχαιῶν· οἱ μὲν ἔπειτα 160

Εὖ καὶ ἐπισταμένω· κέκασαν ξύλα· ταὶ δὲ γυναῖκες

Ἰλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σῆρσιν ἤλθε συβώτης,

Τρεῖς σιάλους κατὰγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.

Καὶ τοὺς μὲν β' εἴασε καθ' ἑκεία καλὰ νέμεσθαι,

Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσσεὺς προσκῆδ'α μελιχίοισιν· 165

Ξεῖν', ἧ ἄρτι σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,

Ἡέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὥς τὸ πάρος περ;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Αἶ γὰρ δὴ, Εὐμαιε, θεοὶ τιταίητο λάθην,

Ἦν σέδ' ὑφρίζοντος ἀτάσθαλα μηχανώονται 170

Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, εὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.

ὣς οἱ μὲν τριαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Ἀγχίμηλον δέ σφ' ἤλθε Μελέανθιος, αἰπόλος, αἰγῶν,

Αἰγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,

Δείπνον μνηστῆρεσσιν· οὕω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες· 175

Καὶ τὰς μὲν κατέδυσεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·

Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσσεὺς προσκῆδ'α κερτομίοισιν·

Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνυήσις κατὰ δῶμα

Ἀνέρας αἰετίζων; αὐτὰρ οὐκ ἔξεισθα θύραζε;

Πάντως οὐκ ἐτι νῶϊ διακρινέσθαι οἶω 180

Πρὶν χειρῶν γεύσασθαι· ἐπεὶ σύ περ εὖ κατὰ κόσμον

Λετίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.

ὣς φάτο· τὸν δ' οὕτι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ἀλλ' ἔπειτα πρὸς τὸν ἄνδρα μετὰ σῆματι·

μνηστῆρες· σήμερον ὥς ἐν κοινῇ ἐσθλῇ, ἑλεύσονται οὐτίκα μάλα.

Ταῦτα δ' εἰπούσης αὐτῆς ἐκείναι ἀκούσασαι, εἰδὼς ἔργου εἶχοντο πᾶσαι· καὶ εὖκλει μὲν αὐτῶν ἦνυτον εἰς τὴν κρήνην· αἱ δὲ ἐλάσμονεν τὸ περὶ τὸ δοῦναι καὶ τούτῳ ἤλθον μὲντινες τῶν μνηστῆρων, ξύλα στίβοντες· ἐπαντλήων δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἀπὸ τῆς κρήνης· καὶ Ἰφίμαχος τούτων ὁ Πύρριος ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ, τρεῖς σείας ἄγων τοῖς πάντων ἀρίστους· οὗς ἐάσας κάμεισθαι κατὰ τὴν αὐλήν, προσίειπεν τῷ Ὀδυσσεῖ, ἔφη πρὸς αὐτὸν ξένη, πότῃρσι ἴδων ὁρῶσί σε νῦν γ' οἱ μνηστῆρες, ἢ ὁμοίως ἔτι ἐπηρεάζουσί σε προπηλακίζοντες;

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· θεοὶ κακοῦς κακῶς αὐτοὺς ἀπολέσειεν, ἀλλ' ὧν ἐκέρχοντες, τὰ κάκιστα ἐν ἀλλοτρίῳ οἴκῳ τυγχάνουσι μηχανώμενοι, μηδὲν ἐνδιδόντες αἰσχύνῃ.

Τοιαῦτα δὲ τούτων πρὸς ἀλλήλους διαλεγομένων, παρῆν καὶ Μελάνθιος σὺν δύο ἑτέροις, αἶψα· ἄγων πασῶν τὰς ἀρίστας δεῖπνον τοῖς μνηστῆρσι· καὶ τὰς μὲν ἔδωκεν ὑπὸ τῇ αἰθούσῃ, αὐτὸς δὲ ἤρξατο καθάπτεισθαι λόγαις, τὸν οἰκῆτον δάκνων δεσπότην, ξένη, λέγων, ἔτι ἐνταῦθα παρ' ἡμῖν διατρίβεις; οὐκ ἀπαλλάξεις τὴν ταχίστην ἐντεῦθεν; ἀλλ' ὥς ἔοικεν, οὐκ ἀμαχητὶ, οὐδ' ἄνευ χειρῶν ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους ἔσται διακριτέα, οὕτω σου ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις αὐθιγὰ ἔχοντες, ὡς περὶ νῦν εἰ μὴ εἴδω τὰ καὶ ἔδωκεν ἄλλη τράπεζαι, ἔτι καὶ παρ' Ἰφίμαχι πολλὰ χεῖρ' ἐμὰ ῥέοντα, προσαιτείεις.

Ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν· Ὀδυσσεὺς δὲ, μηδὲν φθιγξάμενος, ὑπαινέσας τὴν κεφαλὴν, τὰ κάκιστ' αὐτοῦ μελετῶν καὶ

ἡμῖν ἴσως πρὸς τὴν ἀποκρίσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῖς θεοῖς, ὡς ἀπαρχὴν τοῦ μῦθου, ταῖς ἀρχαῖς τῶν προηγουμένων τῶν πάντων ὄρχοντα· τιμῶντες τε καὶ χειράροντες· ἦν δὲ μετὰ τὴν

τῷ τῷ ἤλθεν Φιλοίτιος, ἀνὴρ τῶν ἀρίστων, βοῶν στεῖραν
ἄχρον ἀπὸ Κεφαλληνίας, καὶ πύονας αἰγὰς, διαπορθμευσάντων
τῶν πορθέων· οἱ καὶ ἄλλοις τοῦτ' ὑπηρετεῖν εἴσι πρόθυμοι,
εἵτινες τούτῳ δέονται· κἀκεῖνα μὲν ἔδῃσαν ἀγαγόντες αὐτοῦ
ὑπὸ τῇ αἰθείρῃ.

Φιλοίτιος δὲ προσὼν τῷ συβώτῃ, Εὐμαιε, ἔφη, τίς οὗτος
τῶν ξένων φθ' ὧς ἡμᾶς ἀρετίῃς ἐλήλυθε; τίνες δὲ οἱ γεινέ-
μενοι; πατὴρ δέ τίς καὶ γένος αὐτοῦ; δυστοχίης δέ τίς; εἴκειν
εἶναι; βρασιλεῖ γὰρ ὅλως ἐνικῶς, κακώσεως πολλῆς δοκεῖ
τοῦτ' ἐν παρὰ τῶν θεῶν· οἱ πολλὰ καὶ τοῖς τοιούτοις πολλὰ
τῶν κακῶν τυγχάνουσι περιττήσαντες. τοιαῦτα δὲ εἰπὼν,
ἐδεξώσαστο αὐτὸν, ἐγγυτέρῳ γενόμενος, χαῖρε ξένη πάτερ,
προσαγορεύσας· ἑσὶ δὲ σάλευσαι τούτῃσι λοιπῶν πάντα σέ-
γασθ'· νῦν γὰρ οὐκέτι πολλὰς ἔμελλαι δυστοχίας· ὦ Ζεῦ,
σὺ δαίεσσιν ἄρ' ἐν εἴῃ λυμηντικώτερος; πατὴρ γὰρ ἀνθρώπων
προσθευόμενος εἶναι. ἀνέγκ' ὁρῶν αὐτοὺς πολλὰς συμφοραῖς
περιπίπτοντας· τετάραγμαί γάρ, καὶ ὅλως ἰδρῶτι πολλὰ
περιρέομαι, ὑποδραμῶν δικαῖα τὸν ἐμυτοῦ Ὀδυσσεῆα·
ἥ που γὰρ κἀκεῖνος, ἐν τοιούτοις ῥήμασι περιστρέφεται, ὅπῃ
τυγχάνει διαδιδῶν τότ' ἐν ἔχρον, εἴγ' ἐν τοῖς ᾧσιν ἐτί ἐστι,
καὶ ἄρ' αὖ τούτῳ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου· εἰ δὲ πάλιν τέθνηκε, τοῦτ'
ἐν μεῖζόν μοι δυστόχημα γίγνεται, δάκρυα ἐπὶ δάκρυσι
πλείω τῶν πρώτων τὰ δεύτερα προκαλούμενον· πῶς γὰρ
οὐ; ἔ; καμὲν δὲ με νέον γε ὄντα λαβὼν, ἐπέστησε ταῖς βου-
σὶ ταῖς ἐν Κεφαλλῇσι; νῦν δ' ἐκείναι μὲν κητύχῃσαν ὑπ'
ἐμοὶ, γενόμεναι πολλαπλάσαι, εἵπερ τῷ τῶν ἀπάντων

περὶ] βρασιλεῖς. 202. εἶναι αὐτὸς ὁ Φιλοίτιος· ὁ δὲ τῷ
εἰ πατὴρ ἀνδρῶν τι θῶν τι. 206. Ἀκρίαι] ῥάβδον. 210. ἰσχυρῶς· τῷ ἐν
ὑπερσυχίῃ, αὐθιχῶς. ὡς περ ἐξ ἐνός σπέρματος αἱ εἰς ῥάβδον, ὡς
πολλοὶ ἀναβαίνειν στήχεσι, οὕτω κἀκεῖνα πολλαπλάσαι γίγνεται.

Τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγνέμεναί σφισιν αὐτοῖς
 ἔδμεναι οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
 Οὐδ' ὅπιδα τρομέουσι θεῶν μεμάσσι γὰρ ἤδη a15
 Κτήματα δάσσασθαι δὴν οἰχομένοιη ἄνακτος.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 Πύλλ' ἐπιθινεῖται· μάλα μὲν κακὴν, υἱὸς εὐντος,
 ἄλλων δῆμον ἰκέσθαι, ἴοντ' αὐτῇσι βόισσιν,
 ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ρίγιον αὖθι μένοντα, 220
 Βουσὶν ἐπ' ἄλλοτρίεσι κατήμενον ἄλγεα πάσχειν.
 Καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
 ἔξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·
 Ἄλλ' ἔτι τὸν δύστηνον ὀϊόμαι, εἴ ποθεν ἔλθων,
 ἄνδρων μνηστῆρων σκέδασι κατὰ δαίματα βροτῶν 225

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῶ, οὔτ' ἄρρονι φρενὶ ἔοικας,
 Γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς, ὃ τοι πινυτὴ φρένας ἔκει·
 Τοῦνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄραον ὁμοῦμαι·
 Ἰστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα 230
 Ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω,
 Ἡ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος, ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς·
 Σοῖσιν δ' ὀρθαλμοῖσιν ἐπόψαι, αἶψ' ἐθέλῃσά,
 Κτενομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσιν.
 Τὸν δ' αὖτε προστίειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ 235
 Αἶ γάρ τοῦτο, ξείνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
 Γνοίης γ', οἷη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.
 Ὡς δ' οὕτως Εὐμειος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσιν
 Νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονι ἐνδὲ δόμονδε.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. 240
 Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε, μόρην τε
 ἤρπυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἔλυσεν ὄρνις·

ἀνδρώπων· οὐκ οἶδ'ε σὶ ὁλαῶντες ἀντιπαύσασί με ἄγεω
 αὐτοῖς τὰς βελτίστας ἐσθίειν, οὔτε τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου
 κηδόμενοι, οὔτε θεῶν τινα ἐν τῷ μέλλοντι εὐλαβούμενοι δέ-
 κην· ὥρμηται γὰρ ἤδη προσποιήσασθαι κτῆσιν ἀνδρὸς
 πολλὴν ἤδη χρόνον ἀποδημαδόντας. Ταῦτ' οὖν ὄρων, χα-
 λεπῶς φέρω, πάθος τι ἐν ἐμαυτῇ διηνεκῶς παλλόμενον αἰ-
 σθανόμενος, καὶ τὸ πρακτέον οὐκ ἔχω· πότερον γὰρ, λαθὼν
 τὰς βοῦς, ἀπαλλάξωμαι πρὸς ἕτερον ἡγεμόνα· ἀλλὰ πῶς ἂν
 γένοιτο, περιόντος τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου; ἀλλὰ μένω,
 καὶ τοῦτό γε αἰθίς χειρὶ μοι ἔσται, ἐπὶ βουσὶν ἄλλοις τοῖς
 μένοντα πᾶσχειν· ἀλλὰ μεταστῆναί με δεῖν εἴποις δοῖς εἴτε-
 ρον ἡγεμόνα, τὸν πρῶτον οὐδ' αὖτ' ἡμῖν ἀνεκτὸς ἐχόντων·
 ἀλλὰ τοῖσι πάσαι μοι πάροικ' ἐσσι, εἰ μὴ εὐλπα ἐθ' ἡμῖν
 ἦν ἐλθόντα πρὶν Ὀδυσσεῖα, ἄλλους ἄλλῃ τούτους δια-
 σκεδᾶσιν.

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· βουκόλε, ἔρῳ σε νῦν καὶ φρό-
 νασιν ἔχοντα, ἔσον γ' εἰκάσκι ἐκ τῶν εἰρημέων· διὸ καὶ
 ἔρκα ἀξίῳ σε πιστώσασθαι περὶ Ὀδυσσεῶς· ἴστω γὰρ Ζεὺς
 ὁ ὑπάτος τῶν θεῶν, τράπειλά τε ἡ ξενική, καὶ ἐστὶν ἡ τοῦ
 Ὀδυσσεῶς, εἰς ἣν τυγχάνω ἐλθὼν, ἢ μὴν αὐτίκα γε, σοῦ πα-
 ρόντος, ἐλευσέσθαι Ὀδυσσεῖα· σὺ δ' ὄφει αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς
 εἰ ἐβελήσας, καὶ τοῖς μνηστῆρας αὐτοὺς κατακυρουρη-
 μένους.

Βουκόλος δὲ πρὸς ταῦτα· γένοιτο μόνον ἐκεῖνον ἐλθεῖν,
 καὶ εἴς σε, ὅτε μὲν δύνακίς ἐστιν ἐν ἐμοί· οἶοι δὲ οἱ βραχίονας
 ὦται· αὐτὰ δὲ ταῦτα συνεπλήρυντο καὶ ὁ Εὐρυκίης πᾶσι τοῖς
 θεοῖς ἐλθεῖν Ὀδυσσεῖα. Οὗτοι μὲν οὖν τοιαῦτα διελέγοντο
 πρὸς ἀλλήλους.

Οἱ δὲ μνηστῆρες αἰθίς ἐβουλεύοντο, ὅπως ἂν Τηλέμα-
 χον ἀποκτείνεαι· καὶ τούτῳ ἐράνῃ αἰτὸς αὐτοῖς ἀριστὸν εἶναι.

Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλαιαν.
 Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ φίλοι, οὐχ' ἡμῖν συμβέσεται ἥδε γὰρ βουλὴ, 245
 Τηλεμάχιοι φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.
 ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 Ἐλθόντες δ' εἰς δώματ' Ὀδυσσεὺς θεῖοιο,
 Χλαῖνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμοῦ· τε, θρόνους τε·
 Οἱ δ' ἱέρευον ὄς· μεγάλους καὶ πίνοντας αἵγας, 250
 Ἱεῦρον δὲ σῆς σιέλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
 Σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες, ἐνώμων· ἐν δέ τε οἶνον
 Κρητῆρσιν κερύωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συδῶτης.
 Σῆτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Κκλῶϊς ἐν κανέοισιν· ἐφρογχοί δὲ Μελανθεύς· 255
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνειῶθ' ἐτίμα προκαίμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
 ἔντοδ' εὐσταθέος μεγάρου, παρὰ λάτῃν οὐδὲν,
 Δίφρον ἀεικελίον καταθείς, ὀλίγην τε τράπεζαν·
 Παρ δ' ἐτίθει σπλάγχμων μοῖμα, ἐν δ' οἶνον ἔρευεν 260
 Ἐν δέ παϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ἔνταυθαῖ νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
 Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφείξω
 Πάντων μνηστῆρων, ἐπεὶ οὔτοι δῆμιός ἐστιν
 Οἶκος οὗ, ἀλλ' Ὀδυσσεὺς, ἐπεὶ δ' ἐκτετακτο κῆνος. 265
 Ἴμεῖς δὲ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
 Καὶ χειρῶν· ἔνα μὴ τις ἔρις καὶ νεῖκος ὀρηται.
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φόντες,
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός· 270
 Καὶ χαλεπὸν περ ἔντα δειλόμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
 Τηλεμάχου· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
 Οὐ γὰρ Ζεὺς εἶπας Κρονίων· τῷ κέ μιν ἔδῃ
 Πάσαιμεν ἐν μεγάροις, ἑκάστῳ περ ἔντα· ἀγορευτήν.

ἔχον ἐν ταῖς ἐνοῖσι πέλειαν· ὃν ἰδὼν Ἀμφίνομος, ὄρῃτε
ἔρη, ὦ φίλοι, τὸν οἰωνὸν ἐκείνον ἡμῖν οὐκ αἴσιον ὄντα· ἢ
οὖν βουλή ἡμῖν περὶ Τηλεμάχου ἄπρακτος ἔσται· ἔασιεντες
τοῖνον ταῦτα, τραπώμεθα ἐπὶ δαΐνον.

Ταῦτα δ' αὐτῷ εἰπόντι ἐπαύοντο πάντες· ἰλθόντες οὖν
εἰς τὸ δῶμα τοῦ Ὀδυσσεύος, καὶ καταθέμενοι τῆς χλαῖνης
ἐπὶ τῶν ἐδρῶν, ἔσφαζον οἱ τε μεγάλους, καὶ πῖονας αἶγας,
σῶας τε σκύλους, καὶ βοῦς ἐκ τῆς ἀγέλης· καὶ ὀπτήσαντες
πρῶτον τὰ σπλάγχνα, διέτεμον ἐς μύρκα· οἱ δὲ ἐκίονων
οἶνον ἐν ταῖς κρατήρεσι καὶ ὁ μὲν σκύώται· διένειμε τὰ ἐκπό-
ματα, φιλοτίμως δὲ παρτίβει ἄρτον ἀπὸ τῶν κανῶν· οἶνοχόη
δὲ Μελάνθιος, οἱ δὲ ἤθιον· Τηλέμαχος δ' ἐν ταύτῃ πολλὰ ἀ-
νακυκλῶν κατὰ νοῦν, ἐκέλευσε τὴν Ὀδυσσεά καθέσθῃναι ἐντὶς
τοῦ δώματος παρὰ τῷ εὐδῷ· δίερον αὐτῷ εὐτελῇ παραθείς
καὶ τράπεζαν μακρὰν, καὶ σπλάγχνον μύρκα, καὶ αἶσος
δουρὶ ἐκ ἐκπόματι χρυσῷ. ταῦτα δ' αὐτῷ παραθείς, ἔρη, ξί-
νε, κατέκρινες αὐτοῦ, στυγερὰ καὶ αὐτὸς μεθ' ἡρώων, μηκέ-
τι μηδὲν δεδιώς· προπελακιστὴς· γὰρ καὶ βίη ἐπίστα τοῦ
γε λοιποῦ· ἴσασι γὰρ ἄπρακτος τὴν οἰκίαν· αὐτὴν οὐ κοινὴν
οἶσαν, ἢ αὐτοῦ Ὀδυσσεύος· ὃς ἐφεί αὐτῷ αὐτὴν καταλείπει·
ὑμεῖς δ' αὖ, ὦ μεγατῆρες, ἐλάσσετε, λόγων τε καὶ χει-
ρῶν ἀδίκιον ὑπάρχοντες, ἵνα μάλιστα ἐνταῦθεν ὀρμηθῇ ἡ-
μῖν ἐπ' ἀλλήλους.

Ἐκ δὲ τούτων διὰ πάσης σιγῆς ἐγένοντο πάντες, καὶ
δακόντες τὰ χεῖλη, διεπέρουν πρὸς τὴν πυρρῆσίαν τοῦ Τη-
λεμάχου ὄψι δὲ Ἀντίνοος, ἔρη. Ὁ λόγος ὁ Τηλεμάχου, ὃ
φίλοι, θρασυὲς μὲν, ἀλλ' εἰκόμεν αὐτῷ, ἐπειδὴ Ζεὺς οὕτω
θέλει· ὅταν γὰρ ἡρώων γ' ἐνταῖα, πάλαι οὖν ἐπίπνυτο λόγον,
καί τοι δεινὸν τοῦτ' εἶναι δοκεῖ· τούτων δ' οὕτως ἐξηγμένων,
Τηλέμαχος καὶ ἀκούων, οὐκ ἤκουσε.

ὧς ἔφατ' Ἀντίνορος· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστρ' ἑσθλὴν ἱερὴν ἐκατόμβην·

ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο κρητομόωντες Λαχαιοὶ

Ἄλσος ὑπο σκιερὸν ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,

Μοῖρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα·

280.

Πᾶρ δ' ἄρ' Ὀδυσσεῇ μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο,

Ἰσθμῷ, ὡς αὐτοὶ περ ἐλάγχχανον· ὡς γὰρ ἀνώγει

Τηλέμαχος, φίλος υἱός· Ὀδυσσεὺς θεῖοιο.

Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγένορας εἶα Λαθῆναι

Λαῶν· ἴσχεσθαι θυμαλγέος· ὅρρ' ἔτι μᾶλλον

285

Δύη ἄρ' ἐκ κρητὸν ἀεφειάδα· ὁ δ' ἔπειτα·

Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίσιςτις εἰδώς,

Κτήσιππος δ' ἄρ' ἔπειτα, Σάμης δ' ἐλπίσιν κατὶν·

ὧς δὴ τοὶ κτεάτεσσι πεποιθὼς θεοπεσίησιν,

Μυκάετ' Ὀδυσσεὺς δὴν ἀγένορας δάμαρτα.

290

ὧς ἔα τότε μνηστῆρσιν ὑπερτίλοισι μετ' ἑκά·

Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγένορας, ὅρρα τι εἴπω.

Μοῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχει παύειν, ὡς ἐπέοικεν,

Ἰσθμῷ· οὐ γὰρ καλὸν ἀπέμειναι, εἰ δὲ δίκαιον

Ξείνος Τηλεμόχου, ὅς κεν τάδε θώμαθ' ἔστηται.

295.

Ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνῳ· ὅρρα καὶ αὐτὸς

Ἦν λοετρογῶν βίη γέρας, καὶ τῷ ἄλλῳ

Διόων, οἱ κατὰ θώματ' Ὀδυσσεὺς θεῖοιο.

ὧς εἰπὼν, ἐρρίψε βεῖος πόδα χαρὶ παγερῇ,

Καίμενον, ἐκ κρητὸν ἀεφειάδα· ὁ δ' ἔπειτα·

300

Πᾶς παρακλίνας κεφαλὴν· μεῖλις δὲ βυβλῶ·

Σαρδάπην μάλ' αὖτις· ὁ δ' εὖ μνηστῆρας ἐπλετο θυμῷ.

Κτήσιππον δ' ἄρ' Τηλέμαχος ἀείπατο· μύθοι·

Κτήσιππ', ἡ μάλα τοι τότε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·

Οὐκ ἔβαλες τὸν ξείνον· ἀλεύατο γὰρ θέλος αὐτός·

305

ἢ γὰρ κέν σε μέσση βίη· ἔργα δ' ὀφείλεις.

ἔν δὲ τῇ πόλει αὖθις οἱ κήρυκες ἦγον σὺν πομπῇ τὴν ἑκατόμβην, καὶ οἱ Ἰθακήσιοι συναγείροντο εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τέμενος· μνηστῆρες δ' αὖ αἴχαι, ἐπεὶ αὐτοῖς ὀπτηθεῖεν τὰ κρέα, ἐκβαλόντες αὐτὰ τοῦ πυρὸς, καὶ διανειμήμενοι, ἤπθιον· δεθείσης οὖν μοῖρας ἴσης καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ, καλεύσαντος Τηλεμάχου, οὐκέτ' ἀνασχετὰ ἐπιπύοντο ταυθ' οἱ μνηστῆρες, τῆς Ἀθηναῖς προευνρεπίευσσας τὴν ἔριν, ὅπως ἂν εἰς πλείω ὀργὴν ἐμβάλοι τὸν Ὀδυσσεά.

Ἦν δ' οὖν τις ἐν αὐτοῖς, ὃ Κτήσιππος ὄνομα, ἀνὴρ σκαιὸς καὶ θρασὺς· ὃς τῷ πολλῶν κτημάτων κίριος εἶναι, ἐμνηστεύετο καὶ αὐτὸς Πηνελόπην. Οὗτος οὖν ἤρξε λόγου τοιαύτου· ἀκούσατέ μου, μνηστῆρες, ὃ ἐρῶ πρῶς ὑμᾶς· νῦν μὲν ὃ ξένος ἔχει λαβὼν μοῖραν ἴσων ἡμῶν, ὥς εἰλό· γὰρ τοὺς Τηλεμάχου ξένους, ὅτι ἂν τύχουσιν εἰς τὸ δοῦμα τοῦτι εἰσείντες, μηδενὸς ἀποστερεῖν ἄγε δὴ δῶ κήρυ αὐτῷ ξένιον τοῦτο, ἵν' ἔχῃ καὶ αὐτὸς ἐπιδιδναὶ τῷ λουτροχόῳ, ἥ ὅτῃ τῶν κατὰ τὸ δῶμα ὑπηρετούντων καὶ ταῦτ' εἰδὼν, λαβὼν πάσχα βοῦς ἀπὸ τοῦ κανέου, ἔβαλεν ἐπὶ Ὀδυσσεά ἐκ χειρὸς στίβου· ὃ δὲ, παρακίψας ἐπὶ θάλασσαν, ὑπεξέφυγε τὴν βελὴν, ὑπομειδιάσας μικρὸν τὸ σαρδόνιον· τοῖς δὲ βέλαις ἐκπύον, προσήραξεν ἀντικρὺ εἰς τὸν τυῖχον.

Τούτ' οὖν ἰδὼν Τηλέμαχος, ἔφη· Κτήσιππε, σὺν ἄνθρωποις τοῦτο δοκεῖ γενέσθαι τυτάρχημα· τὸ ἀσπάρχημα ἵππου· αὐτίκα μάλ' ἀδικήσας αὐτὸς ἐγὼ τῷ θεῷ καὶ νῦν ὃ

301. Παν] ἡρώα. — Μειδιᾶσαι] σαρδύνειν γλῶσσα. ἴσται δ' αὖ-τω; ὃ ἐπὶ κή-
κῃ γενόμενος γέλωτος, τῶν γὰρ ἴσων εἰσπράττειν ἀπὸ τοῦ σαρδόνιου
σαρδόνιον (βελανη) ὄντος δολιχερίου, σπασμένους ἐκπύοντες ἐκ τοῦ
ματι. γίνεται δὲ μάλ' ἀπὸ τοῦ σπείρειν. ὃ ἵππων γὰρ ἀσπάρχημα καλεῖται
φάειν τοῦ ἐδέντος εἰσπράττειν, εἰς τὴν ἀσπάρχημα.

Καί κ' ἐπὶ ἀντὶ γάμοιο πατὴρ, τάρην ἀμφοποναῖτο.
 Ἐνθάδε· τῷ μὴ τίς μοι ἀεικέας ἐνὶ εἴκῳ
 Φαινέτω· ἥδη γὰρ νόστω, καὶ οἶδα ἕκαστα.

Ἀλλ' ἔρποντ' αὖτις μὲν καὶ τετλῶμεν εἰσφρόνυντες,
 Διήλων σφαζομένον, οἶνοιο τε πινομένον,

Καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκαίνειν ἕνα πολλούς.

Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι μοι κακὰ ρέζετε, θυσμενέοντες·

Εἰ δ' ἥδη μ' αὐτῶν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,

315

Καί κε τὸ βουλομένην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη

Τελιναίην, ἢ τὰδε γ' αἶψα ἀεικέα ἔργ' ὀράσθαι,

Ξείνους τε στυγριζομένους, δμῶας τε γυναῖκας

Ψυστάζοντας ἀεικέλιως κατὰ δώματα καλά.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀλὴν ἐγένοντο σιωπῇ, 320.

Ὅψ' δὲ δὴ μετέειπε Δικαστορίδης, Ἀγέλαος·

Ἥ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ βελθέντι δικαίῳ

Ἀντιθέοις ἐπέεσσι καταπτόμενος, χαλεπήνοι·

Μήτε τι τοῦ ζῆλον στυγριζέτω, μήτε τιν' ἄλλον

Δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσεὺς θέτοιο.

325

Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἔγχε καὶ μητέρει γαίῃ

Ἴπιον, εἴ σφ' οἶν κραδίη ἔδοι ἀμφοτέρω.

Ὅτ' αὖ μὲν ὑμῶν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νύλλῃ

Νοστήσειν Ὀδυσῆα πολέεσσιν ὅνδ' ὀϊζυνῇ,

Τόρρ' οὐτις νέμισσι μελέων τ' ἦν, ἰσχυμέναι τε 330

Μηνοστήρα· κατὰ δώματ'· ἐπεὶ τοῖδε κέρδιον ἦεν,

Εἰ νόστιμος Ὀδυσσεύς, καὶ ὑπότροπος ἦεντο δῶμα·

Νῦν δ' ἥδη τότε δέχον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.

Ἀλλ' ἄγε, σὲ τε καὶ μητέρα πορθέμεναι, κατὰ δῶμα

ἔστι· ὁ ἐπὶ καταπολέμῳ προσπαυτός. 319. Ψυστάζοντας ἀεικέλιως κατὰ δώματα

πατήρ τάχ' ἂν σοι τάφου ἀντιγάμου ἐποιεῖτο φροντίδα· μη-
δεὶς οὖν ἐν τῷ ἐμῷ οἴκῳ τοιαῦτα τυγχε λαιπεῖ θρασυτέσθαι·
ἢ γὰρ ἡλικία μοι ἤδη προσελθούσα, ἀφελὲς μου τὸ μνηστεῖ-
ον εἶναι, καὶ οὐκ εἴη μοι τοῦτο τις ἐπὶ ἀποδόσει δικαίως,
οἷός γε δοκεῖ ἤδη εὐχάδιον καὶ κακὸν διακρίνειν· ἔσθην γὰρ καὶ
ταυτὶ οὕτως ἀκέραιως πραττόμενα, κτερά τε σφάξ, μενα, καὶ
οἶνον πινόμενον, καὶ σῆτον πολὺν, διαπνύμενον, ἄκων ἀ-
νέχομαι· τί γὰρ ἂν καὶ πύθοιμι, ὑπὸ' αἷς, ὅν' αὐτῆς, πρὸς
πολλοὺς ὕμῃ; ἄμῃ οὐγ' αἷς τε εἰμι ἀντιστήναι; Παύσαίης
τοίνυν, ὦ ἄνδρες, τῆσ' αὐτῆς θυμηνεῖς ἡρμύμενοι ἐπ' ἐμῇ εἰδ'·
ἄλλως ἐμὲ αὐτὸν ἀτοκεῖναι βουλόμενοι, πρᾶσσετε τοιαῦτα,
κἄμοι αὐτῷ εὐχῆς ἂν εἴη τοῦδ'· οὕτω γενέσθαι ἄμεινον γὰρ ἔ-
παξ ἀπαλλαγῆναι τοῦ βίου, ἢ οὕτως ἄρῃ· τὸν ἐμμευτὸν αἶλον
ἐν πολλῇ παρασυρόμενον ἀνοσμήν, ζῆνους ἐπικραζομένους,
καὶ θεραπαινίδας παρελκομένους, καὶ ἄλλα μύρια.

Ταῦτα δ' αὐτοῖς εἰπόντες, κατεσθίοντες ἔπειτα· σιωπῇ
δ' ἔτι δ' Ἀγέλαος ὁ Δημόστρατος, ὦ φίλοι, ἔφη, εὖλα ἄντις δι-
καίως ἐπὶ τοιούτοις γυλαπῆται δαίμονι· μάλιστα τοίνυν γὰρ
τὸν ζῆνον προσπαύομεν, τοῖς δαίμονι, ὅτι δ' ὅσον τὸν οἰ-
κετῶν οἶνον· Τηλεμάχῳ δὲ ταυτὰ καὶ τῇ περίρρῳ Πη-
νελόπῃ ἐκείν' ἠδέως ἂν ἐγώ γε εἴποιμι, εἰ καὶ ὕμιν ξυνδοκᾷ·
τέως μὲν προσδύκιμα ἦν αὐτοῖς· Ὀδυσσεύς ἀπανοστήσειν,
οὐδὲν βαρυαστὸν υπερβέβηκεναι τοῖς μνηστοῖσι τὸν γάμον·
πολλὰ γὰρ ἔδον ἦν αὐτοῖς ἐκείνων ἰδεῖν· νῦν δὲ τῆς ἐλπίδος
ὅλης ἡρμένης ἐκ μέσου, τί πολ' ὅτι σύγ', ὦ Τηλέμαχε, εὖλα

οἶα; ἔκριν, καὶ ὑπεριστιχῶς. 327. Ἄδαι] ἀνδάναι, ἡρέσκει εὐλα; ἔσθης. 330.
Οὕτοι νέμεις] ὁ νῦς οὗτος· μέχρι μὲν ἐλπίς ἦν ἐλευσέσθαι Ὀδυσσεύς, ἀφ' ἡ-
μεῶν ἦν ὕμιν κατέχην ἡμῶς ὅδε· τῇ τοῦ γάμου ἀναβολῇ· νῦν δὲ ἐλπίς ἦν

Γήμασθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρησιν· 335
Ὅρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμειαι,
ἔσθων καὶ πίνων· ἡ δ' ἄλλον δῶμα κομίζῃ.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·
Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
Ὅς που τῇλ' ἰθάκης, ἢ ἐφθίται, ἢ ἀλάληται, 340
Οὔτε διατρίβω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
Γήμασθ', ὃ κ' εὐέλθῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδουμι.
Αἰδέομαι δ' αἰέκουσαν ἀπὸ μεγάρου διέσθαι
Μύθῳ ἀναγκαιῷ μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.

Ἦς ῥά τοι Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη 345
Ἄσβετον γέλω ὥρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.

Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελοίων ἀλλοτρίοισιν·
Αἰμορόφυκτα δὲ διή κρέα ἥσθιον· ὅσσε δ' ἄρα σφείων
Ἀκρυσόφιν πίμπλυντο· γόνον δ' ὥϊετο θυμός·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής· 350
Ἄ δειλοὶ, τί κακὸν τόδα πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμῶν
Εἰλύαται κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νέρθε τε γούνα·
Οἰμωγῇ δὲ δέδχε, δεδάκρυνται δὲ πχρεαί.

Λίμῃσι δ' ἐρράδαται τοῖχοι, καλαί τε μεσοδῆμι·
Εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ σὺλή, 355
ἱμάνων ἑρεβός· δε ὑπὸ ζόφον· ἥελιος δὲ
Ὀρναοῦ ἐξαπόλωλε, κακῇ δ' ἐπιθεόραμεν ἀχλὺς.

Ἦς ἔραθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν·
Τούτων δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἔρχ' ἀγορεύειν·
Ἀφραίνει ξυῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλυθώς· 360

Ἦς ῥά τοι Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη 345
Ἄσβετον γέλω ὥρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.

ὅν ἄσσαν συμβουλεύσας τῇ μητρὶ γήμασθαι, ὃ ἂν θέλῃ,
ἔδνα πολλὰ λαβύσαν, ὅπως, ἐκείνης ἀπαλλαγείσῃς, ἔχῃς
αὐτὸς ἐπ' ἀδείας ἐπαύρασθαι τῶν πατρώων;

Τηλέμαχος δὲ πρὸς τοῦτα· μὰ Δί', ὦ Ἀγέλαε, καὶ τὴ
πάσης τὸ μέγα Ὀδυσσεύς τοῦ ἐμῷ πατρὸς, ὃς πόρρῳ οὐκ
οἶδ' ὅπου γε τεθνεώς, ἢ πλανώμενος ἀποῤῃ, οὐκ ἔγωγ' ἀνα-
βάλλω τὸν γάμον, ὡς ἂν τις ὑμῶν οἴηθῃ, ἀλλὰ καὶ δῶρα
προσθείην ἂν οὐκ ὀλίγα· ἀλλ' αἰδοῦ οὐκ ἂν ἀναγκάσαιμι ἄ-
κουσαν, μητέρα γε οὖσαν, ὥςθ' ὀλέκῃσιν τισι παρασχεῖν αὐτὴν
ἐξελαύνειν· μή μοι, ὦ πάντες, θεοί, γένοιτό τίποτε τοῦτο.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, ἐγέλασαν ἅπαντες, τῆς Ἀθηναίης
παραγούσης αὐτῶν τὸν νοῦν· ἦν δ' ὁ γέλως αὐτοῖς ὅλοις ἄ-
κοςμος καὶ ἀτάσθαλος ἐν γνάθῃς ὑπεπιπλεγμένοις κρεῶν
ὕψαιμων· ὅρματα δὲ περιδεσμευμένα τῇ βίβῃ, καὶ σαναγ-
μοὶ ἐνδοθεν αὐτοῖς ὑπεκρίπτοντες· ἃ ἰδὼν Θεοκλύμενος,
παπαί, παπαί, ἔφη, οἷα ὄρω ὑμᾶς πύσσαντας! ἰδοὺ ὑμεῖς γ'
ἐν σκότῳ βαθεῖ καταδύντες, οἴμογ' ἀς προΐεμενοι ἐνδομύχους,
τὰ ὅρματα περιβρέμενοι δάκρυσι, τλήγῃ τε οὗτοι καὶ με-
σώθῃσι ὅλως αἵματι πεφυμέναι· τὸ δὲ πρόθυρον, καὶ πᾶσα
ἡ αὐλὴ ἔξω ἔμπλεα εἰδώλων κατιόντων εἰς ἕρδου· ἡλίοις τ'
αὐτοῖς ἐξέλιπον οὐρανόνθεν, καὶ νεφέη· πύρρην τὴν ἡμέραν
ἀπέκρυψε.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ ἐπιθιγιάσματος, ὁ λαὸς ἅπαντες καὶ τοῦ-
του Εὐρύμαχος ὁ Πολύδου ἔφη πρὸς αὐτοὺς ὄρεσθ', ὦ φίλοι,

ρυκται] αἵματι πεφυμέναι. 353. Διαρρέονται] διαρρέονται. —
οἷα] οἷα, περιμαντεύετο, ὑπεδύκνους. 354. Πύσσανται] περιεπλέσσονται, πε-
ρικυκλωμέναι εἰσι· προφητικὰ δὲ ταῦτα τῶν μετ' εὐπορίαν ἐσθμίνων. 355.
Διδόται] καίαι, διεβράχη. 356. Γράδονται] περιβρένται. 357. Εἰδώλων
καὶ αὐτῶν, καὶ τῶν ἐξωθεν αὐτῶν. —

Ἀλλὰ μὴν αἶψα, νέε', ὀδῶν ἐκπέμψασθε θύραζε
 εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι· ἐπεὶ τὰδε νοκτιέειται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος Θεοσιδής·
 Εὐρύμαχ', οὔτε σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
 Εἴη μοι ἐφελκυσί τι, καὶ αὔρα, καὶ πίδες ἄεθρο, 365
 καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής·
 Τοῦ, ἐξήμι θύραζε, ἐπεὶ νοῶ κακὰν ὕμην
 ἔρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκρύψει, οὐδ' ἀλέαιτο
 Μνηστῆρων, εἰ ἴδωμι κατ' ἀπὸ θύρας Ὀδυσσεύς
 ἄνθρωπος, ὑβρίζωντας ἀπείσχουλα μηχανάσσει. 370

Ὡς εἰπὼν, ἐξῆλθε δούρων εὐχαιεταχύντων·
 Ἰκετο δ' εἰς Πείραιον, ὃ μιν πρόσθρων ὑπέδεκτο.
 Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες εἰς ἀλλήλους ὀρώωντες,
 Τηλέμαχην ἐρείζον, ἐπὶ ξείνοισι γελῶντες·
 Ὡς δέ τις εἶπεν τις νέων ὑπερχήνορέωντων· 375
 Τηλέμαχ', οὔτις σέο κακοξενιώτερος ἄλλος·
 Οἷον μὲν τινα τοῖσιν ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
 Σίτῳ καὶ οἷου καχεκόμενον, οὐδέ τι ἔργων
 ἔμπασιον οὐδέ βίης, ἀλλ' αὔτως ἄγθος ἀρούρης.
 Ἄλλος δ' αὖτις τις οὔτος ἀνέστη μαντεύσθαι. 380

Ἀλλ' εἴ μοι τι πῆλοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
 τοὺς ξείνους ἐν νηϊ πολυκλιτῇ βαλόντας,
 εἰς Σικελὸς πέμψωμεν, ὅθιν καὶ τοι ἄξιον εἴηαι.
 Ὡς ἔρασαν μνηστῆρες· ὃ δ' οὖν ἐμπέζετο μέλαινα
 Ἄλλ' ἀκίων πατέρω προσηύδα, ὅττι μνηστῆρας καὶ 385
 Ὀππότε δὴ μνηστῆρας ἀναιδέσι χεῖρας ἐρέει.

για παραχαίει καὶ οὗτος ἀγορήσι; ἄλλ' ἔγωγε ὑμεῖς οἱ νεώ-
τεροι ἀποπέμπετε αὐτὸν εἰς τὴν ἀγορὰν, ἵνα ἰδῇ νυκτὶ καὶ
σκότῳ βαθεῖ παροικάζει ταυτὶ.

Θαυμάζοντες δὲ πρὸς ταῦτα· Περὶ Ἰαχέ, ἔφη, οὐκ ἔδε-
χθηνσαν προσημασίας μοι δοῦναι· οὐδὲ γὰρ δέχσθαι τούτων, ὀρ-
θαλμῶν μοι καὶ ὄτων καὶ ποδῶν ὑπερχύπτων, καὶ τὸ μέγι-
στον αὐτὸς εὖ φρονῶν· τοῖσι γὰρ ἔφαγ' ἐσὼν ἐξήμιτι αὐτίκα
δὴ μάλα· ὁ δὲ γὰρ μέγα κακὸν ἐπὶ τὸν ὄντα τοῖς μηχανήσασιν·
ὁ αὐτοῖς ἂν ὄρων ὑπεκέρχῃ, αἱ γὰρ ἐν ἀλλοτρίῳ αἴκῃ τοιαυτῇ
ἐξυβρίζοντες, τὰ κάκιστα μηχανᾶσθαι.

Ἐκ δὴ τούτων ἐξελθὼν, ἀφίκετο εἰς Πάριον παραγρη-
μα, ὅς ὑπεδέξατο αὐτὸν φιλοφρόνως· οἱ δὲ, ἵνα Τηλέμα-
χου καθάψωνται, ἐπεγέλων τοῖς ξένοις τοῖς νέεσσιν· καί τις
αὐτῶν, Τηλέμαχε, ἔφη, οὐδὲν' ἐγωγί σου τῶι ἀπάντων ἀν-
θρώπων κακῶτερον εἶδα· οἷός μιν γὰρ αὐτὸς κἀνέχεται· ὧδε
ἀγύρτης ἀκόρεστος ὄλωι, μήτ' ἐργάζεσθαι τι εἰδώς, μήτ'
ισχύος μετέχων, ἄχθος ἀρούρης ἀντόχρημα ὢν· ὁ δ' ἔειπας
αἰεὶς, οὐκ οἶδ' ὅτι παθὼν ἀγκυῖνος, ἐπήρθη μαντεύεσθαι·
ἀλλ' εἰ καὶ σοὶ ξυνοδαὶ εἰσιβυβάταντες ἄρτω εἰς πλοῦτον, ἀ-
ποτίμπωμεν ἐς τοὺς Σικελούς· ἔσται γὰρ σοὶ ὁ ὄνους ἄγιος
ἀπὸ τούτων· οἱ μὲν δὲ αὖτις διτῶν προπηλακίζοντες· ὁ δὲ,
παρκαλέων, περὶ ὅτε σκεπὴν ποτὶς, προδοκῶν εἶ-
παί· αὐτοῖς ποιήσεσθαι τὴν ἐπίθεσιν.

Κατακλινῶν ἀνέμων. 380. Γάλακτος ἡ τριττον. — Οὐδὲ δὲ καὶ ἰσχυρὸς. Ἰσχυρῶς. 383. Πρὸς Σαυωτὴν φερόμενος ὅστις ἐν Σαυωτῇ οἱ Σαυωτῆς ἀντιπαρέρχεται πρὸς τοὺς Σαυωτῆς. — ἀνέμων. 384. Ἀνέμωνος ἡ δὲ δὲ καὶ ἰσχυρῶς. ἰσχυρῶς. 385. Ἀνέμωνος πρὸς ἀνέμωνος. ἰσχυρῶς.

Ἢ δὲ κατάντησιν θεμένη περικαλλέα δίφρον
 Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 Ἄνδρῶν ἐν μεγάρουσιν ἐκάστου μῦθον ἄκουεν·
 Δείπνον μὲν γὰρ τοίγε γελοῖωντες τεύχοντο
 Ἰδύ τε καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔβρυσαν·
 Δόρπου δ' οὐκ ἂν πως ἄχαρίστερον ἄλλο γέναιτο,
 ὅϊον δὴ τάχ' ἔμελλε θεῶν καὶ καρτερός ἀνὴρ
 Θησόμεναι· πρότεροι γὰρ αἰεκέα μηχανόωντο.

390

ναμένην. 397. Κατάντησιν] ἀπεναντίας, πρὸ γυναικωνίτιδος. 390. δεῖπνον
 τὸ ἀριστον· δίφρος δὲ ἡ νῦν δεῖπνος. 392. Ἀχαρίστεριν] λυπηρότερον, ἀπ-

Ἦν δ' οὖν τούτοις Πηνελόπεια, καλεσμένη ἐπὶ δῖρου περι-
καλλοῦς πρὸς τῆς γυναικωνίτιδος ἀπέναντι τῶν μνηστήρων,
ἐπῆκουε πάντα· ἦν μὲν γὰρ αὐτοῖς τὸ ἄριστον ἡοῦ καὶ τερ-
πνὸν, καὶ πλήρης ἀστεῖσμιών τε καὶ γέλωτος, ἅτε δὴ ἀπὸ
μεζῆκος παρασκευῆς ὡς ἐν ἑορτῇ γενομένης τῆς ἐστιάσεως·
τὸ δὲ ἠεῖπνον ὄρωε ὀλεόριώτατον· οἷον Ὀδυσσεύς τε καὶ Λ-
θηναῖ ἔμελλον αὐτοῖς, χειρῶν ἀδίκων ὑπάρξαι, ἀπερ-
γάζεσθαι.

δίστιρον. 394. Θεσπόμεναι] θέσιν. — Πρότεροι] εἰ γὰρ μνηστῆρες ὑπῆρξαν
χειρῶν ἀδίκων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Προέβλεπον ἡμετέροι τὸν γαμον αὐτὸ τοῦ Ὀδυσσεὺς
 γενέσθαι τῷ ἔργῳ· οἱ δὲ ἐπαυνοῦσι ταῦτα. Τηλέμαχος δὲ
 ἀξιώσας καὶ αὐτὸς καταβῆναι εἰς τὰς ἀρήνας, εὖν εὖν
 γένη ἐπαύνοισι ἐλπίσι, αἳ δ' αὖτε, εὖν' ἄλλος τις τῶν
 μνηστήρων. Ὀδυσσεὺς δ' ἐξήρπεται ἑαυτον· Εἰματα καὶ
 φιλοτιμῶ, ὅστις ἐστὶ καὶ παραγγέλλει ἐπιμελεσθῆναι τῶν

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ.

Τῶ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ ἦεν θυὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Κούρη ἱαχέου, περίερον Παιονίῃ
 Τόξων μνηστήρεσσιν ἔμεν, πολὺν τέ σίδερον
 ἔν μεγάροις Ὀδυσσεὺς, ἀθήλια καὶ γόνοιο ἀρχήν.
 Κτήματα δ' ὀφειλήν προσέειπεν αὖ δόμοιο
 Εἶλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παγέῃ
 ἰαχέου, χαλκὸν καὶ σίδηρον, ἔπειτα
 Πᾶ δ' ἱμεναὶ θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 ἔσχατον ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κείτο ἀνακτορ,
 Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύμηκτός τε σίδερος.

ΤΟΥ Φ.

ἀνθρώπων· εἴτ' ἐπαελλόων, αἰτεῖ παρὰ τῶν μηχανήρων πεί-
ραν λαβεῖν καὶ αὐτοὺς, εἰ δύνατο ἐπιτεῖναι τὸ τόξον· ἀλλὰ
τὸ μὲν πρῶτον περιφροεῖται· εἴτα Πηνελόπης ἐνισταμέ-
νης, τείνει ζήδ' ὡς λαβὼν· κἀνταῦθα ἐγένετο βροτῇ
παρὰ τῶ Διὸς καὶ Τηλέμαχος ἐπιδρώμενος, ἵσταται
παρὰ τῷ πατρὶ, περιμένων πῃ· αὐτοῦ ἐν καιρῷ τὸ τῆς
μάχης σημεῖον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ.

ΑΘΗΝΑ τῶνον ἐνέκλει εἰς τὸν νοῦν Πηνελόπῃ ἄθλον τὴν
τοῦ τόξου τάξιν, καὶ τὸ διὰ τῶν σιδήρων ἐπαρσεῖναι τὸ βέ-
λος· τῆς μηχανῆρας ἐλθεῖναι· ὃ παίζειν μὲν αὐτοῖς ἦν ἀγῶ-
νος· δ' ἐσχάτου καὶ φέρου πολλοῦ ἔμελλεν αὐτοῖς γενήσεσθαι
αἷτον· ὀναστᾶσα τῶνον ἀνέει τὴν κλίμακα· καὶ κλεῖν κα-
λῆν τε, χαλκῆν τε ἐκ λαβῆς ἐλεφαντίνης λαβούσα, ἤλθε σὺν
τῇ ἀμφιπέλῃ εἰς τὸν ἐνδύτατον τῶν θαλάμων· ἐνθ' ἔκειτο
Ὀδυσσεὺς τὰ κειμήλεια, χαλκός τε, χρυσός τε πολὺς, καὶ

Ἡ χλίμακα εἴρηται δὲ καὶ χρυσάκη. — [Κόπη] ἔ; ἡ λαβὴ ἔ; ἡ ἰσχύς.

ἔνθα δὲ τόξον καὶ το πάλιντονον, ἥδ' ἐφαέτρην
 ἰδοόκοι, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οἰστοί·
 Ἀῶρα, τὰ οἱ ξείνος Λακεδαιμόνι δῶκε τυγῆσας,
 Ἰριτος Εὐρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
 Τῷ δ' ἐν Μεσσήνῃ ζυμβλήτην ἀλλήλοισιν 15
 οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
 ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό β' οἱ πᾶς δῆμος ὄφελ' ἔλεν·
 Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες αἶραν
 Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι, ἥδ' ἐνομήας.
 Τῷ ἔπειτ' ἐξεῖλεν πολλὰν ὁδὸν ἔλθεν Ὀδυσσεύς, 20
 Παιδνὸς ἑὸν· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.
 Ἰριτος αὖθ' ἔππουι διζήμενος, αἶ οἱ ὄλοντο,
 Διόδεχα θηλείαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·
 Αἱ δὲ οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γέροντο,
 Ἰππεὶ δὲ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον, 25
 Φῶθ' Ἡρακλεῖτα, μεγάλων ἐπιήστορα ἔργων,
 ὅς μιν ξείνον ἑόντα κατέκτανεν ὃ ἐνὶ οἴκῳ·
 Σχέτλητος, οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἠδέεσσαν, οὐδὲ τρᾶπέζαν,
 Τὴν δὲ οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνη καὶ αὐτόν·
 Ἴππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισιν. 30
 Τὰς ἐρέων Ὀδυσσῆϊ συνήντετο· δῶκε δὲ τόξον,
 Τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐρύρει μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδί
 Κάλλιπ' ἀποθνήσκον ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
 Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ξίφος ὅδ' καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
 Ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέας· οὐδὲ τρᾶπέζην 35
 Ἰνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπερνεν
 Ἰριτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὅς οἱ τόξον ἔδωκε· τὴ δ' οὐποτε δῖος Ὀδυσσεύς,
 Εὐχόμενος πόλεμόνδε μελαιγᾶων ἐπὶ νηῶν,
 Ἥρεϊτ' ἄλλ' αὐτοῦ μνήμα ξείνοιο φίλοιο
 Κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισιν· ῥέει δέ μιν ἥς ἐπὶ γαίης.
 Ἡ δ' ἔτε δὲ θάλαμον τὸν ἀφίκετο διὰ γυναικῶν
 Οὐδὲν τε δρῦνόν προσεβήσατο, τῶν ποτε τέκοντο·

Ξέσσαν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμῃν ἴθουνεν ,
 ἔν δὲ σταθμοῖς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαιινάς· 45
 Αὐτίκ' ἄρ' ἤγ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
 ἔν δὲ κληῖδ' ἤκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας,
 ἅντα τιτυσκεμένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν ἥτε ταῦρος,
 Πασκόμενος λειμῶνι· τὼς' ἔβραχε καλὰ θύρετρα,
 Πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα. 50
 Ἢ δ' ἄρ' ὕψηλῃς σανίδος βῆ· ἔνθα δὲ χηλοὶ
 ἔσταςαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἴματ' ἔκειτο,
 ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἶνυτο τόξον
 Αὐτῷ γωρυτῷ, ὃς οἱ περίκειτο φαιινός·
 ἔξομένη δὲ κατ' αἶθρι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα, 55
 Κλαῖε μάλα λιγέως· ἐκ δ' ἤρεε τόξον ἄνακτος.
 Ἢ δ' ἐπεὶ οὖν τάρβηθι πολυδακρύτοιο γόοιο,
 Βῆ β' ἔλκεναι μίγαρ' ἰδὲ μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς,
 Τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 ἱαδόκον· πολλοὶ δ' ἔνισαν στονόεντες οἴστοι. 60
 Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον· ἔνθα σίδηρος
 Κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
 Ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 Στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἅντα παρειάων στρομένη λιπαρὰ κρήδεμνα. 65
 Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
 Αὐτίκα δὲ μνηστῆραι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον·
 Κέλαιτέ μιν, μνηστῆρες ἀγῆνορες, αἱ τούδε δῶμα
 ἔχραστ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ
 Ἄνδρες ἀπουχομένους πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλοι

Κεραῖαι] ἔκειτο, 4β. Κεραῖαι] ὁ κρήνης ἐκταύρος, ἵστιν ἡ κρήνη, 4β. δ.

τιων· εἴθ' οὕτως ἐφαρμόσας ἐπ' αὐτοῦ τοὺς σταθμούς, ἐπέ-
θηκε τὰς θύρας, ἐξαρτήσας ἀπὸ τῶν στρουθῶν· λύσσασα οὖν
τὸν ἱμάντα ἀπὸ τῆς κορώνης, ἐνέβαλε τὴν κλεινὴν καὶ περι-
στρέψασα, ἀπέκρουσε τοὺς βαλάνους· ὁπίσω· τοῦτο δ' οὕτω
σὺν βίᾳ γενόμενον, διήλκυσε μέγα, ἀναπετασθείσης τῆς
θύρας. Ἐνταῦθα οὖν εἰσελθοῦσα, ἐπέβη τῆς σάνιδος· ἐνθα
ἦσαν αἰ κιβωτοί, ἐν αἷς πολὺτι χρῆμα ἐσθλῆτος περιβρούσης,
καὶ μύρου ἀποζούσης, ἐπέκειτο· ἀνασχούσα δὲ τὴν χεῖρα,
ἔλαβε τὸ τόξον αὐτῇ θήκη ἀπὸ τοῦ πασσάλου· εἴθ' οὕτω κν-
οθεῖσα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων ἐαυτῆς τοῦτο καταθεῖ-
σα, ἐπωδύρετο, ἐξελκύσασα αὐτὸ ἀπὸ τῆς τρύθνης.

Ὡς δ' ἄλλος εἶχε δακρύων, ἀναστᾶσα, ἤλθε παρὰ τοὺς
μνηστῆρας, τότ'ε τόξον φέρουσα ἐν χερσὶ, καὶ φαέτρην
μεστὴν τοξευμάτων· αἱ δὲ ἀμύριτοι εἶποντο, κίστην φέρου-
σιν, ἐν ᾗ πολὺς σίδηρος ἦν, ᾧ ἐχρήτ' Ὀδυσσεύς, ὅππῃ
ἐμελέτα, τοξεύειν· Ὡς οὖν παρὰ τοῖς μνηστῆρσιν ἐγένοντο,
στᾶσα παρὰ τὴν σταθμὸν, λιπαρὰ κηθέμνη προβαλλομένη
πρὸ τῶν παρειῶν, τῶν θεραπαινῶν περισταμένων αὐτῇ ἐ-
κατέρωθεν, ἔφη πρὸς αὐτοὺς· τέδε. Ἀκούσατέ μου νῦν, μνη-
στῆρες ἀγῆνορες, οἱ τὴν οὐσίην τοῦ Ὀδυσσεύος, ἀνδρὸς ἐκ
πολλοῦ ἀποδημόντος, ταῖς ἐς ἄκρον ὑπερβολαῖς καταδα-

καὶ ἱμάντι ἡ θύρα ἦν δεδεμένη· ἦν δ' ὁ κρίκος ἐνταῦθα γε ὡς εἰκόσκει ἐν
τῷ παραστάτῃ· ἄλλο δὲ τι τοῦτο ἐστίν, ἡ δ' εἴρηκεν ἐν τῷ Α. στίχ. 441.
— 47. Κλειὶδ ἦμι] ἐνέβαλε τὴν κλεινὴν. — Ἀνέκρουεν ἐχθρὰς] ἀνέκρουσε τὰς
βαλάνους τοῦ κλειθροῦ τοῦ νῦν λεγόμενου περάτης, ἡ περάντης, τὸν προω-
θούμενον, καὶ πάλιν ἀνακυρόμενον σίδηρον. 48. Ἄντα τιτυσσεμένη] τὴν περὶ
τὸ ἔργον σπουδὴν τοῦτο ἐβούλεται δηλοῦν. 53. Ὁρεξέμενη] τενύσασα ἐαυτήν
54. Γωρυτῆ] τῇ θήκῃ τοῦ τόξου. 56. Ἐκ δὲ ἦρει] ἐξῆρε τῆς θέσης. 57. Ὀ-
γκιον] ἀγγεῖον τοῦτ', ἔθλα ἔβαιντο οἱ ὄγκαι· ὄγκαι δὲ οἱ πόγωναί, εἴτ' ἐν
πτέρυγες τῶν ἀκίδων. 59. Ἐχρήστε] ἐξιστάσθαι. 71. Διδόναι ἐπισχεῖν] ἀποδοῦναι.

Μῆνός ποτ' ἔμελλεν ἐπισχεσθὲν εἰδέναι τοι,
 ἄλλ' ἐμὲ ἰόντων γῆμαι, θέσθαι τε γυναῖκα.
 ἄλλ' ἄρτι, μνηστῆρας, ἐπὶ τῷδε φαίνεται ἄδελόν.
 σῆμα γὰρ μ' ἔχον τῶν Ὀδυσσῆος θύκων
 ὅς, δάκε, ἐλήτατ' ἐντανύσῃ βίῳ ἐν παλάμῃσιν,
 καὶ διοίστασθαι πολέων δμοκαίδεα πάντων,
 τῷ κεν αἶψ' ἐσποίμην, νοσοισαμένη τὸ δὲ δῶκε
 Κουρίδιον, μῆλα καλόν, ἐνέπλειον βούτοιο.
 τοῦ ποτ' ἐμνήσασθαι σέβεται ἐν περ δαίμονι
 ὧς φάτο· καὶ ῥ' Εὐμαίων ἀνῶγει, θῶν ὑπερβύτας· 80
 τῶν μνηστῆρεςσι θέμεν, πολλὸν τε σῶστρον καὶ
 Σακκίους δ' Εὐκαίης ἐδίδου καὶ κατ' ἔθηκεν.
 Κλαῖε δ' ἐβουκόλος ἄλλος', ἐπὶ ἴδε τῶν ἀνακτῶν·
 Ἀντίφος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐλ τ' ἀνήμεζεν·
 Νήπιος ἀγροῖώται, ἐρημίῃα φρονέοντες, 65
 ἔδελον, τί νύ δόκει καὶ ἔσται, τὸ δὲ φασὶν αἰ
 θυμὸν εἰς στήθεσιν ὀρίνεται; ἦτε καὶ ἄλλως· ἔρεπ' ἔπειτα
 ἐπταὶ ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπὶ εἶλον ὧλεσ' ἀχαιῶν·
 ἄλλ' ἀέων δαίνυσθε κακόμενοι, ἧς θύραζε
 Κλαίετον, ἐξελθόντες, κατ' αὐτόθι τῶν λιπώντες, 90
 μνηστῆρεςσιν ἀέλιον ἀάκτον, οὐ γὰρ οἶον
 ῥηιδίως τὸδε τῶν ἐδῶκεν ἐντανύεσθαι.
 οὐ γάρ τις μετὰ τοῖς ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πάσιν,
 οἷος Ὀδυσσεύς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν χεῖρας ἔπωπα·
 καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ πεῖ, δ' εἴτι νήπιος ἦκα. 95
 ὧς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐβόηεν·
 Νευρὴν ἐντανύσαν διοίστασθαι τε σιδήρεον.
 ἦτοι οὖστον γε πρῶτος γείσσεσθαι ἐμελλεν
 ἐκ χειρῶν Ὀδυσσεύς ἀρύμενος, ὅν ποτ' ἀτίμα,
 ἦτονος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ἔργου πέντα; ἐπὶ τῷδε

πανθόντες, μηδεμίαν αἰτίαν πρὸς τοῦτ' εὐπρόσωπον ἔχοντες, πλὴν ὅτι ἐμὲ γλιχόμενοι γῆμαι' ἰδοὺ τοίνυν πρόκειται τὸ μέγα τοῦτο τόξον τοῦ Ὀδυσσεύς, ὃ μὲν ἀφρονίστασθαι' ὅς γάρ ἂν ἔβαν αὐτὸ ἐπιτείνας, ἱπαρῇ τὸ θέλει διὰ τῶν πελέκειων τούτων, δουρακίδεα συμπάντων ὄντων, τούτω ἔξεσται ἀγαγέσθαι με εἰς γάμον, τὸν περικαλλῆ καὶ πλούσιον τούτων οἶκον καταλιποῦσαν· εὖ ἔγω κἄν τοῖς ὕπνοις πολλὰ κίς εὖ οἶδ' ὅτι μνησθήσομαι.

Ταῦτα δὲ εἰπούσα, ἐπέθηκε τὸ τόξον ἰομάκῃ, κέκασσας παρ' αἵματι αὐτὸ μετὰ τῶν πελέκειων παρὰ τοῖς μνηστῆρσι· ὁ δὲ, δεξιόμενος, κατέθηκεν αὐτὸ παρ' αὐτοῖς· ὀδυρόμενος, συνεπωδύρετο δ' αὐτῷ καὶ φιλοίτιος ὁ βουκίλος ὁμοῖως, τὸ τοῦ δεσπότης τόξον ἰδὼν· οὗς ἰδὼν Ἀντίνοος κλαίοντα, ἐπέπασεν αὐτοῖς λόγους σκαυῖς· νήπιος ἀγκυῶσαι, γέρον, κακῶς φρονούντες· τί γὰρ τούτω ἀκαίρως καταλείβετε ὄπλον, πάρος ἐκ τούτων τῇ γυναικὶ διεγχεύετε; ἢ οὐκ ἀρκεῖ αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα κλαίειν, ὃν ἀπώλεσε; δούδν τοίνυν θάτερον, ἢ καθήμενοι αὐτοῦ σιωπῇ, ἐσθίετε· ἢ μεταστάντες, κλαίετε, ὅποι θέλετε, καταλιπόντες αὐτοῦ τὸ τόξον, τούτω δὲ τὴν ἀπράκτον μνηστῆρσιν, ὅτι ἂν ἔγωγε φάσκει ἐσόμενον ἄλλον σιδεῖν γὰρ οἶμαι· ὅτι ἐσσεύεται τὸ τόξον ἐπιτείνειν· τίς γὰρ ἂν εἴη νῦν ἐν ἡμῖν, ὅστις ἦν Ὀδυσσεύς; μέμνημαι γὰρ ἰδὼν, αὐτὸν ἔτι παιδίον εἶναι.

Ταῦτα δ' ἔφη, οἰόμενος αὐτῆς· οὔτις τ' ἐσσεύει τούτω τόξον ἐντείνειν καὶ διὰ τῶν σιδήρων δίστασθαι εὐσέλιος· μάκρως εἰδὼς, ὡς αὐτὸς πρῶτος γεύσεται πικρὸν τοῦ οὔτου παρὰ Ὀδυσεῖος, ὁ καὶ πρῶτος αὐτῆς ἐξυδρίσας· εἰς αὐτὸν, καὶ τοὺς ἄλλους, πρὸς ταῦτ' ἀπαρτύνει.

πρόσκειν. 83. βουκίλος] ὁ βοσκὴς. ὁμοῖως] ὁμοῖα.

ἐσόμενον ἄλλον σιδεῖν γὰρ οἶμαι· ὅτι ἐσσεύεται τὸ τόξον ἐπιτείνειν.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ ἱ; Τηλεμάχοιο·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονι θυῖας Κρονίων·
 Μήτηρ μὲν μοί φησι φίλη, πινυτή περ ἑοῦσα,
 Ἄλλω ἅμ' ἔψεται, νοσφισσαμένη τότε δῶμα·
 Αὐτὰρ ἐγὼ γελῶ, καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ. 105
 Ἄλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδ' αἰνέειτ' ἀέθλων,
 Οἷη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
 Οὔτε Πύλου ἱερῆς, οὔτ' Ἀργεος, οὔτε Μυκῆνης·
 Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτ' ἠπειροῖο μελαίνης.
 Καὶ δ' αὐτοὶ τόδ' εἰς ἵππε' τί με χρεὼ ματέρος αἴου; 110
 Ἄλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρελκυστα, μήδ' ἔτι τόξου
 Δηρὸν ἀποτροπᾶσθε ταχυστύος, ὅφρα ἴδωμεν.
 Καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
 Εἰδέναι ἐντανύσω, διοϊστεύσαι τε σιδήρου,
 Οὐδέ μοι ἀργυμένω τάδε δῶματα πάντις μήτηρ 115
 Δείποι ἅμ' ἄλλω ἰούσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπιθε λοιπαίμην,
 Οἷός τ' ἦδη πατρὸς ἀέθλια καλὰ ἀνελέσθαι.
 Ἢ καὶ ἀπ' Ὀλοῦν γλαῖων θέτο ρομφαίεσσιν,
 Ὀρλὸς ἀναΐξας, ἀπὸ δὲ ξίφος, ὃξὺ θέτ' ὦμων.
 Πρωτὸν μὲν πελόνας στήσεν, διὰ τάρην ὀρύξας; 120
 Πᾶσι μίαν μακρὴν καὶ ἐπιστάθμην ἵθυνεν·
 Λαμρὴ δὲ γαῖαν ἑνάξας τάρης δ' ἔλε πάντας ἰδόντας,
 ὡς εὐκρίτως στήσας πάρος δ' οὐ πόποις' ὀπόποι.
 Στήθ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξου πειρίτιζεν.
 Τρεῖς μὲν μιν πολέμαζον, ἐρύσσοντο μενεχίμων· 125
 Τρεῖς δὲ μέγας θίγας, ἐπιελπόμενος τόξω θυμῷ,
 Νευρὴν ἐντανύσαιν διοϊστεύσαι τε σιδήρου.
 Καινὸν κα δὴ β' ἰσχυρὸς θίγει τὸ πέταρον ἀνέκων,
 Ἄλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνέναντι, καὶ ἐσχεύει ἱέμενόν περ.

ἄλλων· αἱτε γὰρ παρὰ τὸ ἄτε, ὁλοπύξας· ἀνάγει, οὐχὶ ἐλατύνει. 111.

ἔν δὲ τούτῳ ἀναστὰς Τηλέμαχος, φησὶ πρὸς αὐτούς·
 παπαί! ἡπούγε ἀνύητον ἐποίηστέ με νῦν ὁ Ζεὺς, ἀρελῶν μου
 ὁλως τὸν νοῦν· ἡ μὲν γὰρ μήτηρ, καίπερ περιέρρων οὔσα,
 γάμου δευτέρου μέμνηται ἤδη, καίρῃσιν ἐγνωκέναι ἐτέρῳ
 ἀνδρὶ ὀμιλῆσαι, καταλιποῦσα τὸν οἶκον τούδε· ἐγὼ δ' ὁ νή-
 πιος χαίρων γελῶ· ὦ τῆς ἀρροσύνης, εἰς ἣν ἐγὼ περιέστην·
 ἀλλ' ἄγεθ' ὑμεῖς νῦν ἐπειδὴ προορίναι ἄλλον τοιαύτη, οἷα
 οὐκ ἄλλη γυνὴ μήτ' ἐν Λατιά, μήτ' ἐν Πύλῳ, μήτ' ἐν Ἄργει,
 μήτ' ἐν Μυκῆναις, μήτ' ἐν Ἰθάκῃ αὐτῇ, ἢ ἐν Ἰπείρῳ μελαί-
 νῃ· καὶ τί με γρὴ λέγοντ' αὐτὴν περὶ τῆς ἐμαυτοῦ μητρὸς
 ἐν εἰδῶσιν ὑμῖν, διατρέβειν, ὅσον ἦδ' ἐπ' ἀρετῇ ὑπερῆλασε
 πάσας; ἀλλ' ἄγετ' ἀγωνισόμεθα, μήδ' ἀναβαλόμεθα, μη-
 κέτι μηδεμιᾶ προφάσει ἀπεχόμενοι τοῦ τείνειν τὸ τόξον· εἴ
 εἰδῶμεν, ὅστις ἐν ἡμῖν ἄριστος εἴη· καὶ δὴ ἐπιτρέψατέ μοι
 πρῶτον τούτου πειρᾶσθαι πρῶτως· εἰ γὰρ τείνας διώσσεύσαι-
 μι διὰ τοῦ σιδήρου, οὐκέτ' ἐλπίζω ὄψεσθαι τὴν ἐμαυτοῦ μη-
 τέρα ἐλομένην καταλιπεῖν οἶκον παῖδ' αὐτοῦτον, οἷον τὸ πα-
 τερφον ἐν ἄλλοις γενόμενον ἄξιον ἀρεσθαι κλέος.

Ταῦτα δ' εἰπὼν, ἀνεπήδησε, καὶ ἀπολόμενος τὴν τε γλαῖ-
 ναν καὶ τὸ ξίφος ἀπὸ τῶν ὤμων, πρῶτον μὲν ἔστησεν ἐξῆς
 τοὺς πελέκεις ἐπὶ σκολώπων, διωρύχας τάχρυν μικράν, καὶ
 ἰθύνας πάντα κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, ἐξίσωσε σὺν κήρῳ
 αὐτῷ τὴν γῆν τοῖς ποσὶν, ὥστε θάμρ' ὅσχε πάντας ὀρώοντας·
 ἐτύγγανε γὰρ σὺν ὅσῳ ἡσυχρόνους ἐν τούτοις· ἔκ δὲ τούτου
 στὰς ἐπὶ τοῦ οὐδῶ, ἐπειρᾶτο τείνειν· καὶ τρεῖς μὲν ἐπιβίβ-
 λόμενος, ἐξέπεσε· τὸ δὲ τέταρτον ἐπίτεινεν ἄν, εἰ μὴ ὀδύσ-

νῆσι] προφάσειν, ἀναβολαῖς, 117. Οἷος] ἐστὶ ἀναφορικὸν εἰς τὸ λαοῖσι
 (αὐτοῖς.) 122. Ἰθαξ:] σιμπύσσιν, ἡρώσιν, ἑτοιμασίαις ἢ περιπέσειν
 — Ἰθάξ, ἡρώς, πῦρ, τὸ ὅτι τὸ ἰθαξ καὶ τὸ ἡρώς, καὶ τὸ πῦρ

Τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχου. 130
 ὦ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακὸς τ' ἔσται καὶ ἄκαυτος,
 ἢ ἐν νεότερός εἰμι καὶ οὐπω χερσὶ πέποιθα
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.
 Ἀλλ' ἄγεθ', οἵ περ ἐμεῖο θίγῃ προφερέστεροί ἐστε,
 Τόξου παρήσασθε, καὶ ἐκτελέσωμεν ἀδύκον. 135
 ὣς εἰπὼν τόξον μὲν ἀπὸ ἑο θῆκε χαμαῖ,
 Κλίνας κολλητῆσιν εὐξέστης στανίδεσσιν.
 Αὐτοῦ δ' ὦκα βέλος καλῇ προσέβληνε κορφήν.
 Ἀψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέρη. 140
 Ὀρνυσθ' ἑξαιὶς ἐπιθέξαι πάντες ἑταῖροι,
 Ἀρξάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τέ περ οἶνοχρεύει.
 ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπὶ κνήδανε μῦθος.
 Λαιώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἶνοπος υἱός,
 ὅ σσι θυρακὸς ἔσκε, περὰ κρητῆρα δὲ καλὴν 145
 Ἰξε μυχοίτατος αἰεὶ ἀτασθαλίαι δὲ οἱ οἴω
 ἔχθραί ἔσαν, πᾶσιν δὲ νειμέσσε μνηστήρεσσιν.
 ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὦκα
 στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξου παρήτιζεν.
 Οὐδὲ μιν ἐντάνυσσε· πρὶν γὰρ κἄμιν χαῖρας ἀνέλκων, 150
 Ἀτρίπτου, ἀπαλὰς· μετὰ δὲ μνηστήρεσσιν ἔειπεν·
 ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
 Πολλοὺς γὰρ τότε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
 Θουπῶ καὶ φυγῆς ἐπειὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 Τελιναμένῃ ἢ ζῶντας ἀμαρτεῖν, οὐδ' ἔνεκ' αἰεὶ 155
 ἔνθ' ἄδ' ἐμυλόμεν, ποτιδέμενοι ἥματα πάντα.
 Νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν, ἥδ' ἐμὲ
 Γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσεὺς περ ἄλλοτε
 Αὐτὰρ ἐπὶ τὸν τόξον παρήσεται, ἥδ' ἐδύτα,

σὺς ἀνακούσας ἐκόλυσε· διὸ ἀποστὰς, ἔφη τάδε αὖ ὦ τῆς
 ἀτυχίας! οὐ γὰρ σὶδ' ὑπότερον φῶ, νέω ἐτι βραχίονι ἥττων
 ἐξελέγχουμαι εἶναι, ἢ ὅττω κινῶς ἐπὶ ἐσθμῇ σφηνάσθαι,
 εἴ τις μοί ποτε χειρῶν ἀδίκων ὑπάρξει; ἀλλ' ἄγεθ' ὕμῃς,
 εἰ κρείττους ἐμῷ ἰσχυρὸν πεφύκατε, τεύχεσθε τῆς τάσσεως,
 ὅπως ἂν θάσσον τέλος ἐπιθῶμεν τῷ περὶ νυκτὸς ἄγωνι· καὶ
 τοῦτ' εἰπὼν, κατέθηκε μὲν τὸ τόξον ἐπὶ τῶν σκευίδων, προσ-
 κατέθηκε δὲ καὶ τὸ βέλος, τῇ τοῦ τόξου αὐτὸ ἐπισσευείσας κί-
 ρονη¹ καὶ μεταστὰς, κατελάθεν, ὅτι ἦν κατέχων τόξον.

Ἰκθ' δὲ τοῦτου γινώμενος ἀπερήματος Ἀντινόη, ἀποστὰς
 ἐκ δεξιῶν, ὅθεν ὄνυχον αὐτοῖς, ἐν μέρει πάντας τοῦ ἀγῶ-
 νος πειραῖσθαι, ἐδέξαντο· τοῦτο πάντες· καὶ ὁ δὴ ἀνίσταται
 πρῶτος πάντων Λαώδης ὁ Οὐλύπος, ὁππὲρ θεοσκόπει, περὶ
 τοῦ κρατῆρι προσκαλεζόμενος· ἐν τῷ ἐνδοκίῳ, τὰ τε ἄλλα ἀ-
 ριστοῦ ὦν, καὶ δὴ τάς θ' ὑπερβύλας τε καὶ ὄφρας ἀπαστρεφ-
 μένος, καὶ τοὺς ἄλλους μνηστῆρας ἐν πᾶσι τούτοις κατε-
 μεμρόμενος· Οὗτος οὖν λαβὼν τὸ τόξον, ἐπειράτο ἐντείνειν·
 ὡς δ' οὐκ ἠδύνατο, ἀνάσκητος ὦν, καὶ σφύδρα ταῖς χερσὶν
 ἀπαλῶς, ἔφη πρὸς τοὺς ἄλλους· τινάδε εἰσὶ μετ', ὅ γε καί
 οὐκ ἂν τείναιμι, ὡς ἔγωγε πείθω ἐμαυτόν· ὅμῃν δ' εἴ τις
 ἄλλος, λαβέτω, τεινάτω· πλὴν πολλοὺς ἀριστεύας τὸ τόξον
 τοῦτ' οὐδ' ἔχον ἀρχειόσσει ἄριστον· δ' αὖτ' εἰς τείνεται, ἢ ἔπει-
 τας ἀτυγῆσσι, ὧν ἕνεκα ἤκομεν ἰῶδε, μόναις ἐλπίσιν ἕκαστος
 ἐπαιρόμενος· νῦν μὲν γὰρ τέλ' ἄντις καὶ ἐλπίσεις τὴν τοῦ
 ἰδυσεύως ἀγαγέσθαι γυναῖκα· τοῦ δὲ τόξου πειράβεις, ἀρέ-

131. Λαοίης] ἀσθενής· ἀδύνατος· 131. Κράτῆρι τῷ τοῦ τόξου ἄρρω. 132. θεοσκόπει] μάντις, περὶ το καὶ, ἢ καὶ, ὅ ἐστι καὶ ταυθήμεναι· 133. ἀπαστρεφόμενος] ἀπυλόμενος· τὸ ταυθήμεναι· 133. ἐπελάθει] χερσὶν περι-
 γέει καὶ ὄφρας.

Ἄλλην δ' ἡ τιν' ἔπειτα Λαγυιάδων εὐπέπλων 160
 Μινάσθων ἐδνοισιν διζήμενος. ἡ δὲ κ' ἔπειτα
 Γήμαϊ', ὅς κε πλεῖστα πόρρι καὶ μέρσιμος ἔλθοι.

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν καὶ ἀπὸ τοῦ τάξον ἔθηκεν,
 ὡς ἄρ' ἐπὶ πλοτῆσιν ἐυξέστης σανίδεσσιν· 165
 Κλίνας καὶ πλοῦν προσέκλινε κορώνη.

Αὐτοῦ δ' ὠκυβάλος καλὴ, ἣν ἐνθεν ἀνέστη.
 Ἀψ' δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετο ἐπὶ θυρῶν· ἡ δὲ γὰρ ἔκζετο·
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
 Διωνόν τ' ἀργαλέον τε; (νεμεσσώμαι δὲ τ' ἀκούων)
 Εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαθήσεται. 170
 Θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασθαι σὺ τανύσσαι.

Οὐ γάρ τοι σέγε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
 Οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ οἴστων·
 Ἄλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί·
 ὧς φάτο· καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάντιον, αἰπόλον αἰγῶν. 175

Ἄγρει δὴ, πῦρ κεῖον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
 Πῦρ δὲ τίθει δῖρρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 Ἐκ δὲ στέατος ἐνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἔντονος·
 Ὅρρα νέοι θάλαποντες, ἐπιγυρίοντες ἀλοιρῇ,
 Τόξου περὶώμεσθα καὶ ἐκτελέσωμεν αἶθλον. 185

ὧς φάτο· ὁ δ' αἰψ' ἀνέλας Μελάντιος ἀκράματον πόρρι
 Πῦρ δὲ φέρον δῖρρον ἔθηκεν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 Ἐκ δὲ στέατος ἐνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἔντονος·
 Τῷ ῥα νέοι θάλαποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο
 ἔντασθαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιθευίας ἦσαν. 185

Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπέιχε καὶ Εὐρύμαχος Θεοκλίδης,
 Ἀρχοὶ μνηστῆρων· ἀρετῇ δ' ἴσαν ἔξω· ἄριστοι.
 Τῷ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἀμ' ἄμρω
 Βουκόλος ἡδὲ συροεὶς Ὀδυσσεὺς Θεοκλίδης·
 Ἐκ δ' αὐτοῖς μετὰ τοῖς δόμοις ἔλκετο δῖος Ὀδυσσεύς. 190

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκείνους θυρεὸν ἔσαν ἡδὲ καὶ αἰθῶν,
 Φθιγγόμενός σφ' ἐπέσσει προσκῆδα μετιγχεῖσθαι·
 Βουκόλει καὶ σὺ συροεῖ, ἔπος τί κε μνηστῆρας,

μενος τοῦ σκοποῦ, ἄλλην τινὰ τῶν Ἑλληνίδων ἑκαστος σκο-
πεύσθω, ἰδῶναι πολλοὺς θηρώμενος, ἣν ἂν εὕρῃ· ἥδε δ' ἀγέσθω,
ὅς ἂν αὐτῇ πλείω δῶ, καὶ ὁ θαίμων διέτα ξε. Ταῦτα δ'
εἰπὼν καὶ οὗτος, κατέθηκε τὸ τόξον χαμαὶ, προσερείσας καὶ
τὸ βέλος αὐτῷ παρὰ τῇ κορῶνῃ· μεταστὰς δὲ, ἐκαθέσθη,
ὅπου αὐτῷ ἔθος ἦν.

Ἐκ δὲ τούτου Ἀντίνοος ὥρμηται λόγοις ἐφοδρότερος ἐπ'
αὐτόν. Λειψίδες, λέγων, τίνα τοῦτον εἶρχεαι λόγον, οὕτω
δεινὸν καὶ σκαιόν· οὐ γὰρ ἀνασχετὸν ἔμοιγ' ἀκοῦσαι, ὥς τὸ
τόξον τουτοὶ πολλοὺς τῶν ἀριστείων ἀποστερήσει· τοῦ ζῆν, ἐ-
πειδὴ σύγ' οὐχ' οἶος εἰ τεῖναι, τοιοῦτόν σε τῆς μητρὸς γει-
ναμένης, οἷον μὴ εἶναι ἱκανὸν τοῦτό γε ποιεῖν· ἀλλ' οὐκ ἂν
πάντες τοιοῦτοι εἴημεν πεφυκότες. Ἐπειτα στραφεὶς πρὸς
Μελάνθιον, ἴθι, φησὶν, ὦ Μελάνθιε, ἀνάγκη χυσοῦν πῦρ ἐντὸς,
καὶ παραθεῖς αὐτοῦ δίφρον ἐπιβεβλημένον κωδίῳ, κόμισον
χόνδρον στέατος ἐκ τῶν ἐνδοθεν, ἵνα πρὸς τῷ πυρὶ ὑποθάλ-
ποντες ἐπιχρίωμεν τὸ τόξον κατὰ μικρόν, ὥστ' ὑγρανθὲν
εὐαγωγότερον ἡμῖν εἶναι χρήσασθαι.

Ἐκ δὲ τούτων σπεύσας ὁ Μελάνθιος, ἀνέλασε πῦρ, καὶ πα-
ραθεῖς δίφρον σὺν κωδίῳ, ἤνεγκε καὶ τὴν πρὸς μελὴν· ἥ οἱ νέοι
χρίοντες τὸ τόξον παρὰ τῷ πυρὶ, ἐπειρῶντες, εὐλυγιστότερον
ποιήσαντες, τεῖναι· ἀλλ' ἰσχύος ἔτι πολλὴν ἀπελείποντο.

Ἀντίνοος μέντοι καὶ Εὐρύμαχος, ἄμφω τῶν μνηστήρων
τὰ πρῶτα φέροντες, ἅ τε τῶν ἄλλων διαφέροντες ἀρετῇ, οὐδ'
οὕτως ἀπέχοντο.

Ἐν δὲ τούτῳ Ὀδυσσεὺς, ἰδὼν τόν τε βουκόλον καὶ τὸν
συφορβὸν ἐξεληθόντας, ἐπηκολούθησεν ἡσυγῇ· ὥς δ' ἔξω πάντες
παν ἐγένοντο τῆς αὐλῆς, προσιών αὐτοῖς, βουκόλε, ἔρχεαι,
καὶ σὺ συφορβὴ, ἄρ' εἴπω ὑμῖν ὅ,τι ἀπόρρητον οἶδα, ἥ τίς

ἢ αὐτὸς κεύθω; ράσχει δέ με θυμὸς ἀνώγει.

Πῶτ' ἂν εἴτ' Ὀδυσσεὶ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι. 195

ἴδω μάλ' ἐξαπίνης, καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκοι;

ἢ καὶ μνηστῆρι τσιν ἀμύνειτ', ἧ Ὀδυσσεύῃ;

Ἡΰπαιθ', ὅπως ὑμέας κραδίη, θυμὸς τε κελεύει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βαῶν ἐπιδουλόης ἀνὴρ·

Ζεῦ πάτερ, αἶ γὰρ τοῦτο τελευτήσεις ἐσθλῶρ, 200

ὡς ἔστι μιν καὶ τοῖς ἀλλοῖς, ἵππεσι δὲ ἰοῦσι καὶ ἄρμασι.

Γυνήϊς γ' οὔη ἐλὼ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.

ὣς δ' αὖτως Εὐμᾶιος ἐπεύχεται πᾶσι θεοῖσιν.

Νηυσὶ δὲ Ὀδυσσεὶα πῶς ἔρπονται ὡς δόρυ μινδε.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πῶς γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω, 205

Ἰζαυτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Ἰνδον μὲν δὴ δὴ αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας

ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτι ἐς πατρίδα γαῖαν.

Γιγνώσκω δ', ὡς σφῶν ἐλθομένοισιν ἰκάνω,

οἷσι δὲ ὁμῶσιν· τῶν δ' ἄλλων οὐ τοῦ ἄκουστα. 210

Εὐξαμένω ἐμὲ αὖτις ὑπὸ τροπον οἴκαδ' ἰκᾶσθαι.

Σφῶν δ', ὡς ἔσταί περ, ἀληθείην καταλέξω.

Ἢ γ' ὅπ' ἐμοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,

ἄλλοι μὲν ἀμφοτέροισι ἀλόχους καὶ κτήματ' ὀπάσω

οἴκατ' ἐγγύ· ἐμοῖο τετυγμένα· καὶ μοι ἔπειτα 215

Τηλεμάχου ἑτάριον τε, κακογνήτω τε ἔσεσθον.

Ἢ δ', ἄγε δὴ, καὶ σῆμα ἀριτρεδὲς ἄλλοι τι δείξω,

ὅφρα μ' εὐ γνῶτον πιστωθῆϊτόν τ' ἐνὶ θυμῷ.

Οἷόν μιν, τὴν ποτὲ με σὺς ἤλασσε λευκῷ ὀδόντι,

Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἷασι Λυτολύχιοι.

ὣς εἰπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀποέρραθεν οὐλομένης.

Τὼ δ' ἐπὶ εἰσιδέτην αὖ τ' ἐρράσσαντο ἔκαστος.

μεινον ἄνθρωποι ἵσθαι ἐξ ὑμῶν; βαλομαι γὰρ εἰδέναι, τί ποτ' ἂν ποιήσαιτε, εἴ ποθεν Ὀδυσσεύς, θεῶν τινος πέμψαν-
τες, ἐπιστάτη ᾧδε σὺνεία δὲ μάλα; πύτερον ὀφυνεύετε μνη-
στερσιν, ἢ πρὸς αὐτὸν τὸν δεσπότην στήσασθε παραχρῆμα;
τοῦθ' ὑμᾶς ἄξιόν τέληθέ μοι εἰπεῖν.

Βουκόλος δὲ πρὸς ταῦτα· γένοιτό μοι, Ζεῦ πάτερ, μόνον
ἰδεῖν ἐκείνον· καὶ τότε ὅβρι σύγ', ὦ ξένε, εἴα μὲν ἔμοιγε ἡ
ἰσχὺς, εἴα δὲ καὶ οἱ βρογχίονες οὔταν· τούτῃ δ' ἤνχητο καὶ
ὁ Εὐμήχις· Ὀδυσσεά ἰδεῖν νοστήσαντα οἴκαδε.

Ὡς οὖν πείραν λαβὼν αὐτῶν τοῦ φρονήματος, ὄρατε οὖν
Ὀδυσσεά, ἔφη, αὐτὸν ἐμὲ ᾧδε ὄντα· ὥς πολλὰ μὲν παρὰ
παιλῶς παλῶν, ποσειδάων ἐκείνῳ εἰκαστὴ ἤδη ἔστι εἰς φί-
λον πατρίδα γαῖαν· καὶ χαίρω χαίρουσιν ὑμῖν παραγεγονη-
μένους, τοῖς μόνις πιστοῖς τῶν οἰκετῶν μου γεγενημένοις·
ἐκ πολλῶν γὰρ ἐγὼ εἶδα ταῦτα, μηδενὸς τῶν ἄλλων εὐχο-
μένου με ἀφικέσθαι· ἴστε τοίνυν ὑμεῖς γε· (καὶ γὰρ ἀνάγκη
πιστοῖς ὑμῶς ὄντας εἰδέναι ταῦτα) ὥς εἰ θεοὶ ὀλέοι μοι τῶν
μνηστήρων κρατῆσαι, αὐτίχ' ὑμῖν γοναῖλας δούς, κτήμα-
τά τε, καὶ οἰκίας ἐγγὺς ἐμαυτοῦ, φίλους καὶ ἀδελφοὺς Τη-
λεμάχῳ ποιήσομαι· καὶ ἵνα μὴ ἀφρίσκη ὑμῖν ταῦτα ἔ-
δευτε ἴδετε τὴν οὐλὴν ταυτήνι, σῆμ' ἀρίγνωτόν Ὀδυσσεῶς
τοῦ ὑμετέρου δεσπότην· ἦν σοὺς ἐπέθηκε μοι ἐν Πάρνασσῳ,
κασιδιᾷ νέφ' ὄντι, ὅπασε μετὰ τῶν Λυτολόκου ἐκείῳ θερούον-
τες ἐτυγχάνομεν· καὶ ταῦτα· εἰπὼν παρεγγύμνασεν αὐτοῖς τὴν
ἐπιγουνάτιδα.

Τούτῃ δὲ ἰδόντες ἐκείνοι, μηδενὸς ἔτι ἀμφιδύλου ὑπολα-
πομάνου, περιεγύθησαν αὐτῷ πανταγύθεν, προσφύγτες ταῖς

107. Ὡς αὐτίς ἐγὼ] τὸ πρὶντοῦτον ἄντωνυμιὸν πλείστην ἔσθην ἀπὸ ἐξήκον-
τις ἀρχῆς. 221. Ἀποφράσθην] ἀνέστειλε, 222. Εὐφράσσαντο συνῆκαν.

Κλαῖον ἄρ'· ἄμφ' Ὀδυσσῆα δαΐφρονι χεῖρε βαλόντες,
 Καὶ κύνεσσιν ἀγκαπιζόμενοι κεφαλὴν τε καὶ ὄμους.
 ὧς δ' αὖτως Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσεν· 225

Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδω φῶς ἡελίοιο,
 Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρούκακε, φώνησέν τε·
 Παύσεσθων κλαυθμῷ γόοιό τε· μὴ τις ἴδῃται
 Ἐξελθὼν μεγάρῳ, ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἴσω. 230

Ἀλλὰ προμνηστῖναι ἐσέλθετε, μηδ' ἄμα πάντες·
 Πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὑμεῖς· ἀτὰρ τότε σῆμα τετύχθω.

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγασσὶ,
 Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βίον, ἣ δὲ φαρέτρην·

Ἀλλὰ σὺ, δῖ' Εὐρυκίε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον
 Ἐν χεῖρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπὼν τε γυναῖξιν 235

Κληῖσσαι μεγάρῳ θύρας πακινῶς ἀραρυίας·

Ἦν δέ τις ἦ στοναχῆς, ἢ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ

Ἀνδρῶν ἡμετέρουσι· ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε
 Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ·

Σοὶ δέ, φιλοτίμῃ διε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς 240

Κληῖσσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἱῆλαι.

ὧς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὐναιετόχοντας·

Ἔζετ' ἐπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἐνθεν περ ἀνέστη·

Ἔς δ' ἄρα καὶ τῷ δμῳε ἴτην θεῖου Ὀδυσῆος· 245

Εὐρύκλῆς δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνόηκε,

Φάσκειν ἔνθα καὶ ἔνθα αἶψα πορεύε· ἀλλὰ μιν οὐδ' ὥς

Ἐταπείναι δυνατόν· μίγχα δ' ἔστινε κυδάλιμον κίχρ'·

Ὀχλῆσσαι δ' ἄρα εἰπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνομάζειν·

ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων· 250

Οὔτοι γάμου τοσσαῦτον ὀδύρομαι, ἀγνύμενός περ

ἔστι καὶ ἄλλαι πολλαὶ λυγροῖς, τῶν ἐν στήθεσσι

Ἀμριάλλω ἰθάκη, ἣ δ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·

χερσὶ, καὶ καταριλοῦντες τὴν τε κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς ὤμους· ὡς δ' αὖτως καὶ Ὀδυσσεύς· περιπτυσσόμενος αὐτούς, ἐφίλει κεφαλὴν τε καὶ χεῖρας· τάχα δ' ἂν καὶ εἰς δυόμενον ἦλλον ἐπωδύραντο, εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς ἐκέλευε παύσασθαι. ἐπίσχεθ' ὅμοις νῦν, λέγων πρὸς αὐτούς, τοῦ κλαθμοῦ, ἵνα μὴ τις ἰδὼν πῶθεν, εἰσελθὼν ἀναγγείλῃ τοῖς ἔσω· ἀλλ' ὦρα μάλισθ' ἡμᾶς εἰσιέναι, ἄλλον ἄλλου μακρὸν διαλείποντας, πρῶτον μὲν ἐγὼ, εἰδ' ὅμοις ἐν μέρει ἐκότερον ἐρεῖζ'· ἐκεῖνο δὲ πρὸ πάντων πρόσχέτομαι τὴν νῆν· τὴν γὰρ μνηστῆρων ὡς μὴ ἂν ἐπιστήσαντο δοῦναι τὴν τόξον καὶ τὴν φαρέτρην, μέμνησο σὺ, ὦ ἱδύμεαι, λαθὼν ταῦτα δοῦναι μοι, καὶ τὰς γυναῖκας κλεῖσσαι ἀσφαλῶς τῆς θύρας ἐνδοθεν κλεῖσαι· ἦν δέ που γενναίῳ ἀνδρῶν ἀκούσειαν παρ' ἡμῖν, μὴ προκύπτειν· ἀλλ' αὐτοῦ καθημένους ἡσυγῇ, ἄμφω τὰ ἑαυτῶν ἀσχολεῖσθαι· σὺ δ' αὖ, ὦ φιλοσίττι, ἐπιμεθεὺς τῶν θυρῶν ταυτωνὶ τῆς αὐλῆς, ἀσφαλισόμενος αὐτῇ τῇ κλειδί. Ὁ μὲν ταῦτα διατάξας, εἰσιὼν ἐκαθέσθη ἐπὶ τῷ δίφῳ, ὅθον ἦν ἐξαναστηκώς· ὡς δ' αὖτως καὶ αἰθεράποντες εἰσελθὼν μεμνημένοι τὰ ἐντεταλμένα.

Ἦν δὲ τούτῳ ἱερὸν ἄγχος περιέλαβον το τόξον παντοίως παρὰ τῇ πυλὶ, ὅχ' αὖτε τὴν οὐδ' ὡς ἐπιτεῖναι οὐδὲνα τρέπον· δεινὸν δ' ἐποιεῖτο ταῦτα καθ' ἑαυτὴν προσαλγῆσας, ὅτι τῆς δυστυχίας, ἔρη, ἐπίσχεσθ' αὐτῇ, καὶ πᾶσαν ὕβριν τοῖς λοιποῖς· ὁ γὰρ ἐπὶ χεῖρά μοι ἔρρεσθαι τοῦτον ἐπὶ τῷ γάμφῳ· ποῖ καὶ γὰρ καὶ ἄλλοι πολλοὶ γὰρ, ἄλλοι γὰρ καὶ ἐν ἱερῇ γο-

φιλῶς. 225. Ἐκαστοι] ἐφίλει ἐξ ἀνάγκης. 227. Ἐρύκασι] ἐκώλυ. 228. Προμνηστῶν] μὴ ἅμα πάντες, ἀλλ' ἄλλος μετ' ἄλλον. 239. Παντοίως] παντοῖα πρᾶττειν. 241. ἰῆλαι] ἐπιβελῆν. 249. Περὶ τ' αὐτοῦ] περὶ τὴν αὐτοῦ

Ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες· εἰ μὲν
 Ἀντίθεος Ὀδυσῆος, ὅτ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι
 Τόξον· ἐλεγχμὴν δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. 255

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Εὐρύμαχ', οὐχ' οὕτως ἔσται νοεῖς δὲ καὶ αὐτός.
 Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
 Ἀγνὴ· τίς δέ και τόξα τιταίνουσι; ἀλλὰ ἔκηλοι
 Κάθετ' ἀτὰρ πελέκειά γε καὶ εἰ κ' εἰδόμεν ἅπαντας 260
 Ἐστάμεν· οὐ μὲν γὰρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὄλω,
 Ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

Ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπιάσσειν,
 Ὅφρα σπείσαντες, καταθείομεν ἀγκύλα τόξα.
 Ἦδ' ἔπειτα καλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν, 265
 Αἰγῆς ἄγειν, αἱ πᾶσι μέγ' ἐξοχοὶ αἰπολίοισιν,
 Ὅφρ' ἐπὶ μηρία θέντες, Ἀπόλλωνι χλυτοτόξῳ
 Τόξου πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.

ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιγύνδανε μῦθος.
 Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδαρ' ἐπὶ χεῖρας ἔρχοντο, 270
 Κοῦροι δὲ χρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·

Νόμισαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπιάσσειν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείσαν τ', ἔπειτα ὅ, ὅσον ἔθελε θυμὸς,
 Τοῖς δὲ δοῦλοισιν ἐπέτρεψε πολέμους Ὀδυσσεύς·
 Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγκυλιπῆδες βασιλείης· 275

Ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
 Δίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν εἶπε.
 Νῦν μὲν παῦσαι τόξων, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖαν·
 Ἦδ' ἔπειτα θεὸς δῶκεν κράτος, ὅ κ' ἐθέλησαν. 280

ναϊκές τέ εἰσιν ἀγαγέσθαι, ἣν ἄν τις βούληται· ἀλλ' εἰ το-
σοῦτον τῆς τοῦ Ὀδυσσεύς ἰσχύος ἀπολειπόμεθα, ὥστε μῆα
δὲ τὸ τόξον ἐκείνο δύνασθαι τεῖναι οὐ τί ἂν αἴσχιον εἴη ταῦθ'
ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς ὕστερον λέγεσθαι;

Ἀντίνοος δὲ πρὸς ταῦτα· Εὐρύμαχ', ἔφη, ἔγωγε μὲν οὐ
τοῦθ' ὑπολαμβάνω τούτου αἴτιον εἶναι· ἀλλ' ὃ οὐδὲ τὴν σὴν,
οἶμαι, λέληθε σύνεσιν· ἴσμεν γάρ σήμερον δημοτελῆ ἐορτὴν
τῇ Ἀπόλλωνι οὔσαν· πῶς οἶν ἂν εἴη θεμιτὸν κατὰ ταύτην
τανύειν τόξα; ἀλλὰ καταθώμεθα νῦν γε τοῦτο, καλῶς τε καὶ
εὐσεβῶς ποιῶντες· τοὺς δὲ πελίκαις ἐῷμεν κατὰ χώραν ἐστά-
ναι· οὐδένα γὰρ οἶμαι ἐλθόντ' ἄλλοθεν ἀνατρέψειν· εἰσελθόν-
τες οἷοι εἰς τὸ δῶμα, καὶ τοῦ οἴνοχόου ἐγγρόντος ἡμῖν,
σπείσαντες τῷ θεῷ, εἰς τὴν αὔριον τὸν ἀγῶνα ἀναβαλώμεθα.
Μελάνθιος δὲ ὁ αἰπίλος ἀγέτω αἶγας ἰὼν ἀπασῶν τὰς ἀρί-
στας, ὅπως θύσασσι κλυτοτόξῳ Ἀπόλλωνι, εἰ ὑμῖν γένηται
κατορθῶσαι τὰ περὶ τὸν ἄθλον.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, ἐπήνεσαν ἅπαντες, καὶ πα-
ραχρῆμα κήρυκες μὲν ἐνέχοντο νύψασθαι· οἱ δὲ οἶνου ἐνε-
πίμπλασαν τὰ ἐκπώματα· ὧς δὲ σπείσαντες, ἔπιον, ὅσον
ἦν βουλομένῳ ἐκάστῳ, στραφεῖς ἑ δολύφρων Ὀδυσσεὺς πρὸς
αὐτούς, μνηστῆρες, ἔφη, τῆς περιέρρονος Πηνελόπης, συντείνετε
κῆρυκα πρὸς ὀλίγον τὸ οὔς, καὶ μάλιστα ὑμεῖς γε, ὦ Εὐρύμα-
χε καὶ Ἀντίνοε· ὅς καὶ τὴν γνώμην μάλ' ὀρθῶς ἀπέφηνας
ταύτην, ἀποσχομένους νῦν γε τοῦ τόξου, ἐπιτρέψαι αὐτῷ τῷ
θεῷ· ὅς αὔριον δώσῃ νίκην, ὃ ἂν ἐθέλῃ· ἀλλ' ἄγετε δότε

260. Καί τε κ' εἰώμεν] τὸ μέρος εἰκ' οὐκ εἶδ' ὅτι ἐθίζεται. εἰ μὲν γὰρ ἀνα-
λυθεῖα εἰς τὸ Εἴ κεν, μένει ἀναπόδοτον (εἰμή τις εἴποι Εἰώμεν ὑπακύνεσθαι
τὸ καλῶς ἰ/μι.) εἰδ' αὖ ἐκπεφθεῖ ἐκ τοῦ εἴω, εἴω προσηκόντων. ἔπειτα τοῦ
ἄγε εἰώμεν, ὀφθαίει περισπᾶσθαι· ἔστιν αὖτε ὅτι ποτὶ φασιν οἱ σχολιασταί.
ὧν αὐτοὶ ἐν τῇ παρούσῃ ἡρεμίσαντες τε καὶ ἄλλων εἰσέλαντες ἰσχυρίζονται.

Ἄλλ' ἄγε μοι δότε τόξον εὖζοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
Χειρῶν καὶ σθένος πειρήσῃμαι, εἴ μοι ἔσ' ἐστίν
Ἰς, οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γυναιπτοῖσι μέλεσσιν,
ἢ ἤδη μοι ὄλεσεν ἄλλη τ', ἀκαμιστή τε.

ὦ; ἔρατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερριχέως νομήσαν, αὐτῷ
Δείσαντες, μὴ τόξον εὖζοον ἐντανύσειεν·

Λυγρόν δ' ἐνέμπλεον, ἔπος τ' ἔρατ', ἐκ τ' ἐνύμαζεν·

Ἄδειλὲ ξείνων, ἐνὶ τοι φρένες οὐδ' ἡθαυαί·

Οὐκ ἀγαπᾷς, ὃ ἔκηλος ὑπερριχέλοισι μεθ' ἡμῖν

Λαίνοισι; οὐδέ τι δαιτὸς ἀμείδεις, αὐτὰρ ἀκούεις 290

Μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος

ἡμετέρων μύθων ξείνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.

Οἶνός σε τρώει μελιθεῖς, ὅσπερ καὶ ἄλλους

Βλάπτει, ὅς ἂν μιν χανέην ὄλη, καὶ δ' αἴσιμα πίειρα

Οἶνος καὶ Κενταύρου, ἀρχαῖοντι ἐὶν ἡρώων, 300

Ἄας' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Παιριθόοιο,

Ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὃ δ' ἐπεὶ φρένας ἄσπερ οἶνον,

Μαινόμενος κάκ' ἔρεξι δόμον κάτα Παιριθόοιο·

Ἡρώας δ' ἄχος εἶλε, δι' ἐκ προθύρου δὲ θύραζε

ἔλκον ἀναΐζοντες, ἀπ' οὐατα νηλεῖ χαλκῷ

Ῥινάς τ' ἀμείσαντες· ὃ δὲ φρεσὶν ἦσιν ἀκαθεῖς, 300

Ἦϊεν, ἣν ἄτην ὄχλων ἀεσίφρονι θυμῷ

Ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,

Οἱ τ' αἰτ' ἤνυσαν καὶ ἐνὶ στήθεσσι κέντρον ἔκταν.

ὦ; καὶ σὺ μέγα τέκος περὶ στήθεσσι, εἴ μοι τὸ τόξον 305

Ἐντανύσεις; οὐ γὰρ τοι ἐμπόκος ἀνδραγαθήων

ἡμετέρων ἐνὶ ὄλῳ· ἄσπερ δὲ σε νῦν μετὰ τῷ

Εἰς ἔχεται βασιλῆα, βροτῶν θεοκτόνα παντὶος,

καί μοι τὸ τέξον, ὅπως ἂν κἀγὼ μεθ' ὑμῶν ἀπὸ Πείρου τῆς
ἐμαυτοῦ δυνάμειος λάβοιμι, εἴ μοι πρόσσεστι ἔτι τις, οἷα
ποτέ μοι ἐνὶ νῆϊ τῷ τε κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν ἀκορήτην
καὶ ἀτημελήτην διόλωλεν ὅλως.

Ταῦτα δ' εἰπὼν, τοὺς τ' ἄλλους ἐρέθισεν εἰς ὄργην, καὶ τοῦ
Λυτινοῦ μάχιστα ἐδοῶς καθυμνεῖσθαι, δέξαντας μὴ ἐντείνῃ
τὸ τέξον· διὸ καὶ βαγδαίως αὐτος τῷ λόγῳ ὤρμηται ἐπ'
αὐτὸν, ὧ δύστηνε, λέγων, ξένε, τί ποτ' ἄρ' οὕτως σε τελείως
αἰ φρένες ἀπόλιπον; οὐκ ἀρχαπῆς, ὅτι συνεστιατόρα ἡμῶν αὐ-
τοῖς σε γενέσθαι κατεδεξιμάμεθα, ὥςτε πρὶν τούτῳ καὶ τῶν λό-
γων ἡμῶν κατεκαύσειν; τίς γὰρ τῶν ἄλλων πτωχῶν καὶ ξένων
ἡξίωται τούτου γε παρ' ἡμῶν; ἀλλ' ὁ οἶνός σε, ὧς εὖ κεκον,
ἐξέστησε τῶν φρενῶν· ὧς ἄλλως τε πολλοὺς, οἱ αὐτῷ κατε-
χρήσκητο, ἐλυμήνατο, καὶ δὴ καὶ Εὐρυτίωνα τὸν Κένταυρον
ἐν τῷ Πείριθου παρὰ Λαπίθαις· αὐτος γὰρ ἐπειδὴ ἐξ ὀφθαλμοῦ
παρουήσας, ὄργῃ ἀλόντες οἱ ἀμφὶ Πείριθου, ἀναρπάξαντες
αὐτὸν, ἀνερόριπτησαν ἐξ ὧ, τά τ' ὅττα αὐτῷ καὶ τὰς ῥίνας
ἀποτειμόντες· ὁ δὲ, ἐκὼν πόκιον ἀναχώρασεν ἡρωτηριασ-
μένος ἐκείθεν· ἐξ οὗ ὁ μύγας αὐτοῖς Κενταύροις τε καὶ Λα-
πίθαις πρὸς ἀλλήλους συνέβησε πῖλονος· οὕτω καὶ σοὶ μύγας
τι κακὸν προμαντεύομαι, εἴ γ' ἐπιτεύσεις τὸ τέξον· οὐδέ τι
γὰρ παρ' ἡμῶν πτωχεύσεις, ὧς ἵχεται τὸν μαιεύοντα βασι-
λέα δικαιοφύμευθαις ὑπὸ ἡμῶν εἰς τὴν Ἰπείρου, ἐνθα κακῶς

288. Οὐδὲ ἡδαι] οὐδὲ ἐλίγαι. 289, ὃ ἐκελες] ἐπὶ ἡσυχίας. 290. Ἀμείρδει
ἐπὶ οὐκ ἀποστερῇ τῆς τρεφῆς. 293. Τρώει] τιτρώσκει τὴν νῆον. 301. Ἀμύ-
σαντες] κέψαντες. 302. ἐν ἄτην ἐχέων] τὴν ἑαυτοῦ ἄτην φέρων φρενῶν ἀπὸ
θιμῶν. 303. Καὶ ἀνδράσι] καὶ Λαπίθαις. 304. Οἷς· αὐτῷ] ἑαυτῷ. 305.
πρῶτον κακὸν τὸν ἀνορετηριασμένον ὁ Εὐρυτίων, 306. Ἐπικύβος] ἐπὶ τῇ

Πάμφορον· ἔνθεν δ' οὔτι σάωσαι· ἀλλὰ ἔκκλος
 Πῆνέ τε, μὴ δ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κούροτέρουσιν. 310

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον
 Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἔκηται.
 Ἐλπεαι, αἶ γ' ὁ ξείνος Ὀδυσσεύς· μάλα τόξον
 Ἐντανύσῃ, χερσίν τε, βίηφι τε ἤπει πιθήσας, 315
 Οἴκαδέ μ' ἄξεισθαι καὶ ἐὼν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
 Οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔολεπεν·
 Μὴδέ τις ὑμείων, τοῦ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχέουσιν,
 Ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν.

Τὴν δ' αἶψ' Εὐρύμαχος, Πολύβοιο παῖς, ἀντίον εὐδα· 320
 Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 Οὔτι σε τόνδ' ἄξασθαι οἴομαι· οὐδὲ ἔοικεν·
 Ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἡδὲ γυναικῶν,
 Μὴ ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν·
 Ἢ πολλοὶ χεῖρονες ἄνδρες ἀνύμενος ἄνδρες ἄκοιτιν 325
 Μινῶνται, οὐδέ τι τόξον εὖζον ἐντανύουσιν·
 Ἀλλ' ἄλλος τις, πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
 Ἰνὴϊδίῳ· ἐτάνυσσε βίον, διὰ δ' ἤκε σιδήρου.
 ὦ· ἐρέουσ' ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 330
 Εὐρύμαχ', οὕτως ἔστιν Εὐκλείης κατὰ δῆμον
 ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες, ἔδουσιν
 Ἄνδρες ἀριστῆρος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθαι;
 Οὗτος δὲ ξείνος, μάλα μὲν μέγας, ἡδ' εὐπηγής,
 Πατὴρ δ' ἐξ ἀρχαῖο γένος, οὐχί τι ἔμμεναι οἶός· 335
 Ἀλλ' ἄγε οἳ δότε τόξον εὖζον, ὅρρα ἴδωμεν·
 Ἰδε γὰρ ἐξέρω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὐχος Ἀπόλλων.

κακῶς ἀπολῇ παρ' ἐκείνου· διὸ ἡσυχίαν ἄγων αὐτόθι, πίνε ἀ-
τρέμας, μηδὲν πρὸς ἄνδρας ὑπερρηγάλους φιλοτιμεῖσθαι ζητῶν.

Πηνελόπεια δὲ πρὸς ταῦτα· Ἀντίνοε, τί ποτε παθὼν οὕτω
δικαιοδορῇ τοῖς ξένοις τοῦ Τηλεμάχου; οὐ γὰρ ἂν εἴποιμ.
δεδιέναι σε, μή τι ὁ ξένος τείνας τὸ τόξον, ἀργαίηται μὲ λα-
θὼν εἰς γυναῖκα· τοῦτο γὰρ οὐδ' αὐτῷ, εἴμαι, ἐς νοῦν ἐπηλθε
φρονῆσαι· ὥσθ' ἔνεκά γε τούτου μηδεὶς ὑμῶν εὐωχεῖσθω λυ-
πούμενος, μηδενὸς φόβου ὑπόντοε.

Εὐρύμαχος πρὸς ταῦτα· Περὶφρων Πηνελόπεια, θυγάτηρ
Ἰκαρίου, σὲ μὲν τοῦτον λαθόντα ἀπαγαγέσθαι, οὐδὲ δόκησιν
ὑποψίας παρέχει· τοῦτο γὰρ καὶ λόγῳ ἐνδοικασθῆναι αἰσχρόν·
ἀλλὰ ποῖος λόγος ἔσται ἡμῶν τοῦ λοιποῦ παρὰ τὴν ἀνδρεία
καὶ γυναιξίν, εἰ τείνει τὸ τόξον; ἀρ' οὐκ ὀρεῖτις τῶν πολλῶν
αὐτίκα μάλα, ὥς τοιοῦτοι γ' ἄνδρες νῦν τὴν τοῦ Ἰδυσσεύος
γυναῖκα μνηστεύονται, οἳ οὐδὲ τὸ τόξον ἐκείνου ἐξήρασαν
τεῖναι, ὅποτε ξένος τις τούτων δὴ τῶν πτωχῶν, καὶ πεπλη-
μημένων, ἐλθὼν, καὶ τανύσας, ἐρῇε τὸ ἔτελος διὰ τῶν σι-
δήρων; ταῦτα δὴ εἰ λέγῃθ' οὔτω, πῶς οὐκ ἂν ἡμῖν αἰσχύν-
ην λαγόμενα φέροι;

Πηνελόπεια δὲ πρὸς ταῦτα· Εὐρύμαχε, οὐ τοῦτ' ἔμοιγε
δοκεῖ αἰσχύνην φέρειν παρὰ ταῖς πολλοῖς, ἀλλὰ τὸ καταλι-
πόντας τὰ ἑαυτῶν, ἀλλότριον βίον καταδαπανᾶν, ἀβρύτους
καθημένους ἐνταῦθα, τοῦτ' εἰκότως αἰσχρὸν ἀκούεσθαι γινώ-
μενον παρ' ὑμῶν· τί οὖν μετατίθεσθε ταῦθ', ὅπως ὑμῖν ἀ-
ρέσκει; ὁ δὲ ξένος εὐπυχῆς ὢν καὶ μέγας, καὶ πατρὸς ἀγα-
λοῦ λέγεται γενέσθαι· δίκαιος οὖν ἂν εἴη καὶ αὐτός, τῆς ἑαυ-
τοῦ πειρᾶσθαι δυνάμεως, καὶ μοὶ βουλομένη τοῦτ' ἐστὶ· καὶ οὐκ
ἄλλως ἔσται· εἰ γὰρ τείνας, διαΐττευσσε ἀρωγῇ Ἀπόλλωνος·

Ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
 Δώσω δ' ὅξυν ἄκοντα, κονίον ἀλατῆρα καὶ ἀνδρῶν, 340
 Καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα,
 Πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη, θυμὸς τε κελεύει.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤνθα·
 Μῆτερ ἐμὴ, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔτις ἐμεῖο
 Κρείσσειν, ὅ κ' ἐθέλω θυμῷ τε καὶ ἀρήσασθαι· 345
 Οὐδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 Οὐδ' ὅσσοι νήσοισι πρὸς Ἴλιδος ἵπποβότοιο·
 Τῶν οὔτις μ' ἀκόντα βιήσεται, αἶ κ' ἐθέλωμι
 Καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σεαυτῆς ἔργα κόμιζε, 350
 Ἰστὸν τ', ἡλακάτῃν τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 Ἔργον ἐποίχασθαι· τόξον δ' ἀνδρῶσσι μελήσει
 Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ·

Ἢ μὲν θαμβήσασα πάλιν, οἰκόνδε βεβήκει·
 Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ· 355
 Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξιν
 Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὅρρα οἱ ὕπνου
 Ἥδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλῃ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν, φέρε καμπύλα δῖος ὕφρηθός·
 Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἀμύκλουν ἐν μεγάροισιν· 360

Ἦδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορόντων·
 Πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεται, ἀμέγαρτε συβῶτα,
 Πλαγχτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνας ταχέας κατέδονται
 Οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὗς ἔτρεφε· εἴ κεν Ἀπόλλων
 Ἡμῶν ἰλήκησιν καὶ εὐχάνατοι θεοὶ ἄλλοι. 365

ὣς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θεῆκε φέρων αὐτῷ ἐνὶ χροῖ.
 Δείσας, οὐνεκα πολλοὶ ἀμύκλουν ἐν μεγάροισιν.
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλῆσας, ἐγγώνας·

διὰ τοῦ σκοποῦ, ἔσται αὐτῷ χαλῶνα καὶ χιτῶν καλὸς παρ' ἐμοῦ, δόρυ θ' ὁμοίως δέξιν κυνῶν καὶ ἀνθρώπων ἀλεξιτήριον, ξίφος τε ἀμρίστομον, καὶ πέδιλα καλὰ τοῖς ποσσίν· ἔπειθ' οὕτω πέμψω γε αὐτὸν, ὅποι βούλοιτο.

Τηλέμαχος δὲ πρὸς ταῦτα, μήτερ ἐμὴ, ἔφη, τὸ μὲν τόξον δοῦναι ὅτῳ ποτ' ἂν ἐθέλω, ἢ μὴ, τοῦτο κεῖται ἐπ' ἐμοί, κοῦδοίς τῶν Ἑλλήνων ἐν γε τούτῳ κρείττων ἂν ἐμεῦ γένοιτο, οὔτ' ἐν Ἰθάκῃ, οὔτε κατὰ πάσας τὰς πρὸ τῆς Ἰλίουδος νήσους, ὅσοι γε τυγχάνουσιν ἐν αὐταῖς κράτος ἔχοντες· τίς γάρ ἂν τούτων δυναιτό με κολύσαι, κἄν ἐγὼ θέλω καθάπαξ τῷ ξένῳ τούτῳ χαρίσασθαι; ἀλλὰ σύγ', ὦ μήτερ, ἀνελθοῦσα, ἀμρὶ τὰ σαυτῆς ἔργα ἔχε, τὴν θ' ἰστον καὶ τὴν ἡλαχάτην ἀσκῶσα, καὶ τὰς ἀμριπύλους ἐργάζεσθαι ἐπισπέρχουσα· τοῦ δὲ τόξου γε τούτου ἡμῖν τοῖς ἀνδράσι μαθήται· ἐμοὶ δὲ καὶ μάλιστα, ὡς κυρίῳ τῶν ἐνταῦθα καθεστηκότι.

Τούτων οὖν οὕτως εἰρημένων, θαυμάσασα ἡ μήτηρ ἐκεῖνον τῆς φρονήσεως, εἰσέλθον ἀνέβησα εἰς τὸ ὑπερῆγον σὺν τοῖς ἀμριπύλοις, εἰδ' ὡδύρετο τὴν θεῖαν Ὀδυσσεά, ἕως ὅτου ἡ Ἀθηναῖ ἐνῆκεν αὐτῇ ὕπνον ἡδύν· Εὐμήχιος δὲ λαβὼν τὸ τόξον, ἔφερεν ὡς δώσωσιν Ὀδυσσεῖ· κἄν τούτῳ ἐθορύβησαν αἱ μνηστῆρες· καί τις αὐτῶν ἔφη, ποῖ δή ποτ', ὦ πόνηρε σύγε, τὸ τόξον φέρεις ἰών; ὦ μῶρε· αὐτίκα γὰρ μάλα κύνες σε, οὓς ἔτρεφες παρὰ τοῖς σὺσι, κατατρώξουσιν, εἰ Ἀπόλλων ἡμῖν ἰλήκοι καὶ οἱ ἄλλοι θεοί.

Ὁ μὲν Εὐμήχιος, ὡς ταῦτ' ἀκούσας ἔδρασε πρὸς τὴν ἀπειλήν, κατέθηκε τὸ τόξον κατὰ μέγαν αὐτοῦ τὴν ἑδρὴν· Τηλέμαχος δ' αὖ ἐτέρωθεν ἀνταπειλήσας ἀνέκραγεν, ἅττα, ἴδ

κείνους, οἱ καὶ τ. λ. 349. Καθάπαξ δόμενοι] καθόλου χαρίσασθαι, 349. δοῦναι. 350. Κόρυς] πρᾶντι, 363. Πηλαγὰ] παραπλήξ, ἀνέπει.

Ἄττα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις·
 Μή σε καὶ ὑπλότερός περ εἶν, ἀγρόνδε δίωμαι, 370
 Βάλλων χειμαδίῳσι· βίηρι δὲ φέρτερός εἰμι.
 Αἷ γὰρ πάντων τίσسون, ὅσοι κατὰ δῶματ' ἔασιν,
 Μνηστήρων χερσίν τε, βίηρι τε φέρτερος εἶην·
 Τῷ κε τάχα στογερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
 Ἡμετέρου ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανύονται. 375
 ὧς ἔραθ'· αἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν
 Μνηστῆρες· καὶ δὴ μεθίεν χαλεποῦτο χόλοιο
 Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
 Ἴν' χειρίσσοι Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε παραστάς.
 Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν· 380
 Τηλέμαχος κέλεταί σε, περίφρων Εὐρύκλειε,
 Κληῖσσαι μεγάρῳ θύρας πυκινῶς ἀραρυίας·
 Ἴν' οἱ τις, ἢ στοναχῆς, ἢ κτύπῳ ἐνδον ἀκούσῃ
 Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μήτι θύραζ
 Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ· 385
 ὧς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 Κληῖσσειν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταίωντων.
 Σιγῇ δ' ἐξ οἴκου Φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,
 Κληῖσσειν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.
 Καί τοι δ' ὑπ' αἰθούσῃ ἔπλεον νείης ἀμφοτέρωθεν 390
 Βύβλινον, ᾧ δ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἦεν αὐτός·
 Ἔξετ' ἔπειτ' ἐπὶ δῖφρον ἰὼν, ἐνθ' ἐπερ ἀνέστη,
 Εἰσορόων Ὀδυσῆα· ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα,
 Πάντῃ ἀναστρωγῶν, πειρώμενος ἐνθα καὶ ἐνθα,
 Μὴ κέρα ἴπες ἔδοικεν, ἀποικομένιοι ἀνακτός· 395
 οὐδὲ δὲ τις εἴπασκεν, ἰδὼν ἐς τὴν στήθεσσι
 Ἢ τις θηκτῆρ καὶ ἐπίκλειος ἔπλετο τόξων·

πρόσω θάσσον τὸ τόξον φέρων· οὐ γάρ σε χρὴ πᾶσιν ὑπακούειν ὁμοίως· εἰ δὲ μὴ, αὐτίκα μάλα κακῶς σε διαθείς, ἀποπέμψω εἰς τῷς σῦς· ὅσῳ γάρ σου νεώτερος εἰμὶ ἡλικία, τοσούτῳ δοκῶμαι προὔχειν ἰσχύϊ. Εἴη γάρ μοι, ὦ Ζεῦ, καὶ θεοὶ πάντες, τοσούτον ὑπερέχειν δυνάμει καὶ τῶν μνηστῆρων ἀπάντων· τάχα γὰρ ἄν τις αὐτίκα μάλ' ἐντεῦθεν οὐ καλῶς ἀπαλλάξειεν· οὐ γὰρ πύονται οἱ ἄνθρωποι· οὗτοί γε τὰ κάκιστα βουλευόμενοι.

Ταῦτα δ' εἰπόντος αὐτοῦ, ἐγέλασαν ἅπαντες ἐπ' αὐτῷ οὕτω νεανευσαμένῳ, μεθέντες αὐτῷ τὴν ὀργήν· Εὐμαιος δ' οὖν ἐπαναλαβὼν τὸ τόξον, καὶ προσθεὶς τὸ λαιπὸν τῇ ὀδῷ, ἐπέθηκε τοῦτο φέρων ταῖς τοῦ Ὀδυσσεύς χερσίν· εἴτ' ἐκκαλεσάμενος τὴν Εὐρύκλειαν, παρήγγειλεν αὐτῇ ὥς πρὸς Τηλεμάχου τῶν θυρῶν εἴσω ἀκριβῶς ἐπιμελεσθῆναι, κλείσασα ἐνδοθεν πάσας ἀσφαλῶς· εἴτις δὲ στοναχῆς, ἣ κτύπος ἀκούοιτο ἔξω παρὰ ταῖς μνηστῆρσι, μηδεμίαν τῶν γυναικῶν ἐκείθεν τολμᾶσαι προκύπτειν, ἀλλ' ἀμρὶ τὰ ἔργα ἡσυχίαν ἀγούσας ἔχειν.

Οὗτος μὲν οὖν οὐκ ἔρθη ταῦτ' εἰπὼν, καὶ κείνη πεποίηκε τὸ προστεταγμένον· ὁμοίως δὲ τούτῳ καὶ Φιλοτίμος τὰ παρηγγελέμενα ἐποίησεν· ἐξελθὼν γὰρ σιγῇ, ἐκλείσσε τὰς θύρας τῆς αὐλῆς ἀσφαλῶς· καὶ κάλων ναυτικῶν αὐτοῦ περ κείμενον λαβὼν ὑπὸ τῇ αἰλούσῃ ἐκ βύβλου, τούτῳ ἐπιδήσας, εἰσῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ δῶμα, καὶ ἐκάθισεν, ὅθον ἀνεστήκει, ὄρων πρὸς τὸν Ὀδυσσεύ· ὃ δὲ περιεσκόπτει τὸ τόξον πανταχόθεν, ἐν χερσὶ περιστρέφων, καὶ διασκεπτόμενος, μή τις σὺς ἐν τοσούτῳ χρόνῳ μεταξὺ ἐλυμῆναιτο· καί τις τῶν μνηστῆρων ἰδὼν, εἶπε τῷ περκαυμένῳ· ἡπού γε τόξων ἐρα-

370 Δίωμαι] ἐξώσω, διώξω· 395. Μὴ κίρα ἵπαις ἔδαιον] μᾶτι ζωόφιον, ὅσον σὺ κατέρωξες τὸ τόξον. 397. Θεκτήρ] περὶ ἔργου, ἔμπειρος, καὶ ἐπὶ ἀνδρείᾳ.

ἢ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι καίεται,
 ἢ οὐκ ἐφορμαῖται ποιησέμεν· ὧς ἐνὶ χερσὶν
 Νωμῶ ἐβη καὶ ἔβη κακῶν ἐμπαις ἀλήτης. 400
 Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεςκεν νέων ὑπερηγορόντων·
 Αἶ γὰρ δὴ τοσσαῦτον ὀνήσιος ἀντιχάσειν,
 ὧς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.
 ὧς ἄρ' ἔρχαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβόησεν, καὶ ἔδωκε πάντας, 405
 ὧς οὐκ ἀνὴρ φάρμαγρος ἐπιστάμενος καὶ αἰοιδῆς,
 Ἐηϊδῶς ἐτάναυσε νέω περὶ κώλοπι χορδῇ,
 Ἀψκας ἀμφοτέρωθεν εὔστρεγες ἔντερων οἷος,
 ὧς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάναυσε μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
 Δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς· 410
 ἦ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκόλη αὐδῇ.
 Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρῶς
 Ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε, σήματα φαίνων·
 γήθησέν τ' ἄρα' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὅτι ῥά οἱ τόξος ἦεν Κεῖαιον παῖς ἀφ' ἡμετέρης. 415
 Εἴλετο δ' ὠκὺν οὔστῃν, ὧς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
 Γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλῃς ἐντοσθεν φαρέτρῃς
 Κεῖαιτο, τῶν τέχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
 Τὸν δ' ῥ' ἐπὶ πῆχει ἐλὼν ἔλκεν νευρῇ, γλυφίδας τε,
 Αὐτόθεν ἐκ δέσσοιο κατῆμενος, ἥκε δ' οὔστῃν 420
 Ἄντα τιτυσκόμενος· πολέκεων δ' οὐκ ἤμελλετο πάντων
 Πρώτης στείλειθ, διὰ δ' ἀμπερίε ἦλθεν θύραζε
 Ἰὼς χαλκοβαρῆς· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν·
 Τηλέμαχ' οὐ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει,
 Ἥμενος, οὐδέ τι τοῖσ' ἀσπετὸν ἡγήσεται, οὐδέ τι πῶν 425
 Δὴν ἔκχεον τανύων· ἐτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν/
 Οὐχ' ὧς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες, ὕονται.

πλὴς ἔοικε γενέσθαι· ἤτοι γὰρ καὶ αὐτῷ οἴκοι πολλὰ τοιαῦτά
ἴσιν, ἣ νῦν ἱερᾶται κατακυριεύσαι· ὅρα γὰρ πρὸς Θεοῦ τὸν
κρίστατον ἀλήτην, ὅπως περιστρώων διασκέπτεται τοῦτο·
ἄλλος δ' αὖ τοσοῦτον, ἔφη, γένοιτ' αὐτῷ τυχεῖν, ὥν ἐφίεται,
ὅσων ἂν ἢ αὐτῷ δυνατόν τείναι τοῦτο· ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα.

Ὀδυσσεὺς δ' ὡς εἶδεν ἄπαξ τὸ τόξον ἀβλαβεῖς, ἔτεινεν αὐ-
τῷ εὐθὺς εὐ σὺν πάντῃ· καθάπερ γὰρ αἰνός τις φόρμιγγος
εἰδήμων ἅμα λαβὼν, καὶ προσδήσας ἐκατέρωθεν τὴν χορ-
δὴν, ῥαδίως ἐτάνυστε τῷ κολλήζῳ· οὕτως Ὀδυσσεὺς ἄνευ
σπουδῆς τὸ τόξον ἐπέτεινεν· εἴθ' οὗτοι πλῆξεντος αὐτοῦ τὴν
νευρὰν τῷ δακτύλῳ, ἐκείνη ἐκελεύθησεν, οἷα χελιδὼν. Τοῦ-
των οὖν αἰτίας ἐχόντων αἱ μνηστῆρες, δεινὸν παικασόμενοι τὰ
ὀρώμενον, ἤρπυριάσαν φανεροῖς· Ζεὺς δὲ ὠρμηθένει σημεῖν
προφάνεας, ἐφράντισεν· ἔσθλη δ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τούτῳ, συνεῖς
ἐαυτῷ σημεῖν τοῦτο δουρὶν γινόμενον· ἔκ δὲ τούτῳ λαβὼν
βέλος, ὁ μόνον αὐτῷ παρέκειτο ἐπὶ τῆς τραπέζης (τὰ γὰρ
ἄλλα τὰ ἐν τῇ φαρέτρῃ ἡμελλόν ὑπηρετήσαιν αὐτῷ πρὸς
τὸν ὀλεθρον τῶν μνηστήρων) ἐπέθηκεν ἐπὶ τῆς νευρᾶς· εἴθ'
οὔτοι διαφρακίσματα κατὰ σκοπὸν, ἀπ' αὐτοῦ ἐκείνῳ φέρον
δουλεύον ὅραϊς διὰ τῶν πελίκων πάντων· ἔπειτα στραφεὶς
πρὸς τὸν ἐκυτοῦ φίλον παῖδα, Τηλέμαχε, ἔφη, οὐκ ἄρα σοι
ὁ ξένος αἰσχύνην φέρει, καλῆμένος εἴκοι· τότε γὰρ τόξον ῥα-
δίως ἐτάνυσσε, καὶ τοῦ σκοποῦ εὐστόχως ἐπέτυχεν· ἢ γὰρ ἰσ-
χύς δοκεῖ μὴ πᾶμπαν με καταλελοιπέναι, ὥς γ' αἱ μνηστῆ-
ρες οὔτοι ἀτιμῶντές με, ἐκφυλίζουσιν· νῦν δ' οὖν ὅρα καὶ

400. Ἑμπαις] ἑμπειρος, 421. Ἄντα τιτυυόμενος] ἑμπροσθεν κατασχε-
ζόμενος, 422. Πρώτης στιθίδος] ἐκ τῆς πρώτης ὁπῆς διὰ πάντων ἐξῆς δια-
κασσῆς, τοῦ ὅπου ἐστὶν ὁ σκοπὸς] ὁ σκοπὸς τοῦ σκοποῦ, 423. Ἰσχυὸς αἰσχύ-
νη

Νῦν δ' ὄρη καὶ δόρυπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
 Ἐν φαίει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλοις ἐψιάσθαι
 Μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός· 430
 Ἢ καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφίθετο ζῆφος ὀξὺ
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θείοιο·
 Ἀμφὶ δὲ χεῖρας φίλην βάλεν ἔγχρῃ· ἄλλῃ δ' ἄρ' αὐτοῦ
 Πᾶρ θρόνον ἐστήκει, κεκαρυμένος αἴθοπι χαλκῷ·

τὰ περὶ τὸν δόρυπον αὐτοῖς παρασκευάσαι, ἕως γε φῶς ἔτ'
 ἔστιν· εἴτα καὶ μολπῇ προσηκούσῃ κηλῆσαί τε καὶ εὐφράναι
 αὐτούς, ὡς εἰκός· ταῦτα γὰρ ἀσμενίσματ' ἂν εἴη τραπέζης.
 Ταῦτα δ' εἰπὼν, ἐπένευσε Τηλεμάχῳ· ὁ δὲ περιθέμενος πα-
 ραχεῖμα τὸ ξίφος, καὶ τὸ δόρυ λαβὼν ἐν χερσὶν, ἔστη ἑλ-
 θὼν παρὰ τῷ πατρὶ, κεκορυθήμενος αἴθοπι χαλκῷ.

πισθαι, ψυχαγωγῆσθαι .430. Ἀναθήματα] ἀσμενίσματα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Ὁδυσσεὺς ἀγόμενος ἀπὸ Λητινίων τοῦς μνηστήρας φο-
ρεῖν, γνωρίζει αὐτοῖς ἑαυτὸν, ὅς ἐστιν· οἱ δὲ πρῶτον
μὲν πειρώσασθαι μαδάξαι αὐτὸν τὴν ἑγρήν· ἰδόντες δὲ ἀδύ-
ναστοι ἄψιντες, τρέσσεται εἰς Ἀλκίον· Τηλέμαχος δ' αὖ
ἐξείκει ἑκάδα ἑαυτῷ τε καὶ τῷ πατρὶ, καὶ τοῖς δούρσι ἐνέ-
ταις· κῆρ τούτῳ Μελάνθιος φέρει καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ αὐ-

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ X.

Ἀπὸ τοῦ ὁ γυμνώθη ῥακίον πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βίον ἠδὲ φαρέτρην,
Ἴδον ἐμπλέειν· ταχέας δ' ἐκχρύατ' οὔστου·
Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστήρων· εἶπεν·
Οὔτος μὲν δὴ ἄεθλος· ἄχατος ἐκτετίλεσται·
Νῦν αὖτε σκηπὸν ἄλλον, εἰ οὔπω τις βάλαν ἄνθρω,
Εἴσομαι, αἶ κε τόχουμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ἢ καὶ ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν οὔστον.
Ἢτοι ὁ καλὸν ἄλειςσιν ἀναιρήσεσθαι ἔμελλεν,

ΤΟΥ Χ.

τοῦ ἑτέρα τοῖς ἐναντίοις καὶ ἐπαγελλῶν δὲ δευτερώσαι, συλληφθεὶς ἐπὶ τῶν οἰκετῶν περιδεῖται ἐν τῷ κίονι· Ἀθηναῖα παρήσταται τῷ Ὀδυσσεῖ ἐν μορφῇ Μέντορος· φείδονται ἐν τῷ φόρῳ Φημίον τοῦ αἰδοῦ, καὶ τοῦ Μέντορος· γορευθέντων δὲ τῶν μνηστήρων ἀπείκτων, τιμωροῦνται τῶν θεραπαίνων τὰς ἐξυβρικυίας· δότος δὲ δίκην καὶ τοῦ Μελαρθίου, καθαίρουσι τὴν οἰκίαν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Χ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ τείνων, ἀποσεισάμενος, ἃ ἔφερε ῥάκη, καὶ ἀναπηδήσας ἐπὶ τῆς οἱλῆς, τότε τόξον φέρων καὶ τὴν ραρέτρην ἐν χερσὶ πλήρη ὄσων, καὶ ἐκχέας αὐτοὺς πρὸ ποδῶν, εἶπε πρὸς ἐκείνους· ὁ μὲν ἄγων οὗτος, ὦ οὔτοι, μάτην μοι δοκεῖ ἡγωνίσθαι, ὡς ἔφατε καὶ αἰετοί, καὶ παντάπασιν ἀκερδής· νῦν δ' ἕτερον ἡμῶν τούτοις πρόκειται στάδιον, καὶ σκοπός, οὗ οὐδεὶς τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων καταστοχάσατο· καί μοι γένοιτο πρὸς τοῦ Ἀπόλλωνος τούτου καταταχέειν· καὶ ταῦτ' εἰπὼν, διηχυλίσσατο τὸ τόξον ὡς ἐπὶ Ἀντίνοον·

(ΤΟΜ. Γ')

ὃ δ' ἔτυχεν ἀνθρωπένος τὸ ἐκπῶμα, καὶ περιστρέφων αὐτὸ
ταῖς χερσίν, ἔτοιμος ἦν πιεῖν, μηδὲν τῶν μελετουμένων αὐτῷ
κακῶν προσεφόμενος· τίς γὰρ ποτ' ἦετο, ἓνα ὄντ' αὐτὸν ἐν
τοσούτοις δαιτυμόσι, κἄν τῶν καρτερωτάτων ᾗ, τολμήσειν
θανάσιμον οὕτω βέλος ἐπαρῆναι ἐκείνῳ; ἀλλ' ὁμῶς Ὀδυσ-
σεὺς βελὼν, διήλασεν αὐτὸν κατὰ τὴν λαίμῳ διαμπαῖ· ὁ
δὲ, ἀνατραπείς εὐθύς, ἀνεκλίθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, καὶ τὸ
ἐκπῶμα ἄλλῃ πῇ ἐξέπεσε τῆς χειρός· ἐντεῦθεν ὅχετος ὅλος ἦν
αἵματος ἀπὸ τῶν ῥινῶν ἐκρερόμενος, τράπεζά τε περισειομένη,
σφαδάζοντο· αὐτοῦ τοῖς ποσὶ καὶ τὰ βρώματα πάντα, κρέα τε
καὶ σῖτα καταπίπτοντα καὶ ὀλοφυρόμενα λυθρῷ· πρὶς ὃ ἐξεστη-
κότες ὅλος, ὡς εἰκός, αἱ μνηστῆρες, ἐθουρύθησαν μάλιτα, καὶ
ἀναπηδήσαντες ἐκ τῶν θρόνων, περιέβον τοὺς τοίχους ζητοῦν-
τες ὕπλ'· ὡς δ' εὔρον οὐδέν, οὗτ' ἀσπίδ', οὔτε δόρυ, ἤρξαντο
ἀμύνεσθαι ἀπειλαῖς, ξένη δύστηνε, λέγοντες, τί τοῦθ' οὕτω
σοι ἀποτόμῳς τετόλμηται τόλμημα; οὐ χαιρήσεις, οὐδὲ
δευτέρου ἔτ' ἀγῶνος ἀξιωθήσῃ, δίκην νῦν, ὣν ἔπραξας,
δοῦς· καὶ γὰρ ἄνδρ' ἀνέστις, τούτονι, ὡς ἄριστος πάντων
γέγονεν ἐν Ἰθάκῃ. πῶς οὖν οὐκ ἂν ἄξιός εἴης βρῶμα γυπτῶν
γενέσθαι; τοιαῦτα δ' ἔλεγον, μήπω ἐκόντ' αὐτὸν οἴμενοι
ἀνελεῖν ἐκεῖνον, μὴ εἰδότες, ὅτι καὶ αὐτοῖς σύμπασιν τὸ τοῦ
βίου τέλος ἐστὶν ἐγγυτάτω.

Ὀδυσσεὺς δ' ὑπόδρα ἐμβλέψας αὐτοῖς, κύνες, ἔφη, οἱ
ὅλως μου ἀπογνόντες τὴν ἀπὸ Τροίης νόστον, τί πού' οὕτω
με ταῦτα δράτε, τῶν τε οἴκον ἔπαντα κατακείροντες, ταῖς

μετὰ πῖλιν κούκας καὶ μέλιτος ἄγρου. 12. 17. [ἐπισφόμενος] πιπτομένης, ἐπεκτενιζόμενος. 19. Ἀνδρομέϊο] ἀνδραῖεῦ, ἀνθρωπίεω. — Ἀπὸ εἰς] ἀπὸ
ἐκ τοῦ, μακράν. 20. Εἰδατά] ἐδίσματτα. 21. Φορύνετο] ἐμελύνετο. 22.
[τοκιν] εἶδε, ἢ μέλλον εἶπε. — Φάσαν] ἐνόμιζον. 33. Πείρατ' ἐφύπτε] τὸ

Αὐτοῦ τε ζώντος· ὑπεμνάσθε γυναῖκα,
 Οὔτε θεοὺς δείσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 Οὔτε τῶν ἀνθρώπων νόμον κατόπισθεν ἑστῆαι· 40
 Νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.

ἴσι· φάτο· τοῖς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ γλῶσσῃ δέος εἶλεν·
 Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὀλεθρον·
 Εὐρύμαχος δέ μιν ὅς· ἀμειβόμενος, προσέειπεν·
 Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Πηλεΐδης εὐκλείδης, 45
 Ταῦτα μὲν αἵσιμα εἶπες, δαα ξίξισκον Ἀχαιοί,
 Παλλὰς μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτασθαλίᾳ, πολλὰ δ' ἐπὶ ἄγρου.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
 Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπύθην τάδε ἔργα,
 Οὔτε γάμοιο τέσσασι κεχρημένον, οὔτε χαλκῶν, 50
 Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τὰ οἳ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων·
 Ὄφρ' Πηλεὺς κατὰ δῆμον εὐκτιμένης βασιλεύου
 Αὐτὸς, ἀτὰρ σὺν παῖδα κατακτείνεε λογιήσας.
 Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μούρῃ πέφαται· σὺ δὲ φείδεο λαῶν
 Σῶν· ἀτὰρ ἄλλος ὑπὸ τῶν ἀρεσσύμενων κατὰ δῆμον, 55
 Ὅσα ται ἐκπέσεται, καὶ ἐκρίσεται ἐν μεγάροισιν,
 Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες εἰκοσάβουν ἕκαστος,
 Χαλκῶν τε, χρυσῶν τε, ἀποδώσμεν, εἴ τίς σον κῆρ
 Ἰανθῇ· πρὶν δ' οὔτε νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

Τοῖς δ' ἄρ' ὑπὸ γλῶσσῃ δέος, προσέειπε πολύμηχτις Ὀδυσσεύς· ἔπειτα
 Εὐρύμαχ', οὐδ' εἰ μοι πατρώα πάντα' ἀποδῶτε,
 Ὅσα τε νῦν ὑμῖν ἐστί, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
 Οὐδέ κεν ὥς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φρόνιοι

τίσι τοῦ Θεοῦ προσέειπε. Ἀρ. ἰ-ἴσι, καὶ τίσι. 54. Πέφαται· κεκτείνεται
 δικαίως. 55. Ἀρεσσύμενοι] προσαρμόσαντες, ταξάμενοι ἐν ταῖς εἰσάδα-
 σιν· οὗτοι ἀποδώσμεν, 57. Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες] χερσὶς ἐκαστοῦ τμήματι δῶ-
 ρον.

τε θεραπεύειναι, συνευαχόμενοι, καὶ τὴν ἐμὴν φίλην γυναῖκα,
ἐμοῦ περιόντος, καὶ τὸν ἥλιον βλέποντος, μνηστεύμενον
οὔτε θεῶς αἰδεσθέντες, τοὺς τὸν οὐρανὸν κατοικοῦντας, οὔ-
τε ἀνθρώπους αἰσχυθέντες, εἴ που τινὲς ποθ' ὕστερον κατα-
μέμβοντο· ἀνθ' ὧν ἄφρευκτος σύμπασιν ἡμῖν τήμερον ἐπικεί-
ται θάνατος·

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος ἀκούσαντες, ἐγένοντο πάντες ὑ-
πέρρομοι, καὶ περιορίζοιτο ἕκαστος, ὅποι διαφύγῃ. Εὐρύμα-
χος δὲ μόνος, ἐπιστραφεὶς, ἔρη τάδε. Εἰ μὲν ἀληθῶς ὁ Ὀ-
δυσσεὺς εἶ, ὁ τῆς Ἰθάκης βασιλεὺς, ἀληθῆ ταῦτα καὶ δι-
καιὰ καταμέμνη μνηστῆρας· πολλὰ μὲν καὶ ἀσελγῆ πεπραγ-
χαιὸν οἶκοι, πολλὰ δὲ καὶ ἀγροῖς· ἀλλ' ὅς ἂν εἴη πλείονης
καταμέμβους ἄξιός, ὥς πάντων γενόμενος αἰτιώτατος, οὔ-
τος ἤδη τὴν δίκην δέδωκέ σοι ἄξιαν. Λυτίστος γὰρ ἦν ὁ
πάντα σε κακῶς δράσας, οὐ μᾶλλον γάμου δεόμενος, ἢ ἄρ-
ξει ἐν Ἰθάκῃ φιλοτιμούμενος, εἰ δίκην μόνον τὸν σὸν ἀπο-
κτείνεις παῖδα· ἀλλ' οὐκ ἄρ' ἐμελλεν ἔσσεθαι αὐτῷ ταῦθ' ὑ-
πὲρ τοῦ Λυῖς. Ταῦτα μὲν δειδωκότος δίκην ἄξιαν, σὸν ἔ-
σται, ὦ Ὀδυσσεῦ, τὸν σκευτὸν εἰσασθαι ὑπηκόων· ἡμεῖς
δ' ἐπειπαταχόμενοι ἐν ἡμῖν αὐτοῖς τὴν τιμὴν τῶν τε βεβρω-
μένων καὶ πεπωμένων, ἀποτίσομεν γ' ἕκαστος ἀφρονώτερα
ἐν ποιμνίαις· προσποδίσσομεν δὲ καὶ χυρῶν, καὶ χαλκῶν,
οἷς καὶ αὐτὸς ἀγαπήτας, καθυρῆς ἡμῖν τῆς οὐγῆς· ἄλλως
γὰρ οὐκ ἂν.

Ὀδυσσεὺς δὲ πῶρ ὅλως βλέπων, Εὐρύμαχε, ἔρη, ἴθι·
ὥς μὲν ἂν μοι πάντα τὰ πατρώα ἐκυτῶν δῶτε, μήτ' ἂν
δὲς τσαῦτα, ἄλλοθεν ποτε τὸ ἐλλείπον ἀεὶ προστίδοντας,

δόντες εἰσοιθεῶν. Δοκεῖ δὲ τὴν τιμὴν τὰ καταπακυνθέντων θριμύτων
αὐτοῖς εἰς θρόμματα ἐκτίθεσθαι ἀποτίμειν ἀνθ' ἑαυτοῦ εἰσοι, ἥρ, Περσ. 381.

Πρὶν πάσαι μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 Νῦν ὅρῃν παρὰ κείναι ἐναντίον ἡμῶν ἔσθαι.
 ἢ φύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξῃ·
 Ἀλλὰ τιν' οὐ φεύξασθαι οἶμαι αἰπὺν ὄλεθρον.

ὣς ῥά τοι τῶν δ' αὐτῶν λόγοι γίνεσθαι καὶ φίλον ἦτορ.
 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεγώνεε δεύτερον αὖτις·
 ἦ φίλοι, οὐ γὰρ στήσαι ἀνὴρ ἴσος χεῖρας ἀπτόμενος·
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐὺζώνον ἡδὲ φαρέτρην,
 οὐδοῦ ἄπο ξεστοῦ τοξάσσεαι, εἰσόκε πάντας
 ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
 φάσγανόν τε σπάσσεσθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας·
 ἰὼν ὠκυπόρων ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχουμεν
 Ἀθρόοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσσομεν ἡδὲ θυράων,
 ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ, βοή δ' ὠκίστα γένοιτο·
 Τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσεαιτο.
 ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαμάντων ἀπὸ δ' ἐπ' αὐτῷ
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ἀμικρῇ δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἰὼν ἀποπροῦις, βάλλε στήθος παρὰ μαζὸν,
 ἦν δέ οἱ ἤπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 φάσγανον ἦκε χαμᾶζε, περιφέρει δὲ τραπέζην
 Κρόπτερος δακτύλοις ἀπὸ δ' εἰδὼτα χεῖριν ἐράζει
 Καὶ θέπει· ἔρριπτο δὲ τὸν ὅδε γόνακ' ὥς τε μετώπῳ,
 θυμῷ ἀνιάζων· ποτὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέρωστιν
 ἀνατίξων, ἐπὶ γὰρ κατ' ἐφελκυστὶν δ' ἔχρει ἀχλὺς.

Ἀμφινόμος δ' Ὀδυσῆος εἰσάτο κυδαλίμοιο
 Ἀντίος αἶψα· εἴρουτο δὲ φάσγανον ὀξὺ,
 εἴ πῶς οἱ εἴξει θυράων. ἄλλ' ἄρα μιν φησὶ
 Τηλέμαχος κατόπισθε βελῶν χαλκήρεϊ δοῦρι.

οὐκ ἂν ἔγωγε παυσάμεν φρονέων, πρὶν ἢ παρὰ πάντων δέ-
κναι ἀΐξιν λαβεῖν· πρόκειται τοίνυν ἡμῖν ἢ μαχήσασθαι πα-
ρελθόντας, ἢ φρεῖν, εἴ τις ὑμῶν διαφύγοι τὸν κίνδυνον·
ἀλλ' οὐκ ἂν, οἴμαι.

Τούτων δ' οὕτως ἀφαιμένον, τρίτος κατέλαβε πάντας,
τῶν γυνάτων κάτωθεν ὑπολειφθέντων· εἴτ' Εὐρύμαχος στρα-
τοὺς πρὸς αὐτοὺς, τί ποτ' οὕτως, ἔφη, βράτε, ὦ φίλοι,
ἐξασκηότες; ὁ γὰρ ἀνὴρ, ἐπειδὴ ἄπαξ τοῦ τόξου καὶ τῆς
φρεῖρας γέγονεν ἐγκρατής, οὐ παύσεται τοξέων ἀπὸ τοῦ
οὐλοῦ, μέγας ἂν ἅπαντας ἡμᾶς ἀποκτείνῃ· ἀλλὰ μνησθέντες
βοῦριδος ἀλλῆς, τάτε ξίφι σπασάμενοι, καὶ τῆς τραπέζας
προβαλόμενοι πρὸς τα βέη, ἴωμεν ὁμῶς, εἴπως ἐκκρου-
σάμενοι αὐτὸν τις εἰσόδου, διακρίνομεν εἰς τὴν πόλιν,
ὅθεν ἡμεῖς ταχέως βράθειν ἔσται· τάχα γὰρ ἂν οὕτως οὐκ εὖ
ὦντο οὕτως χρῆσαιτο τόξῳ, νῦν καταστρέψας. ἔκ δὲ τούτων
σπασάμενος πρῶτος τὸ ξίφος, ἔησιν ὁμῶς βοῆ ἐπὶ ΟὈδυσ-
σεῖ· ὁ δὲ δεξιόμενος, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ στῆθος παρὰ
τὸν μαστὴν διαμπερὲς εἰς τὸ ἥπαρ· ὁ δὲ ἀνταρπίεις, κατέ-
πεσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης, τάτε βρώματα καὶ ἐκπώματα
ἀλλ' ἄλλως διασείσας, τῇ μὲν κεφαλῇ πάλιν τοῦδ' ἄνδρος,
τοῖς δὲ ποσὶ ἀσπαίρων, καὶ ἀνταρπίων τὸν θρόνον· καὶ τέλος
σκοτωθεῖς, ἐτελεύτησεν.

ἔκ δὲ τούτῳ Ἀμφίνομος ἐκπιπλόησας ὁμῶς, ὥρμησας
τῇ ξίφει ἐπὶ ΟὈδυσσεῖ, εἴπως δυνήσκει ἀποκρούσασθαι αὐτὸν
τῆς εἰσόδου· ἀλλ' ὤφθη Τηλέμαχος ὑπὸθεν διελάσας αὐτὸν

διὰ ταῦτα ἡμᾶς ποιῶσι, μεμπτόν σε ἡμῖν ὀργίως ἔχειν. 74. Ἀντίοχος! προβαλόμενοι τὰς τραπέζας ὑποκτίνον τὸν Κελῶν. 75. Ἰώμεν! ἰώμεθα, ἰώμεθα. 76. Ὀδυσσεῖ! Ὀδυσσεῖ. 81. Ὁμῶς! ἐν τῷ αὐτῷ ἄντρον. 82. Πρὸς τὸν ὄχλον! πρὸς τὸν ὄχλον. 83. Ἐκπώματα! ὠμώματα. 98. Πρὸς τὸν ὄχλον!

ἤλων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσιν ἔλασσεν·
 Δούπησεν δὲ πασιών, γήϊνα δ' ἔλασσε παντὶ μετώπῳ.
 Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος 95
 Αὐτοῦ ἐν Ἀμφινομῷ· περὶ γὰρ διέ, μή τις Ἀχαιῶν
 ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον, ἢ ἐλάσειεν
 Φασγάνῳ αἶψας, ἢ προπρηνέϊ τύψας.

Βε δὲ θέειν, μάλα δ' ὄκα φίλον πατέρ' εἰσαρτίκανεν·
 Ἀγχυλὸν δ' ἰστάμενος ἔπαυε πτορόντα προστῆδ'· 100
 ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἶσω καὶ δύο δοῦρε
 Καὶ κυνέην πάγχυαλκον, ἐπὶ κράτεσσι ἀραρυῖαν,
 Αὐτὸς τ' ἀμφιβαλεῖμαι ἰὼν· δόσω δὲ συμβῶτη
 Καὶ τῷ βουκλίῳ ἄλλα τετευχῆσθαι γὰρ ἄρμενον.

Τὸν δ' ἀπαυαχόμενος προσέειπε πολύμητις Ὀδυσσεύς· 105
 Οἷσ' ἑλόν, εἴως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' οἴστοι,
 Μὴ μ' ἀποκινήσωσι θυράων, μῶνον ἐόντα.

ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεποιήετο πατρί·
 Βε δ' ἔφατο· βέλτερόν μοι, ὅθι αἱ κλυτὰ τεύχεα κείτο.
 Ἰνδὲν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔειλε, δώδεκα δ' ἀκτῶ 110
 Καὶ πύσσας κυνέας χαλκήρεας ἵπποδασείας·
 Βε δὲ θέειν, μάλα δ' ὄκα φίλον πατέρ' εἰσαρτίκανεν.

Αὐτὸς δὲ πρότειστα περὶ χροῖ· δύσετο χαλκόν·
 ὣς δ' αὐτως τῷ-δμῶε· δυέσθην τεύχεα καλὰ,
 ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσσεὶ θαύρεσσιν, περικλυτέσσιν. 115

Αὐτὰρ ὅγ', ὄρεα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
 Τόφρα μνηστήρων ἕα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
 Βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ οἷσ' ἐστρέοντα ἄνακτα,

Τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἐυσταθέως· μεγάρῳ 120
 ἔκλιν' ἰστάμεναι πρὸς ἐνώπια παμρανώντα·
 Αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμον·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰσθμῷ κυνέην εὐτικτον ἔθηκεν,
 ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευσεν·
 Εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύο· κεκορυμμένα χαλκῷ,

Ὅρσθ' ὅρση δέ τις ἔσκεν ἐυδημήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·
 Ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὲν ἐυσταθέως· μεγάρῳ

τῷ δορί διαμπλῆς εἰς τὸ στῆθος· ὁ δὲ πεσὼν, ἰδούπησε,
τῷ μετώπῳ τὴν γῆν προσκράζας· Τηλέμαχος δὲ τοῦτο πρά-
ξας, ἀνεχώρησεν εὐθύς, καταλιπὼν τὸ δόρυ ἐν τῇ νεκρῷ·
δείσας γάρ, μή τις ἄλλος ὀπισθεν ἐπελθὼν ἐν τῇ ἀναιρέσει
τοῦ δορός, κατὴν αὐτοῦ τὸ ξίφος, ἢ ἄλλως διελάσειε νύξας,
ἔθιε παρὰ τὸν πατέρα· καί φησι, πάτερ, εἰμι αὐτός τε ὀπι-
σόμενος, σοί τ' αὐτῷ καὶ τοῖς οἰκέταις ἀμφοῖν ὄπλα, σάκος,
καὶ δόρατα δύο, καὶ περικεφαλαίαν ἐκάστω μετοίσων· ἄμει-
νον γὰρ ἡμῖν ἔσται μάχεσθαι ὀπλισμένους.

Κελεύσαντος δὲ τοῦ Ὀδυσσεὺς τὴν ταχίστην τοῦτο ποιῆ-
σαι, ἵνα μὴ ἀναλωθίντων τῶν βελῶν, ἀπακρούσωνται αὐτῶν
τῶν θυρῶν οἱ πολέμοι, ἀνῆλθαι εἰς τὸν βάλανον, ἐνθ' ἦσαν
τὰ ὄπλα παραποτεθειμένα, καὶ λαβὼν τέσσαρας μὲν ἀσπί-
δας, ἵσας δὲ περικεφαλαίας, καὶ δόρατα ὀκτώ, ἤνεγκεν
αὐτὰ σὺν σπουδῇ τῷ πατρί· καὶ ἄμ' ὀπίστας ἐαυτὸν τε καὶ
τοὺς ἀμφὶ Εὐμαίων, ἔστη μετ' ἐκείνων παρὰ τῷ πατρί· ὁ δὲ,
τέως μὲν παρήσαν αὐτῷ οἷστοι, ἕνα γ' ἕκασον ἐξῆς τοῦ ζεύ-
γους τῶν μνηστήρων, ἀνῆλθαι ὧς δὲ ἐπέλιπον οὗτοι, στήσας τὸ
ξύλον παρὰ τῷ σταβλῷ, ἐνωπλίζετο, σάκος μὲν πρῶτον
τοῖς ὤμοις τετραβέλουμον περιθέμενος, τῇ δὲ κεφαλῇ κλύβον
ἵππουριν, καὶ ὁ λόφος φοβερόν τι ἐποικύμαιεν ἀνέθεν, καὶ
δόρατα δύο λαβὼν ἐν χερσὶ, χαλκῷ ἐστρωμένον.

Ἦν δ' ὅρατις ἐν τῷ ἀκροτάτῳ τοῦ δόρατος, δι' ἣν ἔ-
ξοδος ἦν στενὴ, πρὸς τὴν πόλιν, περικεκλεισμένη σάνισιν,

μὴν τὸ διελθὼν ἐρθῇ τῷ ξίφει δι' χρῆσθαι νότιοντας· πάντας δὲ, ὅστε
τίμνειν, καταπρανῖ, ἔστιν, ἀνελθὼν καταφέροντας. 10α. Ἀραρυῖαν] πρυ-
σαρμίζουσαν. 10β. Τετρυχῆσθαι ἐπλίσσασθαι. 10β. Οἷσι] λίαν] σπείσας κλύμους·
114. διείσθην] ἐνεδύθησαν. 118. Ἀγγιστίνην] ἐπάλλαλει. 121. ἐνώπιον] τὴν προ-
σοφίαν τοῦ εἰκευ ἐνταῦθα φησί. 126. Ὀραβόρην] ὄβρα ἦν κατὰ τὴν
τοῦ δόματος μικρὰ καὶ στενὴ. 127. Πρὸς τὸν δόρυ] πρὸς τὸ τέρας τοῦ
ξίφους· λαβὼν φέρουσα εἰς σινοπὴν πρὸς τὴν πόλιν, ἢ ἄνω πρὸς τὴν πόλιν.

Ἦν ἑὸς ἐῖς λαόν, σκύδης δ' ἔχον ἐδ' ἀραρυῖαι.
 Τὴν δ' Ὀδυσσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει διὸν ὑπερόν,
 Ἥστατότ' ἄγχι αὐτῆς· μία δ' οἷη γήνητο ἑσσημένη. 130
 Τοῖς δ' Ἀχαιοῖς μετέειπον, ἔπος πάντοσσι παραύκων·
 Ὡ φίλοι, οὐκ ἂν δῆ τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη,
 Καὶ εἴποι λαοῖσι, βοή δ' ὄκιστα γένοιτο;
 Τῷ κε τὰχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσοιτο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν 135
 Οὕτως ἔστ', Ἀγέλας Διοτρεφῆς· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
 Αὐτῆς καὶ τὰ θυρεῖα καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρας·
 Καὶ γ' αἰεὶ πάντας ἐρέει ἀνὰρ, ἔστ' ἄλκιμος εἴη.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὅμην τεύχε' ἐνείκω δορυχρῆναι
 Ἐκ θαλάμου· ἔδδον γάρ, εἶμαι, οὐδέ περ ἄλλη 140
 Τεύχεα καθέστην Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.
 Ὡς εἶπον, ἀνέβηνε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 Ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος ἀνὰ ῥῶγας μεγάρῳ.
 Ἰδὲν δ' ὤφεικε μὲν σάκε' ἔχειν, τόσσα δὲ θυρεῖα
 Καὶ τόσσας κοίτας χεῖρας τε ἱπποδυσείας 145
 Βεβ' ἔμεναι, μάλ' αὖτ' ἄκα φερὸν μνηστῆρας ἔδωκεν·
 Καὶ τίς Ὀδυσσεὺς οἶτο γένεσθαι καὶ φίλον ἦτορ,
 Ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα χερσὶ τε θυρεῖα
 Μυκρὰ τινάσσοντας· μίγα δ' αὐτῷ φαίνεται ἔργον.
 Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεια περφόρον προσέειπε 150
 Τηλέμαχ', ἦ μάλα δὲ τις ἐπὶ μεγάρῳσι γυναικῶν
 Νῆον ἐπιτρέφει πολέων κακὸν, ὡς Μελάνθιος.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνημένος ἀντίον ἦλθε·
 Ὡ πατήρ, οἷός τις ἔγωγε τῶς γ' ἡμῶσιν, οἷός τις ἄλλος 155
 Λέων, ὅς, θαλάμους ἔχων πολλοῖς ἀραρυῖαν
 Κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
 Ἀλλ' ἴθι, δὴ Εὐμαίε, θυρεὸν ἐπίθες θαλάμῳ
 Καὶ φέρεαι, εἴ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἣ τῶς βίβη,
 Ἢ υἱὸς Δολιχίου, Μελάνθιος, τὸν περ οἶω.

ἐνθ' οὐκ ἦν ἀνέροισι τινὰς διελθεῖν, εἰ μὴ καθ' ἑνὰ ταύτην
 δὴ κελεύει τὸν συμβότιον Ὀδυσσεὺς προκαταλαβόντα φυλάτ-
 τειν. Ἀγέλαος δὲ ἐν ἀπόρῳ ἤδη γενόμενος, φησὶ πρὸς τοὺς
 ἄλλους, ἀνάβατω τις ὑμῶν, ὦ φίλοι, εἰς τὴν ὁρσούβραν
 ἐκεινὴν, ἀπὸ πηγῶν ἐκεῖθεν τοῖς κατὰ τὴν πόλιν, ἵνα τις
 ἡμῖν ταχεῖα βοήθεια ἐκείθεν εἴη· οὕτω γὰρ ἂν ὦν ὁ οὗτος
 τὰ ὕστατα τόξῳ χρῆσαιτα.

Μελάνθιος δὲ πρὸς ταῦτα· ἀδύνατον τοῦτο κελεύεις, ὦ
 Ἀγέλαε· αἶτε γὰρ τῆς αὐλῆς ἀπείρουνσι θύραι, καὶ ἡ ἔρ-
 ρος πρὸς τὴν θύραν τοσούτου στενὴ, ὥστ' ἐνὸς μόνου γεν-
 ναίως κωλύοντος, ἀδιέλευτα εἶναι· ἀλλ' ἐγὼ γ' αὐτίχ' ὕμῶν
 αἴσω ἐνδοθεν ὄπλα μάλ' ἀπολλύειν· οἷός γ' ἐστὶν, εἴη ταῦθ' αἱ
 ἀμφ' Ὀδυσσεά κατέθεντο. Ἐκ τούτου τοίνυν ἀνέβαινε κλίμα-
 κα ἀνάντην καὶ οὐ βραδίαν ὡς ἐπὶ τὸν θαλάμον· καὶ γενόμενος
 αὐτόθι, ἔλαθεν ἀσπίδας μὲν δυοκαίδεκα, ἕσας δὲ περικειρα-
 λαίας, καὶ θόρακ' ὁμοίως τοσαύτας· καὶ καταβὰς πάλιν, δέ-
 δωκεν αὐτὰ τοῖς μνηστῆρσιν.

Τούτο δ' ἰδὼν Ὀδυσσεὺς, παραλέλυται ὁλως· ἔφα' γὰρ
 παρ' ἑλπίδα τοῖς ἐχθροῖς ὀπλισμένους, καὶ δόρυτα πάλ-
 λοντας ἐν χειρὶν· εἴτα στραφεὶς πρὸς Τηλέμαχον, ἔφη, ἔφη·
 ἢ γὰρ τῶν γυναικῶν τις ἐνδοθεν τρέφει τὸν πόλεμον ἐφ' ἡμᾶς,
 ἢ αὐτὸς ἐστὶν ὁ Μελάνθιος.

Τηλέμαχος δὲ πρὸς ταῦτα· τοῦτ', ὦ πάτερ, ἔφη, εἰμυ-
 τοῦ ἀμάρτημα οἶδα γεγενημένον· ὁ δὲ τὴν τοῦ θαλάμου θύραν
 ἐξῶν, οὐκ ἀπέκλεισαι· αἱ δὲ συνέλκυν, ὡς εἶπεν· ἀλλὰ σπεί-
 σον αὐτῆς, ὦ Εὐρύκλειε, κλείσον ὡς τάχιστα· ἐπανελεύσιν δ'
 ἔρεϊ· ἡμῖν, πότερον ἐκ τῶν γυναικῶν τις, ἢ Μελάνθιος αὐ-
 τὸς ταῦτα ἔπραξε;

Ὅς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. 160
 Βῆ δ' αὖτις θαλάμῳδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 Οἷσιων τεύχεα καλὰ νόησε δὲ δῖος Ὀφροβός,
 Λίψα δ' Ὀδυσσεῖα προσερώνεον, ἐγγὺς εὔντα·
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Κεῖνος δ' αἶψ' ἀδελφὸς ἀνὴρ, ὃν οὔτε μὲν αὐτῇ, 165
 ἔρχεται εἰς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἔνισπε,
 Ἴμιν ἀποκτείνω, αἷ κε κρείσσων γε γένωμαι·
 Ἥέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἔν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
 Πολλὰς, ὅσας οὗτος ἐμήσατο σφ' ἐνὶ οἴκῳ.

Τὸν δ' ἀπαραιρέμενος προσέφη πολέμητις Ὀδυσσεύς· 170
 ἦταί ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστήρας ἀγαυούς,
 Σχίσσμεν ἔντασθεν μαχάρον, μάλα περ μεμαῶτας.
 Σφῶν δ' ἀποστρέψαντες πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
 εἰς θάλαμον βάλειν, σκιδάδας δ' ἐκδοῦσαι ὕπασθεν·
 Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες, 175
 Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῦσαν·
 Ὡς κεν δηθὰ ζωὸς εἶν' χαλεπὴ ἄλγεα πάσῃ.

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τοῦ μέγα μὲν κλέον, ἔδ' ἐπύθοντο·
 Ἦλθ' δ' ἔπειτα εἰς θάλαμον, λαβόντων δὲ μὲν εἰδὼν ἔλκτα. 180
 ἦταί μοι θαυμάσιον μολὼν κῆτα τεύχε' ἔρποντα·
 Τῷ δ' ἔστην ἐκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντες.
 Εἰδὼν ὅπερ ὦδ' ἦν Κεῖνος Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 Τῇ ἐτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
 Τῇ δ' ἐτέρῃ σάκος εὐρύ, γέρον, πεπαλαιγμένον ἄζη,
 Λαέρτῃω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκεν· 185
 Δὴ τότε γ' ἤδη καῖτο, βαρεὶ δὲ λέλυντο ἱμάντων·
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ' ἐλέτην, ἐρυσάν τέ μιν εἶσω
 Κουρῆ· ἐν δ' ἀπὸ σφ' ὅδε γὰρ ποτ' ἔστιν ἀρχήματα κτε·
 Σὺν δὲ πόδας γ' ἔκαστος τε δῖον ἔνθα λείπει δαίμων.

Τούτων δ' οὕτως διαλεγομένων, ἀνέβαινεν αὖθις Μελάντιος ἐπὶ ταῦτα. Ἠΰμαιος δὲ αἰσθόμενος, σπεύσας πάλιν, Λιογενὲς φησὶ, Λαερτιάδῃ, πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, ἀνὴρ ἐκείνος, ὃν ἐτυγχάνομεν εἰκάζοντες κακουργὸν ἦμῖν ταῦτα, οὕτως ἀνείσιν αὖθις ἐπὶ ταῦτά· τὴ δὲ λέγε μοι νῦν, πότερ' ἀνέβουλει, ἀποκτείνω αὐτόν, γενόμενος κρείττων, ἢ ζῶντ' ἀπαγέγω ἐνταῦθα, ἵνα δίκην ἀξίαν δῶ, ὣν ἐν τῷ σῶ οἴκῳ διατελεῖ ἐξουβρίζων;

Ὀδυσσεύς δ' ἐπὶ πρὸς ταῦτα· ἐγὼ μὲν καὶ Τηλέμαχος, ἔφη, ἱκανοὶ ὦδ' ἐσόμεθα ἐπισχεῖν τοῖς ἐχέροισι ἐντὺς, καὶ περ σφύδρα ἐξηγρημένους· ὑμεῖς δ' ἄριστο συλλαβότες σπεύσαντες· ἀλλήσαντες δὲ εἰς τὴν θάλαμνον, κλείσαντές τε τὰς θύρας, καὶ περιαγαγόντες τὰς τε χεῖρας καὶ πόδας, δέσαντε· εἴθ' οὕτως ἄλλωσι διείραντες ἀπ' αὐτοῦ, ἀναρτήσαντές τε ἀπὸ τοῦ κίονος μετάρσιον ἄνωθεν, ἄρατε μέχρι πρὸς τὸ τέγος, ὅπως χρεῖται προπαθὼν ἱκανὸν, οὕτω δίκην τὴν ἐσχάτην διδοῖ ἀπηωρημένος.

Ἐκείνους τοίνυν οὕτως δεζόμενοι τὸ προστεταγμένον, ἤρσαν σπουδῇ ἐπ' ἐκείνων· καὶ αἰσθόμενοι ἔνδον ἔσθ' αὖτα, καὶ τὰ ὅπλα διερουνόμενοι, ὅτι λάβου, ἔστησαν πρὸ τῆς εἰσόδου παρὰ ταῖς σταθμισθεῖς ἐκατέρωθεν ἐνοδρεύοντες· ὁ δὲ ἐξῆλθε φέρον τῇ μὲν, περιεσφαλάν· τῇ δὲ, σάκος ἀρχαῖον εὐρωῖτι ὅλως ἐξηνθήκατος· καὶ διεσφαλμένον, ὃ πάλαι ποτὲ ἐχρηστο ὁ ἦρως Λαέρτιος· ὃς δ' ἐμολλιν ἐξέναι, συλλαμβάνεται καὶ ἀπαχθεὶς ἀπὸ τῶν τριγῶν ἔνδον, καταβύλλεται· εἴτα χεῖρας τε καὶ πόδας περιαχθεὶς κατὰ τὰ προστεταγμένα· καὶ

- ἦν μάλ' ἀπαστρέφοντε διακμπερὲς, ὥς ἐκέλευσεν 190
 γιῶς Δαέρταο, πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Σειρήν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε,
 Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσιν.
 Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη, Εὐρυκίε συβώτα·
 Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μολχάνθιε, νύκτα φυλάξεις, 195
 Εὐνῇ ἐνὶ μάλακῃ καταλέγμενος, ὥς σε ἔοικεν·
 Οὐδὲν σίγ' ἡριγένεια παρ' Ὠκεανοῖο βόάων
 Λήσσει ἐπερχομένη χερσούθρονος, ἥνικ' ἀγινεῖς
 Αἶγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πίνεσθαι.
 Ὡς ὁ μὲν κτῆνι λώλειπτο, ταλεῖς ὅλας ἐνὶ δεσμοῖ· 200
 Τῷ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαεινὴν,
 Βῆσαν εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην·
 ἔνθα μένος πνεύοντες, ἐφέστασαν· οἱ μὲν ἐπ' οὐδοῦ,
 Τεσσαρεσς, οἱ δ' ἐπὶ τῷ δέσματι, πηλὴς τε καὶ ἐσθλὴ.
 Τῶν δ' ἐπ' ἀμφόμοιο μεγάροιο Ληΐ, ἔθρου Ἀθήνη, 205
 Μέντορι εἰδομένη ἤμην δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν.
 Τὴν δ' Ὀδυσσεύς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπεν·
 Μέντορ, ἄμυνον ἄρην, μνηῆσαι δ' ἐτάροιο φίλοιο,
 Ὃς σ' ἀγάθῃ βέξεσκον· ὀμπλική δὲ μοι ἔσσι.
 Ὡς φάτο', οἴόμενος ληοτσούν ἔμμεν Ἀθήνην. 210
 Μνηστῆρες δ' ἐτέρωθεν ὀμόλουν ἐν μεγάροισιν·
 Πρωτοὶ τήνγ' ἐνέμπτε Δαρμαστορίδης Ἀγέλαος·
 Μέντορ, μή σ' ἐπέσσι παρκαπιπύθῃσιν Ὀδυσσεύς·
 Μετὰ τῷ πρῶτῳ φησὶν ἄλλοι μὲν δὲ οἱ αὐτοί.
 Ὡς φάτο' ἔπειτα, καὶ γὰρ τὸν ἔπεισαν οὐκ
 ὀππότε κεν τῶνδε σπύγῃεν, πατὴρ δ' ἦτο καὶ υἱός,
 ἔν δὲ σὺ τῶν ἐπειτα περὶ ἔσσι, οἷα μνησινῶς
 ἔρδειν ἐν μεγάροισι· σφ' δ' αὐτοῦ κράτι τίσεις.
 Αὐτὰρ ἐπὴν ὑμῶν γε βίης ἀρελώμεθα χαλκῷ,
 Κτήμαθ', ὅποσσα τοι ἔστι τὰ τ' ἐνδοθι, καὶ τὰ θυρήων· 215
 Τῶνδ' Ὀδυσσεύς μεταμύζωμεν· οὐδέ τοι νῖας

σχοίνῳ περιδεθείς, ἀνασύρεται μέγχι τῶν δοκῶν· ἔνθα ἔμει-
νεν ἀπῳαρημένος· κλῆνταῦθα Εὐμαιὸς εἰρωνεύσατο πρὸς αὐ-
τὸν ταῦτα. Νῦν, ὦ Μελάνθιε, ὥς ἐν μαλακῇ καὶ αἰθερίῳ
ἐὼν ὑποπτερυγίζων, εὖ μοι δοκεῖ· ὑπαλῆξεν τὴν νύκτα ὥς ἀ-
πώτινος περιωπῆς· οὐδ' ἂν ἡ χρυσόβρονος λάθοι σε Ἰῶς, ἀπὸ
τοῦ Ἰλκεανοῦ ἀνιοῦσα, ὅς' ὠφείλει· ἀγαγεῖν τοῖς μνηστῆρσι
τὰς αἰγας πρὸς τὸ δεῖπνον.

Οὕτως οὖν ὁ μὲν αὐτοῦ κραμάμενος, ἡσυχίαν ἔγχε· οἱ δὲ,
περιθέμενοι τὰ ὄπλα, καὶ τὴν θύραν κλείσαντες, ἔστησαν
ἐλθόντες πρὸς τῷ Ὀδυσσεὶ πολλῇ προθυμίᾳ· κλῆνταῦθα ἦν
ὥς ἐν μικρῷ χωρίῳ ὄρεσιν ἐκατέρωθεν παρατεταγμένους, ἔνθα
μὲν τέσσαρας ἐπὶ τῆς εἰσόδου· ἔνθα δὲ πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς
ἐνδοτέρῳ, μηδενὶ ἄλλῳ, ἢ ἐν τῷ νικᾶν τὴν τῆς σωτηρίας
σκληρύντας ἄγκυραν· καὶ ἐν τούτῳ ἐλθούσα ἡ Ἀθηνᾶ, Μέν-
τορι τότ' εἶδος καὶ τὴν φωνὴν ἐποιεῖα, ἔστη παρ' αὐτοῖς·
ἦν ἰδὼν Ὀδυσσεύς, Μέντορ, ἔφη, δεῦρ' ἄμυνόν μοι, ἀρ-
χαῖας μεμνημένους φιλίας, καὶ ὅτι εὖ ποτε πέπονθας παρ'
ἐμοῦ· καὶ γὰρ καὶ συνήλικες τυγχάνομεν ὄντες. Ταῦτ' ἔφη,
καὶ τοι πεποιθὼς τὴν θεὸν αὐτὴν εἶναι·

Οἱ δὲ μνηστῆρες αὐ ἐπετίμων, ὅτι ἔστη ἐλθὼν μετὰ Ὀ-
δυσσεύς· καὶ δὴ πρῶτος ἠπεύλησεν αὐτῷ Ἀγέλαος ὁ Δαμά-
στορος, Μέντορ, εἰπὼν· μὴ σύ γε παῖθου τοῖς τοῦ Ὀδυσσεύς
λέγουσι· ἴσθι γὰρ ἡμᾶς, ἐπειδὴν τάχιστα ἀνδρωμεν ἀμφοτέ-
ρους αὐτοὺς, πατέρα τε καὶ υἱόν, οὐδὲ γε σοῦ φεισόμενους,
δίκην, ὅν ἂν δράσῃς ἡμᾶς κακῶς, ἀΐξιν λομβύονοντας· σέ
τε γὰρ τοῦ ζῆν ἀποστερήσομεν, καὶ τὰ κτήνηματα τάτ' ἔσω
καὶ ἔξω πάντα τοῖς τοῦ Ὀδυσσεύς ἐγκαταμίξομεν· γυναικῶν

α το Λαοσσέων] τὴν τοῦ λαοῦ εἰς τὰς μάχας σφάζουσιν, ἢ ἐπιθίξουσιν. 216, καὶ το
μαν κτείνειν. 217. Περήσαιο] φονεύουσιν, παρὰ τὸ φάω, φάω, σφάζω, φονεύω.

Ζῶειν ἐν μεγάρῳσιν εἴσομεν, οὐδέ θυγάτρας,
οὐδ' ἄλογον κεδνὴν ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεύειν.

ὧς φάτο Ἀθηναίη δὲ χαλῶσατο κερδίῃ μᾶλλον,
Ναίκεσσαν δ' Ὀδυσσεῖα χαλῶτοισιν ἐπέσσαν· 225

οὐκέτι σάη', Ὀδυσσεύ, μένος ἐμπέδον, οὐδέ τις ἀλκή,

οἷη δ' ἄμρ' Ἑλένη λευκωλένῳ εὐπατερείῃ,

Εἰνάετες Τρῶεσσιν ἐμάρναο νολεμεῖς αἰεὶ,

Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπερνες ἐν αἰνῇ διωτῆτι,

228 δ' ἔλω βουλῇ Πριάμου πόλιν εὐρυάγνια. 230

Πῶς δὴ νῦν, ὅτι σὺν τε δόμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,

ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;

Ἀλλ' ἄγε θεῖον, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασον, καὶ ἴδω ἔργον,

ὄφρ' εἰδῆς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν

Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν. 235

Ἦ ῥα καὶ οὖπω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,

Ἄλλ' ἔτ' ἄρα σθένέος τε καὶ ἀλκῆς πειρητίζεν

ἡμῖν Ὀδυσσεὺς, ἡδ' υἱὸς κυδαλίμοιο.

Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μελαθρον

ἔζετο ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλῃ ἄντην. 240

Μνηστήρας δ' ὥτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,

Ἰφικλῆος τε, καὶ Ἀμφικλῆδων, Ἀτρεΐδηνός τε,

Πηλεΐδηνός τε, Πολυκτορίδης, Πολυβίου τε δαΐφρον.

Οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετὴ ἔσαν ἔζον' ἀριστοί,

ὅσσοι ἔτ' ἔζων περὶ τε ψυχῶν ἐμάχοντο· 245

τοὺς δ' ἤδη εἰδάμασσε βίος καὶ ταρφέες ἰοί.

τοὺς δ' Ἀγέλαος μετῴκει, ὅπως πάντεςσι περὶ ἵππων·

ὧ φίλοι, ἤδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·

καὶ δὴ σὶ Μέντωρ μοι ἔειπεν, κενὰ εἰρήματα εἰπών·

οἱ δ' οἴοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσιν.

ἤδ' οἱ μοι ἄμα πάντες ἀριεὶς θύρατα μεγάρ'·

δὲ καὶ παῖδας καὶ θυγατέρας, τὰ φίλτατα πάντων οὐκ ἀνίσχυόμεθα ἔρῃν ἐν Ἰθάκῃ παρ' ἡμῖν ἀναστρεφομένους.

Ἐκείνους μὲν ταῦτ' ἠπειλήσεν· ἡ δὲ θεὸς μᾶλλον παρωξύνθη ἐπὶ τούτοις· καὶ ἐμπεσοῦσα Ὀδυσσεῖ, ἔρη τάδε· οὐκέτι ἔρῳ σε, ὦ Ὀδυσσεύ, οἷός ἐν Τροίᾳ ἦσθα ἔννακτον ἔτος διηνεκῇ διαφέρων πόλεμον περὶ τῆς Ἰλένης, τῷ μὲν βραχίονι πολλοὺς ἀναιρῶν, τῇ δὲ βουλῇ τὴν πόλιν ἐξελών τῶν ἐχθρῶν· πῶς δὲ νῦν, ἰδὼν βραχίλειά τε καὶ κτήματα τὰ σαυτοῦ, ἀποδεδιλιγς πρὸς μνηστῆρας ἀλγύνας καὶ ὕβριστάς· ἀγωνίσασθαι; ἀλλ' ὅγ', ὦ πόππῳ, στήθε' ἑμοί, ἔπωσ' εἰθῆς, οἷός μιν ὁ Πύρρῳ πρὸς τοὺς Πηλεΐδους· οἷός δὲ καὶ τοὺς εὐπεποιχότας ἐν τοιούταις ἀμείβεσθαι περιστάσεσι. Ταῦτα δὲ εἰποῦσα, οὐκέτι ἤקה πηθεῖται εὐθὺς τὴν νύκην ἑτεραλκῇ, τῆς τοῦ Ὀδυσσεῶς· καὶ Τηλεμάχου πειρωμένη ἀνδρίας· διὸ ἀποπλῆσα ὑπὸ τῷ ὄρφνῳ, ἐκαθέσθη ἐπὶ τῆς δοκοῦ χειλιδόνι ὑμεία.

Τοὺς δ' αὖ μνηστῆρας ἐτέρωθεν ἐκίσχαι Ἀγέλαος ὁ Δαμάστορος, Εὐρύνομος τε καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε καὶ Πείσανδρος, ὁ Πολυκράτης, καὶ Πύρρος ὁ δαΐφρων· οὗτοι γὰρ ἦσαν οἱ τῶν ἄλλων μάλιστα ἀρετῇ διαφέροντες, τῶν ἀξίων προαπολωλότων. Παρακαλούτο δ' αὐτοῖς ὁ Ἀγέλαος λέγων ταῦτα ἑστῶ, ὦ φίλοι, ὅπως αὐτίκα μάλ' ὁ πολέμιος πείσεται, βραχίονι μαχόμενος ἀπείτηρ· Πύρρῳ γάρ καὶ αὐτὸς οἷα μάτην αὐγήςας ἀπέστη φροῦδος, φροῦδους καὶ αὐτοὺς κατακλιπὼν ἐν προθύροις· ὑμεῖς μὲντοι μὴ ἀθρόοι ἀφίετε τὰ δόρατα ἐπ' αὐτούς· ἀνὰ δὲ δῖς μόνον βάλλετε, εἴπως γένεσθ'

ἐλγὴν μᾶλλον πεφάσμεναι· 132 Ὀλοφύρεαι] ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἀκινδύνῳ ἀποδεδιλιγς.

Ἄλλ' ἀγέ' οἱ ἐξ ἑστέων ἀκοντίσας, αἱ κέ ποτε Ζεὺς
Δῶν' Ὀδυσσεῖα βλῆσθαι, καὶ κῆδος ἀρέσθαι.

Τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὶ οὗτός γε πέσῃσιν.

οἷ; ἐρχθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὥς ἐκίλευν, 255
ἴμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.

Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν εὐσταθέος μεγάρου

πεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·

Ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων, 260

τοῖς δ' ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

ὦ φίλοι, ἤδη μὲν κεν ἐγὼν εἵποιμι καὶ ἄμμι

μνηστήρων ἐς οἶκον ἀκοντίσαι, οἱ μεμάσιν

ἱμέας ἐξαναρίζαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.

οἷ; ἐρχθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὅζα δούρα, 265

ἅντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,

Εὐρύδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, ἔλατον δὲ συῶτης,

Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπερνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·

οἱ μὲν ἐπειδ' ἄρα πάντες ὅδα' ἔλον ἄσπετον οὐδας.

μνηστήρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάρου μυχρόνδε· 270

τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊζαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχρ' ἔλοντο.

αὐτοὶ δὲ μνηστήρες ἀκόντισαν ὅζα δούρα,

ἴμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.

Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν εὐσταθέος μεγάρου

πεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν· 275

Ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.

Ἀμφιμάδων δ' ἄρα Τηλέμαχον ἔθηκε χεῖρ' ἐπὶ κρητῇ

Αἰγῶν, ἄκρην δὲ ρινὴν δηλήσατο χαλκός.

Κτήσιππος δ' Εὐμαιὸν ὑπὲρ σάκος ἔγχρ' ἡ μακρῷ

ἦμα ἐπὶ γαστρί· τὸ δ' ἐπὶ πτερό, πίπτε δ' ἐρεῖα. 280

τοὶ δ' αὖτ' ἄμφ' Ὀδυσσεῖα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,

ἡμῶν παρὰ τοῦ Διὸς Ὀδυσσεά βλεθῆναι, κλέος καταλιπόντ' ἡμῶν οὐ μικρὸν· τῶν γὰρ λοιπῶν, ἐκείνου πεισάντος, μικρὰ ἢ φροντίς. Ταῦτα μὲν οὕτως.

Οἱ δὲ πειρώμενοι τούτοις, ἠκόντισαν, ὥς ἐκέλευσεν· ἀλλ' ἐς μάτην, τῆς Ἀθηνᾶς ἄλλη πῇ ἐκπασεῖν τὰ ἀκόντια ποιησάσης· τὸ μὲν αὐτῶν, εἰς τὸν σταθμὸν· τὸ δὲ, εἰς τὴν θύραν· ἄλλο δὲ, εἰς τὸν τοίχον· καὶ ἄλλε ἄλλη. Ὁ δὲ Ὀδυσσεύς, ὥς ἅπαξ τὰ τῶν ἐναντίων διεκπέφευγε βέλη, λέγει τοῖς ἀμφ' αὐτῶν, ἄνδρες συστρατιῶται, ἡρᾶθ' ὑμεῖς γ', ὅπως οἱ ἐχθροὶ, πρὸς οἷς εἰς τὸν ἡμέτερον ἐξυβρίκεσαν οἶκον, προῦθυμήθησαν καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς ἀνελεῖν· βάλωμεν οὖν γ' ἡμεῖς ἐπ' ἐκείνους ἐν μέρει. Ἐκ δὲ τούτου κραδάναντες, ἔβαλον· καὶ ἀπέκτειναν ὁ μὲν Ὀδυσσεύς, Δημοπτύλεμον. Τηλέμαχος δ', Εὐρυάδην· Ἐλατον δ' ὁ Πύμχιος, καὶ Πείσανδρον ὁ Φιλοτίτιος· καὶ οὗτοι μὲν τῶν μνηστήρων παραχρῆμα ἔδακον τὴν γῆν· οἱ δὲ ἄλλοι κατέδυσαν ἐν τῷ μυχαϊτάτῳ· οἱ δ' αὖ περὶ τὸν Ὀδυσσεά, ἀναπηδήσαντες, ἀπέσπων τὰ δόρατα ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ δευτέρως προσέσλῃς ἐκτέροις ὀρμῇ ἦν· ἔρξαν δὲ οἱ μνηστῆρες αὖ καὶ τρύτης, οἱ πολλοὶ τοῦς ὀλίγους πειρώμενοι ἀποκρούσασθαι, ἀλλ' ἐς μάτην· ἡ γὰρ θεὸς, βαλλόντων αὐτῶν, ἐτώσια αὐθις τὰ βέλη ἐποίησεν, ἅμην εἰς τὸν σταθμὸν, ἃ δὲ εἰς τὴν θύραν, ἃ δὲ εἰς τὸν τοίχον, καὶ ἄλλα ἄλλως ἐκπασεῖν παρετρέψασα· Ἀργιμέδων δὲ μόνος ἤψατο μικρὸν Τηλεμάχου κατὰ τὸν καρπὸν τῆς χειρὸς, ἀπογνάμψας τὸν χροῶτα· καὶ Κτήτιππος Εὐμαίον ἐπέγραψε μικρὸν εἰς τὸν ὦμον· τὸ δὲ θέλος ὑπερπᾶν, ἐξέπεσε μακρὰν εἰς τὴν γῆν· βαλόντες δὲ ἐν μέρει ἐπ' ἐκείνους, καὶ οἱ ἀμφ' Ὀδυσσεά, ἀπέκτειναν ἴσους· ὁ μὲν Ὀδυσσεύς,

Μνηστῆρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὕψέα δοῦρα.

Ἰνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλει πολίπορθος Ὀδυσσεύς,

Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πύλοδον δὲ συβώτης·

Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βροῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ 285

Βεβλήκει πρὸς στήθεος, ἐπυγχόμενος δὲ προσκῦδα·

ἢ Πολυθερσεΐδῃ φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν

Εἰκὼν ἀφραδίης μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσιν.

Μῦθον ἐπιτρέψαι· ἐπειτὰ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.

Τοῦτό τοι ἀντὶ παθὸς ξεινῆιον, ὦν ποτ' ἔδωκας 290

Ἀντιφίῳ Ὀδυσσεῖ, δόμον κατ' ἀλητεύοντι.

Ἦ ῥα βροῶν ἐλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς·

Οὔτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακροῖ·

Τηλέμαχος δ' Εὐθυορίδην Λειώκριτον οὔτα

Δαρμῆτι κατέβη, οὐκ ἔτι δὲ χαλκὸν ἐλάσσει· 295

Ἰριπε δὲ περὶ νῆος, χλὶν δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.

Ἀπ' ὅτ' Ἀθηναίῃ φειδόμενον αἰγίδ' ἀνέσχει

Ἰψόθῃν ἐξ ὀροσῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίχην.

Οἱ δ' ἐρέζοντο κατὰ μέγαν βόες ὡς ἀγελαῖαι·

Τὰς μὲν τ' αἰόλος αἰστρος ἐφωμκηθεῖς, ἐδόνησεν 300

Ἡρῇ ἐν εἰρινῇ, ὅτε τ' ἤματι μακρὰ πέλονται.

Οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ χαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,

Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορόωσιν·

Ταῖ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέρεα πτώσσουσαι ἔενται,

οἱ δὲ τε ταῖς ἀλκυοντίων ἐσπόμενοι, οὐδέ τις ἀλλή 305

Γίγνεται, οὐδέ φυγὴ· χαίρουσι δὲ τ' ἄνδρες ἄγρη·

Ὡς ἄρα τοι μνηστῆρας ἐπισσύμενοι κατὰ δῶμα,

Τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' αἰετὶς,

Κράτειν τυπτομένους· δάπειρον δ' ἔπειτα σῆματι θέει.

Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπισσύμενος, λάβει γούναω, 310

καὶ μετ' ἐπισσύμενος, ἔπειτα πτόμεντα προσκῦδα·

Εὐρυμέδοντα· Τηλέμαχος δὲ, Λαερτιάδωντα· Πόλυβον δὲ, ὁ Εὐμαχίης· καὶ Κτήσιππον ὁ Φιλοτίμος· ὃς καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν μετὰ χλεύης ταυτί· Πολυθρασίδη οὐκ ἔδει ἄρα, ὕβρει σε πεποιθότα, αὐτῷ μεγαλοῤῥημονεῖν· ἀλλὰ θεοῖς τὰ πάνθ', ὥς πάντα δυνάμεναι, περὶ χωρεῖν· ἔχεις ἄρ' ἄξιον τὸ ξένιον ἀντὶ τοῦ ποδός, ὃ πρῶτον Ὀδυσσεύα ἐξένισας ἐν τῷ ἑαυτοῦ ἀλητεύοντι οἴκῳ· ταῦτα μὲν Φιλοτίμῳ πρὸς Κτήσιππον εἴρηται· Ὀδυσσεὺς δὲ περιπηδῆσας τῷ δορί, διήλασεν ἐν χειρὸς τὸν παῖδα Λαερτιάδης μέσον· Τηλέμαχος δὲ βαλὼν Λαϊώκριτον διαμπαῖς εἰς τὴν κενόδην, ὁ δὲ ἐδούπησεν πεσὼν εἰς τὴν γῆν, προσκράξας τῷ μετώπῳ τὸ ἔδαφος.

Ἐν δὲ ταύταις, Ληνοῖς προσηύδα· το σβισάμεβρον σάκος ἀνωθεν ἀπὸ τοῦ ὀρέου, σάκος κυρτὸς κατέλαθε πάντας, ὡς· ἄλλος ἄλλως διασκεδασθέντες, κατιδύνοντο εἰς τὸ δῶμα, οὐχ ἤττον, ἢ καὶ μέγας ἐν ὄρεα εἰσπελάτομεναι· Οἱ δὲ περὶ τὴν Ὀδυσσεύα ἐπιτετόντες, ὥς περ γαμβρόνυχες αἰετοί, οἱ ἀγκυλοχεῖλες, οἳ ἀνωθεν ἐκ τῶν ὀρέων ἐρμύμενοι, ἐπιπίπτουσι τοῖς πεποιθῶς ἀνὰ τὰ παιδία φερόμενοις ἀνθρώποις, οὗτ' εἰς ἀλκὴν, οὗτ' εἰς φονὴν δυνάμενοις τραπέεσσι· ἄνδρες δ' ὀρώντες πόρρ' ἔβην τὴν ἄγρην, τέρπανται τῇ θέῃ· οὕτω κῆκεῖνοι ἐπιβήμενοι τοῖς ἐχθροῖς, ἐφ' ἡνυσον, πανταχοῦ τοῦ δώματος ἐπιτρέχοντες· καὶ φειδῶ οὐμ ἦν οὐδενὸς οὐδενίης, οἴμωγ' ὃ δὲ καὶ στεναγμῶς σύμμικτος δεικνύετο ἀνδρῶν σφαζομένων, καὶ αἵματος ὀμιτοῖ ἀνὰ πᾶν τὸ δῶμα φερόμενοι.

Τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων, Λαϊώδης ὁ θυροκόπος προσπεσὼν Ὀδυσσεῖ, ἐλάβετο τῷ γονάτῳ αὐτοῦ λήγων γο-

288. Μὴ μέγα εἰπεῖν] μὴ καυχῶ. 290. Ξενήϊον] ξένιον. 291. ἐν τῷ ἴ. στίχ. 300. καὶ εἴη. 304. Νίφια] πτώσσουσι] ὥς περ νύμφη] οὕτω φειδῶ ἵπτανται, 308. Ἐπιστραδάδην] στριγμένον πανταχοῦ. 299. Κ. ἴσως]

Γυναιξί σ', Ὀδυσσεὺς δὲ μὴ αἶδω καὶ μὴ ἐλέησον·

Οὐ γάρ πο τινα φημι γυναικῶν ἐν μεγάροιςιν

Εἶπεῖν, οὐδὲ τι ῥέζει ἀτάσθαλον ἄλλὰ καὶ ἄλλου;

Πάστων μνηστῆρας, οἷς τινάσθαι με ῥέζει.

315

Ἀλλὰ μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἅπο χεῖρας ἐβροχαι

Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν αἰκία πότμον ἐπέσπον.

Αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θεοσκόοις, οὐδὲν ἄσχετος,

Κεῖσομαι ὥς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δαῖτα ἰδὼν, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 320

Εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θεοσκόοις εὐχαι εἶναι,

Πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροιςιν

Τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,

Σαὶ δ' ἄλογόν τι φίλην σπένδει, καὶ τέκνα τρέφει.

Τῷ οἷα ἂν θάνατόν γε δυσχεροῖα προύγοισθαι.

325

ὣς ἄρα φωνήσας, ἔφατο εὖθεο χερσὶ παχέσιν

Κείμενον, ὃ ῥ' Ἀγέλαος ἀπρὸς ἔειχε χαμᾶζε,

Κτεινόμενος· τῷ τὴν γε κατ' αὐχένα φέροντι ἔκασσεν

Φειγγομένην δ' ἄρα τινος κῆρα κείρεν ἐφ' ἑλπίδι.

Τερπιδῆς δὲ τ' αἰεὶς Ἀλκίνοος Κερκὸν μέλαινα, 330

Φήμιος, ὃς ῥ' ἤνιδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.

Ἔσση δ', ἐν χεῖρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λήγειαν,

Ἄγχι παρ' ἀσπίδιον· δόρυ δὲ πρὸς αἰμακροῖσιν,

Ἢ ἱκδὺς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν·

335

Ἡρώς τε ἔκαστο πεπονημένη, ἐν δ' ἔφατο Πύρρῳ

Λαέρτης, Ὀδυσσεύς τε βῶλον ἐπὶ μὲν ἔκαστον

Ἢ γούνων λίσσεται, προστείξας Ὀδυσῆα.

Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι

Ἡρώς τε ἔκαστον· Ἀνακταῖδων Ὀδυσσεύς τε.

Ἔπειτα δ' ἐφόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε,

Μισσηγῆς χερσὶν ἰδὲ θρόνον ἀπρὸς ἔειχε.

τοῖσδε καὶ σὲ, ὦ Ὀδυσσεῦ, ἱκετεύων, φεισάμενος τῆς νεότητος·
μάρτυρας γὰρ πάσας σοι τὰς ἐν τῷ αἵματι γυναῖκας παρέχο-
μαι (μηδὲν μὲν εἰπεῖν, μήτε πράξει ὑβριστικὸν καὶ ἀτάσθα-
λον· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους πολλάκις κωλύσαι πειρώμενος,
εἴτις τοιαῦτα πράττει, οὐκ ἔπειθον λέγων· ὧν ἀξίαν ἐκεῖνοι
διδόασιν δίκην· πῶς οὖν ἔγωγε οὐδὲν ἄλλο, ἢ θυσοσκόπος
ἐν τούτοις ὢν, μετὰ τούτων ἀποθανοῦμαι δυνάτως; οὐκ
ἔστιν ἄρα χάρις ἀγαθὴν παρ' ἀνθρώποις.

Ὀδυσσεὺς δ' ἐμβλέψας ἐπ' αὐτὸν φρεσὶν, εἰ μὲν, ἔφη, θυ-
σοσκόπῃ ἐν τούτοις ἦσθα, κινδυνεύεις εὐχνοσθαι πολλάκις ἐμὲ μὲν
μακρὰν τῆς πατρίδος ἀποθανεῖν· σὺ δ' αὐτὶς τὴν ἐμὴν γυ-
ναῖκα στυγρῶ ἀγαγέσθαι, καὶ παῖδάς σοι ἐξ αὐτῆς γενέσθαι·
ἀνθ' ὧν ὑφείλεις ἀποθανεῖν σὺν τοῖς ἄλλοις. Ταῦτα δ' εἰπὼν,
καὶ ξίφος, ὃ Ἀγέλαος πεσὼν, ἦν ἀποβεβληκός, χαμῖθεν λα-
θὼν, ἀπέταμε πατόεχ' τὴν κεφαλὴν· ἡ δὲ φεγγαυμένη
ἔτι, κατέπεσεν εἰς τὴν κόνιν.

Φήμιος δ' οὖν ὁ ἀνιδίς, ὁ τοῦ Τερπίου, ὃς μνηστῆρων
ἀναγκαζόμενος ἦδε, ἀπέφυγε μόνος τὸν θάνατον· τὰς γὰρ
παρὰ τὴν θύραν, τὴν φέρμιγγα φέρων ἐν χερσὶ, δίχα με-
μέριστο γνώμῃ, πύττον, ὑπὸ κτύπῳ τοῦ δώματος, καθέσθη
ἱκέτις εἰς τὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ἥρκειου βωμόν, ὅπου Λαερτιάδῃ
καὶ Ὀδυσσεὶ πολλάκις ἐτέθυτο, ἢ προσπεσὼν Ὀδυσσεῖ, λά-
βεται τῶν γονάτων· ταῦτα δὲ αὐτῷ ἐνδοιαζόντι εὐδοξεν
ἄμεινον προσπεσόνθ' ἱκετεύσαι· καὶ δὴ καθύς τὴν φέρμιγγα
μεταξὺ τοῦ θρόνου καὶ τοῦ κρατῆρος, ἤψατο αὐτοῦ τῶν γο-

τὰ κράτη, τῶν κρατῶν, τῶν κεφαλῶν, — Οὖν] ἐλάναιτο, ἐκμαρτυρεῖτο. 319
Εὐεργέτων] τῶν καλῶν ἔργων. 325. Σπείσθαι] ἔπεισθαι. 362. Π. — αὐτῷ] κα-

Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσσεύα προσαΐξας, λάβε γούνον,
 Καί μιν λισσόμενος, ἔπει πτερόντα προσκύνᾳ·
 Γουνοῦμάκι σ', Ὀδυσσεῦ· σὺ δέ μ' αἰδέο, καί μ' ἐλέησεν.
 Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἀνδρῶν 345
 Πέρηνες, ὅσπερ θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἰίδω·

Αὐτοῖδάκτος δ' εἰμὶ· θεῶς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμα·
 Παντοίας ἐνέφρυσεν· εἵκοι δέ τοι παραιδεῖν
 ὥστε θεῶ· τῷ μὴ με λιλαίεο διειροτομήται.
 Καί κεν Τηλέμαχος, τάδε γ' εἶπει, σὸς φίλος υἱός, 350
 ὧς· ἐγὼ οὔτι ἐκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων
 Πωλεύμεν μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαίτα·
 Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.

ὧς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ ἑς Τηλεμάχιο,
 Αἶψα δ' ἐνν πατέρᾳ προσερώνεν ἐγγυρὶς ἐνύτα· 355
 Ἰσχεο μὴδέ τι τοῦτον ἀνείτιον οὔτε χαλκῷ·
 Καὶ κήρυκα Μέδοντα σώσωμεν, ὅσπερ μευ αἰεὶ
 Οἶκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέετατο, παιδὸς ἐνυτός·
 Εἰ δὴ μὴ μιν ἔπειρα φιλοτίμος, ἧς συζώτης,
 Ἦέ σοι ἀντιβόηκτον, φρονέμεν κατὰ θυμόν. 360

ὧς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
 Παιπτηῶς γὰρ ἔλειπε ὑπὸ θυρῶν, ὅμῳ δὲ δέμα·
 ἔστο βοὸς νεύδαρτον, ἀλύσκων Κῆρ καὶ μέλαιναν.
 Αἶψα δ' ἐπὶ θυρῶν ὤρτο, βοῶς δ' ἀπείθετο βόεσσιν· 365
 Τηλέμαχον δ' αἶψ' ἔπειτα προσαΐξας, λάβε γούνον,
 Καί μιν λισσόμενος, ἔπει πτερόντα προσκύνᾳ·
 ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμὶ· σὺ δ' ἴσχεο· εἰπέ δέ μοι πατρί,
 Μὴ με περιθανέων δηλήσεται ὀξεί χαλκῷ,
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων κεχρωμένος, οἳ ἔκειρον
 Κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιον οὐδὲν ἔτιον. 370

Τὸν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Θάρσει, ἐπειδὴ σ' οὔτος ἐρύσσατο, καὶ ἐσώσεται.

τάτων, δεόμενος τάδε· γονεῦμαί σε, ὦ Ὀδυσσεῦ, φείσασθαι μου, ἀνδρὸς αἰοιδεῦ· θεοῖς τε καὶ ἀνθρώποις ἔλδοντας, αὐτοδίδακτον καὶ παντοῖαν θεόθεν εὐραχμένον τὴν τέχνην· ὁρῶ γὰρ καὶ σοὶ αὐτῷ, εἰ μὴ ἀνέλης τοιοῦτόν ὄντα, πολλὸν ἐσόμενον τὴν μετ' ἔμελλον· βουλομένη γὰρ ἂν καὶ σοὶ αὐτῷ περιὼν ἄλδην τοῦγε λοιποῦ ὥς θεῶ· ἀνθ' ὅν ἐπίσχες τοῦ ἀποκτεῖναι ἄθωόν με ὄντα· μακρὺν γὰρ Τηλέμαχον τὸν σὸν φίλον παῖδα, ὥς ἔγωγ' οὐδέ πού· ἔκον εἶναι εἰς τὸν σὸν οἶκον ἔτιγον εἰσιὼν, οὐδέ του δεόμενος ἐπ' ἐστέρῃ· ἐν ταῖς μνηστῆρσιν ἄλλ' ἀνάγκη εἶκων, πολλῶν αὐτῶν καὶ κρείττωνων μου ὄντων.

Ταῦτα δὲ λέγοντος ἀκούσας Τηλέμαχος, ὑποδραχὼν εὐθὺς τὸν πατέρα, ἐπίσχες, ἔφη, ὦ πάτερ, σὺ γὰρ ἄξιος οὗτος κακῶς παθεῖν, μηδενίαν ἔχων αἰτίαν· σὺ δέ μοι πρὸς τούτῳ φείδου καὶ Μένδοντος· ὃς πρόνοιαν ἔμευ παῖδι· ὅντος πολλὴν ἐπεποιήτο, εἰ ὃ γ' ἐν ταῖς ζῶσιν ἔτι ἐστί, τὸ τοῦ Φηλοκτίτου, ἢ Ἠλιάδου ξίφους ἀπαργυρῶν, ἢ καὶ σὺ αὐτῷ, ξυμβαλὼν σοὶ πρὸς μετὰξὺ ἐν τῷ φόνῳ.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ λέγοντος, ἤκουσε Μένων· ἔπειτο γὰρ κατεπτηγῶς ὑπὸ τῶν θρόνων, βίρταν ὑποδὲς πρὸς ἀπαργυρῶν τοῦ θανάτου· ὥς δὲ ἤκουσε ταῦτα, ὑπεξείδω, τὴν βύρσαν ἀποσεισάμενος· καὶ τῶν τοῦ Τηλεμάχου εὐθὺς γονάτων λαβόμενος, πάρεμι, ἔφη, ἐγὼ δ' αὐτίκα σὺ δέ μοι φίλτα, καὶ τὸν πατέρα κλέου· τοῦτο, μηδὲν μοι κακὸν, κρείττω ἔδω· γενόμενον δράσθαι, ἐπὶ τοῖς μνηστῆρσι παροῦσίν τε· αἱ εἰς σέ τε αὐτὸν παρώνουσι ἀνδρά, καὶ τὰ κτήματα ἔκιστον.

Ὀδυσσεύς δὲ πρὸς αὐτὸν ὑπομειδιχάζας, θάρρει, ἔφη, σύ γε· σὺ μὲν γὰρ παῖς οὐτοσί σε σωκί σε· μέμνησο δὲ σέ·

Ὄρα γὰρ κατὰ θυμόν, ὅτ' αἰπὸς εἶπες καὶ ἄλλοι,
 ὧς κακοεργίης εὐεργεσίῃ μέγ' ἀμείνων.
 Ἀλλ' ἐξελθόντες, μεγάρων, ἐξεσθε ὄνυχες 375
 Ἐκ ρήνου εἰς αὐτήν, σὺ τε καὶ πολύρηνος αἰνῶς,
 Ὅρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πηγήσμαι, ὅτ' αἶ με χερσὶ.
 ὧς φάτο· τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο χιόντε,
 Ἰξέσθην δ' ἄρα τῶντι Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,
 Πάντοσε παπταίνοντε, ρήνον πετιδεγμένω αἰεὶ. 380
 Πήπτηγεν δ' Ὀδυσσεὺς καὶ ἔην ὄϊον, εἷς ἐς' ἀνδρῶν
 Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλίσσων Κῆρα μέλαιναν.
 Τοὺς δὲ ἶδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κοινήσιν
 Πεπτεῶτας πολλούς· ὥστ' ἰχθύας, οὐςθ' ἁλιῆες
 Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης 385
 Δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῶ· οἱ δὲ τε πάντες
 Κύμαθ' ἄλῳς ποθέοντες ἐπὶ ψυχάθοισι κέχυνται,
 Τῶν μὲν τ' Ἥλιος φασέθων ἐξείλετο θυμόν·
 ὧς τότε ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
 Αἳ τότε Τηλέμαχος πρόσθε πόλει κτεῖ· 390
 Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄρα μοι κάλειται τροφὴν Ἰφρύλλειαν,
 Ὄρα εἰς εἶπωμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.
 ὧς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπαυθήτο πατρί·
 Κινήτας δὲ θυμόν, πρόσθε τροφὴν Ἰφρύλλειαν·
 Λεῖον δ' ἔβητο, χερσὶ παλαιαῖσι, ἥτε γυναικῶν 395
 Διωκῶν σκοπός· ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετέρων·
 Ἔρχο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμὸς, ὅρα τι εἴπη.
 ὧς ἄρ' ἐφώνησεν τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 ὦξεν δὲ ὄνυχες μεγάρων εὐναιεταόντων,
 Βῆ δ' ἵμεν στήθεα Τηλέμαχος πρόσθ' ἡμερόντων. 400
 Εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσσεὺς μετὰ κτυμένῃσι νέκυσσιν,
 Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥστε λέοντα,
 Ὃς ῥά τε βεβρωκὼς βοῆς ἐρχεται ἀγραύλοιο·
 Πᾶν δ' ἄρα οἱ στήθεα τε παρὰ τ' ὤμους ἔπλετο
 Αἵματόν τε πέδον δαυὲς δ' εἰς ὤπα ἰδέσθαι 405
 ὧς Ὀδυσσεὺς πεπάλαντο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερτα.
 Ἢ δ' ὧς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἶσιν αἶμα,

αὐτῶς, καὶ ἑτέρῳ εἶπε, ὥς τὸ εὖ ποιεῖν τοῦ κακῶς πολλῶ
κρείττον· ἀλλ' ἤδη ἐξελθόντες τοῦ φόνου εἰς τὴν αὐλήν, σὺτε
καὶ Φημίος ἡσυρίαν ἄγτε, μέχρ' ἂν αὐτὸς καταπράξω
ὅ,τι μοι λοιπὸν εἴη.

Οὗτοι μὲν οὖν ἐξελθόντες οὕτως ἐκαθέσθησαν παρὰ τὸν
βωμὸν τοῦ Διὸς, κατὰ πηχέσσοντας, μή ποθεν αὐτοῖς ἐπέλθῃ
ὁ θάνατος. Ὀδυσσεὺς δὲ περιήει ζητῶν ἐν τῷ δώματι, μή τις
ἔτι λανθάνῃ πρὶ σωζόμενος ἐν γωνίᾳ· ἐβούλο δὲ τοὺς πεσόντας
ἀσπαίροντας ἔτι τοὺς πολλοὺς ἐν τῷ αἵματι, καθάπερ ἰγ-
θύες· οὗς οἱ ἄλιεῖς, δικτύῳ ἀγρεύοντες ἐκ θαλάσσης ἐν
κόλῳ αἰγιαλῷ, ἐκτιθέασιν ἐπὶ γῆς· οἱ δὲ ἀποστερηθέντες τοῦ,
ἐν τῷ ἕλῳ, ὕδατος, ἀποθνήσκουσι ἐν ταῖς τοῦ γλήκῳ ἀκτίσιν,
ἀσπαίροντες ἐν τῇ ψάμμῳ. Τότε δὲ στραφεὶς πρὸς Τηλέ-
μαχον, ἔφη, μέτελθε σύ γε μοι Εὐρύκλειαν τὴν τροφίην· βού-
λομαι γὰρ εἰπεῖν τι αὐτῇ· Τηλέμαχος δὲ εὖθι εὐθὺς πρὸς
ἐκείνην, καὶ κόψας τὴν ὕβαν, Εὐρύκλεια, ἔφη, ἦ ταῖς ἐν
τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἐφύστακας γυναιξί, δευρὶ ἐξελθε τὴν τα-
χίστην· πατὴρ γὰρ αἰμὴς καλεῖ σε, βουλόμενος εἰπεῖν σοὶ τι
τῶν πρακτέων.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, ἐξελθούσα ἡ γυνὴ παραχρῆμα,
εἶπε το Τηλεμάχῳ πρὸς τὴν Ὀδυσσεά· καὶ κατιούσα, εὗρον
αὐτὴν ὅλον αἵματι καὶ λυθρῷ συμπεφυγμένον, ὥς λένοντα·
ὅς, ἐπειδὴν καταδέψῃ πρὶ τοῦ βούς, ἐπανήκει, τὸ μὲν στήθος
καὶ τὰς παρειὰς ἡμαρμένους· δεινὸς δὲ τὸ εἶδος, καὶ τοῖς
ὀφθαλμοῖς πῶρ ὅλως βλέπων· ὥς δὲ πρῶτόν τι εἶδρα τοῦ
νεκροῦ ἐπαλλήλους, καὶ τὸ αἶμα ἐπικλύζον πανταγὰρ ἐν

Ἰθυσέν β' ὀλολύξει, ἐπαί μέγα εἴσιδεν ἔργον·
 Ἀλλ' Ὀδυσσεύς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ·
 Καί μιν φωνήσας ἔπει πτερμέντα προσήυδα· 410
 Ἐν θυμῷ, γρηῷ, χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀλολύξε·
 Οὐχ ὅτι κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι.
 Τοῖσδε δὲ μῦθ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ σθένεσσιν ἔργα·
 Οὔτινα γὰρ τίσκεον ἐπιγθονίων ἀνθρώπων,
 Οἱ κακῶν, οὐδὲ μὲν ἐσθλῶν, ὅτις σφέας εἰσατρίβοιτο· 415
 Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν αἰεκέα πόμπην ἐπέσπον.
 Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναικάς· ἐνὶ μεγάροις καταλέξον,
 Αἱ τέ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλιτεῖς εἰσίν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Ἐυρύκλεια·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω. 420
 Πεντήκοντά τοί εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες,
 Διωχί, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάσκειν ἐργίζεσθαι,
 Εἷριά τε ξάνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι·
 Τῶν δῶδεκα παῖ-αι ἀναιδείης ἐπέσθσαν,
 Οὐτ' ἐμὰ τίονται, οὐτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν. 425
 Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδὲ ἐ μήτηρ
 Σημαίνειν εἵστακεν ἐπὶ δμῳῇσι γυναιξίν.
 Ἀλλ' ἄγε, ἐγὼν ἀναβᾶς ὑπερώϊα σιγалоέντα,
 Εἵπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπέσρσεν.

Τὴν δ' ἀτασθαλίῃσιν, προσέειπε πολύμητις Ὀδυσσεύς, 430
 Μήπω τέηνδ' ἐπέχεις· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπέ γυναιξίν·
 Ἐλθέμεν, αἵ περ πρόσθεν αἰεκέα μηχανώοντο.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῷ δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 Ἀγχιόλοισι γυναιξί, καὶ ἑστρόφιόνισσι νέεσθαι.
 Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχος καὶ βροτοῖον ἔδωκε σφίσσιν· 435
 Εἰς ἐκαστάμενος, ἔπει πτερμέντα προσήυδα·
 Ἄρχετε νῦν νέεσθαι ῥαδίην, καὶ θνητοῖς γυναιξί·

τῷ δώματι, ὡρμήθη ὑπὸ τῆς χαρᾶς ὀλοῦνται· ἀλλ' Ὀδυσσεὺς
ἐπιστῶν αὐτὴν, εἶπεν· χαίρειν μὲν, ὦ γράς, δίκαιον ἴσως
τοῦτο, ἀλλ' ἐν τῷ κρυπτῷ ἐν δὲ τῷ φανερῷ μηδαμῶς· οὐ
γὰρ ὅστις ἐπιχαίρειν τοῖς ἀνθρωπείοις· ἄξια γὰρ ὅν ἐπραΐαν
τυγχάνουσιν παρὰ τῶν θεῶν ἀπολαύσαντες, ἄξιοί τε καὶ
ἀνέπεικοίς ὑπάρχοντες, καὶ μηδένα τῶν πρὸς ἑαυτοὺς ἀφι-
κνουμένων, οὐ χρηστὸν, οὐ φάυλον ὑποδεχόμενοι· ἐφ' ᾧ
δίκην ἄξιαν ὑπέχουσιν· ἀλλ' ἄγε σὺ νῦν κατὰ λόγον μοι τῶν
θεραπευμένων, αἵ τε περὶ κκοινημέναι ὑπὸ τῶν παρόντων, εἴ-
θεύον· αἵ τε τὰ προσήκοντά· ἑαυταῖς τυγχάνουσι πράττουσαι.

Εὐρύκλεια δὲ πρὸς ταῦτα· τοῦτο μὲν, ὦ τέκνον, ἔσται
σοι πᾶν ἀληθές· παρ' ἑμεῖ· τῶν γὰρ πεντήκοντα συμπασῶν
ὡσῶν παρ' ἡμῖν, ἃς τὰν ἄλλα ἐργάζεσθαι ἐδιδάξαμεν, καὶ
ἔρια ζῆλῳ, τῆς δουλείας ἀνεχόμενας, δουρικαίτερα ἀφρη-
νίασαν, οὔτ' ἑμέ, οὔτε Πηνελόπην αἰδούμεναι. Τηλέμαχος
δ' αὖ αὐτό· τε νέος ἦν ἔτι, καὶ ἡ μήτηρ οὐκ ἐπέτρεπέν αὐ-
τῷ ἐπιτάττειν αὐταῖς· ἀλλὰ σύγ' ἐπιτρέψειάς με νῦν ἐλθοῦ-
σαν εἰπεῖν τὰ παρόντα τῇ Πηνελόπῃ· ἥ θεός τις, ὡς ἔοικεν,
ἐνῆκεν ἧδ' ἡδίστον ὕπνον.

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα, ἔχ, ἔρη, ἐκείνην καθεύδειν·
ὕπνῳ γὰρ καιρὸς ταῦτ' αἰθέρι· ἀδ' ἡ δὲ συνελθούσα, κέλευ-
σον τὰς γυναῖκας, τὰς ἀναισχύντους ἐκείνας καὶ ἀπίστους
φρημί, κατελευθῆν ἔνθαδ' ἰὴν ταχίστην. Ἢ μὲν οὖν ἐπῆρε
ἔροῦσα ταῖς γυναῖξιν τὸ προστεταγμένον. Ὀδυσσεὺς δὲ ρω-
νήσας Τηλέμαχον, Εὐμαίοντε, καὶ Φιλοτίμον, ἔρη· ἄρχε-
σθ' ἥδη ὁμῆϊς ἐκφορεῖν τοὺς νεκροὺς, συνεπαγόμενοι καὶ τὰς
γυναῖκας ἐπιδοκχοῦς· κἀπειδ' ἄν τάχι' ὅμῳ καὶ τῷ τούτῳ

[illegible]

Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἥδ' ἐτραπέζας
 ἴδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν·
 Αὐτὰρ ἔπειθ' ὅτ' πάντα δόμον κατακοσμήσθε,
 440
 Δμῶς ἐξαγαγόντες εὐσταθέος μεγάρου
 Μεσσηγύ· τε θόλου καὶ ἀμόμονος ἔρκεος αὐλῆς
 Θεινέμεναι ξίρεσιν τανυήκεσιν, εἰσόντες πατέων
 Ψυχὰς ἐξαφίλησθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης,
 Τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μισγόντ' ἐκ λάρη. 445

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀλλήλες ἤλθον ἅπασαι,
 Αἶν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
 Πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνηῶτας,
 Καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερέος αὐλῆς,
 450
 Ἀλλήλησιν ἐρείδουσιν σήμενος δ' Ὀδυσσεύς,
 Αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταῖδ' ἐλφόρεον καὶ ἀνάγκη.
 Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἥδ' ἐτραπέζας
 ἴδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἥδ' ἐσθλὸς
 455
 Λίστροισιν δάπεδον πόαα ποιητὸν δόμοιο
 ἔβον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμῶαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
 Δμῶς δ' ἐξαγαγόντες εὐσταθέος μεγάρου
 Μεσσηγύ· τε θόλου καὶ ἀμόμονος ἔρκεος αὐλῆς,
 460
 Εἴλεον ἐν στείναι, ὅθεν οὕτως ἦεν ἀλύξαι.

Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην
 Τάων, αἱ δὲ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνειδέα χεῖραν,
 Μητέρι θ' ἡμετέρῃ, παρὰ τε μνηστῆρσιν ἔαυον.
 465
 Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ πῆσμα νεὸς κυανοπρόωροιο
 Κίονος ἐξάψας μεγάλης, περίβαλλε θόλοιο,
 Ἰψὺς ἐπειτανύσας, μητι· ποσσὶν οἷδ' αἶψαιτο.
 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἡ κίχλαι τανυσίπτεροι, ἥδ' ἐέλειαί
 ἤρκει ἐνιπλήξωσι, τὸ θ' ἐστήκει ἐνὶ θάμνῃ,
 470
 Αὐλὴν εἰσέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος·
 Ὡς αἶψ' ἐξείν· κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πύσαι·

οὐκ, ἐπιβουλῇ καθάρειν τάς τε τραπέζας καὶ τοὺς θρό-
νους ὕδατι καὶ σπόγγῳ· ἥνικα δ' ἂν καὶ ταῦτα εὖ θῇσθε,
καὶ ἅπασαν τὴν οἰκίαν κοσμήσῃτε, τότε δὴ ἐξαγαγόντες
τὰς θεραπαινίδας μεταξὺ τῆς θύλας καὶ τῆς ἀλλῆς, δειροτο-
μεῖτε, φειδόμεναι μηδεμιᾶς σὺδ' αὐαῖς, ἵνα τῷ οἰκίῳ αἷμα-
τι ἀπομυρῶνται, ἃ ταυτοῦτον χρόνον ἐς τὸν ἐμὸν ἐξύβρισαν
οἶκον, τοῖς μνηστῆρσι μιγνύμεναι λάθρα.

Ἐν δὲ τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα πάρεσιν αἱ γυναῖκες κα-
τιοῦσαι ἀνδράι, δάκρυα πικρὰ σὺν ὀλοφυρτῷ ἀπολείβουσιν·
πρῶτον μὲν σὺν ἐκρέουσαι τοὺς νεκροὺς μετ' ἀλλήλων, ἐπι-
τίθεσσαν ὑπὸ τῇ αἰλούτῃ, Ὀδυσσεὺς καταναγκάζοντας· ἔπει-
τα τάς τε τραπέζας καὶ τοὺς θρόνους ὕδατι καὶ σπόγγῳ κα-
λῶς ἀπομύρηνουν. Τηλέμαχος δὲ, Εὐμαιὸς τε, καὶ Φιλοτίμος
ἀπέβουν τὸ ἔδαφος λίστροις· καὶ αἱ γυναῖκες τὸν λύθρον ἐξέ-
φερον· ὡς δὲ πάντα ἐλάβανον τὸν προσήκοντα κόσμον, ἐξα-
γαγόντες τὰς γυναῖδας, κατέσχον αὐτόθι μεταξὺ τῆς θύλας
καὶ τοῦ περιβόλου ἐν τῷ στενωπῷ, ὅθεν αὐτοῖς οὐκ ἦν βου-
λεύσασθαι δρασμόν· κἀνταῦθα Τηλέμαχος πρὸς τοὺς ἄλλους
οὐκ ἔφη δεῖν ἐλευθέρῳ θανάτῳ τιμωρησασθαι αὐτάς· αἶγ' εἰς
ἐμὸς' αὐτὸν, ἔφη, καὶ τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν ἐξύβρισαν, λά-
θρα τοῖς μνηστῆρσι μιγνύμεναι.

Ταῦτα δ' εἰπὼν, ἐξαρθήσας κίλων ναυτικὸν ἐκ κίονος
ὑψηλοῦ, παρετήνυσεν ἐς τ' ἐπὶ τὴν θύλαν ὕψῳ, ἵνα μή τις
αὐτῶν ἄπτηται τοῖς ποσὶ τοῦ ἔδαφους, καὶ καὶ ἀπήγξει πάσας
βρόχῳ ἀπὸ τοῦ λαίμου, ὅπου οἰκτίστης ἔτυχον τελευτῆς ἐν

νιωσὶ κῆξήθη, ἢ νέος ἦν ἔτι. 443. Θινόμεναι] παῖιν, τέμνειν. 444. ἄπρη-
δίτης] ὃν ἔπραττον ἀσελγειῶν. 470. Αὐλῆν] εἰσιεῦσαι εἰς τὴν αὐτῶν οἰκίαν.

Δειρῆσι θρόοιοι ἦσαν ὕπας οἴκτιστα θάνοιν.
 Ἦσπερ κεν δὲ πόδες αἰ μιν σὺν πάσῃ, οὔτι μάλα δὴν.
 Ἰκ δὲ Μελέανθον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
 Τῷ δ' ἀπὸ μὲν εἰνός τε καὶ οὐχέ τι νηλεὲς χαλκῷ
 Τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυτὴν ὦρ' ἀδάσασθαι·
 Χεῖράς τ', ἡδὲ πόδας κόπτον, κικυηότι θυμῷ.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιφάμενοι χεῖράς τε πόδας τε,
 Εἰς Ὀδυσῆα δόμενδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.

475

Αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλην τροφὴν Εὐρύκλειαν·
 Οἷσε θέειον, γρη῏, κακῶν ἄκος, οἷσε δέ μοι πῦρ,
 Ὅφρα θειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
 ἔλθ' ἔνθα δ' ἄνωγθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξιν.
 Πάσας δ' ὄτρυνον δμῶας κατὰ δῶμα νέεσθαι.

480

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὴ· Εὐρύκλειαν·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμὸν, κατὰ μῦθον ἔειπες·
 Ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐνείκω·
 Μηδ' οὔτω ῥάχουσιν πεποικασμένοι· εὐρέας ὤλους
 ἔσταθ' ἐνὶ μεγάροισι νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

485

Ταῖς δ' ἀπὸ μετόπισθε, πρόσθε πολλόφρονες Ὀδυσσεύς· 490
 Πῦρ νῦν μοι πρότειστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
 ὧς ἔφαθ'· οὗδ' ἀπήνησε φίλην τροφὴν Εὐρύκλειαν·
 Ἦνικεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θέϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Εὖ διεθείεωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
 Τροφὴ δ' αὖτε ἔειπεν· ὧς ἔειπεν κατὰ Ὀδυσῆος, 495
 Ἀγγελέουσά τε γυναῖξιν καὶ ὄτρυνέουσά νέεσθαι·
 Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δῶος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
 Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεγέοντο, καὶ ἡσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
 Καὶ κύνειον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους,
 Χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἥμερος ἦρει 500
 Κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ· γένητο δ' ἄρα φρεσὶ πόθος·

495

500

δαίγω, ἀσπαίρουσαι τοῖς ποσὶν, ὥσπερ κίχλαι, ἣ περισεραί, μέλλουσαι εἰσιέναι εἰς τὰς ἐαυτῶν καλιὰς, βρόχοις ἐν ὕλῃ πῃ ἐμπεσοῦσαι δασείᾳ. Ἐκ δὲ τούτων ἐξαγκυρόντες καὶ Μελάνθιον, καὶ ἀποτερόντες αὐτῷ τά τ' ὧτα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ τὰ αἰδοῖα οἰκτρῶς ἀποσπάσαντες, ἔβαλον αὐτὰ τοῖς κυσὶν ὡρὰ κατὰδάψαι, ἀκρωτηριάσαντες δ' αὐτῷ καὶ χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ἀπονιψάμενοι, ἐπανήλθον ὡς τὸν Ὀδυσσεά, ἀπαγγελοῦντες αὐτῷ, ὅτι τέλος ἔχει πάντα, μηδενὸς ἐχθροῦ ὑπολειπομένου.

Ἐπειδὴ τοίνυν καλῶς ταῦτα σχολή, Ὀδυσσεὺς φησὶ πρὸς Εὐρύκλειαν τὴν τροφόν· ἴθι ἤδη, ὦ γραῦς, κόμισόν μοι θεῖον, ἵαμα τουτοῦν τῶν κακῶν, καὶ πῦρ· ὅρα γὰρ ἤδη καθαίρειν τὸν οἶκον· εἰπέ δὲ ἡμᾶ καὶ τῇ Πηνελόπῃ κατελθεῖν σὺν τοῖς ἀμφιπόλοις καὶ ταῖς ἄλλαις τῶν θεραπαίνων.

Εὐρύκλεια δὲ πρὸς ταῦτα· ἔσται σοι ταῦτ', ὦ φίλον τέκνον, αὐτίκα δὴ μῆλα· πάντα γὰρ κατὰ λόγον προσέτακται· ἀλλ' ἄγε σοι δῶ πρότερον γλαυνάντε καὶ χιτῶνα καλὸν ἐνδύσασθαι, τὰ ῥά κ' ἀποθέμενον ταῦτα· οὐ γὰρ ἄξιόν σε οὕτω φαίνεσθαι οἴκῳ· ὁ δὲ, πρὸς, ἔρη, χρειὰ πρότερον. Ἀναβῆσα τοίνυν ἐκείνη, ἦνεγκεν πῦρ καὶ θεῖον· ὁ δὲ λαβὼν, ἐθείωσεν ἵαμα τὰ τ' ἐνδον καὶ τὰ ἔξω πάντα· Εὐρύκλεια δ' ἐν τούτῳ ἐκέλευσε πάσας θεραπαίνας κατελθεῖν ὡς τὸν Ὀδυσσεά· αἱ δὲ εὐθὺς δῆδας ἔχουσαι ἐν χερσίν, ὡς εἶδον Ὀδυσσεά, ἄλλαι ἄλλοθεν περιεχύθησαν αὐτῷ πανταγύθεν, κεφαλὴν τε καὶ ὤμους καὶ χεῖρας ἔξῃς σὺν δάκρυσι μεμνημένοις χαρὰ ἀσπαζόμεναι καὶ κατακλιθεῖσαι· σπῆντα δὲ καὶ αὐτὴς τοῖς αὐτοῖς πρὸς ἐκείνας· ἀνέγνω γὰρ ἀπάσας.

476. Μῆλα] τὰ αἰδοῖα ἔβαλον, 481. Οἶκον] οἶον. 482. Θεῖον.] τὸ πῦρ καπνίσας τῷ θεῷ καθάρει τὸ δῶμα. 500. Αἰνόμεναι] ἐπὶ τῷ εὐχόμεναι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Εὐρύκλεια ἀγγέλλει τῇ Πηνελόπῃ Ὀδυσσεύα ἐλθόντα·
ἣ δὲ εὖ πιστεύει· καταλθούσα δὲ, καὶ ἰδοῦσα, οὐδ' εὖτω
πειθεῖται· μεριμνέμενον δὲ Τηλεμόχον, δικαιολογεῖται·
Ὀδυσσεύς οὖν κελεύει πρὸς αὐτὴν καὶ μοῖρην ὡς ἐν γάμῳ πα-
ρασκευάζειν. Ἀθηναῖ δ' ἐν ταύτῃ τίθησιν Ὀδυσσεύι καλ-
δίω καὶ πάσσῳ, οἷος ἦν νεώτερος ὢν· ἀλλ' ἐπὶ ἐκείνῃ

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Σ Ψ.

ΓΡΗΓΥΣ δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνέβησεντο καγχαλώσα,
Διοσπόινῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἰόντα·
Γούνατα δ' ἐβρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μύθον εἶπεν·
Ἔγρειο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὅρρα ἴδθαι
Ὀφθαλμοῖσι τοῖσι, τάτ' ἔλθειν ἥματα πάντα·
Ἦλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἱάνεται, ὅβρι περ ἐλθόν.
Μνηστῆρας δ' ἔσταιεν ἀγένορας, οἵτε οἱ οἶκον
Κήδεσσκον καὶ κτήματ' ἔδον, μέλιοντό τε παῖδα.

1. Καγχαλώσα] χαίρουσα, γλώσσα 3. Ἰπερικταίνοντο] ὑπερικταίνοντο

ΤΟΥ Ψ.

ἀμφιγνοίᾳ κατέχεται· κήνταῦθα ἡ τοῦ λέγοντος περιγραφή
ἐναιρεῖ τὸ ἀμφιβολον· καὶ ἀναστῆσα, περιχεῖται τῷ θαν-
τῆς ἀνδρὶ παρ' ὃν ἀγορεύει πάντα τὰ μετὰ τὴν Τροίαν συμ-
βάντα· καθευδήσας δὲ Ὀδυσσεύς, καὶ διεγερθεὶς ἔωθεν,
ἐπιτίθεται σὺν Τηλεμάχῳ καὶ τοῖς οἰκέταις, καὶ ἐξέρ-
χεται διὰ τῆς πόλεως ὡς Λαέρτιον ἐπὶ τὸν ἀγρόν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Σ Ψ.

ἘΓΡΥΚΛΕΙΑ τοῖνον ἀνειαυχίρουσα πόσιν ἐβρώμενοις ἐς τὸ
ὑπερῶν, ἀγγελοῦσα - ἧ δεσποίνῃ τὸν δεσπότην ἐλθόντα· καὶ
σταῖα πρὸς τῇ κεφαλῇ, ἔρη, ἐγείρου, φίλον τέκνον, ἵν' ἴδῃς
αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς, ἃ ἐκ πολλοῦ ἤδη δι' ἐφρέσεως ἔχεις· ἔνδον
Ὀδυσσεύς· ὁ σὸς φίλτατος· πόσις, εἰκοστῇ ἤδη ἔτει ἀπону-
στήσας, πάντας τε ἀποκτείνας τοὺς ἀλαζόνας μνηστήρας,
τοὺς τὸν ἑαυτοῦ καταναλίσκοντας οἶκον, καὶ τὸν σὺν ἑξυ-
βρίζοντας παῖδα.

ὑπὲρ δύναμιν ἰκνεῦντο, ἐκινεῦντο· ἢ κατ' ἄλλους ὑπέρτρεμον. ο. κ. ἡ. ἡ. ἡ.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Μαῖα φίλα, μάργην σε θεοὶ θέσαν· οὔτε δύνανται
 ἄφρονα ποιῆσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
 Καί τε χαλῖφρονέοντα σκορροσύνης ἐπέβησαν·
 Οἳ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθαι.
 Τίπτε με λωθεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
 Ταῦτα παρὲς ἐρέουσα καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις;
 Ἠδέος, ὃς μ' ἐπέδωκε φίλα βλέφαρ' ἀνακλῦψας;
 Οὐ γάρ ποῦ τοιόνδε κατέδραθον, ἐς οὗ Ὀδυσσεύς;
 Ὅχρετ' ἐπόφθιμος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν κατὰβηθι, καὶ αἶψ' ἔρχεο μέγαρόνδε.
 Εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἶ μοι ἔασιν,
 Ταῦτ' ἔλθοῦσ' ἡγγεῖλε καὶ ἐξ ὕπνου ἀνέγειρεν,
 Τῷ κε τόλμα στοργῶς μιν ἐγὼν ἀπέπειμα νέεσθαι
 Αὐτίς· ἔσω μέγαρον· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροάς· Εὐρύκλεια·
 Οὔτι σε λωθεύω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι
 ἦλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὥς ἀγορεύω,
 Ὁ ξεινός· τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισιν.
 Τολέμαχος δ' ἄρα μιν παλαι ἦδεν ἔϊδον ἔντα,
 Ἀλλὰ σκορροσύνησι νοήματα πατρός· ἔκλυθεν,
 Ὅφρ' ἀνδρῶν τίσαιο βίην ὑπερνηορεύοντων.

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ ἐγάρη καὶ ἀπὸ λίκτροιο θορυῖσα
 Γρηὶ περιπλέχθη, θρασέων δ' ἀπὸ δάκρυων ἦκεν·
 Καὶ μιν φωνήσας, ἔπειτα πτερύοντα προσηύδα·
 Εἰ δ' ἄγε δῆ μοι, μαῖα φίλα, νημερτεῖς ἔνισπε,
 Εἰ ἔτεόν δὴ οἶκον ἱκάνεται, ὥς ἀγορεύεις,
 Ὅπως δὴ μνηστῆρας ἀναϊδέει γείρας ἐρχέν,
 Μένους ἔων, αἳ δ' αἶν ἀλλήεις ἔϊδον ἑμμενον.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροάς· Εὐρύκλεια·

Πηνελόπη δὲ πρὸς ταῦτα· Μαῖα φίλη, τί ποθ' οὕτω σε αἱ θεοὶ ἐποίησαν ἄφρονα; οἱ δύνανται πάντα, ἄφρονά τε ποιῆσαι τὴν καὶ πάνυ φρόνιμον ὄντα, καὶ εἰς φρόνησιν αὐθις ἐπαναγαγεῖν τὴν φρενὸς ἐκπεσόντα, ὅταν ἐθέλωσιν· οὗτοι ἄρα καὶ σε νῦν δοκοῦσί μοι βλάψαι, καί περ σώφρονα τὸν ἅπαντ' αἰῶνα διατελέσασαν· τί γάρ μοι τοιαῦτα παραπαίουσα ἐνοχλεῖς, καὶ ταῦτα βαρέως ἀθυμοῦσαν ἐπὶ τοῖς παρούσιν, ἐξ ὕπνου ἡδέως με διϋπνίσασα; οὐπω γὰρ μέμνημαι τοιοῦτόν γ' ἐπικαθεσθέντα τοῖς ἐμοῖς βλεφάροις, ἐξ ὅτου Ὀδυσσεὺς ὤχετο, τὴν κακὴν πόλιν ἐκείνην ὀψόμενος· ἀλλ' ἄπελθε, τὴν ταχίστην ἐκ ποδῶν γενομένην πρὸς τὰ δώματα κάτω· εἰ γὰρ ἐτέρα τις ἦν ἢ ἐν τοσούτοις λήροις με διϋπνίσασα, οὐκ ἄνευ αἰωογῆς ἐντεῦθεν ἀπηλλαξέ· σοὶ δ' οὖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ γῆρας τοῦτ' ἀφίψι.

Εὐρύκλεια πρὸς ταῦτα· οὐ γλοῦν ταῦτ' ἐστὶ πρὸς σέ, φίλον τέκνον, οὐδὲ παραληροῦσα, λέγω τάληθ'· μὴ τοῦτο πάθῃς σὺ πρὸς ἐμέ γε· ἀλλὰ πέπεισο ἐλθεῖν Ὀδυσσεά, καὶ νῦν ἔνδον εἶναι, αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν ξένον, ὃν πάντες ἠτίμησαν ἐν τῷ δώματι ἐξυθρίσαντες· Τηλέμαχος τε πάλαι οἶδεν αὐτὸν ἔνδον ὄντα· ἀλλὰ καλῶς ποιῶν, τὰ τοῦ πατρὸς βουλευόμενα ἀπεκρύπτετο, ἵνα ἴσον δίκην λάβῃ παρὰ τῶν μνηστήρων.

Ταῦτα δ' εἰπούσης αὐτῆς, ἀνεπήδησεν ἡ βασίλισσα σὺν χαρᾷ καὶ δάκρυσι πρὸς τὸν λόγον· καί φησι, φιλότατη μαῖα, ἄγε μοι λέγε τάληθ' ὅτι εἶη, εἰ ὅντως Ὀδυσσεὺς ἐστὶν ἔνδον ὅπως μόνος πολλοῖς ἐκείνοις ἐπέθετο.

Εὐρύκλεια δὲ πρὸς ταῦτα· οὐτ' εἶδον αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς,

ἐκείνου, ἐβλαπτον. 11. Μάρτυν] μνησθέντα, ἄφρονα. 16. Παρὰ τὸν πατέρα παρὰ τὸ δέον λέγουσα ταῦτα. 23. Στυγερῶς] ὀλοφύρομαι. 42. Αἰετάρματα] ἰκ-

Οὐκ ἴδον, εὖ πυθέμεν, ἀλλὰ στόνον υἱὸν ἄκουεν
 Κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῷ θυλάκων εὐπύκτων
 ἦμεθ' ἀτυζόμεναι, σπινίδες δ' ἔχον εὖ ἀσφραγίσαι.
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο καλέσσειν
 Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσαι.
 Εὐρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν
 ἔστασθ', οἱ δὲ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον οὐδας ἔχοντες
 Κεῖατ' ἐπ' ἀλληλαιοσιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνοις.
 Αἶματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα,
 Νῦν δ' οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν,
 Ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θειοῦται περικαλλές,
 Πῦρ μέγα κειάμενος· σὲ δὲ με προέηκε καλέσσαι.
 Ἀλλ' ἔπευ, ὄρρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον
 Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
 Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐξέλωρ ἐκτετέλεσται·
 Ἥϊκε μὲν αὐτὸς ζῶις ἐρέσταις, εὖρε δὲ καὶ σὲ
 Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι, κακῶς δ' οὔπερ μιν ἔριζον
 Μνηστῆρες, τοὺς πάντας· ἐτίσαστο ὦ ἐνὶ οἴκῳ.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Μαῖα φίλε, μήπω μέγ' ἐπέγχεο καγχαλῶσα.
 Οἶσθα γὰρ, ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
 Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοὶ τε καὶ υἱῷ, τὴν τεκόμεσθα·
 Ἀλλ' οἷα ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὥς ἀγορεύεις·
 Ἀλλὰ τίς ἀλκίνατων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαστός,
 Ἴδριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
 Οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Οὐ κακὸν, οὐδὲ μιν ἐβόλῃν, ὅτις σφᾶς εἰσπορεύετο.
 Τῷ δὲ ἀτασθαλίᾳ ἔπαυον κακὸν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ᾔστε τολοῦ νόστον Ἀχαιῶν, ὦλετο δ' αὐτός·
 Τὴν δ' ἡμεῖς· ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια

οὔτε παρ' ἄλλων τυγχάνω μεμαθηκυῖα· στεναγμοῦ δὲ καὶ
 θορύβου πολλῶν τινῶν κτεινομένων ἡσθόμην συμμίκτου· ἡ-
 μείς δ' ἐν τῷ ἐνδοτάτῳ τῶν θαλάμων ἀσφαλῶς καθείρχθη-
 μεν καταπτήσσομεν· εἶτα Τηλεμάχου με κατὰ κέλευσιν
 καλέσαντος τοῦ πατρὸς, κατελθῶσα, εὔρον Ὀδυσσεύα ἐν
 ταῖς ἀνηρεμένοις ἐστῶτα· οἱ δὲ ἄλλεπάλληλοι κατὰκεινται
 ἐπικεχυμένοι κατὰ τοῦ ἐδάφους· ἥδιστα δ' ἂν καὶ αὐτὴ διε-
 τέθης ἰδοῦσιν αὐτόν, ὡς λέοντα, αἵματι καὶ λύθρῳ πολλῷ πε-
 φουρμένον· νῦν δ' ἐκείνοι μὲν κείνται ἄλλοι ἐπ' ἄλλων ὑπὸ
 τῇ αἰθήρῃ· ὁ δὲ πῦρ ἀνακίσσας, θεινῶται τὸ δῶμα, κελεύ-
 σαι με εἰπεῖν σοὶ κατελθεῖν ὡς αὐτόν. Ἀνάστα τῶν μνη-
 κέτι πρὸς μηδὲν ἐνδοιάζοντα, ἴν' ἐκ πολλῶν, ὧν ἀμρότεροί
 ἐστε πεπονθότες κακῶν, μετ' ἀλλήλων νῦν γενόμενοι, συ-
 νευφραίνεσθε· ἤδη γὰρ πᾶνθ' ἡμῖν κατὰ θυμὸν τέλος ἔχει·
 ὅτε γὰρ Ὀδυσσεὺς ἦκε ζῶν, ὑμᾶς τε ζῶντας εὐρών, περιε-
 γένετο τῶν μνηστέρων, δίκην λαβὼν παρὰ πάντων ἀξίαν.

Πηνελόπη δὲ πρὸς ταῦτα. Μαῖα φίλη, μήπω τόδε χαίρου-
 σαπίστευε· οἶσθα γὰρ καὶ πᾶσι μὲν τοῖς οἰκείοις ἥδισ' ἂν
 Ὀδυσσεύα φανέντα, μάλιστα δὲ ἐμοί τε καὶ Τηλεμάχῳ ὅς
 μόνος ἡμῖν ἐστί γεγνηώς· ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ταῦθ' οὕτως
 ἔχειν πιστεύω· ὅσων δέ τις ὀργισθεὶς ἐλείνοισι τῷ μηδένι τῶν
 ξένων τιμᾶν, οὔτε χρηρὸν, οὔτε φαῦλον, εἴτις πόθ' ὡς αὐ-
 τοῦς ἔτυχεν ἀφιγμένος, ἐπὶ τούτοις κακῶς κακούς αὐτούς
 ἐστὶν ἀπολωλεκώς· ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς, αἶμοι! πόρρω που τῆς
 Ἑλλάδος οὐκ οἶδ' ὅπηδή ποτ' ἀπόλωλε.

Εὐρύκλεια πρὸς ταῦτα· τέκνον ἐμὸν, τίνα τοῦτον εἶρη-

πεπληγμένοι, πεφουρμένοι. 46. Κραταίπεδον] τὸ λυσιπαιδικόν (ὁ γὰρ 51.
 Κεῖνται) καὶ σάτι, ἀνάψαι. 53. Πίπτεσθε] πεπνυμένοι. ἢ πεπνυμένοι. ἢ πεπ-
 νυμένοι. 54. Ἀφροσύμηνες] μισήσας. 55. Ἐπὶ μάστακα] εἰς τὴν σπουδαίαν.

Τέκνον ἐμὸν, ποῦν σε ἔπος φέρον ἔρκος ὀδόντων· 70
 ἢ πόσιν, ἐνδον εὔντα παρ' ἐσχάτῃ οὔποι· ἔρησθα
 Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος,
 Ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἴπω,
 Οὐλήν, τὴν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι·
 Τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην· θύλον δέ σοι αὐτῇ 75
 Εἰπέμεν· ἀλλά με κείνος ὄλιον ἐπὶ μάλιστα χερσὶν
 Οὐκ ἔα εἰπέμεναι πολυῖδρείῃσι νόστοι.
 Ἀλλ' ἔπει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμῆεν περιδῶσμαι αὐτῇ,
 Αἷ κέν σ' ἐξαπάρω, κτεῖναι μ' οἰκτίστω ὀλέθρῳ·
 Τὴν δ' ἡμέλειτ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια· 80
 Μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰεγενετάων
 Δήνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολυῖδριν ἐοῦσαν.
 Ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὅρρα ἴδωμαι
 Ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότες, ἡδ' ὅς ἐπειρυν.
 ὣς φημένη κατεβαν' ὑπερφύλα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ 85
 ἦρμαιν', ἥ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεῖνοι,
 ἢ παρσῆσα κύσει κάρη, καὶ χεῖρε λαβύσσει.
 Ἡ δ' ἰπεί εἰσῆλθεν, καὶ ὑπέρβη λαῖνον οὐδὲν,
 Ἐξίτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 Τόγῃσ' αὖτ' ἐτέρω· ὃ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν 90
 ἦστο κάτω ὀρόων, ποτιδῆγμενος, εἴ τί μιν εἴποι.
 Ἰφθίμη παρὰ κροίσι, ἐπεί ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
 Ἡ δ' ἄνιω δὴν ἦστο, τέκος δέ οἱ ἦτορ ἴκτανεν·
 ὄψει δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπαδίως εἰσίδεσκειν,
 Ἄλλοτε δ' ἀπὸ πλάσσεαι, κακὰ γὰρ ὄματ' ἔρχεται. 95
 Τηλέμαχος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Μῆτορ ἔφη δούρητορ, ἀπηναι θυμὸν ἔχοντα,

Ἐμῆεν αὐτῇ περὶ ἐκείνης συνήθειν ποιῶμαι, ἐφ' ἣν οἱ ἀπὸ τοῦ ἐκείνης

κας λόγον, μηκέτι ἐλεύσεσθαι Ὀδυσσεά, ὃς ἐνδον ἤδη ἐστὶ
παρὰ τῇ ἐσχάτῃ; δύσπιστος ἄρα καὶ λίαν δυσπειθής τις
σύγε μοι δοκεῖς πεφυκέναι· ἐγὼ γὰρ καὶ σημεῖον ἐκείνω ἐρῶ·
οἶσθαι σύ γε τὴν οὐλὴν, ἣν ὁ σὺς ποτ' αὐτὸν ἤλασεν ἐν τῷ
Παρνασσῷ· ταῦτα δὲ γῆρας ἐν τῷ νίπτειν τοὺς πόδας αὐτῷ.
εἶδον γνοῦσα· καί σοι ὠρμημένην ἐξαπαεῖν διεκώλυσεν, ἐπι-
βύσας μοι ἐκείνος τὸ στόμα, ὥς τὰ χείριστα βυσσοδομεύων
μνηστῆρσιν· ἀλλὰ σπεῦσον ἤδη ἀπαντῆν ὥς αὐτόν· ἐγὼ
δ' ἂν καὶ συνθούμην πρὸς σέ, εἰ τοιοῦτό τι δούλω ἐξαπα-
τῆν, θανάτῳ ζημιωθῆναι.

Πηνελόπεια δὲ πρὸς ταῦτα· Μαῖα φίλη, βεῶν μὲν σε βου-
λευμάτων χαλεπὸν ἐστ' εἰδέναι, καί τοι πολὺ πείρον ἤδη οὔσαν·
ἀλλ' ὅμως ἴωμεν ὡς Τηλέμαχον, ἐν ἴδωμεν τοὺς μνηστῆρας,
καὶ ὅστις εἴη ὁ τοσούτον ἀπειργασμένος φόνον· ταῦτα δὲ εἰ-
ποῦσα, κατῆει, πολλὰ ἀνακυκλῶσα ἐν νῷ περὶ τῶν παρόν-
των, πότερον πόρρωθεν πειράσεται λόγοις τοῦ φίλου ἀνδρός,
ἢ περιγυθεῖσα, καταφιλήσει αὐτὸς τήν τε κεφαλὴν καὶ τὰς
χεῖρας· ὡς οὖν παρούη, ἐκαθέσθη παρὰ τῇ ἐστίγῃ πρὸς τὸ ἐκ
τοῦ πυρὸς φῶς ἀπέναντι Ὀδυσσεώς· ὁ δὲ αὖ καλῶμενος πρὸς
τῇ κίονι κάτω βλάπων, ἀνέμενον ἐκείνην λόγου ἄρῃσθαι
πρὸς αὐτὸν ἄμ' ἰδοῦσαν· ἡ δὲ ὄρωσα προσεκτικῶς, ἐσθ' οἷς
μὲν ἀνεκάλυπτεν ἀπεικάζουσα, οἷς δὲ τῷ πάνυ κακῶς ἐτάλα-
θαι, διέφραγε· καὶ διεγίνεθ' οὕτως ἐπ' ἀμφοτέρω ταλαντευ-
μένη τὴν γνῶμην.

Τηλέμαχος δὲ ταῦθ' ὄρων, ἐνέπесεν αὐτῇ ῥαγδαίτερος,
μῆτερ, λέγων, ἐμὴ δύστηντερ, τί ποδ' οὕτως ἰσχυρογνώ-

τωσα, ἀπολεσθήσεται. 82. Ἀθήναι βουλὰς. 93. Ἄνω] ἄφρονες. — 1αφρ.]
θαύμα. 94. Ἐνωπιόδω] περιγεγοτέρῳ τῷ ἐφθαλμῷ προσέβλεπεν αὐτῇ. 95.
ἐνίπτειν] ἐπιτίμει. 97. Δύστηντερ] ἰσχυρογνώμων. 105. Τέλει] ἐκτελέσει.

Τίφθ' οὕτω πατρός νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
 ἔξομένη μύθοισιν ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλάξ;
 Οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὧδε γονὴ τετληότι θυμῷ 100
 Ἀνδρὸς ἀρεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι ἐικοστοῦ ἔτι ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν· 105
 Οὐδέ τι προστρέσθαι δύνῃμαι ἔπος, οὐδ' ἐρέσθαι,
 Οὐδ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι ἐναντίον· εἰ δ' ἐτεὸν δῆ
 ἔστ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνεται, ἧ μάλα νῶϊ
 Γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
 Σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων. 110

Ἦς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας Ὀδυσσεύς,
 Λύφα δὲ Τηλέμαχον ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
 Τηλέμαχ', ἥτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον.
 Παιρᾶζον ἐρέων τάχα δὲ φράσσεται καὶ ἄρειον.
 Νῦν δ' ὅστις βυπῶ, κακὰ δὲ χροὶ εἴματα εἴ μαι, 115
 Τοῦνεκ' ἀτιμάζει με, καὶ οὐπω φησὶ τὸν εἶναι.
 Ἡμεῖς δὲ φραζόμεθ', ὅπως ὅγ' ἄριστα γένηται.
 Καὶ γὰρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνει ἐνὶ δῆμῳ,
 ὃ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀσσητῆρες ὀπίσσω,
 Φεύγει, πηρὺς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν· 120
 Ἡμεῖς δ' ἔρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἱ μὲγ' ἄριστοί
 Κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον κῦδα·
 Λύττα· ταῦτά γε λούσαι, πάτερ φίλοι, σὺν γὰρ ἄριστον
 Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώποις φῆσ' ἔμμεναι, οὐδέ κα τίς τι 125
 Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσεις καταθηνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἡμεῖς δ' ἔμμεμαῶτες ἄρ' ἐφύμεθ', οὐδέ τίς φησὶ
 Ἀλκῆς δ' ἐνέσεσθαι, ὅση δυνάμεις γε πάρεσιν.

μοῦσα φυλάττει, ἀλλ' οὐ προσιούσ', ἀνεροῖτ' ἕκαστα, ὅπως ἔχοι; τίς γὰρ τῶν ἀπασῶν οὕτω τλαίη τοῦ ἀνδρὸς ἀποσχέ-
σθαι, εἰκοστῷ νοστήσαντι ἔτει; σοὶ δ' ἄρ' ἡ καρδίη σιδή-
ρειος πέφυκε, καὶ λίθου γε αὐτοῦ πολλῶ σκληροτέρα.

Πηνελόπη δὲ πρὸς ταῦτα· τέκνον ἐμόν, νῦν μὲν ἐκπέπληγ-
μαι ὅλως, καὶ οὐτ' ἂν ἐρέσθαι, οὔτε βλέπειν ἐναντίον δυνά-
μην· ἀλλ' εἰ ἀληθῶς οὗτός ἐστιν Ὀδυσσεύς, ἔσθ' ἡμῖν χ' ἕτερά
γνωρίσματα μυστικώτερα, οἷς μάλιστα γνοίημεν ἂν ἀλλήλους.

Ἐκ δὲ τούτων ὑπερμεδίασεν Ὀδυσσεύς, καὶ στραφεὶς
πρὸς Τηλέμαχον, ἔφη· τὴν μὲν μητέρα ἔα με ὧδε διαγι-
νώσκω· αὐτίκα γὰρ πεισθήσεται· νῦν δὲ κακῆς ὕψεως, ὡς
ἔειπεν, δίκην δίδωμι, μή ποτ' εἶναι δυνατόν αὐτῆς οἰομένης
τοιαῦτα φιλῶρα τὸν Ὀδυσσεά αὐτὸν ἀμφιένυσθαι· ἡμεῖς
δὲ νῦν βουλευόμεθα περὶ τῶν λοιπῶν, ὅπως ἄρισθ' ἡμῖν
πάντα ἔσται· καὶ γὰρ ἔνα τινὰ εἴτις κτείνειε τῶν τοῦ δήμου,
οὐκέτ' αὐτῇ ἐν τῇ πόλει ἐστὶ βιωτὸν, εἰ μὴ πολλῆς εὐπορεῖ
βοηθείας, ἀλλὰ φύγειν αὐτὸν ἀνάγκη, κτήματά τε καὶ πα-
τρίδα καταλιπόντα· ἡμεῖς δὲ τοιούτους καὶ τοσούτους τὰ
πρῶτα τῆς πόλεως ἔχοντας ἀποκτείναντες, τί ποιῶμεν;
τοῦτο δὲ χρὴ βουλευσασθαι.

Τηλέμαχος δὲ πρὸς ταῦτα· σὸν καὶ τοῦτ' ἐστὶν εἰδέναι, ὃ
πάτερ, τοῦ πάντας ἀνθρώπους σοφία καὶ φρονήσει πολλῶ τῇ
μέτρῳ ὑπερλάσαντος· πλεῖστος γὰρ λόγος διὰ πάντων ρεῖ
τῶν στομάτων μηδένα εἶναι τῶν θνητῶν βουλῇ καὶ γνώμῃ
σου κρίντω γεγεννημένον· ἡμεῖς δ' ἐβόμεθα, ὡς εἰκὺς, προ-
θυμίαν καὶ ῥάμην, ὅση γε πέφυκεν, συναισφέροντες.

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τοιγὰρ ἐγὼν ἔρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 130
 Πρῶτα μὲν ἄρ' λούσασθε, καὶ ἀμυρίσασθε χιτῶνας,
 Διμῶς δ' ἐν μεγάρουσιν ἀνώγετε εἴμαθ' ἐλέσθαι·
 Αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
 Ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
 ὧς κέν τις φαίη γάμον ἔρμεναι, ἐκτὸς ἀκούων, 135
 ἢ ἂν ὕδὸν στεύγων, ἧ οἱ περιναιετάουσιν·
 Μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνον κατὰ ἄστυ γένηται
 Ἀνδρῶν μνηστήρων, πρὶν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
 Ἀγρὴν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρον· ἐνθα δ' ἔπειτα
 Φρασσόμεθ', ὅτε κεν κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ. 140
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἧδ' ἐπίθοντο.
 Πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο, καὶ ἀμυρίσαντο χιτῶνας·
 Ὀπίσθην δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἶλετο θεῖος ἀοιδός·
 Φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δὲ σφισιν ἔμενον ὄρσεν
 Μελπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο. 145
 Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναγίζετο ποσσὶν
 Ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν.
 ὦδ'· δέ τις εἶπεν, δόμων ἐκτοσθεν ἀκρῶν·
 Ἢ μάλα δὴ τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν·
 Σχετλίη, οὐδ' ἔτιη πόσιος οὐ κουριδίοιο 150
 Εἶρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, ἕως ἴκοιτο.
 ὧς ἄρα τις εἶπεν, τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο·
 Αὐτὰρ Ὀδυσσεῖα μεγαλήτορα φ' ἐνὶ οἴκῳ
 Εὐρυνόμῃ ταμίῃ λούσεν, καὶ χροῖσεν ἐλαίῳ·
 Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα· 155
 Αὐτὰρ κακὴ κεφαλῆς χεῦεν πολλὸν κάλλος Ἀθήνη
 Μεζονά τ' εἰσιδίον καὶ πύσσιναν καὶ δὲ κέρητας
 Οὐκ ἔστι κέρμας, ὑακινθίνῃ φέθει ὁμοίαις.

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· οὐκ οὔν, ὅμοι δοκεῖ μάλισθ' ἡμῖν ἄρισθ' ἔξειν, ἐκεῖνός ἐστι, πρῶτον μὲν λουσαμένους ἡμᾶς, ἀμφιέσασθαι χιτῶνας καλοὺς, ταῦτά δὲ καὶ τὰς θεραπεΐας πάσας κελεῦσαι· ἔπειτα καὶ φήμιον, τὴν ἑαυτοῦ ἀνακρουόμενον φόρμιγγα, ἐξάρχειν ἡμῖν τοῦ χοροῦ, ὥστ' εἴ τις ἐξωθεν τῶν γειτόνων, ἢ τῶν παριόντων ἀκούσειεν, οἰκθῆναι γάμον γίγνεσθαι ἔνδον· περὶ δὲ τοῦ φόνου τῶν μνηστῆρων μηδὲν εἰς τὴν πόλιν ἐκρῆναι πρότερον, πρὶν ἢ ἡμᾶς ἐξωγενέσθαι κατὰ τοὶ ἀγρόν· ἔνθα βουλευσόμεθα καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τοῦθ', ὅπερ ὁ Ζεὺς ἡμῖν ἂν διδῶ.

Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος ἀκούσαντες, ἐλόσαντο· εἴτ' αὐτοὶ μὲν χιτῶνας καθαροὺς ἡμφιέσαντο· αἱ δὲ γυναῖκες, ἐσθλὰς τῶν ἀμοργίδων περιβέσοντας· φήμιος δὲ λαβὼν τὴν φόρμιγγα, ἥ τε μέλος ἐναρμόνιον καὶ ἐπαγωγὴν πρὸς μολπὴν καὶ χορόν· καὶ ἦν ὅρ' ὄρῳ, καὶ ἀκούειν τὸ μέγα δῶμα τοῦτ'· τοῖς τῶν χορευόντων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ποσίν, οἷον σοναχιζόμενον τε καὶ κυματούμενον· ὥσθ' ὁ ἀκούων ἐξωθεν, ἔφη, ἤπου γε τὴν πολύμνηστίν τις ἔγχευε· Πηνελόπην· δειλαία, οὐδέθ' ὑπέμεινε τὴν περικαλλῆ ταύτην οἰκίαν οἰκεῖν, μέγρις ἂν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐπανεέλθῃ.

Ταῦτα μὲν ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ἀληθείας· τὰ δὲ πρὸς ἄλλον σκοπὸν διεπράττετο. Ἢ δὲ Ἑρμιόνη, λούσασα Ὀδυσσεά, καὶ χρίσασα ἑλαίῳ, ἐνέδυσεν αὐτὸν φάρει καλῷ καὶ χιτῶνι· καὶ ἡ Ἀθηναῖα ἐπέχει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἄνωθεν κἄλλος ἄρθνον, ὥστε μείζω καὶ πάσῳ πολλῷ τοῖς πᾶσιν ὀρέσθαι, τήν τε κόμην οὔλην καθημένον ἐπὶ τῶν ὤμων, ὑακινθίνῳ ὀμφίῳ

συγγενίῃ. 132. Ἐψματα (ἐσθλὰ) λαμπρὰ περιβαλίσθαι. 143. Ὁπισθεῖ δὲ γυναῖκες] ἐνέδυσαν δὲ τὰς γυναῖκας λαμπρᾷ περιβελῇ. 151. Ἐπρεσθαι] ἐπὶ κεφαλῇ. 157. Καθῶν. . . Πηνελόπην] καθῶν. 167. Ἀτίφραστον] σκεπτόμενον. 172

- ὣς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
 Ἴδρις, ὃν Ἡραίοτος δίδωκεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη 160
 Τέχνην πάντοῦν, χαρίεντά δὲ ἔργα τελείει.
 ὧς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
 Ἐκ δ' ἀταμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοιος·
 Ἀψ' δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔρξεν ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη,
 Ἀντίον ἧς ἀλόχου, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν 165
 Λαιμονίη, περὶ σοίγε γυναικῶν θηλυτεράων
 Κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
 Οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὥδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
 Ἄνδρὸς ἀρεστικῇ, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν. 170
 Ἄλλ' ἄγε μοι, μάλα, στέρεσον λέγος, ἄρα καὶ αὐτὸς
 Λέξομαι· ἦ γὰρ τῇγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Λαιμόνι, οὗτ' αὖτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, οὗτ' ἀνερίζω,
 Οὗτε τί μοι ἄρα καὶ μάλα δ' εὖ σιδ' αὖτις ἔκθεα, 175
 Ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δουλιχρέτιμοιο.
 Ἀλλ' ἄγε οἱ στέρεσον πυκινὸν λέγος, Εὐρύκλεια,
 Ἐκτὸς εὐσταθέος θαλάμου, τὸν ῥ' αὐτὸς ἐποίησεν·
 Ἐνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέγος, ἐμβάλετ' εὐνήν,
 Κώεα καὶ χλαῖνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα. 180
 ὧς ἄρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ὀρχήσας ἄλοχον προσεφώνεε, κέδν' εἰδυῖαν·
 ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς εἶπες·
 Τίς δέ μοι ἄλλοτε βῆκεν λέγος; χαλεπὸν δὲ κεν εἴην
 Καὶ μάλα ἐπισταμένον, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπιλήθων, 185
 Ἠριδίως ἐθέλων θεῇ ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ·

ἦνθι, καὶ χρυσογίζουσιν, ὥσπερ ἄργυρος χρυσῷ ἐπικει-
 χρισμένος ὑπὸ χρυσοῦ, παρ' Ἀθηναῖς τε καὶ Ἱφραίστου,
 ὥς τε παντοῖα καὶ ποικίλα ἐργάζεσθαι, εὐραμένους τὴν τέχνην.
 αὐτῷ δὲ τῆς θεοῦ ἐπιχεύσεως αὐτῷ τὴν χάριν ἐπὶ τε τῆς
 κεφαλῆς καὶ τῶν ὤμων, ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἀσπαμίνθου ὁμοίως
 τοῖς θεοῖς· καὶ ἐπανελθὼν, ἐκαθέσθη, ὅθεν ἀναστήκει ἐνώπιον
 τῆς γυναικός· ἐνθα ἤρξατο λόγου τοιοῦδε. Δαιμονία, τί ποθ'
 οὕτως οἱ θεοὶ ἐποίησαν τὴν καρδίαν σου εὐδερᾶν, καὶ πασῶν
 τῶν γυναικῶν σκληροτέραν; τίς γὰρ ἂν τοσούτον ἀπύσχοιτο
 ἀνδρὸς πολλὰ πεπονθότος, καὶ εἰλαστῷ ἔτι εἰς τὴν φίλην
 ἀφιγμένου πατρίδα; ἀλλ' ἄγε σύγ', ὦ Μαίη, στρώσόν μοι
 καθεύδειν· ἐπειδὴ ἤδε ἄκαμπτος ὅλως ἐστί.

Πηνελόπη δὲ πρὸς ταῦτα οὐχ ὑβρίζουσα, ὦ θαυμάσιε
 ὕγε, ὅστις ποτ' εἰ, οὐτ' ὀλιγορούσα, τοιαύτη δοκῶ σοι εἶναι·
 ἀλλὰ μήτ' αὐτίαν ἄγχαί, ταῦτ' ἀκούουσα παρὰ σοῦ ὥρῳ
 μὲν γάρ σε τοιοῦτον ὄντα, οἷος ἦσθα, ὅτ' ἐπέβης τῆς νεῶς
 ἐπὶ Τροίαν· ἀλλ' οὐκ ἂν ἔροιμι πῶ πεποιθέναί ὀφθαλμοῖς.
 Ἀλλ' ἄγε σὺ, ὦ Εὐρύκλεια, ἐξένεγκε αὐτῷ τὴν κλίνην ἐκτὸς
 τοῦ βαλάνου, ἣν οὐμὸς ἀνὴρ ποτε κατεσκεύασε, κώδιά τε
 καὶ χλαίνας ἐπίβαλε καὶ βήγεα σιγαλόεντα.

Οὕτως οὖν ἡ Πηνελόπη ἀπεπειρᾶτο τοῦ Ὀδυσσεώς· ὁ δὲ
 δυσχεράνας, τί ποθ' οὕτως, ἔφη, χαλεπούς μοι καὶ ἀπίστους
 ἔτι προσφέρεις λόγους· τίς γὰρ ἂν τοῦμὸν λόγος μεταθείη,
 εἰ καὶ μάλ' εἰδείη, εἰ μή τις τῶν θεῶν κατελθὼν ἀποσπρί-
 σαιεν; ἀνδρῶν γὰρ οὐκ ἂν τις, οὐδ' ἂν τῶν ἐρρωμενεστάτων

ἀγύρων, τῶν ἐκριπτομένων ἐν τῇ ληκμίζεσθαι, 179. [ἐκθεῖσαι] στήσασαι.
 ἐρβάλετε ἐπὶ αὐτοῦ τὴν εὐνήν, τὸ στρώμα· πείραν δὲ τοῦ μυστικοῦ λαλοῦ
 βουλεμένη, προσποιεῖται μετακινεῖν τὴν κλίνην, ἣν αὐτὸς Ὀδυσσεύς κατασκεύασεν.

Ἄνδρῶν δ' οὐ κέν τις ζωὴς βροτῶς, οὐδὲ μάλ' ἤβων,
 ἱεῖα μετοχλίσσειεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
 ἔν λεγχι ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
 Ὅχμνος ἔφυτανύφυλλος ἐλαίης ἔρκος ἐντὸς, 190
 Ἀκμηνός, θαλέθων· πᾶχετος δ' ἦν ἥϊτε κίων.
 Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν, θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα
 Πυκνῆσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα·
 Κολλητὰς διέπεθκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
 Καὶ τότε ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης· 195
 Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν, ἀμφέξεσα χαλῶ
 Εὖ καὶ ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,
 ἱερμῖν ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρη.
 Ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
 Δαχιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ, ἧδ' ἐλέφαντι· 200
 Ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάντα βοός, φοίνικι φαεινόν.
 Οὕτω τοι τόδε σῆμα πιναύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
 Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἢ τις ἤδη
 Ἄνδρῶν ἄλλοιτε θῆκε, ταμῶν ὑπο πυθμέν' ἐλαίης.
 ὣς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ, 205
 Σήματ' ἀναγνούςης, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·
 Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμρὶ δὲ χεῖρας
 Δειρῇ βάλλ' Ὀδυσσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσπύδα·
 Μὴ μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζεν· ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
 Ἀνθρώπων πένυσσο· θεοὶ δ' ὠπάζον οὔζην, 210
 Οἱ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
 ἦϊός τε ταρπῆναι καὶ γήρας οὐδὸν ἰκέσθαι.

σα· πάλαι πατέ, προσπύδα. 198. Μετοχλίσσει] ἀναμετρίσειεν. 191. Ἀκ-
 μηνός] ἀκμήν Ἰδων θαλάμῳ. 192. Ἀμφιβαλὼν, δέμον] περιβάλλας, ἐκείνο-
 ρησα. 193. Ἐκ ῥίζης] πύκτον ἀνατὲρ τῆς ῥίζης. ὥστε ἐπὶ τοῦ καταλει-
 πεμένου ἐπιστατήχθαι τὸν κόνιν, ἢ ἀπ' αὐτοῦ τῆς ἐπιμελείας τῆς γῆς ὁ-

ἤ, ἄλλοσέ πη τοῦτο μεταμολγέουσιν, ἀρκαρότως ὑπ' ἑμοῦ
κατασκευασθὲν· σημεῖον δέ μοι ἐνδείξασθαι πρὸς σέ τοῦτ'
ἔστί· ἐλαίᾳ γάρ τις ἦν ἐν αὐτῇ εὐδαλῆς, τὸ πάχος κίονος·
τὴν τε τούτῳ πρῶτον περιβαλὼν, ἐπιφροδόμενα θάλαμον,
τέγος τ' ἄνωθεν ἐπερέψας, καὶ θύρας ἐπιθείς· εἴθ' οὕτω τοῦς
τοῦ φυτοῦ περιελὼν ἀκρέμονας, ἀπέτεμον καὶ τὸν κορμὸν
αὐτοῦ οὐ μάλα πολὺ ἀνωτέρω τῆς ρίζης· ἔπειτ' ἀπηξέσας
πρὸς στάθμην, καὶ τοὺς πῆδας προήσας, καὶ πολλαχῇ δια-
τρήσας τερέτρω, ἐπήρεισα τὸ λέγος ἐπὶ τοῦ πυθμένου, χρυσῷ,
ἀργύρῳ τε, καὶ ἐλέφанти ποικίλᾳ λευκῷ· εἴθ' οὕτως ἐπέ-
τάνωσα βύρσαν φρινικλὴν· τοῦτ' οὖν σοι παρ' ἑμοῦ, ὦ γύναι,
σημεῖον· ἀλλ' οὐκ οἶδ' εἰ ἐπὶ τῆς ρίζης κίονος ἔσ' ἔστιν
ἐκεῖνο ἐρηρσιζόμενον, ἢ ἀποσπᾶσας τις μετέθηκεν ἄλλῃ.

Τούτων δ' οὕτως εἰρημένων, παρὰ λύβη τά τε γόνατα καὶ
τὸ ἦτορ ἡ γυνή, ἀρθέντων ἤδη τῶν ἀμφιβόλων, καὶ δάκρυα
καταλείβουσα, περιεγύθη αὐτῷ, περιφύσα ταῖς χερσὶ παν-
ταχόθεν, τήν τε κεφαλὴν καὶ τὰς χεῖρας καταφιλοῦσα, καὶ
λέγουσα· μή μοι μνηστικάκει, ὦ Ὀδυσσεῦ· σὺ γὰρ πάντων
προὔχων φρονήσεις, οἷτ' ὅπως οἱ θεοὶ φρονήσαντες ἡμῖν τοῦ
μετ' ἀλλήλων ἐν τῇ νεότητι συνηθῆναι, καὶ ἐν γήρᾳ συνα-

ποτεμὸν τὸν κορμὸν, ἐξελάπισε πρὸς τὴν τῆς κλίνης κατασκευὴν· ἑμοῖ δοκεῖ
τὸ πρῶτον ἄρμενον ὡς ἐκ τῶν ἐπεμένων. 198. Ἑρμῶν] πῆδα τῆς κλίνης
εἰς περιστάσει· ἑρμῶν] ὁμοειδὲς τῇ ἀρκαρότῳ καὶ ἐπὶ τῆς ἀρκαρότης περιφρο-
ματά, μουσικῇ, παλαιότεραν, καὶ γεωμετρικῇ, τετραγώνου· ἐπλάττετο παρ'
αὐτῶν, καὶ μέγιστα ἐν ταῖς γυμνασίαις· διὰ δὲ τὸ εἶναι αὐτὸν καὶ διαιρε-
πομπῇ, εἴλοντο ἔχειν αὐτὸν ἐν θαλάμῳ καὶ φύλακα τοῦ ὕπνου, ταῖς τε
πόδας τῶν κλωνῶν εἰς τὴν ἐκείνου ἀσκήσαντες πρόσφιν, ὅπως ἀλεξάντη· ἔχοντες
τὰ μὲν δαίματα μὴ φοβεῖντε, ἔχοντες δὲ ἐκ τῶν ἐπείρου ἀπὸ τοῦ ὕπνου
204. Πυθλίαν τὸν κορμὸν· ἐκ τούτου ἄρα ὅλλον, ὅτι ἐπὶ τοῦ καταλειφθέντος
τοῦ κορμοῦ σὺν τῇ ρίζῃ τὸ λέγος πῆκκετο. 209. Σκόζου] ἀργύρου. 211. Χρυσῷ

- Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χῶεο μηδὲ νεμέσσα,
 Οὐνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὦδ' ἀγάπησα.
 Αἰεὶ γὰρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 115 Ἐρρίγεται, μή τις με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
 Ἐλθῶν· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλευούσιν.
 Οὐδέ κεν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 Ἀνδρὶ παρ' ἄλλοδαπῷ ἐμήγη φιλότῃ καὶ εὐχῇ,
 Εἰ ἤδη, ὃ μιν αὖτις Ἑρῆϊο υἱεῖ Ἀχαιῶν
 120 Ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδ' ἑμελλεν.
 Τὴν δ' ἦτοι βέξει θεὸς ὥρσεν ἔργον αἰεκές·
 Τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἐφ' ἐγκάθθετο θυμῷ
 Λυγρῇ, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
 Νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σῆματ' ἀνιπράδεα κατέβηκε
 125 Εὐνῆς ἡμετέρης, ἐν οὐ βροτῶν ἄλλος ὁπώπει,
 Ἀλλ' οἶσι, σὺ τ' ἐγὼ τε, καὶ ἀμφίπολος μίξ μούνη,
 Ἀκτορὶς, ἣν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
 Ἢ νῶϊν εἵρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
 Πιεθὺς δὲ μευ ἕλκον, ἀπανέειπε μᾶλ' ἐόντα.
 130 ὧς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὕφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο
 Κλαῖε δ' ἔχων ἄλογον θυμαρέα, κέδν' εἰδυῖαν.
 ὧς δ' ὅτ' ἂν ἀσπᾶσις γῇ νεχρομένοισι φανήη,
 ὦντε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
 135 Ῥαῖετ', ἐπειρομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι περὶ
 Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἀλὸς ἡπειρόνδε
 Νεχρομένοι, πολλὴ δὲ περὶ χερεῖ τέτροφεν ἄλγη·
 Ἀσπᾶσι δ' ἐπέθαν γαίης, κακότητι φερόντες·
 ὧς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἦν πόσις εἰσορούσῃ·
 140 Δειρῆς δ' οὐπω πᾶμπαν ἀφίετο πήγῃ λευκῇ.
 Καὶ νῦν δ' εὐρομένοισι φάνη βοῶδοράκτολος Πῶς,
 Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεῖα γλαυκῶπις Ἀθήνη.

νκαπύσασθαι, πολλὰ τῶν κακῶν ὀργῇ ἡμῖν ἔπειμ'· μὴ
 ὄν μοι ὀργίζου, ὅτι μή σε ἀνέιδουσα περιπτύξωμην· δέος
 γὰρ αἶψα ὑπέτρεχε, μή τις προσιδὼν ποθέν μοι, φενακίσῃ
 τῇ ῥόγῃ· πολλοὶ γὰρ πολλὰ ἐπ' ὠφελείῃς ὤλ'α πρὸς βλάβην
 τοῖς ἄλλοις βουλεύοντο· οὐδὲ γὰρ ἱλόνῃ αὐτῇ ἡ θυγάτηρ
 τοῦ Διὸς ἄλλοδαπῷ ἀνδρί ποτε συνεγένετ' ἄν, εἰ μὴ τοῖς
 ἐκείνου παρήγετο λόγοις· ἐφ' οἷς οἱ Ἕλληνες ἐπιστρατεύσαν-
 τες, ἐπ' ἀνέλασσαν αὐτὴν οἴκαδ' ἐβίβ'· κινήθεῖσα γὰρ ὑπὸ τῆς
 θεοῦ πρὸς τὸ ἀτοπώτατον τοῦτο ἔργον, οὐχ οἶσθε ἦν προῖδεῖν
 τὴν ἀπὸ τῆς αἰσχρᾶς πράξεως ταύτης αὐτῇ καὶ ἡμῖν ἐσομένην
 κακότητα· ἴδ' ὅν, ἐπεὶ σαρῶς μοι κατεῖπας πάντα τὰ τοῦ
 λήγουσ' γνωρίσματα, ὃ πλὴν ἡμῶν καὶ τῆς ὀμυριόλου, ἦν
 ἦεν ἄγουσ' ἀπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ ἡ μόνη τὴν τοῦ θαλά-
 μου ἐρπεπίστουτο φυλακὴν, οὐδεὶς ἄλλος οἶδε, πόπεισμαι
 σαρῶς περὶ σοῦ, καί τοι δύσπιτος οὔσα, μὴ ἄλλον εἶναι, ἢ
 τοῦτον αὐτὸν τὸν ἐμὸν φίλτατον Ὀδυσσεύα.

Ταῦτα δ' εἰποῦσα, μέγα μὲν πάθος, μεμειγμένον δὲ χαρᾷ
 τῇ τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐνέχευ' ἑσέ, ὥστ' οὐχ' οἶσ' τε ἦν ἐπισχεῖν
 ἐπὶ ταυῦτ' ἑσέ· μὴ δακρύειν· καὶ ὡς γὰρ νεὸς ναυα-
 γησάσσης περ Πηλεϊδῶνος ὀργῇ, τῶν ἐπιβιότων ἄνω καὶ κάτω
 φερομένων τοῖς τῶν κυράτων διαύλοις, εἴ τις σωθεῖεν αὐ-
 τῶν, περιπτύσσονται ἀπασίως τὴν χέρσον· οὕτω Πηνελό-
 πη περιφύσα ταῖς χερσὶ Ὀδυσσεῖ, οὐκ ἐδύνάτο αὐτοῦ ἀπο-
 σγέσθαι· καὶ δὴ καὶ εἰς ὑποφαινομένην ἄν ἐπωδύρανθ' ἡμέ-
 ραν ἀμφότεροι, Ἀλλήλοισι συμπερικύβετε, εἰ μὴ Ἀθηναίη ἐπέ-

ὀργίζου. 216. ἱλόνῃ] ἐνέειδο. — ἀπείροτο] ἀπαταστικόν. 220. Π' ὅστις
 εἰ ᾄδει, ἐξ' ἀπατάσσεια ἐπ' ἐλπίσιν· ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ τ. λ. οὕτω μὲν αὖ
 εὐεδοῖτο ἄν ἔνοος. 231. ὀμυριόλου] ἀρέσκουσαν τῇ ψυχῇ, εὐχάρεστον. 235.

Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δουρίην σθέθεν, ἦ δ' αὖτε
 ἴδυσαν' ἐπ' Ὀκεανῷ χρυσόθρονον, οὐδ' ἔκ' ἵππους
 Ζεύγυσθ' ἐκπόδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας, 245
 Λάμπον καὶ φαέθονθ', οἷτ' ἦ δ' πῶλοι ἄγουσιν.
 Καὶ τότε ἄρ' ἦν ἄλογον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὧ γύναι, οὐ γὰρ πῶ πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
 ἦλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὀπίσθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται,
 Πολλὸς καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὰ χερὰ πάντα τελέσσαι. 250
 ὧς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαια
 ἦματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Αἴδος εἴσω,
 Νόστον ἐταίροισιν διζήμενος, ἡδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
 Ἀλλ' ἔρχεο, λέκτρονδ' ἵομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἥδη
 ἵπνω ὑπο γλυκερῷ τερπόμεθα κοιμηθέντες. 255

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπειά·
 Εὐνὴ μὲν δὴ σοίγε τότε ἔσται, ὅππότε θυμῷ
 Σῶ ἐθέλης· ἐπεὶ ἄρ' σε θεοὶ ποίησαν ἰκέσθαι
 Οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἐρράτῃς, καὶ τοι θεὸς ἐμβαλε θυμῷ 360
 Εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἀέθλον· ἐπεὶ καὶ ὀπίσθεν, οἶω,
 Πεύσσομαι· αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔτι χέριον.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις
 Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μολύσσομαι, οὐδ' ἐπιχεύσω. 265
 Οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
 Χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄσπε' ἄνωγεν
 Ἐλθεῖν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐήρες ἔρετμον,
 Εἰσάκει τοὺς ἀρτίωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
 Ἀνέρες, οὐδὲ θ' ἄλυσσι μεμνημένον εἶδαρ' εἶδουσιν· 270
 Οὐδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέκας φωνικοπαρήχους
 Οὐδ' εὐήρε' ἔρετμά, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
 Σῆμα δέ μοι τόδ' εἶπεν ἀριφραδὲς, οὐδέ σε κέρτα
 Ὅππότε κεν δὴ μοι ζυμβλημένος ἄλλος ὁδίτης·
 Φηὶ ἀθηρηλοιογὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμφ, 275

σχε τήν τε δύκτα ἀτρεμῆσαι, ἐν ᾧ βήματα ἐτοχεν οὐσα ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος, καὶ τήν χρυσόθρονον Ἥθω ἐπὶ τοῦ ἰκσανοῦ, κωλύσασα τοῖς ἵπποις τήν τε Λύμπαν καὶ Φαέθωνα ζεύξασθαι· καὶ τότε δὴ Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Πηνελόπην, ἴσθι, ὦ γύναι, πολὺν μοι ἔτι ἐσόμενον ἀγῶνα καὶ πόνον· καί μοι ταῦθ' ἡ Τειρεσίη ψυχὴ προσεῖπεν, ἥνίκ' ἐν Ἄδου καταβὰς ἐχρησάμεν αὐτῷ περὶ νόστου ἐμαυτοῦ τε καὶ τῶν ἐταίρων· ἀλλ' ἰτέον νῦν ὕμιν ἐς τήν εὐνὴν καθευδήσοντες ἡδίστα.

Πηνελόπη δὲ πρὸς ταῦτα ἡ μὲν εὐνή, ὦ φίλτατε Ὀδυσσεῦ, ἐπειδὴ ἄπαξ οἱ θεοὶ δοῖέν σοι ἐς ρήτην ἀποσπῶσθαι πατρίδα, ἐτοίμη σοι ἔσται αὐτίκα μάλα· ἀλλὰ σύγ' εἰποῖς ἄν νυν, ὅστις σοι ἄγρον ὑπάλοιπας ἔτι εἴη, ἐπεὶ οἱ θεοὶ σαφές σοι τοῦτο ἐποίησαν· ὁ γὰρ μετὰ ταῦτα ἀνάγκη μαθεῖν, τί ἄν κωλύει με συμφερόντως καὶ προσιδέναι.

Ὀδυσσεύς δὲ πρὸς ταῦτα· τίποτε μ', ὦ βελτίσται, ταῦτα παροτρύνεις ἐκφῆναι; ἔρῳ μέντοι σοι· τί γὰρ καὶ πάθοιτις; ὅπως φίλος τις ὦν βιάζοιτο; ἀλλ' οὐδέ τι σὺ σὶδ' ὅτι λυπηθήσῃ ἐπὶ τούτοις, κήρῳ γὰρ ἡδέω; διέξομαι ἐπὶ πολλοῖς· γὰρ ἀνθρώπους ὁ θεὸς κελύει με ἀπὸ λυγρῆς, κόπην φέροντα ἐν χερσίν, μέλεις δ' ἐν ἐπὶ τούτους ἀρρίκωμαι, οἳ οὔτε θάλασσαν ἴσασιν, οὔτε σῖτα ἐσθίουσιν ἀλληλισμένα, οὔτε ναῦς, οὔτε κόπας, ταῦτα δὴ τὰ πῶν γεῖν διαγνώσκουσιν πτερὰ θῆτι· εἴη· σημείον δὲ τοῦ ταῦτά με διαγνώσκει ἐκεῖνό μοι εἶπεν ὁ θεός, ὅπότ' ἀνὴρ τις κατ' ὄδον πλανασμένῳ ἐκεῖ συμβαλὼν, φήσσει πτόν με φέρειν ἐπ' ὤμων, ἐκεῖ με δεῖ σάντ' ἐμπηξαι

Πηνῶν· μεγάλην ὑπερ ἄλλῃ τρέφει καὶ τρεφέν εἰργκεν. 243. Ἐν περάτῃ] πρὸς τῷ πέρατι εἶσαν· περάτῃ γὰρ τὸ πρὸς τῷ ὀρίζοντι τελευταῖον ὄριμα· 244. Ῥύσσει] κατέσχε, 201, 110' ὄρηται] ὄρη· ἀπὸ τοῦ πρὸς τῷ ὀρίζοντι.

Καὶ τότε μὲν ἐν γαίῃ πῆξαντ', ἐκάλειεν ἐρετμόν,
 ἔρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι,
 Ἀρνεῖον, ταῦρόν τε, συὸν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 Οἴκαδ' ἀποστείχειν· ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκτομόβας
 Ἀλκινόοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, 280
 Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάλαττος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῶ
 Ἀβληχρὸς· μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνη
 Γῆρά· ὑπο λιπαρῶ ἀρχμένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 Ὀλβιοὶ ἔσσονται· τάδε μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προτείπει περὶ φρον Πηνελόπειαν· 285
 Εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
 Ἐλπώρῃ τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμῃ τε, ἰδὲ τροφὸς ἔντων εὐνῇ
 Ἰσθῆτος μαλακῆς, δαΐδον ὑπολαμπόμενον. 290
 Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
 Γρηῦς μὲν κείνησα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
 Τοῖσιν δ' Εὐρυνόμῃ θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
 ἔρχομένοισι λέχοςδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
 Ἰς θαλάμῃν δ' ἀναγούσα πάλιν κλίν' οἱ μὲν ἔπειτα 295
 Ἀσπασίῳ λέκτρῳ παλαιοῦ θεσμὸν ἔκοντο.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος, ἡδὲ συβώτης
 Πυῶσαν ἄρ' ἀρχέμενος πόδας, πύσαν δὲ γυναικας·
 Αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρον σκιδέντα.

Τοὶ δ' ἐπεὶ τὴν φιλόττην ἐταρπύτην ἐρατεινῆς, 300
 Τερπέσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε·
 Ἢ μὲν ὅς' ἐν μαγάρῳσιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
 Ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶς ἀέθλων ὀμίλον,
 οἱ ἔθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας καὶ ἱφια μῆλα,
 ἔσφαζον πολλὰς δὲ πῖτον κρύσσας οἶκας, 305
 Αὐτὰρ ὁ Διογενὴ Ὀδυσσεύς, ἔσα κῆδ' ἐβήκειν
 Ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς οὐδὲν ἔμνησεν,
 Πάντ' ἐλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετο σκαδύνα, αἰδέοι ὕπνος
 Πίπτει ἐπὶ βλεφάρῳσι πύρος καταδύει ἥπικτα.
 ἦρξάτο δ' ὧς πρῶτον Κίρκης· δάμαρ· αἰετὰρ ἔπειτα 310.

τὴν κόπην τῇ γῇ, καὶ θύσαι ἄμυν, καὶ ταῦρον, καὶ σὺν Προσειδῶνι· εἴτ' ἐπανήκοντα αἰκάδε, θύσαι τοῖς ἀθανάτοισι ἄπασιν ἐξῆς· ἐκατόμβας· θάνατον δὲ ἐκ θαλάσσης πρὸς βα-
θὺ γῆρας ἡσύχως μοι ἔσσεσθαι ἐν εὐθηνίᾳ τῶν ὑπηκόων. Ταῦ-
τά μοι ἀνείλεν ἐκεῖνος, ἐπειδὴ βούλει μαθεῖν.

Πηνελόπη δὲ πρὸς ταῦτα· ἐπειδὴ τοίνυν οἱ θεοὶ εὐδαι-
μόν σοι ἐπαγγέλλονται γῆρας, ἐλπίς ἡμῖν πάντων τῶν κα-
κῶν λήθην ἔσσεσθαι.

Τέως μὲν οὖν οὗτοι τοιαῦτα διελέγοντο πρὸς ἀλλήλους, Εὐρυνόμη καὶ Εὐρύκλεια παρειαυάζον αὐτοῖς τὴν εὐνὴν ὡς μάλιστα μαλακὴν· ὡς δὲ καλῶς αὐταῖς εἶχεν, ἡ μὲν Εὐρύ-
κλεια ἀπῆει, ἐνδ' ἔθος αὐτῇ ἦν καθευδήσουσα· ἡ δὲ Εὐρυνό-
μη δῶδας φέρουσα ἐν χειρὶν, ἡγεῖτ' αὐτοῖς πρὸς τὸν θάλα-
μον· εἴτ' ἐξελθούσης, κατεκλίθησαν ἐκεῖνοι, ὥσπερ νόμος αὐτοῖς πάλαι ἦν· ὁμοίως δὲ καὶ Τηλέμαχος σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν, ἡγήσαντες καὶ αὐτοὶ τοῦ χοροῦ, ἐτράποντο εἰς ὕπνον ἕκαστος κατὰ χώραν.

Ὁδυσσεὺς δὲ καὶ ἡ Πηνελόπη, ἐπειδὴ αὐτοῖς καλῶς φι-
λόνητος σχοίη, ἐνησιμένιζον διηγούμενοι, ἡ μὲν, ὅς' αὐτῇ συνέβη ἀνασχεῖσθαι πάσχουσαν ὑπὸ τῶν μνηστῆρων, ὑρ' ὧν τοσαῦτα πρόσπαττε καὶ ὄδεις, καὶ σίτος καὶ οἶνος δι' αὐτὴν κατηνάλωνται· ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς αὐ διέξῃει, ὅσα τέ τινας κα-
κῶς ἦν ποιήσας, ὅσα τε αὐτὸς πεπονθὼς ὑρ' ἐτέρων· ἃ ἡδύως ἔκλυεν αὐτοῦ Πηνελόπη, ὥστ' οὐκ ἦν αὐτῇ εἰς ὕπνον τραπέ-
σθαι πρὶν εἰς τέλος ἀκοῦσαι πάντα.

Ἠρξάτο δὲ τοῦ λόγου πρῶτον ἀπὸ τῶν Κικόνων, ὅπως

μ. 275. Φήρ] ἀθηναίων ἐχειν ἴδε ταῦτα ἐν τῷ Α. στίχ. 120. καὶ ἐξῆς.
296. Θεσμών] τὸν τῆς συνουσίας νόμον ἐνταῦθα φησὶ κληταῖς λέγεται· μὴ-
λιθ' ἢ δέισι τῆς ἐποποιείας. 310. Κίονας] ἐπὶ τοῦ τοῦ καὶ ἀνακτο-
ράς τῶν ἄλλων ἐπὶν κατὰ ῥήτορας.

Ἰλὸς ἐς Λωτυφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
 Ἰδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίρατο ποινὴν
 ἰφθίμων ἐτάρων, οὓς ἤσθιεν, οὐδ' ἐλέαιρεν·
 Ἰδ' ὡς Αἴολον ἔκεθ', ὃ μιν πρόσφρων ὑπέδεκτο
 Καὶ πέμπ' οὐδέ πο' αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἐκέσθαι 315
 ἦην, ἀλλὰ μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα,
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν, μεγάλα στενάχοντα·
 Ἰδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανε,
 Οἱ νῆας τ' ὄλεσαν καὶ ἱυκνήμιδας ἐταίρους
 Πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἷος ὑπὲρφυγε νηὶ μελαίνῃ· 320
 Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον, πολυμηχανίην τε·
 Ἰδ' ὡς εἰς Αἶθρα δόμον ἔλυθεν εὐρώεντα,
 Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίω,
 Νηὶ πολυκλήϊδι, καὶ εἶσιδε πάντας ἐταίρους
 Μητέρα θ', ἥμιν ἔειπτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα· 325
 Ἰδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων ρήόγγον ἄκουσεν,
 ὧς θ' ἔκετο Πλαγκτᾶς πέτρης, δεινὴν τε χάρυβδι,
 Σκύλλην θ', ἣν οὐ πώποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυσαν·
 Ἰδ' ὡς Ἥελίοιο βόας κατέπερνον ἐταῖροι·
 Ἰδ' ὡς νῆα θαλὴν ἔβαλε ψυλόντι κεραυνῷ 330
 Ζεὺς ὑψιδρεμέτης· ἀπὸ δ' ἐρρίθην ἐσθλοὶ ἐταῖροι·
 Πάντες ὁμῶς, αὐτοὶ δὲ κακὰς ὑπὸ ἰσθμῆς ἄλυσαν·
 ὧς θ' ἔκετ' Ὠγυγίην νῆσον Νύμφην τε Καλυψῶ,
 ἥ δ' αὖ μιν κατέρυκε, λιλαυμένη πόσιν εἶλαι,
 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, χθδὲ ἔφρασκεν 335
 Θήσαιν ἀθάνατον καὶ ἀγέρας ἥματα πάντα·
 Ἀλλὰ τῷ οὐπote θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐπείθεν·
 Ἰδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Οἱ δ' αὖ μιν πέρι κῆρι θεὸν ὡς τιμήσαντο,
 Καὶ πέριψαν σὺν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 340
 Χαλκὴν τε, χρυσὸν τε ἄλλας, ἐσθῆτά τε δόντας·
 Τοῦτ' ἄρα δευτέρτον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος,
 Λυσσάμελ' ἐπὶ ἔρυσσε, λύσαν μετ' ὀδύματα θυμοῦ.
 Ἢ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ἐκράτησεν αὐτῶν ἐπιὼν, καὶ ὅπως ἤλθεν εἰς Λιτοφάγους·
 τά τε κατὰ τὴν Κύκλωπα, ὅς' ἐκείνος ἐποίησε, σὺν οὐδενὶ
 οὔτεφ' καταφάγον τούς ἑτέρους, καὶ ἦντινα δέκην δέδωκεν
 ἀξίαν τῶν πεπραγμένων· καὶ ὅπως εἰς Ἄϊλλον ἑλθὼν, πολ-
 λῆς παρ' αὐτοῦ φιλοφροσύνης ἠξίωται, καὶ ὅπως καλῶς πεμ-
 φθεῖς, ἀνηρπάθη ὑπὸ χειμῶνος σφοδροῦ εἰς τὴν θάλασσαν,
 ὡς μήπω πεπρωμένον αὐτῷ οἶκαδ' ἐγενέσθαι· καὶ ὅπως ἐς
 τοὺς Λαιστρυγόνας ἀφίκετο, ὑφ' ὧν τὰς τε ναῦς καὶ τοὺς ἐτέ-
 ρους ἀπώλεσεν, αὐτὸς μόνος διαδρῶς σὺν νηϊ· καὶ ὅπως τῇ
 τῆς Κίρκης ἐξήλεός γε γαίτην, καὶ εἰς Ἄδην κατέβηεν, ἐχρί-
 σατο τῇ ψυχῇ Τειρεσίῳ· ἔβηα τοὺς θ' ἑτέρους ἴωσκε, καὶ
 Ἀντίκλειαν αὐτὴν τὴν φίλην μητέρα· καὶ ὡς τὰς Σειρήνας
 παραπλεύσας, ἤκουσεν αὐτῶν τῆς ᾠδῆς· καὶ ὅπως ἐς τὰς
 πλαγκτὰς διεπεραιώθη πέτρας, τὴν τε Χάρυβδιν καὶ τὴν
 Σκύλλαν, ἣν οὐδένες πῶ παρήμειψαν ἀσινῶς· καὶ ὡς τὰς
 τοῦ Ἥλιου βοῦς κατέσφαξαν, οἱ ἐταῖροι, ἀνθ' ὧν κεραυνὸς
 ἐς τὴν ναῦν ἐγέσκηψεν ὑπὸ τοῦ Διός· ἐνθ' αἱ μὲν ἀπώλοντο
 ἐν τοῖς κύμασιν, αὐτὸς δὲ διέφυγε μόνος ἀποννηξάμενος·
 καὶ ὡς ἤλθεν ἐς τὴν Ὠρυγίαν παρὰ Καλπηῖν, ἣ λαιπρὸς
 αὐτὸν ὑποδεξάμενη, ἐκόλυσεν ἀπίσαι, ἀλλ' ἄνυσεν αὐτὴν ἐπαγ-
 γαλλομένη ποιήσιν, ἐφ' ᾧ κατὰ νόμον σφδρὸς παρ' αὐτῇ
 διαμένειν ἅπαντα τὸν αἶῶνα· ὃ δὲ, εὖδ' ὧς ἀδίζ' ἐπειθέμε-
 νος ἦν· καὶ ὡς εἰς Φαίακας περαιοθεῖς, πολλὰ ποθὼν κατὰ
 θάλατταν, φιλοφροσύνης καὶ τιμῆς, ἵστατο καὶ θεῖς, παρ'
 ἐκείνων ἠξίωται· εἶτα δὲ καὶ πεμφθεῖς νηϊ ἐς φίλην πατρί-
 δα γαῖαν, χαλκὸν τε, χρυσόν τε, καὶ ἐσθλὰ πολλὰ παρ'
 ἐκείνων λαβὼν. Εἰςχεῖ μὲν σὺν τούτῳ τῆς ἑταυτοῦ ἵστατο
 χωρήσας, ἀποκεκοίμηνται.

Ἡ δ' ἈΘΛΥᾶ αἶθις, ὡς ἄλλος αὐτοῖς ὕπνου καὶ εὐφροσύνης

Ὅπποτε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλεπετο ὅν κατὰ θυμὸν 345
 Εὐνῆς ἥς ἀλόχου ταρπήμεναι ἠδὲ καὶ ὕπνου,
 Αὐτίκ' ἀπ' Ὀκείανοῦ χρυσόβρονον Ἡριγένειαν
 ὤρσεν, ἴν' ἀνθρώποισι φάως φέροι· ὥρτο δ' Ὀδυσσεύς
 Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 ὦ γύναι, ἥδη μὲν πολέων κειρομήθε' ἀέλλων 350
 Ἀμροτέρω· σὺ μὲν, ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέανόστον
 Κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
 ἴεμενον· πεδάσασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης·
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμροτέρω πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνήν,
 Κτήματα μὲν, τά μοι ἔστι, κοιμίζεμεν ἐν μεγάροισιν· 355
 Μῆλα δ', ἃ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
 Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ λήσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
 Λώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους·
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄγρὸν ἔπειμι,
 Ὀφύμενις πατέρ' ἐσθλὸν, ὃ μοι πυκνῶς ἀκάρχηται· 360
 Σοὶ δέ, γύναι, τάδ' ἐπιτέλλω πινυτῇ περ ἐούσῃ·
 Αὐτίκα γὰρ φάτις εἴσιν ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 Ἄνδρων μνηστῆρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
 Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσκα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξιν
 Ἥσθαι μηδέ τινα προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε. 365
 Ἦ ῥα καὶ ἀμφ' ὥμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ·
 ὤρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
 Πάντας δ' ἔντε' ἀνωγεν Ἀρχία χερσὶν ἐλέσθαι.
 Οἱ δέ οἱ οὐκ ἀπίθησαν, ἐθωρήσσαντο δὲ χαλκῷ·
 ὤϊζαν δὲ θύρας, ἐν δ' ἦσαν ἔρχεσθ' Ὀδυσσεύς. 370
 Ἦδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
 Νυκτὶ κατακρύψασκα, ὅπως ἐξῆγε πόληος.

εἶχεν, ἐκίνησε τὴν χρυσόθρονον Ἥδω, ἀνελθοῦσαν ἀπὸ τοῦ
 ἰκεανοῦ, ἐνεγκεῖν τὸ ρῶς ποῖς ἀνθρώποις· κἄν τούτῳ ἐγε-
 ϑεῖς καὶ ὁ Ὀδυσσεύς, ἔφη πρὸς τὴν Πηνελόπειν, γύναι, ἥδη
 μὲν πολλῶν ἀμρόττεροι κακῶν ἐσμέν πειραθέντες, σὺ μὲν,
 τὴν ἐμὴν ἀπουσίαν ὀδυρομένη, ἐγὼ δὲ ἐν πολλοῖς πόνοις τε
 καὶ ἀγῶσι παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν κωλυόμενος
 τὴν φίλην ἰδεῖν πατρίδα· νῦν δ' ἐπεὶ συνεγενόμην ἄμφοι
 ἐν τῇδε τῇ εὐνῇ, φροντιστέον ἡμῖν ὦν εἴη τῷ ἡμετέρῳ
 κτεράτων, ὅσα μὲν ἂν σφίζονται εἰκαί, φυλάττειν ταῦτα
 ἀσφαλῶς· ἃ δὲ τῶν θρεμμάτων οἱ ἀλαζόνες μνηστήρες κα-
 τεδαπάνησαν, ἄλλοθεν ἀναπληρωτέον, ἃ μὲν ἐκ λαΐας καὶ
 νόμου πολέμου, ἃ δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπιδόντων ἡμῖν
 δωρεάν· ὥστ' ἐξ ἀμφοτέρων ἐμπιπλάναι σῶθι· τὰς ἡμετέρας
 ἐπαύλεις· οὐκ ἔννυ νῦν ἄπειμι εἰς τὸν ἀγρόν ἀφ' ἡμεῶν
 τὸν φίλον πατέρα· ὃς τῇ ἐμῇ πολὺν ἥδη χρόνον κατακτείνεται
 πότῳ· σοὶ δ' ἐκεῖνο μελέτω, καί περ εἰδυῖα σοι τοῦτο σφριεῖ· ἐπι-
 δὴ ἄρ' ἑλπίφ' ἀνέχροντι λόγος· πολλὰς ταῖς ἐν τῇ πόλει περὶ τὸν
 μνηστήρων γενήσεται, ἀναβᾶσαν εἰς τὸ ὑπερφῶν σὺν ταῖς
 ἀμριπόλοις, αὐτοῦ καθῆσθαι, πᾶσαν ἄγρουσαν ἥσυχίαν,
 μήθ' ὀρώσάν τινα, μήτε πυνθανομένην.

Ταῦτα δ' εἰπὼν καὶ τὰ ὅπλα παύσας, ταῦτα ἐκέλευσε
 ποιεῖν καὶ Τηλέμαχον καὶ τοὺς δύο οἰκέτας· γενομένου δὲ
 τούτου, ἀνείξαντες τὰς πύλας, ἦνυστον ἅμα ἔφ' ἐπὶ τὸν ἀγρόν,
 Ὀδυσσεύς ἡγουμένους· τῆς δ' Ἀθηνᾶς καλυψάτης αὐτοῦς· να-
 φέλη, ἐξῆλθον διὰ τῆς πόλεως ἀθέατοι ὑπὸ πάντων.

353. Πεδάσκον] ἐνεπόδιζον, ἐκώλυν. 354. Πολυήρατον] πολέευστον, ἐπι-
 θυμητήν. 365. Πρετίσσειο] -Ελέπε, μήτε διελέγου. 370. Ἠέξαν] ἀνέφεικον
 τὰς πόλεις, καὶ ἐξῆλθον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΕΡΜΗΣ κατὰγει ἐς ἦσαν τὴν τῶν μνηστήρων ψυχὰς·
 Ἀγαμέμνων δὲ διαλέγεται πρὸς Ἀχιλλεῦ, καὶ διέξυσται
 αὐτῷ τὴν περὶ τὸν τάφον αὐτοῦ τιμὴν· ἀναγνωρίζει δὲ
 καὶ Ἀμφιμέδοντα μεταξὺ τῶν ἄλλων μνηστήρων, καὶ
 πυνθάνεται, ὅπως ταῦτα ἔσθ' ἐγένετο· Ὀδυσσεὺς δ'
 ἰδὼν εἰς τὸν ἄγρόν, εἰσίσκει τὸν παῖδα ἀπαγαγόντων·
 ἐπὶ τῇ τοῦ νιῶ ἀποδείξει τῇ ἰδ. πρὸς ἀλλήλους διαλέξει
 ἔτι μᾶλλον αἰῶσι τὸ πάθος· καὶ τῷ ἀναγνωρισμῷ μετα-
 βάλλει εἰς ἄλλη γαῖαν· ἐν δὲ ταύτῃ οἱ ἐν Ἰθάκῃ συνέ-
 λθοντες

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ω.

Ερμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
 ἄνδρων μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάδῳ μετὰ χειρὶ
 Καλὴν, χρυσεῖν, τῇ δ' ἄνδρων ὄμματα θέλγει,
 ὧν εἶδαι, τοῖς δ' αὖτε καὶ ὑπὸ φωνῆς ἐγείρει·
 Τῇ ῥ' ἄγε κινήσας· ταὶ δὲ τρίζουσιν ἔποντο.
 ὧς δ' ὅτε Κυλλήνιος μολὼν ἄντρον ὑπεπεσίστο

5

τ. Κυλλήνιος] ὁ ἐν Κυλλήνιῳ ἔρει τῆς Ἀργαδίας ἀναπράξας, γ. 11. τεύχος

ΤΟΥ Ω.

οἷοις περιλείονται περὶ τῆς τῶν πατρῶν ἀναγίσεως· ὁ δὲ πατὴρ Ἀντιφῶν κινεῖ τὸν λαὸν εἰς ἐκδίκησιν· Μένδωρ φέ καὶ Ἀλιθέρσης πειρῶνται κωλύειν· καὶ κατώρθωσαν τό γε πλεῖστον· οἱ δὲ λοιποὶ ὥρμηται ἐπὶ Ὀδυσσεά· ὁ δὲ, ἐπεί τις τοῖς ἄλλοις ἐναντὶ στυγαίᾳς, ἀντιπέθεισιν καὶ μάρης γενομένης, κτείνει ὁ μὲν Λαέρτιος τὸν τοῦ Ἀντιφῶν παῖδα· Ὀδυσσεὺς δὲ καὶ Τηλέμαχος, πολλοὺς τῶν ἄλλων· εἴτα τῆς Ἀθηνῆς διακωλυσάσης ἐπὶ πλέον γένοντο φοβῆσαι, κατέβητο αἱ πόλεις τὰ ἑκάστη, καὶ γέγρεται εἰρήνη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ω.

ΤΕΡΜΗΣ ὅν ἐν ταύτῃ συγκαλέσας τῆς τῶν μηχανῶν φύ-
χης, ῥάξας φέρων ἐν χειρὶ, ἥ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐσθ' ὅν μὲν
συγκλείει, ὅν δ' ἀνοίγουσιν ὅργανα ἐκ τοῦ ὕπνου, ὡς ἐλθόντι
ἡγεῖτ' αὐτῶν ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἄδην· αἱ δὲ εἶποντο τρέφουσαι,
καθάπερ αἱ νυκτερίδες, ἡνίκ' ἂν τις ἐν ἄνθρω πρὸ πειρώσεται

Τρίζουσai ποτέονται, ἰπεὶ κέ τις ἀποπέσῃσιν
 Ὄρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται·
 ὧς αἱ τετριγυῖαι ἅμ' ἦσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώοντα κέλευθα· 10
 Πᾶρ δ' ἴσαν Ἰφικανοῦ τε βροῆς καὶ Λευκάδα πέτρην,
 ἰδὲ παρ' Ἡελίοιο πύλας καὶ δῆμον Ὀνειρῶν
 ἦσαν· αἶψα δ' ἴκοντο κατ' ἀσφοδελὴν λαιμῶνα,
 ἔνθα τε ναίουσι ψυχὰι, εἰδῶλα καμόντων.
 Εὐρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλλεύῃ· 15
 Καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἦν εἰδός τε, δέμας τε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ὧς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὀμίλειον· ἀγγίξιμον δὲ
 Ἥλυθ' ἐπὶ ψυχὴν Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο 20
 Ἀχαιοῦ· περὶ δ' ἄλλαι ἀγγιγέσθαι, ὅσσαι σφ' αὐτῷ
 Οἴκῳ ἐν Διίσιθιοι θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον,
 Τὸν προτέρη ψυχὴν προσεφώνεε Πηλεΐωνος.
 Ἀτρίδῃ, περὶ μὲν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύνῳ
 Ἄνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα. 25
 Οὐνεκα πολλοῖσιν τε καὶ ἰσθίμοισιν ἄνασσες
 Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε πάσχοντες ἄλγος Ἀχαιοί.
 ἦ τ' ἄρα καὶ σὺ πρῶτα παραστήσεσθαι ἐμελλεν
 Μοῖρ' ὅλοη, τὴν σὺτις ἀλεύεσθαι, ὅς κε γένηται.
 ὧς ὄφελος τιμῆς ἀπονήμενος, ἥσπερ ἄνασσες, 30
 Δήμῳ ἐνὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
 Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἰδέ κε σὺ παιδί μέγα κλέος ἦρα' ὀπίσσω,
 ἦν δ' ἄρα σ' οὐκίστῳ θανάτῳ εἰμαρτο ἀλῶναι.

πέτονται. 10. Ἀκάκητα] ἀντὶ ἀκακότητος, κατὰ τὸ μετῴητα Ζεὺς/καὶ ἱστίων
 Νέστορ. σχηματίζει δὲ τοῦτ' αὐτὸ τὸ ἀκακος, ἀμέτοχος κακῶν· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ

ἀκουσάν αὐτάς ἀπὸ τῶν πετρῶν, ἀφ' ὧν ὥσπερ ὄρμαθός
ἐλληλοχούμεναι κρέμονται· ἤγεῖτο δ' αὐταῖς τὴν ἐπὶ τὸ
ἔρεβος· ὡς δὲ διαβαλῶσαι τὸν Ἰκεανὸν, ἀφίκοντο εἰς τὴν
λευκὴν καλυμμένην πέτρην, διῶσθαι διὰ τῶν πυλῶν τοῦ
Ήλιου, εἰσῆλθον εἰς τὴν τῶν ὀνείρων ἔθνος· κἀκεῖθεν αὖ πάλιν
ἐγένοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα· ἐνθα αἱ τῶν τεθνεώτων
ἐμφιλογωροῦσι ψυχαί· ἐπουέρον τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν,
τοῦ τε Πατρόκλου, καὶ Ἀντιλόχου, καὶ Λίαντος· ὃς πάντων
τῶν Ἑλλήνων, πλὴν Ἀχιλλέως, τότ' εἶδος καὶ τὸ σῶμα
πολλῷ τῷ λόγῳ ὑπερκνέσθηκε. Τούτων οὖν περὶ τὸν Ἀχιλ-
λέα σπασσομένων, πᾶρσις καὶ ἡ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἀλύου-
σα σφόδρα, καὶ περὶ αὐτὴν πολλῶν ἄλλων, ἔσει ἔτυχον
συναποθανόντες αὐτῷ ἐν τῷ τοῦ Αἰγίσθου.

Ἀρχεται τοίνυν λόγῳ ἡ τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς Ἀγαμέμνονα,
Ἀτρεΐδῃ, λέγουσα, ἡμεῖς μὲν ὤομεθα αἰεὶ σε φίλον μῶλλον
τῶν ἄλλων εἶναι· Διὶ τερπικαρύνῃ, ἐφ' οἷς πολλῶν καὶ κρα-
τερῶν ἐθνῶν ἐτόγγανες ἄρχων ἐν Τροίᾳ, ἐνὶ ἡμεῖς πολλῶν
καὶ χαλεπῶν ἐσμεν παιρκθέντες· νῦν δ' ὀρῶμεν καί σε, ὦ
βέλτισθ', ὅδε πρὸ καιροῦ ἀρμυμένον· ἡπώγε ἀλγίστῳ θάι-
μων καὶ σοὺ ἐγένετο κρείττων· ὃν αὐθεὶς ἂν διαδράσσει τῶν
ἑπ' ἄντων ἀνθρώπων· πολλῷ οὖν ἄμεινόν σοι ἦν τόθ'· οὕτω
τιμωμένῳ παρὰ πάντων ἀποθανεῖν μαχόμενον πρὸ τῆς
Τροίης· τάχα γὰρ ἂν αὐτοῦ σοι τέκρον οἱ Ἕλληνες ἔχουσιν,
καὶ τῷ σὺ παιδί μέγα κλέος τοῦτ' ἦν ἐν ταῖς ὑστερον· ἀλλ'
εἴμαρθ', ὡς ἔοικεν, οἰκτίστῳ σε τελευτῆσαι θανάτῳ.

Ἀνακρίσις ἔρους τῆς Ἀρκαδίας· παράγειν ἐσθλόντα. 11. Λευκάδα πέτρην]
καὶ τὸ λευκὸν τοῦτ' ἐν ᾧ δὴ Ἰσφώδει τακμήριον ταῖς περὶ τὸν Ἀρίσταρχον
γίγνεται τοῦ μὴ εἶναι Ὀμήρου τὴν νεκυίαν. 24. Περί μιν σε] ὑπὲρ πάντας
ἀνθρώπους καὶ ἦρωας. 28. Πρώτῃ] πρὸ καιροῦ. 29. Ἀλεύεται] διακλύεται.
30. Ἀπονήμενος] ζήτητιν ἔχων. 40. Μίγας μεγαλωστί! ἐκ τεταμένης ἐκείνης.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδην. 35
 Ὀλβιε Πυλῆς υἱέ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ὅς θάνες ἐν Τροίῃ, ἐκάς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
 Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἷες ἄριστοι,
 Μαρνάμενοι περὶ σείῳ· σὺ δ' ἐν στροφάλιγγι κούρης 40
 Καῖσο μέγας μεγαλοσπύ, λαλασκένης ἵπποσυνάων.
 Ἥμεῖς δὲ πρόπαν ἤμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
 Παυσάμεθα πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
 Ἰκάθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χροά καλὸν 45
 Ἰδαί τε λιαρῶ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶ
 Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ, κείροντό τε χαίτας.
 Μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἤλθε σὺν Ἀθηνάτῃς ἀλίσσιν,
 Ἀγγελίης ἀΐουσαι βοῇ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
 Οἰσπεσίη· ὅπῃ δὲ γέμος ἐνλαΐε παντὶς Ἀχαιοῦ· 50
 Καὶ νῦν ἀναΐξαντες ἔδον κοίλας ἐπὶ νῆας,
 ἵη μὴ ἀνὴρ κατέρμεν, καλὴν τε πολλὰ τε εἰδώς,
 Νίστιον, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
 Ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετίειπεν·
 Ἰλχεῖ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἤθε σὺν Ἀθηνάτῃς ἀλίσσιν 55
 ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνηῆτος ἀντιώσκα.
 ὧς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔσχοντο φόβου μεγάλθυμοι Ἀχαιοί·
 Ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
 Οἴκτρ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἔσσαν.
 Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ, 60
 Θρήνεον· ἔνθα κεν οὔτιν' ἀδάκρυτόν μ' ἐνόησας.

ἔρα δ' ἔσσαν ἐκ τούτου λόγου εἰληφέν ὕψος. 17. Ἀχαιοὶ] θεοὶ καὶ υἱοὶ θεῶν. 35. ἀντιώσκα] ἀπολαύσασκα, ἐφαμέναι. 53. ἔσσαν] ἐνέδυσαν, κούρας, οὐκ αἱ

Ἢ δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος πρὸς ταῦτα. Ὀλοῖς υἱὲ τοῦ Πη-
 λέως, θεοεικέλιε Ἀχιλλεῦ, ὁ πόρρω τῆς Ἑλλάδος ἐν Τροίᾳ
 ἀποβάνων, καὶ περὶ σὲ πολλοὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τε καὶ
 Τρώων μαχόμενοι περὶ σοῦ· σὺ δ' ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔκεισο
 μέγας μεγαλωστί, πάντη τῆς ἱππικῆς ἐπιλεησμένος,
 ὅτι' ἡμεῖς ἐραχόμεθα πάσαν τὴν ἡμέραν· καὶ οὐκ ἂν ἐπαυ-
 σήμεθα, εἰ μὴ Ζεὺς διεκώλυσε λαίλαπι σφοδρᾷ· ἀλλ' ἐπειδὴ
 ἀνερπάσμεν σε ἐκ μέσου τοῦ φόνου, κατεκομίσαμεν ἐς τὰς
 ναῦς, τότε δὴ καθύσαντες τὸ σῶμα ὑδατίτε χλιερῶ, καὶ
 χρίσαντες μύρω, κατέθημεν ἐν σαρῶ· οἱ δ' Ἕλληνες συγγέρον-
 τες ἄλλοθεν ἄλλοι, καὶ τὴν κόμην ἀποκαιράμενοι, ἐπαδύ-
 ροντο· ἡ δὲ μήτηρ καὶ αὐτὴ περιπύπτου γενομένου τοῦ πράγ-
 ματος (βοή γὰρ καὶ οἰμωγὴ σύμμικτός τις πορὰ πάντων
 τῶν Ἑλλήνων, ἄνδρῶν κοπτομένων, διῆξε μέχρι τῆς ἀθύσου)
 ἐξελεύσασα σὺν ταῖς Νύμφαις ἀπὸ τῶν ὑδάτων, φόβον μέγαν
 ἐνέβαλεν αὐτοῖς· τάχα δ' ἂν καὶ ταῖς ναυσὶν ἐγένοντο, ἅμ'
 ἰδόντες αὐτὴν προκύπτουσαν τῶν κυμάτων, εἰ μὴ Νέστορ,
 ὅς καὶ πρῶτον γνώμη καὶ βουλὴ κρείττων ἦν, σαρῆς τις ὢν,
 καὶ πολλῶν πείραν ἔχον παλαιῶν τε καὶ νεωτέρων, διεκώ-
 λυσεν, εἰπὼν. Ἄνδρες Ἕλληνες, ἐπίσχεθ' ὑμεῖς· τί ποθ' οὕτω
 φεύγετε; Θέστις ἥδε ἡ θεὸς ἐστὶ σὺν ταῖς Νύμφαις, ἡ τοῦ Ἀχιλ-
 λεύς μήτηρ· ἔκει δὲ τὸν ἐκυτῆς θρηγνήσουσα παῖδα· ἐκ δὴ
 τούτων ἀπηλλάγησαν ἐκεῖνοι τοῦ δέους.

Αἱ δὲ θυγατέρες τοῦ αἰλίου γέροντος παριστάμεναι, καὶ κοσ-
 μήσασαί σε ἐν ἐσθήσεσι περιφρέουσαις, ὠλοφύροντο σφοδρᾷ.
 Μοῦσαι δ' αὖ ἐννέα θυγατέρες τοῦ Διὸς, φῶδ' ἀραιβόμεναι,
 ἑκλειον οὕτως, ὥσπ' οὐκ ἦν ἰδεῖν ἓνα γέτινα ἐν ἅπαντι τῷ
 στρατῷ ἀδακρυτὶ ἀκρωμένον· τοιοῦτον γὰρ τὸ πάθος τοῖς

ἐκυτῆς ἢ τὸν νεκρὸν· τὸ δεύτερον εἶναι, ὅτι γὰρ παρακατιῶν, Κάϊο

Ἀργείων· τύπον γὰρ ὑπόρροις Μοῦσα λίγεια.
 Ἐπτά δὲ καὶ δέκα μὲν σε ὁμοῖς νόκτας τε καὶ ἡμέρᾳ
 Κλαίομεν, ἀθάνατοί τε θεοὶ, θνητοὶ τ' ἄνθρωποι·
 Ὀλτωκαίδεκάτῃ δ' ἔδωμεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶ 65
 Βιήλα κατεκτάνομεν μάλα πύονα καὶ ἔλικας βροῦς.
 Καίεο δ' ἐν τ' ἐσθλῇτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῶ
 Καὶ μέλειτι γλυκεροῦ· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
 Τεύχεσιν ἐβρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
 Παῖσι θ', ἱππῆές ται· πολλοὶ δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 70
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σε φιλῶς ἔνυσσε Ἡραίοστοιο,
 ἦθ' οὖν δὴ τοι λέγομεν λευκ' ὅστέ, Ἀχιλλεῦ,
 Οἶνω ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
 Χρῦσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
 Φάσχα' ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡραίοστοιο. 75
 Ἐν τῷ τοι καῖται λευκ' ὅστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Μίγδα δὲ Πατρώκλιοι Μενoitιάδαο θανόντος·
 Χωρὶς δ' Ἀντιλόχοιο· τὸν ἔξοχα τίς ἀπάντων
 Τῶν ἄλλων ἐτέρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀνύμωνα τύμβον 80
 Χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητῶν
 Ἀκτῇ ἐπὶ προύχουσῃ, ἐπὶ πλατείῃ Ἑλλησπόντῃ·
 ὣς κεν τηλεφανῆς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
 Τοῖς, οἳ νῦν γεγάσι, καὶ αἳ μετόπισθεν ἔσονται.
 Λήητηρ δ' αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἀέθλα 85
 Ὀλέε μίσφ' ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.

ἐσθλῇτι θεῶν. 67. ἐβρώσαντο ἐκνήθισαν. 72. λέγομεν· λέγειν. 73. καί-
 -μα δέ) μεταφράσει· τύπον γὰρ ἰαυτοῦ Παύλου 80. φωνὴ Ἀχαιοῦ

• Μὴ ἐμὰ σὺν ἀπάνθε τιθῆμεναι ὅστέ' Ἀχιλλεῦ,

• Δαδ' ἔμ' αὖ δὲ ἐβρώσαν· ἢ ἐκνήθισαν δέμοισι.

πάντων αἱ Μούσαι ἐνέβαλον· ἐπεὶ μὲν οὖν πρὸς ταῖς δέκα
ἡμέρας θεοὶ τ' ἀθάνατοι, ὕλητοί τε ἄνθρωποι ἀναμῖξ κοπτό-
μενοι, ἐβριωμένοι· τῇ δὲ μετὰ ταύτης παραδόντες, πορὶ
τὸν νεκρὸν, ἄλλα τε πλεῖστα καὶ βροτῶν ἐπεσφάζχμεν· σὺ δ'
ἐκ αἰὸς ἐσθῆτι θεῶν περιεσταλμένος, πολλῆς πιμελῆς καὶ
μέλιτος περιγεγραμμένος· πολλοὶ δὲ τῶν ἡρώων, οἳ μὲν πε-
ζῇ, οἳ δὲ καὶ ἵππῃ, ἐβριωμένως καὶ κατὰ στρατιώτας ἀγα-
θῶς περιήλασαν τὴν γαῖαν· καὶ τούτῳ βροτῆς σύμμεικτος
ἐπὶ πολὺ τῆς γῆς διηκούετο.

Ὡς δὲ καλῶς ταῦτ' εἶχε, καὶ ἤρκεσσε ἀνύσασα ἑαυτὴν,
ἄμα ἔφ' ἀνέλεγον μὲν τὰ σά ὅσα, ὧς ἄριστε Ἀχιλλεὺς, οὐφ
τε θεύσαντες ἀκράτω, καὶ πιμελῇ περιστῆδαντες· εἴτα γρυ-
σὴν ἀλκίην τῆς μητρὸς ἡμῖν δούσης, δῶρον μὲν, ὧς λό-
γος, αὐτῇ Διονύσου· ἔργον δὲ Ἥφαιστου τοῦ περικλυτοῦ,
ἐν ταύτῃ τέτρεσθαι, ὧς καὶ ἄριστος Ἀχιλλεὺς, καὶ τὰ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν
ἀναμῖξ ἐντεθείκαμεν· χωρὶς δὲ τὰ τοῦ Ἀντιλόχου· ὃν μετὰ
Πάτροκλον περὶ πλείονος πάντων ἐποιεῖ τῶν ἀταίριον· ἐπὶ δὲ
τούτοις τέτρεσθαι ἐρώσαντο μῆχαν ὅπως ὁ στρατὸς προθύρῃ
πολλῇ ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου κατὰ τὴν ἄκραν τὴν μᾶλλον
ἀνέχουσαν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐν ᾗ πλεῖστοις τοῖς τε νεῶν
καὶ τοῖς ἑπείτα ἀρίδην ὅτι μάλιστα.

Ὡς δὲ καλῶς καὶ ταῦτ' ἔσχεν, ἡ μήτηρ αἰτήσασα παρὰ
τῶν θεῶν βροτῶν περιεκάλετο, ἔλεκεν ἡρώων ταῖς ἑλλήσιν·

[ὁ] 1. ἐν τῷ 4. στίχ. 93. Τίτλος δὲ καὶ Ἀχιλλεὺς ἐν τῇ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν
ἀνδρείᾳ γενέσθαι κῆρσιν· λέγει γὰρ (αὐτόν) στίχ. 243.)

- Καὶ τὰ μὲν ὅσα ἐν χερσὶν φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ·
- Θείον μιν, εἰσέκειν αὐτὸς ἐγὼ αἶδι καύθωμαι·

93. [ἐν αὐτῇ] ἐκ τοῦ πάντου πᾶσι μὲν φανερῶν· 99. Ζώνωνται·

Ἦδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
 Ἥρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
 Ζῶνουνταίτε νέοι, καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·
 Ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν, ἐτεθήπεις, θυμῷ, 90
 Οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
 Ἀργυρόπεζα θεῖσι· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
 ὣς σὺ μὲν οὐδὲ θανῶν ὄνομ' εἴλεσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλὸν, Ἀχιλλεῦ.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τότ' ἦλθες, ἐπεὶ πύλεμον τοῖσπευσα; 95
 ἔν νόστῳ γὰρ μοι Ζεὺς μῆσατο λυγρὸν ὄλεθρον
 Λιγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.

ὣς οἱ μὲν παλαιῶτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργεϊφόντης,
 Ἰσχυρὸς μνηστῆρων κατὰ γυν, Ὀδυσσεὺς δαμνέων· 100
 τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὥς εἰσιδέσθην.
 ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 Παιῖδα φίλον Μελανθὸς ἀγκυλοτὸν Ἀμφιμέδοντα·
 ἔειπεν· γὰρ οἱ ἔην, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 Τὸν προτέρη ψυχὴ προτεφρώνεεν Ἀτρεΐδαο· 105
 Ἀμφιμέδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε,
 Πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
 Κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
 Ἦ ὕμῃ· ἐν νῆεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
 ὄρσας ἀρχαλίου ἀνέμους καὶ κύματα μακρά; 110
 Ἦ πῶς ἀνάρτιοι ἄνδρες ἐδάμνησαντ' ἐπὶ χέρσῳ,
 Βοῦς περιταμνομένους ἠδ' εἰῶν πῶεα καλὰ,
 Ἦε περὶ πτόλιος μαχεσόμενοι ἠδὲ γυναικῶν;
 Εἰπέ μοι εἰρομένη· ξεινὸς δέ τοι εὖχομαι εἶναι.
 Ἦ οὐ μέμνη; ὅτε κέσσε κατὰ κλυτὸν ὕμπερον δῶ,
 Ὀτρυνέων Ὀδυσσεῖα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
 ἦλυν εἰς ἅμ' ἐπισθαι εὖσσελμων ἐπὶ νηῶν;

οἷον ἔγωγ' οὐτ' ὀφθαλμοῖς ποθ' εἶδρακα, οὐτ' ἄλλων λεγόντων
 ἀκήκοα πώποτε· καί τοι γὰρ πολλοὺς μοι πολλῶν βασιλέων
 ἀγῶνας συνέβη ἰδεῖν, ἀλλ' ἐπ' εὐδαιμόνῳ τῶν ἀπάντων τσοῦ-
 τον ἐθαύμασα, ὅσον ἐπὶ τούτοις, ὃ ἡ θεὸς κατέβηκεν ἐπί σοι,
 θεοείκελε Ἀχιλλεῦ, εἰλῶ ὄντως τοῖς θεοῖς γενομένῳ· σὺ γὰρ
 ὄντως καὶ ἀποθανὼν, διχόμεναις ἐν ταῖς τῶν ἀνθρώπων μνη-
 μαις, μέγα κλέος ἀράμενος· ἐμοὶ γὰρ τί πλεόν ἐκ τοῦ πολέ-
 μου, καί τοι στρατηγῶ γενομένῳ, περιεγένετο; Ζεὺς γὰρ
 μοι ἀπονοστοῦντι κατὰ μέσσην τὴν ὁδὸν ἀποθανεῖν ὑπ' Αἰγίσ-
 θου καὶ τῆς κακῆς κακῶς ἀπολουμένης γυναικὸς ἐτολόπευσεν.

Τούτων οὖν οὕτω διαλεγομένων, ἦκε Ἑρμῆς παρ' αὐτοῖς,
 τὰς τῶν μνηστήρων ψυχὰς κατὰχων· οἱ δὲ ἅμ' ἰδόντες προ-
 σέσσαν σὺν θαύματι ὀφύμενοι, οὔτινες εἶεν· ἔγνω δὲ Ἀγα-
 μέμνων Ἀμφιμέδοντα τὸν τοῦ Μελανθέως, ζῆνον αὐτὸν ποτ'
 ἐν ἰθάκῃ γεγεννημένον. Τούτων φωνήσας Ἀτρεΐδης, Ἀμφί-
 μεδον, ἔφη, τίποδ' ὑμεῖς παθόντες, εἰς τὸ σκοτὸς ὧδε κατέ-
 δυτε, νέοι καὶ λογάδες οὕτως ἅπαντες ὄντες, οἷός οὐκ ἄ-
 τις εὖροι ἐν πόλει, τοὺς ἀρίστους ἐλέμενος; ὅπερην Ποσει-
 δῶνος ὀργῇ διεφθάρητέ πη κατὰ θάλασσαν ἐν θαλλῇ καὶ
 κύμασιν, ἢ πολέμοις ἐν ἡπείρῳ περιπεσόντες, τὰς ἀγέλας
 αὐτῶν καὶ τὰς ποιμένας ἐλαύνοντες; λέγε μοι ὅτι· εἴη· οὐ γὰρ
 ἄλλως, ἢ ξένος γ' ὢν, τὰ τοιαῦτα πολυπραγμονῶ· ἢ οὐδέ τι
 μάρνησάί με παρὰ σοι καταλύσαντα, ὅποτε ἦλθον σὺν Μενε-
 λάῳ, πείσω· Ὀδυσσεά ἔπεσθαι ἡμῖν ἐπὶ Τροίαν· μῆνι γὰρ

ριζωννύμενοι ἀγωνίζονται. 89 Ἐπαντώνονται παρασκευάζουσιν, ἐντρέπονται, ἀγωνίζονται. 106. Ἑρμῆν] σκοτεινὴν, ζεφώδη. 107. Κακούμενοι] βασανι-
 108. Κρινόμενοι, λίσσονται] ἐκλέγονται ἀρχήσεται. 113. Μῆνι ἄρ' εὐφρ.] μῆνι γὰρ

Μηνὶ δ' ἄρ' οὐλῶ πάντα περῆσμεν εὐρέα πόντον,

Σπουδῇ παρπεπιόντες· Ὀδυσσεῖα πτολίπορθον.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσφώνεον Ἀμφιμέδοντος· 120

Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγόμενον,

Μένεμαι τάδε πάντα, Διοτρεφεῖς, ὡς ἀγορεύεις·

Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρακέως καταλέξω,

Ἡμετέρου θανάτου κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.

Μνώμεθ' Ὀδυσσεῖς, δὴν οἰχομένῳ δάμαρτα· 125

Ἢ δ' οὐτ' ἤρνεϊτο στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτά,

Ἡμῶν φραζομένη θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν·

Ἀλλὰ δόλον τόδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριζεν·

Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὄραναι,

Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄρχη δ' ἡμῶν μετέειπεν· 130

Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπὶ θάλασσαν, ὅπου τοῖος,

Μίμνετ' ἐπαιγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσέει φῆρες

Ἐκτελέτω, μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀλεσθαι,

Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆιον, εἰς ὅτε κέν μιν·

Μοῖρ' ὀλοή· κατέλθαι ταηλεγέας θανάτου· 135

Μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσῆσσι,

Αἷ κεν ἄτερ σπείρου κῆται, πολλὰ κτεατίσσης.

ὣς ἔφαθ'· καὶ τὸ αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἡρώεω.

Ἔνθα καὶ ἡματιή μιν ὤρμισεν κεν μέγαν ἱστὸν,

Πύκτας δ' ἀλλυτὰς, ἐπὶν θαλάσσης παραβύσσου· 140

ὣς τριέτας μὲν ἔλθῃε δόλοφ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς·

Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὄραι,

Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐπελέεσθαι,

Καὶ τότε δῆ τις εἶπε γυναικῶν, ἥ σάρα ἦδη,

Καὶ τόνγ' ἀλλύουσαν ἐφύρομεν ἀγλαὸν ἱστὸν· 145

ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐβόλουσ', ὅπ' ἄνθρωποι

Εἴθ' ἢ φῆρες εὐαῖον, ὑρήματα μέγαν ἱστὸν

Πύκτας, κατέφ' ἐναλύνειον, καὶ σιδάρεα·

ἄλλαν ἐν τῷδε τῷ πλῶ διατρέψαμεν, μέγρις οὐ ἐκείνων σπου-
δῇ κατεπίσαμεν.

Ἀμφιμέδων δὲ πρὸς ταῦτα Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἄν-
δρῶν Ἀγαμέμνων, μέμνημαι ταῦτα πάντα, ὡς ἔλθον κα-
τέλυσας παρ' ἡμῶν· ἃ δέ μου πυνθάνη, καὶ ταυτ' ἀληθῆ σοι
εἰρήσεται πάντα· ἡμεῖς γάρ, πολλὸν ἤδη χρόνον Ὀδυσσεύς
ἀποδημοῦντος, καὶ μηκέτ' ἐπιδοῶν ὄντος ἀπονοστήσειν,
ἰμνῶμεθ' ἕκαστος ἐκαστῷ Πηνελόπην· ἥ δὲ μήθ' ὀλωήσονται
τὸν γάμον, μήτε τέλος ἐπιτεῖναι ταῖς ὑπορρέουσιν· ἐν οὖν ἡ-
μᾶς ἐξαπατήσῃ ἐπ' αὐτῶν, ἐκείνην κατεσκεύασε πρό-
φρασιν· ἱστὸν γάρ ἐνσκησάμενη λεπτόν τε καὶ μέγαν, προ-
σεποιεῖτο ὑφαίνειν· εἴθ' οὕτω ποτὲ προσελθούσα, μνηστῆρας,
ἴφρ, ἐπειδὴ τέθνηκεν ὁ θεῖος Ὀδυσσεύς, ἔχῃτ' ἀτρέμας,
μήπω σπύδοντες τὸν γάμον, μέγρις δὲ ἐξυφάνω τὸν ἱστὸν,
ἐντάφιον ἐσόμενον Λαερτιάδῃ, ἐπειδὴν τελευτήσῃ, ἵνα μήτ'
ἐμοὶ τὰ νήματα μάταια γίνηται, μήτε μὴν τῶν Ἑλληνίδων τις
καταμύθηται με, ἰδοῦσ' ἄνδρ' ἐκείνον εὐδαίμονα ἐν τῷ
βίῳ γεγονοτίμῳ, ἄνευ σπείρου ὅπαιτα κείμενον ἐν σαρῷ·
τόως οὖν ἐπέστρεψεν τούτοις· ἡ δὲ, ὅσον τοῦ ἱστοῦ τὴν ἡμέ-
ραν ἐξύφαινε, νυκτὸς ἐπαυθούσης, διέλυσεν ὑπὸ λόγχῃ· καὶ
ταυτ' οὕτω τριετίαν ὅλην ἡμᾶς παρχόουσα, ἐξηπάτα τῷ
ἔργῳ· ὡς δὲ καὶ τέταρτον ἔτος ὑπεμύνομεν, προσιοῦσά τις
τῶν ἑνδον γυναικῶν, ἥ πάντα ἤδει, ἔφρασεν ἡμῖν τὸ σκευώ-
ρημα, ὅπως ἔχει· ὡς δὲ καταρωσασθεῖσα, ἀνγκιστράθη ὑπ'
ἡμῶν τέλος τῷ ἱστῷ ἐπιτεῖναι, ἐξετέλεσε μὲν, καὶ πλύνασα,
ὑπέδαξε καὶ τὴν ὀπίσθην ὀμὸν φασί· χλασὴν τῇδε κί-

- καὶ τότε δὴ ρ' Ὀδυσῆα κακὸς ποθεν ἤρχατο δαίμων
 Ἄγρου ἐπ' ἐρχαμένην, οἷοι δῶματα κατὰ συβώτης. 150
 ἔνθ' ἦλθεν εἷλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θείοιο,
 ἔκ Πύλου ἡμαθόεντος ἰὼν σὺν νηὶ μελαινῇ.
 τῷ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε,
 ἵκοντο προτὶ ἄστυ περικλυτόν· ἦτο· Ὀδυσσεύς
 Ἰστέρος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν. 155
 τὸν δὲ συβώτης ἦγε, κακὰ χροῖ εἴματ' ἔχοντα,
 Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι·
 [Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴματα ἔσται·]
 οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γινῶναι τὸν ἔντα,
 ἔξαπίνης προσηνόντ', οὐδ' οἳ προγενέστεροι ἦσαν. 160
 Ἄλλ' ἔπесίν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἠδὲ βροτῶν.
 αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἔειπαι
 βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
 σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέει τεύχε' αἰετός, 165
 ἔς θάλαμνον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσεν ὄχλῳ·
 αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλογον πυλυκερδείητιν ἄνωγεν
 τόξον μνηστῆρσιν θέμειν, πολύντε σίδηρον
 ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
 οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῦτο βιοῖο 170
 Νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὴν δ' ἐπιδυμένην ἦμεν·
 Ἄλλ' ὅτε χεῖρας ἵκοντο Ὀδυσσεύος μετὰ τῶν,
 ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλόμεν ἐπέεσσιν
 τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' οἳ μάλα πολλὰ ἀγορεύον· 175
 Τηλέμαχος δὲ μιν οἷος ἐποτρύνων ἐκλευσεν.
 αὐτὰρ ὁ δοῖτο χροῖ πολύτλας οἷος Ὀδυσσεύς,
 ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βίον, διὰ δ' ἦκε σιδήρου·
 στήθ' δ' ἀπ' οὐδὲν ἰὼν, ταχὺς δ' ἐλκροντ' ἀιστῶν,
 Δαινὸν παπταίνων βάλει δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοι· ἐφίει βέλεα στονόεντα, 180

την· ἀλλὰ δαίμονες ἀλάστορ, ὡς εἴκειν, ἐν τούτῳ συνήλασεν Ὀδυσσεύα ἐπὶ τὴν ἐσχατιὴν παρὰ τῷ συζῳγί, ὅπου καὶ Τηλέμαχος, ἐκ Πύλου ἐπανήκων, αὐτῷ συνέβλετο. Ἰνταῦθα τῶν σκυωρίων ἐφ' ἡμῶς συναμρόντεται συσκευάσαντες, ἦγον εἰς τὴν πόλιν ὁ μὲν Τηλέμαχος πρῶτον, εἴτα δ' Ὀδυσσεύς μετὰ τοῦ συζῳγίου, γέρον ὄντας πιναρὸς, κατεβικνωμένους, πτωχῶ ἐμπερῆς, ῥακῇ περιβεβλημένους τῶν μάλιστα φλυαίων, ῥάδῳ σκαπτόμενους, οἷος μὲν τῶν πρεσβυτέρων τῶν, εἴτις ἐν ἡμῖν παρῆν, διαγινώσκεισθαι, ὅστις εἴη, οὕτως ἀπροσδοκῆτος ἡμῖν προφανεί· διὸ καὶ πολλὰς αὐτοῦ καθηρέχετο λόγους, καὶ δῆποτε καὶ πληγῶν ἔτυχε παρ' ἐνίων· ἀλλὰ τέως μὲν ὑπέμενε σιγῇ ἐν τῷ εἴκῳ βαλλόμενος.

Οὕτως οὖν ἀνυπόπτων ὄντων ἡμῶν, μεταστήσαντες ἐκείνοι τὰ ὄπλα πρῶτον βουλῇ τοῦ Διὸς ἀπὸ τοῦ δόμου εἰς τὸν ἐνδύτατον τῶν θαλάμων, κατέκλειον ἀσφαλῶς· ἐν οὗτῳ Πηνελόπη βουλῇ αὐτοῦ, ὡς εἰκάσαι, προὔθηκεν ἡμῖν εἰς ἀγῶνα τόξον ἐντεῖναι, καὶ βέλος διὰ τῶν σιδήρων ἀφείναι, ὅπερ τὴν ἀρχὴν ἡμῖν τῆς ἀπωλείας παρέσχε· μηδενὸς γὰρ ἡμῶν μηδένα τρόπον δυνάμενος ἐντεῖναι ἐκεῖνο, λαθὼν Ὀδυσσεύς, ἡμῶν μὲν κωλύοντων, καὶ μάλιστα δυσχεραίνοντων, Τηλεμάχου δὲ κολούντος καὶ παρακαλῶντος, ῥαδίως μὲν ἔτεινε, ῥῆξιν δὲ καὶ διωττόμενος διὰ τῶν πελέκειων· εἰς οὗτω στάς ἐπὶ τῆς εἰσόδου, ἐλπίς πρὸ ποδῶν τοῦ αἵματος ἀπὸ τῆς φαρέτρας, καὶ δεινὸν ἐμβόλῃς, ἀπαικίειναι πρῶτον Ἀντίνοον βαλὼν τουτονί· ἔπειτ' ἡρῖαι ἐξῆς ἐπὶ πάντας ὄντας

Ὀδυσσεύα. 162. Τίως μὲν ἰδὼμα] τότε μὲν ὑπέφερε πάντα. 163. ἀνυπόπτῳ] κακῶ μέρει. 172. ὀρεκόμενος] ἀπληγόμενος. 182. Ἰνταῦθα

ἄντα τιτυλκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον.
 Γνωτὸν δ' ἦν, ὅ ῥά τίς σφι θεῶν ἐπιτρέψας ἦεν.
 Αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μένει σφῶ;
 Κτεῖνον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στῆνος ὤρνυτ' αἰκίης,
 Κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θεν. 185
 ὣς ἡμεῖς Ἀγάμεμνον, ἀπαλόμεθ', ὦν ἔτι καὶ νῦν
 Σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
 Οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἐκάστω,
 Οἳ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
 Καθέμενοι γοοῖεν· ὁ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. 190
 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προτεφόνειν Ἀτρεΐδαν
 Ὀλέε Λαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτίσω ἄλοισιν.
 ὣς ἀγαθὰ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
 Κούρῃ Ἰκαρίου ὧς εὐ μέμνητ' Ὀδυσῆος, 195
 Ἄνδρὸς Κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὐποτ' ὀλεῖται.
 Ἦς ἀρετῆς· τεύξουσι δ' ἐπιχθανίοισιν αἰοιδῇ.
 Ἀθάνατοι χάριςσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ·
 Οὐχ ὧς Τυνδαρέου κόρη κακὰ μήσατο ἔργα,
 Κουρίδιον κτείνασα πότιν· στυγερὴ δέ τ' αἰοιδῇ 200
 ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε ρῆμιν ὄψασιν
 Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔησιν.
 Ὅς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Ἔσταγ' εἰν Ἀἶδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πύλων κατέβην, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο 205
 Καλὸν Λαέρταο τυπτομένον, ἦ ῥά ποτ' αὐτὸς
 Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ ἐμήγησεν.
 ἔνθα οἱ οἶκος ἦεν, περὶ δὲ κλισίον θέε πάντη,
 ἔν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἔζανεν, ἡ δὲ Ἰκάρου

θανασίμους· ἡμεῖς δ' ἐπίπτομεν ἐπ' ἄλλω ἄλλος· ἐδοκίμει δ' οὖν θεῶν τις αὐτοῖς γενέσθαι βοηθός· αὐτίκα γὰρ ὀλκῇ πεποιθότες, καὶ ὁμόσε ἰόντες ἐφ' ἡμᾶς τοῖς δούρασι ἐν τῷ δώματι, ἀπέκτειναν ἄλλους· ἄλλη κατὰ γωνίας· καὶ τὴν ἀκούειν ἄλλ' οὐδέν, ἣ κραυγὴν καὶ οἰμωγὴν σύμμικτον, καὶ ἐλεεινήν· καὶ τὸ ἔδωρος ἅπαν παραγοῆμα ἐπεκλύζετο αἵματι. Οὕτως οὖν, ὧ ληλαήμενοι, ἀπολώλαμεν· καὶ νῦν τὰ σώματ' ἡμῶν κεῖται ἄταρξα ἔτι ὑπὸ τῇ αἰθούσῃ· οἱ γὰρ συγγενεῖς καὶ φίλοι ἡμῶν ἐκάστου οὕτω ἴσασιν, ὅτι γένοιτο, ἴν' ἐκνέψαντες τὸν λύθρον ἀπὸ τῶν τραυμάτων, ὀλοσφύωνται· ὃ γέρας μάλιστα γίγνεται τοῖς τετελευτηκόσι.

Οὕτω μὲν οὖν οὗτος οὐκ ἔρθη ταῦτ' ἄποιν, καὶ ληλαμένων, ἐρώνησεν, ὃ δὲ βιάτατε Ὀδυσσεύ, ὅς ἐυτύχης εἴ, τοιαύτην γυναικὴν εὐράμενος τὴν τοῦ Ἰκαρίου ἢ διηνεκέα τοῦ ἑαυτοῦ ἀνδρὸς ἐποιήσατο μνείαν· διὸ πλεῖστος λόγος αὐτῆς ἔσται ἐπ' ἀρετῇ τὸν πάντα χρόνον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις· αὐτῇ μὲν γὰρ ἔσται τις φιλὴ χάρις παρὰ τῶν θεῶν πρὸς τοὺς ὑπερβον· Κλυτομνήστρα δὲ τῇ Τυνδαρεῖ, ἣ τὸν ἑαυτοῦ συναπέκτεινεν ἄνδρα, καὶ κατήσχυε πᾶν τὸ γένος τὸ τῶν γυναικῶν, καὶ τις ἐν αὐταῖς σώφρων ἦ, συγγεγὰ καὶ κακώτατα τὰ μέλONTA ἔσται. Τοιαῦτα μὲν οὕτω ἐν ἁδῷ διελόντο πρὸς ἀλλήλους.

Οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσεύ, ἐξηλόντες τῆς πόλεως, ἀρίκουντο εὐθὺς εἰς τὴν ἑπαυλιν· ἦν Λαέρτιος αὐτοῖς πονήσας ποτὶ, ἐξυργάσατο· ὅπη οἰκία ἦν, ὑφ' ἐτέρων οἰκημάτων, ἐν οἷς

δ' ἦν, ὅτι θεῶν τις αὐτοῖς βοηθός ἦν. 155. Κραυγὴν τῶν περὶ τὸν Ὀδυσσεύ μένων. — Θῶν' ἐπληρώσει μνηστῶς. 159. Τυνδαρεῖ ἡ Κλυτομνήστρα. 162. Καὶ ἡ κ' εὐεργὴς ἔσται καὶ τις τύχη εἶναι, ἀγαθὰ ἔργα πράττειν. 163. ἔτι κεῖται ὑπὸ τῇ αἰθούσῃ τῆς πόλεως. 168. Κλυτομνήστρα πᾶσι γυναιξίν.

- Δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί σ' οἵ φίλα ἐργάζοντο. 210
 Ἐν δὲ γυνή Σικελὴ γρη῏ς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
 Ἐνδυκίῳ· κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόστρ'ι πόλῃος.
 Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσι καὶ υἱεῖ μῦθον εἵπεν·
 Ἰμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' εὐκτιμένον δόμον εἴσω·
 Δεῖπνον δ' αἶψα συὼν ἱερεύσατε, ὅστι· ἄριστος· 215
 Λυτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
 Αἶ κέ μ' ἐπιγνοίῃ καὶ φράσσεται ὑρθαλμοῖσιν,
 Ἥε κεν ἀγνοίῃσι, πολὺν χρόνον ἀμῆτις ἔοντα.
 ὧς εἰπὼν δμῶεσιν Ἀρχία τεύχε' ἔδωκεν.
 Οἱ μὲν ἔπειτα δῆμονδε θεῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 220
 Ἄσσον ἱὲν πολυκάρπου ἁλωῆς, πειρητιζῶν.
 Οὐδ' εὔρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐσχαταβαίνων,
 Οὐδέ τινα δμῶων, οὐδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοίγῃ
 Αἶμασιὰς λέζοντες ἁλωῆς ἔμμεναι ἔρκος
 ἦχοντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρον ὁδὸν ἡγεμόννευεν. 225
 Τὸν δ' οἷον πατέρ' εὔρεν εὐκτιμένη ἐν ἁλωῇ,
 Λιστρεύοντα φυτόν· ρυπώοντα δὲ ἔστο χιτῶνα,
 ῤαπτόν, ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμησι βοεῖας
 Κνημῖδας ῤαπτὰς δέδετο, γραπτῷς ἁλσείνων.
 Χειρὶδὰς τ', ἐπὶ χερσὶ θάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὑπερθεῖν 230
 Αἰγιεὴν κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέζων.
 Τὸν δ' ὧς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 Γῆραϊ τεϊρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 Στάς ἄρ' ὑπὸ βλωβρὴν ὄρχαν κατὰ δάκρυον εἶδεν.
 Μερμήριζε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν 235
 Κῦσαι καὶ περιρῆναι ἐὼν πατέρ', ἡδὲ ἕκαστα
 Εἰπεῖν, ὧς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' εἰς πατρίδα γαίαν·
 ἢ πρῶτ' ἐξερύοιτο, ἕκαστά τε πικρῆσαιτο.
 ὧς δὲ αἱ φρονέοντι διάστατο κέρδιον εἶναι
 Πρῶτον κερτομῆνις ἐπέεσσιν ἐπαρῆλθαι. 240
 Τὰ φρονέων, ἰθὺς κίον αὐτὸν δῖος Ὀδυσσεὺς·
 Ἦτοι ὁ μὲν κατέρχων κεφαλῇ φυτὸν ἀμπελαχρῆεν
 Τὸν δὲ παριστάμενος, προσφώνων· παίδιμος σῖς·
 ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίῃ σ' ἔχει ἀμφοπολοῖεν

ἰσκήνουν τῶν οἰκετῶν οἱ τὸν ἀγρὸν ἐργαζόμενοι, περιστοι-
χισμένῃ τῇ δ' αὐτοῦ καί τις γραῦς Σικελὴ τέτ' ἄλλ' αὐτοῦ
διοικουῖσα, καὶ τὸν γέροντα Λαέρτιον θεραπεύουσα· ἐπειδὴ
οὖν ἀφίκοντο αὐτοῦ, Ὀδυσσεὺς ρησι πρὸς Τηλέμαχον, ὑμεῖς
μὲν εἰσελθόντες, παρασκευάζεσθε τὰ πρὸς δεῖπνον, σὺν τὸν
πάντων ἄριστον σφάζαντες· ἐγὼ δὲ πῆραν βούλομαι τοῦμοῦ
πατρὸς λαθεῖν, εἴ με ἐπιγνοίῃ πολλῶ διαρρέυεντι χρόνῳ ἰδῶν.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν, καὶ τὰ ὅπλ' αὐτοῖς ἐπιθείς κομίσεια εἴσω
τῆς οἰκίας, κατέβη αὐτὸς εἰς τὸν ὄρχατον· ἐν δ' οὐ παρῆν
οὔτε Δόλιος ὁ γέρον, οὔτε τις τῶν υἱῶν αὐτοῦ· ἔτυχον γὰρ
ἀπεκκληυότες πρὸς ἐπισκευὴν τῶν αἵμασιων· ἡγουμένου
αὐτοῖς τοῦ Δολίου· εὔρε δ' αὐτοῦ μόνον τὸν πατέρα, περισ-
κάπτοντά τι τῶν φυτῶν, ρυπῶντα περιβεβλημένον χιτῶνα,
καὶ περικνημίδας, ἐκ βύρσης ξυπτάς ὑποδεδυμένον, τὴν ἀπὸ
τῶν ἀκανθῶν οὕτως ἐπήρεικν ἀκαζόμενον, καὶ ἐν χειρὶ χει-
ρίδας ἡμίοως, τὴν ἀπὸ τῶν βλάτων προσυλαττούμενον βλάβην·
ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς κήρυκα αἰγείαν ἐπιβεβλημένον, λυπηρὸν
δ' ὅλως ὄντα, ρυτῶν τε, καὶ κατερρίκνωμένον. Οὕτως οὖν
τοῦτον ἔχοντα ἰδῶν Ὀδυσσεὺς, στάς ὑπ' ὄγχηντινὰ μεγά-
λην, κατέλοιβε δάκρυα, λογιζόμενος, ὅπως αὐτῷ προσίει·
πρῶτον περιπλακείς εὐδύς ἀσπάσῃται τὸν πατέρα, εἰπὼν,
ὅστις εἴη· ἢ ἀποπειραθείς τι αὐτοῦ πρότερον διὰ πολλῶν
ἰρωτήσεων; ταῦτ' αὐτῷ ἄμφι τὸ φυτὸν ἐνασχολουμένῳ,
καὶ τὴν κεφαλὴν κάτω νενευκίτι, ὃ γέρον, ἔρη πρὸς αὐτὸν,

ἀλλῆς πανταχόθεν ἦσαν τοῖς οἰκίσταις οἰκίσματα. 212. Κομίσεια] ἰδεράπειν
221. ἄσπον] Πλησίον 224. Αἵμασις· λῶντες·] ἱπτικυάσσοντες· τὰ αὐτοῦ/ῆδισ
τῶν ταχίων περὶ τὴν ἀλωκί. 227. Λιστρεῖοντα] Περισκάπτοντα τὸ λίστρον
πρὸς τὸ συναγεῖλαι τὸ ὕδωρ αὐταῖς ῥίξαι αὐτοῦ. 229. Γραπτῆς] τὰς ῥί-
στιδας, ἀμυχάς, περιτίσεις. 234. Βλάβην] ὑψίκεμον. — ἦθε] κατὰ τὴν
241. Κατέχων] κάτω ἔχω. — Ἀμφιμάχαις] περιέσκαπτε· ὅθεν καὶ λίστρον.

ὄρχατον, ἀλλ' εἴ τοι κορινθὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν, 245
 Οὐ φυτόν, οὐ σукκῆ, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,
 Οὐκ ὄχλην, οὐ πρασίη τοι ἄνευ κορινθῆς κατὰ κῆπον.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ γόλον ἐνθεο θυμῷ.
 Αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κορινθὴ ἔχει, ἀλλ' ἄμα γῆρας
 Λυγρὸν ἔχεις, αὐ/μεῖς τε κακῶς, καὶ ἀπικαν ἔσσαι. 250
 Οὐ μὲν ἀεργίης γε ἀναξ' ἔνεκ' οὐ σε κομίζει.
 Οὐδέ τί τοι θούλειον ἐπιτρέπεί εἰσοράσθαι·
 Εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆῦ γὰρ ἀνδρὶ εἰσικας.
 Τοιοῦτόν δ' εἰσικας, ἐπεὶ λούσαιτο, φάγοι τε,
 Εὐδόμεναι· μυχλακῶς· ἡ γὰρ δίκη ἐστὶ γερύτων. 255
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀποτρικέως κατὰ λείξον,
 Τεῦ δμῶς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφοπολεύεις;
 Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευτον ἐτήτυμον, ὅφρ' εἴ εἰδῶ,
 Εἰ ἐτεῖον γ' ἰθάκην τήνδ' ἰκόμεθ', ὥς μοι εἶπεν
 Οὗτος ἀνὴρ, νῦν δὲ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι, 260
 Οὔτι μάλ' ἀρτίφρων, ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἑκαστα
 Εἰπεῖν, ἡδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὥς ἐρέεινον
 Ἀμυρὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴ που ζῶσι· τε καὶ ἔστιν,
 Ἢ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Αἰῶδα δόμοισιν.
 Ἐκ γὰρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουτον· 265
 Ἄνδρα ποτ' ἐξέειπες φίλῃ ἐνὶ πατρίδ' ἑαίῃ,
 Ἠμέτερόνδ' ἐλθόντα· καὶ οὐπω τις βροτὸς ἄλλος
 Φίλων τηλεδαπῶν φίλιον ἐμὸν ἔπειτο δῶμα.
 Εὐχέτο δ' ἐξ ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔρασεν
 Λαέρτην Ἀρκαισιδάην πατέρ' ἐμμεναι αὐτῷ. 270

τὸ ἐξ ἐπιμελείας τοιαύτης εἰς τρεσὶν ἀνθρώποις χρησίμεον ἐν. 247. Κορινθὴ ἐπι-
 μελείας. 250 ἔσσαι] ἐνδιδῶσαι. 251. Κομίζει] θεραπεύει, ἐκτρέφει. 252
 μύχλων] δούλοι; ἀρμυδιον. 255. Εὐδόμεναι] καθύπναι, ἀνταρᾶσθαι --

εἰσεμίαν πρόθυμον ὄντα, καὶ δεξιῶς τὸν ὄρχατον τοῦτου καλλιεργεῖν· οὐ γὰρ ἐστὶ ὅτι τῶν φυτῶν τούτων οὐ σικκῆ, οὐκ ἄμπελος, οὐκ ἐλαία, οὐκ ὕγλη, οὐδὲ πρασιὰ ἐν τῇ κήπῳ, ὃ μὴ τελείας παρὰ σοῦ ἐπιμελείας τυγχάνει· ἀλλ' ἐκεῖνο νῦν παρὰ σοῦ βουλομένη μαθεῖν· περικνύσει γάρ μου πως τὴν δίκαιαν τοῦτο· καὶ ὅπως μηδέν μοι ὀργισθῆς ἐρωτῶντι· τί ποτ' οὕτως ἀμελῶς ἔχεις σκαυτοῦ, αὐγμῶν τε ἐν βαθεῖ γήρῃ, καὶ πενιχρὰ περιβεβλημένος; οὐ γὰρ ἂν εἶποιμι ἀχαρίστως τὸν δεσπότην σοι ἔχειν, ὥσπερ ἄλλω τῷ ἀμελοῦντι· οὐδ' ἄλλως τῶν τυγόντων οὐ ἔοικας εἶναι, οἷος περικνέαι δουλεύειν, βασιλευσὶ ἀνδρὶ τέτ' εἶδος καὶ τὸ μέγεθος δμοιος ὢν· τοιοῦτον δ' ὄντα, ἅλλον σε γρή νῦν γε βίον διάγειν, λουόμενον μὲν ἐσίειν, ἐσίοντα δὲ καθεύδειν· καὶ τοῦτου πάλιν ἀνακυκλοῦντα ταῦτά φησι, θεραπεύειν τὴν γῆρας· τοῦτο γὰρ τοῖς γεγηρακόσι δίκαιον γίγνεται· ἀλλ' ἄγ' εἰπά μοι τίνος οὐκ ἐτὶς τυγχάνεις γεγενημένος; καὶ τίνος ποτ', ὅν καλλιεργεῖς, ὄρχατος ἐστὶν οὐτίσιν; ἀξιδῶ δὲ ἀληθῆμαι ποτ' εἰπεῖν, ἢν εἰδῶ, εἰ ἀληθῶς εἰς τὴν ἰθάκην τυγχάνω ἐλθὼν, ὥσπερ τις ἄρτι μοι συμβαλὼν καθ' ὁδὸν εἶρηκέ μοι, ἀνὴρ οὐ πᾶν τὸν τρόπον καθεστῆκός· καὶ γὰρ πυθόμενός μοι περὶ τίνος, ὅστις ἦν πάλαι ποτό μοι ξένος γεγενημένος, εἰ ἐν ταῖς ζῶσιν ἐστίν, οὐχ ὑπέρβαινεν ἀποκρίνασθαι· οὐδ' ἀχαρίστουσί μοι εἰς τέλος, ἀλλὰ καταρροήσας, παρήλλαξεν· τοῦτ' ὅν αὐτὸ βουλομένην πυθέσθαι καί σου, εἴ μοι προσέξῃς τὸν νοῦν· τῶν γὰρ ξένων, ὅσοι ποτὲ παρεγένοντο ὡς ἐγὲ, οὐδ' ἐν' οὐδέποτε μέμνημαι τοιοῦτον ἄνδρα ξενίσας, ὡς ἐκεῖνον τὸν ἰθακήσιον· ὃ πατέρα γενέσθαι ἐφη αὐτὸς Λαέρτιάδην

ἢ γὰρ δίκη] τοῦτο γὰρ δίκαιον τοῖς γέρονσι γίγνεται. 257. Τεῦ; τίς; — Λαερτιάδης] καλλιέργης. 260. Συμβάλλων] ἔστιν ἄρτι ἐλθὼν. ποτ' εἰπέ μοι

Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
Ἐνδοκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·

Καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐόκει·

Χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα·

Δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον, ἀνθεμόεντα, 275

Δώδεκα δ' ἄπλοῖθις γλαίνας, τόσσου; δὲ τέπηταί·

Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσσου; δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·

Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδίαις,

Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἐλέσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατήρ, κατὰ δάκρυον εἵβων· 280

Ξεῖν', ἥτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἔρσεινεις·

Ἰθρίσται δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσιν·

Δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεαι, μυρὶ ὀπάζων·

Εἰ γὰρ μιν ζῶν γ' ἐκίχης Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,

Τῷ κεν σ' εὖ δώρουσιν ἀμειψόμενος, ἀπέπεμψεν 285

Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἡ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξει·

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

Πόστον δὴ ἔτος ἐστίν, ὅτε ξένισσας ἐκεῖνον,

Σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε,

Δύστημον; ὃν που τέλες φίλων καὶ πατρίδος αἴης, 290

Ἦέ που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου

Θηραὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωρ γένετ'· οὐδέ ἐ μήτηρ

Κλαῦσε περιστεύλασα, πατήρ θ', οἷ μιν τεκόμεσθα·

Οὐδ' ἄλογος πολύδωρος, ἐχέφρων Πηνελόπεια,

Κόωσ' ἐν λεγέσσῃ ἐν πόντῳ, ὡς ἐπόικον, 295

Ὀφθαλμοῦς καθέλωσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανάτων.

Καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·

Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥδὲ τοκῆες;

τὸν Ἀρκεσιδάην· τοῦτον γὰρ φιλοφρόνως ὑποδεξάμενος, ἐξέ-
νισα τὰ εἰκότα ἀπὸ τῶν παρόντων, πολλῶν εἰκοι ὄντων·
δῶρα γὰρ αὐτῷ ἐπιδεδόκα χρυσοῦ μὲν τέλαιντα ἑπτὰ, χρυ-
σῆρα δ' ἀργυροῦν σελιγίζοντα· γλαίνας δὲ δυωκαίδεκα· ἴσους
δὲ τάπητας, ἴσα δὲ καὶ φάρη, καὶ τοσοῦτους χιτῶνας· χι-
τῶν δ' αὖ γυναῖκας, ἐπισταμένους ἐργάζεσθαι τέσσαρας εὐει-
δεῖς, ἅς ποτ' αὐτὸς ἐλέσθαι ἠξίωσεν.

Λάερτις δὲ πρὸς ταῦθ' ὑποδεδοκρυμένος, ξένη, ἔση, ἡ
μὲν γῆ, ἡ δὲ, ἔν φῆς, τῆς Ἰθάκης ἐστίν· ἦν ὑβρισταὶ τινες καὶ
ἀτάσθαλοι νέμονται· τὰ δὲ δῶρ', ἅ ποτ' αὐτὸς τῷ ἀνδρὶ ἐκεί-
νῳ μάλα πολλὰ χαρίζομενος ἐδωρήσω, ταῦτ' ἄδωρ' ἀμφο-
τέροις ὕμῃν ἀπέδωκεν καὶ ἐτόσισα· εἰ γὰρ ζῶντ' ἐν Ἰθάκῃ
ἐκεῖνον εὖρες, τάχ' ἂν τάτ' ἄλλ' εὖ ἐξενίσθης, καὶ τὰ ἴσα,
εἰ μὴ καὶ πλείω, παρ' αὐτοῦ ἀπῆεις λαβών· τοῦτο γὰρ δί-
καιον πρὸς τοὺς ξενίης ὑπάρξοντες γίγνεται· ἀλλ' ἄγε δῆμοι
εἰπέ, πῶς τοι χάρις ἐστίν, ἐξ' οὗ τὸν θύπτερον ἐκεῖνον, σὺν
μὲν ξένον, ἐμὸν δὲ παῖδα ἐξένιστας; οὐσμορός γ' ἐκεῖνος·
ὃν ἦτοι ἐν πόντῳ περ πόρρω τῆς φίλης πατρίδος ἰχθύες, ἡ
ἐν ἡπείρῳ τὰ θηρία ἄκλαυστόν τε καὶ ἄταφον πατρί τε καὶ
μητρὶ ἡμῖν γεγεννημένον κατέφαγον· οὐδὲ μὲν Πηνελόπεια ἡ
γυνὴ αὐτοῦ, θρηνήσασα αὐτὸν, ὡς εἰκὸς, ἐπὶ κλίνῃς, ἠξιώσεται
συγκλείσσει αὐτῷ τὰ ὄμματα, ὡς νομιζέσκει· ὅπερ δί-
καιον μάλιστα γίγνεται τοῖς τελευτακόσι· σὺ δὲ νῦν εἰπέ μοι
καὶ αὐτὸς ἐν μέρει, τίς ὢν τυγχάνεις; καὶ ποδαπός; καὶ

εὐδοίης ἐργάζεσθαι οἷον εὐδοίαν, ἡ τὸ εὖδος, καλλίστας. 283. Ἐπώσας μάλ-
τατα, ὥς ἐπὶ τῇ σιμῇ τοῦτον, ὅτι οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς πό-
λεως ἦ γὰρ θέμις] τοῦτο γὰρ δίκαιον· ὅ ἐστι τῶν αὐτῶν, δίκαιον τυχεῖν τοῦ
παύσεσθαι εὖ παιεῖν, 296. Κατακλείσσεια] κατακλείσσεια. 300. Ἐμπερὶ, ὅτι

Ποῦ δὲ νηὺς ἔστηκε θεή, ἥ σ' ἤγαγε διῶρο
 Ἀντιθέους θ' ἐτάρους; ἥ ἔμπορος εἰλήλουθα; 300
 Νηὺς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκθήσαντες ἔβησαν;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δόματα ναῖω,
 Υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἀνακτος· 305
 Αὐτὰρ ἔριγι' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
 Πιλάγῃ ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα·
 Νηὺς δέ μοι ἔδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.
 Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,
 Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτερης, 310
 Δύσμορος· ἥ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι,
 Δεξινοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκείνων,
 Χαῖρε δὲ κεῖνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
 Μίξεσθαι ξενίῃ, ἥδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.
 ὣς φάτο· τὸν δ' ἄλγος νεπέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα· 315
 Ἀμροτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
 Χεύατο κακὰ κεφαλῇς πολιῆς, ἀδινὰ στοναχίζων.
 Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥίνας δέ οἱ ἦδη
 Δριμὺ μένος προὔτυψε, φίλον πατέρ' εἰσορῶντι·
 Κύσσε δέ μιν περιρὺς, ἐπιχήμενος, ἥ δὲ προσήϊδα· 320
 Κεῖνός μὲν τοι ὁδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὅν σὺ μεταλλάξ,
 Ἥλυθον εἰκοστῷ ἔτιϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀλλ' ἴσχεο κλαυθυμοῖο, γόοιό τε δακρυμέντος.
 Ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὴ γρηὶ σπενδέμεν ἔμπης·

τας νηὺς ἀλλοτρίας. 300. ἐκθήσαντες (ἔβησαν) ἐκ ἐκείνων· οἱ, ἀπὸ κείνου
 ἔβησαν. 304. Ἀλύβας πόλις Ἰταλίας παρὰ. 307. Σικανίης] 17: Σικανίης. 21: ἐκ
 Σικανῶν τοῦ ποταμοῦ ἐλθόντες οἱ Ἴβηρες, ἤκησαν. 311. ὄρνιθες εἰσὶν αἱ. 319

τίνων ποτὲ παῖς γενόμενος; πῶ δ' ἡ ναῦς, ἥ δ' αὖρ' ἤγαγέ
σε μετὰ τῶν ἐταίρων; ἢ ὡς ἔμπορον ἀπλῶς ἐπ' ἄλλοτρίας
νεὼς δεῦρο πλεύσαντα ἐκδιβάσαντες τινες, ἐπανάχθησαν;

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· ἐγὼ, ὦ γέρον, εἰμὶ ἐξ Ἀλφει-
βαντος, ὅπῃ μοι οἰκία περικλυτὴς, ἐπεὶ τοῦτο βούλει πρῶ-
τον μαθεῖν παρ' ἐμοῦ· πετὴρ δὲ, Ἀφείδας ὁ Πολυπήμενος,
βασιλεὺς οὗτος· ἐμοὶ δὲ Ἑπήμετος ὄνομα· ἀλλὰ δαίμων τις
συνελάσας ἀπὸ Σικελίας, εἰς τήνδε τὴν γῆν ἐξεβίβασε κατα-
χθῆναι· ἡ δὲ ναῦς ἐπὶ τῆς ἐσχατιᾷς πῃ μακρὰν ὁρμίζει τῆς
πόλεως. Ὀδυσσεὺς δὲ πέμπτον τοῦτ' ἔτος, ἐξ οὗ ἀπὸ τῆς
ἐμῆς ὠρμήθη πατρίδος· δύσμορος ἐκείνός γε φροῦδοι ἄρ'
ἦσαν αὐτῷ οἱ δεῖσιόι Οἰωνοί, οἷς αὐτός τε κἀγὼ προπέμπων
ἐχαίρομεν, ἐλπίζοντες αὐτοῖς συμβαλεῖσθαι ἀλλήλοις, καὶ
ξενίοις ἀμείψεσθαι.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, τοσοῦτον πάθος καὶ σκοτόμαι-
να περιέχεται τῷ γέροντι Λαερτίῳ, ὥστ' ἀμφοτέραις τῆς
κόνεως ἀνελόμενος, κατέχει ἐπὶ τῆς ἐκαστοῦ πολιᾶς κεφα-
λῆς, στένων καὶ ὀδυρόμενος· πρὸς ἃ Ὀδυσσεὺς μακέτι δυ-
νάμενος προσποιεῖσθαι, δριμύτητος σφοδρῆς αὐτῷ τοῦς μυ-
κτῆρας ὑποδραμούσης, μὴθ' ὅρῃν τὸν πατέρα οὕτω θλιβό-
μενον, προσιών αὐτῷ, καὶ περιφρὸς κατερίλαι, πάτερ, λέ-
γων, ἐκείνος, ὃν ποθεῖς, ἐγὼ ἔδ' αὐτός εἰμι ὁ Ὀδυσσεὺς,
ὁ σὸς φίλος παῖς, εἰκοστῷ ἤδη ἔτει ἀπονοσστήσας· ἀλλ' ἀπέ-
χου νῦν γε κλαυθμοῦ καὶ θορυβῶν ἴσθι· δ' ἐν ὀλίγοις κἀ-
κεῖνο (οὐ γὰρ νῦν καιρὸς περὶ τούτων μακύνειν) ὥς πάντες
οἱ μνηστῆρες δεδώκασι δίκην, ἀναιρεθέντες γ' ὑπ' ἐμοῦ ἐν

Δριμύμινος προύψων] ἐπειδὴν τις οὐκ ἐστὶν τι τῇ μνήμῃ καταληφθέν. αὐ-
σθάνεται δριμύτητα τινὰ προεμπίπτουσαν τῇ ῥίμῃ, ὡς περὶ δρομον τῶν δάκρυ-
όντων ἐντεθεὶς Ὀδυσσεὺς. « Καὶ οἱ οἱ δριμύτη χαλὰ ποτὶ ῥίμῃ καθέσται »

Μνηστῆρας κατέπεσον ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν, 325
 Λόβην τινύμενος θυμολγία καὶ κακὰ ἔργα.

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε ἐμὸς παῖς, ἐνθάδ' ἰκάνεις,
 Σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδὲς ὄφρα πεποιθῶ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 330
 Οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσιν,
 Τὴν ἐν Παρνησῷ μ' ἔλασεν σὺς ἄεκυφ' ὀδόντι
 Οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
 Ἔς πατέρ' Ἀντίλοχον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἐλοίμην
 Δῶρα, τὰ δεῦρο μολῶν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν. 335
 Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' εὐκτιμένην κατ' ἁλώην
 Εἵπω, ἃ μοί ποτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἤτεόν σε ἔλαστα,
 Παιδνὸς ἐὼν, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
 ἰκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ εἶπες ἔλαστα.

Ὅγγας μοι δῶκας τριτκαίδεκα καὶ δέκα μηλέας, 340
 Συκίας τεσσαράκοντ' ὄρχους δέ μοι ὦδ' οἰόμενας
 Δώσιν πεντήκοντα, δικτρύγιος δὲ ἕκαστος
 ἦην· ἐνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἕασιν,
 Ὅποτε δὴ Διὸς ὦραι ἐπιβρίσειαν ὑπερβιν.

ὣς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ, 345
 Σήματ' ἀναγνόντος, τὰ οἱ ἔμπειθα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλει πῆγες· τὸν δὲ ποτὶ οἴ
 Εἶλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέροη, 350
 Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Ζεῦ πάτερ· ἦ ῥα ἔτ' εἴστε θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπόν,
 Εἰ ἐταῶν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.

Νῦν δ' αἰνῶς δαίδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάππος
 Ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακῆσιοι, ἀγγελίας δὲ
 Πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλληνίων πολίεσσιν. 355

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

τῷ δώματι, ἀνὸ ὧν τοιαῦτά γε καὶ τσαῦτα ἤμας εἰσι δε-
δρακότες.

Λαέρτιος δὲ πρὸς ταῦτα, εἰ ὁ Ὀδυσσεὺς οὐμὸς παῖς, εἰ
σὺ, δειξὼν μοί τι σημεῖον· ὃ ἰδὼν ἂν πιστεύσαιμι.

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα, οὐλὴν τήνδε πρῶτον ἰδὼν, πεί-
θει μοι λεγόντι τέλησσι, τί μοι σὺς ἐν Πύρρῳ, διηλκασε
τῷ ὀδόντι· ὅποτε σύ τε καὶ ἡ μήτηρ ἐπέμψατέ με ὧς Λυττό-
λοχον τὸν πάππον τὰ δῶρα ληψόμενον, ὃ δαῦρ' ἐκεῖνος ἐλ-
θὼν γενναῖόντι μοι ἐπηγοίλατο δῶσειν· ἔπειτα καὶ δένδρ'
ἅττα τουτωνὶ ἐπιδείξω σοι, ὃ κομιδῇ γέ μοι ὄντι, καὶ ἐπο-
μένῳ ἐν τῷ ὀρχάτῳ τουτωῖ, καὶ αἰτοῦντι ἐδεδώκεις μοι τότε,
εἰ ἔτι μέμνησαι ταῦτα· ὀρχαίς μὲν τὰς πάτας τρισκαίδεκα,
μηλέας δὲ δυοκαίδεκα, συκέας δὲ τεσσαράκοντα· στίχους
δ' ἀμπέλων ὑπέσχεο μοι δῶσειν ὅδε πεντήκοντα· ὧν ἕκα-
στος παντοίας σταφυλὰς πεπείρους παρείχεν, ὑπὸ αἰῶραι
παρεγένοντο ἄνωθεν παρὰ τοῦ Διός.

Ταῦτα δ' ἀκούσας ὁ γέρον παρῆλθ' ἰτά τε γόνατα καὶ
τὴν καρδίαν ἐκ τῆς χερσὶ· καὶ ἐμπεσὼν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ
κατερίλει, καταλείβων κἀκείνου τοῖς δάκρυσιν· οἷς ὁ ἀνα-
πνεύσας ἀποκατέστη, Ζεῦ πάτερ, ἔφη, εἰσὶν ἄρα θεοὶ ἀφο-
ρῶντες τὰ παρ' ἀνθρώποις γιγνόμενα, εἴγ' οἱ ἀλαζόνες μη-
στήρες δεδωκάσι δίκην ἄξιαν, ὧν ἔπραξαν· ἀλλὰ δέδοικ'
ἐγὼγ' ἔτι, μή τι οἱ Ἰθακήσιοι αὐτοῖ τε ἐπιθωνται ἡμῖν, καὶ
τῶν ἐκ τῆς Κεφαλληνίας πολλοὺς μεταπέμφωνται.

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα, θαρρεί, πάτερ, μηδέν σοι τού-

341. Ὀρχαί] στίχους ἀμπέλου. 341. Δικτῦριος] ἡ παντοίας παρῆγων στα-
φυλῶν, ἡ ἀναγόμενος δίκης. 347. Πρὸς αὐτὴν ἀνίστασθαι Λεωπεφύ-
κτοσσι τὸ χεῖρ. 349. Ἀναπνεύσας ἀποκατέστη. 351. Ἀλαζόνες] ἀλα-
στοί. Μ. εἰς ἀνδρῶν τῶν ἀπὸ τῆς Κεφαλληνίας.

- Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 Ἀλλ' ἔμεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχήσῃ ἐγγύθι καίται.
 Ἔθλα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
 Προῦπεμψ', ὥς ἂν δαίπνον ἐροπλίσσωσι τάχιστα. 360
 ὧς ἄρα φωνήσαντες, βᾶτην πρὸς δώματα καλά.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμους εὐναιετάοντες,
 Εὖρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
 Ταμνομένους κρέα πολλὰ, κερῶντάς τ' αἶθροπα οἶνον.
 Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ 365
 Ἀμφίπολος Σικελὴ λούσεν καὶ χρίσεν ἐλαίῳ.
 Ἀμφὶ δ' ἄρα γλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
 Ἄγχι παρισταμένη μέλει' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
 Μείζονα δ' ἤε, πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
 Ἐκ δ' ἀσπαίνθου βῆ· ὀκύμαζε δέ μιν φίλος υἱός, 370
 ὧς ἶδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην.
 Καὶ μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰετιγενετῶν
 Εἰδός τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκεν ἰδέσθαι.
 Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα· 375
 Αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
 Οἷος Νήριχον εἶλον, εὐκτίμενον πολίεθρον,
 Ἀκτὴν ἠπαίριοι, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
 Τοῖος ἐὼν τοι χιλιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
 Τεύχε' ἔχων ὥμοισιν, ἐφρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν 380
 Ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γούνατ' ἔλυσα
 Πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης.
 ὧς αἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε daίτα,
 Ἐξείης ἔχοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε· 385
 ἔνθ' οἱ μὲν δαίπνω ἐπεχείρουν· ἀγχίμολον δὲ
 Ἥλθ' ὁ γέρον Λαδίας, σὺν δ' υἱός, τοῖο γέροντος,
 Ἐξ ἔργων μογέναντες· ἐπεὶ προμολοῦσα, κάλεσεν
 Μήτηρ, γράος Σικελή, ἥ σφας πρότε καὶ βᾶ γέροντα
 Ἐνδοκέως κατέσχεον, ἐπὶ κατὰ γράος ἐμασφεν. 390
 Οἱ δ' ὥς οὖν Ὀδυσῆα ἶδον ἐφάσσαντό τε θυμῷ,
 Ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Μειλιχίῳς ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν·

τιων μελέτω· ἀλλ' ἄγ' ἴωμεν πρὸς τὴν οἰκίαν δευρὶ, ὅποι προὔπειψα Τηλέμαχον σὺν Εὐμείῳ τῷ συβώτῃ, τὰ πρὸς τὸν δεῦπνον παρασκευασομένους.

Ἐκ δὴ τούτων ἐχώρουν· ὧς δὲ οἴκαδε ἤλθον· εὗρον τοὺς ἄμφι Τηλέμαχον τέμνοντας τὰ κρέα, καὶ οἶνον κιρνῶντας· καὶ τούτῳ ἢ ἐκ Σικελῶν γραῦς, λούσασα Λαέρτιον, καὶ χρίσασ' ἐλαίῳ, ἐνέδυσε χλαῖναν καλήν. Ἀθηναῖ δ' αὖ ἄλλοθεν καὶ αὐτὴ προσισῦσα, ἠΰξησεν αὐτῷ τὰ μέλη εὐρύνασα, καὶ πᾶσσω διαθήσασα ἰδεῖν· ὧς δ' ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πυλῆου, ἐθαύμαζεν ὁ φίλος υἱός, ὁρῶν ἐκεῖνον ὅμοιον ὄντα τοῖς ἀθανάτοισ· καὶ δὴ λαλήσας, ἤπουγ', ὦ πάτερ, ἔφη, θεῶν σέ τις νῦν μείζω, ἢ πρότερον τότ' εἶδος καὶ μέγεθος ἐποίησε φαίνεσθαι.

Λαέρτιος δὲ πρὸς ταῦτα· εἴθ', ὦ Ζεῦ τε καὶ Ἀθηναῖ καὶ Ἄπολλον, τοιοῦτος νῦν γ' εἴην, οἷος ἦν ὁπότε εἶλον Πήριον πόλιν ἐν τῇ ἡπείρῳ, στρατηγῶν Κεραιλλήνων· τάχα γὰρ ἂν χθὲς περιθέμενος καὶ αὐτὸς τὰ ὅπλα, πολλοὺς τῶν μνηστήρων τοῦ ζῆν ἀπεστέρησα· σύ δ' ὁρῶν ταῦτα, εὖ ἂν τὴν ψυχὴν διατίθης.

Ταῦτα δὲ πρὸς ἀλλήλους διαλεγόμενοι, ἐπειδὴ πάνθ' ἔτοιμα ἤδη ἦν, περικαθεσθόντες, ἤρξαντο ἐσθίειν· καὶ τούτῳ εἰσῆει Δολίος ὁ γέρον, ἀπὸ τῶν ἔργων σπεύσας σὺν τοῖς ἑαυτοῦ παισίν· οὗς ἢ γραῦς ἢ Σικελὴ ἔτρεφε, καὶ τὸν γέρονθ' ὁμοίως ἐθεράπευεν οὐκ ἀμελῶς· ἢ καὶ νῦν αὐτοὺς ἐκέλευσε σπεύσασα· αἱ δὲ, ὧς εἶδον Ὀδυσσεύα, ἔστησαν σὺν θαύματι ἰνιτανίζοντες πρὸς αὐτήν· ὁρῶν δ' αὐτοὺς Ὀδυσσεὺς τέθη-

ὦ γέρον, ἔξ' ἐπὶ δεῖπνον· ἀποκλειάθεσθε δὲ θάμβους·

Δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες,

395

Μίμνομεν ἐν μεγάροις, θυμῶς ποτιδέγμενοι αἰεὶ.

ὧς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰὺς κίε, χεῖρε πετάσας·

Ἀμφοτέρως· Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν, κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ.

Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ φίλ', ἐπεὶ νύττησας ἐλδομένοισι μάλ' ἤμῃν.

400

Οὐδέ τ' οἴομένοισι, θεοὶ δέ σ' ἀνήγαγον αἰτοί,

Οὐδέ τε καὶ μάλα χεῖρε, θεοὶ δέ τοι ὀλβια δαῖτην.

Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅρρ' εὖ εἰδῶ,

ἦ ἤδη σάρα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια

Νοστήσαντά σε δεῦρ', ἣ ἄγγελον ὑτρύνωμεν.

405

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

ὦ γέρον, ἦδη οἶδ'ε τί σε χορὴ ταῦτα πένεσθαι;

ὧς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρα ἔζετ'· εὐξέστου ἐπὶ δέπρῳ.

ὧς δ' αὖτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἄμρ' ἐτίθεισαν.

Δεικανόωντ' ἐπέεσσι καὶ ἐν χεῖρεσσι φόνοντα·

410

Ἐξείης δ' ἔχοντο περὰ Δολίον, πατέρω σφόν.

ὧς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

Ὅσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκε κατὰ πτόλιν ὄχετο πάντῃς,

Μνηστήρων στυγερὸν θάνατον, καὶ Κῆρ' ἐνέπουσα.

Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἰνότες, ἐφύετον ἄλλοθεν ἄλλος.

415

Μυχαμῷ τε, στοναχῇ τε δόμον προπάροιθ' Ὀδυσῆος·

Ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φέρον, καὶ θάπτων ἕκαστοι.

Τοῦς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκαστον

Πάμπαν ἄγειν ἀλκίῃσι, θαῆς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·

Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἄλκιυ, ἀργύρεαι κερ.

420

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγεσθην, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,

πίπτας, ὦ γέρον, ἔφη, δεῦθ' ὑμεῖς γ' ἀπαλλαγέστες τοῦ
 θυμῶντος, παρακλίθεσθ' ἐξῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης· ἡμεῖς
 γὰρ καὶ πεινῶντές γε, ἀλλ' ἀνεπαλλόμεθα οὐκ ὀλίγον, ἀνα-
 μένοντες ὑμᾶς.

Δολίος δ' ἀνασχὼν τὰς χεῖρας, καὶ λαθόμενος τῆς χει-
 ρὸς Ὀδυσσεώς, κατερίλει· εἴτ' ἔφη, ὦ φίλτατε Ὀδυσσεῦ,
 ἦλθες, δέσποτα, ἦλθες ἡμῖν ποτε, γλιγομένοις μὲν, μηκέ-
 τι δὲ οἰκόμενοις· θεῶν δ' ἄληθῶς εὐεργέτημα τοῦθ' ἡμῖν ἐσι-
 γεγονός· ἀλλὰ σὺ νῦν οὐδέ τε καὶ μέγα χεῖρε· θεοὶ δέ σοι
 ὄλβια δοῖεν· νῦν δ' εἰπέ μοι σαφῶς, εἰ καὶ Πηνελόπεια εἰδέ-
 σε νοστήσαντα δεῦρο, ἴν' αὐτίκα πέμψωμεν ἄγγελον· εἰπόν-
 τος δὲ τοῦ Ὀδυσσεὸς μηδεμίαν τούτου ἔσσεσθαι χρεῖαν, ἐκα-
 θέσθη ὁ γέρον· ὥς δ' αὖτως καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ περιγυ-
 βέντες τῷ Ὀδυσσεῖ, καὶ καταφιλήσαντες τὰ εἰκότα, παρε-
 καθέσθην καὶ αὐτοὶ τῷ πατρί. Οὕτως οὖν οὗτοι εἰδει-
 πνοποιῶντο.

Ἐν δ' αὖ τῇ πόλει, τῆς τῶν μνηστήρων ἀπωλείας δια-
 θυλλῆθεϊστος, θύρουβος ἐγένετο μέγας ἀνδρῶν διαθρόντων
 οἰμωγῇ τε καὶ στεναγῇ πολλῇ, καὶ πὶ τῶν προθύρων συναγει-
 ρομένων τοῦ Ὀδυσσεὸς· ὅθεν ἀναιρούμενοι τοὺς νεκροὺς καὶ
 ἐκφέροντες, ἔθαπτον ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ, ὅπως εἶχεν ἀπὸ
 τῶν περὶ τῶν τοὺς δὲ ἐξ ἀλλοδαπῆς παρέδωκαν ὀλίγεσιν
 ἐκκομίσαι ἐπὶ τῶν περὶ τῶν ἑκαστον οἰκῶν παρὰ τοὺς οἰ-
 κείους· αὐτοὶ δ' ἔτρεχον ἄλλος ἄλλοθεν ἄνθρωποι εἰς τὴν ἀγο-

τοῦτο δοκεῖ εἶναι ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσεὸς· ἴνα γάρ, ὁ Δολίος λαθὼν τὴν χεῖρα τοῦ Ὀ-
 δυσσεὸς, ἐφύλασεν ἐπὶ τοῦ κρηπίδου· ἦτε γὰρ τοῦ λόγου συνέπειαι τοῦτ' ἐθέλει
 καὶ το καλεῖται τοῦ εἰκότου πρὸς τὸν δεσπότην. [400. Οὐκίτι] ὁ δὲ πρὸς τὸν
 εὐκλείην δὲ εἰρμένους. [402. Οὐκίτι] ἐφύλασεν. [403. Ὀτρύνοντες] πέμψωμεν.
 Διεικνύνοντες] ἐδεξιόζοντες. ἐφύλασσαν. [413. Ὀτση] ἡ γὰρ. [416. Μ.]
 μύ] μυλῶν, καὶ μυλῶν· τὸ αὐτὸ, ὅτι διὰ τῶν ῥυθμῶν γενόμενος ἔχει.

- Τοῖσιν δ' Εὐπαΐθης, ἀνά θ' ἵστατο καὶ μετέειπεν·
 Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
 Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο διὸς Ὀδυσσεύς·
 Τοῦ ὅγε θαυρυχέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν· 425
 ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδ' ἐμήσατ' Ἀχαιοῦς·
 Τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
 ἔλυσσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαοὺς·
 Τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
 Ἀλλ' ἄγετε πρὶν τοῦτον, ἧ ἐς Ἰούλον ὦλα ἰκέσθαι. 430
 ἦ καὶ ἐς Ἥλιδα δῖαν, εὖθι κρατέουσιν Ἰπαιοί,
 ἴομεν· ἦ καὶ ἔπειτα κατηφές ἐσσύμεθ' αἰεὶ·
 Λώβῃ γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
 Εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
 Τισόμεθ', οὐκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο 435
 Ζωέμεν· ἀλλὰ τῆχιστα θανὼν φθιμένοισι μετεῖν.
 Ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περσιωθέντες ἐκεῖνοι.
 ὦ; φάτο θαυρυχέων· οἶκτος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοῦς.
 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἤλθε Μένδων καὶ θεῖος αἰοιδὸς
 Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνέκλει· 440
 ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἕκαστον.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μένδων, πεπνυμένα εἰδώς·
 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακῆτιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἀθανάτων ἀίκητι θεῶν τάδ' ἐμήσατο ἔργα·
 Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὃς ῥ' Ὀδυσῆϊ 445
 ἔγγυθεν ἐπέθηκε καὶ Μέντροι πάντα ἔρκει.
 Ἀθάνατος δὲ θεὸς τότε μὲν προπάρειθ' Ὀδυσῆος
 Φαίετο Ἰαχιστῖνον· τότε δ' ἀνὰ στεῖρας ὄρεσσιν
 ὄννε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον.

ἰχθύν, τοῦ σιδήρεως κακτομήνου. 231. ἦ καὶ ἔπειτα] εὐδὲ μὴ ἴσται·

ράν· ὅπου συλλεγέντων ἀπάντων, Εὐπαίθης, ὃ καὶ μείζον τὸ πάθος ἐγένετο ἐπὶ Ἀντινόῳ τῷ παιδί, ὃν πρῶτον Ὀδυσσεὺς διετόξευσεν, ἀναστὰς ἤρχε λόγου τοιοῦδε. Ὁρᾷτε, ὦ ἄνδρες, οἷα ὦνῆρ ἐκεῖνος, ὡς δεινὰ καὶ χυλεπὰ ἡμᾶς ἑδρασε· πρῶτον μὲν γὰρ πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἡμῶν ἀπαγαγὼν ἐπὶ Τροίαν τούτους αὐταῖς ὕλαις ναυσὶν ἀπόλεσεν ἐν θαλάσῃ· πολλοὺς δὲ καὶ νῦν ἐπανελεύων, τοὺς ἀρίστους ἀπάντων· ἄλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς ἴωμεν ἐπ' αὐτὸν, δίκην τούτων παρ' ἐκαίνου ληψόμενοι, πρὶν ἀπάρχει ἐς Πύλον, ἣ εἰς Ἥλιον πρὸς τοὺς Ἰππειούς, εἰ δέοι μὴ ζῆν τεκρινούς καὶ κατειρεῖς τὸν ἄπαντα χρόνον· ὁρᾷτε γὰρ ὅσῃν ταῦτά γε ἡμῶν αἰσχύνῃν κατηγάρει πρὸς τοὺς ὕστερον· εἰ γὰρ μὴ τιμωρήσαιμεν παῖσιν τε καὶ ἀδελφοῖς, οὐκέθ' ὁ βίος ἔμεινε βιωτός· ἀλλ' εἴη μάλλον τήμερον μετὰ τῶν τεθνεώτων ἐν ἄδου γενέσθαι· ἴωμεν οὖν ἐρρωμένως, μὴδὲ μέλλωμεν, ἵνα μὴ φθῶσιν ἡμᾶς ἀλλοσεπέη διαπεραιωθέντες ἐκεῖνοι.

Ἐν δὲ τῷ λέγειν ταῦτα, δάκρυα κατέλειθεν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ στεναγμούς· ἀπὸ τῆς καρδίας ἀήρους ἀνέπεμπον· ὥστ' οἷατος κατέσχευεν ἄπαντας τοὺς ἀκούσαντας ταῦτα. Ἐκ δὲ τούτων Μένδων τε καὶ Φημίως ὁ θεῖος αἰεθός, ἅμ' ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, ἦκον ὡς αὐτοὺς ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ Ὀδυσσεῖος· καὶ παρόντων Μένδων ἐν μέσσις αὐταῖς τεθηπῶσιν, εἶπε τοιοῦδε. Ἄνδρες Ἰθακῆσται, τὰ μὲν παρόντα δεινὰ καὶ χυλεπὰ δοκεῖ εἶναι, κοῦδεῖς ἀντρεῖ· δεῦ μὲν τοι κῆκεῖνος ὑμᾶς εἰδέναι, ὡς οὐκ ἄνευ τῶν ἀθανάτων Ὀδυσσεὶ ταῦτα πέπραχται· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς εἰδὼν τινα τῶν θεῶν παρεστῶτ' αὐτῷ Μέντορι ὁμοῖον· ὅς ὅτε μὲν πρὸ αὐτοῦ εἰστήκει θρασύνων, ὅτε δ' ἐπιὼν, συνηλκυσε τοὺς μνηστῆρας πρὸς τὰ παρ' ἐκαίνων τοξόμχτα· οἱ δὲ ἔπιπτον ἀλλεπάλληλοι.

Ως φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ γλοφῶν δάος ἔρει. 450
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἦρως Ἀλιθέρσης
 Μαστορίδης· ὁ γὰρ οὗς, ἔρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 Ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήματο καὶ μετέειπεν·
 Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅττι καν εἴπω·
 Ἰμετέρη κακίητι, φίλοι, τὰδε ἔργα γέγοντο· 455
 Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐδέ μοι τι παρὲν λαῶν,
 Ἰμετέρους παῖδας καταπαύεσθαι ἀρροσινάων·
 Οἱ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν,
 Κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμίζοντες ἄκοιτιν 460
 Ἄνδρες ἀριστῆες· τῶν δ' οὐκ ἔστιν ἄλλο νείεσθαι.
 Καὶ νῦν ὧδε γέγονεν πείθεσθαι, ὥς ἀρροσίων·
 Μὴ ἴομεν, μή ποῦ τις ἐπίσπαστον κακὸν εὖρη.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 Ἠρίστων πλείους· τοὶ δ' Ἀθηναὶ αὐτόθι μένον· 465
 Οὐ γὰρ σφιν ἄδῃ μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ'· Εὐπαίθι
 Παύοντο· αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ β' ἐσσαντο περὶ χροὶ νόρουπα χαλκῶν,
 Ἀθροῖν ἠγερθέντο πρὶ ἄστεος, εὐρυχόροιο.
 Τοῖσιν δ' Εὐπαίθης ἠγήσατο νηπιέησιν·
 Φῆ δ' ὅγε τίσεσθαι παιδὸς φόνον· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν 470
 Ἀψ' ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐρέψειν.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·
 Ως πάτερ ἡμέτερος Κρονίδη, ὕπκατ' κρείοντων,
 Εἰπέ μοι εἰρομένη· τί νύ τοι νόος ἐνδόν· κοῦβητις;
 Ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν 575
 Τεύξεις, ἢ φιλοσύνη μετ' ἀμροτέρωσι τίθησθαι;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεολεηργεῖα Ζεῦ·
 Τί μοι ἔμεν, τί με ταῦτα θοοῖσιν, ὅς με μεταλῆς,
 Οὐ γὰρ δὲ τούτων μὲν εὐαχέστερος νῦν εἰμι,
 ὥς ἔστι κείνου· Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται, ἔλθων· 480
 Ἢ ζῶν, ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω τέ τοι, ὥς ἐπέμειν.
 Ἰπείρῃ μνηστήρης ἐτίσεται, ὅς με· Ὀδυσσεὺς,
 ὅρκα πιστὰ τεκόντες, ἃ μὲν βροτοῖσιν οὐκ

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, φόβος ἔσχε πάντας· εἴτ' ἀναγὰς ὃ γέρον Ἀλκίερση, ὁ Νέστορος· ὃς μόνος τά τε παρόντα ἐγίνωσκε, καὶ τῶν μελλόντων οἶός τε ἦν εἰκασίαν λαμβάνειν, ἔρη πρὸς αὐτούς. Ἄνδρες Ἰθακήσιοι, προσέχετε μοι τὸν νοῦν, οἷς μέλλω εἶρεῖν πρὸς ἡμᾶς· ἴτε γάρ, ὡς ἂν πεπόνθατε, ταῦτ' ἐφ' οἷς ἔφθητε ἡδικοκότες, πεπόνθατε, μήτ' ἐμοὶ, μήτε Μέντορι πειθόμενοι συμβουλεύουσι κατερύκειν τοὺς ἐκυτῶν παῖδας, ὧν κακῶς τὸν τοῦ Ὀδυσσεύος ἐπείουν οἶκον, τά τε κτήματα ρθείροντες, καὶ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐξυβρίζοντες, ὡς μηκέτ' ἐκείνον ἐλπίζοντες οὐκ ἂν ἐπανήξαιεν· ἀλλὰ νῦν γ' εἰ βούλοισθε πεῖθεσθαι λέγοντι, πύσασθε ἄλλ' ἐπ' ἄλλοις· ἐφ' ἐκυτοῦς αὖθις κακὰ ἐπισπώμενοι· οὐ γὰρ ἴσμεν, ὅπη ταῦτ' ἀποθήσεται.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, οἱ μὲν αὐτῶν θεουβήσαντες, ἀνεχώρησαν· οἱ δὲ ἐλάττους, καίτοι καὶ αὐτοὶ δυσχεραίνοντες τὸ ἐγγείρημα, ἀλλὰ χάριν φέροντες προτετέθησαν τῷ Εὐπείθῃ, καὶ περιέεοντες ὠπλίζοντο· ὡς δὲ ἡθροίσθησαν πρὸ τῆς πόλεως ἐν τῷ ἐπιπέδῳ, ἐτάττοντο ὑπ' αὐτῷ στρατηγῷ νηπιοὶ νηπίω· ὃς ὥσπερ τίσεσθαι τὸν φόνον τοῦ παιδὸς, μὴ εἰδὼς αὐτὸν μηκέτ' ἐπανήξοντα ἀπὸ τῆς στρατείας·

Ἐν δὲ τούτῳ ἡ Ἀθηναῖα προσιοῦσα, φησὶ τῷ Διὶ, Ζεῦ πάτερ, ὕπατε πάντων τῶν θεῶν, εἰπέ μοι τί ποτε βουλεύῃ περὶ τῶν παρόντων; πότερον εἰς μάχην αὐτοὺς ὑπεβάλλειν, ἢ οἷς εὐχηνὴ καὶ φιλίαν ξυναγαγεῖν;

Ζεὺς δὲ πρὸς ταῦτα τέκνον ἐμὸν τί ποτέ μου τὰ τοιαῦτα διαπνύθῃς; οὐχὶ σὺ εἰ αὐτὴ ἡ πᾶσι αὐτοῖς σκοτεινίσασα, ὅπως Ὀδυσσεὺς ἐπανελθὼν, δίκην λαβέτω τῶν κακουργημάτων; πρᾶττε τούτων καὶ νῦν αὐτοκτατοκῶς, ὅπως ἂν ἐθέλῃς· ἄμεινον μέντοι ἔμοιγε δοκεῖ εἰρήνην πρὸς ἄλλοις ποιεῖσθαι, βασιλεύειν δὲ Ὀδυσσεά, ἐπειδὴ ἐταπείνωσας τοὺς

Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων κασιγνήτων τε φόνους
 ἔκλυσιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλέοντων
 ὧς τὸ πάρος· πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνῃ ἄλις ἔστω.
 ὧς εἰπὼν, ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶψα·

485

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίρρνος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς δ' ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἐξελθὼν τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὦσι κίοντες.
 ὧς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὥς ἐκέλευεν·
 Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν· τοὺς δὲ σχεδὸν εἶσιδε πάντας·

490

Λῖψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Οἶδε δὴ ἐγγὺς ἔκασ'· ἀλλ' ὀπιζώμεθα ἕκαστον.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ὄρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσι δύνοντο,
 Τέσσαρες ἄμφ' Ὀδυσῆ', ἐξ δ' υἱεῖς οἱ Δολίοιο·
 Ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
 Καὶ πολιοὶ περ ἑόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί·

495

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσταντο περὶ χροῖ νόρῳπα χαλκῶν,
 εἰζάν ῥα θύρας, ἐκ δ' ἦλιν, ἤρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἔλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν.

500

Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Λῖψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·

505

Τηλέμαχ', ἥδη μὲν τόδε γ' εἴσσει σῆψις ἐπελθὼν,
 Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κείνωνται ἄριστοι,
 Μήτι κατασχέσιν πατέρων γένος, οἳ το πάρος περ
 Ἀλκῇ τ' ἠνιόρῃ τε κεκᾶσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.

510

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν·
 ὦψαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
 Οὔτι κατασχέσονται τῶν γένος, ὡς ἀγορεύεις.

ὧς φάτο· Λαέρτης δ' ἔχρησεν καὶ μύθων ἀειπὼν·
 Τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι; ἡ μάλα χαίρω·
 γιός θ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσιν.

515

Τὸν δὲ παρισταμένον, προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ Λακκισιάδῃ, πάντων πολὺ φίλταθ' ἐταίρων,

χειρῶν ἀδίκων ὑπάρξαντας· ἡμεῖς δὲ τοῖς ἑαυτῶν παισὶ καὶ ἀδελφοῖς ἐμβάλωμεν λήθην μὲν τῶν πεπραγμένων, φιλίαν δὲ καὶ οἰκειότητα, ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς. Ταῦτ' οὖν ἥδιστα ἀκούσασα ἡ θεός, ἤϊξε καταθεῖν ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου.

Ὀδυσσεὺς δέ, ἐπεὶ καλῶς αὐτοῖς βρώσεως καὶ πόσεως εἶχεν, ἐκέλευσεν ὑπερκύψαι τινὰ ὀψόμενον, εἰ φαίνοντό πῃ οἱ πολέμιοι ἐπύοντες· ἐξελθὼν δ' ὁ παῖς τοῦ Δολίχου, καὶ ἰδὼν αὐτοῦς ἤκοντας, οἶδε, ἔφη, πλησίον ἡμῶν· ἀλλ' ὀπλιζόμεθα τὴν ταχίστην· οἱ δὲ ἀναπηδήσαντες παραχρῆμα ἐπὶ τὰ ὄπλα ἐτάττοντο, τέσσαρες μὲν οἱ περὶ τὸν Ὀδυσσεά· ἐξ δὲ οἱ παῖδες Δολίχου, αὐτὸς τε ὁ Δολίχης, καὶ ὁ θυῖος Λαέρτιος, εἰς βαθὺ ἐλάσαντες γῆρας, ἀμφοτέρωι ἀναγκάως ὤπλισαντο καὶ αὐτοί· ὡς δὲ καλῶς αὐτοῖς εἶχεν, ἀναπετασθεῖσιν τῶν θυρῶν, ἤγειτ' αὐτοῖς ὁ θυῖς Ὀδυσσεύς, ἀντιπεζῶν ἐπιούσι τοῖς πολέμοις· κἄν τούτῳ παρεγένετο καὶ ἡ θυὸς ὁμοῖα Μέντορι, παρεστᾶσα Ὀδυσσεῖ· ἢ ἰδὼν ἐκεῖνος, ἥσθη σρόδρα· καὶ φωνήσας Τηλέμαχον, ἔφη, τέκνον ἐμὸν, οὗτος ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ οἱ ἄριστοι ἐν μάχαις διακινώσκονται. Ἰέονσαι τοῖνον ἐξβέβημένους ὁμοῖτε· μηδὲ καταισχύνειν τὴν δόξαν τῶν σαυτοῦ πατέρων· ὧν τὸ κλέος διῆκεν ἐπὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

Τηλέμαχος δὲ πρὸς ταῦτα, θαρσύνει, ὦ πάτερ, ἐμὸν γ' ἔνεκα· αὐτίκα γὰρ μάλ' ὄψαι τὸν σαυτοῦ υἱὸν ἐν προμάχοις, εὖός ἐστιν, καὶ ὅσον αὐτῷ τῆς πατρῴας μέτεστιν ἀρετῆς.

Ταῦτα δ' ἀκούσας Λαέρτιος ἐγγύθεν, Ζεῦ πάτερ, ἔφη, οἷός μοι ἡδονῆς ἢ τήμερον ἡμέρα γίγνεται αἴτιος! ἐν γὰρ ἀρετῆς ἄμιλλα υἱοῦ καὶ υἱανοῦ ἐν ὄρωντι μοι γίγνεται.

Λήθη δὲ πρὸς ταῦτα Ἀρκαισιδάμη, ἐταίρων ἀπάντων φίλ-

συνθήκας ποιησάμενοι. 485. [Ἐκλῆσιν θέωμεν] λήθην αὐτοῖς τῶν γενησάντων ἐμβάλωμεν. 486. Πλεῖστος] εὐτυχία. 493. Σχεδὸν] πλησίον. 510. Κεῖσθαι δὲ

Εὐχόμενος κούρη γλαυκώπιδι καὶ Διὶ πατρὶ,
 Λίψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δουλιχόσκιον ἔγχος.

Ὡς φάτο καὶ ὁ ἔμπνευσε μένος μέγα Πηλλῆς Ἀθήνη. 520

Εὐχόμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρη μεγάλῳ,
 Λίψα μάλ' ἀμπεπαλὼν, προΐει δουλιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρήν·

Ἢ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ παρὰ δὲ εἴσατο χαλκός·
 Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράχθηκε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 525

Ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός·
 Τύπτον δὲ ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύουσι.

Καὶ νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν, καὶ ἔθνηκαν ἀνόστους,

Εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,

Ἥυσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα· 530

Ἰσχεσθε πτολέμου, Ἰθακῆσι, ἀργαλέου,

Ὡς κεν ἀναιμωτὶ γε διακρινθῆτε τάχιστα.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἶλεν·

Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα·

Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτει, θεῶν ὅππῃ φωνησάσης· 535

Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαϊόμενοι βιότῳ.

Σμερδαλέον δ' ἐθύθηκε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,

Οἴμνησεν δὲ αἰεὶς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετής,

Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολίεντα κεραυνόν,

Καὶ δ' ἔπεσε πρόσθε Γλαυκώπιδος ὑβριμαστῆτρης. 540

Δὴ τότε Ὀδυσσεὺς προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Διογενὲς Ἀκερτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Ἰσχειο, πᾶσι δὲ νεῖκος ὀμνύον πολέμοιο,

Μηδὲς τοι Κρονίδης κεχρησάσεται σφ' ὅππῃ Ζεὺς.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ 545

Ὄρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν

Πηλλῆς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,

Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν.

τατε, ἄγε δὴ ἐλθόμεναι Ἀθηνᾶ τῇ τοῦ Διὸς θυγατρὶ, καὶ κορυδαίναι τὸ δόρυ, πρὸς ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς.

Ἢκ δὴ τούτων θρασυνόμενος ὁ γέρον, ἐλθόμενός τε τῇ θεῷ, καὶ ἀμπεπαλὼν, προΐει, καὶ βαλὼν Εὐπείην, διηλασε διὰ τῆς κόρυθος διαμπερὲς· ὁ δὲ ἐδούπησε πεσών· ἀρά-
 ῃσιν δ' ἐπ' αὐτῷ καὶ τὰ ὄπλα· τότε δὴ Ὀδυσσεὺς καὶ Τηλέμαχος ἐπιπιδύντες αὐτοῖς, ἔπαιον τοὺς τε ξίρσι· καὶ τοὺς δόρατιν ἀρειδῶς· τάχα δ' ἂν καὶ πάντες ἀπώλοντο, εἰ μὴ Ἀθηνᾶ διεκώλυτον, ἄνδρες· ἀνκαράξασα, ἱθακῆσιν, ἐπίσχετε ἤδη πολέμου, μηκέτι φθείρεσθε, ὡς ἂν ἀνακίμωται διαλύταισθε τὰ διάφορα.

Ταῦτα δ' εἰπούσης τῆς θεοῦ ἀκούσαντες ἐκεῖνοι, κατεσχέθησαν φόβῳ, ὥστ' ἐκπιδύντων τῶν ὄπλων ἐκ τῶν χειρῶν, ἐτράποντο εἰς φυγὴν τὴν ἐπὶ τὴν πόλιν, ταύτην μόνον ἐκ-
 ταῖς ἀγαμέμνιν ἐπεσθαι σατυρίαν· Ὀδυσσεὺς δὲ σμερδαλέον ἀναβοήσας, ἔθει δρόμῳ ἐπ' αὐτοῦ, ὥπερ ἀστὴς ἐψηπέτης· ἀλλὰ κεραυνὸς διέβηεν ψολύντο· ἐπισκῆψαντες πρὸ πυλῶν τῆς θεῆς, τοῦτ' ἰδούσα σῆτη, ῥησὶ πρὸς αὐτόν· Διογενὲς Λαερτιάδην, πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, ἐπίσχετε ἤδη πολέμου, μή τις σοι ἀπέρχεται γένηται πρὸς τὸν Δία.

Ταῦτα δ' ἀκούσας Ὀδυσσεὺς, ἐπαύθη, χαίρων ἐπὶ τῇ νικῇ· ἔπειτα ἡ θεὸς ἐν τῇ αὐτῇ μορφῇ τοῦ Μέντορος οὔσα, ἐποίησεν αὐτοῖς ἀμεινότερος εἰρήνην διὰ σπονδῶν πρὸς ἑλληήλους.

ἐκπιδύν. 523. [προΐει] ἐπείκει, ἐκώλυσε. — Εἶσατο] διήλθε. 526. Ἀμπε-
 γυῖσαι] τοῖς ἐκατέρωθεν βλάψαι δυναμέναις. 527. [ἔθηκαν ἀνέστειν] ἐπέσταν
 ἂν μὴ ἀπονεστήσαι. 531. [ἔστατο] ἐξέπιδυνεν. 535. [τροπῶντες] ἐτράποντο
 εἰς φυγὴν. 537. [ὄμματα δι' αἰετός] ὥρμησι προσηρόσας. 538. [ψολύντα]
 ψολὸν εἰς· εἰν ἀσέβην πεισύντα διὰ τὸ καυστικόν. εἰσὶ δὲ τῶν κεραυνῶν
 κατ' ὄμνην, εἰ μὲν καταβάται· εἰ δὲ ψολύντες· εἰ δὲ, ἀργῆται. 542. [εἰ-
 μοῖον] τοῦ φεβροποιεῖν.

Ο ΜΗΡΟΥ.

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

Ἀρχόμενος, πρῶτον Μουσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
 ἔλθειν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι εἶνεκ' αἰοιδῆς,
 ὦν νέον ἐν δέλοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,
 Ἀῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρης,
 Εὐχόμενος μερόπεςσιν ἐς οὐκτα πᾶσι βυλῆσθαι, 5
 Πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀρυσσεύσαντες, ἔθυσαν,
 Γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα Γιγάντων·
 ὣς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην· τοῖν δ' ἔχεν ἀρχήν.
 Μῦς ποτὲ διψαλέος, γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
 Πλησίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε γένειον, 10
 ἴδατι τερπόμενος μελιηδέϊ· τὸν δὲ κατεῖδεν
 Λιμνοχρῆς πολύφημος· ἔπος δ' ἐφθέγγετο τοῖον·
 Ζεῦ, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἡύα; τίς δέ σ' ὀφύσας;
 Πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
 Εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιόν, ἐς δόμον ἄξω, 15
 Δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 Εἰρή δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φρυγίης, ὅς κατὰ λίμνην
 Τιμῶμαι, βατράχων ἡγούμενος ἥματα πάντα·
 Καί με πατὴρ Πηλεὺς ποτε γείνατο, Ὑδρομεδούση
 Μιχθεῖς ἐν φιλότῃ παρ' ὄχλου Ἠριδανοῖο. 20
 Καὶ σέ δ' ὀρώ καλὸν τε καὶ ἄλκιμον ἔργον ἄλλων,
 Σκηπτοῦχον βασιλῆα καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
 ἔμμεναι· ἀλλ' ἄγε, θῆσσαν ἔην γενεὴν ἀγόρευε.

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΘΟΜΑΧΙΑ.

Ἀρχόμενος ἤδη συγράψαι τὸν πόλεμον τῶν μυῶν καὶ βατράχων, ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους, ἀνδρῶν κρώων ρημούμενοι ἔργα, ἵνα καὶ τοῖς ἐπιτηγνομένοις ἀρίστων εἴη τὸ πολυκροτον τοῦτο ἔργον τοῦ Ἄρσεως, εὖχραι πρῶτον τῷ χορῷ τῶν Μισητῶν, καταλθούσας ἐξ Ἑλικῶνος, εἰς τὴν ἑμὴν εἰσδύναι καρδίαν.

Μῦς οὖν ποτε, συνεχόμενος διΐψῃ, τὸν ὑπὸ τῆς γαλῆς κινδύον ἐκφυγὼν, κατέλθεν εἰς τὴν λίμνην, καὶ τὸ ἀπαλὸν ἑαυτοῦ γένειον προσερείσας τῷ ὕδατι, ἔπιεν ἡδέως. Λιμνόχαρις δ' ἰδὼν αὐτὸν ἐνδοθεν πίνοντα, εἶπε τοιάδε. Πῆνε, τίς εἶ; πόθεν ἔχεις ὧδ' ὥς ἡμᾶς; τίνας δὲ οἱ τεκόντες; λέγε δῆμοι πάντ' ἀληθῆ, μηδεμίαν μοι ψεύδους ὑπόνοιαν παρεχόμενος· εἰ γὰρ ἄξιον εὐροίμισε, εἰσάξω εἰς τὰ βασιλῆα τὰ ἑμαυτοῦ, τάτ' ἄλλα τιμήσω σε, καὶ δὲ καὶ δῶρ' ἄξια δώσω σοι, ὡς εἰκός· εἰμὶ γὰρ ἐγὼ Φυσήγναθος βασιλεὺς τῶν Βατράχων· εὐ τὸ κράτος ἀήττητόν ἐστι τὴν ἅπαντα αἰῶνα· πατὴρ δέ μοι Πηλεὺς αὐτὸς ἐγένετο, Ὑδρομεδέου τῇ ἑμῇ μητρὶ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἡριδανοῦ μιγείς ἐν φιλότῳ τοιοῦτον δὲ δεκῶμαι καὶ σε ὄρεῖν, καλόν τε καὶ πάντων γεγεννημένον, καὶ ὅλωι σκαπτοόχῳ βασιλεῦ ἑσκότο, καὶ τὰ πολέμια θρίσιν ὄντα· δεῦρο ταῖνόν κηλὸς τὸ σαυτοῦ μὲν γένος εἰπέ.

Τὸν δ' αὖ Ψιχάρπαξ ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Τίπτε γένος τοῦμὸν ζητεῖς, φίλε; δῆλον ἅπασιν
 Ἀνθρώποις τε θεῶς τε καὶ οὐρανίοις πετεηνόις·
 Ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὴ δὲ κοῦρος
 Τρωξάρταο πατρός μεγαλήτορος· ἡ δὲ νῦ μήτηρ
 Λαιχομύλη, θυγάτηρ Πτεροτρόκτου βασιλῆος.
 Γαίνατο δ' ἐν καλύβῃ με, καὶ ἐξεθρέψατο βροτοῖς,
 Σκύοις καὶ καρύοις καὶ ἐδέσμευσε παντοδαποῖσιν.
 Πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τὸν ἐς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;
 Σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδατιν· αὐτὰρ ἔμμιγε,
 Ὅσσα πρὸ' ἀνθρώποις, τρώγειν ἔθος· οὐδὲ με λήθει
 Ἄρτος τρισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέου,
 Οὐδὲ πλακοῦς τανύπεπλος, ἔχον πολὺ σισαμύτρον,
 Οὐ τόμος ἐκ πτέρνης, οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνα,
 Οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῦτο γάλακτος,
 Οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν,
 Οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνην μερόπων τεύχουσι μάγειροι,
 Κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
 Οὐδέ ποτε πτολέμοιο λαχὴν ἀπέφευγον αὐτὴν,
 Ἀλλ' ἰθὺς μετὰ μῶλων ἰὼν, προμάχουσι ἐμίχθην.
 Οὐδέδ' ἄνθρωπον, καίπερ μέγα σῶμα φροῦντα·
 Ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν, καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον,
 Καὶ πτέρνης λαβόμεν, καὶ οὐ πόνοσ' ἄνδρα ἔκτανεν·
 Πῆδυμος οὐκ ἀπέφευγεν ὕπνος, δάκνωντος ἐμεῖο.
 Ἀλλὰ δύο πάντων περιδείδια πᾶσιν ἐπ' αἶν,·
 Κίρκον, καὶ γαλήν, οἷ μοι μέγα πίνθος ἄγουσιν,
 Καὶ παγίδα στονόεσσαν, ὅπου δολοίς πέλε πότμος.
 Πλεῖστον δὴ γαλήν περιδείδια, ἥτις ἀρίστη,
 Ἢ καὶ τρωγλοδύοντα κατὰ τρώγλην ἐρεΐνει.
 Οὐ τρώγω ῥαρχνάς, οὐ κρήβας, οὐ κυλοκίχας·

Ψυχάρπαξ πρὸς ταῦτα· τί ποτ', ὦ οὔτε, τοῦμόν γέ-
 νος οὕτω πολυπραγμονεῖς; ἀρίγνωτον τοῦτ' ἐστὶ παρὰ πᾶ-
 σιν οὐ μόνον ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ θεοῖς αὐτοῖς, καὶ πᾶσι
 τοῖς κατὰ πάντα τὸν αἰθέρα διΐπταμένοις πτηνοῖς· ὄνομα
 δέ μοι Ψυχάρπαξ, ὃ πατὴρ μὲν ἐστὶ Τρωξάρτης ὁ μεγαλο-
 θυμότατος πάντων· μήτηρ δὲ Λειχομύλη Πτεροτρόκτου
 τοῦ βασιλέως θυγάτηρ· ἡ τεκοῦσά με ἐν καλύβῃ, ἀνέθρεφέτε
 σπουδαίως σύκοις τε καὶ καρύσις, καὶ ἄλλοις τῶν ἐδεσμά-
 των παντοίοις· σοὶ μὲν γὰρ ὁ βίος ὅλως ἐν ὕδασι· ἐμοὶ δὲ
 παρ' ἀνθρώποις συνήθης ἡ δίαιτα, καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς πάν-
 τα καὶ μὴ τυγχάνει ὄντα κοινὰ σιτεῖσθαι καὶ οὐκ ἔσθ' ὃ με-
 λήσει, παρ' ἐκείνοις ἀποκρυβέν, οὐκ ἄριστος σειμιθαλίτης πη
 ἐν κανοῖς, οὐ πλακοῦς τανύπεπλος ἐκ πολλῆς σισαμίδος, οὐ
 τριῆμι' ἐκ πτέρνης, εἴπῃ σύχοι, περικοπὲν, οὐκ ἥπατα λευ-
 κοχίτωνα, οὐ τυρὸς νεύπηκτος γάλακτος, οὐ μελίττα μα, ὃ
 καὶ θεοῖς αὐτοῖς ἥδιστον γίγνεται, οὐδ' ὅσα πρὸς εὐωχίαν
 ἀνθρώποις ἐφύονται, καρυκεύμασί τε, καὶ συσκευασίαις ἐν
 χύτραις μαγειρικαῖς ἀρτυόμενα· χωρὶς δὲ τούτων αὐτ' ἐν
 μάχαις τὰ δεύτερα φέρω· ἀλλ' οὐκ ἔφθην σελπίσαι, κἄγῳ εἰμὶ
 ἐν προμάχαις, ἄνθρωπον δεδιώς οὐδέν' οὐδ' αὖτις, καὶ τὸν μέ-
 γιστον σῶμα φέροντα, ἐν ὕπνοις αὐτὸν τόγῃ πλείστον κατατρα-
 τηγῶν· πολλάκις γὰρ ὑπὸ τὸ λόγος αὐτοῦ καταδύς ἐξ ἐνέ-
 δρας ἄκρον τὸν δάκτυλον ὑποδάκνω καὶ τῆς πτέρνης αὐτοῦ
 ὁδᾶξ ἐσθότα λαμβάνομαι· ὃ δὲ οὐκ ἀλεγχέει, ἡδέως ὑπνώτ-
 των, οὐδ' ἤσθητ' ἀλγέσας· Οὕτως ἔμοιγε ἵππυταρχὸν ἔροι
 κελῶς· ὃ δέ μοι ὑποθρᾶναι τὸ σῶμα μιν, καὶ ὕπνου λαγχάνειν
 με οὐκ ἔχ', οὐνεκεν καταπλήττον τῷ φόβῳ, κίρκος ἐστὶ καὶ
 γαλή τὰ μέγιστα ταῦτα θηρία καὶ τρίτον μηχανή τις, ἥ
 παγίδα κυκλήσκουσιν ἄνθρωποι· ἐξ ἧς μοι ἀπρὸςδούλικτος
 ἐπέρχεται θάνατος· συμπάντων δὲ τούτων φριδερώτερόν ἐστιν
 ἡ γαλή, καὶ κατ' αὐτὰς τὰς τρώγλας ἐπιδουλεύουσιν ταῦτα
 μὲν τὰ κατ' ἐμὲ ἐστὶν ἀγαθὰ, καὶ ἄλλα μὲν ὅμοια τούτοις
 βλαπτικά· δὲ καὶ κρύμους καὶ καλοκύνους οὐ τρώγων/ ῥῖδι

Οὐδὲ πράσις· χλοεροῖς ἐπιβίσκομαι, οὐδὲ σελήναις·

Ταῦτα γὰρ ὑμέτερόν ἐστιν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην. 55

Πρὸς τὰδε μειδήσας Φυσιγνάθος ἀντίον κῦδα·

Ξεῖνε, λίην αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν

Πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ βάρματα· ἐδέσθαι.

Ἀμφέβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοις Κρονίων,

Σκιρτῆσαι κατὰ γῆν, καὶ ἐν ὕδασι σῶμα καλύψαι. 60

Στοιχείοις διττοῖς μεμερισμένα δώματα ναίειν.

Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερὲς ἔστιν·

Βαῖνέ μοι ἐν νώτοις, κράτει δέ με, μήποτ' ὀληαί.

Ὅπως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα, 65

Χαῖρας ἔχων τρυφεροῖο κατ' ἀχένο, ἄλματι κύμαρ.

Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἐδέσπε γείτονας ὄρνεις,

Νήξει τερπόμενος Φυσιγνάθου· ἄλλ' ὅτε θῆξαι

Κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δακρύων,

Ἀχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο, τίλλε δὲ χαίτας, 70

Καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ

Πάλλετ' ἀθηεῖη, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλεθ' ἰκέσθαι·

Λεινὰ δ' ἐπεστενάχιζε, φόβου κρούεντος ἀνάγκη.

Οὐρὴν προῖθ' ἠπλώσεν ἐφ' ὕδασιν, ἥντε κώπην

Σύρων, εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι, 75

Κύμασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἐβόστρεν,

Καὶ τοῖον φάτο μῦθον, ἀπὸ στόματος δ' ἀνάρρευσεν·

Οὐχ οὕτω νώτοισιν ἐξάστασε φόρτον ἔρωτος

Ταῦρος, ὅτ' Εὐρώπην διὰ κύματος ἔγ' ἐπὶ Κρήτην·

Ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον 80

Βάτραχος, ὑψότα· ὠχρὸν δέρμας ὕδατι λευκῷ.

Ἰθὺς δ' ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο (Λεινὸν θραμα
Ἀμφοτέροισι) ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε πράχτηλον.

σεύτλοις, ἢ πράσις, ἢ σελίνοις σιτοῦμαι χλωρῶς· ταῦτα γὰρ ὕμῶν ἐστὶ τῶν κατὰ τὴν λίμνην ἰδέσμευτα θόσσεσθαι.

Φυσιγόναθος δ' ὑπομειδιάσας πρὸς ταῦτα, ξένη, ἔργη, λίαν αὐχεῖς ἐπὶ γαστρὶ· ἐστὶ δ' οὖν καὶ ἡμῖν πολλὰ ἔντε λίμνη καὶ κατὰ τὴν ἡπειρον ἀξιώχρεω· ἀμφίδιον γὰρ ἡμῖν τὸν θῖον ἐθήκε Ζεὺς, ἐκνήξασθαι ἐς τὴν γῆν, καὶ πάλιν καιροῦ λαμβάλλοντος, ἐγκαταδύναι τοῖς ὕδασιν ἐσπηθέσαντας· εἰδὲ σοι θουλομένῳ ἐστὶ ταῦτ' εἰδέναι, βράδιον τοῦτό γε· ἐγὼ μὰρ ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράχμενος, διαπερθεύτω σε ὡς τὰ ἐμαυτοῦ βασίλεια χαίροντα· σὺ δ' ἐπίσθας, ἔχου μόνον ἐμαυτὸς ὄϊόν τε ἰσχυρῶς.

Ἐκ δὲ τούτων κύψας παραχρῆμα, παρῶγον αὐτῷ ἀναδύναι· ὁ δὲ ἀνεπήδησεν, ὅσον οἶόν τε, κόψας, ἐχόμενος ἀπὸ τοῦ αὐχένος ἐκείνου· καὶ πρῶτον μὲν ἀγμένιζον, ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου τοῦ· δομῶς θεώμενος, καὶ τῇ τοῦ φίλου νήξει τερούμενος· ὡς δὲ προσωτέρω γενόμενος εἰς τὸ πέλαγος, ἐπεκλύζετο κύμασι πολλὴν ἀπέριπτον τὸν μετ' ἑαυτοῦ· τῆς τε τριγῆς τίλλων, καὶ τοῦ πύδατος κατὰ τῆς γαστρὸς περισφίγγων· τῶν τε κακοδίων πικλόμενος, καὶ γὰρ πάλιν ἐπὶ καὶ περιπύσσουσι, στένων καὶ ὀδυρόμενος συνεχῶς τῇ τοῦ ἀρούραν, ὥσπερ κώπην, ἐν ταῖς ὕδασιν ἐπισύρων, καὶ γὰρ ποτ' αὖτις ἄψασθαι ἐλγόμενος τοῖς λαοῖς, μνησίου κατὰ τὴν ἑλπίδα· ἐν ταῖς ὕδασιν, ἰθὺα τοιαῦτα καθ' ἑαυτόν. Οὐχ οὕτως ἄρ' ὁ Ταῦρος ἐκ φοινίκης εἰς Κρήτην διεπύρθησεν τὴν Εὐρώπην, ὡς ὁ βάτραχος οὗτος ξαναγῆσαί με ἐς τὰ ἐαυτοῦ βασίλεια θούλειται, ἐπινώτιον ἄρας με παραβύλως.

Ἐν δὲ τῷ λέγειν ταῦτα, ἀνερῆκε αὐτοῖς ἀμφοτέρους ὕδατος· ἔξ ἀπροσδοκήτου, ὄργανα δεινὸν προκύψας ἀπὸ τῶν ὕδατος.

- Τοῦτον ἰδὼν κατέδου Φουσίγναθος, οὔτι νοήσας,
 Οἷον ἐταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμενον καταλειπεῖν. 85
 Δὺ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν.
 Κεῖνος δ', ὥς ἀφείθη, πέσεν ὕπτιος εὐθύς ἐς ὕδωρ,
 Χεῖρας δ' ἔσφιγγεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζεν.
 Πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐρ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
 Λακκίζων ἀνέδυνε· μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι. 90
 Δουόμεναι δὲ τρίγραι, πλείστον θάρος ἔλκον ἐπ' αὐτῷ·
 ἴστατα δ' ὀλλύμενος τοίους ἐφείζατο μύθους·
 Οὐ λήσεις δολίως, Φασίγναθε, ταῦτα ποιήσας,
 Ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος, ὥς ἀπὸ πέτρης.
 Οὐκ ἂν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα, κάκιστε, 95
 Παγκρατίῳ τε, πάλῃ τε, καὶ ἐς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσας
 Εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας, ἔχει θεὸς ἑκδικῶν ἡμίκα·
 Ποιῶν αὖ τίσεις σὺ μυῶν στρατῷ· οὐδ' ὑπαλύξεις.
 Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι· τὸν δὲ κατέδεν
 Λειχοπίναξ, ἄχθησιν ἐφεζόμενος μαλ' ἀκῆσιν. 100
 Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμῶν δ' ἤγγειλε μύεσσιν.
 ὧς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδω χόλος αἰνὸς ἄπαντας·
 Καὶ τότε κηρύκεσσιν εὖς ἐκέλευσαν, ὑπ' ὄρεθρον
 Κηρύσσειν ἀγορὴνδ' ἐς δώματα Τρωϊάδατο,
 Πατρός· δυστήνιου Ψυχόρπηρος, ὅς κατὰ λίμνην 105
 ὕπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθας.
 Ἦν ἤδη τλήμων, μέσσω δ' ἐπενήχετο πόντω.
 ὧς δ' ἤλθον σπεύδοντες ἅμ' ἡρῶ, πρῶτος ἀνέστη
 Τρωϊάρτης, ἐπὶ παιδὶ χολοῦντος, εἶπ. τε μύθων.
 ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακῇ πολλὰ πέπονθα 110
 ἔκ βατράχων, ἧ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
 Εἰμὶ δὲ νῦν ἐλευνός, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσα.
 Καὶ τὸν μὲν πρῶτόν γε κατέκτανεν ἀρπάζασα
 Ἐχθίστη γαλήνῃ, τρώγλει ἐκτροσθεν ἐλῶσα.
 Τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπκνέες ἐς μόρον ἤξαν 115
 Καινοτέραι· τέχναις, ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
 Ἦν παγίδα καλέουσι, μυῶν ἐνέτειρα· ἐύδσαν.
 Ὁ τρίτος ἦν, ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κιδνῇ,

κεφαλῇ ἐπηρμένῃ· πρὸς δὲ Φυσίγναθος καταπτήξας, κατέδυ
 εὐθὺς ἐν τοῖς ὕδασι· εἰς τὴν ὕδυσον, ἀποφεύγων τὸν θάνα-
 τον, ἐπιλαθόμενος πύμπαν, οὗτον ἐταῖρον ἤμελλεν ἀπολέσειν·
 ὁ δὲ, ὡς ἀρέσθη, ἐπέσχε μὲν πρὸς μικρὸν ἀνακουριζόμενος
 ἐπὶ τῶν κυμάτων, χεῖρας τε συσφίγγων, καὶ τρίψων τῇ φω-
 νῇ, καὶ παντοίως παλιγκυβυστῶν· ἀλλ' οὐκ ἦν αὐτῷ ἐς τέ-
 λος τὸν κίνδυνον ἀποκρούσασθαι· αἱ γὰρ τρίχες δευόμεναι,
 μείζω τὴν ὀλκὴν ἐποίουν αὐτῷ αἰεὶ· διὸ ἀπολλόμενος ἔλεγεν·
 οὐ λήσεις δῆπου Φυσίγναθε τοὺς θεούς, τοιαῦτά με δράσας,
 ὡς ἀπὸ πέτρας με καταβλήδων ὕπτιον ἐν τοῖς ὕδασι· καίτοι
 κατὰ γῆν ἐν πύρρουμαχίᾳ οὐκ ἂν μου κρείττων ἐγρόντο, ὦ κά-
 κιστε σύγε, οὐ παχιρατίῳ, οὐ πάλῃ, οὐ δρόμῳ· νῦν δὲ δὴ
 δόλω με ἀπόλεσας· ἐν τοῖς ὕδασι· ἀλλ' ἔχει θεὸς ἐκδικῶν
 ὕμνα· οὐδ' ἂν ἀποφύγοις σύγε τὸ δεῦναι δίκην τῷ στρατῷ
 τῶν μυῶν. Ὁ μὲν ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν τοῖς κύμασιν.

Λειχοπίνᾳ δὲ ἰδὼν τὸ γινόμενον ἐκ τῆς ὄλης, καὶ δει-
 νὸν ποιησαμένους, ἐξήγγειλε τὸ δρόμα δακρύων τὰς μυαί·
 οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἐχλάπεκταν· καὶ παραχρῆμα κερύσσειν
 ἐκκλησίαν ἐκέλευον ἅμα ὑποταγμένην ἡμέτερά ἐς τὰ τοῦ Τρω-
 ξάρτου βασιλεια· ὅς ἦν πατὴρ τῷ δυσμάρῳ Ψιχάρπαγι, τῷ
 μηδὲν παρὰ τὰς ὄλῃας, ἀλλὰ κατὰ μέτρον ἀπολωλῆσι τὴν
 λίμανν. Ὡς οὖν συγκρέθησαν ἅπαντες, ἀνοστής Τρωξάρτης
 ὁ μάλιστα· ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς γολωσάμενος ἀπολεία, ἔφη
 τοιαῦτα. Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες γενναῖοι, οἴεσθαι ἀγνοίᾳ εἰς
 ἐμὲ μόνον τὸ κακὸν τοῦτο ἤκειν· ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας ὑμᾶς
 ὁμοίως· εἰμὶ δ' οὖν ἐγὼ μάλιστα δυστυχὴς, τρεῖς ἀπολέσας
 παῖδας· τὸν μὲν γὰρ ἡ ἐχρίστα γαλῆ παρὰ τῇ τρώϊδι ἀπέ-
 κτεινεν ἐξ ἐνέδρας· τὸν δὲ, δόλω οἱ ἔλυσται καὶ ἀπῆκε·
 τῶν ἀνδρώπων, ἐν παρῶντι πατὲρ συλλαβόντες, ἀνέστην ὁμοίως
 τὴν δὲ τρίτον, ὅς ὑπὸ λαιπῆς ἦν ἐκείνη καὶ τῇ μορῇ, τῷ

Τοῦτον ἀπέπνιξεν φυσίγναθος, ἐς βυθὸν ἄξας.

Ἀλλ' ἄγού', ἐπισύμεθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτούς, 120

Σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισιν.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἐνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.

Καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἐκόρυσεν Ἄρης, πολέμοιο μεμπλῶν·

Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκαν,

Ῥήξαντες κυάμους χλοερούς, εὖ τ' ἀσκήσαντες, 125

Οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες, καπέτρωξαν.

Θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστεφένων ἀπὸ βυρσῶν,

Οὓς, γαλέην δείραντες, ἐπισταχμένους ἐπόνησαν.

Ἀσπίς δ' ἦν λόγχου τὸ μετόμυχον· ἡ δὲ νύ λόγχη

Εὐμήκης βολὴν, παγγήλκεον ἔργον Ἄρης. 130

Ἢ δὲ κόρυς τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοις καθύοιο.

Οὕτω μὲν μῦες ἔσταν ἐν ὄπλοις· ὧς δ' ἐνέστησαν

Βάτραχοι, ἐξανέβυσαν ἀρ' ὕδατος, ἐς δ' ἔλα χθόρον

Ἐλθόντες, βουλὴν ζύναγον πολέμοιο κακείῳ.

Σκεπτομένων δ' αὐτῶν, πῶθεν ἢ σπάζεις, ἢ τίς ὁ βρύλλος,

Κήρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρον σκλήπτρον μετὰ χειρὶν, 135

Τυρογύρου υἱὸς μεγαλήτορος, Ἑμβασίχυτρος,

Ἀγγέλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἶπέ τε μύθον·

ὦ βάτραχοι, μῦες ὕμῃν ἀπειλήσαντες ἐπεμψαν.

Εἰπεῖν ὀπλίζεσθαι καὶ πολεμεῖν τε μέλλετε.

140

Εἶδον γὰρ κατ' ὕδαρ Ψυχάρπαγα, ὅνπερ ἔπεισεν

Ἰμέτερος βασιλεὺς φυσίγναθος· ἀλλὰ μάχεσθε,

Οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γαγιάτε.

ὧς εἰπὼν ἀπέφηνε· λόγος δ' εἰς οὐατα πάντων

Εἰσελθὼν ἐν ὕδατι φέρον βατράχον ἀμφοτέρω.

145

Μεμφομένων δ' αὐτῶν, ἡ ψυχάρπαξ εἶπεν ἀνυστός·

ὦ φίλοι, οὐκ ἔστιν αὖτις ἡμῶν, οὐδὲ κατεῖδον

Ὀλλύμινον πάντως δ' ἐπνίγη καίζων παρὰ λίανην.

αὐθις ἐξαπατήσας, ἀπέπνιξεν ἀπαγαγὼν ἐν τοῖς ὕδασι· τί οὖν ὑμῖν ἐκ τούτων δοκεῖ; πότερον ἀνέχεσθαι ὀρώντας ὄλον ἔθνος, προπηλακισθὲν τὸ ὑμέτερον, ἢ τὰ ὄπλα περιθιμένους, ἐπεξιέναι τῷ φόνῳ, δίκην, ὣν ἔδρασαν ἡμᾶς, ληψυμένους; ἀ-
ξίαν; ἐγὼ μὲν φημι.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος ἀκούσαντες οἱ μῦες, ἐπήνεσαν καὶ δὴ ᾗδον εὐθὺς ἐξοπλίσασθαι ὑπὸ προστάτῃ αὐτῷ Ἄρει. ἐξῆκοντες τῶν κούρους, γλωφῶδες, οὗς αὐτοὶ νυκτὸς ὑπενδύοντες, κατέτρωζαν, κνημίδας τε εὖ ἀπὸ τούτων ἀσκήσαντες ταῖς ἐκυτῶν περιέβηκαν κνήμαις· θώρακας δ' αὖ ἐποίησαν ἐκ θυρώων, καὶ ἄμεις ἐκχυμύζοντες μάλιστα, γαλήνῃ πρὸς ἐκδείραντες. ἀσπίδας δ' αὖ, τὰ τῶν λύχνων μεσόμεναι· λόγχας δέ, εὐμήκει· βελόνας, ἔργον ὅλως Ἡρακλείτου περικεφαλαιῶς· δε, τὰ λέπυρα τῶν καρούων. Οἱ μὲν οὖν οὕτω παρσκευαζόντο πρὸς τὴν μάχην.

Οἱ δὲ βάτραχοι, εἰς ἐμάθην ταῦτα συνελόντες καὶ αὐτοὶ παρὰ ταῖς ὁρμαῖς εἰς ἕνα γῶρον, ἐβουλεύοντο περὶ τοῦ πολέμου· σκεπτομένων δ' αὐτῶν, καὶ τὴν αἰεὶν φιλοκρινουσύντων, ἦλθεν Ἐρμιασίχυτρος ὁ τοῦ Τροφίλου μετὰ κερμαίου, πάλαι μὲν αὐτοῖς προαγγελὼν καὶ ἤν παρελθὼν, ἔρη ταῦτα.

Ἐπεμψάν με, ὦ ἄνδρες βάτραχοι, οἱ μῦες, ἐροῦνθ' ὑμῖν ἐπλίσσασθαι τὴν ταχίστην, πλεονον προακρύπτοντες. Φυσίγναθος γὰρ ὁ ὑμέτερος βασιλεὺς, ἀπάτη ἀπαγαγὼν ἐμέσση τὴν λίμνην Ψυχροπαγῆ. ἐφῆκεν αὐτὸν ὑποβόρην ἐν τοῖς ὕδασι, μὲν ἀδικήσαντα· δοῦσθε τῶν τὸν πόλεμον, εἵτινες καὶ ἐν ἡμῖν εἶεν ἥρωες.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, ἐπλήρωσαν ταῖς ἀκοαῖς πρὸς τὴν λόγον οἱ βάτραχοι· μεμνημένων δ' αὐτῶν τὰ γενόμενα, ἀναστὰς Φυσίγναθος ἔρη. Οὐδ' οὕτως, ὦ ἄνδρες, ταῦτ' ἔχει προαχθέντα· οὐ γὰρ ἐγὼγ' ἀνέλεον ἐκείνου, αὐδαμῶν ἀπολύμειον ἐώρακά πρὸς ἀλλ' αὐτὸς αὐτόθεν παίζων ἐν αἰγιαλῶς,

Νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος· οἱ δὲ κάκιστοι
 Νῦν ἐμὲ μέμνηται τὸν ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε, βουλήν 150
 Ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.

Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 Σώματα κοσμήσαντες ἐν ὅπλοις στῶμεν ἅπαντες
 Ἄκροις πᾶρ χεῖλεσσιν, ὅπου κατὰκρυμνος ὁ χῶρος·
 Ἰνίκα δ' ὀρμηθέντες, ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσιν, 155

Δραξόμενοι κορύθων, ὅστις σχεδὸν ἀντίος ἔλθοι,
 Ἐ; λίμνην αὐτοῦς σὺν ἱκεῖναις εὐθὺς βάλλωμεν.
 Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους,
 Στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνιον ὧδε τρώπαιον.

Ὡ; ἄρα φωνήσας ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας. 160

Φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας, ὥς ἀμφοκέλευσαν,
 Θώρηκα δ' εἶχον γλίστρων πλατέων ἀπὸ σεύτων,
 Φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἥσκησαν,
 Ἐγχος δ' ὀξύσχοινος ἐκάστω μακρὸς ἀρήρει,
 Καὶ κέρα κοχλίων λεπτῶν ἐκάλυπτε κάρηνα. 165

Φραξόμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθης ὑψηλῇσιν,
 Σείοντες λόγχης, θυμοῦ δ' ἐμπληστο ἕκαστος.

Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Καὶ πολέμου πλήθὺν δαΐδας, κρατεροὺς τε μαχητάς,
 Πολλοὺς καὶ μεγάλους, ἧδ' ἔγχρα μακρὰ φέροντας, 170

Οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται, ἡὲ Γιγάντων,
 Ἰδὺ γελῶν ἐρέεινε, τίνες βατράχοισιν ἄρωγοί,
 Ἢ μουσὶ τειρομένοις· καὶ Ἀθηναίην προσέειπεν.
 ὦ θυγάτερ, μουσὶν ἢ ῥ' ἐπλεξήσουσα πορεύσῃ;
 Καί γάρ σου κατὰ νῆον αἰεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες, 175
 Κνίσσῃ τερπόμενοι καὶ ἐδέσμασιν ἐκ θουσιῶν.

Ὡ; ἄρ' ἔρη Κρονίδης· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·

ἔργα βατράχων ἀπομιμούμενον, ἀπεπνίγη· οἱ δὲ, ἄδικοι καὶ βάσκανοι ὄντες, εἰς ἐμὲ τὴν αἰτίαν ἀδίκως ἀνάγουσιν· ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς ἐκ κοινῆς θουλῆς κακῶς κακοὺς τοὺς ἀθεωτάτους αὐτοὺς ἐξολέσωμεν· Εἰ τοίνυν ταυθ' αἰρεῖσθε, ἐκείνως ἔμοιγε δοκεῖ ἄμεινον ἡμῖν εἶναι περιβέμενοι γὰρ πάντες τὰ ὄπλα, παραταττώμεθα ἐπὶ τῶν ὄχθων κατ' αὐτόγε τὸ χεῖλος, ὅπου μάλιστα εἶη ἀποτομώτατόν τε καὶ ἀπροσβατώτατον τοῖς ἐχθροῖς; ἡνίκα δ' ἂν ἐπίωσιν ἐφ' ἡμᾶς, λαβόμενοι αὐτῶν τῶν κορύθων, ὅς τις ἂν αὐτῶν πλησίον ἡμῶν γένηται, καθέλκωμεν αὐτὸν ἐπισύροντες κατὰ τοῦ κρηνοῦ εἰς τὴν λίμνην· οὕτω γὰρ πολλοὺς αὐτῶν, ἀπείρως ἔχοντας ἀπονήχεσθαι, ἀποπνίξαντες, τρύπαιον μυοκτόνον γήσομεν, χαίροντες.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, ἐνωπλίσαντο ἅπαντες, τάς τε κνήμας φύλλοις μαλάχῃς περικαλύψαντες, καὶ θώρακας ἐκ τεύτλων γλωφῶν κατασκευασάμενοι, καὶ ἀσπίδας ἐκ κράμβης ἀσκήσαντες· τὰ δὲ δόρατ' αὐτοῖς ὀξύσχοινος παρέσχεν ἐκάστῳ περιμήκης· αἱ δ' αὖ κόρυθες ἐκ λεπτοτάτῳ τετύρηνυνται κοχλίων· ὥς οὖν ταυθ' οὕτω περιτραχάμενοι, ἔστησαν ἐν τάξει κατ' ἄκραν τὴν ὄχθην, ἐπαλλόν τε τὰ δόρατα, καὶ πᾶς τις ἐπὶ τὸν πόλεμον ἔρρωτο.

Τούτων δ' οὕτως ἔχόντων, Ζεὺς συγκαλέσας ἐν οὐρανῷ τοὺς θεοὺς, καὶ κοινώσας αὐτοῖς τὸ μέγεθος τοῦ πολέμου, τοὺς τε μαχητὰς αὐτοὺς πολλοὺς καὶ κρατεροὺς ἐκατέρωθεν ὄντας, καὶ δόρατα οὐκ εὐκαταφρόνητα φέροντας, οἷος ἦν πρὶν μάλιστα ὁ στρατὸς τῶν Κενταύρων καὶ τῶν Γηγάντων, ἐπυθνάνετο αὐτῶν ὑπομειδίων, οἵτινες εἶον οἱ βουλούμενοι στήναι μεθ' ὑποτέρων ἐν τῇ μάχῃ· εἴτα στραφεῖς πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν, σύγ' ἔρη, ὦ τέκνον, πότερον ἔχεις ἐν νῷ; οὐ καταθήσῃ μουσὶν ἀρωγός; ὅρῳ γὰρ αὐτοὺς πολλὰ πολλάκις σκιρτώντας ἐν τῷ ναῦ σου, τῇ τε κνίσῃ, ὥς ἔειπε, χαίροντας, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐκ τῆς θυσίας ἐδῆσματι· ταῦτα μὲν οὕτως·

Ἀθηνᾶ δὲ πρὸς ταῦτα· ἔγωγε μὲν, ὦ πάτερ, μουσὶν αὖ

Ὡ πάτερ, οὐκ ἂν πώ ποτ' ἐγὼ μουσὶ τειρομένοισιν
 Ἐρχοίμην ἐπαρωγός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μ' ἔοργαν,
 Στέμματα βλάπτοντες καὶ λύχνους εἶνεκ' ἐλαίου. 180
 Τοῦτο δέ μου λίην ἔδανε φρένας, οἷά μ' ἔρεξαν.
 Πέπλον μου κατέτρωζαν, ὃν ἐξύρηνα καμουῖσα
 Ἐκ ῥοδάνης λεπτιῆς, καὶ στήμονα λεπτὸν ἔνησα,
 Τρώγλας τ' ἐμποίησαν· ὁ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη,
 Καὶ πολύμε πράσσει τούτου χάριν ἐξώργισμαί. 185
 [Καὶ πράσσει με τόκον· τὸ δὲ εἶχον ἀθανάτοισιν.]
 Χρησαμένη γὰρ, ὕφηνα, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
 Ἄλλ' οὐδ' ὧς βατράχοισιν ἀρηγέμεν οὐκ ἐθέλησω.
 Εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι· ἀλλὰ με πρόην
 Ἐκ πολέμου ἀνιῶσαν, ἐπὶ λίην ἐκοπώθην, 190
 Ὑπνου δευρομένην, οὐκ εἶχσαν θορυβοῦντες,
 Οὐδ' ὀλίγον καμῦσαι· ἐγὼ δ' αὖπνος κατεκεῖμην,
 Τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσαν, ἕως ἐβύησεν ἀλέκτωρ.
 Ἄλλ' ἄγε, πυσώμεθα, θεοὶ, τούτοισιν ἀρήγειν,
 Μή κέ τις ἡμείων τρωθῇ βίβει οἷζυέντι, 195
 Μή τις καὶ λόγχῃσι τυπῇ θέμας, ἢ μαχαίρῃ.
 Εἰσὶ γὰρ ἀγγέμαχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίος ἔλθοι.
 Πάντες δ' οὐρανόθεν τερπόμεθα δῆριν ὀρῶντες.

Ὡς ἄρ' ἔφη· τῇ δ' αὖτ' ἐπεπέθοντο θεοὶ ἄλλοι
 Πάντες, ὡς δ' ἀστέλλον ἀνιλάς· εἰς ἓνα χωρὸν. 200
 [Καὶ δδ' ἦλθον κήρυκε, τέρας πολέμοιο φέροντε]
 Καὶ τότε κώνωπες, μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
 Λεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κύπτον· οὐρανόθεν δὲ
 Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακῶς.

Πρῶτος δ' Ὑψιδόας Λειγύχηρα οὕτως δαυρὶ, 205
 ἔστασέν ἐν προμάχῳ, κατὰ γαστέρα εἰς μέσον ἔπαρ·

ἂν ποτ' ἔλθοιμι πολλά με πεποιηκόσι βοηθός, κακὰ τὰ τε
 γὰρ στέμματα τὰ μὲν ἐλυμνήναντο, καὶ τοὺς λύχνους οὐχ ἤττον,
 ἐμπαρόντες τὸ ἔλαιον· οὐδέ με πάντων μάλιστα ἔδρακε· τὸν
 γὰρ πέπλον, ὃν καμύσσα ἐκ κρήνης καὶ στήμονος λεπτοτά-
 των ἀμροτέρων ἐξύρνα νύσσα, πολλὰς ἐν τούτῳ ἐποίη-
 σαν ὁπλᾶς· ὁ δὲ ἀέστῃς ἐπιστὰς, πολὺ τι ἀπαιτεῖ πρὸς τὴν
 ἐπισκευὴν, καὶ τούτου ὀργή με λαμβάνει· δάνειον γὰρ ποιη-
 σμένη, ἐξύρνα· καὶ νῦν ἀπαιτουμένη τοὺς τόκους, οὐκ
 ἔχουσα, παροργίζομαι· ἀλλ' οὐδ' ἄλλω· βατράχοις ἂν αὖ-
 θις ἔλθοιμι ἀρωγός· οὐδὲ γὰρ αὐτοὶ μέτρίον μοι παρέ-
 χουσι· ἦθος, ἐμάρδαρον καὶ σκαίοι τινες ὄντες· πρόφην
 γὰρ ἐκ πολέμου ἐπανοῦσταν, καὶ ὕπνου ἐκ πολλοῦ δεομέ-
 νην τοῦ πόνου, οὐκ εἴσχον με τούτου τυχεῖν, οὐδὲ γούν
 καταμύσαι μέχρι πρὸς τὰς τῶν ἀλεκτριόνων ὥδας, καὶ περ
 τὰς ἄλλα ἀπειρηκυῖαν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀνυπόστως ἀλγοῦ-
 σαν, κουρίζοντές τε καὶ βακεκίζοντες· Ἀλλ' ἄγεθ' ὑμεῖς, ὦ
 θεοὶ, μηδετέροις ἀρήγωμεν, ἵνα μή τις ὑμῶν τρωθῇ ἐν ἀγ-
 χαίχοις τοῖς ἀντεπεξιούσιν ἀλλήλοις, καὶ μάλιστα τῆς μά-
 χης συσταθὼν ἐσομένης· οὔτε γὰρ θεῶν ὑμῶν ὄντων, εὐ οἶδ'
 ἐγὼ, εἴ τις ὑπαντήσῃ, φείσκειντ' ἂν ἐλεῖνοί γε· ἄμεινον οὖν
 παρ' ἐμοὶ κριτῇ, πόρρωθεν ὄρῃν τὰ γιγνόμενα τερπομένους,
 ἢ ἐγγύθεν ἀποκινδυνεύοντας.

Ταῦτα δ' εἰπούσης αὐτῆς, ἐπήριεταν πάντες· καὶ δὴ εἰς
 ἐν ἀόρτοι γενόμενοι, ἀνέμεινον τὴν μάχην ἰδεῖν· καὶ ἐν τοῦ-
 τῳ ἐλθόντες μὲν οἱ κήρυκες, τὴν τοῦ πολέμου ἐμήνυσαν βῆ-
 ξιν· οἱ δὲ κύνωπες, ἐπιμήκεις φέροντες σάλπιγγας, διεσάλ-
 πιζον σμερδαλέον, παρακλειυόμενοι ἐμβάλεῖν ἐβῶμένῳ·
 ὁ δ' αὖ Ζεὺς βροτήτας ἐξ οὐρανοῦ, ἀνέφην· τὸ τοῦ πολέμου
 σημεῖον.

Πρῶτον τοίνυν ὕψιβόας βαλὼν ἐπὶ τὸν Λαίχνορα, ἐν πρῶ-
 τῇ μύχῃ· ἐστῶτα, διήλασε μέσσην κατὰ τὸ ἤπαρ καὶ τὴν γασ-
 τῆρα.

Καὶ δ' ἔπεσε πρηνής, ἀπαλὰς δ' ἰκόνισεν ἰθείρας.
 [Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.]
 Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλεΐωνα,
 Πῆξεν δ' ἐν στέονω στιβαρὸν δόρυ· τὸν δὲ πεσόντα 210
 Εἶλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
 Σευτλαῖος δ' ἄρ' ἔπερνε βελὸν κέαρ ἑμβασίμυτρον
 [ἰκνιμύον δ' ἄλως εἶλε, καὶ ἤλασεν ὅττι σχιόνω·]
 Ἄρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν.
 Ἰρίπε δὲ πρηνής, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη. 215
 Λιμνόχαρις δ', ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,
 Τρωγλοδύτην πέτρῳ μυλοσιδεῖ τρώσεν ἐπιφθὰς
 Λυγένα παρ μέσον· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
 Λειχήνωρ δ' αὐτοῦ τιτύσκετο δουρὶ φαιινῷ,
 Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀνέμαρτε, καθ' ἥπαρ· ὡς δ' ἐνόησεν 220
 Κραμβοφάγος, ὄχθησι βαθείης ἔμπεσε φεύγων·
 Ἄλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης, ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν·
 Κάμπεσε δ', οὐδ' ἀνένευσεν· ἐδάπτειτο δ' αἵματι λίμνη.
 Πορφυρέω, αὐτῆς δὲ παρ' ἡτόν' ἐξετανύσθη,
 Χοροδῶσι λιπυρῆσι τ' ἐπ' ἀνέμῳ λαγόνεσσιν. 225
 Τυροφάγον αὐτῆσιν ἐπ' ὄχθης ἐξενάριξεν.
 Πτερογύφον δ' ἐσιδὼν Καλαμίνθιος, ἐς γῆσον ἤλθεν,
 Ἰλάτο δ' ἐς λίμνην φεύγων, τὴν ἀσπίδα ρίψας.
 Φιλτραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε ἀμύμων Βορβοροκίτης,
 [Ἰδρύχαρις δὲ τ' ἔπερνε Πτερογύφον βασιλῆα, 230
 Χορομαθῶ πλάξας κατὰ βρόγχματος· ἐγκέφαλος δὲ
 ἔκ βινῶν ἔσταξε, πλάσσειτο δ' αἵματι γαῖα.
 Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκίτην,
 Ἐγγει ἐπαΐξας· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
 Πρασσοφάγος δ' ἐσιδὼν, ποδὶς ἔλκυσε Κνισσοδυώτατον, 234
 Ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε, κρατήσας χειρὶ τένοντα.
 Ψυχάρπαξ δ' ἤμυν' ἐτάρων πέρι τεθνηώτων,
 Καὶ βάλε Πρασσοφάγον, μήπω γαίης ἐπιδάντα·
 Πίπτει δὲ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' Ἀΐδός δε βαίθει.

στέρχ· ὁ δὲ πεσὼν, ἐνεπλήσθη τὸ γένειον κόνιος. Τρωγλο-
δύτης δ' ἀκοντίσας μετ' αὐτὸν ἐς Πηλείωνα, ἐμπέπηχεν εἰς
τὸ στῆθος τὸ ἔγχος· ὁ δὲ πεσὼν, ἀπεχρέμψατο εὐθὺς τὴν
ψυχὴν ἐκ τοῦ στόματος· ἐκ δὲ τούτου Σευτλαῖος βαλὼν τῷ
δορί, ἀπέκτεινεν Ἑμβασίχυτρον. Ἀρτοφάγος δ' αὖ ἀνείλε
Πολύρῳνον, ἐλάσας διὰ τῆς γαστρὸς· ὁ δὲ δούπησεν πεσὼν,
καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀπέπη, καταλιπούσα νεκρὰ τὰ τοῦ σώ-
ματος μέλη. Λιμνόχαρις δὲ, ὡς εἶδε Πολύρῳνον ἀπολλύ-
μενον, λίθον ἄρας μυλοειδῆ, καὶ βαλὼν ῥωμαλέως, ἐπάτα-
ξε Τρωγλοδύτην κατὰ μέσον τὸν αὐχένα· ὁ δὲ πεσὼν παρα-
χρῆμα, κατέστρεψε. Λιμνόχαριν δ' αὖ Λειγῆνωρ βαλὼν τῷ
δορί, διέτλασεν εἰς τὸ ἥπαρ. Κραμβοφάγος δὲ, φέβω συσ-
χεύεις, διεφύγγανεν κατὰ τῶν ὄχθων· ἀλλ' οὐδ' ὧς ἔβριε ἐγ-
καταδύναί τοις ὕδασι· φίλος γὰρ ὁ ἐχθρὸς τῷ δορί, ἀνείλεν
αὐτὸν παρ' αὐτῇ τῇ λίμνῃ· καὶ τὸ ὕδωρ εὐθὺς ἐρυθρὸν ἦν
τῷ καταρρέοντι ἐκ τοῦ τραχύματος αἵματι, παρὰ τὴν ἡϊόνα
αὐτοῦ ἐκτάδην κειμένου· ἐκ δ' αὖ τούτου Λιμνήσιος ἀπέκτεινε
Τυρογλύρον ἐπὶ τῶν ὄχθων. Καλαμίνθιος δὲ ἰδὼν Πτεροφά-
γον, καὶ πτήξας, ἔβριψε τὴν ἀσπίδα, καὶ φυγὼν, ἤλατο
εἰς τὴν λίμνην. Φιλτραῖον δὲ ἀπέκτεινεν ὁ ἥρως Βορ-
βοροκοίτης. Ἰδρόχαρις δ' αὖ ἀπέκτεινε Πτεροφάγον τὸν
βασιλέα, χειροπληθεῖ λίθῳ κατάξας αὐτῷ τὸ κρανίον·
ὁ δ' ἐγκέφαλος ἐσκαδάσθη ἄλλοτε ἄλλος· καὶ ἡ γῆ τῷ
καταρρέοντι αἵματι ἐφρονίσσεται· μετὰ δὲ τοῦτον Λειγο-
πύναξ ἀνείλε Βορβοροκοίτην, ὁμόσε τῷ δορί ἐπαΐξας· Πρα-
σοράγος δὲ Κνισοδιώκτου λαβόμενος τοῦ πηλὸς, κατέ-
συρεν αὐτὸν κατὰ τῶν ὄχθων, καὶ συγκατασπάσας αὐτὸν εἰς
τὸ ὕδωρ, ἀπέπνιξε· Πιγάρπας δὲ τιμωρὸς ἐκείνου γενόμενος
βουλούμενος, ἐβλεψε Πρασοράγον κατὰ τῆς γαστρὸς, καὶ ἀ-

Ηγλοδάτης δ' ἐσιδὼν, πολλὰ δράκῃ μέλει ἐπ' αὐτὸν, 240
 Καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, καὶ ἐξαιτύρου παρὰ μικρὸν
 Θυρόβη δ' ἄρα κεινός, ἔλδον δέ τε χεὶρ παχείη
 Κεῖμενον ἐν ποδίω λίθον ὄδρμον, ἄλγος ἀρούρης,
 Τῷ βάλε Ηγλοδάτην ὑπὸ γούνατι· πᾶσα δ' ἐκλάσθη 245
 Κνήμη δεξιτερή, πέσε δ' ὕπτως ἐν κονίῃσιν.
 Κραυγασίδης δ' ἦενος, καὶ αἷτις βαίνειν ἐπ' αὐτόν·
 Τόφῃ δέ μιν μέσσην κατὰ γαστέρα· πᾶς δὲ οἱ εἶσω
 Ὀξύσχοιτος ἔδυσε, χαμαὶ δ' ἔκχυντο ἅπαντα
 ἔγκας ἐρελκομένη ὑπὸ δούρατι χεὶρ παχείη. 250
 Σιτοφάγος δ', ὡς εἶδεν ἐπ' ὄρθρῃσιν ποταμῶν,
 Σαχάων, ἐκ πολέμου ἀνεγχετο, τείρετο δ' αἰνῶς·
 Ἥλατο δ' ἐς τάφρον, ὅπποις φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φουσίγναθον ἐς ποδὺς ἄκρον.
 Ἥλα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνην ἤλατο φεύγων. 255
 Πρασσαῖος δ', ὡς εἶδεν ἐνθ' ἡμίπνοον προπεσόντα,
 Ἥλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκύντισεν ὀξεί πρήνῳ·
 Οὐδ' ἐβήσε σάκος, σγέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκροκό.
 Τοῦ δ' ἔβαλε τρυφάλειαν ἀμύμονα καὶ τετράχυτρον
 Λῆος Ὀριγανίων, μιμούμενος αὐτὸν Ἄρκη, 260
 Ὃς μόνος ἐν βατράχοισιν ἀρίστευεν κατ' ὄμιλον·
 Ἐμμεσαν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτόν· ὁ δ', ὡς ἶδεν, οὐχ ὑπέρμενον
 Πρώτος κρατεροῦς, κατέδυ δ' ὑπὸ βένθεσι λίμνης.
 Ἦν δέ τις εἰνὶ μέσσει νέος παῖς, ἔσχατος ἄλλων,
 Λαγγέμαχος, φίλος οἷς ἀμύμονος Ἀρτοπίδατος,
 Ὀρμαῖος, αὐτὸν Ἄρκη φάνειν, κρατεροῦς Μεριδάρπαϊ. 265
 Ὃς μόνος εἰνὶ μέσσει ἀριστέστατος μάχῃσιν·
 Στῆ δὲ παρὰ λίμνην γαυρόμενος, οἷος ἀπ' ἄλλων.
 Στεῖρα δὲ πορθέσθαι βατράχων γένος αἰχμαλώτων.
 Καὶ νόκον ἐξετέλεσεν· ἐπὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν, 270
 Εἰ μὴ αἶψ' ὄξυ νόκον πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Καὶ τότε ἀπολλυμένων βατράχων ὦπαιτε Κρονίων,
 Κωλύσας δὲ κάρη, τοῖσιν ἐβλήξατο φωτὴν·
 Ὡ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι.
 Οὐ μικρὸν μ' ἐκπλήξει Μεριδάρπαξ κατὰ λίμνην

πέφτανε· Πηλοδάτης δὲ τοῦτ' ἰδὼν, ἀνελόμενος τοῦ Πηλοῦ
 πληθύνει δρεκί, ἔβαλεν αὐτῷ κατὰ τοῦ προσώπου, καὶ
 μικροῦ ἐξετύρωσεν· ὀργισθεὶς δ' ἐπὶ τούτῳ Ψυχάρπαξ, ἄρας
 λίθον παμμεγέθη κείμενον ἐν τῷ μέσῳ ὄχθης ἀνύρας, καὶ
 βαλὼν ἐπὶ Πηλοδάτην, συνέβλασεν αὐτῷ τὴν δεξιάν τῶν
 κνημῶν, κῆπεσεν ἐν τῇ κόνει, μέγας μεγαλωστί· ἐκταθείς·
 Κερκυγασίδης δὲ ἰδὼν τοῦτο, ἤϊεν ἐπὶ τὸν Ψυχάρπαγα,
 καὶ βαλὼν τῷ δορί ἐκ βραχίονος στιβαροῦ κατὰ μέσην γα-
 στήρα, συναπέσπασε τῷ ὀφρυσχρῶνι καὶ τῶν ἐγκέτων τὰ
 πλεῖστα· ὁ δὲ Σιτοράγος, τραυματίας ἤδη γεγεννημένος,
 ὡς εἶδε ταῦτ' ἐπὶ τῆς ὄχθης γινόμενα, ὑποσκάζων, ἀνεχώρει
 ἀπὸ τῆς μάχης, ἀρορήτοις ἀληγδύσι καταδυνώμενος· καὶ
 ἔλατο εἰς τὴν παρκακλειμένην τάρρον, τὸν ἐπικείμενον κίν-
 δυνον ἀπορεύγων. Τρωζάρτης δ' αὖθις ἐπὶ Φυσίγναθον βα-
 λὼν, ἔτρωσε κατ' ἄκρον τὸν πόδα· ὁ δὲ κατέδυ εὐθὺς εἰς
 τὴν λίμνην ἀλγῶν· Τρωζάρτης δ' ἰδὼν αὐτὸν ἀναπνέοντα
 ἔτι, ἔπεισεν ὡς ἀποκτενῶν· ἀλλ' ὁ Πρασάως ἀνταπεξίων διὰ
 τῶν προμάχων, ἠκόντισε μὲν ἐπ' ἐκείνον, εἰς μάτην δέ· ἡ
 γὰρ λόγχη, μὴ δυναμένη διαβρεῖναι τὸ σάκος, ἐξέπεσεν· ὁ δὲ
 ὀργισθεὶς αὖθις ἔβαλεν ἐκείνον εἰς τὴν περικεφαλαίαν, αὐ-
 τὸν μισούμενος Ἄρην· ἦν γὰρ μόνος ἄριστος ἐν βατράχοις·
 ἀλλ' ὡς εἶδεν πολλοὺς ἄμα ἐπ' αὐτὸν ἐπύοντας ἤρωας κερ-
 τεροὺς, ἀναχωρήσας κατέδυ εἰς τὴν λίμνην.

Τούτων δ' οὕτως ἐχόντων, Μεριδάρπαξ, ἀνὴρ διαπρέπων
 ἐν νέοις, κατερικὴς τε καὶ ἀνυπόστατος δοκῶν εἶναι, παῖς
 Ἀρτεμιδίου, ἄριστος ἀπάντων μυῶν, καὶ ἐν ἀγῶσιν ἀκα-
 ταμάχτος, οὕτως στὰς καταμόνας παρὰ τῇ λίμνῃ, καὶ
 ὀφρῶν γυμνούμενος πῶ τρυχίλῳ, ὠρμηται τὸ τῶν βατρά-
 χων γένος παντάπασιν ἐξελεῖν· καὶ δὴ ἐπέθηκεν ἂν καὶ τὴν
 πράξιν συνοδῶ τῇ ὁρμῇ, εἰ μὴ Ζεὺς ἄνωθεν, προσὸν διο-
 κώλυσε, κηδόμενος τῶν βατράχων· ὁρῶν γὰρ τὸ δεινόν, αἱ
 ἔκλειε χωρήσειν, κινήσας τὴν κεφαλὴν, ἔφη ταῦτα· ὦ
 πάτερ! τί τοῦτ' ἔρω αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς; οὐ γὰρ μικρὸν ἔστι
 στήσμε Μεριδάρπαξ ἐκείνοσιν, ἐξομνέων· ὡς μάλιστα κατέδυ

- Ἐνναίρειν βατράχους βλεμεαίνων· ἀλλὰ τάχιστα 275
 Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον, ἥε καὶ Ἄρην,
 Οἷ μιν ἀποσγήσουσι μάχης, κρατερόν περ ἐόντα.
 ὧς ἄρ' ἔρη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ.
 Οὕτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδη, σθένοσ, οὔτε γ' Ἄρης;
 Ἰσχύσει βατράχοισιν ἀρηγόμεν αἶψιν ὀλεθρὸν. 280
 Ἀλλ' ἄγε, πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες· ἦ τὸ σὸν ὄπλον
 Κινείσθω μέγα, Τιτανοκτόνον, ὄβριμοςεργόν,
 Ὡ Τιτᾶνας ἔπερνες, ἀρίστους ἔσχα πάντων,
 Ὡ ποτὲ καὶ Καπνῆα κατέκτανες, ὄβριμον ἄνδρα,
 Ἐγκέλαδόν τ' ἐπίδησας, ἰδὲ ἄγρια φθλιν Γυγάντων, 285
 Κινείσθω· οὕτω γὰρ ἀλώσεται, ὅστις ἄριστος.
 ὧς ἄρ' ἔρη· Κρονίδης δ' ἔβαλε ψολόεντα κεραυνόν.
 Πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπου,
 Λυτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν, δειμαλέον Διὸς ὄπλον,
 Ἦκ' ἐπιδινήσας, ὃ δ' ἄρ' ἔπατο χειρὸς ἄνακτος. 290
 Πάντας μὲν β' ἐφρόβησεν βαλὼν βατράχους τε, μύχας τε.
 Ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπέλγηε μυῶν σφατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 Ἰετο ποθήσειν βατράχων γένος αἰχμητῶν,
 Εἰ μὴ ἀπ' Οὐλύμπου βατράχους ᾤκτειρε Κρονίων,
 Ὅς ῥα τότε βατράχοισιν ἀρωγὸς εὐρύς ἐποιψεν. 295
 Ἦλθον δ' ἐξαπίνης νωτᾶκμονες, ἀγκυλοχῆλαι,
 Λοξοβάται, στρεβλοὶ, ψαλιδόστομοι, ὀστρακώδεσσοι,
 Ὀστοφυεῖς, πλατύνωτοι, ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις,
 Βλαισοὶ, χειροτένοντες, ἀπὸ σέρνων ἐσορῶντες,
 Ὀκτάποδες, δικάκρηνοι, ἀχειρίες, οἳ δὲ καλεῖται 300
 Καρκίνοι, οἳ ῥα μυῶν οὐράς στομάτεσσιν ἔκοπτον,
 Ἦνδὲ πόδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι.
 Τοὺς καὶ ὑπέδδειςαν δειλοὶ μύες, οὐδ' ἔτ' ἔμειναν,
 Ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύσατο δ' ἥλιος ἤδη,
 Καὶ πολέμου τελευτὴ μονοήμερος ἐξτελέσθη. 305

ταύτων ἐμβαλεῖν ἐς τοὺς μῦθας· ἀλλ' ἄγεθ' ὧς τάχιστα πέμ-
πωμεν Ἀθηναῖν καὶ Ἄρην μάλιστα τούτους ἀμφοτέρους, ὧς εἰ-
δότες ἑτεραλκείας τὰς μάχας ποιεῖν, ἵν' ἐπίσχωσιν ἐκεῖνον
τῆς προσβολῆς, καίπερ τοιοῦτον ὄντα. Ταῦτα μὲν ὁ Ζεὺς.

Ἄρης δὲ ἀπήξιόν, μηδεμίαν φάτικον εἶναι ἰσχὺν μήτε
τὴν τῆς Ἀθηνᾶς, μήτε Ἄρεως ἱκανὴν ἐπαμύναι βατράχοις,
εἰ μὴ σύμπαντες ὁμοθυμαδὸν κατελθόντες, ἀρωγοῦμεν αὐτοῖς.
ἢ σὺγ', ὦ Ζεῦ, ἄρεις τοῖς μυσὶ τὸ ὄπλον τὸ μέγα καὶ ἰσχυρὸν
τὸ σκυτοῦ, τὸ Τιτανόκτόνον, καὶ ὀβριμοεργόν· ἢ ποτε καὶ Κα-
πανία τὴν ἄριστον, καὶ Ἐγκέλαδον, τοὺς τε Τιτάνας καὶ τὴλ-
λα ἄγρια φύλα τῶν Γιγάντων καττηγωνίσω· καὶ τοῦθ' ἱκανὸν
αὐτοῖς ἔσται.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, ἔροντήσας ὁ Ζεὺς, καὶ τὸν
οὐρανὸν ἐλελίξας, ἔβαλεν ἐπ' αὐτοὺς ψυλόντα κεραυνόν· ἢ
κατεφύθησεν ἀμφοτέρους· ἀλλ' ὁ τῶν μυῶν στρατὸς, οὗ δ'
οὕτως ἀπείχετο μάχης· ἀλλὰ καὶ μαλλόντι ἔβρωτο,
παντάπασι τὸ τῶν βατράχων γένος προθυμούμενος ἐξελεῖν·
ὃ καὶ ἐγένετ' ἄν, εἰ μὴ Ζεὺς οὐρανόθεν ἐλεήσας, ἐπεμψεν
ἐπηκούρους αὐτοῖς ἄλλους ἄλλοθεν, μυρί' ὅσα γένη, νωτᾶκ-
μονας, ἀγκυλοχῆλας, λοξοβάτας, στεβίλους, ψαλιδοστόμους,
ὀστρακοδέρμους, ὀστορυῖς, πλατυνώτους, ἀποστίλβοντας
ἐν ὅμοις, θλαιστοὺς, χειροτένοντας, ἀπὸ στένων ὀρῶντας,
ὀκτάποδας, δικαρήνους, ἀχειρεῖς, οἳ καλοῦνται καρκύνου· οἳ
τὰς τῶν μυῶν οὐράς ἔταμον τοῖς στόμασιν, ὧς δ' αὐτως καὶ
πύδας καὶ χεῖρας· αἱ δὲ λόγχαι προσβάλλουσαι αὐτοῖς,
ἀνεγάρμποντο· διὸ ὑποδειλιάσαντες πρὸς ταυτὴν οἱ μῆδεις, ἐπρά-
πησαν εἰς φυγὴν· καὶν τούτων ἐλθούσα ἡ νύξ, τέλος μονοκί-
μερον ἐπέθηκε τῷ πολέμῳ.

ΥΜΝΟΙ ΗΤΟΙ ΗΡΟΟΙΜΙΑ

Α.

Εἰς Ἀπόλλωνα.

ΜΝΗΣΟΜΑΙ, οὐδὲ λάλωμαι Ἀπόλλωνος ἐκείνου,
 Ὄντε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα·
 Καὶ ῥά τ' ἀναΐσσουσιν, ἐπισχεδὸν ἐρχομένοι,
 Πάντες ἄφ' ἐδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
 Λητῷ δ' οἷη μέννε παρὰ Διὶ τερπικεραχύνῃ, 5
 Ἢ ῥα βιὸν τ' ἀχάλασσε, καὶ ἐκλήϊσσε φαρέτρην·
 Καί σι ἀπ' ἰρθίμων ὤμων χεῖρεσσιν ἐλοῦσα
 Τόξον, ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατὴρ ἐῖτο
 Πασσάλου ἐκ χρυσεῦ· τὸν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγουσα.
 Τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατήρ, δέπαϊ χρυσεῖῳ 10
 Δεικνύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
 ἔγθη καθίζουσιν· χαίρει δὲ τε πότνια Λητῷ,
 Οὔνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερόν υἱὸν ἔτικτεν.

Χαῖρε, μάκαρ' ὦ Λητοῖ, ἐπαὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
 Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν, 15
 Τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ Δῆλῳ,
 Κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ Κύνθιον ὄχθον,
 Ἀγχοτάτῳ φρένικος, ἐπ' Ἰνώποιῳ βέεθροις.

Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω, πάντως εὐνυμον εόντα;
 Πάντη γάρ τοι, Φοῖβε, νόμοι βεβλήταται ᾠδῆς, 20
 Ἥμιν ἂν' ἤπειρον πορπιτρόφον, ἥδ' ἂν ἄνὰ νήσους.
 Παῖσαι δὲ σκοπιαὶ τοι ἄδον καὶ πρόωνες ἄκροι
 Ἰψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ θ' ἄλλαδε προρέοντες,
 Ἀκταὶ τ' εἰς ἄλλα κεκλιμέναι, λιμένες τε θαλάσσης.
 Ἰί ὧς σε πρῶτον Λητῶ τέκε, χάριμα βροτοῖσιν, 25
 Κλυθεῖσα πρὸς Κύνθου ὄρος κραναῇ ἐνὶ νήσῳ,
 Δήλῳ ἐν ἀμυγύτῃ; ἐκάτερθε δὲ κύμα κελαϊνὸν
 Ἐξήκει χέρσονδε λιγυπυλίοις ἀνέμοισιν.
 ἔνθεν ἀπορνύμενος, πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις,
 Ὅσους Κρήτη τ' ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηναῶν, 30
 Νῆσός τ' Αἰγίνη, ναυσικλείει τ' Εὐβοίᾳ,
 Αἰγαί τ', Παιρραδαί τε, καὶ ἀργυράη Πειραρήνης,
 Θρηάκιος τ' Ἀθώως, καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα,
 Θρηάκιν τε Σάμος, Ἰδης τ' ὄρεα σκυίεντα,
 Σκυῖος καὶ Φώκαια καὶ Λυτοκόνης ὄρος αἰπὺ, 35
 Ἰμβρος τ' εὐκτιμένη καὶ Ἀἴμνος ἀμιγθαλόεσσα,
 Λέσβος τ' ἡγαθέη, Μάκαρος ἔδος Αἰωλίωνος,
 Καὶ Χίος, ἥ νήσων λιπρωτάτη εἶν ἀλλ' ἑῖται,
 Παιπαλόεις τε Μίμας, καὶ Κωρύκου ἄκρα κάρηνα,
 Καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα καὶ Αἰταγέης ὄρος αἰπὺ, 40
 Καὶ Σάμος ὑδρηλή, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα,
 Μίλητός τε, Κόως τε, πόλιν Μερόπων ἀνθρώπων,
 Καὶ Κνίδος αἰπεινὴ καὶ Κάρπαθος ἡνεμέεσσα,
 Νάξος τ', ἥδ' Ἐπάρος, Ἰχναῖά τε δειντρήεσσα·
 Τόσσον ἐπ' ὠδίνουσα ἔκκηβόλον ἔτατο Λητῶ,
 Εἴ τίς σι γαίῳν υἱεῖ θέλοι οἰκίᾳ θέσθαι.
 Αἰ δὲ μάλ' ἐτρόμεον, καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη
 φοῖβον δέξασθαι, καὶ πιστέρη περ ἐῴσα·

Πρίν γ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ Δηλοῦ ἔβητατο πότνια Λητώ,
Καί μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 50

Δῆλ', ἧ γάρ κ' ἐθέλοις ἔδος ἔμμεναι υἱὸς ἑμοῖο,
Φοῖβου Ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἐνὶ πύονα νηόν;
Ἄλλος δ' οὐτις σείδ' ποθ' ἄψεται, οὐδέ σε τίσει,
Οὐδ' εὖβουν σε ἔσεσθαι ὄτλημι, οὐτ' εὖμηλον,
Οὐδέ τρύγην οἴσεις, οὐτ' ἄρ' φυτὰ μυρία φύσεις. 55
Λι δέ κ' Ἀπόλλωνος ἐκάρργου νηὸν ἔχῃσθαι,
Ἀνθρωποί τοι πάντες ἀγινήσουσ' ἐκαστόμους,
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι· κνίσσῃ δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ
Δηρὸν, ἄναξ, εἰ βύσκοις, θεοὶ κέ σ' ἔχουσιν
Χειρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης· ἐπεὶ οὐ τοι πῖαρ ὕπ' οὐδας. 60

ὣς φάτο· χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
Λητοῖ, κυδίστη θυγάτηρ μέγαλοιο Κεῖοιο,
Ἀσπασίη μιν ἔγωγε γονὴν ἐκάτοιο ἄνακτος
Δεξαίμην· αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι Δυστηχῆς
Ἀνδράσιν· ὧδε δέ κεν περιτιμήσσω γενήμην. 65
Ἀλλὰ τόδε τρομέω, Λητοῖ, ἔπος, οὐδέ σε κεύσω·
Λίην γάρ τινά φησιν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
ἔσσεσθαι, μέγα δὲ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισιν
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τῷ ῥ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 70
Μὴ, ὅπότ' ἂν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἡελίοιο,
Νῆσον ἀτιμήσας, ἐπειτὰ κραναήπεδός εἰμι,
Πησσὶ καταστρέψας, ὅσῃ ἄλως ἐν πελάγεσσιν.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῶμα κατὰ κρατὸς ἄλις αἰεὶ
Κλύσσει· ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀρίζεται, ἧ κεν ἄλλ' οἶ, 75
Τεύχεσθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεν δενδρήεντα·
Πουλύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμῃς φῶκαί τε μέλαιναί,
Οἰκίαι ποιεῖσονται ἀκηδέα γλήττ' λαῶν.

Ἄλλ' εἴ μοι τλῆξῃς γε, θεῶν, μέγαν ὄρκον ὀμόσσαι,
 Ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικλλέα νηὶν
 Ἕμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· ἐπειὴ πολυώνυμός ἐστιν.

80

Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ὀμοσεν·
 Ἰστω νῦν τάδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρυς ὕπερθεν,
 Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
 Ὄρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσιν ἑοῶσιν,
 Ἢ μὴν Φοίβου τῇδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ
 Βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δέ σέ γ' ἔξωχα πάντων.

85

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὀμοσέν τε, τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον,
 Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γονῇ ἐκάτοιο ἄνγκτε·

90

Λητὼ δ' ἐννημάρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἄλπτοις
 Ὠδίνεσσι πέπκρτο· θεαὶ δ' ἔσαν ἐνδοθι πᾶσαι,

Ὅσσαι ἄρισταί ἔασι, Διώνη τε, Πείη τε,

Ἰχναίη τε Θέμις καὶ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,

Ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένου Ἥρης.

95

[Ἦστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.]

Μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστέκος Εἰλείθυια·

Ἦστο γὰρ ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσσι,

Ἥρης φραδομένη λευκωλένου, ἥ μιν ἔρυκεν

Ζηλοσύνη, ὅτ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε

100

Λητὼ τέξασθαι καλλιπλόκαμος τότε ἔμελλεν.

Αἱ δ' Ἴριν προὔπεμψαν εὐκτιμένης ἀπὸ νήσου,

Ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν δομον,

Χρυσείοισι λίνοισιν ἐσμένον, ἐννεάπηχυν·

10

Νόσφιν δ' ἥνωγον καλέειν λευκωλένου Ἥρης,

Μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀπαστρέψειν ἰούσαν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὴν ἄκουσε πρὸ δῆνημος ὠκέα Ἴρις,

Βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ δεικνύουσα πᾶν τὸ μεσηγυῖ.

- Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἴκλινε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλύμπον,
 Αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπ' ἐκ μεγάρου θύραζε 110
 Ἐκπροκαλεσσομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Πάντα μάλ', ὥς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
 Τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν.
 Βὰν δὲ ποσὶ, τρήρωσι πελαιάσιν ἴθμαθ' ὁμοῦχι.
 Εὔε' ἐπὶ Ἀήλου ἔδαινε μογοστόκος Εἰλείθυια, 115
 Τὴν τότε δὴ τίλος εἶλε, μενόνησεν δὲ τεκέσθαι.
 Ἀμφὶ δὲ φρίνικι βάλαι πήγχει, γούνα δ' ἔρεισεν
 Λαοφῶνι μαλακῶ· μήθεισσι δὲ γὰρ ὑπένεσθην·
 Ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φώωσθε' θεὰ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
 Ἐνθάτ' ἔτι, ἥτε φοῖβε, θεὰ λόον ὕδατι καλῶ 120
 Ἀγνώε καὶ κῆρυγι· σπάρξαν δ' ἐν φάρει λευκῶ,
 Λαοτῶ, νηχετῶ· πέρι δὲ χρύσειν στρόφον ἤκαν·
 Οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσόορα θήσατο μήτηρ,
 Ἀλλά' ἑμέμιν· νέκταρ τε καὶ ἄμβροσίνην ἐρατεινήν
 Ἀθανάτῃσιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητώ, 125
 Οὐνεκ' ἡτοξόρῳρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ, φοῖβε, κατέβρωε ἄμβροτον εἶδαρ,
 Οὐ σέγ' ἔπειτ' ἵσχον χρύσει στροφέρι ἀσπαίροντα,
 Οὐδ' ἔτι δεσμάτ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα.
 Αὐτίκα δ' Ἀθανάτῃσι μετὰ ὕδα φοῖβος Ἀπόλλων· 130
 Εἴη μιν κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τῶν τε,
 Χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλὴν.
 Ὡ; εἰπὼν, ἐβίβασκεν ἐπὶ χθονὸς εὐρυδείης
 φοῖβο, ἄκερσεκόμης, ἐκκητύλο; αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
 Θάμβρον ἀθάναται· χρυσῶ δ' ἄρα Δῆλο; ἅπασα 135
 Βεβρόθαι, καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην·
 Γηθοσύνη, ὅτι μιν θεὸς εἶλετο οἰκίᾳ θέσθαι
 Νήσων ἠπείρου τε, φίλησε δὲ κηρύθῳ μᾶλλον

Ἰνθησ', ὥς ὅτε ρίον οὖρεος ἄνθεσιν ὕλης.

Αὐτὸς δ', ἀργυρότοξε, ἄναξ, ἑκατηβόλλ' Ἀπολλων· 140

Ἄλλοτε μὲν τ' ἐπὶ Κύνθου ἱβήσαο παῖπαλόεντος,

Ἄλλοτε δ' αὖ νήσους τε, καὶ ἀνέρας ἡλάσκαζες.

Πολλοὶ τοι νηοὶ τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα,

Πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι, καὶ πρόωνες ἄκροι

Ἰψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ θ' ἄλαδε προρέοντες. 145

Ἀλλὰ σὺ Δήλω, Φοῖβε, μάλιστα' ἐπιτέρπειαι ἦτορ'

Ἐνθα τοι ἐλκερίτῳνες ἰόνες ἡγερέθονται,

Σὺν σφοῖσιν τεκέεσσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.

Οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ καὶ αἰοιδῇ

Μνησήμενοι τέρπουσιν, ὅτ' ἂν στήσωνται ἀγῶνα 150

φαιή κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρωις ἔμμεναι αἰεὶ.

Ὡς τότ' ἐπαντιάζει, ὅτ' ἰόνες ἀθρόοι εἶεν.

Πάντων γὰρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψεται δὲ θυμὸν

Ἄνδρας τ' εἰστρούων, καλλιζώνους τε γυναῖκας,

Ἡῆάς τ' ὠκείας, ἡδ' αὐτῶν κτήματα πολλά. 155

Πρὸς δὲ, τόδε μέγα θαῦμα, οὐ κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται,

Κοῦραι Δηλιάδες, ἑκατηβελέταο θεράπνχι.

Αἷ τ' ἐπεὶ ἄρ' πρῶτον μὲν Ἀπόλλων' ὑμνήσωσιν,

Αὐτίς δ' αὖ Λητώ τε καὶ Ἄρτεμιν ἱγέαιραν

Μνησάμεναι, ἀνδρῶν τε παλαιῶν, ἡδὲ γυναικῶν 160

Ἕμνον αἰδούσιν, θέλγουσι δὲ φῶλ' ἀνθρώπων.

Πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὺν

Μιμείσθ' ἴσασιν· φαίη δὲ κεν αὐτὸς ἕκαστος

Φυέγγεσθ'· οὕτω σφιν καλὴ συνάρηρεν αἰοιδή.

Ἀλλ' ἄγεθ', ἰλήκει μὲν Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ζῆν, 165

Χαίρετε δ' ὑμεῖς· πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθεν

Μνησασθ', ὅππότε κέν τις ἐπιγυβόντων ἀνθρώπων

Ἐνθάδ' ἀνείρηται ζεῖνος ταλαπεῖριος ἐλθών.

ὦ κοῦραι, τίς δ' ὕμιν ἀνὴρ ἡδιστος αἰοιδῶν
 ἔνθαδ' ἐπωλεῖται, καὶ τέω τέρπεσθε μάλιστα;
 ὕμεις δ' αὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' εὐφήμους·
 τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἐνι παιπαλοέσση·
 τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν αἰοιδάι.
 ἡμεῖς δ' ὑμέτερον κλέος οἴσομεν, ὅσσον ἐπ' αἶαν
 ἀνθρώπων στρεφόμεσθα πόλεις εὐναεταώσας.
 οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
 αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἐκκηβύλον Ἀπόλλωνα
 ἱμνέων ἀργυρότοξον, ὃν ἡΰκομος τέκε Λητώ.

170

175

Εἰς Ἀπόλλωνα Πύθειον.

ὦ ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
 καὶ Μίλητον ἔχεις, ἔναλον πόλιν ἱμερόεσσαν·
 αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιον περικλύστης μέγ' ἀνάσσεις.
 εἴσι δὲ φορμιζῶν Λητοῦς ἐρικυδέως υἱὸς
 φέρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς πυθὼν πετρήεσσαν
 ἄμβροτα εἴματα ἔχων, τεθωμένον· τοῖο δὲ φόρμιγγος
 χρυσέου ὑπὸ πλήκτρον καναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν.
 ἔνθεν δὲ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς, ὥστε νόημα,
 εἴσι Διὸς πρὸς δῶμα, θεῶν μεθ' ὁμήγουριν ἄλλων·
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ αἰοιδή.
 μοῦσαι μὲν θ' ἄρα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
 ἱμνεῦσιν ἔα θεῶν δῶρα ἄμβροτα, ἧδ' ἀνθρώπων
 Τλημοσύνας, ὅς' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ζώουσ' ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
 εὐρέμεναι θανάτοιο τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ.
 αὐτὰρ ἐϋπλόκαμοι Χάριτες καὶ εὐφρονες Ὠραί.

5

10

(152)

Ἀρμονίη θ' ἴβη τε, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη.
 Ὄχευντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι
 Τῆσι μὲν οὗτ' αἰσχυρὴ μεταμέλπεται, οὗτ' ἐλάχεια,
 Ἀλλὰ μάλα μεγάλῃ τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγῆτη, 20
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
 Ἐν δ' αὖ τῆσιν Ἄρης καὶ εὐσκόπος Ἀργειφόντης
 Παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγγιθαρίζει,
 Καλὰ καὶ ὕψι βεβᾶς· αἶγλη δέ μιν ἀμφιφασκίνει,
 Μαρμαρυχαὶ τε ποδῶν καὶ εὐκλῶστοιο χιτῶνος. 25
 Οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν, εἰσορώοντες,
 Λητῷ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεὺς,
 Ὡς φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήτω, πάντως· εὐννον ἑόντα;
 Ἦέ σ' ἐνὶ μνηστῆρσιν αἰεῖδω καὶ φιλότῃτι, 30
 Ὅπποσ' ἀνωόμενος ἔκεις Ἀτλαντίδα κούρην,
 Ἴσχυ' ἄμ' ἀντιθέω, Ἐλατιονίδῃ εὐίππῳ;
 Ἢ ἄμ' αὖ Φόρβαντι, Τριόπου γένει, ἢ ἄμ' Ἐρεχθεῖ,
 Ἢ ἄμ' αὖ Λευκίππῳ καὶ Λευκίπποιο δάμασι
 Πεζῶς, ὃ δ' ἵπποισιν· οὐ μὲν Τριόπος γ' ἐνέλειπεν 35
 Ἢ ὥς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισιν
 Ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης, ἐκατηβόλ' Ἄπολλον;
 Πιερίην μὲν πρῶτον ἀπ' Οἰλύμποιο κατῆλθες·

Λέκτον τ' Ἠμαθίην τε παρῆστιγες, ἡδ' Ἐνιῆνας,
 Καὶ διὰ Πεῖραιεύους· τάχα δ' εἰς Ἰαωλκὸν ἴκανες, 40
 Κηναίου τ' ἐπέβης νηυσικλειτῆς Εὐβοίης.
 Στῆς δ' ἐπὶ Ἀηλάντῳ πεδίῳ· τό τοι οὐχ ἄδε θυμῷ
 Τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσος δενδρεμένην.
 Ἴνθεν δ' Εὐριπον διαβὰς, ἐκατηβόλ' Ἄπολλον.
 Βῆς ἀν' ὄρος Ἰάθιον, γλωφρόν· τάχα δ' ἴξες ἀπ' αὐτοῦ, 45
 Ἢς Μυκαλῶσόν ἴων καὶ Τευμησὸν λεγεομένην·

Θήβης δ' εἰσφρίκωνες ἔδος κατακείμενον ὕλη·
 Οὐ γὰρ πῶ τις ἔναιε θροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήβῃ,
 Οὐδ' ἄρα πῶ τότε γ' ἦσαν ἀταρπητοί, εὐδὲ κέλευθοι
 Θήβης· ἀλλ' ἐπεδὶν πυρρηρόρον, ἀλλ' ἔγεν ὕλη.

50

ἔνθεν δὲ προτέρω ἔλεις, ἐκάτηδὸλ' Ἀπολλων·

Ὀγγηστὸν δ' ἴξες, Ποσιδῆϊον ἀγλαὸν ἄλσος·
 ἔνθα νεοδμῆς πῶλος ἀναπνέει, ἀγθόμενος κῆρ,
 ἔλκων ἄρματα κοῖλ'· χαμαὶ δ' ἐλατὴρ ἀγαθός περ,
 ἔκ δίρροιο θηρῶν, ὁδὸν ἔρχεταί· οἳ δὲ τέως μὲν

55

Κεῖν' ὄρεα κροτέουσιν, ἀνακτορίην ἀφιέντες.
 Εἰ δέ κεν ἄρματ' ἄγωσιν ἐν ἄλσεϊ δενδρῆεντι,
 ἵππους μὲν κομέουσι, τὰ δὲ κλίναντες ἐῷσιν.
 ὣς γὰρ τὰ πρότερόν' ὁσίη γένεθ', οἳ δὲ ἀνακτι
 ἔχουσιν, δίρρον δὲ θεῶν τότε διῶτρα φυλάσσει.

60

ἔνθεν δὲ προτέρω ἔλεις, ἐκάτηδὸλ' Ἀπολλων·

Κηφισὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κηχῆσσο καλλιρέεθρον,
 ὅστε Λιλαίῃθεν προχέει καλλιῤῥοον ὕδωρ.

Τὸν διαβῆς, ἱκάζεργε, καὶ ἱκαλέην πολύπυρον,
 ἔνθεν ἄρ' εἰς ἑλκίερτον ἀρίστον ποιήεντα.

65

Βῆς δ' ἐπὶ Τελφούσῃς· τόβι τοι ἄδε χῶρος ἀπήμων
 Τεῦξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δενδρῆεντα·

Στῆς δε μάλ' ἄγχι αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·
 Τελφούσ', ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν,

Ἀνθρώπων τεῦξαι χρηστήριον, οἷτε μοι αἰεὶ

70

ἔνθαδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἐκατόμβας,

ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείραχν ἔχουσιν,
 ἡδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,

Χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν

Πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρέων ἐνὶ πτόνι νηῶ.

75

ὣς εἰπὼν, διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων,

(ΤΟΜ. Ζ΄.)

Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ δικηνεῖς· ἥ δ' ἐσιδοῦσα
Τελφοῦσα, κραδίην ἐχολώσατο, εἶπέ τε μῦθον·

Φοῖβε ἄναξ, ἐλάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσῃ·
Ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονεῖς τεῦξαι περικαλλέα νηὸν, 80

ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἷτε τοι αἰεὶ
Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελέεσσας ἐκατόμβας·
Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ θάλλετο σῆσιν·

Πηχευέει σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων οἰκείων,
Ἀρδύμενοί τ' οὐρῆς ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγαίων. 85

ἔνθα τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσοράσθαι
ἄρματα τ' εὐπύητα καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἵππων,
ἢ νηὸν τε μέγαν καὶ κτήματα πύλλ' ἐνεόντα.

Ἀλλ' εἰ δὴ τι πύθοιο (σὺ δὲ κρείστων καὶ ἀρείων
ἔσσι, ἄναξ, ἐμέθεν, σέῃ δὲ σθένος ἐστὶ μέγιστον) 90

Ἐν Κρίσῃ ποίησαι ὑπὸ πτυγῇ Παρνησσῷ.

Ἐνθ' οὐθ' ἄρματα καλὰ δονήσεται, οὔτε τοι ἵππων
ὠκυπόδων κτύπος ἔσται ἐβδήμητον περὶ βωμόν.

Ἀλλὰ καὶ ὧς προσάγοιεν ἱεπανήονι δῶρα
Ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα· σὺ δὲ φρένας ἀμυγίγεις· 95
Δέξαι' ἱερὰ καλὰ περικτυύων ἀνθρώπων.

Ὦς εἰποῦσ'· ἱεκάτου πέπιθε φρένας ὄρρα οἷ αὐτῇ
Τελφοῦση κλέος εἴη ἐπὶ γλῶνι, μηδ' ἱεκάτοιο.

ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκισε, ἐκατηβόλ' Ἀπολλων·
Ἴξε· δ' ἐς φλεγύων ἀνδρῶν πύλιν ὕδριστάων, 100

Οἱ Διὸς Οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ γλῶνι ναυστάσκειον

Ἐν καλῇ βήσσει, Κηρισίδης ἐγγυῖθι λίμνης.

ἔνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θύων·

ἶκεο δ' ἐς Κρίσῃν ὑπὸ Παρνησὸν νιφόνετα,
Κνημὸν πρὸς Ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὕπερθεν 105

Πέτρῃ ἱππερέμμεται, κοίλῃ δ' ὑποδέδρομε ἐήσσα,

Τρηχεῖ· ἔνθα ἄναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 Νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον, εἰπέ τε μῦθον·

Ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν
 ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οὔτε μοι αἰεὶ 110

Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελέσσας ἐκατόμβας,
 ἦ μὲν ὅττι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
 ἦ δ' ὅττι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
 Χρησόμενοι τοῖσιν δ' ἄρ' ἐγὼ νημερέτεα βουλὴν
 Πᾶσι θεμιστεύοιμι, γρέων ἐνὶ πόντῳ 115

ὧς εἰπὼν, διέθηκε θεμελίαια Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Εὐρέα καὶ μέλας μακρὰ διηγεκές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
 Λάϊνον οὐδὲν ἔθηκε Τροφώνιος, ἧδ' Ἀγλαΐδας,
 Υἱέες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 Ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔνασσαν ἀθέσφατα οὔλ' ἀνθρώπων 120
 Ξεστοῖσιν λάσσειν, αἰόδιμον ἔμμεναι αἰεὶ.

Ἀγχοῦ δὲ κρήνη καλλιέρως, ἔνθα δράκαιναν
 Κτεῖνεν ἄναξ, Διὸς υἱός, ἀποκρατεροῖο βιοῖο,
 Ζατραπεά, μεγάλην, τέρας ἄγριον· ἥ κατὰ πολλὰ
 Ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ἐπὶ γῆνι, πολλὰ μὲν αὐτούς, 125
 Πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδ'· ἐπεὶ πέλε πῆμα δαρσινόν.

Καὶ ποτε θεῆα μένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης
 Δαιμόν τ', ἀρχαλέον τε, Τυράονα, πῆμα θρητοῖσιν,
 ὅν ποτ' ἄρ' Ἥρῃ ἔτικτε, χολωσαμένη Διὶ πατρὶ,
 Εὗτ' ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθῆνην 130
 ἔκ κορυφῆς· ἥ δ' αἰψὰ γελώσατο Πύρρην
 ἦ δὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν εἶπεν·

Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶταί τε θεάωναι,
 ὧς ἔμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς

Πρῶτοι, ἐπεὶ μ' ἄλογον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν· 135

Καὶ νῦν νόσφιν ἐμαῖο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθῆνην

ἢ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
 Αὐτὰρ ὅγ' ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσιν
 Παῖς ἑμὸς, Ἰφαιστος, ῥικνὸς πόδας, ὃν τέκον αὐτὴ
 Ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἐλοῦσα, καὶ ἔμβαλον εὐρέϊ πόντῳ· 140
 Ἀλλὰ ἐ Νηρῆος θυγάτηρ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
 Δέξατο, καὶ μετὰ ῥῆσι κασιγνήτησι κόμισσεν.
 Ὡς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσιν.
 Σχέτλιε, ποικιλομήτα· τί νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλο;
 Πῶς ἔτλης οἷος τεκέειν γλαυκώπιδ' Ἀθήνην; 145
 Οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην, καὶ σὴ καλημένη ἔμπης
 Ἴν' ἄρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 Καὶ νῦν μὲν τοι ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται
 Παῖς ἑμός, ὃς κε θεοῖσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν,
 Οὔτε σὸν αἰσχύνασ' ἱερὸν λόγος, οὔτ' ἑμὸν αὐτῆς· 150
 Οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σείῳ
 Τηλόθεν οὔσα, θεοῖσι μετέσσεσθαι ἀθανάτοισιν.

Ὡς εἰποῦς, ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε χωρμένη κῆρ.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἤρᾱτο βοῶπις πότνια Ἥρα,
 Χεῖρὶ καταπρηγεῖ δ' ἔλασε χθόνα καὶ σάτο μῦθον· 155

Κέκλυτε νῦν μοι, Γαῖα καὶ Οὐρανός, εὐρὺς ὕπερθεν,
 Τιτῆνές τε θεοί, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες·
 Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῶν ἐξ ἄνδρες τε θεοί τε·
 Αὐτοὶ νῦν μευ πάντες ἀκούσατε, καὶ δότε παῖδα
 Νόσφι Διὸς, μηδὲν τι βίην ἐπιδευέα καίνου· 160
 Ἀλλ' ὄγε φέρτερος εἴη, ὕβον Κρόνου εὐρύσπα Ζεύς·

Ὡς ἄρα φωνήσας, ἵμασε χθόνα χεῖρὶ παχείῃ·
 Κινῆθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιοι· ἡ δ' ἐσιδοῦσα,
 Τέρεπετο ὃν κατὰ θυμόν· οἷστο γὰρ τελέεσθαι.
 Ἐκ τούτου δὴ ἐπιτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὔτε ποτ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἤλυθε μητιόεντος,

Οὔτε ποτ' ἐς θῶκον πολυδαίδαλον, ὡς τὸ πάρος περ
 Αὐτῷ ἐφεζομένη, πυκινὰς φραζέσκετο βουλὰς·

Ἀλλ' ἢ γ' ἐν νηοῖσι πολυυλίστοις μένουσα,

Τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βωῶπις πότνια Ἥρη.

170

Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξατελεῦντο,

Ἄψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,

Ἢ δ' ἔτεκ' οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον, οὔτε βροτοῖσιν,

Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.

Αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βωῶπις πότνια Ἥρη,

175

Δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῶν κακόν· ἢ δ' ὑπέδεκτο.

Ὅς κακὰ πόλλ' ἐρδισκε κατὰ κλυτὰ ρῶλ' ἀνθρώπων.

Ὅς τῇ γ' ἀντιάσει, φέρεσκέ μιν αἵσιμον ἥμαρ,

Πρὶν γέ οἱ Ἴδν ἐρῆκεν ἄναξ ἐκάργος Ἀπόλλων

Καρτερόν· ἢ δ' ὀδύνησιν ἐρεχθομένη χαλεπῆσιν

180

Κεῖτο μέγ' ἀσθμαίνουσα, κυλινδομένη κατὰ γῶρον.

Θεσπεσίῃ δ' ἐνοπὴ γένετ' ἄσπετος· ἢ δὲ καθ' ὕλην

Πυκνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίσσεται, λείπε δὲ θυμὸν,

Δεινὸν ἀποπνεύουσ'· ὁ δ' ἐπεύξατο Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἐνταυθαῖ νῦν πύθει ἐπὶ γῆονι βωπτιανείῃ·

185

Οὐδὲ σύγε ζώουσα καλὸν δῆλημα βροτοῖσιν

ἔσσει, οἱ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες,

Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελεέσσας ἐκατόμβας.

Οὐδὲ τί τοι θάνατόν γε δυσήλεγέ· οὔτε Τυφώος

Ἀρχίσει, οὔτε Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέγ' αὐτοῦ

190

Πῦσαι γαῖα μέλαινα καὶ ἡλέκτωρ Ἰπέρειων.

Ὡς φάτο· ἐπευχόμενος· τὴν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

Τὴν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' ἱερὸν μένος ἡέλιος.

Ἐξ οὗ νῦν Πυθὼ κυκλήσκειται· οἱ δὲ ἄνακτα

Πύθων καλέουσιν ἐπώνυμον, οὕτω καὶ νῦν

Αὐτοῦ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος ἡέλιος.

195

Καὶ τότε ἄρ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Οὔνεκα μιν κρήνη καλλιῆρύος ἔξαπάφησεν·
 Βῆ δ' ἐπὶ Τελφούσης κεχρωμένος, αἶψα δ' ἴκανεν·
 Στῆ δὲ μάλ' ἄγχι, αὐτῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν 200

Τελφροῦς, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν ἴον ἔξαπάφουσα,
 Χῶρον ἔχουσι ἡρατὸν, προχέειν καλλιῆρσον ὕδωρ.
 Ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἴης.

Ἢ, καὶ ἐπὶ ῥῖον ὥσιν ἄναξ, ἐκέρχουσι Ἀπόλλων,
 Πετραίης προχέειν, ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα, 205
 Καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσσι δενδρήμεντι,
 Ἄγχι μάλ' α κρήνης καλλιῆρύου· ἐνθα δ' ἄνακτι
 Πάντες ἐπὶ κλησιν Τελφουσίῳ εὐχετόωνται,
 Οὔνεκα Τελφούσης ἱερῆς ἦσχυρε ῥέεθρα.
 Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐπερράξετο Φοῖβος Ἀπόλλων, 210
 Οὔστινας ἀνθρώπους ὀργίζοντας· εἰσαγάγαίτο,
 Οἱ θεραπεύονται Πυθῶϊ ἐνὶ πετρῆστῃ.

Ταῦτ' ἄρα ὀρμαίνων, ἐνόησ' ἐπὶ οἴνοπι πάντῳ
 Νῆα θεῶν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐτάρωι,
 Κρηττεῖς ἀπὸ Κνωσοῦ Μινωῖου, οἳ ῥά τ' ἄνακτι 215
 ἱερὰ τε ῥέζουσι, καὶ ἀγγέλλουσι θέμιστας·

Φοῖβος Ἀπόλλωνος χροτάφου, ὅ, τὸν καὶ οὔτε
 Χρεῖων ἐκ δάφνης γυάλων ὑπὸ Παρνησοῦ.

Οἱ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα νηὶ μελαίνῃ
 Ἔς Πύλον ἡμαθύοντα Πυλῆγενέας τ' ἀνθρώπους 220

Ἐπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήντετο Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε, δέμας δελφῖνι ἐοικώς,

Νηὶ θεῇ, καὶ καίτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε.

Τῶν δ' οὔτις κατὰ θυμὸν ἐπερράξατ', οὐδ' ἐνόησεν

Πάντος' ἀνασσεῖασκε, τίναςσε δὲ νῆϊα δοῦρα.

Οἱ δ' ἀλέων ἐνὶ νηὶ καθείατο δαιμαίνοντες·

Οὐδ' οἷγ' ὄπλ' ἔλυον κοίλῃν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
 [Οὐδ' ἔλυον λαῖψος νηὸς κυανοπρώροιο,]
 Ἀλλ' ὥς τὰ πρότειστα κατεστήσαντο βοεῦσιν,
 ὧς ἔπλεον· κραίπνός δέ Νότος κατόπισθεν ἔπειγεν 230
 Νῆα θεήν· πρῶτον δὲ παρημείδοντο Μάλειαν,
 Πᾶρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν, ἔλος τ', ἔρχλον ποταλίθρον,
 Ἴξον, καὶ χῶρον τερψιμβρότου Πηλείοιο,
 Τείναρον, ἐνθα τε μῆλα βαθύτριγχα βόσκεται αἰεὶ
 Πηλείου ἀνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον. 235
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἔθειλον νῆα σγείν, ἡδ' ἀποβάντες
 Φράσσασθαι μέγα θαῦμα, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
 Εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
 Ἥ εἰς οἶδμ' ἄλιον πολυῦ/θιον αὔτι· ὀρούσει.
 Ἀλλ' οὐ πηθαλίοισιν ἐπείθετο νηὺς εὐεργῆς, 240
 Ἀλλὰ παρὲς Πελοπόννησον πείραχιν ἔχουσα
 Ἥ' ὁδόν· πνοιῇ δ' ἀναζ' ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 Ἥηϊδίως ἴθυσ'· ἡ δὲ πρῆσσοις κέλευθον,
 Ἀρήνην ἴκανε καὶ Ἀργυρέην ἐρατεινήν,
 Καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον Αἶψυ 245
 Καὶ Πύλον ἡμαθόεντα, Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους·
 Βῆ δὲ παρὰ Κρουνούς καὶ Χαλκίδα καὶ παρὰ Δύμην,
 Ἥ δὲ παρ' Ἥλιδα διῶν, ἐθι κρατεύουσιν Ἐπειοί·
 Εὖτε Φερέας ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς οὐρῳ
 Καὶ σφιν ὑπ' ἐκ νεφέων ἰθάκης τ' ὄρος· αἰπὺ πέσαντο, 250
 Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλῆεσσα Ζάκυνθος
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρénισσεντο πᾶσαν,
 Καὶ δὴ ἐπεὶ Κρίσης κατερχάινετο κύλπος ἀπείρων,
 Ὅσπε δ' ἐκ Πελοπόννησον πείραχιν ἔεργει·
 Ἥλθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας, αὔθηρος, ἐκ Διὸς αἴσης, 255
 Λάβρος, ἐπικιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὅρρα τάχιστα

Νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Ἀψορροὶ δὴ ἔπειτα πρὸς Ἠῶ τ', Ἠελιὸν τε
 Ἐπλεον, ἡγεμόνευε δ' ἀναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων.
 Ἴζον δ' ἐς Κρίσην εὐδείελον, ἀμπελόσσων, 260
 Ἐς λιμέν· ἥ δ' ἀμάθυσιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νηῦς.

Ἐνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἀναξ, ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 Ἀστέρι εἰδόμενος μέσῳ ἤματι τοῦ δ' ἀπὸ πολλὰι
 Σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵεν·
 Ἐς δ' ἄβυστον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων. 265

Ἐν δ' ἄρ' ὄγς φλόγα δαΐε, περικυκλούμενος τὰ ἅ κῆλα,
 Πᾶσαν δὲ Κρίσην κάτεχεν σέλας· αἱ δ' ὀλύλυζαν
 Κρισαίων ἄλοχοι, καλλιζωνοὶ τε θύγατρες,
 Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος εἶλεν ἕκαστον.
 Ἐνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα, νόημ' ὦς, ἄλτο πάτερσθαι, 270

Ἄνερ· εἰδόμενος αἰζήσῃ τε, κρατερῇ τε,
 Πρωθήβη, χαίτης εἰλυμένος εὐρέα· ὤμου·
 Καὶ σφραξ φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλοῦθ' ὕγρα κέλευθα;
 Ἴί τι κατὰ πρῆξιν, ἥ μαψιδίως ἀλάλητθε, 275
 Οἷέ τε ληϊστῆρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοίτ' ἀλώωνται

Ψυχὰς παρθέμενοι, κκχὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
 Τῆρθ' οὕτω; ἤσθον τετιγότες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
 Ἐκβῆτ', οὐδὲ καθ' ὀπλα μελαίνης νηὸς εἴσεσθε,
 Αὕτη μὲν γὰρ δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλρησטיῶν, 280
 Ὅπποτ' ἂν ἐκ πόντοιο ποτὶ γλυνὸν νηὶ μελαίνῃ
 ἔλθωσιν, καμάρφ' ἀδδηκότες· αὐτίκα δὲ σφραξ
 Σίτοιο γλυκεροῦ περὶ φρένας ἕμερος αἰρεῖ.

ὦς φάτο, καὶ σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν·
 Τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητὼν ἀγρὸς ἀτίειν κῆρυ· 285
 Ξεῖν', ἐπεὶ οὐ μὲν γάρ τι καταθυγητοῖσιν ἔοικας,

Οὐδέμας, οὐδὲ φῦλιν, ἀλλ' ἀθανάτισι θεοῖσιν,
 Οὐλλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὕβρια δοῖεν.
 Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 Τίς δῆμος; τίς γαῖα; τίνας βροτοὶ ἐγγεγάασιν;
 Ἄλλη γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,
 Ἐς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι·
 Νῦν δ' ἴδωδε ξὺν νηὶ κατήλθομεν οὔτι ἐκόντες,
 Νόστου ἴεμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα·
 Ἀλλά τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ' ἐθέλοντας.

290

295

Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Ζεῖνοι, τοὶ Κνωσὺν πολυδένδρεον ἀμεινέμεσθε
 Τὸ πρῖν, ἀτὰρ νῦν εὐκλείη' ὑπότροποι αὐτῖς ἐσσεσθε
 Ἐς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστος,
 Ἐς τε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' ἐνθάδε πύονα νηὶν
 Ἐξετ' ἐμὸν, πολλοῖσι τετιμένοι ἀνθρώποισιν.
 Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱός, Ἀπόλλων δ' εὐρυμachi εἶναι·
 Ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 Οὔτι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πύονα νηὶν
 Ἐξετ' ἐμὸν, πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισιν·
 Βουλὰς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν ἰότητι
 Λίσσι τιμῆσεσθε διαμπερές ἤματα πάντα.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὧς ἂν ἐγὼ εἶπω, παύσεσθε τάχιστα·
 Ἰστία μὲν πρῶτον κάθητον, λούσαντες ῥαίνας·
 Νῆχ δ' ἔπειτα θοὴν ἐπὶ ἡπείρου ἐρύσασθε,
 Ἐκ δὲ κτήμαθ' ἔλσεσθε καὶ ἔντεα νηὸς εἴσης,
 Καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 Πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπὶ τ' ἄλφειτα λευκὰ θύοντες,
 Εὐχόμεσθαι δὴ ἔπειτα, παριστάμενοι παρὶ βωμόν·
 ὧς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἡεροιεύτῃ πόντῳ,
 Εἰδόμενος δελφίνι, ἦτορ ἐπὶ νηὸς ὄρωσα,

300

305

310

315

ὧς ἔμοι εὐχεσθαι Δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς
 Αὐτὸς Δέλφειος καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἰεὶ.
 Δι' ἐπὶ νῆσά τ' ἄρ' ἔπειτα θεῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 Καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν. 320
 Αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἦσθε,
 Ἐρχεσθαι θ' ἄμ' ἔμοι, καὶ ἱηπαιήν' αἰεΐδειν,
 Εἰσόκε γῶρον ἱκησθον, ἵν' ἔξετε πύονα νηόν.

ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίθοντο.
 Ἰστία μὲν πρῶτον κάθισαν, λῦσαν δὲ βεαῖα· 325
 Ἰστον δ' ἰστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες·
 ἔκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαΐνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἔκ δ' ἄλλος ἡπειρόνδε θεὸν ἀνά νηὶ ἐρύσαντο
 ἵψου ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἔρηκτα μακρὰ τάνυσσαν,
 Καὶ βωμόν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· 330
 Πῦρ δ' ἐπικαίνοντες, ἐπὶ τ' ἄλριτα λευκὰ θύοντες,
 Εὐχρονθ', ὥς ἐκέλευε, παριστάμενοι περὶ βωμόν.
 Διόππον ἔπειθ' εἶλοντο θεῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 Καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πύσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 335
 Βῆν δ' ἵκον· ἤρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων,
 Φόρμυγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἀγκυλὸν κούρῳ,
 Καλὰ καὶ ὤψι βιβιάς· οἳ δὲ ῥήσσοντες ἔποντο
 Κρηῆτες παρὶς Πυλῶ, καὶ ἱηπαιήν' αἰεΐδον,
 Οἷό τε Κρητῶν παιήνες, οἷό τε Μοῦσα 340
 Ἴν' ἐστήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν αἰοιδήν.
 Ἀγκυτοὶ δὲ λόρον προσέβαν ποσὶν, αἰψὰ δ' ἵκοντο
 Παρνησὸν καὶ γῶρον ἐπήρατον, ἐνθ' ἄρ' ἐμῆλλον
 Οἰκίσσειν πολλοῖσι πετιμένοι ἀνθρώποισιν.
 Δοῖξ δ' ἄγων αὐτοῦ δάπεδον καὶ πύονα νηόν.
 Τῶν δ' ὀρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φέλοισιν.

Τὸν καὶ ἀνείρομενος Κρητῶν ἀγῶς ἀντίον ἡῶδα.

Ὡς ἂν, ἐπειδὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης

Ἰγκαγες (οὕτω περ τῷ σῶ φίλον ἔπλετο θυμῷ)

Πῶς καὶ νῦν βεβήμεσθα; τί σε ρράζεσθαι ἄνωγμεν.

360

Οὔτε τρυγηφόρος ἦδε γ' ἐπήρατος, οὔτ' εὐλείμων,

ὥστ' ἀπό τ' εὖ ζῶειν καὶ ἅμι' ἀνθρώποισιν ὀπηθεῖν.

Τοὺς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

Νήπιοι ἀνθρώποι, δυστλήμονες, οὐ μελεδῶνας

Βούλεσθ', ἀργαλέους τε πόνοους καὶ στεῖνας θυμῷ.

365

Ἰσθδίων ἔπος ὑμῖν ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ βῆτω.

Δεξιτερῇ μάλ' ἐκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν

Σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,

Ὅσσα ἐμοί κ' ἀγάγῃσι περικλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων

Νηὸν δὲ προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φύλ' ἀνθρώπων

370

Ἐνθάδ' ἀγειρομένων, καὶ ἐμὴν ἰθὺν τε μάλιστα

Πέ τι τεύσιον ἔπος ἔσσεται, ἥ τι ἔργον,

Ἰῶσις θ', ἥ θέμις ἐστὶ κατὰ νητῶν ἀνθρώπων

Ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημαντόρες ἄνδρες ἔσονται,

Τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμησέσθ' ἤματα πάντα.

375

Εἴρηται· τοὶ πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῆσι φύλαξαι.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ·

Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέτ' οὐ καὶ ἄλλης μνηστὸρ' ἀο.

B.

E I Σ E P M H N.

ΕΡΜΗΝ ὕμναι, Μοῦσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήτερον,
Ἀγγελὸν ἀκνάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαιᾶ,

Νύμφη εὐπλόκαμος, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγαῖσα,
 Λιδεύη· μακρόν δὲ θεῶν ἡλεούη· θυμὸν, 15
 Ἄντρον ἔσω ναύουσα παλίσκιον· ἔνθα Κρονίων
 Νύμφη εὐπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,
 Ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
 Ληθίων ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητούς τ' ἀνθρώπους.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μέγαλοιο Διὸς νόος ἐξετελείτο, 10
 Τῇ δ' ἤδη δέκατος μείς οὐρανῷ ἐστήρικτο·
 [Ἔ· τε φῶς ἄγαγεν, ἀρίσμημά τε ἔργα τέτυκτο]
 Καὶ τότε ἐγένετο παῖδα πολύτροπον, αἰμυλομήτην,
 Ληϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἐργάτορ' ὀνείρων,
 Νυκτὸς ὀπωπῆτῆρα, πύληθόλον, ὃς τάχ' ἔμελλεν 15
 Ἀμφιόσιν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι δοῦναι.
 Ἠὼς γεγονῶς, μέσῳ ἤματι ἐγκιβόριζεν,
 Ἐσπέριος βοῦς κλέψεν ἐκ ἑβόλου Ἀπόλλωνος,
 Τετρακτὶ τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότινι Μαῖᾳ.
 Ὅς καὶ ἐπειδὴ μητρὺς ἀπ' ἀθανάτων ὄψε γυναι, 20
 Οὐκέτι θηρὸν ἔκειτο, μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ·
 Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας, ζήτει βόας Ἀπόλλωνος
 Οὐδὲν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο,
 ἔνθα χέλυς εἰρώων, ἐκτῆσατο μυρία ὄλβον,
 Ἰερμῆς τοι πρότιστα χέλυς τεκτῆνατ' αἰοιδόν, 25
 Ἢ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν,
 Βασκομένη προπάρειθε δόμων ἐριθηλέα παῖον,
 Σαύλα ποσὶν βαίνουσα. Διὸς δ' ἐριούνιος υἱὸς
 Ἀθρήσας ἐγέλασσε, καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπεν·
 Σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον· οὐκ ὀνοτάζω. 30
 Χαῖρε, φυὴν ἐρέεσσα, χοροῖσπε, δαιτὸς ἐταίρη,
 Ἀσπασίη προφανέσσε· πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα;
 Αἰόλον ὕστρακον, ἐσσί, χέλυς ὄρεσι ζώουσα;

Ἀλλ' οἶσω σ' ἐς δῶμα λαβών· ὄφελός τί μοι ἔσσης,
 Οὐδ' ἀποτιμήσω· σύ δέ με πρῶτιστον ὀνήσεις. 35
 [Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θυρήφιν,]
 Ἢ γὰρ ἐπηλυτίης πολυπήμονος ἔσσεαι ἔχμα
 Ζώουσ' ἦν θάνης, τότε κεν μάλα καλὸν αἰείδοις.
 ὧς ἄρ' ἔφη· καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρωσιν αἰείρας,
 Ἀψ' εἶσω κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα. 40
 Ἔνθ' ἀναμνηλώσας γλυκύνῃ πολιοῖο σιδήρου,
 Λιῶν' ἐξετόρησεν ὀρεσκόοιο χελώνης.
 ὧς δ' ὀπύε' ὠκὺ νόημα διὰ στέρνοιο περήσει
 Ἀνέρος, ὅντε θαμειὰ ἐπιστρωφῶσι μέριμναί,
 Ἢ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί, 45
 ὧς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμῆδετο κύδιμος Ἑρμῆς·
 Πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι τὰμὼν δόνακας καλῆμοιο,
 Πειρήνας διὰ νῶτα λιθορρόοιο χελώνης·
 Ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοῆς πραπίδεσσιν ἔξσιν.
 Καὶ πήχεις ἐνέθηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν. 50
 Ἐπτά δὲ συμφώνους οἶων ἐτανύσσατο χορδάς·
 Λύττερ ἐπειδὴ τεύξε φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα,
 Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χεῖρὸς
 Σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν αἰείδεν,
 Ἐξ αὐτοσχεδίης πειρώμενος (ἥτε κοῦροι 55
 Ἠβηταὶ θαλίῃσι παρὰβόλα κερτομέουσιν)
 Ἀμφὶ Δία Κρονίδην καὶ Μαιάδα καλλιπένδιλον
 ὧς πάρος ὠρίζεσκον ἑταιρείῃ φιλότῃ
 Ἴν τ' αὐτοῦ γενεὴν ὀνομαχλυτὸν ἐξονομάζων·
 Ἀμφιπόλους τε ἐγέραιε καὶ ἄγλαα δῶματα Νύμφας. 60
 Καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον, ἐπηγετανούς τε λέβητας.
 Καὶ τὰ μὲν οὖν ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα.
 Καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῇ ἐνὶ λίκνῳ

Φόρμιγγα γλαφυρήν· ὃ δ' ἄρα κραιῶν ἐρατίζων
 Ἄλτο κατὰ σκοπὴν εὐώδους ἐκ μεγάροιο, 65
 Ὀρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσίν· οἷά τε ρῶτες
 Φηληταὶ διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὄρῃ.
 Ἠέλιος μὲν ἔδυνε κατὰ γλονὸς Δικεανόνδε
 Αὐτοῖσιν ὅ' ἔπποισι καὶ ἄρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
 Πιερίης ἀφίκανε θέων ὄρεα σκιόεντα, 70
 Ἴνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὐλὴν ἔχεσκον,
 Βοσκάμεναι λειμῶνας ἀκηρασίους, ἐρατεινούς.
 Τῶν τότε Μαιάδος υἱός, εὐσκοπος Ἀργειφόντης,
 Πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμύκους.
 Πλανηδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον, 75
 Ἴγν' ἀποστρέψας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης.
 Ἀντίη ποιήσας ὑπᾶς τὰς πρόσθεν ὀπισθεν,
 Τὰς δ' ὀπισθεν πρόσθεν, κατὰ δ' ἔμπροσθεν αὐτὸς ἔβαινε.
 Σύνδαλα δ' αὐτὴν ἔριψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησιν,
 Ἄφραστ' ἢ δ' ἀνόητα διέπλεκε θαυμάστὰ ἔργα, 80
 Συμβέσιγων μυρίκας καὶ μυρτυνοειδέας ὄζους.
 Τῶν τότε συνδήσας νεοτηλέος ἄγκυλον ὕλης,
 Ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σύνδαλα κοῦφα
 Αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύνιμος Ἀργειφόντης
 Ἔσπασε Πιερίθην, ὁδοιπορίην ἀλεινών, 85
 Οἷά τ' ἐπειγόμενος, δολιχὴν ὁδὸν αὐτοτροπήσας.
 Τὸν δὲ γέρων ἐνόησε, δέμων ἀνθοῦσαν ἀλωήν,
 Ἰέμενον πεδίονδε δ' Ὀρχηστὸν λεγεοίην.
 Τὸν πρότερος προσέφη Μιχίης ἐρικηδέος υἱός.
 ὦ γέρον, ὅστις φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὤμους, 90
 Ἢ πολυονήσεις, εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρῃσιν.
 Καί τε ἰδὼν, μὴ ἰδὼν εἶναι, καὶ κωφός, ἀκούσας
 Καὶ σιγᾶν, ὅτε μὴ τι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτῶν.

Τόσσον ὄξος, συνέσσυ βοῶν ἱφθίμα κάρηνα.
 Πολλὰ δ' ὄρη σκίοεντα καὶ αὐλῶνας κελαδεινούς 95
 Καὶ πεδὶ' ἀνθεμένοντα διήλκασε κύδιμος ἱρμῆς.
 Ὀρρνάη δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίη νύξ,
 Ἢ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημοεργός·
 Ἢ δὲ νέον σκοπιὴν προσεβήσατο δῖα Σελήνη,
 Πάλλαντος θυγάτηρ, Μεγαμηδείδαο ἄνακτος· 100
 Τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος βῶς ἤλασεν εὐρυμετώπους,
 Ἀκμηῆτες δ' ἵκανον ἐς αὐλῖον ὑψιμέλαθρον
 Καὶ ληνούς, προπύροιθεν ἀριπρεπέος λευκῶνος.
 Ἦν' ἐπὶ οὐ βριτάναι ἀπορρήδαι βῶς ἐρητύους 105
 Καὶ τὰς μὲν συνέλασσαν ἐς αὐλῖον, ἀθρόας οὖσας,
 Λωτὸν ἐρεπτομένους ἢ δ' ἐρσθέντα κύπειρον·
 Σὺν δ' ἐφάρει ξύλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην.
 Δάρηκες ἀγλαὸν ὄζον ἑλὼν ἐπέλεψε σιδήρεω,
 Ἄρμενον ἐν παλάμῃ· ἄμπνυτο δὲ θερμὸς αὐτῆ. 110
 Ἑρμῆς τοι πρῶτιστα πυρῆϊα πῦρ τ' ἀνέδωκεν.
 Πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατουδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
 Οὖλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλόξ
 Τηλόσε φῦσαν ἰεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιοι.
 Ὅρρα δὲ πῦρ ἀνέκκιε· βίη κλυτοῦ Ἥρκαίς τοι, 115
 Τόφρα δ' ἐριδρύχου· ἔλικας βοῦς εἴλκε θύραζε
 Λοιὰς ἄγχι· πυρὸς· δύναμις δέ οἱ ἔπλετο πολλή.
 Ἀμφοτέρως δ' ἐπὶ νῶτα γαμαὶ βάλε ρυσιόωσας
 Ἑγκλίνων δ' ἐκύλινδε, δι' αἰῶνάς τε τορῆσας·
 Ἑργῶ δ' ἔργον ὅπαζε, ταμῶν κρέα πίονα δημῶ· 120
 ὧπτα δ' ἄμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέεισιν,
 Σάοκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεράσμινα καὶ μέλαν αἶμα,
 Ἑργμένον ἐν χολαδέσσει τὰ δ' αὐτοῦ καῖτ' ἐπὶ χώρης·

ἦνοῦς δ' ἐξετάνυσσε καταστυρέλω ἐπὶ πέτρῃ,
 ὣς ἔτι νὺν τάμετ' ἄσσα πολυχρόνιοι πεφύκασιν, 125
 Ἀηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἑρμῆς χαρμόφρων εἰρύσσατο πῖνα ἔργα
 Λεῖω ἐπὶ πλαταμῶνι, καὶ ἔσχισε δώδεκα μοῖρας
 Κληροπκληῖς· τέλειον δὲ γέρας προσέθηκεν ἐκάστῃ.
 ἔνθ' ὅσινς κρεάων ἡράσσατο κύδιμος Ἑρμῆς. 130
 Ὀδμή γάρ μιν ἔπειρε, καὶ ἀθάνατόν περ ἰόντα,
 Ἰδεῖτ' ἄλλ' οὐδ' ὥς οἱ ἐπέθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
 Καί τε μάλ' ἱμείροντι, περᾶν ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὐλῖον ὑψιμέλαθρον,
 Ἀκρὸν καὶ κρέα πολλά· μετῴρα δ' αἰψ' ἀνάειρεν, 135
 Σῆμα νέης φωρῆς, ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἀγείρας,
 Οὐλόποδ', οὐλοκάρηνα πυρὸς καταδάμνατ' αὐτμῇ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα κατὰ χρέος ἦνυσε δαίμων,
 Σάνδαλα μὲν πρόεχεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην,
 Ἀνθρακὴν δ' ἐμάραντι, κόνιν δ' ἀράχυνε μέλαιναν 140
 Παννύχιος· καλὸν δὲ φώθ' ἐπέλαμπε Σελήνης.
 Κυλλήνης δ' αἰψ' αὐτίς ἀρίκετο διὰ κάρηνα
 Ὀρθριος, εὐδὲ τί οἱ δουλιχῆς ὁδοῦ ἀντεβύλησεν,
 Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οὐδὲ κύνες λελάκοντο. Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς 145
 Δοχμωθεὶς μεγάρῳ διὰ κληῖθρον ἔδυνεν,
 Ἀύρη ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, ἥψ' ὁμίχλη·
 Ἰλίσας δ' ἀντροῦ ἐξίκετο πῖνα νηόν,
 Ἰῆκα ποσὶ προβιβῶν· οὐ γὰρ κτύπεν, ὥσπερ ἐπ' οὔδει.
 ἔσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπώχετο κύδιμος Ἑρμῆς. 150
 Σπάρτανον ἀμφ' ὅμοις εἰσπυμένως, ἥψ' ἐπὶ πόνον
 Νήπιον, ἐν παλάμῃσι περ ἰγνύσει λαῖφος ἀθύρων
 Κεῖτο, χέλυον ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χεὶρὸς ἐέργων.

Μητέρα· δ' οὐκ ἄρ' ἔλθῃ θεὸν θεός, εἰπέ τε μῦθον·

Τίπτε σὺ, ποικιλομήτα, πόθεν τόδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ 155

Ἔρχῃ ἀναιδεῖν ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἶω

Ἢ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῇσιν ἔχοντα

Λητοῖδου ὑπὸ χερσὶ δι' ἐκ προθύροιο περήσειν,

Ἢ σὲ λαβόντα μεταξὺ κατ' ἄγκυα φηλητεύσειν.

Ἐρρε, τάλαν! μεγάλῃν σε πατὴρ ἐρύττευσε μέριμναν 160

Θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·

Μῆτερ ἐμῇ, τί με ταῦτα δεδίσκεαι, ἥ τέ τέκνον

Νήπιον, ὃς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἴσულα οἶδεν,

Ταρβαλέον, καὶ μητρὸς ὑποδείδοικεν ἐνιπᾶς; 165

Αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιθήσομαι, ἥ τις ἀρίστη,

Βουλευὼν ἐμὲ καὶ σὲ διαμπερές· οὐδὲ θεοῖσιν

Νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἅπασοι

Αὐτοῦ τῇδε μένοντες ἀνεξόμει', ὥς σὺ κελεύεις.

Βέλτερον, ἥματα πάντα μετ' ἀθανάτοισι ὀαρίζειν, 170

Πλούσιον, ἄρνεϊον, πολυλήϊον, ἢ κατὰ δῶμα

Ἄνθρω ἐν ἡρόεντι θαλασσεμέν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς

Κἄγῳ τῆς ὁσῆς ἐπιθήσομαι, ἥσπερ Ἀπόλλων.

Εἰ δέ κε μὴ δώσῃ πατὴρ ἐμὸς, ἥτοι ἔγωγε

Παιρήσω· δύναμαι φηλητέων ὄρχαμος εἶναι. 175

Εἰ δὲ μ' ἐρευνήσῃ Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός,

Ἄλλο τί οἱ καὶ μεῖζον οἶομαι ἀντιβολήσειν.

Εἴμι γὰρ ἐς Πυθῶνα, μέγαν δόμον ἀντιτορήσων,

ἔνθεν ἅλις τρίποδας περικαλλέας, ἠδὲ λέβητας

Περθήσω, καὶ χρυσόν, ἅλις τ' αἶθωνα σίδηρον, 180

Καὶ πολλὴν ἐσθλῆτα· σὺ δ' ὄψεαι, αἶκ' ἐθέλῃσθα.

Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

Υἱὸς τ' αἰγιόχοιο Διὸς, καὶ πότνια Μαῖα.

Ἡὼς δ' ἠριγένεια φώς θνητοῖσι φέρουσα,
 ὤρνυτ' ἀπ' Ὠκεανοῦ βαθυρρόου· αὐτὰρ Ἀπόλλων 185
 Ὀγχηστόνδ' ἀφίκανε κιών, πολυήρατον ἄλσος
 Ἀγνὸν ἐρισφαράγου Γαιηόχου· ἐνθα γέροντα
 Κνώδαλον εὔρε, δέμοντα παρέξ ὁδοῦ ἔρκος ἁλωῆς.
 Τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός·

ὦ γέρον, Ὀγχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος, 190
 Βοῦς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 Πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἰλικτάς,
 ἔξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκειτο μόνος ἀπ' ἄλλων.
 Κύνεος· χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἔποντο
 Τέσσαρες, κῦτε φῶτες, ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν, 195
 Οἳ τε κύνες, ὃ τε ταῦρος (ὃ δὴ πέρι θαῦμα τέτυκται)
 Ταὶ δ' ἔβαν, ἠελίοιο νέον καταδυμένοιο,
 Ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, ἀπὸ γλυκεροῦ νομιοῦ·
 Ταῦτά μοι εἰπέ, γεραιὸ παλαιγενές, εἴ που ὅπως
 Ἀνέρχ, τὰς δ' ἐπὶ βουσί διαπρήσσοντα κέλευθον. 200

Τὸν δ' ἐ γέρων μῦθοισιν ἀμειβόμενος, προσέειπεν·
 ὦ φίλος, ἀργαλέον μὲν, ὅσ' ὀρθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
 Πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὁδῆται,
 Τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐθύλᾳ,
 Φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστιν ἕκαστον· 205
 Αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἁλωῆς οἶνοπέδιον·

Παῖδα δ' ἔδοξα, φέριστε, σαρὶς δ' οὐκ εἶδα νοῆσαι,
 Ὅστις ἐ παῖς ἅμα βουσί ἐκπαίχουσιν ὁπότε,
 Νήπιος, εἴχε δὲ ἐκβῆθαι ἐπιστραγάλον δ' ἐλάδιον· 210
 Ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχον ἀντίον αὐτόν·

Φῆ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε μῦθον ἀλόγιστον·
 Οἰωνὸν δ' ἐνόει τεχνυσίπτερον, αὐτίκα δ' ἔγνω·

Ψηλῆτην γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.

Ἔσσυμένως δ' ἤϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων 215

Ἔς Πύλον ἡγαθέην, διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,

Πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους.

Ἰχνιά τ' εἰσενεόησεν ἑκκηβόλος, εἶπέ τε μῦθον.

ὦ πόποι! ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀρθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·

Ἰχνιὰ μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραιράων, 220

Ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

Βήματα δ' οὔτ' ἀνδρὸς τάδε γίγνεται, οὔτε γυναικὸς.

Οὔτε λύκων πολιῶν, οὔτ' ἄρκτων, οὔτε λεόντων.

Οὐδέ τί κεν ταύρου λασιούχενος ἔλπομαι εἶναι,

Ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾶ ποσὶ καρπαλίμοισιν· 225

Αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο.

ὣς εἰπὼν, ἤϊξεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.

Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος κατασιμένον ὕλῃ,

Πέτρης ἐς κευθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθα τε Νύμφη

Ἀμβροσίῃ ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος· 230

Ὀδμή δ' ἡμερόεσσα δι' οὔρεός ἡγαθέοιο

Κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδα ἐόσκετο ποιήν.

ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λάϊνον οὐδόν.

Ἄντρον ἐς ἡρόεν ἐκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.

Τὸν δ' ὧς οὔν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς, 235

Χωόμενον περὶ βουσὶν, ἐκκηβόλον Ἀπόλλωνα.

Σπάργαν' ἔσω κατέδυσε θυήεντ', ἥτε πολλήν

Πρέμων ἄνθρακιην οὔλην προδὺς ἀμφικαλύπτει.

ὣς Ἑρμῆς ἑκάεργον ἰδὼν ἀλέεινεν ἐ αὐτόν.

Ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε ἥαρη, χεῖράς τε, πόδας τε, 240

Δή β' αὖ νεόλλουτος, προκαλούμενος ἥδυμον ὕπνον

Ἰγρης· εἰνέτεόν τε χεῖλυν ὑπὸ μασχάλῃ εἶχεν.

Γνωὶ δ', οὐδ' ἡγήνοίησε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς

Νύμφην τ' οὐρείην περικαλλέα καὶ φίλον υἱόν,
 Παῖδ' ὀλίγον, δολίης εἰλυμένον ἐντροπήσιν. 245

Παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο,
 Τρεῖς ἀδύτους ἀνέωγε, λαβὼν κληίδα φαινήν,
 Νέκταρος ἐμπλείους, ἡδ' ἀμβροσίης ἱρατεινῆς·
 Πολλὸς δὲ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,
 Πολλὰ δὲ φοινικάντα καὶ ἄργυρα εἴματα λυμφής, 250

Οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.

ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοῦς μεγάλοιο δόμοιο
 Λητοῖδης, μύθοισι προσηύδα κύδιμον Ἑρμῆν·

Ὡ παῖ, ὅς ἐν λίκνῃ κατὰκειαι, μῆνυέ μοι βοῦς
 Οἴσπον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διτισσόμεθ' ὧ κατὰ κόσμον. 255

Ῥίψω γάρ σε λαβὼν ἐς Τάρταρον ἡρτέοντα,
 Ἔς ζόρον αἰνόμορον καὶ ἀμύχανον· οὐδὲ σε μήτηρ
 Ἔς φάος, οὐδὲ πατήρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
 Ἑρβήσεις, ὀλίγοισιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.

Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν· 260

Λητοῖδῃ, τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπες,
 Καὶ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις;
 Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
 Οὐκ ἂν μὴνύσαιμ', οὐκ ἂν μῆνυτρον ἀροίμην.

Οὔτε βοῶν ἐλαττήρι, κρηταιῷ ρωτῇ, ἔοικα. 263

Οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο· πάρος δέ μοι ἄλλα μέμνηλεν·
 Ὕπνος ἔμοιγε μέμνηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρός,
 Σπάργανά τ' ἀμρ' ὥμοισιν ἔχειν, καὶ θερμὰ λαστρα·
 Μὴ τις τοῦτο πύθοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·

Καὶ κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο, 270

Παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροισι περῆσαι
 Βουσί μετ' ἀγραύλοισι· τὸ δ' ἀπρεπὲς ἀγορεύει·
 Χθές γενόμην· ἀπαλοὶ δὲ πόδες, τραχεῖα δ' ὑπὸ χροῖα.

Εἰ δ' ἐθέλεις, πατὴρ, κεφαλὴν, μέγαν ὄρκον, ὁμοῦμαι,
 Μὴ μὲν ἐγὼ μῆτ' αὐτὸς ὑπὶ σχομαι αἷτιος εἶναι, 275
 Μῆτις τιν' ἄλλον ὅπως βοῶν κλοπὴν ὑμετεράων,
 Λῆτινες αἱ βόες εἰσὶ τὸ δὲ κλέος οἷον ἀκούω.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων,
 Ὀφρύσει ριπτάζεσκεν, ὀρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Μάχρ' ἀποσυρίζων, ἄλιον τὸν μῦθον ἀκούων. 280
 Τὸν δ' ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

Ὡς πέπον, ἡπεροπευτὰ, δολοφραδέες, ἧ σε μάλ' οἶω
 Πολλάκις ἀντιτοροῦντα δόμους εὐναιετάροντας,
 ἔννουχον οὐχ ἓνα μῦθον ἐπ' οὐδεὶ ρῶτα καθίσσαι,
 Σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου, οἷ' ἀγορεύεις. 285

Πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκκχήσεις μηλοβοτῆρας
 Οὐρεος ἐν βήσσης, ὅπότε ἀνδρείων ἐρατίζων
 Ἀντήσης ἀγάλησι βοῶν καὶ πώεσι μῆλων.
 Ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσης,
 ἔκ λίκνου κατὰ θάινει, μελαίνης νυκτὸς ἐταΐρε. 290

Τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοις γέρας ἔξεις,
 Ἀρχὸς φηλητίων κεκλήσεται ἡμάτα πάντα.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος, τότε δὴ κρατὺς ἀργειφόντης,
 Οἰωνὸν προσέηκεν, ἀειρόμενος μετὰ χερσίν, 295

Τλήμονα γαστρὸς ἔριθον, ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην.
 ἔσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε τοῖο δ' Ἀπόλλων
 ἔκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμὰ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.
 ἔζετο δὲ προπάρσιθε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδῶτο,
 Ἑρμῆν κερτομέων, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 300

Θάρσει, σπαργανιῶτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 Εὐρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἱεθίμα κάρηνα
 Τούτοις οἰωνοῖσιν σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.

ὣς φάθη· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θεῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
 Σπουδῇ ἰὼν ἄμφω δὲ παρ' οὐατα χερσὶν ἐώθει 305
 Σπάργανον, ἄμφ' ὁμοισιν ἐλιγμένον, εἶπε δὲ μῦθον·

Ἦ με φέροις, ἑκάεργε, θεῶν ζαμενέστατε πάντων;
 Ἦ με βοῶν ἔνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις;
 Ἥ πόποι, εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος! οὐ γὰρ ἔγωγε 310
 ὕμετέρας ἐκλεψα βόας, οὐδ' ἄλλον ὄπωπα,
 Διτινὲς εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκούω.
 Δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίῳ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἔκαστα διαῤῥήθηεν ἐρέεινεν
 Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς υἱός,
 Ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες· ὁ μὲν, νημερτέα φωνῶν, 315
 Οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν·
 Αὐτὰρ ὁ τέχνησιν τε καὶ αἰμυλίῳσι λόγοισιν
 ἦβελεν ἐξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν, πολυμήχανον εὗρεν,
 ἔσσυμένως δὴ ἔπειτα διὰ ψαμάθοιο βιάδιζεν 320
 Πρὸςθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός·

Λίψα δ' ἔκοντο κάρηνι θυώδεος Οὐλύμποιο,
 Ἔς πατέρα Κρονίωνα, Διὸς περικαλλέα τέκνα·
 Καίηι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τέλαιντα.
 Εὐμυλῇ δ' ἔχ' Ὀλυμπὸν ἀγάννισιν, ἀθάνατοι δὲ 325
 ἄσθινοι ἡγερέθοντο πατὶ πτόχας Οὐλύμποιο.
 Ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 Πρὸςθεν Διὸς γούων· ὁ δ' ἀνείρετο φαιδιμον υἱὸν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Φοῖβε, πόθεν ταύτην μενεαϊκέα ληϊδ' ἐλαύνεις, 330
 Παιδα νέον γεγῶτα, φυλὴν κήρυκος ἔχοντα;
 Σπουδαῖον τόδε χρεῖμα θεῶν μετ' ὁμήγεριν ἦλθεν.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·

εἰ πάτερ, ἧ τάχῃ μῦθον ἀκούσσαι οὐκ ἀλαπαδνὸν ,
 Κερτομέων, ὧς οἷός ἐγὼ φιλολήϊός εἰμι.

335

Παῖδά τιν' εὗρον τόνδε διαπρύσιον κεραῖστην
 Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσσας,
 Κέρτομον, ὅον ἔγωγε θεῶν οὐκ ἄλλον ὄπωπα,
 Οὐδ' ἀνδρῶν, ὅπόσοι λησήμεστοί εἰς' ἐπὶ γαίῃ.
 Κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμάς βουῖς, ὧχέτ' ἐλαύνων
 Ἑσπέριος παρὰ θῆν· πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Εὐθύ Πύλονδ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἔγχι ταῖα πέλωρα,
 Οἷά τ' ἀγάσσασθαι, καὶ ἀγαυῷ δαίμονος ἔργα.

340

Τῆσιν μὲν γὰρ βρουσὶν ἐς ἀσπυδελὴν λειμῶνα
 Ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·
 Αὐτὸς δ' οὗτος ὁδ' ἐκτὸς, ἀμήχανος, οὐτ' ἄρα ποσσίν,
 Οὐτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψυμαθώδεα χῶρον.
 Ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα
 Τοῖα πέλωρ', ὥσείτις ἀραιῇσι δρυσὶ βαίνοι.
 Ὅρρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψυμαθώδεα χῶρον,
 Ἰεῖα μάλ' ἔγχι πάντα διέπρεπεν ἐν κονίῃσιν.

345

350

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυμάθοιο μέγαν στίβον ἐξεπέρησεν,
 Ἄφρακτος γένετ' ὅκα βοῶν στίβος, ἠδὲ καὶ αὐτοῦ,
 Χῶρον ἀνὰ κρατερόν· τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ,
 Ἐς Πύλον εὐθὺς ἐλθόντα βοῶν γένος εὐρυμέτωπων.

355

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίᾳ κατέεργεν,
 Καὶ διὰ πυρπαλάμησεν ὁδοῦ, τὸ μὲν ἐνθα, τὸ δ' ἐνθα,
 Ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ εὐκλῶς,
 Ἄνθρωπ' ἐν ἡρώεντι κατὰ ζόφον· οὐδέ κεν αὐτὸν
 Αἰετὸς ὅζῳ λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν
 Αὐγὰς ὠμόργαζε, δολοφροσύνην ἀλεγύνων·
 Αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν·
 Οὐκ ἴδον, σὺ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα.

360

105

Οὐδέ κε μηνύσαιμ', οὐδ' ἂν μήνυτρον ἀροίμην.

Ἴτοι ἄρ' ὦ; εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο Φαῖτος Ἀπόλλων. 365

Ἐρμῆς δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ἠῦδα,
Δείξατο δ' ἐς Κρονίωνα, θεῶν σημαντόρα πάντων.

Ζεῦ πάτερ, ἦτοι ἐγὼ τοι ἀληθείην καταλέξω·

Νημερτής τε γάρ εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.

Ἰλθεν ἐς ἡμέτερον διζήμενος εἰλίπουδ' αἴας 370

Σήμερον, ἡελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο,

Οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας, οὐδὲ κατόπτας·

Μηνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπο πολλῆς·

Πολλὰ δέ μ' ἠπειλήσας βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρύν,

Οὐνεχ' ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης, 370

Αὐτὰρ ἐγὼ χυθίζος γενόμεν (τὰ δέ τ' οἶδ'ε καὶ αὐτός)

Οὔτι βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ, εἰσικώς.

Πείθω (καὶ γὰρ ἐμοῖο πατὴρ φίλος εὐχεαὶ εἶναι)

Ὡς οὐκ οἴκαδ' ἔλασσα βόας, ὥς ὀλβίος εἶην,

Οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· τὸ δέ τ' ἀτρεκέως ἀγορεύω· 375

Ἠέλιον δὲ μάλ' αἰδέομαι καὶ θαίμονας ἄλλους,

Καὶ σὲ φίλῳ, καὶ τοῦτον ὀπίζομαι· οἶσθα καὶ αὐτός,

Ὡς οὐκ αἴτιός εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδαίρομαι ὄρκον,

Οὐ μὰ τὰδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραϊ.

Καὶ που ἐγὼ τούτῳ τίσω· ποτὲ νηλεῖα φώρην 385

Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι· σὺ δ' ὀπλοτέροισιν ἄρηγε.

Ὡς ῥατ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργεϊφόντης·

Καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένη, οὐδ' ἀπέβαλλεν.

Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγάλασεν, ἰδὼν κακομηδέα παῖδα.

Εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμρὶ βύεσσιν. 390

Ἀμρυτέρους δ' ἐκέλευεν ὀρέσθονα θυρὴν ἔχοντας

Ζητεύειν, Ἐρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,

Καὶ δεῖξαι τὸν χώρον ἐπ' ἀβλαβήσιν νόοιο

Ὀππῃ δ' αὖτ' ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.

Νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπαίθετο δ' ἀγλαΐς Ἑρμῆς. 395

Ἰηϊδίῳ γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

Τῷ δ' ἄμφω σπεύδοντε, Διὸς περικαλλέα τέκνα.

Ἔς Πύλον ἡμαθόεντα ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον Ἴζον,

Ἀγροῦς δ' ἐξίκοντο καὶ αὐλίον ὑψιμέλαθρον,

Ὀππου οἱ τὰ χρήματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ. 400

Ἴνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λάϊνον ἄντρον,

Ἔς φάος ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·

Λητοῖδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν ἐνόησε βοεΐας

Πέτρῃ ἐπ' ἡλιβάτῳ, τάχα δ' εἴρετο κύδιμον Ἰερμῆν.

Πῶς ἐδύνω, δολομῆτα, δύο θεῶς δειροτεμῆσαι. 405

Ὡδε νεογνὸς εἶναι καὶ νήπιος· αὐτὸς ἔγωγε

Θαμβαίνω κατόπισθε τῷ σὸν κράτος· οὐδέ τί σε χρὴ

Μακρὸν ἀέξεσθαι, Κυλλήνιε, Μαιάδος υἱέ.

ὦς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περιστρεψε καρτερὰ δεσμά

Ἄγνων· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἵψα φύοντο 410

Αὐτόθεν, ἀμβολάδην ἐστραμμέναι ἀλλήλησιν,

Ῥεῖά τε καὶ πάσῃσιν ἐπ' ἀγραυλοῖσι βόεσσιν,

Ἑρμῆω βουλῇσι κλειψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων

Θαύμασεν ἀνρήσας. τότε δὴ κρατὺς Ἀργεϊζόντης

Χῶρον ὑπὸ βλήθην ἐσκέψατο, πύκν' ἀμαρύσσων, 415

Ἐγκρύψαι μεμαώς. Λητοῦς δ' ἐρικυδέος υἱὸν.

Ῥεῖα μάλ' ἐπρήνεν ἐκθεόλον, ὥς ἤθελ' αὐτὸς,

Καὶ καρτερόν περ εἴοιτα· λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς, . . .

Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἢ δ' ὑπὸ χειρὸς

Σμερδαλέον κονάβηται· γέλασσε δὲ Φαῖβος Ἀπόλλων 420

Γηθήσας, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἤλυθ' ἰωή

Θεσπεσίης· ἐνοπῆς, καὶ μιν γλυκὺς ἥμερος ἦρει.

Θυμῷ ἀκουάζοντα· λύρη δ' ἐρατὸν καθεσφίζων

/ 111

Στή ρ' ὄγε θαρτήσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱός
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος· τάχα δὲ λιγέως καθαρίζων 425
 Γηρύετ' ἀμβολάδην (ἐρατὴ δὲ οἱ ἔσπετο φωνή)
 Κραίνων ἀθανάτους τε θεούς· καὶ γαῖαν ἐρεμνὴν.
 εἰς τὰ πρῶτα γέγοντο, καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος.
 Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν αἰοδῆ,
 Μητέρα Μουσῶν, ἣ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱὸν. 430
 Τοὺς δὲ κατὰ πρέσβιν τε, καὶ ὡς γεγάσιν ἕκαστος,
 Ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱός,
 Πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον καθαρίζων.
 Τὸν δ' ἔρος ἐν στήθεσσι ἀμήχανος αἶνυτο θυμὸν,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. 435
 Βουρβόε, μηχανιώτα, πνευμένηε, δαιτὸς ἐταῖρε,
 Πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας.
 Ἰσχυίως καὶ ἔπειτα διακρινέεσθαι οἷω·
 Νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲς, πολύτροπε Μαιάδος υἱέ,
 Ἥ σοί γ' ἐκ γενετῆς τάδ' ἅμα ἔσπετο Θουμκτὰ ἔργα, 440
 Ἥ τις ἀθανάτων, ἢ θνητῶν ἀνθρώπων
 Δῶρον ἀγαθὸν ἔδωκε, καὶ ἔραστε θέσπιν κοιδῆν.
 Πῶς γὰρ γὰρ τέλει καὶ ἔραστον ὅταν ἀνέηκε,
 Πῶς οὐ πόποτέ φημι δαήμεναι, οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
 Οὔτε τιν' ἀθανάτων, εἰ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν, 445
 Νόστρι σέθεν, φηλῆτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
 Τίς τέχνη; τίς μοῦσα ἀμηχανέων μελεδόνων;
 Τίς τρίβος; ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
 Εὐφροσύνην, καὶ ἔρωτα, καὶ ἥδυμον ὕπνον ἐλέσθαι.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδός, 450
 Τῇσι χοροὶ τε μέλουσιν καὶ γλαῶς οἶμος ἀοιδῆς
 Καὶ μολπή τεύχεα καὶ ἱμερτοὺς ῥήγας· ἀλλὰ
 Ἀλλ' οὔπω τί μοι ὧδε μετὰ φρεσὶν ἄλλα μέληται;

Οἶα νέων θαλῆς ἐνδέξια ἔργα πέλονται.

Θαυμάζω, Διὸς υἱέ, ὡς ἐρατὸν καθαρίζεις.

455

Νῦν δ' ἐπεὶ σὺν, ὀλίγος περ ἐὼν, κλυτὰ μεγάλα οἶδας,

Ἴξε, πέπον, καὶ μῦθον ἐπαίνειν πρεσβυτέροισιν·

Νῦν γάρ τοι κλέος ἔσται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

Σοὶ τ' αὐτῷ καὶ μητρί· τὸ δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω·

Ναὶ μὰ τὸδε κρανείνον ἀκόντιον, ἧ μὲν ἐγὼ σε

460

Κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω,

Δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα, καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.

Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·

Εἰρωτᾷ μ', Ἐκέργε περιφραδέ· αὐτὰρ ἐγὼ σοὶ

Τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὔ τι μεγαίρω.

465

Σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι

Βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δὲ φρεσὶ πάντα· εὖ οἶδας.

Πρῶτος γάρ, Διὸς υἱέ, μετ' ἀθανάτοισι θαλάσσεις,

Ἡὺς τε κρατερός· τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς

Ἐκ πάσης ἐσῆς, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα

470

Καὶ τιμὰς· σὲ δέ φασι δαήμεναι ἐκ Διὸς ὁμοῦς·

Μαντείας θ', Ἐκέργε, Διὸς πάρα, θέσφατα πάντα.

Καὶ νῦν αὐτὸς ἐγὼ παρ' ἀφνειὸν δεδάηκα.

Σοὶ δ' αὐτὰρχατόν ἐστι δαήμεναι, ὅ, τι μενοινᾷς.

Ἄλλ' ἐπεὶ σὺν τοι θυμὸς ἐπιθύει καθαρίζειν,

475

Μέλπω καὶ καθαρίζε, καὶ ἀγλαὰς ἀλέγρεις,

Δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι, φίλε, κῦδος ὄπαζε.

Εὐμόλπει, μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἐταίρην,

Καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπισταμένην ἀγορεύειν·

Εὐκηλος μὲν ἔπειτα φέρειν ἐς δαῖτα θάλειαν,

480

Καὶ χορὸν ἡμερόεντα, καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,

Εὐφροσύνην νυκτός· τε καὶ ἡματός· ὅστις ἄρ' αὐτὴν

Τέχνη καὶ σοφίη δεδαημένος ἐφάρειν.

Φθειγγομένη, παντοῖα νόφ' χαρίεντα διδάσκει.

Ρεῖα συνηθείησιν ἀθυρομένη μαλακῆσιν,

485

Ἐργασίην φεύγουσα δυνήπαθον· ὃς δέ κεν αὐτὴν

Νῆϊς, ἔων τὸ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἱρεΐνῃ,

Μάψ' αὐτως κεν ἔπειτα μετήορά τε θυλλίζῃ.

Σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅ, ττι μενουῖας.

Καί τοι ἐγὼ δώσω ταύτην, Διὸς ἀγλαὴ κοῦρε.

490

Ἡμεῖς δ' αὖτ' ὄρεός τε καὶ ἵπποβότου πεδίοιο

Βουσί νομοῦς, Ἐκάργε, νομεύσομεν ἀγραυλοῖσιν.

Ἔνθεν ἄλλῃς τέξουσιν βόας, ταύροις μιγεῖσθαι,

Μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τί σε γρή,

Κερδαλέον περ ἔόντα, περιζαμενῶς κορολῶσθαι.

495

Ως· εἰπὼν ὤρεξ'· ὁ δ' ἐδέξχτο Φοῖβος Ἀπόλλων,

Ἐρμῇ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχειν μάστιγα φαεινὴν.

Βουκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱός

Γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρὸς

Λητοῦς ἀγλαὸς υἱός, ἀναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων,

500

Πιλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ καλὸν

ἡμερόεν κονάθησε· θεὸς δ' ὑπὸ μέλος ἄεισεν.

Ἔνθα βόας μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λειμῶνα

Ἐτραπέειν· αὐτοὶ δὲ, Διὸς περικαλλέα τέκνα,

Ἄφροι πρὸς Ὀλύμπῳ ἀγκάστειν ἐβάστασαν.

505

Τερπόμενοι φόρμιγγι χάρη δ' ἄρα μητίετα Ζεὺς,

Ἄμρῳ δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε· καὶ ὁ μὲν Ἐρμῆς

Λητοῖδην ἐρίλησε διαμπερές, ὥς ἐτι καὶ νῦν,

Σήματ' ἐπεὶ κίθαριν μὲν Ἐκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν

Ἠμερτὴν δεδαῖος, ὁ δ' Ἀπόλλωνος κίθαρ' ἔλα.

510

Ἀδύσθ' δ' αὖτ' ἐτέρῃς σφίσις ἐκμήσατο τέχνην,

Συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόφ' ἀλυστήν.

Καὶ τότε Λητοῖδης Ἐρμῇ πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Λείδια Μαιάδος υἱέ, διάκτορε, ποικιλομήτα,
Μή μοι ἄμα κλέψῃς κίχριν καὶ καμπύλα τόξον. 515

Τιμὴν γὰρ παρ Ζηνὸς ἔχεις, ἐπαμοίβια ἔργα
Θήσιν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πουλυβότειραν.
Ἄλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὄρκον ὀμόσσαι,
Ἢ κεφαλῇ νεύσας, ἢ ἐπὶ Στυγὸς ὄβριμον ὕδωρ,
Πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ καγαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις. 520

Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσεν,
Μή ποτ' ἀποκλέψῃς, ὅσα Ἐκτεβόλος ἐκτεάτισται,
Μηδὲ ποτ' ἐμποιάσῃς πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Λητοῖδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότῃτι,
Μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι, 525

Μήτε θεόν, μήτ' ἄνδρα, Διὸς γόνον· ἐν δὲ τέλειον
Σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἥδ' ἄμα πάντων
Πιστὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀλβου καὶ πλούτου δώσω περικαλλέα ῥάβδον,
Χρυσείην, τριπέτηλον, ἀκήριον, ἣ σε φυλάξει, 530

Πάντας ἐπικραίνουσα θεός, ἐπέων τε καὶ ἔργων,
Τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημι δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.
Μαντεῖήν δέ, φέριστε, Διοτρεφές, ἣν ἐρεεῖνεις,
Οὔτε σέ θεσφατὸν ἔστι δαήμεναι, οὔτε τίν' ἄλλον
Ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε 535

Πιστωθεὶς κατένευσα, καὶ ὤμοσα καρπερὸν ὄρκον,
Μή τινα νόσφιν ἐμοῖο θεῶν αἰετιγενετάων
Ἄλλον γ' εἴσεσθαι Ζηνὸς πυκινόφρονα βουλὴν·
Καὶ σὺ, κασίγνητε, χρυσόρραπι, μή με κέλευε
Θέσφατα πιφαύσκειν, ὅσα μῆδετα εὐρύοπα Ζεύς. 540

Ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
Πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων ῥῶλ' ἀνθρώπων.
Καὶ κεν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὅστις ἂν ἔλθῃ

Φωνῇ καὶ πτερύγεσσι τεληέντων οἰωνῶν·
 Οὗτος ἐμῆς ἤρῃς ἀπονήσεται, οὐδ' ἀπατήσω. 545
 Ὃς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσιν
 Μαντείην ἐθέλῃσι παρέκ νόον ἐξερεΐνειν
 Ἡμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἐόντων,
 Φημί, ἀλήτην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχαίμην. * *
 Ἄλλο δέ τοι ἔρεω, Μαιῆς ἐρικυδέος υἱέ. 550
 [Καὶ Διὸς αἰγιόχοιο, θεῶν ἐριούνιε δαῖμον·]
 Θριαὶ γὰρ τινές εἰσι, κασίγνηται γεγαυῖαι,
 Παρθένοι, ὠκέησιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσιν,
 Τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄμριτα λευκά
 Οἰκίᾳ ναιετάουσιν ὑπὸ πτυγῇ Παρνησοῖο 555
 Μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βουσίην
 Παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγνεν
 ἔντεθ' οὐδ' ἐπειτα ποτώμεναι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῃ,
 Κηρία βόσκονται, καὶ τε κραίνουσιν ἕκαστα.
 Αἱ δ' ὅτε μὲν θυίωσιν ἐδηδυῖται μέλι χλωρόν, 560
 Προφρονέω· ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν.
 Ἦν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδώδην,
 ἔρωσινται δὴ ἔπειτα παρὲς ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
 Τὰς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ' ἀτρακέως ἐρεΐνων,
 Σὺν γὰρ τοῖς ἄλλοις τέρεται καὶ εἰς ἐρετὸν ἄνδρα δαήεις, 565
 Πολλὰ κε σῆς ὁμῆς ἐπακούσεται, αἶ κε τύχῃσιν.
 Ταῦτ' ἔχε, Μαιάδος υἱέ, καὶ ἀγραύλους ἔλικας βοῶς,
 Ἴππους τ' ἀμφιπόλευε καὶ ἡμιόνους ταλαεργούς
 Καὶ χαροποῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδοусι σύεσσιν,
 Καὶ κυσὶ καὶ μύλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθὼν, 570
 Πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν·
 Οἷον δ' εἰς Αἶδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι,
 Ὅττι, ἥδ' οὗτος περ ἐὼν, δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον·

Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
Παντοίῃ φιλότῃ· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων. * * 575

Πᾶσι δ' ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ·
Παῦρα μὲν οὖν ὀνίνησι, τό δ' ἄκριτον ἡπεροπεύει
Νύκτα δι' ὀρφναῖην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς. 580

Γ.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Μουσά μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Κύπριδος, ἥτε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἥμερον ὄρσεν.
Καὶ τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Οἰωνούς τε Διῖπετέας καὶ θηρία πάντα,
Ἡμὲν ὅς' ἡπειρος πολλὰ τρέφει, ἡδ' ὅσα πόντος· 5
Πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν εὖστεφάνου Κυθερείης.

Τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας, οὐδ' ἀπατήσαι·
Κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκώπιδ' Ἀθήνην·
Οὐ γάρ υἱ εὖαδεν ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον Ἄρης, 10
Ἰσμεῖνάι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.

Πρώτῃ τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξεν
Ποιῆσαι σατίνας τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ.
Ἢ δέ τε παρθενικὰς ἀπαλόχρους ἐν μεγάροισιν
Ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἐκάστη. 15

οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον, κελαδαινήν.
Δάμναται ἐν φιλότῃ· φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη.
Καὶ γὰρ τῇ ἄδῃ τόξῃ, καὶ οὔρεσι θῆρας ἐναίρειν,

- Φόρμιγγές τε χοροί τε, διαπρύσιοί π' ὀλολυγαί,
 Ἄλγεά τε σκιδέντα, δικαίων τε πόλις ἀνδρῶν. 20
 Οὐδὲ μὲν αἰδοίη κούρη ἄδεν ἔργ' Ἀφροδίτης,
 Ἰστίη, ἣν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 [Αὖτις δ' ὀπλοτάτην, βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο,]
 Πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
 Ἢ δὲ μάλ' οὐκ ἔβλεν, ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν, 25
 ὧμοσε δὲ μέγαν ὄρκιον, ὃ δὴ τεταλεσμένος ἐστίν,
 Ἀψαμένη κεφαλῆς πατρός Διὸς αἰγιόχοιο,
 Παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἤματα, διὰ θεάων.
 Τῇ δὲ πατὴρ δῶκεν καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,
 Καὶ τε μέσφ' οἴκῳ κατ' ἄρ' ἔζετο, πῖαρ ἐλοῦσα· 30
 Πᾶσιν δ' ἐν νηροῖσι θεῶν τιμάρχος ἐστίν,
 Καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.
 Τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας, οὐδ' ἀπατῆσαι·
 Τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τι πεφυγμένον ἔστ' Ἀφροδίτην,
 Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων· 35
 Καὶ τε παρέκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικαραῦνου,
 Ὅστε μέγιστός τ' ἐστί, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·
 Καὶ καὶ τοῦ, εὖτ' ἐθέλῃ, πυκινὰς φρένας ἐξαπαφροῦσα
 Ἰηϊδίῳ· συνέμιξε καταβνητῇσι γυναιξίν,
 Ἥρης ἐκλεαθοῦσα, κασιγνήτης, ἀλόχου τε, 40
 Ἢ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτησι θεῇσιν.
 Κυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Μήτηρ τε ἱεῖη· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
 Αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν.
 Τῇ δὲ καὶ ἀδελφῇ Ζεὺς γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ, 45
 Ἄνδρϊ καταβνητῷ μιγθήμεναι, ὅφρα τάχιστα
 Μηδ' αὐτὴ βροτῆς εὐνῆς ἀποεργμένη εἴη,
 Καὶ ποτ' ἐπειζαμένη εἴπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν,

Ἰδὺ γελοήσασα, φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 ὣς ῥα θεοὺς συνέμιξε καταθνητῆσι γυναῖξιν,
 Καί τε καταθνητοὺς υἱεῖς τέκον ἀθανάτοισιν,
 ὣς τε θεὰς συνέμιξεν καταθνητοῖς ἀνθρώποις.

50

Ἀγγίσσω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἥμερον ἐμβάλε θυμῷ,
 ὣς τότ' ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσιν πολυπιδάκου Ἰδης
 Βρυκολέεσκεν βοῦς, δόμῃς ἀθανάτοισιν ἐοικώς.

55

Τὸν δὲ ἔπειτα ἰδοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 Ἠράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἥμερος εἶλεν.

Ἔς Κύπρον δ' ἐλθοῦσα, θυώδεα νηὶν ἔδυνεν,

Ἔς Πάφρον· ἔνθα δὲ οἱ τέμενος, βωμὸς τε θυώδης·

Ἐνθ' ἤγ' εἰσελθούσα, θύρας ἐπέθηκε φαινίας·

60

Ἐνθα δὲ μιν Χάριτες λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ

Ἀμβρότω, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας.

[Ἀμβροσίῳ, ἔδανῳ, τό ῥα οἱ τεθυωμένον ἦεν.]

Ἔσασαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῦ εἴματα καλὰ,

Χρυσῷ κασμηθεῖσα, φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη

65

Σεύχτ' ἐπὶ Τροίην, προλιποῦσ' εὐώδεα Κύπρον,

Ἵψι μετὰ νεφέεσσι θεῶς πρήσσουσα κέλευθον.

Ἰδὼν δ' ἴκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·

Βῆ δ' ἰὺς σταθμοῖο δι' οὐρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν

Σαίνοντες πολιοὶ τε λύκοι, χαροποί τε λέοντες,

70

Ἄρκτοι, περδάλιες τε θακὶ προκάδων ἀκόρητοι,

Ἦσαν· ἢ δ' ὀρόωτα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμὸν,

Καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἥμερον, οἱ δ' ἅμα πάντες

Σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιάεντας ἐναύλους.

Αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανεν.

75

Τὸν δ' εὖρε σταθμοῖσι λελειμμένον, οἶον ἀπ' ἄλλων,

Ἀγγίστην ἤρωα, θεῶν ἅπο κάλλος ἔχοντα.

Οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἔποντο νομῶς, κατὰ ποιήεντας

Πάντες· ὁ δὲ σταθμοῦ·ι λελειμμένος, αἶος· ἀπ' ἄλλων,
 Πωλεῖτ' ἐνθα καὶ ἐνθα, διαπρύσιον κιθαρίζων. 80
 Στῇ δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Παρθένω ἀδμήτη μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Μῆμιν τερβήσειεν ἐν ὀρθαλμοῖσι νοήσας.
 Ἀγγίσης δ' ὀρόιον ἐρράζετο, θάμβαινέν τε,
 Εἰδὸς τε, μέγεθός τε, καὶ εἴματα σιγαλόεντα. 85
 Πέπλον μὲν γὰρ ἔεστον φαινότερον πυρὸς αὐγῆς,
 Εἶχε δ' ἐπιγναμπτὰς ἔλικας, κάλυκός τε φαινὰς·
 Ὀρμοὶ δ' ἀμρ' ἀπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν,
 Καλοὶ, χρύσειοι, παμποίκιλοι· ὧς δὲ σελήνη,
 Στήθεσι ἀμρ' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι. 90
 Ἀγγίστην δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ἤυδα·

Χαῖρε, ἄνκασ', ἥτις μακάρων τάδε δώμαθ' ἰκάνεις,
 Ἄρτεμις, ἥ Αἰτώ, ἥε χρυσέη Ἀφροδίτη,
 Ἢ Θέμις ἡγεγνής, ἥε γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἢ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἤλυθες, αἵτε θεοῖσιν 95
 Πᾶσιν ἐταιρίζουσι, καὶ ἀνάνατοι καλέονται.
 Ὅτις Νυμφῶν, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
 [Ἢ Νυμφῶν, αἵ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσιν,]
 Καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσσα ποιήεντα.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφανημένω ἐνὶ χώρῳ, 100
 Βωμόν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
 Ὄρησιν πάσῃσι σὺ δ' εὐφρονα θυμὸν ἔχουσα,
 Δίς με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἀνδρά·
 Ποίει δ' εἰσποπίσω θαλερὸν γόνυ, οὐτάρ' ἐμ' αἰτὸν
 Δηρὸν εὐζῶειν καὶ ὄρεα φάος ἡελίοιο,
 Ὀλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γῆρας εὐδὸν ἰκέσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἀγγίστη, κήδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

- Οὐτίς τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀλχνάτῃσιν ἐίσκεις;
 Ἀλλὰ καταθνητὴ τέ, γυνὴ δέ με γένετο μήτηρ. 110
 Ὅτρευς δ' ἐστὶ πατὴρ ὀνομακλυτός, εἴ που ἀλούεις;
 Ὅς πάσης Φρυγίης εὐτειχέτοιο ἀνάσσει·
 Γλῶσσαν δ' ὑμετέρην τέ καὶ ἡμετέρην σάφα οἶδα.
 Τρωῶς γὰρ μεγάρῳ με τρωῶς τρέφει· ἡ δὲ διὰ πρὸ
 Σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε, φίλης παρὰ μητρός ἐλοῦσα. 115
 [Ὡς ἦοι γλῶσσάν γε καὶ ὑμετέρην εἰ οἶδα,
 Νῦν δέ μ' ἀνὴρ παῖζε χρυσόβραχης Ἀργειφόντης
 Ἐκ χειρὸς Ἀρτέμιδος χρυσήλακτος, κ' ἰνδραίνης·
 Πολλοὶ δὲ νύμφῃ καὶ παρθένῳ ἀλφεσίβοιοι
 Παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὀμίλος ἀπειρίτος ἐστεφάνωτο· 120
 ἔνθεν μ' ἤρπαξε χρυσόβραχης Ἀργειφόντης,
 Πολλὰ δ' ἔπ' ἤγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
 Πολλὴν δ' ἄκλῆρόν τε καὶ ἄκτιτον, ἣν διὰ θῆρες
 Ὠλορχῆγι φριτῶσι κατὰ σκιδόντας ἐνάβλους,
 Οὐδὲ πρὸς ἑλάνῃ ἐθ' ἵκοντο φρεσὶν αὐτῆς· 125
 Ἀγχιέτω δέ με φάσκε παρὰ λέχεσιν καλέσθαι
 Κουριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ δειξέ, καὶ φράσεν, ἦτοι ὅγ' αὖτις
 Ἀθανάτων μετὰ φθλ' ἀπέσθη κρατὺς Ἀργειφόντης·
 Αὐτὰρ ἐγὼ σ' ἐκέρην, κρατερὴ δὲ μοι ἔπλετο· ἀνάγκη 130
 Ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι, ἡδὲ τοκήων
 Ἑσθλῶν· εὐ μὲν γάρ κε κακοὶ ταῖόνδε τέκχεν·
 Ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότῃτος,
 Πατρί τε σὺ δειξάν καὶ μητέρι κεδν' εἰδυίῃ,
 Σοῖς τε κασιγνήτοισι, οἳ τοι ὁμόθεν γεγάασιν, 135
 οὗ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσσομαι, ἀλλ' εἰκυῖα·]
 Εἴ τοι ἀεικελίη γυνὴ ἔσσομαι, ἡὲ καὶ οὐκί.
 Πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγῃς αἰετοπόλους,

Εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῶ καὶ μητέρι κηδομένη περ·
 Οἱ δέ τί τοι χροῦν τε ἄλκις, ἐσθλὰ τ' ἢ ὑφ' αὐτῆς 140
 Πέμψουσι· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 Ταῦτα δὲ ποιήσας, δαίνυ γάμον ἱμερόεντα,
 Τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ὦ; εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἱμερον ἔμβαλε θυμῷ·
 Ἀγγίστην δ' ἔρος· εἶλεν, ἔπος τ' ἔρατ', ἔλ τ' ὀνόμαζεν· 145

Εἰ μὲν θνητὴ γ' ἐσσί, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ,
 Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πκτὴρ ὀνομακλυτὸς, ὡς ἀγορεύεις,
 Ἀθανάτοιο δ' ἔκῃτι διακτόρου ἐνθάδ' ἰκάνεις,
 Ἑρμῆω, ἐμὴ δ' ἄλοχος· κεκλήσεαι ἥματα πάντα·
 Οὔτις ἔπειτα θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων 150
 Ἐνθάδε με σήσῃ, πρὶν σὴ φιλότῃτι μιγῆναι
 Λυτικά νῦν· οὐδ' εἰ κεν ἐκῃβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
 Τόξου ἀπ' ἀργυρέου προῖοι βέλεα στονόεντα.
 Βουλομένη κεν ἔπειτα, γύναι εἰκούτ' ἔσθῃς,
 Σῆς· εὐνῆς ἐπιβᾶς, δῦναι δόμον Ἀἴδος· εἴσω. 155

ὦ; εἰπὼν, λάβε χεῖρα· φιλομμειδῆς δ' Ἀφρ οδίτη
 Ἑρπὶς μετ' αὐτὴν ἐβόησε, κατ' ὅλματα καλὰ βέλονται,
 Εἰς λείρας εὐτρωτον, ὅτε περ πλῆρες ἔσταιν ἄνακτι
 Χλαίνῃσιν μυχλοχῆς ἐστρωμένον, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο, βάρυρλόγγων τε λειόντων, 160
 Τούς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν λεγέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
 Κόσμον μὲν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροῦς εἶλε φαινόν,
 Πόρπας τε, γναμπὰς θ' ἑλικὰς τε, κάλυκας τε, καὶ ἄλλους·
 Αὔσε δὲ οἱ ζώνην, ἰδὲ εἴματα σιγαλόεντα 165
 Ἐκδύε, καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυρολόου
 Ἀγγίστης· ὁ δ' ἔπειτα, θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ
 Ἀθανάτῃ παρέλικτο θεῶν ἑροτὸς, οὐ σάφα εἰδὼς

Ἦμος δ' ἄψ εἰς αὐλιν ἀποκλίνουσι νομῆες
 Βοῦς τε καὶ ἵφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων, 170
 Τῆμος ἄρ' Ἀγχίσῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν
 Νήδυμον, αὐτὴ δὲ χροῖ ἔννυτο εἴματα καλά.
 Ἔσσάμενῃ δ' αὖ πάντα περὶ χροῖ δῖα θεάων,
 Ἔσση πάρ κλισίῃ· εὐποιήτου δὲ μελάρχου
 Κύρς κάρη, κάλλος δὲ παρειῶν ἀπέλαμπεν 175
 Ἄμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν εὐστεράνου Κυthereίης·
 Ἐξ ὕπνου δ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔρατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

Ὅρσας, Δαρδανίδῃ· τί νυ νήγρετον ὕπνον ἱαύεις;
 Καὶ φράσαι, εἴ τι ὁμοίῃ ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,
 Οἷν δὴ με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας. 180

Ὡς φάτο· ὁ δ' ἐξ ὕπνου μάλ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν.
 Ὡς δὲ ἶδεν Δαιρὴν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης,
 Τάρβησέν τε καὶ ὅσσε παρκαλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ·
 Ἄψ δ' αὖτις χλαίνῃ τ' ἐκκλύψατο καλὰ πρόσωπα,
 Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, 185

Αὐτίκα σ' ὥς τὰ πρῶτα, θεῆ, ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
 ἔγνων, ὥς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ νημερτές ἔειπες.
 Ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι αἰγιόχοιο,
 Μὴ με ζῶντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἐάσης
 Νάειν, ἀλλ' ἐλέαιρ', ἐπεὶ σὺ βιοτάλμιος ἀνὴρ 190
 Γίγνεται, ὅσσε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτησιν.

Τὸν δ' ἡμίβει· ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἀγχίσῃ, κύνιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
 Θάρσει, μηδὲ τι σῆσι μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην.
 Οὐ γάρ τοί τι δέος, παθέειν κακὴν ἐξ ἐμέθεν γε, 195
 Οὐδ' ἄλλων μακάρων· ἐπειὴ φίλος ἐσσί θεοῖσιν.
 Σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱός, ὅς ἐν Τρώεσσιν ἀναΐξει·
 Καὶ παῖδες παίδεσσι διχμπερὲς ἐγαγάονταί.

Τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, οὐνεκά μ' αἰνὸν
 ἔσχευ' ἄλλος, ἔνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπροσθεν εὐνή. 200
 Ἀγγίθιοι δὲ μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων
 Λιεὶ ἀφ' ὕμετέρης γενεῆς εἰδὺς τε φύλιν τε.
 ἦτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητίετα Ζεὺς
 ἦρπασ' ἐννὶ διὰ κάλλος, ἐν' ἀθανάτοισι μετείη,
 Καί τε Διὸς κατὰ δῶμα θεῶς ἐπεινοχοοῦσι, 205
 Οὐρανὸν ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένον· ἀθανάτοισιν,
 Χρυσέου ἐκ κρητῆρος ἀρύσσω· νέκταρ ἐρυθρόν.
 Τρῶα δὲ πένθος ἄλυστον ἔχε φρένας, οὐδέ τι ᾔδει,
 Ὀππῃ οἱ φίλον υἱὸν ἀνῆρπασε θέσπις Ἀελλὰ·
 Τὸν δ' ἔπειτα γόσταε διχρυτερὸς ἥματι πάντα. 210
 Καί μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δὲ οἱ υἱὸς ἄποινα,
 Ἴππους ἀρσίπροντα, τοῖς' ἀθανάτοισι γαστήρην.
 Τοῦς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπεν δὲ ἔκαστα,
 Ζηνὸς ἐφημοσύνησι, διάκτορας Ἀργειρόντας,
 ὧς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἥματι πάντα. 215
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς ὅγ' ἔκλυεν ἀγγελιῶν,
 Οὐλομένη ἔπειτα γόσταε, γυμναῖα δὲ φρένας ἰδὼν
 Γηθήσυρος δ' Ἴπποισιν ἀελλοπρόδυσσιν ὀρχαῖτο.
 ὧς δ' αὖ Τροίηνον χρυσόπροντα ἔπειτα Πάρις
 ὕμετέρας γενεῆς, ἐπεισάγων ἀποτίσσειν. 220
 Βῆ δ' ἔμιν αἰτήσασσά κελευμενέα Κρονίωνα,
 Ἀθάνατόν τ' εἶναι, καὶ ζῶειν ἥματι πάντα·
 Τῇ δὲ Ζεὺς ἐπέειπε, καὶ ἐκέρχηνεν ἐέλδωρ·
 Νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότινι Πῶς
 ἦδην αἰτῆσαι, ζῶσαι τ' ἀπὸ γῆρας ὀλαιύν. 225
 Τὸν δ' ἦτοι εἶω· μὲν ἔχεν πολυήρατος ἥβη,
 Πότ' ἐρπόμενος χρυσοθρόνῳ, ἠριγενεῖα,
 Νηλεὶς παῖς· ἱεκάσθ' ἰοῖτο, ἐπὶ πότῳσι γαίης·

Αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολικαὶ κατέχυντο ἔθειραι
 Καλῆς ἐκ κεφαλῆς, εὐηγενέος τε γενείου, 230
 Τοῦ δ' ἦτοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἥως,
 Αὐτὸν δ' αἶψ' ἀτίταλλεν, ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα,
 Σίτω τ', ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἴματα καλὰ διδοῦσα.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,
 Οὐδέ τι κινήσαι μελέων δύναντ', οὐδ' ἀναεῖραι, 235
 Ἰῖδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 Ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαιναάς·
 Τοῦ δ' ἦτοι φωνὴ ῥέει ἄσπετος, οὐδέ τι κύκυσ'
 Ἔσθ', οἷα πάρος ἔσκεν ἐνὶ γυναικτοῖσι μελεσσιν.
 Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε ταῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλόιμην, 240
 Ἀθανάτῳ τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἥματα πάντα.
 Ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος ἐὼν εἶδός τε δέμας τε,
 Ζώοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
 Οὐκ ἂν ἔπειτ' αἶψ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτει.
 Νῦν δέ σε μὲν τέχῃ γῆρας ὁμοῖον ἀμφικαλύψει 245
 Νηλεῖς, τότ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν,
 Οὐλόμενον, καματηρόν, ὅτε στυγέουσι θεοὶ περ.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὕνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἰσσοῖται ἥματα πάντα διχαιπορὸς εἴνεκα σείω,
 Οἱ πρὶν ἐμὸς ὄφρυς καὶ μήτις, αἷς ποτὲ πάντας 250
 Ἀθανάτους συνέμιζα καταθνητῆσι γυναιξίν,
 Τάρβεσκον· πάντας γὰρ ἐμὴν δάμνασκε νόημα·
 Νῦν δὲ δὴ οὐκέτι μοι στόμα χεῖρεται ἐξονομήναι
 Τοῦτο μετ' ἀθανάτοισιν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀέσθην,
 Σχέτλιον, οὐκ ὀνομαστόν, ἀπεπλάγχθη δὲ νόον, 255
 Παῖδά δ' ὑπὲρ ζώνης ἐδέξατο, βροτῶν εὐκλειῆσα
 Τὸν μὲν, ἐπὶ δὴ πρῶτον ἴδῃ φάος ἡελίοιο,
 Νόημα μὲν ὑπέβλεπεν ὑπερχῶν, βρότοκα ποῖ,

Αἰ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε, ζάθεόν τε,
 Δῖ' ῥ' οὔτε θνητοῖς, οὔτ' ἀθανάτοισιν ἔπονται· 260
 Δηρὸν μὲν ζώουσι, καὶ ἄμβροτον εἶδαρ' ἐδουσι,
 Καί τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο.
 Τῇσι δὲ Σειληνοὶ καὶ εὐσκοπὸς Ἀργειφόντης
 Μίσγοντ' ἐν φιλότῃ μιγῶ σπείων ἐρυντών.
 Τῇσι δ' ἅμ', ἥ ἐλάται, ἥ δούρες ὑψικάρηναι 265
 Γεινομένησιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ,
 Κελαί, τηλεθάουσαι, ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
 Ἔστ' αὖτ' ἡλίβατοι· τεμένη δὲ ἐκικλήσκουσιν
 Ἀθανάτων, τὰς δ' οὔτε βρωτοὶ κείρουσι σιδήρεϊ.
 Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ Μοῖρα παρεστήλῃ θανάτοιο, 270
 Ἀζάναται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλὰ,
 Φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτουσι δ' ἀπ' ὄζου·
 Τῶν δὲ θ' ὁμοῦ ψυχὴ λείπει φάρις ἡλείοιο.
 Ταὶ μὲν ἐμὸν θρέφουσι παρὰ σφίσι νιὸν ἔχουσαι·
 Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἔλῃ πολυήρατος ἦδη, 275
 Ἄξουσίν τοι δεῦρο θεαὶ, δεῖξουσὶ τε παῖδα.
 Σοὶ δ' ἐγὼ, ὄρα καὶ ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
 Ἐς πέμπτον ἔτος αὖτις ἐλεύσσομαι, νιὸν ἄγουσα.
 Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἔδης θάλος ὀρθαλμοῖσιν,
 Γηθήσεις ὁρώων· μάλα γὰρ θεοεῖκελος ἔσται. 280
 Ἄξεις δ' αὐτίκα μιν ποτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν.
 Ἦν δέ τις εἰρηταί σε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
 Ἦτις τοι φίλον νιὸν ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,
 Τῷ δὲ σὺ μωθεῖσθαι μεμνημένος, ὥς σε καλεού·
 Φάσκει τοι Νόμης καλοκώπιος ἄγονον εἶναι, 285
 Αἰ τόδε ναιετάουσιν ὄρος, κατὰ μένον ὕλη.
 Εἰ δέ κεν ἐξείπῃς καὶ ἐπεύξῃαι ἄφρονι θυμῷ,
 Ἐν φιλότῃ μιγῆναι ἐϋστεράνῳ Κυθερείῃ,

Ζεύς σε χολωσάμενος θαλέει ψολύεντι κερκυνῷ.

Εἴρηταιί τοι πάντ᾽· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας,

290.

Ἰσχεο, μηδ' ὀνόμαίνε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.

Ὡς εἰποῦσ', ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν ἡνεμόεντα.

Χαῖρε, θεῖα, Κύπριον εὐκτιμένης μεδέουσα·

λεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

.....

Δ.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Δήμητρ' ἡύκομον, σεμνήν θεόν, ὄρχοι' αἰεῖδεν,

Αὐτήν, ἥδὲ θύγατρα τανύσφυρον, ἣν Ἀἰδωνεύς

Ἰρπαξεν, δῶκεν δὲ θαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,

Νόσφιν Δήμητρος χρουσάρου, ἀγλαοκάρπου,

Παίζουσταν κούρησι σὺν Ὀλεανοῦ θαυυλόλοις,

5

Ἄνθεά τ' αἰνυμένην, ῥόδα καὶ κρήκον, ἥδ' ἴα καλά,

Λειμῶν' ἅμ' μαλακὸν, καὶ ἀγαλλίδας ἥδ' ὕκκινθον,

Νάρκισσόν θ', ὃν φῦσε δόλον καλινώπιδι κούρη

Γαῖα, Διὸς βουλῇσι χαριζομένη Πολυδέκτη

Οχυμαστὸν γανόωντα, σέβας δέ τε πᾶσιν ιδέσθαι

10

Ἀθανάτοις τε θεοῖς ἡδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·

Τοῦ καὶ ἀπὸ ρίζης ἑκατὸν κάρα ἐξεπεφύκει·

Κηῶδαι δ' ὀδυρῇ πᾶς τ' οὐρανὸς εὐρύς ὕπερθεν,

Γαῖά τε πᾶς ἐγέλασε καὶ ἄλμυρὸν αἰῶνα θαλάσσης·

Ἴδ' ἄρα θαμβήσας ὠρέξατο χερσὶν ἅμ' ἄριστον

15

Καλὸν ἄθυρμα λαβεῖν· χάνε δὲ χθὼν εὐρυάγυια

Νύσιον ἅμ' πεδίον, τῇ ὄρουσεν ἀναξ Πολυδέγμων

Ἴπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.

Ἀρπάζεις δ' ἀκούσασιν ἐπὶ χρυσέοισιν ὄχοισιν
 Ἴγ' ὀλοφυρομένην· ἰάχῃσιν δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ, 20
 Κεκλομένη πατέρα Κρονίδην ὕπατον καὶ ἄριστον.
 Οὐδέ τις ἀθανάτων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
 Ἰέουσεν φωνῇς, οὐδ' ἀγλαόκαρποι ἔλεια·
 Εἰ μὴ Περσείου θυγάτηρ ἀταλὰ φρονέουσα,
 Ἄϊεν ἐξ ἄντρου, ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος, 25
 Πέλειός τε ἄναξ, Ὑπερίονος ἀγλαῆς υἱός,
 Κούρης κεκλομένης πατέρα Κρονίδην· ὁ δὲ νόσφιν
 Ἦστο θεῶν ἀπάνευθε πολυλλίστῳ ἐνὶ νηῶ,
 Δέγμενος ἱερὰ καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Τὴν δ' ἀεκαζομένην ἤγεν θεὸς ἐννεσίῃσιν 30
 Πατροκασίγητος, πολυσημάντωρ Πολυδέγμων,
 Ἴπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
 Ὅρα μὲν σὺν γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἀσπερόεντα
 Λεῖσσε θεὰ, καὶ πάντων ἀγρόεσσιν ἐχθρόεντα,
 Λυγὰς τ' ἡελίου, ἔτι δ' ἤλπετο μητέρα κεδνὴν 35
 Ὀφείσθαι, καὶ οὐλα θεῶν, αἰειγενετῶν.
 Τόρα οἱ ἐλπίς· ὅτε μὲν νύον, ἀχνυμένης περ
 Ἰήχασιν δ' ὀρέων κορυφαὶ καὶ βένδρα πάντων
 φωνῇ ὅπ' ἀθανάτη· τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.
 Ὅζ' ὅδ' ἐμιν κραδίην ἄχος ἔλλαθεν, ἀμφὶ δὲ χροίταις 40
 Ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαΐξετο χερσὶ φίλησιν·
 Κυνέου δὲ κέλυμα κατ' ἀμρυτέρων βάλετ' ὄρων,
 Σοῦατο δ', ὥστ' οἰωνός, ἐπὶ τραφερῇ τε καὶ ὄρει
 Μαιομένη· τῇ δ' οὔτις ἐπήρυμα μυθήσασθαι
 Ἦλεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων, 45
 Οὐδ' οἰωνῶν τις τῇ ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν.
 Ἐννημαρ μὲν ἔπειτα κατὰ γλῶνα πότνια Δηὸν
 Στρωφᾷτ', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα·

Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίας καὶ νόκταρες ἤδουπότοιο
 Πιάσαστ' ἀκηχεμένη, οὐδὲ γὰρ βέλλετο λουτροῖς. 50
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ οἱ ἐπῆλυθε ραινοῖς ἤως,
 Ἰντετό οἱ ἑκάτῃ, σέλας ἐν χεῖρεσσιν ἔχουσα,
 Καὶ ῥά οἱ ἀγγαλέουσα ἔπος φάτο, φώνησέν τε

Πόντια Δημήτηρ, ὠρηφόρε, ἀγλαόδορε,
 Τίς θεῶν οὐρανίων, ἢ θνητῶν ἀνθρώπων 55
 Ἰρπασε Περσεφόνην, καὶ σὺν φίλον ἥκαγε θυμόν;
 Φωνῆς γὰρ ἤκουσ', ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀρθαλμοῖσιν,
 Ὅστις ἔην· σοὶ δ' ὦκα λέγω νημερτέα πάντα.

Ὡς ἄρ' ἔφη ἑκάτῃ· τὴν δ' οὐκ ἡμείβετο μύθῳ
 ῥέϊας ἡλόμου θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν σὺν 60
 Ἰνῆ, αἰθομένης οὐδὲς μετὰ χερσὶν ἔχουσα.

Πάσιον δ' ἔειπετο, θεῶν σπουδῇ, ἐπὶ καὶ ἑλίκων
 Στάν δ' ἵππων προπάροιθε, καὶ εἴρετο δὴ θεῶν·

Πέλει, αἰδοσσαι με θείας ὑπερ, εἴ ποτε δὴ σευ
 ἦ ἔπει, ἢ ἔργῳ καρδίην καὶ θυμόν ἔηκα· 65

Κούρην, τὴν ἔτεκον, γλυκερὴν θάλλος, εἶδ' ἐκ κυδρήν,
 Τῆς ἀδινῆν ὅπ' ἄκουσα οἱ αἰθέρος ἀτρογέταιο
 Ὡστε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀρθαλμοῖσιν.
 Ἀλλά (σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ γῆν καὶ κατὰ πόντον
 Αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσιν) 70

Νημερτέως μοι ἔνιπτε, φίλον τέκος, εἴ που ὅπως,
 Ὅστις νόστιν ἐμῷ λαβὼν ἀέκυσταν ἀνάγκη,
 Οἴχεται, ἢ θεῶν ἢ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.

Ὡς φάτο· τὴν δ' Ἰπεριονίδης ἡμείβετο μύθῳ.
 ῥέϊας ἡλόμου θυγάτηρ, Δήμητερ ἄνασσα, 75
 Εἰδήσεις· δὴ γὰρ μέγα ἄζομαι ἢ δ' ἐλεαίρω
 Ἀγνυμένην περὶ παιδί τετυσφόρῳ οὐδέ τις ἄλλος
 Αἴτιος ἀθανάτων, εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Ὅς μιν ἔδωκ' Αἰδῇ θαλερὴν κεκληῆσθαι ἄκοιτιν ,
 Αὐτοκασιγνήτωρ ὁ δ' ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα 80
 Ἀρπάζας, ἵπποισιν ἄγεν μεγάλα ἰάχουσαν.
 Ἀλλὰ, θεᾶ, κατάπαυε μέγαν γόον· οὐδὲ τί σε χρεὶ
 Μὲψ αὐτως ἄπλητον ἔχειν χύλον· οὗτοι αἰετῆς
 Γαμβρόδης ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντωρ Αἰδωνεύς,
 Αὐτοκασίγνητος καὶ ὁμόςπορος, ἀμφὶ δὲ τιμὴν 85
 ἔλαχεν, ὥς τὰ πρῶτα δι᾽ ἄτρυχα δασμὸς ἐτύχθη.
 Τοῖς μέτα ναιετάει, τῶν ἔλλαχε κοίρανος εἶναι.

Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλήης
 Ἰμφοῖ ἔφερον θοὸν ἄρμα, τανύπτεροι ὥς τ' οἰωνοί·
 Τὴν δ' ἄλγος αἰνότερον καὶ κύντερον ἔκετο θυμόν. 90
 Χωσαμένη δὴ ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίῳνι,
 Νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ὀχετ' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιν καὶ πύονα ἔργα,
 Εἶδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον· οὐδέ τις ἀνδρῶν
 Εἰσορόων γίγνωσκε, βαθυζώνων τε γυναικῶν, 95
 Πρίν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἔκετο δῶμα,
 Ὅς τότε Ἐλευσῖνος, θυοέσσης κοίρανος ἦεν.

ἔξετο δ' ἐγγὺς ὕδασι, φίλον ποτιζμένη ἤτορ,
 Παρθενίῳ φρέατι, δθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
 Ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὑπερθε περὺκει θάμνος ἐλαϊνῆς, 100
 Γρηῒ παλαιγενεῖ ἐναλίγκιος, ἦτε τόκοιο
 Εἴργηται, δώρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
 Οἷαί τε τροφοὶ εἰσι θεμιστοπόλων βασιλῆων
 Παίδων, καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ἡγήνεντα.
 Τὴν δὲ ἶδον Κελεοῖο Ἐλευσενίδαο θύγατρεις, 105
 Ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον, ὄφρα φέροιεν
 Κάλπισι χαλκαίῃσι φίλα πρὸς δώματα πατρὸς,
 Τέσσαρες, ὥς τε θεαὶ, κουρήϊον ἄνθος ἔχουσαι,

Καλλιδική καὶ Κλεισιδική, Δημώ τ' ἐρώεσσα,
 Καλλιθύη θ', ἡ τῶν προγενεστάτη ἦεν ἀπασέων, 110
 Οὐδ' ἔγνων (χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὀρᾶσθαι)
 Ἀγχοῦ δ' ἰστάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Τίς; πόθεν ἐσσι, γρῆῦ, παλαιγενέων ἀνθρώπων;
 Τίπτε δὲ νόσφι πόληος ἀπέστιγες, οὐδὲ δόμοισιν
 Πιλναῖ; ἔνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρχα σκιδόντα 115
 Τηλίκαι, ὡς σύπερ ὦδε, καὶ ὀπλότεροι γεγάσιν,
 Αἷ κέ σε φίλωνται ἡμὲν ἔπει, ἡδὲ καὶ ἔργω.

Ὡς ἔφαν· ἡ δ' ἐπίεσσιν ἀμείβετο πότνια θεάων·
 Τέκνα φίλ', αἵτινες ἐστε γυναικῶν θηλυτεράων,
 Χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι οὔτοι ἀεικὲς 120
 Ὑμῖν εἰρομένησιν ἀληθέα μυθήσασθαι.

Δηὼ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστί· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ·
 Νῦν αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Ἰλυσθον οὐκ ἐθέλουσα, βίη δ' ἀέκουσαν ἀνάγκη
 Ἄνδρες, ληϊστῆρες ἀπήγαγον· οἱ μὲν ἔπειτα 125
 Νηϊὶ Θοῇ Θωρικόνδε κατέσχεθον, ἔνθα γυναῖκες

Ἠπείρου ἐπέβησαν ἀολλέες, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 Δεῖπνον ἐπηρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός.

Ἄλλ' ἐμοὶ οὐ δόρυπαιο μελίφρονος ἤρατο θυμὸς,
 Λάθρη γ' ὄρμηθεῖσα δι' ἠπείροιο μελίνης, 130
 Φεῦγον ὑπερφιάλους σημάντορας, ἔφρα καὶ μή με
 Ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀποναίατο τιμῆς.

Οὕτω δεῦρ' ἐκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι οἶδα,
 Ἦτις δὴ γὰρ ἐστί, καὶ οὔτινες ἐγγεγάσιν·
 Ἀλλ' ὑμῖν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 135
 Δοῖεν κουριδίους ἄνδρας, καὶ τέκνα τεκέσθαι,

ὥς ἐθέλουσι τοκῆς· ἐμ' αὖτ' οἰκτεῖρατε, κοῦραι,
 Προρρονέως, φίλα τέκνα, τέως πρὸς δώμαθ' ἱκόμεθα.

Ἄνδρες ἡδὲ γυναῖκες, ἵνα σφίσιν ἐργάζωμαι
 Πρῶφρων, οἷα γυναῖκός ἀφήλικος ἔργα τέτυκται. 140
 Καὶ κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοίνῃσιν ἔχουσα
 Καλὰ τιθηνόμην, καὶ δώματα τηρῆσαιμι
 Καί κε λέγος στορέσαιμι μυγῶν θαλάμων εὐπῆκτων
 Δασπότουν· καὶ κ' ἔργα διδάσκησαιμι γυναῖκας.

Φῆ ῥα θεά· τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος ἀδμής, 145
 Καλλιθόκη, Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·

Μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀγνύμενοί περ, ἀνάγκη
 Τετλάμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 Ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι, ἡδ' ὀνομήσω
 Ἄνδρας, οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς, 150
 Δήμουτε προῦχουσιν, ἰδὲ κρηδεμνα πύλκος
 Εἰρύαται βουλῇσι καὶ ἰθείησι δίκῃσιν·

Ἡμὲν Τριπτολέμου πυκιμήδεος, ἡδὲ Διόκλου,
 Ἡδὲ Πολυξείνου, καὶ ἀμύμονος Εὐμόλπου,
 Καὶ Δολιχρῶ, καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο. 155
 Τῶν πάντων ἄλλοι κατὰ δώματα πορσαίνουσιν·
 Τῶν οὐκ αἶ τίς σε κατὰ πρόωιστον ὀτωπῇ
 Ἰῖδος ἀτιμῆτσα, δόμων ἀπονοσφίσσειν,
 Ἄλλά σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοεικέλός ἐστι.

Εἰ δ' ἐθέλεις ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς 160
 Ἰλθῶμεν, καὶ μητρὶ βαθυζώνῳ Πιστανείῳ
 Εἴπωμεν τάδε πάντα δικυπερὲς, καὶ κέ σ' ἀνώγη
 Ἡμέτερόνδ' ἵεναι, μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾶν.

Τηλύγετος δὲ αἰ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτο
 Ὀφίγονος τρέφεται, πολυεύγετος, ἀσπάσιός τε. 165

Εἰ τόνγ' ἐκλρίψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
 Ρεῖά κε τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτερῶν
 Ζηλώσῃ· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη.

- ὧς ἔφαθ'· ἥ δ' ἐπένευσε κερήατι· ταὶ δέ φαινὰ
 Πλασάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι. 170
- Ῥίμφα δὲ πατρός· ἵκοντο μέγαν δόμον, ὧκα δὲ μητρὶ
 Ἰννεπον, ὧς εἰδόν τε καὶ ἔκλυον· ἥ δὲ μάλ' ὧκα
 Ἰλλυόσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείρονι μισθῷ.
 Αἰ δ', ὥς τ' ἦ ἔλαφοι, ἦ πόρτιες εἶαρος ὦρη
 Ἄλλοντ' ἂν λειμῶνα, κορυσσάμεναι φρίνα φορέει, 175
 ὧς αἰ ἐπισχόμεναι ἑανῶν πτύχας ἱμεροέντων
 Ἰῆξαν κοίλῃν κατ' ἀμαξιτόν· ἀμρὶ δὲ χαῖται
 Ὀμοῖς αἴσσοντο κροκητῷ ἄνθει ὁμοῦσι.
 Τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θέον, ἐνθα πάρος περ
 Κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα· πρὸς δῶματα πατρός 180
 Ἰγρευνή· ἥ δ' ἄρ' ὀπίσθε, φίλον τετιμημένη ἦτορ,
 Στεῖχε, κατακρηθὲν κεκαλυμμένη· ἀμρὶ δὲ πέπλος
 Κυάνεος ῥαδινοῦσι θεῆς ἐλελίξετο ποσσίν.
 Αἶψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο Διοτρεφούς Κελεοῖο,
 Βᾶν δὲ δι' αἰθούσης, ἐνθα σφίσι πτόνιζα μήτηρ 185
 Ἰστο παρὰ σταθμὸν τέγος πύκα πικυτοῖο,
 Πικρὸν ὑπὸ κίλπη ἔχουσα, νέον θάλας· αἰ δὲ παρ' αὐτὴν
 Ἐδραμον· ἥ δ' ἄρ' ἐπ' αὐτὴν εὖη ποσὶ, καὶ ῥα μελὰθρου
 Κῦρε κέρη, πλῆσεν δὲ θύρας σέλιος θείου.
 Τὴν δ' αἰδώς τε, σέβας τε, ἰδὲ γλωρὸν δέος εἶλεν· 190
 Εἶξε δέ οἱ κλισμοῖσιν καὶ ἐδριάζεσθαι ἄνωγεν.
 Ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὦρηφόρος, ἀγλαόδωρος,
 Ἰθέλεν ἐδριάζεσθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαινοῦ,
 Ἀλλ' ἀκέουσα ἔμιμνε, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα·
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ οἱ ἐθήκεν ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα 195
 Πηκτὸν ἔδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύρεον βάλε κῶμα.
 Ἐνθα καθέζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλῶτερον·
 Διφρὸν δ' ἄρθρογγος τετιμημένη ἦσ' ἐπὶ δίφρου,

Οὐδέ τιν' οὔτ' ἔπει προσπτύσσειτο, οὔτε τι ἔργῳ,
 Ἀλλ' ἀγέλκστος, ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος, 200
 Ἦστο, πόθῳ μινύθυσσα βαθυζώνοιο θυγατρός.
 Πρίν γ' ὅτε δὴ γλεύης μιν ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
 Πολλὰ παρὰσκόπτουσ', ἐτρέψατο πότνιαν, ἀγνήν,
 Μειδέσαι, γελάσαι τε, καὶ ἴλαον σχεῖν θυμόν.
 Ἢ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα μεθύσσειον εὖχθεν ὀργαῖς· 205
 Τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἴνου
 Πλήσας, ἡ δ' ἀνένευσ'· οὐ γὰρ θεμιτόν οἱ ἔφασκε
 Πίνειν οἶνον ἐρυθρόν· ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ
 Δοῦναι· μίξασκεν πιέμεν γλήχωνι τερεῖνῃ.
 Ἢ δὲ κυκεῶν τεύξασα θεᾶ πόρεν, ὥς ἐκέλευεν· 210
 Δεξαμένη δ', ὁσίης ἐπέβη πολυπότνια Δηῶ.
 Τῇσι δὲ μύθων ἤρχεν εὐζωνος Μετάνειρα·
 Χαῖρε, γύναι, ἐπεὶ οὔτε κακῶν ἀπ' ἑολπα τοκῶν
 ἔμμεναι, ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπὶ τοι πρόπτει ὄμμασιν αἰδῶς
 Καὶ χάρις, ὥττι πέρ τε θεμιστοπόλων βασιλῆων, 215
 Ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη
 Τετλάμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κεῖται.
 Νῦν δ', ἐπεὶ ἴκεο δεῦρο, παρέσσεται, ὅσσα τ' ἐμοί περ.
 Παιῖδα δέ μοι τρέφε τὸνδε τὸν ὀψίγονον καὶ ὀέλπτον·
 ὧπασαν ἀθάνατοι, πολυέρχτος δέ μοι ἐστίν. 220
 Εἰ τόν γ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἴκοιτο,
 Ῥεῖά κ' ἐτίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
 Ζηλώσας· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτῆρια δοίην.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος Δημήτηρ·
 Καὶ σὺ, γύναι, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόρουσιν. 225
 Παιῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι, ὥς με κελεύεις.
 Θρέψω· κοῦ μιν, ἑολπα, κακοφραδίῃσιν τιθήνης
 Οὔτ' ἄρ' ἐπηλυσίῃ δηλήσεται, οὔθ' ὑποταμνόν.

Οἶδα γὰρ ἀντίστομον μέγα φέρτερον ὕλοτόμοιο,
Οἶδα δ' ἐπηλυστής πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν.

230

ὣς ἄρα φωνήσασα, θυώδει δέξατο κόλπῳ,
Χερσὶν τ' ἀθανάτησιν· γεγῆθαι δὲ φρένα μήτηρ.
ὣς ἡ μὲν Κελεῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
Δημοφῶνθ', ὃν ἔτικτεν εὐζῶνος Ματάνειρα,
ἔτρεφεν ἐν μεγάραις· ὁ δ' ἀέζατο δαίμνι ἴσος,
οὗτ' οὖν σῖτον ἔλιν, οὐ θησάμενος Δημήτηρ
Χρίεσκ' ἀμβροσίῃ ὡπαὶ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,

235

ἰδὼν καταπνεύουσα, καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα·
Νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει, ἥύτε θαλόν,
Λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμα τέτυκτο,
ὣς προθαλῆς τελέθεσκε, θεοῖσι δ' ἄντα ἐρύκει.

240

Καὶ κέν μιν ποιήσιν ἀγῆρων τ' ἀθανάτόν τε,
εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν εὐζῶνος Ματάνειρα,
Νύκτ' ἐπιτηρήσασα, θυώδεις ἐκ θαλάμοιο
Σκέψατο· κόπυσεν δὲ, καὶ ἄμφω πλῆζατο μηρῶ,
Δείσας ὅτ' περὶ παιδί, καὶ ἀάσθη μέγα θυμῷ
Καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

245

Τέκνον Δημοφῶν, ξείνη σε πυρὶ ἐνὶ πολλῷ
Κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόνει καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν.

250

ὣς ῥά τ' ὀδυρομένη· τῆς δ' αἶε δῖα θεάων.

Τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέρωνος Δημήτης,
Παῖδα φίλον, τὸν ἀελπτον ἐνὶ μεγάραισιν ἔτικτεν,
Χεῖρεςσ' ἀθανάτησιν ἀπὸ ἔο θῆκε πέδονδς,
ἔξανελουσα πυρὸς, θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς.
Καὶ ῥ' ἄμυδις προσέειπεν εὐζῶνον Μετάνειραν·

255

Νηΐδες ἄνθρωποι καὶ ἀφράδμονες, οὗτ' ἀγαθοῖο
Λίσαν ἐπερχομένου πρηνώμεναι, οὔτε κακοῖο.
Καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃ τι τῆς μήκιστον ἀάσθης.

Ἰστω γὰρ, θεῶν ὄρκος, ἀμελίικτον Στυγὸς ὕδωρ, 260

Ἀθανάτον κέν τοι καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα

Ἡαῖδα φίλον ποίησα, καὶ ἀφθίτον ὥπασα τιμῇ.

Νῦν δ' οὐδ' ἔσθ' ὥς κεν θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξαι·

Τιμὴ δ' ἄφθιτος· αἰὲν ἐπέσσειται οὐνεκα γούνων

Ἱμετέρων ἐπέβη, καὶ ἐν ἀγκούνησιν ἔαυσεν· 265

Ὀργῃν δ' ἄρα τυῶγε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,

Ἡαῖδης Ἐλευσινίων πόλεμον καὶ φίλοπιν αἰνῆν

Αἰὲν ἐν ἀλλήλοισι συνάξουσ' ἥματα πάντα. . . .

Εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάχορος, ἥτε μέγιστον

Ἀθανάτοισι, θνητοῖς τ' ὄνειρ καὶ χάσμα τέτυκται. 270

Ἄλλ' ἄγε μοι νηὸν τε μέγαν καὶ βωμόν ὑπ' αὐτῷ

Τευρόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν, αἰπὺ τε τεῖχος·

Καλλιγέρου κατὰ περθεύ, ἐπὶ προὔχοντι κελωνῷ,

Ὀργῇ δ' αὐτῇ ἐγὼν ὑποβήσομαι, ὥς θι' ἔπειτα,

Εὐαγγέως ἔρδοντες, ἐμὸν νόον ἰλάσσοισθε. 275

Ὡ, εἰπῶσα θεᾷ, μέγελος καὶ εἶδος ἄμειψεν,

Γῆρας ἀπωσαμένη, περὶ τ' ἀμφὶ τε κάλλος ἄητο·

Ὀδυρῇ δ' ἱμερόεσσα θνηέντων ἀπὸ πέπλων

Σαίθνατο, τῆλε δὲ φέγγος ἀπὸ χειρὸς Ἀθανάτοιο

Λάμπε θεᾷ, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενένοθεν ὄμους, 280

Αὐγῆς δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δῆμος ἀστεροπῆς ὥς·

Ἡ δὲ δι' ἐκ μεγάρων τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,

Δηρὸν δ' ἄρ' ὀργῆς γένετο χερόν, οὐδέ τι παιδὸς

Μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ θαπέδου ἀνελέσθαι.

Ταῦ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἔλειπνῃν, 285

Καὶ δ' ἄρ' ἀπ' εὐστρώτων λεγέων ὕρον· ἡ μὲν ἔπειτα

Ἡαῖδ' ἄνὰ χερσὶν ἔλυον, ἐπὶ ἐγκάτ' ἔτετο κόλπῳ·

Ἢ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαί· ἡ δ' ἔσσυτο πρόσσ' ἀπαλομένη,

Μετ' ἑρ' ἀναστῆσθαι θεώδεος ἐκ θαλάμοιο.

Λαγρόμεναι δέ μιν ἀνδρῆς ἐλούεον ἀσπαίροντα,
 Ἀμφαγαπαζόμεναι τοῦ δ' οὐ μειλίσσετο θυμός·
 Χειρότεροι γὰρ δὴ μιν ἔχον τροφοὶ ἤδ' ἐτιθῆναι.

290

Αἱ μὲν παννύχαι κυδρὴν θεὸν ἰλάσκοντο,
 Δείματι παλλόμεναι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 Εὐρυβίη Κελεῶ νημερτέα μυθήσαντο,
 ὧς ἐπέτελλε θεᾷ, καλλιστέφανος Δημήτηρ.

295

Αὐτὰρ ὅγ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπείρονα λαόν,
 Ἴνωγ' ἠΰκομψ Δημήτερι πίονα νηὸν
 Ποιῆσαι καὶ ἔωμὸν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.

Οἱ δὲ μάλ' αἰψ' ἐπίθοντο, καὶ ἔκλυον αὐδήσαντος,
 Τεῦχον δ', ὧς ἐπέτελλ'· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονος αἴση.

300

Αὐτὰρ ἐπεὶ τέλεσαν, καὶ ἐρώησαν καμάρτοιο,
 Βάν ῥ' ἔμεν οἴκαδ' ἕκαστος· ἀτὰρ ξανθὴ Δημήτηρ
 ἔνθα καθεζομένη μακάρων ἀπονόσφιν ἀπάντων,
 Μίμνε πόθῳ μινύθουσα βαλυσώνοιο θυγατρὸς.

305

Λινότατον δ' ἐνικυτὸν ἐπὶ γῆνᾳ πρυμνοβότειραν
 Ποιῆσ' ἀνθρώποις καὶ κύντατον, οὐδέ τι γαῖα
 Σπέρμ' ἀνίει· κρύπτει γὰρ εὐστέφανος Δημήτηρ.
 Πολλὰ δὲ καμπύλ' ἄροτρα μάστιγ' ἐλκον ἀρούραις.

310

Πολλὸν δὲ κρεῖττον λευκὸν ἐπώτιον, ἔμπεσε γαίῃ.

Καὶ νῦν κε πάμπαν ὄλεσε γένος μερόπων ἀνθρώπων
 Λιμοῦ ὑπ' ἀργαλέης, γερῶν τ' ἐρικυδέα τιμὴν

Καὶ θυσιῶν ἡμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,

Ἴδὲ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν, ἐφ' ὃν ἐφράσσατο θυμῷ.

315

Ἴδεν δὲ πρῶτον χρυσόπτερον ὥρσε καλέσσαι

Δημήτρ' ἠΰκομον, πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν.

ὧς ἔφαθ'· ἡ δὲ Ζηνὶ κελαινερέϊ Κρονίῳ

Παῖσθεο, καὶ μεστὰ γὰρ διέδραμεν ὦκα πόδεςσιν.

Ἰκετο δὲ πτολίεθρον Ἰλευσῖνος, θυοέσσας,

Εὐρον δ' ἐν νηϊ Λημήτεα κυκνόπεπλον, 320

Καί μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ἀχήμετερ, καλέει σε πατήρ Ζεὺς, ἄρβιτα εὐδὸς,
Ἐλθέμεναι μετὰ φῶλα θεῶν αἰγιγενετάων.

Ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.

ὧς φάτο λισσομένη· τῇ δ' οὐκ ἐπεπείθετο θυμός. 325

Λῦτις ἔπειτα θεοὺς μάκαρας Ζεὺς αἰὲν ἐόντας

Πάντας ἐπιπροΐαλλεν· ἀμοιβηδὶς δὲ κύντες

Κίκλησκον, καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,

Τιμάς θ', ἃς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·

Ἀλλ' οὔτις πείσαι δύνато φρένας· ἠδὲ νόημα, 330

Θυμῷ χωρμένης· στερεῶς δ' ἠγνάνετο μύθους.

Οὐ μὲν γάρ ποτ' ἔφασκε, θυώδεος Οὐλύμποιο

Πρὶν γ' ἐπιθήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,

Πρὶν ἴδοι ὀφθαλμοῖσιν ἐλὼν εὐώπιδα κόρυν.

Αὐτὴρ ἐπὶ τόγ' ἔκινσε φρεσὶν ἰσχυρὰ Ζεὺς, 335

Ἢς ἦρεβος πέμψε χρυσόρραπιν Ἀργειφόντην,

Ὅρρ' Αἰδὴν μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν,

Ἀγνὴν Περσεφόνειαν ἀπὸ ζόφου ἠερόντος

Ἢς φάος ἐξχαίγει μετὰ δαίμονας, ὅρρα ἐ μήτηρ

Ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα, μεταλλήζειε γόλοιο. 340

Ἢρμῆς δ' οὐκ ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κούφῃ γαίῃς

Εκσυμένως κατόρυσε, λιπὼν ἔδος Οὐλύμποιο.

Τέτμε δὲ τόνγε ἄνακτα δόμων ἔντοσθεν ἐνὺτα,

Ἦμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παρκαοίτι,

Πόλλ' ἀεκαζομένη μητρὸς πόσῳ· ἥ δ' ἐπ' ἀτλήτων 345

Ἢργοις θεῶν μακάρων μητίετο βουλή.

Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος, προσέφη κρατὺς Ἀργειφόντης·

Αἰδὴ κυανοχαῖτα, καταχθιμένοισιν ἀνάσσειν,

Ζεὺς με πατήρ ἤνωγεν Ἀγνὴν Περσεφόνειαν

Ἐξαγγελεῖν Ἑρέβουσι μετὰ σφάας, ὄφρα ἐ μήτηρ 350
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα, γόλου καὶ μήνιος αἰνῆς
 Ἀθανάτοισι παύσειεν· ἐπεὶ μέγα μήδεταί ἔργον,
 Φύσαι φύλ' ἀμενηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 Σπέρμ' ὑπὸ γλῆς κρύπτουσα, κατακρηνύουσα δὲ τιμῆς
 Ἀθανάτων· ἡ δὲ αἰνὸν ἔχει γόλον, οὐδὲ θεοῖσιν 355
 Μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θεώδεος ἔνδοθι νηοῦ
 Ἰσταί, Ἐλευσίνος κραναὸν ποτλίεθρον ἔχουσα.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ ἄναξ ἐνέρων Ἀἰδωνεύς·
 Ὀφρύτιν, οὐδ' ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἑρετμῆς.
 Ἐπταμένους δ' ἐκέλευε δαΐφρονι Περσεφονείῃ· 360

Ἐρχεο, Περσεφόνη, παρὰ μητέρα κυκνόπεπλον,
 ἵππιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα,
 Μηδέ τι δυσθύμινε λίην περιώσιον ἄλλων.
 Οὐ τι ἐν ἀθανάτοισιν αἰετὴς ἔσσομι' ἀκούτης,
 Ἀύτοκασίγνητος πατρός Διός· ἐνθάδ' ἰοῦσα, 365
 Δεσπύσσεις πάντων, ὅπῃσά ζωῇ τε καὶ ἔρπει,
 Τιμῆς δὲ στήθεσθι μετ' ἀθανάτοισι μεγίστης.
 Τῶν δ' ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἥματα πάντα,
 Οἳ κεν μὴ θυσίῃσι τῶν μένος ἱλάσκωνται,
 Εὐχάϊος ἔρδοντες, ἐνάσιμα δῶρα ποδωδύτας. 370

Ὡς φάτο· γαλήσιν δὲ πρήκρον ἱερουργήσας,
 Καρπαλίμως δ' ἀνόρουσ' ὑπὸ γάρματος· αὐτὰρ ὅγ' αὐτῇ
 Ῥοῆς κόκκον ἔδωκε σαρκεν μέλαινα καὶ ὀφθαλμοῖς.
 Ἀμφὶ ἔνωμῆσας, ἵνα μὴ μένοι ἥματα πάντα
 Ἀυτοῖ παρ' οἰδιῇ Δημήτερι, κυκνοπέπφω. 375
 Ἴππους δὲ προπάρουθεν ὑπὸ χερσέσσι νηγεσσαν
 ἔρυσεν ἀθανάτους ποδωδύκοντας Ἀιδωνεύς.
 Ἢ οὐδ' ὄρεον ἐπέβη, παρὰ δὲ κρητὴς Ἀργεομένης
 Ἰνὸν καὶ μέστιγν' ἰαλὸν μετὰ χερσὶν ἔκρινεν,

Σεῦε δὲ ἐκ μεγάρων· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην. 380

Ῥίμωρ δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν· οὐδὲ θάλασσα·

Οὐθ' ὕδωρ ποταμῶν, οὔτ' ἄγγεα ποιήεντα,

Ἴππων ἀθανάτων, οὔτ' ἄκριες ἔσχεθον ὄρμην,

Ἄλλ' ὑπὲρ αὐτῶν βαθὺν ἥερα τέμνον ἰόντες.

Στήθε δ' ἄγων, ὅθι μίμνεν εὐστέφανος Δημήτηρ, 385

Νηοῖο προπάρειθε θυώδεος· ἡ δὲ ἰδοῦσα

Ἰῖξ', ἥντε μαινᾶς ὄρος κατὰ δάσκιον ὕλη.

Περσεφόνη δ' ἐταίρῳ

Μητρὸς ἐῆς κατ

Ἄλτο θέειν

390

Τῇ δὲ

Ἄ

Τέκνον, μή ῥά τι μ.

Βρώμης· ἐξαῦθ

Ὡς μὲν γάρ κε νέουσ

395

Καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ, καλαινεφεῖ Κρονίῳνι,

Ναιετάοις πάντεσσι τετιμένη ἀθανάτοισιν.

Εἰ δ' ἐπάσω, πάλιν αὐτὶς ἰοῦσ'· ὑπὶ κεῖθεσι γαίης

Οἰκήσεις ὀρέων τριτάτην μ.

Τὰς δὲ δύω παρ' ἐμοὶ τε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν. 400

Ὅππότε δ' ἄνθεσι γαί' εὐώδεσιν εἰσροινούτιν

Πικτοδαποῖς θάλλει, τότε' ἀπὸ ζόφου ἡερόεντος

Λῦτι· ἄνει μέγα θαῦμα θεοῖς, θνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

Καὶ τίني σ' ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερὸς Πολυδέγμων;

Τὴν δ' αὖ Περσεφόνη περικαλλῆς ἀντίον κῦθα· 405

Τοιγάρ ἐγὼ τοι, μήτερ, ἐρῶ νημερτέα πάντα·

Εὐτέ μοι ἦλθ' Ἑρμῆς ἐριούνης ἄγγελος ὤκως,

Πᾶρ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανόων,

Ἐλθεῖν ἐξ Ἑρέβους, ἵνα μ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα

Ἀθήαις ἀθανάτοισι χρόλου καὶ μήνιος αἰνῆς. 410

Αὐτὰρ ἐγὼν ἀνόρουσ' ὑπὸ χάσματος· αὐτὰρ ὃ λάβρη
ἔμβαλέ μοι βροτὴς κόκκον, μελιτὴ δ' ἐδόωδ' ἦν,
ἄκουσαν δὲ βίῃ με πρῶτην ἄγκασσε πάσσαυθι.
ὣς δέ μ' ἀναρπάξας Κυρνίδεω πυκινῇν διὰ μήτιν
ἦρχετο, πατὴρ δ' ἐμοῖο, φέρον ὑπὸ κεύθεα γαίης, 415
ἔξερέω, καὶ πάντα διῆξιμαι, ὥς ἐρρεΐναις·

Ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἂν ἡμερτὸν λαίμωνα,
Λευκίππη, Φαινὼ τε, καὶ Ἠλέκτρη, καὶ Ἰάνθη,
καὶ Μελίτη, Ἰάχη τε, Ρόδειά τε, Καλλιρόη τε,
Μηλόβοσις τε, Τύχη τε, καὶ Ωκυρόη καλυψίς, 420

Χρυσή τις, Ἰάνειρά τις, Ἀκάστη τις, Ἀδμήτη τις,
καὶ Ροδόπη, Πλουτώ τε, καὶ ἡμερόσσα Καλυψία,
καὶ Στύξ, Οὐρανία τε, Γαλαξχύρη τις ἐρατεινή,
[Παλλὰς τις ἐγρεμάχη, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,]
παίζομεν, ἥ δ' ἄνθεα δρέπομεν χεῖρες τ' ἐρέοντα, 425

Μίγδα κόκκον τις ἄγανόν, καὶ ἀγαλλίδας ἥ δ' ὑάκινθον,
καὶ ροδέας κάλυκα, καὶ λείριχα, θυμὰ καὶ ἰδέσθαι,
Νάρκισσόν τις ὃν ἔρυσ', ὥσπερ κόκκον, εὐρεῖται χυθὼν·
αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμεν περὶ χράματος γαῖαν δ' ἐνεργεῖ
Χώρησεν, τῆς δ' ἔλθοι' ἀναξ κρατερὸς Ποσειδάμων. 430

Βῆ δὲ φέρον ὑπὸ γαῖαν ἐν ἄρμασι χρυσεΐσιν
Πύλλ' ἀεκαζομένην ἐβόησα δ' ἄρ' ὀρθία φωνῇ.
Ταῦτά τοι ἀγρυμνέη περ ἀληθέα πάντα· ἀγροῦω

ὣς τότε μὲν πρόπην ἡμᾶρ φλόγροντα θυρὸν ἔγρυται.

Πύλλ' ἀμείλιχον κραδίην καὶ θυμὸν ἔκινον, 435
Ἀμφαγαπαζόμεναι ἄλγεον δ' ἐπεπαύετο θυμὸς,
Γηθοσύνας δὲ δέχονται παρ' ἀλλήλων, ἐδοῖόν τε.
Τῆσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Εὐκλείη λιπαρὸν ἀνέλεμονος·
Πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερως ἀγνήν.

- Ἰκ τοῦ οἱ πρόπολος· καὶ ὁπάων ἔπλετ' ὄνασσα. 440
 Τῆς δὲ μετ' ἄγγελον ἦλε βαρύκτυπος εὐρύπα Ζεὺς·
 Ῥαῖην ἠύκομον, Δημήτερα κυανόπεπλον
 Ἀξέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 Δωσέμεν, ἅς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Νεῦσε δὲ οἱ κόρυην ἔτεος περιτελλομένοι 445
 Τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόρον ἡρβόνετα,
 Τὰς δὲ δύο παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλαις ἀθανάτοισιν.
 ὧς ἔρατ'· οὐδ' ἀπίθηςε θεὰ Διὸς ἀγγελιῶν.
 Ἔσσυμένως δ' ἤϊξε κατ' Οὐλύμποιο καρήνων,
 Ἦς δ' ἄρα Ῥάριον ἔξε, φερέσειον οἴθορ ἀρούρης 450
 Τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε γ' οὔτι φερέσειον, ἀλλὰ ἐκῆλον
 Ἔστηκει πανάφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κρὶ λευκὸν
 Μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 Μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχῆσιν,
 Ἥρο· ἀεζομένοι, πέδω δ' ἄρα πίσιες ὄγχευ 455
 Βρισέμεν ἀσταχῶν, τὰ δ' ἐν ἐλλεδαυτοῖσι θεοῖσιν ἔθαι.
 Ἔνθ' ἐπέβη πρότιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρογέταις·
 Ἀσπασίως δ' ἔθεν ἀλλήλας, κηχάρηντο δὲ θυμῷ.
 Τὴν δ' ὣδε πρῶτον ποιεῖν λιπαροκρήδεμνος·
 Δεῦρο, τέκος, καλέει σε βαρύκτυπος εὐρύπα Ζεὺς· 460
 Ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 Δωσέμεν, ἅς κ' ἐθέλησθα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Νεῦσε δέ σοι κόρυην ἔτεος περιτελλομένοι
 Τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόρον ἡρβόνετα,
 465
 Σῶσι, τὸ δ' ἐπὶ πρῶτον κέρειον.
 Ἀλλ' ἔτι, τέκος, ἔτι, καὶ πάλιν, καὶ δὲ πάλιν
 Ἰζήλεις· μετέχουσιν καὶ καὶ πάλιν ἔτι.
 Δίψα δὲ καρπὸν ἔχει φερέσειον οἴθορ ἀρούρης.
 ὧς ἔρατ'· οὐδ' ἀπίθηςε θεὰ Διὸς ἀγγελιῶν. 470

Αἶψα δὲ κερπὸν ἀνῆκεν ἀρουράων ἐριβόλων.

Πᾶσα δὲ φύλλοισιν τε καὶ ἄνθεσιν εὐρεῖα χθών

Ἔβρις· ἥ δὲ κιοῦσα θεμιστοπόλοις βασιλεύσιν

Δεῖξε, Τριπτολέμω τε, Διοκλεῖτε πληξίππῳ,

Εὐμόλπου τε βίῃ, Κελεῷ θ', ἡγήτορι λαῶν,

475

Δηρσμοσύνην θ' ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσιν,

[Τριπτολέμω τε, Πολυξείνῳ τ', ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ]

Σεμναί, τά τ' οὕτως ἐστὶ παρὰ ξέμεν, οὔτε πυθέσθαι,

Οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν ἄχος ἰσχνάνει αὐδῆν.

Ὀλβιος, ὅς τ' ἄν' ὅπως ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·

480

Ὅς δ' ἀτελής ἱερῶν, ὅς τ' ἔμμορος, οὔ ποθ' ὀμνήσῃ

Αἶσαν ἔχει, φθίμενός περ, ὑπὸ ζόφῳ εὐρώσεντι.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν θ' ὑπεθήκατο δῖα θεῶν,

Βᾶν ῥ' ἴμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὀμνήγουσιν ἄλλων.

Ἐνθάδ' ἐκαστὸς παρὰ Διὶ τριπλοῖτο βίῃ

485

Σεμναί τ', αἰδοῖαί τε· μέγ' Ὀλβιος, ὅντιν' ἐκείναι

Προρρονέως εἴλωνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.

Αἶψα δὲ οἱ πέμπουσιν ἐρέστιον ἐς μέγα δῶμα

Πλοῦτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος ὑνέτασσι δίδωσιν.

Ἀλλ' ἄγ', Ἐλευστῖνος θοοίσσης δῆρον ἔχουσα,

(19)

Καὶ Πάρον ἀμφιρύτην, Ἄντρον δὲ περὶ Πάρον,

Πότνια, ἀγλαόδωρ, ὠρηφόρε, Διὶ δ' ἔκαστα,

Αὐτῇ, καὶ κούρῃ, περικαλλεῖ Περσεφόνειᾳ,

Πρόφρων ἀντ' ὅλβης Πλοῦτον ὑνέτασσι δίδωσιν.

Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰετῆς.

(20)

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Αἰδοίην χρυσοστέφανον, καλὴν Ἀφροδίτην
 Ἄσσομαι, ἥ πάσης Κύπρου κρηδεῖνα λίλουχον
 Εἰναλίης, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὕγρον ἀέντος
 Ἰννεικεν κατὰ κύμα πολυπλοίστοις θαλάσσης,
 Ἀφρῶ ἐνὶ μαλακῶ· τὴν δὲ χρυσάμπυκες ὦραι 5
 Δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' αἰμβροτα εἴματα ἔσσαν.
 Κρατὶ δ' ἐπὶ ἀθανάτῳ στεφάνῃ· εὐτυχτον ἔθηκαν,
 Καλὴν, χρυσεῖν· ἐν δὲ τρητοῖσι λοβουῖσιν
 Ἄνθεμ' ὀρειχάλκου, χρυσοῖο τε τιμήεντο·
 Δαιρῇ δ' ἄμρ' ἀπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυρέουσιν 10
 Ὀρμοῖσι χρυσέουσιν ἐκόσμεον, οἷσι περ αὐτὰι
 ὦραι κόσμηθεν χρυσάμπυκες, ὅππότε ἴεν
 Ἐς χορόν ἱερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρῶς·
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῦ κόσμον ἔθηκαν,
 Ἰγόν ἐς ἀθανάτους· οἳ δ' ἡσπάζοντο ἰδύντες, 15
 Χερσὶ τ' ἐδεξιόωντο, καὶ ἡρόσαντο ἔκαστος
 Πῶσαι κουριδίην ἄλοχον, καὶ οἷκαδ' ἄγασθαι,
 Εἶδος θυμμάζοντες· ἰοστεφάνου Κυβερείης.
 Χαῖρ', ἐλικοβέλερα, γλυκυμείλιχε· δὸς δ' ἐν ὀφθαῖνοι
 Νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἐντυνον ἀκιδίην· 20
 Δόξα γὰρ ἐγὼ καὶ σέ· καὶ ἄλλης μνήσασθαι ἀνθρώψ.

ΣΤ'.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Ἀμφὶ Διόνυσον Σεμέλης ἐρικυδέος υἱόν ,
 Μνήσσομαι , ὡς ἐράνη παρὰ θέν' ἄλῃς ἀτρυγέτοιο ,
 Ἀκτῇ ἐπὶ προήλῃτι , νεηνίῃ ἀνδρὶ ἰοικώς ,
 Πρωθήβῃ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι ,
 Κυάνεαι· φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὦμοις 5
 Πορφύρεον· τάχα δ' ἄνδρες εὐσσέλμου ἀπὸ νηὸς
 Ἀχίσται προγέγοντο βοῶς ἐπὶ οἷνοπα πόντον ,
 Τυρσηνοί· τοὺς δ' ἤγε κακὸς μῦθος· οἱ δὲ ἰδόντες·
 Νεῦσαν ἐς ἀλλήλους , τάχα δ' ἐκθορον· αἰψὰ δ' ἐλόντες ,
 Εἶσαν ἐπὶ σφετέρῃς νηὸς , κεχαρημένοι ἦτορ . 10
 Υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο Διοτρεφέων βασιλῆων
 Εἶναι , καὶ δεσμοῖς ἔθειλον δεῖν ἀργαλείουσιν .
 Τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμὰ , λύγαι δ' ἄπο τηλόσε πῖπτον
 Χειρῶν ἡδὲ ποδῶν· ὃδὲ μειδιῶν ἐκάθητο
 Ὀρμασι κυανέοισι κυβερνήτης δὲ νοήσας , 15
 Αὐτίκα οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο , φώνησέν τε·
 Δικιμόνιοι τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύετε· ἐλόντες ,
 Καρτερόν! εὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηὺς εὐεργής·
 Ἢ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστίν , ἡ ἀργυρότοξος Ἀπάλλων ,
 Ἢδὲ Ποσειδάων· ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν 20
 Εἵκελος , ἀλλὰ θεοῖς , οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν .
 Ἀλλ' ἄγετ' , αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἡπείροιο μελαινης
 Αὐτίκα· μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε , μή τι χολωθείς
 Ὀρσῇ ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν·
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῶ ἠνίπαπε μύθῳ . 25
 Δαιμόνι· οὐρον ὄρα , ἄρ' αὖ δ' ἰστίον ἔλκεο νηὸς .
 Σύμπανθ' ὅπλα λαβὼν ὅδε δ' αὖτ' ἔλκεσσι μελῶσιν .

Ἰλπομαι, ἢ Λίγυπτον ἀφίξεται, ἢ ὄγε Κύπρον,
 ἢ ἐς Ὑπερβορέους, ἢ ἐκαστέρω· ἐς δὲ τελευταίην
 Ἐκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα, 30
 Οὓς τε κασιγνήτους· ἐπεὶ ἡμιν ἐμβαλε δαίμων.

ὣς εἰπὼν, ἰσὺν τε καὶ ἰσίων ἔλκετο νηός.

Ἐμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἰσίων, ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄπλα
 Καττάνυσαν· τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θυμακτὰ ἔργα.
 Οἶνος μὲν πρότετα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν 35
 Ἰδύποτος κελάρυζ' εὐώδης, ὄρνυτο δ' ὀδμή
 Ἀμβροσίη· ναύτας δὲ τάρος λάβε πάντας, ἰδόντας.

Αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἰσίων ἐξετανύσθη
 Ἄρπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
 Βότρυες· ἀμφ' ἰσὺν δὲ μέλας εἰλίσσεται κισσός, 40
 Ἄνθεσι τηλεθών, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·

Πάντας δὲ σκαλμοὶ σερφάνους ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες
 Μηδείδην τέτ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
 Γῇ παλάμν. ὃ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἐνδοθι κηδῆς
 Δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔθραχεν· ἐν δ' ἄρα μέσση 45

Ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχεναν, σήματα φαίνων
 Ἄν δ' ἔση μεμνοῦν, λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄρκου
 Διόνυτον ὑπόδρα ἰδὼν· οἱ δ' ἐς πρύμνην ἐφύβησαν,
 Ἀμφὶ κελάρυζον δὲ, σπέρματα θυμολέοντα,

Ἰσὺν δ' ἄρ' ἐκαστέρω· οὐδ' ὅρα τήνης ἐπὶ νηὸς 50
 Ἄρκτου ἔλκε· οἱ δὲ θύραζε, κακὴν μέρων ἐφ' ὀπίσταντες,
 Παντες ὄρεται πύδαρσιν, ἐπὶ ἴσῳ, εἰς ἡρώεσσιν,
 Δελγίνες δ' ἐφύοντο· πικρὰ γὰρ ἦν δ' ὀπίσταντες

Ἰσχεσθε, καὶ μιν εἴλας πενθήλινον, σπῆ τε μῦθον·
 ὣλρσαι, δις χάτωρ, τῷ ἑμῷ κεχρησμένε θυμῷ· 55

Ἰππὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, ὅν τέκε μήτηρ
 Καδμήϊ· Σεμέλη, Διὸς ἐν φιλότῃτι μηρίσῃ.

Χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πῃ γὰρ
 Σεῖο γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμήσται ἑλάνην.

Ζ.

ΕΙΣ ΑΡΕΑ.

Ἄρες ὑπερμενέτα, βρισάριματε, χρυσοεπιήληξ,
 ὀβριόθυρε, γέρασπι, πολισσός, χαλκοκορισά,
 Καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενές, ἔρκος Ὀλύμπου,
 Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιτος,
 Ἀντιξίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγέ φωτῶν, 5
 Ἰνорέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων
 Αἰθέρος ἐπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθα σε πῶλοι
 Ζαχλειγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσιν·
 Κλῶθι, βροτῶν ἐπίκουρε, θεῶν εὐθαρσέως ἦτορ,
 Περὶ κατασίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιόητη 10
 Ἰμετέρην καὶ κάρτος Ἀρήϊον· ὥς κε δυναίμην
 Σεύεσθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἑμοῖο κάρηνου,
 Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμήν,
 θυμοῦ τ' αὖ μένος ὅζῳ κατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθισιν
 Φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιθαινέμεν· ἀλλὰ σὺ θάρσος 15
 Ἄϊε, μάκαρ, εἰρήνης τε μένου· ἐν ἀπήμοσι θεσπεῖς
 Δυσμενέων προφυγόντα μῦθον, Κῆρας τε βιαίας.

Η.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα, κασιγνήτην Ἐκάτσιο,
 Παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροπον Ἀπόλλωνος,
 ἦθ' ἱππους ἄρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλητος,
 ῥίμφοι διὰ Σμύρνης παγγρύσειον ἄρμα διώκει
 Ἔς Κλάρον ἀμπέλισσαν, ὅδ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων 5
 ἵσταται, μιμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χάρις, θεάϊ θ' ἄμμι πάσαι, καὶ δὲ
 Αὐτὰρ ἐγὼ σε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομαι ἀνθεῖν,
 Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος, μεταθήσεται ἄλλον εἰς ὕμνον.

Θ.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Κυπρογενῇ Κυθέρειαν αἰέτομαι, ἥτε βροτοῖσιν
Μεΐλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἡμερτῷ δὲ προσώπῳ
Αἰεὶ μειδιάει, καὶ ἐφ' ἡμερτὸν φέρει ἄνθος.

Χαῖρε, θεᾷ, Σαλαμῖνος εὐκτιμένης μεδέουσα,
Καὶ πάσης Κύπρου, δὴς δ' ἡμερόεσσαν αἰοιδήν·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

5

.....

I.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλὰ δ' Ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομ' αἰεῖδεν,
Δεινὴν, ἥ σὺν Ἄρκτ' ἔμειλε πολεμῆϊα ἔργα,
Περθόμενά τε πόλεις, αὐτὴ τε πτόλεμοί τε,
Καὶ τ' ἐρρύσατο λαὸν, ἰόντα τε, νισσόμενόν τε.

Χαῖρε, θεᾷ, δὴς δ' ἄμμι τύχην, εὐδαιμονίην τε.

.....

I A.

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

Ἥραν αἰείδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Πείη,
Ἀθανάτην βασιλείαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
Ζητὸς ἐριγδούποι κασιγνήτην, ἄλογόν τε,
Κυδρήν, ἣν πάντες μάκχαρες κατὰ μακρὸν Ὀλύμπῳ
Ἀζόμενοι τίουσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.

.....

ΙΒ.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Δήμητρ' εὐχομον, σεμνήν θεὸν, ἄρχοιμ' αἰεῖδεν,
 Αὐτὴν, καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν.
 Χαῖρε θεᾶ, καὶ τήνδε σάω πόλιν· ἄρχε δ' αἰοιδῆς.

.....

ΙΓ.

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

Μητέρα μοι πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
 Ἰμνεί, Μοῦσα λιγέῃα, Διὸς θυγάτηρ μέγαλ' αἰο.
 Ἴπ' κροτάλων, τυπάνων τ' ἱαχῇ, σὺν τε βρόμος αὐλῶν
 Εὐκτεν, ἡδὲ λύκων κλαγγῇ, χαροπῶν τε λεόντων,
 Οὐρεᾶ τ' ἡχέεντα, καὶ ὑλθέντες, ἐναυλοῖ.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαὶ θ' ἄμ' αἰετ' αἰοιδῆς.

5

.....

ΙΔ.

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟΘΥΜΟΝ.

Ἡρακλέα, Διὸς υἱόν, αἰέσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
 Γένετ' ἐπιχθονίων Θήβης ἐνὶ καλλιχόροις
 Ἰλκμήνῃ, μιγθεῖτα κελαινερφεῖ Κρονίωνι.
 Ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον, ἡδὲ θάλασσαν
 Πλαζόμενος, πομπῇσιν ὑπ' Εὐρυσθέως ἄνακτος,
 Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη.
 Νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἔδος νικρόντος Ὀλύμπου
 Χαίει περπόμενος, καὶ ἔχει καλλίσσαστον ἱόν.
 Χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱέ· δίδου ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

5

.....

IΕ.

ΕΙΣ ΔΣΚΛΗΠΙΟΝ.

Ἰατῆρα νόσων, Ἀσκληπιὸν ἄρχον' αἰδεῖν,
 γίον Ἀπόλλωνος· τὸν ἐγείνατο δῖα Κορωνίς
 Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κόρη Φλεγέου βασιλῆος,
 Χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δὲ σ' αἰοιδῆ 5

.....

IΣΤ.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Κάστορα καὶ Πολυδῶκε' αἰδέο, Μοῦσα λίγεια,
 Τυνδαρίδας, αἱ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο·
 Τῶς ὑπὸ Τηϋγέντου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη,
 Ἀθήρη ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι.

Χοίρετε, Τυνδαρίδαι, τάχῃσιν ἐπιβήτορες ἵππων. 5

.....

IΖ.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν αἰδέω Κυλλήνιον Ἀργειφόντην,
 Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου,
 Ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαιᾶ,
 Ἄτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσθαι,
 Λιδεῖν· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὄμιλον, 5
 Ἄντρω ναιετάουσα παλίσκίῳ· ἔνθα Κρονίων
 Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ μισγέσχετο νυκτὸς ἀμολγῇ.
 Εἶτε γὰρ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
 Ἀλκίχανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς, Θνητοὺς τ' ἀνθρώπους.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ. 10
 Σὺ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος, μεταβήσομαι ἄλλον εἰς ὕμνον.
 Χαῖρ', Ἑρμῇ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἐάων.

.....

III.

Εἰς Πανα

Ἀμφί μοι Ἑρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε, Μοῦσα,
 Αἰγυπώδην, δικέρωτα, φιλόκριτον, ὅς τ' ἀνὰ πύσῃ
 Δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροῦθεσι Νύμφαις·
 Αἶτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα,
 Πᾶν ἀνακεικλόμεναι, νόμιον θεὸν, ἀγλαέθειρον, 5
 Αὐχμημένθ', ὃς πάντα λόφον νηφόντα λέλογγεν,
 Καὶ κορυφὰς ὀρέων καὶ πετρήεντα κέλευθα·
 φοιτᾷ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα διὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
 Ἄλλοτε μὲν βείθροισιν ἐρελκόμενος μαλακοῖσιν,
 Ἄλλοτε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἡλιβάτοισι διοιγνεῖ, 10
 Ἀκροτάτην κορυφὴν μολόσκαπον εἰσαναβαίνων.
 Πολλάκι δ' ἀργινόντα διέδραμεν οὔρεα μακρὰ,
 Πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι δαήλασε, θῆρας ἐναίρων,
 Ὅξέα δερκόμηνος· τότε δ' ἔσπερος ἔκλαγεν οἶος,
 Ἄγρης ἐξανίων, δονάκων ὑπο μοῦσων ἀθύρων 15
 Νήδυμον· οὐκ ἂν πόνγε παρθοράμοι ἐν μελέεσσιν
 Ὄρνις, ἥ τ' ἔαρος πολυχνθέος ἐν πετάλοισιν
 Θοῆνον ἐπιπροχέουσ' ἰχθεὶ μελίγηρυν ἀοιδήν.
 Σὺν δέ σφιν τότε Νύμφαι ὀρεστιάδες, λιγύμελποι,
 φοιτῶσαι πύκα ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ 20
 Μέλπονται· κορυφὴν δὲ περιπτένει οὔρεσ· Πῆχ' ὧ,
 Δαίμων δ' ἐνθα καὶ ἐνθα χορῶν, τότε δ' ἐς μέσον ἔρπον,
 Πυκνὰ ποσσὶν διέπει, λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφροῖν

Λυγρὸς ἔχει, λιγυρῆσιν ἀγαλλόμενος φρένα μόλπαϊς
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος ἡδ' ὑάκινθος 25
 Εὐώδης θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίη.
 Ἰμνεῦσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
 Οἷόν θ' Ἑρμείην ἐριούνιον ἔσχατον ἄλλων
 Ἰννεπον, ὡς ὄγ' ἅπασι θεοῖς θοὺς ἄγγελός ἐστιν·
 Καί ῥ' ὅγ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακκα, μητέρα μῆλων, 30
 Ἰξίκετ', ἔνθα τέ οἱ τέμενος Κυλληνίου ἐστίν·
 Ἰνθα ὄγε, καὶ θεὸς ὦν, ψαφροτόριχα μῆλ' ἐνόμειν
 Ἄνδρ' ἄρα θνητῷ· θάλε γὰρ πόθις ὑγρὸς ἐπελθὼν,
 Νύμφη εὐπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότῳτι μιγῆναι·
 Ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερίν· τέκε δ' ἐν μετάρουσιν 35
 Ἑρμείη φίλον υἱόν, ἄραρ τερατωπὴν ιδέσθαι,
 Αἰγιόδοην, δικέρωτα, πολύκροτον, ἡδυγέλωτα·
 Φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τεθνήη·
 Δεῖσε γὰρ, ὡς ἶδεν ὄψιν ἀμείλιχον, ἡγέμενον.
 Τὸν δ' αἰψ' Ἑρμείας ἐριούνιος ἐς χεῖρα θῆκεν 40
 Δεξιόμενος· χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
 Ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἔδρας κίε, παῖδα καλύψας
 Δέρμασιν ἐν πυκνοῖσιν ὀρεσκήοις λαγωῶν·
 Πὰρ δὲ Ζηνὶ κῆθίξε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Δεῖξε δὲ κοῦρον ἑόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερβεν 45
 Ἀθάνατροι, περίκλῳ δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος·
 Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερεψεν.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' αἰοιδῆ·
 Λύττωρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

ΙΘ.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

Ἥφαιστον κλυτόμητιν αἰδέο, Μοῦσα λιγέῃ,
 ὅς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
 Ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἱ τὸ πάρος περ
 Ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὔρεσιν, ἥύτε θῆρες·
 Νῦν δὲ δι' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα θαέντες, 5
 ἱκτιδίω, αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Εὐκόλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισιν δόμοισιν·
 Ἀλλ' ἴληθ', Ἥφαιστε· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

Κ.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' αἰδεῖ,
 Ὀχθὴ ἐπιθρόσκων ποταμὸν παρὰ δινηέντα,
 Πηγαίον· σὲ δ' αἰοῖδός, ἔχων φόρμιγγα λύγισαν,
 Ἰδμεπῆς, πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἶν' αἰοῖδει.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· Ἰλαμαι δέ σ' αἰοιδῆ.

ΚΑ.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

Ἀμφὶ Ποσειδάωνι, θεὸν μέγαν, ἄρχομ' αἰδέειν,
 Γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
 Πόντιον, ὅσθ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγᾶς.
 Διχθὰ τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
 Ἴππων τε δρητῆρ' ἔμμεναι, σωτῆρά τε νηῶν.

Χαῖρε, Ποσειδάων, γαιήοχε, κυκνοχαῖτα,
Καὶ μάκαρ, εὐγενὲς ἦτορ ἔχων, πλώουσιν ἄρηγε.

.....

ΚΒ.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

Ζῆνα, θεῶν τὸν ἄριστον, αἰέσομαι, ἡδὲ μέγιστον,
Εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅς τε Θέμιστι
Ἐγκλιδὸν ἐξομένη πυκινούς ὄφρους ὑαρίξει.
Ἴλη', εὐρύοπα Κρόνιδη, κύδιστε, μέγιστε.

.....

ΚΓ.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

Ἰστίη, ἥ τε ἄνακτος, Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
Λιεῖ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὕγρον ἔλαιον.
Ἔρχοτο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐνθάδε θυμὸν ἔχουσα,
Σὺν Αἰῇ μητιόεντι, χάριν δ' ἅμ' ὕπασσον αἰοιδῇ.

.....

ΚΔ.

ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μουσάων ἄρχωμαι, Ἀπόλλωνός τε Διός τε.
Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκθεόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες αἰετοὶ ἔσαν ἐπὶ χθονὶ καὶ κηαρισταί,
Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὄντινα Μοῦσαι
φύλονται· γλυκερὰ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδῇ.

Χοίρετε, τέχνη Διὸς, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' αἰοιδῇν.
Αὐτὰρ ἐγὼν ὕμνων τε καὶ ἄλλας μνήσασθαι αἰοιδῆς.

.....

ΚΕ.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Κισσοκήμην Διόνυσον, ἐρίβρομον, ἄρχον' αἰεῖδεν,
 Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
 ὃν τρέφον ἤσκαμι Νύμφαι, παρὰ πατρός ἄνακτος
 Δεξάμεναι κόλποισι, καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον,
 Νύσσης ἐν γυάλοις· ὃ δ' ἀέξατο πατὴρ ἔκκητι 5
 ἄντρῳ ἐν εὐώδει, μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεοὶ πολὺνμνον ἔθρεψαν,
 Δὴ τότε ροιτίζεσκε καθ' ὕληνεντας ἐναύλους,
 Κισσῶ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ' ἅμ' ἔπαντο
 Νύμφαι, ὃ δ' ἐξηγεῖτο βρύμας δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην. 10
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε.
 Ἄος δ' ἡμᾶς χείροντας ἐς ὥρας αὐτὶς ἰκέσθαι,
 ἔκ δ' αὖ ὥράων ἐς τοὺς πολλοὺς ἐνικυτούς.

.....

ΚΣΤ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Οἱ μὲν γὰρ Δρακύνῃ σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοέσση
 Φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, Δῖον γένος, Εἰραφιῶτα,
 Οἱ δὲ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι
 Κισσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Ἄλλοι δ' ἐν Θηβῇσιν, ἄναξ, σὲ λέγουσι γενέσθαι. 5
 Πευδόμενοι· σὲ δ' ἔτιχτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.
 ἔστι δέ τις Νύση, ὕπατον ὄρος, ἀνθέων ὕλη,
 Τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτου βοάων.

Καὶ οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ' ἐνὶ νηοῖς. 10
ὥς δὲ τὰ μὲν τρία, σοὶ πάντως τριετηρίσιν αἰεὶ
Ἄνθρωποι ῥέζουσι τεληέσσας ἑκατόμβας.

Ἢ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος 15
Κρατὸς ἀπ' αἰανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπιον.

Ὡς εἰπὼν, ἐπένευσε καρήατι μητίετα Ζεῦ·
Ἰληθ', Εἰραφιῶτα, γυναιμανές· οἱ δέ σ' αἰοδοὶ
ἄδομεν ἀρχόμενοι, λήγοντές τ'· οὐδέ περ ἔστιν,
Σεῖ ἐπιληθόμενον, ἱερῆς μεμνησθαι αἰοιδῆς.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διώνυσ' Εἰραφιῶτα, 20
σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἣν περ καλέουσι Θυώνην.

KZ.

E I S A P T E M I N.

Ἄρτεμιν αἰίδω χρυσηλάκατον, κελαδαινὴν,
Παρθένον αἰδοίην ἐλαφροβόλῃν, ἰσχυραίαν,
Λύτοκασσιγνήτην χουσαόρου Ἀπόλλωνος.
Ἢ κατ' ὄρη σκυόεντα καὶ ἄκρας ἡνεμοέσσας 5
ἄγρη τερπομένη παγγρύσεια τόξα τιταίνει,
Πέμπουσα στονόεντα θέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
ὑψηλῶν ὄρεων, ἰάχει δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη
Δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν· φρίσσει δέ τι γαῖα,
Πόντος τ' ἰγθύοεις· ἡ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα
Πάντη ἐπιστρέφεται, θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην. 10
Αὐτὰρ ἐπὴν τερφοῖθ' ὀθηροκόπος ἰσχυαίρα,
Εὐφρομένη δὲ νόον, χαλάσας· εὐκαμπέα τόξα,
ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Δελφῶν ἐς πύονα δῆμον,

Μουσείων καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσιν. 15
 ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰούς,
 ἰγείται, χαρίεντα περὶ χοροῦ κόσμον ἔχουσα
 ἑξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὅπ' ἱεῖσαι
 ὕμνευσιν Αἰτῶ καλλίσφυσον, ὡς τέκε παῖδας,
 Ἀθηνάων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἑζοχ' ἀρίστους. 20
 Χαίρετε τέκνα Διὸς καὶ Αἰτοῦς ἡνιόμοιοι·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

ΚΗ.

Εἰς Ἀθηνᾶν.

Παλλὰδ' Ἀθηνάην, κυδρὴν θεὸν, ἄρχον' αἰεῖδεν,
 Γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
 Περθέον αἰδοίην, ἐρυτίπτολιν, ἀλκίεσσαν,
 Τριτογενῇ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
 Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς πολεμικήν τεύχε' ἔχουσαν, 5
 Χρύσεα παμρανύωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὀρώντας
 Ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
 ἑστουμένης ὤρουσαν ἀπ' Ἀθηνάων κρήνην.
 Σείσας δ' ὄξυν ἄκουσ'· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὀλυμπος
 Δεινὸν ὑπὸ βρίμῃ Γλαυκώπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα 10
 Σμερδαλέον ἰχθύσεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος,
 Κύματα πορφυρέοισι κυκώμενος, ἔσχετο δ' ἄλκι
 ἑξαπύνης· στήσεν δ' ὑπερίνοσ ἀγλαὸς οὐρανός·
 Ἴππους· ὠκύποδας δαρὲν χεῖρον, εἰσέκε κούρη
 ἦλ'· ἀπ' Ἀθηνάων ὤμων θεοεικέλα τέύχεα, 15
 Παλλὰς Ἀθηνάη, γρήθησε δὲ μητίετα Ζεὺς.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝ.

Ἰστίη, ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων,
 Ἔδρην ἀΐδιον ἔλαχες, πρεσβηΐδα τιμὴν,
 Καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τιμὴν· οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ
 Εἰλαπῖναι ὕνητοῖσιν, ἔν' οὐ πρώτη πημάτῃ τε 5
 Ἰστίη ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον.
 Καὶ σύ μοι, Ἀργειφόντα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ,
 Ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόβραχι, δῶτορ ἑάων·
 Ναίετε δώματα κελὰ, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν
 Ἰλκος ὦν, ἐπάρχηε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε 10
 Ἰστίῃ. ἀμφότεροι γὰρ ἐπιγυθονίων ἀνθρώπων
 Εἰδότες ἔργματα καλὰ, νόῳ β' ἔσπεσθε καὶ ἥβῃ.
 Χαῖρε, Κρόνου θυγάτηρ, σύ τε καὶ χρυσόβραχις Ἑρμῆς
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἡμέων τε καὶ ἄλλης μνησάμε' αἰοιδῆς.

.....

Λ.

ΕΙΣ ΓΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

Γαῖαν παρμητίζου καίσομαι, ἡυθέμελθον,
 Πρεσβύτην, ἣ φέρβει ἐπὶ γῆτονι πάνθ', ἐπὶ δ' ἔστιν,
 Ἥμεν ὅσα χθονὶ δῖκν ἐπέρχεται, ἡδ' ὅσα πόντον,
 Ἦδ' ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
 Ἐκ σείο δ' εὐπαιδέες τε καὶ εὐκαρποιεὶ τελέθουσιν 5
 Πότνια· σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἡδ' ἀφελέσθαι
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν· εἰ δ' ὄλβιος, ὅν κε σὺ θυμῷ
 Περὶ φρονιμῶν τιμήσεις· τῷ τ' ἄσθονα πάντα πάρεστιν.

κρήναι μὲν σφιν ἄρουρα φερίσβιος, ἡδὲ κατ' ἀγροῖς
 Κτήνεσιν εὐθιγαῖ, οἶκος δ' ἐμπύμπλαται ἐσθλῶν· 10
 Αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κάτα καλλιγύναικα
 Κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀππιδεῖ·
 Παῖδες δ' εὐφροσύνη νεοθηλεῖ κυδιόωσιν,
 Παρθενικάι τε χοροῖς εὐκνήσιν εὐφρονι θυμῷ
 Παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης, 15
 Οὓς κε σὺ τιμήσεις, σεμνὴ θεᾷ, ἄφρονι δαΐμον.
 Χαῖρε, θεῶν μῆτερ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Πρόφρων δ' ἀντ' ὥδῃς βίοτον θυμῆρε' ὀπαζε·
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέῃ καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΔΑ.

ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Ἥλιον ὕμνεῖν αὐτὲ, Διὸς τέκος, ἄρχεο, Μοῦσα,
 Καλλιόπη ραέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
 Γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ἰπερίων, 5
 Αὐτοκασσιγνήτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
 Ἠῶ τε ῥοδόπηχυν, εὐπλόκαμόν τε Σελήνην,
 Ἥελιόν τ' ἀκάμαντ', ἐπισείελον ἀθανάτοισιν,
 Ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Ἴπποις ἐμβεβαῶς· σμερδνὸν δ' ὄγε δέρεται ὄσσοις
 Χρυσέης ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ 10
 Λίγλῃεν εἰλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
 Λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
 Τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροῖ λάμπεται ἔσθος,
 Αεπτουργός, πνοῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρστενος Ἴπποι
 ἔνθ' ἄρ' ὄγε τασσας χρυσόφυγον ἄρμα καὶ ἵππους 15

Ἐσπέριος πέμπῃσι δ' οὐρανοῦ ὠκεανόνδε.

Χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμῆς ὕπαζε·
Ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος, κλήτω μερόπων γένος ἀνδρῶν
Ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἐδειξαν.

~~~~~

AB.

ΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΝ.

Μήνην αἰεῖδεν τανυσίπτερον ἔσπετε, Μοῦσαι,
Ἰδυεπέες κοῦραι Κρονίδεω Διὶ, Ἴσσορες ᾠδῆς·
Ἰς ἀπο αἴγλη γαῖαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος,
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
Λῆγλης λαμπούσης· σὺ βεῖ δέ τ' ἀλάμπετος, ἀήρ 5
Χρυσέου ἀπὸ σφράνου· ἀκτῖνες δ' ἐνδιέχονται,
Εὐτ' ἂν ἀπ' ὠκεανοῦ λοεσσαμένη χροῖα καλὸν,
Εἴματα ἱσσαμένη τηλαυγέα, διὰ Σελήνη,
Ζευδαμένη πόλου, ἐριούχενας, αἰγλήεντας,
Ἰσσομένως προτέρως ἑλάτῃ καλλιτέριχας ἵππους· 10
Ἐσπερίη διγύμνητος, ὅτε πλήθῃ μέγας ὄγκος,
Λαμπρόταταί τ' αὐγαί, τότε ἀσφραμένης τελέθωσιν
Οὐρανόνθεν· τέκμων δὲ βροτῶν καὶ σῆμα τέτυκται.
Τῇ βρά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ· 15
Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Πηνελόην γαίνατο κούρην,
Ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεαῖσιν.
Χαῖρε, ἄνασσα, θεὰ λευκώλενος, διὰ Σελήνη,
Πρόφρων, εὐπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος, κλέα φωτῶν
Ἰσσομαι ἡμιθέων, ὧν κλείουσ' ἔργα κατ' αἰεδοῦ
Μουσάων θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροάντων. 20

~~~~~

ΛΓ.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ:

Ἄμφι Διὸς κούρους ἐλικώπιδες ἔσπετε Μιῦσαι,
 Τυνδαρίδας, Ἀήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
 Καστορά ὃ' ἱππύδαμον, καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα·
 Τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῇ, ὄρεος μεγάλιοι,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ κελαινεφέϊ Κρονίωνι, 5
 Σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
 Χειμέρειαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
 εὐχόμενοι καλαίουσι Διὸς κούρους μεγάλιοι
 Ἄρνεσσιν λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες 10
 Πρύμνης· τὴν δ' ἀνεμός τε μέγας καὶ κῆμα θαλάσσης
 Θῆκαν ὑποβρυχίην· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
 Ξουθῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀΐζαντες,
 Αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
 Κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἀλὸς ἐν πελάγεσσιν 15
 Ναύταις, σήματα καλὰ πόνου σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
 Γήθησαν, πᾶσαντο δ' οἷζυροῖο πόνοιο.

Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς·

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΤΙΝΑ.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΕΠΩΝ.

ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΝ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Α.

ΠΡΟΣ ΝΕΟΤΕΙΧΕΙΣ.

Αἰδεῖσθε ξενίων κεχηρμένον ἡδὲ δόμοιο,
οἳ πόλιν αἰπαινὴν, Κύμης ἐριώπιδα κούρην,
Ναίετε, Σχιδήνης πόδα νεάτοιν ὑψικόμοιο,
Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ξανθοῦ ποταμίου,
Ἰέρμου δινηέντος, ὃν ἀλχνατος τέκετο Ζεὺς·

Β.

Εἰς τὴν κύμην ἀναστρέψων.

Λίπα πόδας με φέρειεν εἰς αἰδοίον πόλιν ἀνδρῶν·
Τῶν γὰρ καὶ θυγὲς πρόφρων καὶ μῆτις ἀρίστη.

Γ.

ΕΙΣ ΜΙΔΗΝ.

Χαλκή παρθένος εἰμι, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
 Ἰς τ' ἂν ὕδωρ τε ῥέη, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,
 Ἠελιός τ' ἀνίων φαίνη, λαμπρὴ τε σελήνη,
 Καὶ ποταμοὶ πλήθωσιν, ἀνακλύζη δὲ θάλασσα·
 Αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτω ἐπὶ τύμβῳ,
 Ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαιπται.

5

~~~~~

Δ.

ΠΡΟΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

Οἷρ μ' αἶση δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
 Νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων!
 Ἦν ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο
 Ἀχοὶ Φρύκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων,
 Ὀπλοῖτεροι, μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
 Λιολίδα Σμύρνην ἀλιγείτονα, ποντοτίνακτον,
 Ἦντε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῦ Μέλητος.
 Ἔνθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
 Ἠθηλέτην κλήσαι δῖαν γῆνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν·
 Οἱ δ' ἀπανηγάσθην ἱερὴν ὅπα, φῆμιν αἰοιδῆς,
 Ἀφραδίη. τῶν μὲν τε παλίων τις φράσσεται αὐτίς,
 Ὅ σφιν ὄνειδείησιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
 Κῆρα δ' ἐγὼ, τήν μοι θεὸς ὤπασε γεινομένῳ περ,
 Τλήσομαι, ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ·
 Οὐδὲ τί μοι φίλα γούνα μένειν ἱερὰς ἐν ἀγροῖς·
 Κύματα ὀρμαίνουσιν, μέγας δέ με θυμὸς ἐπαίγει·
 Δῆμον ἐς ἄλλοδαπὸν ἵεναι, ὀλίγον περ ἔοντα.

5

10

15

Ε.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΤΟΡΙΔΗΝ.

Θεστορίδῃ, ὀνητοῖσιν ἀνωίστιον πολέων περ,
Οὐδὲν ἀρραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

ΣΤ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ.

Κλῦθι, Ποσειδάον μεγαλοσθενὲς, ἐννοσίγαιε,
Εὐρυχόρου μεθέων ἡδὲ ζαθέου Ἑλικῶνος.,
Δὸς δ' οὔρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι
Ναύταις, οἳ νηὸς πομπῶι ἡδ' ἀρχαὶ ἔασιν.
Δὸς δ' ἐς ὑπωρείην ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
Αἰδοίων μ' ἐλθόντα ἑροτῶν ὀσίων τε κυρῆσαι·
Φῶτά τε τισαίμην, ὅς ἐμὸν νόον ὑπεροπεύσας,
ἰδύσατο Ζῆνα ξένειον· ξενείην τε τράπεζαν.

5

Ζ.

ΕΙΣ ΠΟΛΙΝ ΕΡΥΘΡΑΙΑΝ.

Πόντια γῆ, πᾶνδωρε, δότειρα μελίφρονος ὄλβου,
ὡς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὖχοιτοετύχης,
Τοῖσι δὲ δύσεωλος καὶ τεργεῖ, οἷς ἐχλωώθης.

Η.

ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΑΣ.

Ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι Ἄλγῃ,
Πτωχάσιν αἰθυρίσι θίον δύσζηλον ἔχοντες,

Ἀδεῖσθε ξενίου Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
 Δεινὴ γὰρ μέτοπις ξενίου Διὸς, ὅς κ' ἀλίτῃται.

.....

Ε.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ.

Ἰμέας, ὦ ξένοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθόν.
 Ἀλλ' εἴτι νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλόος ἔσσεται ὑμῖν.

.....

Ι.

ΕΙΣ ΗΕΥΚΗΝ.

Ἄλλη τίς σεῦ, πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἴησιν
 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἡγεμόσεσς.
 Ἔνθα σίδηρος Ἄρης ἐπιγθονίοισι ἐροτοῖσιν
 ἔσσεται, εὖτ' ἂν μιν Κεβρῆνιοι ἄνδρες ἔλωσιν.

.....

ΙΑ.

ΠΡΟΣ ΓΛΑΥΚΟΝ ΤΟΝ ΛΙΠΟΛΟΝ.

Γλαῦκε, βοτῶν ἐπίοπτα, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
 Πρῶτον μὲν κυνὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείησι θύρῃσιν
 Λοῦναι· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
 ἄνδρὸς ἐπερχομένου, καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.

.....

ΙΒ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΕΙΑΝ ΕΝ ΣΑΜΩ.

Κλυθί μοι εὐχρημένω, Κουροτρόφε, δός δὲ γυναῖκα
 Τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότῃτα καὶ εὐνῇ·

Ἢ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
 Ἰὼν κυραὶ μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ

•••••

II.

Εἰς οἰκόντων φρατορῶν.

Ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόληος,
 Ἰπποὶ δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
 Χρήματα δ' αὖξει οἶλον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες,
 Ἥμενοι ἐν ἀγορῇ, κόσμος λαοῖσιν ὀρεᾶσθαι.
 Αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ιδέσθαι.
 Ἥματι χειμερίῳ, ὅπότ' ἂν νίψῃσι Κρονίων.

5

•••••

ΙΔ.

Καμίνος ἢ κεραμῖς.

Ἢ μοι δώσετε μισθὸν, αἰείσω, ὦ κεραμῆες·
 Δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου·
 Εὖ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κανάστρα,
 Φρυγῶν τε καλῶς καὶ τιμῆς ὧνον ἀρέσθαι,
 Πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πολεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυαῖς,
 Πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ, ὥς σφιν αἰῶσαι.
 Ἦν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδε' ἄρησθε,
 Συγκαλῶ δὴ ἔπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,
 Σύντριβ' ὁμῶς Σμάρραγόν τε, καὶ Ἀσβετον, ἠδὲ Σαβάκτον,
 Ωμόδαρόν θ', ὅς τῃδε τέχῃ κατὰ πολλὰ παρίζοι.
 Πέριθε πῦρ αἵουσαν καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος
 Πᾶσα κωκῆσιν, κεραμῶν μέγα κωκυτόν τε.
 Ὡς γνάθος ἵππειά τρώκει, τρώκει δὲ καμίνος,
 Πάσι' ἐντοσθ' αὐτῇ κεραμῆϊ λεπτὰ ποιοῦσα.

5

10

Δεῦρο καὶ Ἡελίου θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη,
 ἄγρια φάρμακα βάλλε, χάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα.
 Δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
 Οἳ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον, οἳ τ' ἀπόλοντο.
 Τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος,
 Αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά.
 Γηθήσω δ' ὀρώων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
 ὣς δέ γ' ὑπερκύψει, πυρὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
 φλεγεθῆναι, ὥς πάντες ἐπίσταντ' αἴσιμα ρέζειν.

20

.....

I E.

ΕΙΡΕΣΙΩΝ II.

Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένιοι,
 ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεὶ.
 Αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσσεσιν
 Πολλὸς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐπροσύνη τιθαλυῖα,
 Εἰρήνη τ' ἀγαθή· ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
 Κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδίου ἔρποι μάζα.
 Νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδά σῃσαμύεσσαν. . . .
 Τοῦ παιδὸς δὲ γυνή κατὰ δίφρακα βήσεται ὕμμιν,
 Ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα.
 Αὐτὴ δ' ἰστὸν ὑφαίνει ἐπ' ἡλέκτρῳ βεβανῖα.
 Νεῦμαί τοι, νεῦμα ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδῶν.
 Ἔσθλη ἐν προθύροις, ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ σέβ' αἶψα
 Πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνι γυιᾶτιδος· καὶ
 Εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μὴ, οὐχ ἑστήζομεν.
 Οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

5

10

.....

ΙΣΤ.

ΤΟΙΣ ΛΑΙΕΥΣΙΝ.

Ὅμηρος.

Ἄνδρες ἐπ' Ἀρκαδίας ἀλιήτορες, ἧ ῥ' ἔχρημέντι;

Λαίετις.

Ὅσς' ἔλομεν, λιπόμεσθ'· ὅς' οὐχ ἔλομεν, φερόμεσθα.

Ὅμηρος.

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάτε,
 Οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟΥ ΤΑΦΟΝ.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 Ἄνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΕΗΩΝ

α. Ἐκ τοῦ Μαργίτου.

Πόλλ' ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα.
 Τὸν δ' οὔτ' ἄρ' σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, οὔτ' ἀροτῆρα,
 Οὔτ' ἄλλως τι σοφὸν πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.
 Μουτῶν θεράπων καὶ ἐκκρόλου Ἀπόλλωνος.

β. Ἐκ τῆς Θηβαϊδος (κεκλικῆς)

Ἄργος αἶεде, θεὰ, πολυδίψιον, ἐνθεν ἀνακτες
 Εἵματα λυγρὰ φέρων σὺν ἑρίονι κυανοχαίτη
 Αὐτὰρ ὁ Διογενὴς ἦρως, ξανθὸς Πολυνείκης,
 Πρῶτα μὲν Οἰδίποδι καλὴν παρέθηκε τράπεζαν.
 Ἀργυρέην Κᾶδμοιο θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα

Χρίσειον ἔμπλησεν καλὸν δέπας ἡδέος οἴνου.
 Αὐτὰρ ὃ γ' ὧς φράσθη παρακείμενα πατρὸς ἐοῖο
 Τιμήμεντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπησε θυμῷ.
 Αἴψα δὲ παισὶν ἐοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔπαρὰς
 Ἀργαλέας ἤρᾱτο· θεὸν δ' οὐ λάνθαν' Ἑρινύν. 10
 ὧς οὐ οἱ πατρῷά γ' ἐνὶ φιλότῃτι δάσαιντο,
 Εἶεν δ' ἀμφοτέροισιν ἅει πόλεμοί τε μάχαι τε.
 Ἰσχύϊον ὧς ἐνόησε, χαμαὶ βάλεν, εἶπέ τε μῦθον.
 ὧ μοι ἐγὼ, παῖδές μοι ὄνειδείοντες ἔπεμψαν.
 Εὖκτο Διὶ βασιλῆϊ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν, 15
 Χερσὶν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄϊδος εἴσω.

γ. Ἐκ τῶν Ἐπιγόρων.

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχομεθα, Μοῦσαι.

δ. Ἐκ τῶν Κυπρίων. (Στασίον)

Ἦν ἔτε μυρία ρῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμεν' ἀνδρῶν
 . . . . . βαθυστέρνου πλάτος αἴης.

Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε, καὶ ἐν πυκιναῖς πρᾶπίδεσσι
 σύνθετο κουφίσσαι ἀνδρῶν παμβώτορα γαῖαν,
 ῥιπύσσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιακοῖο,
 ὄρεα κενώσσειν θανάτῳ βάρος· αἱ δ' ἐνὶ Τροίῃ
 ἦρωες κτείνοντο· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
 Ζῆνα δὲ τὸν μέγαντα, καὶ ὅς τ' ἴδε πάντ' ἐρύττευσεν,
 Οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.

. . . . . αἴψα δὲ Λυγκεύς.

Τηῷ γετον προσέβαινε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιθώς.
 Ἀκρότατον δ' ἀναβὰς διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν
 Τανταλίδου Πήλοπος· τάχα δ' εἶσιδε κῦδιμος ἥρως
 Δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔσω θρυὸς ἄμφω κοίλης

Κάστορ δ' ἦ' ἱπποδάμῳ καὶ ἀέθλοσφόρῳ Πολυδεύειον.

Νύξ δ' ἄρ' ἄγχι στὰς τὸν Κάστορα

ε. Ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος (Λείσχω)

Ἴλιον αἰίδω καὶ Δαρδανίην κλυτόπῳλον,
ἣς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρης.

Λῖας μὲν γὰρ ἄειρε καὶ ἔκφερε δῆϊτῆτος

Ἥρω Πηλεΐδην, οὐδ' ἤθελε δῖος Ὀδυσσεύς.

Πῶς ἐκφωνήσω; πῶς οὐ κατὰ κόσμον ἔειπες;

5

Καί τε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη.

Πηλεΐδην δ' Ἀχιλλῆα φέρε Σκυρόνδε θύελλα·

ἔνθ' οὐ γὰρ ἐργαλέον λιμέν' ἔκετο νυκτὸς ἐκείνης.

ἄμφι δὲ πόρκης

Χρῦσις ἀστράπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δίκροος αἰχμὴ·

10

Νύξ μὲν ἦν μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη.

Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς

ἔκτορ' ἄλοχον κατὰ γαίῃ κοίλας ἐπὶ νῆας.

Παῖδα δ' ἐλὼν ἐκ κόλπου εὐπλοκάμοιο τιθήνης

ῥίψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ πύργου· τὸν δὲ πεσόντα

15

ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.

Ἐκ δ' ἔλετ' Ἀνδρομάχην, ἥ ὕωνον παράκοιτιν

ἔκτορος, ἣν τε οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν

Δῶκαν ἔχειν, ἐπὶ πρὸν ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρῶν.

Αὐτόν τ' Ἀγχίσαιος γόνον κλυτὸν ἱπποδάμοιο,

20

Αἰνείαν, ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,

ἔκ πάντων Δαναῶν ἀγέμεν γέρας ἔσχατον ἄλλων.

ς. Ἐκ τῶν Νόστωρ.

Λυτίκα δ' Αἴσωνα θῆκε φίλον κόρον ἡβώνοντα,

Γῆρας ἀποξύσας· εἰδυῖσι προπίδεςσιν,

Φάριμχα πύλλ' ἐψύουσ' ἐνὶ χερυταίοισι λείβησιν.

ζ. Ἐκ τῶν Κερκώπων.

Ἐξαπατητῆρες τ' ἦσαν καὶ ψεύσται

η. Ἐξ ἀδελῶν τινῶν ἐπῶν.

Ὡς ὅπῳτ' ἀσπάσιον ἔαρ ἤλυθε βουσὶν ἔλιξιν.

Φήμη δ' ἐς στρατὸν ἦλθε

Πὰρ γὰρ ἐμοὶ θάνατος

Γρουνὸν μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἡραϊστος ἀνέστη.

Δωρήσω τρίποδα χρυσούατον

5

Χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἐρύσας

Τάμ' ἀτειρεῖ χαλκῷ

Βαρύερόμα θωύσσοντες

Συρίζουσα λόγχη

Ἀελλοπόδων δρόμον ἵππων.

H A P O P A M A T A

Εἰς τὸν Γ'. τόμον τοῦ Ὁμήρου.

Σελ. 17. Σιγ. 1. Σήμεντε. Σήμεςτε. 22. 23. ἰσχαλίοιο. ἰσχαλίοιο. 26. 10. ἔτε. ἔτι. — 14. ἄν. ἄ. 29. 17. ἀνεπαύσεται. ἀναπαύσεται — 18. ἔω. 19. 39. 25. ἀντῆ. ἀντῆ. 40. 28. ἑλαίω. ἑλαίω. 42. 13. δ. δ' — Πανδαρέου. Τυνδαρέου. — 16. πολυαχία. πολυαχία. 47. 10. ἰσοπέδω. ἰσοπέδω. 47. 14. Ὀδυσσεύς. Ὀδυσσεύς. 54. 22. ἔλαιο. ἔλαιο. 6. 5. ἀγνή. ἀγνή. 58. 10. Ὀδυσσεύς. Ὀδυσσεύς. 58. 24. τευχούση. τευχούση. 60. 4. ἀκαχμένον. ἀκαχμένον. 62. 15. ἑβρίζοντες. ἑβρίζοντες. 63. 5. τὸ περὶ τὸ δῶμα. τὰ περὶ τὸ δῶμα. 64. 20. καῖνον. καῖνον. 66. 11. κρητῆρσιν. κρητῆρσιν. 20. ἦσο. ἦσο. 72. 2. αἶψα. αἶψα. 74. 22. ἐπιδίδραμεν. ἐπιδίδραμεν. 84. 22. ἀμφίπολος. ἀμφίπολος. 92. 24. θάλαποντες. θάλαποντες. 104. 25. ἀνθρώπων. ἀνθρώπων. 107. 17. στυγαχῆς. στυγαχῆς. — 25. πούτω. πούτω. 140. 7. εὖτινα. εὖτινα. 142. 33. ἐξείης. ἐξείης — κεφαλᾶς. κεφαλᾶς. 166. 30. Διογενῆ. Διογενῆς. 282. 6. ἀτρεκίως. ἀτρεκίως. 194. 2. ἦ — ἦ. 213. 1. συγγράψαι. συγγράψας. 217. 13. ἀνεπήδησαν. ἀνεπήδησαν. 218. 8. ἐφίγξατο. ἐφίγξατο. 9. Φασίγνασθε. Φασίγνασθε. 222. 2. ἦ — ἦ. 226. 12. φαιγῶ. φαιγῶ. 237. 22. εἴημι. εἴημι. 29. κηρύθ. κηρύθ. 243. 17. ἀποκρατερεῖο. ἀπὸ κρατερεῖο. 18. κατὰ. κατὰ. 248. 17. πλεῖθ'. πλεῖθ'. 254. 1. ἐρατίζω. ἐρατίζω. 255. 1. συνέσσει. συνέσσει. 259. 16. φέωθ. φέωθ. 278. 20. νηπίη. νηπίη. 280. 27. νηιτάουσιν. νηιτάουσιν. 284. 27. ἐρχόμεναι. ἐρχόμεναι.

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ΠΑΡΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟ

ΠΕΡΙΤΤΟΝ ἴσως δόξειέ τις πολυπραγμονεῖν περὶ Ὀμήρου, ποίων τε ἦν γονέων, καὶ πόθεν ἐπεὶ μήδ' αὐτὸς ἠξίωσεν εἰπεῖν τὰ περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' οὕτως ἐγκρατῶς ἔσχεν, ὥς μηδὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος ἐπιμνησθῆναι· ἐπεὶ δὲ ὡς πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἀρχαίων παραδεῖσθαι χρηστός ἢ πολυπειρία, πειρασόμεθα εἰπεῖν, ὅσα ἱστόρηται τοῖς πάλαι περὶ αὐτοῦ.

Ἐρπρος μὲν οὖν ὁ Κυριαῖος ἐν συντάγματι τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιχորίῳ, Κυριαῖον αὐτὸν ἀποδεικνύει πατρῷος, φησὶ, ὅτι Ἀπελλῆς καὶ Μικίων, καὶ Δῖος ἀδελφοί, Κυριαῖοι τὸ γένος· ὧν Δῖος μὲν διὰ χρεὰ μετόκησεν εἰς Ἄσκραν, κώμην τῆς Βιοωτίας, καὶ κεῖ γάμας τὴν Πυκινῆδην, ἐγέννησεν Ἰσιόδον· Ἀπελλῆς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ πατρίδι Κύμῃ, κατελίπευ θυγατέρα Κριθιδά τὸν ὄνομα, προστησάμενος αὐτῇ τὴν ἀδελφὴν Μικίονα, ὃς διακορεύσας τὴν προειρημένην, καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῷ γεγονότι δείτας κατὰ γνῶσιν, ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον Ἀγέμῳ Σιμυρναίῳ, διδασκάλῳ γραμμάτων. φοιτῶσα δὲ αὐτὴ ἐπὶ τοῖς πλουτοῖς, οἳ ἦσαν παρὰ τῷ Μελίῳ, ἀπεκύησε τὸν Ὀμήρου ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ διὰ τοῦτο Μελησιγενῆς, ἐκλήθη. Μετωνομάσθη δὲ Ὀμηρος, ὅτι ἐπὶ τὰς ὄψεις ἐπεκράθη· οὕτω δὲ ἐκλήσονται τε Κυριαῖοι καὶ οἱ Ἴωνες τοὺς τὰς ὄψεις πεπρωμένους, παρὰ τὸ δεῖσθαι τῶν ὀμηνευσάντων, ὃ ἐστὶ ἡγουμένων. Ταῦτα μὲν Ἐρπρος.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ποιητικῆς, ἐν Ἰφ φησὶ, τῇ νήσῳ, καθ' ὃν καιρὸν Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἤγειτο, κέρην τινὰ τῶν ἐπιχωρίων γενομένην ὑπὸ τινὸς δαίμονος τῶν συγχροσῶν Κλυταῖς ἐγκύμονα, αἰδουθεῖσαν τὸ συμβᾶν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστρος, ἐλθεῖν εἰς τι χωρίον, τὸ καλούμενον Αἴγιναν, εἰς ὃ καταδραμόντας ληστὰς ἀνδραποδίσαι τὴν προειρημένην, καὶ ἀγαγόντας εἰς Σμύρναν εἶσαν ὑπὸ Αἰθίδος τότε, τῷ βασιλεῖ τῶν Λυδῶν, ὄντι φίλῳ, τούτοια Μάϊονι, χαρίσασθαι. Τὸν δὲ ἀγαπήσαντα τὴν κέρην διὰ τὸ κάλλος γῆμαι, ἣν διατρίβουσαν παρὰ τῷ Μέλῃτι, καὶ συσχεθεῖσαν ὑπὸ τῆς ὠδύνης, ἔτυχον ἀπακρυῆσαι τὸν Ὀμηρον ἐπὶ τῷ παταμῷ· ὃν ἀναλαβὼν ὁ Μαίῳν, ὡς ἴδιον ἔτροφε, τῆς Κριθιδῆος μετὰ τὴν κύησιν εὐθὺς τελευτησάσης. Χρήσιον δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος, καὶ αὐτὸς ἐπελεύτησεν τῶν δὲ Λυδῶν καταπορευόμενον ὑπὸ τῶν Αἰολέων, καὶ κρινάντων καταλιπεῖν τὴν Σμύρναν, καὶ κερυζάντων τῶν ἡγεμόνων, τὸν βουλόμενον ἀκολουθεῖν ἐξίοναι τῆς πόλεως, ὅτι νήπιος ὢν Ὀμηρος, ἔρη καὶ αὐτὸς βούλεσθαι ὀμηρεῖν. Ὅθεν ἀντὶ Μελησιγενοῦς Ὀμηρος προσηγορεύθη.

Γενόμενος δὲ ἐν ἡλικίᾳ, καὶ δοῖαν ἐπὶ ποιητικῇ κεκτημένος ἤδη, ἐπηρώτα τὸν θεόν, τίνων τε εἴη γονέων, καὶ πόθεν. Ὁ δὲ, ἀνεῖλεν οὕτως.

Ἔστιν Ἰός νῆσος μητρὸς πατρὶς, ἣς ἐθανόντα
Δέξεται, ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἰνιγμα φύλαξαι.

φέρεται καὶ ἕτερος χρησμὸς τοιοῦτος

Ὀλβίε, καὶ δύσδαιμον (ἔρως γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι)
Πατρίδα δίζηαι, μητρὸς δέ τοι, οὐ πατρός ἐστι
Μητρόπολις ἐν νήσῳ, ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
Μίνωας γαίης, οὔτε σχεδὸν, οὔτ' ἀπὸ τηλοῦ.

Ἐν τῇ σῇ μοῖρ' ἐστὶ τελευτῆσαι βίότοιο,
 Εὖτ' ἂν ἀπὸ γλώττης παίδων μὴ γνῶς ἐπακούσας
 Αὐσζύνετον σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον.
 Δοῖας γὰρ ζωῆς μοῖρας λάχες, ἣν μὲν ἀμαυρὰν
 Ἡελίδων ὄσσω, ἣν δ' ἀθανάτοις ἰσόμοιρον.
 Καὶ ζῶν, καὶ φθίμενος, φθίμενος δ' ἔτι πολλὸν ἀγῆρως.

Μετ' οὐδὲ πολλὸν χρόνον πλέων ἐς Θήβας ἐπὶ τὰ Κρόνια
 (ἀγῶν δ' οὗτος ἄγεται παρ' αὐτοῖς μουσικὸς) ἤλθεν ἐς Ἴον
 ἔνθα ἐπὶ πέτρας καθεζόμενος, ἐθεάσατο ἀλκιεῖς προσπλέον-
 τας, ὧν ἐπυνθάνετο εἴ τι ἔχοιεν· οἱ δὲ ἐπὶ τῷ θηράσαι μὲν
 μηδὲν, φθειρίζεσθαι δὲ, διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς θήρας, οὕτως
 ἀπεκρίναντο.

Ὅσσ' ἔλομεν, λιπόμεσθα· ὅσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.
 αἰνισσόμενοι, ὥς ἄρα, οὓς μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, ἀπο-
 κτείναντες κατέλιπον, οὓς δ' οὐκ ἔλαβον, ἐν τῇ ἐσθῇτι φέ-
 ροιεν· ὅπερ οὐ δυνηθεῖς συμβαλεῖν Ὀμηρος, διὰ τὴν ἀθυμίαν
 ἐτελεύτησε. Θάψαντες δ' αὐτὸν οἱ ἱῆται μεγαλοπρεπῶς,
 τοιόνδε ἐπέγραψαν αὐτοῦ τῷ τάφῳ.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὀμηρον.

Εἰσὶ δὲ οἱ καὶ Κολοφώνιον αὐτὸν ἀποδείκνυνται, μεγίστῳ
 τεκμηρίῳ χρώμενοι πρὸς ἀπόδειξιν, τῷ ἀπὸ τοῦ ἀνδριάντος
 ἐπιγεγραμμένῳ ἐλεγείῳ. ἔχει δὲ οὕτως.

Γιὰ Μέλητος Ὀμhre, σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάσῃ,

Καὶ Κολοφῶνι πάτρη θῆκας ἐς αἶδιον.

Καὶ τὰς δ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσας κούρας

Δισσὰς ἡμιθέων γραψάμενος σελίδας.

Ἰμνεῖ δ' ἡ μὲν νόστον Ὀδυσσεὺς πολὺπλαγκτον,

Ἡ δὲ τὸν ἱλιακὸν Δαρδανιδῶν πόλεμον.

Ἄξιον δὲ μὴδὲ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου γραφὲν ἐπίγραμμα παραλιπεῖν, ἔχει δὲ οὕτως·

Οἱ μὲν σευ Κολοῦωνα τιθνηήτειραν, Ὀμηρε,
 Οἱ δὲ καλὴν Σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι Χίον.
 Οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐδόσχον εὐκλαρον Σαλαμῖνα.
 Οἱ δὲ νυ τᾶν Λαπιθᾶν ματέρα Θεσσαλίαν.
 Ἄλλοι δ' ἄλλο μέλαθρον ἀνίαχον· εἰ δέ με Φοῖβου
 Χρὴ λέξαι πιτυτὰν ἀμφοῖα μαντοσύναν,
 Πάτρη τοι τελέθει μέγας οὐρανός, ἐκ δὲ γυναικὺς
 Οὐ θανατᾶς, μητρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπης

Γενέσθαι δὲ αὐτόν φασι τοῖς χρόνοις, οἱ μὲν κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, οὗ καὶ αὐτόπτην γενέσθαι· οἱ δὲ μετὰ ἑκατὸν ἔτη τοῦ πολέμου· ἄλλοι δὲ μετὰ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· ἔγραψε δὲ ποιήματα δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν. Ὡς δὲ τινες, οὐκ ἀληθῶς λέγοντες, γυμνασίας καὶ παιδιᾶς ἔνεκα, καὶ Βατραχομουσικήν προσθεῖς, καὶ Μικρήν. τὸν δὲ Τρωϊκοῦ πολέμου καθ' Ὀμηρόν τινες φασιν ἀρχὴν εἶναι τῆν τῶν θεῶν κρίσιν, Ἡρας καὶ Ἀθηνᾶς, καὶ Ἀφροδίτης, περὶ κάλλους ὑπ' Ἀλεξάνδρου γενομένην· λέγειν γὰρ τὸν ποιητήν.

Ὅς νείκεσσε θεᾶς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
 Τὴν δ' ἤνεσσ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.

Ἀλλ' ὥς οὐ πρόπτον ὑπὸ λαμβάνειν, θεοῦ ὑπὸ ἀνθρώπων κρίνεσθαι, οὔτε ὑπὸ Ὀμήρου δι' ἄλλων παρίσταται τοῦτο· εἴθεν εὐλόγως ἡθέτηνται οἱ προκείμενοι στίχοι· ἄμεινον οὖν λέγειν, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Πριάμου παῖς ἐπιθυμήσας Ἑλληνικοῦ βίου μαθεῖν ἀγωγὴν, ἐπλευσεν εἰς Σπάρτην, καὶ ἐπιξενωθεὶς Ἑλένη, Μενελάου κατὰ τὸν οἶκον οὐκ ὄντος, ἀνέπεισεν αὐτήν

ἀκολουθεῖν· ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Κρανᾶν καλουμένην νῆσον, ἐμίγη πρῶτον τῇ γυναικὶ, καὶ κεῖθεν πλεύσας διὰ Σιδῶνος καὶ Φοινίκης ἦκεν ἐς Ἴλιον· γνόντες δὲ οἱ περὶ Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον τὸ πεπραγμένον, στρατιὰν ἤθροισαν ἐν Αὐλίδι πόλει τῆς Βιωτίας, ἐνθα καὶ θυόντων αὐτῶν, δράκων ἐπὶ τὸ πλησίον ἀνελθὼν δένδρον, στρουθοῦ νεοσσούς ὀκτὼ διέφθειρεν, οἷς ἡ μήτηρ ἐννάτη συγκατέλεκτο· ἐμήνυε δὲ τὸ σημεῖον, ὅτι ἐννέα ἔτη πολεμήσαντες οἱ Ἕλληνες, τῷ δεκάτῳ αἰροῦσι τὴν Ἴλιον.

Ἠνίκα δὲ πλεύσαντες, ἐπέβησαν τῆς Τροίας, μετὰ πρώτην συμβολὴν, καὶ ἦν ἀνῆρέθη Πρωτεσίλαος, Μενελάου τε καὶ Ὀδυσσεᾶ πρέσβεις ἀπέστειλαν, τὴν Ἑλένην ἀπαιτοῦντας· τῶν δὲ Τρῶων ἀντιπόντων, πάλιν συμβουλὴν ἐποιοῦντο πολέμου, καὶ ἐπικρατήσαντος, τοὺς μὲν εἶσαν παρεδρεῖν τῇ πόλει, οἱ δὲ, στρατηγοῦντος Ἀχιλλέως, τὰς περικειμέναν πόλεις ἐπόρθουν, συμμαχίας ἀφαιρούμενοι τοὺς Τρῶας, ἐξ ὧν μίαν ἐλόντες Χρῦσαν, γέρας ἔδωσαν Ἀγαμέμνονι Χρυσήϊδα Χρύσου, ἱερέως Ἀπόλλωνος, θυγατέρα· ὁ δὲ ἐλθὼν ἐπὶ τὸν ναύσταθμον, ἵνα λυτρώσεται τὴν παῖδα, καὶ ὕβρισθῆις ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ἠῤῥατο τῷ Ἀπόλλωνι, κολάσαι τοὺς Ἕλληνας· ἐπακούσας δὲ τῆς εὐχῆς ὁ θεὸς, λοιμὸν ἔπεμψεν αὐτοῖς· καὶ τότε Ἀχιλλέως παραινέσαντος ἀποδοῦναι τὴν Χρυσήϊδα, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς ἠπεύλησεν ἀφαιρήσασθαι τὸ Ἀχιλλέως γέρας Βρυσηίδα· ὁ δὲ τὴν μ. ἡτέρα Θέτιν ἔπεισεν αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ Διὸς ἦτταν Ἑλλήνων· οὗ γενομένου, Πάτροκλος προτραπείς ὑπὸ Νέστορος, ἰκέτευεν Ἀχιλλεῖα δοῦναι καὶ ἐπ' ὀλίγον τὴν πανοπλίαν αὐτῷ, ἵνα τοὺς Τρῶας τῶν νεῶν ἀπόσῃται. Ἐξελθὼν οὖν ὁ Πάτροκλος, καὶ γενναίως ἀρειστεύσας, μετ' οὐ πολὺ ἀνῆρέθη· χαλεπήνας δὲ ὁ Ἀχιλλεύς, ἐπαύσατο μὲν τῆς πρὸς Ἀγαμέμνονα ἔχθρας, λαβὼν δὲ ἡφαιστό τευκα-

τον πανοπλίαν, ἄλλους τε πολλοὺς, καὶ τελευταῖον ἀνείλεν Ἔκτορα. Ἡ μὲν οὖν τάξις τῶν πραγμάτων ἐστὶν αὕτη· ὁ δὲ ποιητὴς ἀπὸ τοῦ ἐννάτου ἔτους ἤρξατο, ἐπεὶ τὰ πρὸ τῆς Ἀχιλλέως μῆνιδος ἦν ἀτονώτερα, καὶ πράξεις οὐκ ἔχοντα μακρὰς, οὐδὲ ἐπαλλήλους· συμμαχοῦντος γὰρ Ἑλλήσιν Ἀχιλλέως.

Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιδάων
Οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος.

Θαρσήσαντες δὲ, τοῦτου ἀποσάντος, προῆλθον, καὶ τῆς μάχης ἴσης γενομένης, πολυπρόσωποί τε, καὶ συνεχεῖς τῶν ἡρώων ἀριστεῖται κατέστησαν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

